

การเบิกจ่าย
ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ
และ
ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม

รวบรวมโดย
คุณณี ณะพงศ์พร

THAI NATIONAL ASSEMBLY LIBRARY

3961136230

การเบิกจ่าย

ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

และ

ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม

รวบรวมโดย

ดุชนี ธนะพงศ์พร

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

คำนำ

การพิมพ์ครั้งนี้ได้เพิ่มเติมหลักเกณฑ์จากการพิมพ์ครั้งที่แล้ว คือ หลักเกณฑ์การซื้อบัตรโดยสารเครื่องบินในการเดินทางไปต่างประเทศจากบริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) โดยกระทรวงการคลังได้เวียนซ้อมความเข้าใจเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การซื้อบัตรโดยสารเครื่องบิน การยกเว้นหลักเกณฑ์การซื้อบัตรโดยสารเครื่องบิน ขั้นตอนในการดำเนินการจัดซื้อ และการเบิกจ่ายค่าบัตรโดยสารเครื่องบิน หลักเกณฑ์การเบิกจ่ายค่าเช่าที่พักเอกชนที่มีโรงแรมและที่พักของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ สหกรณ์ คุรุสภา และสมาคม ไว.เอ็ม.ซี.เอ. กรุงเทพฯ โดยปรับอัตราค่าที่พักสูงขึ้น และหนังสือกระทรวงการคลังเวียนซ้อมความเข้าใจเกี่ยวกับรหัสการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการและการเดินทางไปฝึกอบรม

ข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่าหนังสือเล่มนี้ จะเป็นประโยชน์แก่ข้าราชการ ลูกจ้าง พนักงาน รัฐวิสาหกิจ และผู้สนใจ ในการศึกษา ค้นคว้า อ้างอิง และเป็นคู่มือในการปฏิบัติงาน เนื่องจากเนื้อหาครบ สมบูรณ์และเป็นปัจจุบันที่สุด

คุณณี ณะพงศ์พร

กันยายน 2543

กรมบัญชีกลาง

สำนักการเงินการคลัง

ส่วนกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร. 2739984, 2739664

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

สารบัญ

ส่วนที่ 1

ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

หน้า

กฎหมาย ระเบียบ หนังสือกระทรวงการคลัง เกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการเดินทางในประเทศ และต่างประเทศ

1. พระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2528
(แก้ไขเพิ่มเติมถึง ฉบับที่ 6 พ.ศ. 2541)	1
2. การอนุมัติเดินทางและการจัดประชุม	
2.1 ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการอนุมัติให้เดินทางไปราชการและการจัดการประชุมของทางราชการ พ.ศ. 2524 (แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2 พ.ศ. 2535) และหนังสือเวียน	23
2.2 การเดินทางไปเป็นพยานตามหมายศาล	34
การเดินทางไปให้ถ้อยคำต่อพนักงานสอบสวน	38
2.3 การแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติและการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ	40
2.4 การแข่งขันกีฬากองทัพไทยและกีฬาระหว่างกระทรวง ทบวง	51
2.5 การเดินทางไปปฏิบัติงานราชพิธี รัฐพิธี การจัดงานต่างๆ ตามมติคณะรัฐมนตรี งานที่ทางราชการหรือสถานทูตต่างประเทศจัดขึ้นตามแบบธรรมเนียมประเพณี และงานกุศลสาธารณะ พร้อมทั้งตอบข้อหารือกรณีเดินทางไปเฝ้าฯ พิธีกรรมสวดพระอภิธรรมพระบรมศพสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี	58
2.6 การให้ข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจไปสอนพิเศษในสถาบันการศึกษาของรัฐและเอกชน	61
2.7 กรณีข้าราชการให้ข้อมูล ให้ถ้อยคำในการเป็นพยาน การส่งเอกสารหลักฐาน เพื่อประโยชน์ต่อทางราชการ ให้ถือเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ	64
3. การเทียบตำแหน่งเพื่อใช้สิทธิในการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ	
3.1 การเทียบตำแหน่งลูกจ้าง	66
3.2 การเทียบตำแหน่งข้าราชการการเมืองและข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง	71

	หน้า
3.3 การเทียบตำแหน่งผู้ที่มีได้เป็นข้าราชการหรือลูกจ้าง	73
3.4 ข้าราชการตุลาการ อัยการ ทหาร ตำรวจ ที่สามารถเบิกค่าเช่าที่พักเพิ่มอีกหนึ่งห้องหรือห้องชุด เพื่อใช้ติดต่อประสานงานของคณะ หรือกับบุคคลอื่น	75
4. หลักเกณฑ์เกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการในประเทศและต่างประเทศ	
4.1 ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเบี่ยเลี้ยงเดินทางและค่าเช่าที่พักในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2534 (แก้ไขเพิ่มเติมถึง ฉบับที่ 8 พ.ศ. 2542)	76
4.2 แนวทางปฏิบัติในการเบิกค่าเช่าที่พักกรณีเดินทางเป็นหมู่คณะ	89
4.3 หลักเกณฑ์การเบิกจ่ายค่าเช่าที่พักกรณีที่พักแรมเป็นส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และเอกชนที่มีไซโรงแรม	101
4.4 ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเดินทางไปราชการโดยยานพาหนะประจำทาง พ.ศ. 2533 และหนังสือข้อมความเข้าใจ	105
4.5 การเบิกค่าโดยสารขบวนรถด่วนพิเศษดีเซลรางปรับอากาศ (สปรินเตอร์)	110
4.6 สิทธิในการเบิกค่าโดยสารเครื่องบินในประเทศ	113
4.7 การเบิกค่าโดยสารเครื่องบิน บริษัทการบินกรุงเทพ จำกัด	114
4.8 การเบิกค่าโดยสารเครื่องบิน บริษัทโอเรียนท์ เอ็กซ์เพรส แอร์ จำกัด	115
4.9 การซื้อบัตรโดยสารเครื่องบินในการเดินทางไปต่างประเทศ	116
4.10 การเบิกเงินค่าธรรมเนียมสนามบิน และวิธีปฏิบัติกรณีหลักฐานดังกล่าวสูญหาย	132
4.11 ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการใช้ยานพาหนะส่วนตัวเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 (แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2540)	133
4.12 หลักเกณฑ์การเบิกค่าพาหนะรับจ้างข้ามเขตจังหวัด	135
4.13 หลักเกณฑ์การเบิกค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นเนื่องในการเดินทางไปราชการ (ค่าปะยาง ค่าผ่านทางด่วน ค่าวีซ่า)	136
4.14 หลักเกณฑ์การคำนวณระยะเวลาทางเพื่อเบิกค่าขนย้ายสิ่งของส่วนตัวเหมาจ่าย	138
4.15 ระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว	140
4.16 ระเบียบสำนักงบประมาณว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินค่ารับรอง ค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นเนื่องในการเดินทางไปราชการ และค่าพาหนะในลักษณะเหมาจ่ายในการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว พ.ศ. 2527	148

4.17	หลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติในการของบประมาณเพื่อเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว	154
4.18	การเบิกค่าพาหนะเดินทางของคู่สมรส บุตร หรือผู้ติดตาม ที่เดินทางกลับประเทศไทย ก่อนข้าราชการ หรือลูกจ้าง	157
4.19	การเบิกค่าพาหนะเดินทางของบุตรที่เดินทางกลับประเทศไทยภายหลังจากข้าราชการ	159
4.20	หลักเกณฑ์การเบิกเบี้ยเลี้ยงเดินทางและค่าเช่าที่พักในกรณีการเดินทางไปปฏิบัติราชการ ของลูกจ้างที่ส่วนราชการในต่างประเทศเป็นผู้จ้าง	160
4.21	การเบิกค่าเช่าที่พักในการเดินทางไปราชการประจำในต่างประเทศกรณีไม่อาจเข้าพัก ในบ้านพักที่ทางราชการจัดให้ได้	161
4.22	หลักฐานที่ใช้ในการเบิกค่าโดยสารเครื่องบิน และวิธีปฏิบัติกรณีหลักฐาน ดังกล่าวสูญหาย	163
4.23	ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกค่าเครื่องแต่งตัวข้าราชการที่เดินทางไป ราชการต่างประเทศชั่วคราว พ.ศ. 2528 (แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2538)	164
4.24	การเบิกจ่ายค่าใช้สอยเบ็ดเตล็ดและค่าทำความสะอาดเสื้อผ้า	168
4.25	หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนมาก ที่ นร. 0201/ว.110 ลงวันที่ 10 กันยายน 2529 เรื่องมาตรการประหยัดรายจ่าย (การสั่งให้ไปราชการลักษณะประจำ)	170
4.26	การขีมนเงินทดรองราชการและเงินงบประมาณรายจ่ายของข้าราชการต่างสังกัด	173
4.27	การเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการต่างสำนักเบิกเงินเดือน	174
4.28	ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินเกี่ยวกับศพข้าราชการและลูกจ้างประจำ ของทางราชการซึ่งถึงแก่ความตายในระหว่างเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2509	176
4.29	แบบรายงานการเดินทางไปราชการ	178
4.30	การเบิกเบี้ยเลี้ยงเดินทางกรณีปฏิบัติราชการนอกที่ตั้งปกติระหว่างปฏิบัติราชการอยู่ใน ท้องที่กันดาร	193
4.31	วิธีปฏิบัติในการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางไป ราชการต่างประเทศ	196
4.32	ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกค่าใช้จ่ายในการย้ายถิ่นที่อยู่ของข้าราชการ หรือลูกจ้างในกรณีคู่สมรสหรือบุตรเดินทางกลับประเทศก่อน พ.ศ. 2526	198

	หน้า
4.33 การเดินทางของข้าราชการหรือลูกจ้างที่ถูกฟ้องเป็นจำเลย	200
4.34 การเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปเป็นพยานอัยการ	201
4.35 การเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางกลับประเทศไทยของข้าราชการและบุคลากรใน ครอบครัวกรณีเกิดเหตุการณ์ความไม่สงบในประเทศที่ข้าราชการประจำอยู่	202
4.36 การใช้ใบรับเงินเป็นเอกสารประกอบการเบิกจ่าย กรณีจองบัตรโดยสารเครื่องบิน ภายในประเทศผ่านทางอินเทอร์เน็ต	203
4.37 การเบิกค่าโดยสารเครื่องบินของบริษัท แอ่งเจิล แอร์ไลน์ จำกัด และ บริษัท ที บี แอร์ จำกัด	205
4.38 หลักเกณฑ์ในการพิจารณาอนุมัติให้ข้าราชการเดินทางไปราชการ และการลงโทษ ทางวินัยกรณีเบิกค่าใช้จ่ายเดินทางโดยมีเจตนาทุจริต	206
4.39 การเบิกจ่ายค่าพาหนะรถดีเซลรางปรับอากาศ	208
4.40 การเบิกจ่ายค่ารถโดยสารปรับอากาศชั้น 1 ชนิดพิเศษไม่เกิน 32 ที่นั่ง	209
5. ตอบข้อหารือค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการในประเทศ	
5.1 คำว่า “จำต้องพักแรม” หมายถึงต้องพักค้างคืนหรือรวมถึงเข้าที่พักเพื่อเก็บสัมภาระ	210
5.2 ข้าราชการส่วนกลางได้รับคำสั่งให้ปฏิบัติราชการที่ส่วนภูมิภาคเป็นเวลา 3 วัน แต่ได้ เดินทางล่วงหน้าเป็นเวลา 3 วัน โดยลาพักก่อน 1 วัน และเป็นวันหยุดราชการ 2 วัน กรณีนี้จะเบิกค่าพาหนะรับจ้างและค่าโดยสารเครื่องบินเที่ยวไปได้หรือไม่	211
5.3 การเบิกเบี้ยเลี้ยงเดินทางกรณีปฏิบัติงานเป็นผลัดๆละ 6 เดือน จะขจัดคอมพิวเตอร์ ควมมาก ที่ นร. 0201/ว.110 ลงวันที่ 10 กันยายน 2529 หรือไม่	213
5.4 การเบิกค่าที่พักกรณีผู้เดินทางไปราชการเจ็บป่วยและเข้าพักรักษาตัวในสถานพยาบาล	215
5.5 ข้าราชการระดับ 5 ได้รับคำสั่งให้ไปราชการที่กรุงเทพฯ จะเบิกค่าพาหนะรับจ้างได้หรือไม่ เนื่องจากไม่รู้เส้นทาง และกรณีข้าราชการซึ่งประจำอยู่ที่ขอนแก่นเดินทางไปราชการที่ เชียงใหม่เดินทางโดยรถไฟเส้นทางขอนแก่น-กรุงเทพฯ-เชียงใหม่ ได้หรือไม่	216
5.6 ข้าราชการได้รับคำสั่งให้ไปปฏิบัติราชการที่ลำปาง (ซึ่งมีเที่ยวบินกรุงเทพฯ-พิษณุโลก- ลำปาง) แต่ข้าราชการเดินทางไปเส้นทางกรุงเทพฯ-เชียงใหม่ (เชียงใหม่-ลำปางโดย ยานพาหนะรถยนต์) เนื่องจากคิดราชการด่วนจะเบิกค่าโดยสารเครื่องบินในเส้นทาง ดังกล่าวได้หรือไม่ หรือจะเบิกในอัตรากรุงเทพฯ-ลำปางได้หรือไม่	218

	หน้า
5.7 ข้าราชการมหาวิทยาลัยขอนแก่นได้รับคำสั่งให้เดินทางไปราชการที่จังหวัดนครพนม ผู้เดินทางเลือกเส้นทางพิษณุโลก-กรุงเทพฯ-นครพนมได้หรือไม่	221
5.8 ผู้ติดตามหมายถึงผู้ใด ถ้าผู้ติดตามเดินทางพร้อมข้าราชการ จะเบิกค่าโดยสารเครื่องบิน อัตราเดียวกับข้าราชการได้หรือไม่ (กรณีเครื่องบินในประเทศมีชั้นโดยสารเพียงชั้นเดียว)	223
5.9 การเบิกจ่ายค่าโดยสารรถปรับอากาศชั้น 1	225
5.10 กรณีเดินทางไปราชการด้วยรถยนต์ของทางราชการ ระหว่างทางเติมน้ำมันเชื้อเพลิง เบิกค่าน้ำมันเชื้อเพลิงอย่างเดียว ต้องเขียนรายงานการเดินทางหรือไม่	226
5.11 กรณีข้าราชการเดินทางกลับจากปฏิบัติราชการด้วยรถยนต์ของทางราชการ ระหว่างทาง ข้าราชการลงจากรถยนต์เพื่อกลับบ้าน และอีกท่านหนึ่งไปที่สำนักงาน (ลิ้มของส่วนตัว) จะเบิกค่าพาหนะรับจ้างได้หรือไม่	227
5.12 ค่าพาหนะรับจ้างข้ามเขตจังหวัดอัตรา 200 บาทต่อเที่ยว หรือทั้งไป-กลับ	229
5.13 ค่าพาหนะรับจ้างข้ามเขตจังหวัดนอกเหนือจากจังหวัดนนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ และกรุงเทพฯ แล้วจะเบิกได้ไม่เกิน 200 บาทหรือไม่	230
5.14 ข้าราชการระดับ 7 และ 8 มีสิทธิโดยสารเครื่องบินชั้นประหยัด แต่ได้สำรองที่นั่ง ชั้นธุรกิจ (ชั้นประหยัดเต็ม) จะเบิกค่าโดยสารเครื่องบินส่วนที่เกินได้หรือไม่	232
5.15 การเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทาง กรณีระหว่างทางรถราชการพลิกคว่ำ	233
5.16 หลักเกณฑ์ในการพิจารณาว่าเป็นการเดินทางไปราชการชั่วคราวนอกที่ตั้งสำนักงาน ซึ่งปฏิบัติราชการปกติและมีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ	234
5.17 ข้าราชการดำรงจได้รับคำสั่งให้ดำรงตำแหน่งใหม่ และขาดจากอัตราเงินเดือนเดิมไปรับ ในอัตราใหม่ ขณะอยู่ระหว่างอบรมหลายเดือนไม่สามารถไปรับตำแหน่งใหม่ จะใช้ สิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการจากสังกัดใด	237
5.18 กรณีข้าราชการซึ่งมีหน้าที่หรือไม่มีหน้าที่ ได้รับคำสั่งให้เดินทางไปรับเครื่องราช อิศริยาภรณ์ให้กับข้าราชการ และลูกจ้างประจำในส่วนราชการนั้นจะเบิกค่าใช้จ่าย ในการเดินทางได้หรือไม่	238
5.19 ข้าราชการดำรงจชั้นประทวนยศจ่าสิบตำรวจ และนายดาบตำรวจ ก่อนเกษียณอายุ ราชการได้รับพระราชทานยศร้อยตำรวจตรีกรณีพิเศษ (แต่ยังดำรงตำแหน่งเดิม) จะเบิกค่าใช้จ่ายเดินทางไปราชการอัตราใด	240

	หน้า	
5.20	กรณีอนุมัติเดินทางหลังจากวันเดินทาง จะเบิกค่าใช้จ่ายในช่วงเดินทางได้หรือไม่	241
5.21	ข้าราชการที่รับโอนจากส่วนราชการอื่น หรือตามบัญชีสอบของ ก.พ. ได้เดินทางมารายงานตัวและอบรมที่ส่วนกลางก่อนส่งให้ไปปฏิบัติราชการที่ส่วนภูมิภาค จะเบิกค่าใช้จ่ายเดินทางลักษณะประจำได้หรือไม่	242
5.22	กรณีเป็นทั้งข้าราชการประจำและข้าราชการการเมือง จะเบิกค่าใช้จ่ายเดินทางตำแหน่งใด	244
5.23	<ul style="list-style-type: none"> ● ค่าพาหนะรับจ้างระหว่างที่พักกับสถานที่ปฏิบัติราชการซึ่งมียานพาหนะประจำทางผ่านแต่ต้องนำเครื่องมือของทางราชการซึ่งมีขนาดใหญ่และราคาแพงติดตัวไปด้วยทุกครั้ง จะเบิกได้หรือไม่ และกรณีเดินทางไปราชการต่างจังหวัดด้วยรถยนต์ของทางราชการ ระหว่างทางพักโรงแรม 3-4 ชั่วโมงจะเบิกค่าที่พักได้หรือไม่ ● ค่าพาหนะรับจ้าง (แท็กซี่) จากที่พักไปติดต่อราชการรวม 9 แห่ง ต่อหนึ่งวัน จะเบิกจ่ายได้หรือไม่ 	246 248
5.24	ข้าราชการเดินทางไปราชการต่างจังหวัด เลือกเดินทางในเส้นทางที่ต้องพักแรมระหว่างทางจะเบิกค่าเช่าที่พักได้หรือไม่ และหากต้องปฏิบัติงานในท้องที่หลายแห่ง แต่ละแห่งจะเบิกค่าพาหนะรับจ้าง หรือเหมารถยนต์ทุกวัน หรือเบิกเงินสดเขยค่าน้ำมันกรณีเป็นยานพาหนะส่วนตัว ได้หรือไม่	250
5.25	ข้าราชการระดับ 4 จังหวัดหนึ่ง ได้เลื่อนให้ดำรงตำแหน่งระดับ 5 อีกจังหวัดหนึ่ง และเดินทางไปรับตำแหน่งใหม่แล้ว ภายหลังกลับให้ดำรงตำแหน่งเดิมเนื่องจากขาดคุณสมบัติ กรณีนี้จะเบิกค่าพาหนะและค่าขนย้ายไป-กลับได้หรือไม่	253
5.26	การเบิกค่าใช้จ่ายเดินทางของลูกจ้างซึ่งได้จ้างเพื่อปฏิบัติงานให้แก่ทางราชการ ค่าจ้างคนหาบหามตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ หมายความว่าอย่างไร	255
5.27	กรณีข้าราชการออกเดินทางล่วงหน้าก่อนวันที่ได้รับอนุญาตให้เดินทางและกรณีหยุดรอเพื่อเข้าประชุมงานที่ 2 จะเบิกค่าใช้จ่ายทั้ง 2 กรณีได้หรือไม่ และหัวหน้าสำนักงาน หรือหัวหน้าหน่วยงาน หมายถึงหน่วยงานระดับใด	257

- 5.28 กรณีข้าราชการได้รับคำสั่งให้ไปปฏิบัติราชการในส่วนภูมิภาคและได้ขนย้าย
สิ่งของส่วนตัวไปยังท้องที่ตั้งสำนักงานใหม่ก่อนได้รับหนังสือส่งตัว ภายหลัง
ได้รับคำสั่งให้ปฏิบัติงานที่เดิมจะเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไป-กลับ และค่า
ขนย้ายสิ่งของส่วนตัวได้หรือไม่ 260
- 5.29 ข้าราชการส่วนภูมิภาคลาศึกษาต่อปริญญาโทที่กรุงเทพฯ มีกำหนด 2 ปีระหว่างลา
ทางราชการสั่งให้เข้าร่วมประชุมเป็นเวลา 2 วัน จะเบิกค่าใช้จ่ายเดินทางได้หรือไม่ 262
- 5.30 กรณีข้าราชการซึ่งประจำต่างประเทศกลับมาประจำส่วนภูมิภาค ก่อนไปภูมิภาคให้
ช่วยราชการที่กรุงเทพฯ จะเบิกค่าใช้จ่ายเดินทางชั่วคราว และค่าใช้จ่ายเดินทางประจำ
ได้อย่างไรบ้าง 263
- 5.31 กรณีเดินทางไปรับการอบรมภาษาอังกฤษ และเดินทางไปจัดทดสอบภาษาอังกฤษ
จะเบิกค่าใช้จ่ายเดินทางอย่างไร 265
- 5.32 หลักเกณฑ์การเบิกค่าขนย้ายสิ่งของส่วนตัวและเอกสารที่ใช้เป็นหลักฐานประกอบการ
เบิกจ่ายค่าขนย้ายสิ่งของส่วนตัว 268
- 5.33 ข้าราชการได้รับคำสั่งให้ย้ายไปประจำที่จังหวัดนครปฐม หากไม่สามารถหาบ้านเช่าได้
จะเบิกค่าเช่าที่พักไม่เกินเจ็ดวัน และค่าขนย้ายสิ่งของส่วนตัวได้หรือไม่ ในขณะที่
ยังเบิกค่าเช่าบ้านในท้องที่เดิมเพื่อใหภรรยาและบุตรอาศัย 270
- 5.34 กรณีข้าราชการไม่ได้มีการเดินทางไปดำรงตำแหน่งใหม่ จะเบิกค่าใช้จ่ายเดินทางและ
ค่าขนย้ายสิ่งของส่วนตัวได้หรือไม่ 271
- 5.35 ข้าราชการถูกลงโทษให้ออกจากราชการและต่อมาได้รับคำสั่งให้กลับเข้ารับราชการ
ข้าราชการผู้นั้นจะมีสิทธิเบิกค่าเบี่ยงเลี้ยง ค่าที่พัก ค่ายานพาหนะ และค่าขนย้าย
สิ่งของส่วนตัวในการกลับเข้ารับราชการครั้งนี้หรือไม่ 273
- 5.36 กรณีสำนักงานย้ายที่ทำการไปตั้งอยู่อีกจังหวัดหนึ่ง เป็นเหตุให้ข้าราชการและลูกจ้าง
ต้องย้ายไปปฏิบัติงาน ณ ที่ทำการใหม่ จะเบิกค่าขนย้ายสิ่งของส่วนตัวได้หรือไม่ 274
- 5.37 กรณีข้าราชการเดินทางไปร่วมงานเพื่อรับเกียรติบัตรข้าราชการดีเด่น หรือรับ
พระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ชั้นสายสะพาย จะถือเป็นการเดินทางไปราชการ
และใช้สิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางได้หรือไม่ 275

	หน้า
5.38 กรณีข้าราชการเดินทางไปร่วมงานกรฐินพระราชทานจะถือเป็นการเดินทางไปราชการและใช้สิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางได้หรือไม่	276
5.39 กรณีข้าราชการได้รับอนุมัติให้เดินทางไปประสานงานกับผู้ว่าราชการจังหวัดและเจ้าอาวาส เพื่อนัดหมายกำหนดการต่าง ๆ เกี่ยวกับงานกรฐินพระราชทานจะเบิกค่าใช้จ่ายเดินทางได้หรือไม่	278
5.40 ค่าใช้จ่ายในการฝากกระเป๋าเดินทาง ณ ห้องรับฝากสัมภาระสถานีรถไฟหรือสถานีขนส่ง และค่าธรรมเนียมในการจอดรถเนื่องจากการเดินทางไปราชการต่างจังหวัดถือเป็นค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นต้องจ่ายเนื่องในการเดินทางหรือไม่	280
5.41 อนุกรรมการ อ.ก.ค. วิสามัญเฉพาะกิจเดินทางไปประชุมในกรุงเทพฯ หรือในต่างจังหวัดเมื่อเบิกเบี้ยประชุมแล้ว จะเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางได้อีกหรือไม่ หรือจะเบิกได้อย่างไรอย่างหนึ่ง	282
5.42 การซื้อบัตรโดยสารเครื่องบินจากบริษัทการบินไทย จำกัด ด้วยเงินยืมทศรองราชการหรือบัตรเครดิต จะเบิกในอัตราที่ถูกเรียกเก็บได้หรือไม่	284
5.43 กรณีสั่งให้ข้าราชการปฏิบัติงาน 2 แห่ง โดย 1 สัปดาห์ปฏิบัติงานที่หนึ่ง อีก 3 สัปดาห์เดินทางไปปฏิบัติงานอีกที่หนึ่ง จะเบิกค่าใช้จ่ายเดินทางอย่างไร	286
5.44 กรณีอธิบดีอนุมัติเป็นหลักการว่า ถ้ามีราชการในเขตท้องที่รับผิดชอบ ให้หัวหน้าหน่วยงานไปราชการได้โดยไม่ต้องขออนุมัติอีก โดยไม่มีกำหนดเวลาไว้ การอนุมัติดังกล่าวจะใช้เป็นหลักฐานประกอบการเบิกจ่ายได้หรือไม่	288
5.45 กรณีข้าราชการปฏิบัติราชการปกติอยู่ที่จังหวัดพะเยา ได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประชุมที่จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งข้าราชการต้องเดินทางในเส้นทาง พะเยา-เชียงใหม่ แต่กลับเดินทางในเส้นทางพะเยา-แพร่-ลำปาง-เชียงใหม่ และระหว่างทางประสบอุบัติเหตุรถชนกัน กรณีนี้จะเบิกค่าใช้จ่ายเดินทางได้หรือไม่	292
5.46 สถานที่พักแรมใช้ค่านำหน้าหรือต่อท้ายชื่อ เช่น บริษัท ห้างหุ้นส่วน บ้านพัก บ้านสวน เกสท์เฮ้าส์ รีสอร์ท บังกาโล แมนชั่น วิลล่า จะถือเป็นโรงแรมหรือไม่	294
5.47 ค่าเช่าที่พักกรณีมิได้พักค้างคืน จะเบิกได้หรือไม่	295
5.48 การเขียนรายงานการเดินทางและการลงลายมือชื่อผู้เบิกเงิน และผู้รับเงินกรณีผู้เดินทางเสียชีวิต	297

8. ตอบข้อหรือค่าใช้จ่ายในการเดินทางต่างประเทศ

6.1	ข้าราชการมีสิทธิโดยสารเครื่องบินชั้นประหยัด แต่สำรองที่นั่งชั้นธุรกิจ (ชั้นประหยัดที่นั่งเต็ม) จะเบิกจ่ายได้หรือไม่	299
6.2	ข้าราชการซึ่งรับราชการประจำต่างประเทศได้ย้ายมาประจำประเทศไทย โดยคู่สมรส บุตรและผู้ติดตามมิได้เดินทางมาด้วย ภายหลังจากข้าราชการลาออกจากราชการ บุตรและผู้ติดตามจะเบิกค่าพาหนะเดินทางกลับประเทศไทยได้หรือไม่	300
6.3	กรณีเดินทางก่อนหรือหลังจากวันที่ได้รับอนุมัติ เนื่องจากลาพักผ่อนประจำปี จะเบิกค่าโดยสารเครื่องบินได้หรือไม่	301
6.4	ข้าราชการเดินทางไปราชการต่างประเทศโดยเดินทางก่อนเนื่องจากมีภารกิจส่วนตัวและหลังจากสิ้นสุดการประชุมลาพักผ่อนต่อ จะเบิกค่าใช้จ่ายเดินทางได้อย่างไรบ้าง	303
6.5	ข้าราชการซึ่งประจำต่างประเทศได้รับคำสั่งให้มาประจำประเทศไทย จะเบิกค่าโดยสารเครื่องบินของบิดามารดาของตนเองและคู่สมรสในฐานะผู้ติดตามได้หรือไม่ และจะเบิกค่าใช้จ่ายเดินทางได้อย่างไรบ้าง	305
6.6	กรณีผู้เดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวได้รับทุนหรือความช่วยเหลือน้อยกว่าสิทธิที่จะได้รับตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทาง จะมีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายสมทบหรือไม่	307
6.7	กรณีข้าราชการไม่ได้นำใบเสร็จรับเงินค่าเช่าที่พักมาประกอบการเบิกจ่ายจะเบิกค่าเช่าที่พักเหมาจ่ายได้หรือไม่	309
6.8	ค่าธรรมเนียมวีซ่าและค่าธรรมเนียมสนามบินต่างประเทศที่ผู้รับทุนชำระไป เป็นค่าใช้จ่ายเดินทางชั่วคราวหรือไม่	311
6.9	ค่าใช้จ่ายในการย้ายถิ่นที่อยู่กลับประเทศไทยเบิกในลักษณะจ่ายจริงได้หรือไม่	313
6.10	ข้าราชการประจำต่างประเทศมาช่วยราชการลักษณะประจำในประเทศไทย เป็นเวลา 6 เดือน หรือ 1 ปีขึ้นไป จะมีสิทธิเบิกค่าย้ายถิ่นที่อยู่กลับประเทศไทยได้หรือไม่	314
6.11	ค่าใช้จ่ายในการย้ายถิ่นที่อยู่กรณีข้าราชการประจำในต่างประเทศถึงแก่กรรม	316

	หน้า
6.12 ข้าราชการเดินทางไปรับราชการประจำในต่างประเทศต่อมากลับประเทศไทย เพื่อสมรส ภายหลังจากคู่สมรสเดินทางไปอยู่ต่างประเทศด้วย คู่สมรสจะเบิกค่าใช้จ่ายเดินทางได้หรือไม่	317
6.13 ในการเดินทางไปประจำครั้งหลังห่างจากการเดินทางไปประจำครั้งแรก ไม่เกิน 2 ปี และคนละประเทศ จะเบิกค่าเครื่องแต่งตัวครั้งหลังได้หรือไม่	318
6.14 กรณีเดินทางไปฝึกอบรมครั้งแรก (ชั่วคราว) ห่างจากการเดินทางไปประจำ ครั้งแรกไม่เกิน 2 ปี จะเบิกค่าเครื่องแต่งตัวไปฝึกอบรมครั้งแรกได้หรือไม่	319
6.15 ผู้มีสิทธิเบิกค่าเครื่องแต่งตัวในการเดินทางไปราชการต่างประเทศหมายถึงบุคคลใดบ้าง	321
6.16 กรณีเดินทางไปประจำครั้งหลังห่างจากการเดินทางไปฝึกอบรมครั้งแรก ไม่เกิน 2 ปี จะเบิกค่าเครื่องแต่งตัวครั้งหลังได้หรือไม่	323
6.17 กรณีเดินทางไปประจำครั้งหลังห่างจากการเดินทางไปราชการชั่วคราวครั้งแรก ไม่เกิน 2 ปี จะเบิกค่าเครื่องแต่งตัวครั้งหลังได้หรือไม่ และกรณีได้รับค่าเครื่องแต่งตัวตามที่อนุมัติคณะรัฐมนตรี เนื่องจากไปปฏิบัติราชการในต่างประเทศ เป็นเวลานานต่อมากำหนดอัตราดังกล่าวเป็นอัตราประจำต่างประเทศ ข้าราชการดังกล่าวจะเบิกค่าย้ายถิ่นที่อยู่เพิ่มเติมได้หรือไม่ โดยไม่มีการเดินทาง	325
6.18 วิธีการนับระยะเวลาห่าง 2 ปี ในการเดินทางไปต่างประเทศชั่วคราวเพื่อใช้สิทธิ เบิกค่าเครื่องแต่งตัว	327

ส่วนที่ 2

ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม

	หน้า
1. ระเบียบและหนังสือเวียนกระทรวงการคลังเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การเบิกค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของข้าราชการและบุคคลภายนอก	
1.1 ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของส่วนราชการ พ.ศ. 2534 วิธีการเบิกจ่ายและการรายงาน แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ 3 พ.ศ. 2541 (หนังสือที่ กค 0502/ว 76 ลงวันที่ 7 มิถุนายน 2534)	331
1.2 การเบิกค่าลงทะเบียนในการส่งข้าราชการหรือลูกจ้างของทางราชการเข้าอบรมในหลักสูตรที่เอกชนจัด หรือจัดร่วมกับส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ และมีเอกชนเข้าอบรมไม่ถึง 3 ใน 4 ของจำนวนผู้เข้าอบรมทั้งหมด (หนังสือที่ กค 0526.5/ว 8 ลงวันที่ 31 มกราคม 2539)	354
1.3 การนับเวลาเพื่อพิจารณาว่าช่วงเวลาใดเป็นช่วงเวลาระหว่างการฝึกอบรม (หนังสือที่ กค 0502/ว 9 ลงวันที่ 28 มกราคม 2537)	356
1.4 การเบิกค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมสำหรับบุคคลภายนอก (หนังสือที่ กค 0502/ว 49 ลงวันที่ 23 มีนาคม 2535)	357
1.5 รหัสหมวดรายจ่ายย่อยในการเบิกค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม (หนังสือที่ กค 0502/ว 30 ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2537)	361
1.6 ค่าเครื่องแต่งตัวในการเดินทางไปดูงานในต่างประเทศตามหลักสูตรการฝึกอบรมในประเทศ และไปฝึกอบรมในต่างประเทศที่หน่วยงานผู้จัดในประเทศหรือหน่วยงานของต่างประเทศจัด (หนังสือที่ กค 0502/ว.53 ลงวันที่ 1 มิถุนายน 2538)	363
1.7 การให้บริการของบริษัททัวร์ในการเดินทางไปต่างประเทศสำหรับหลักสูตรการฝึกอบรมในประเทศที่กำหนดให้มีการดูงานในต่างประเทศ (หนังสือที่ กค 0526.7/ว 117 ลงวันที่ 25 กันยายน 2539)	367
1.8 การเบิกจ่ายค่ากระเป่าเอกสารในการฝึกอบรมและการประชุมระหว่างประเทศ (หนังสือที่ กค 0526.7/ว 140 ลงวันที่ 29 ตุลาคม 2539)	369
1.9 การเบิกค่าใช้จ่ายสมทบในการเดินทางไปฝึกอบรมในต่างประเทศ กรณีได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานในต่างประเทศบางส่วน (หนังสือที่ กค 0526.7/ว 141 ลงวันที่ 31 ตุลาคม 2539)	370

	หน้า
1.10 การเบิกค่าเบี้ยเลี้ยงในการเดินทางไปฝึกอบรม กรณีที่ผู้จัดฝึกอบรมเป็นผู้จัดหรือติดต่อประสานงานในเรื่องอาหารระหว่างการฝึกอบรมให้ (หนังสือที่ กค 0526.5/ว 143 ลงวันที่ 7 พฤศจิกายน 2539)	373
1.11 การเบิกค่าใช้จ่ายในการจ้างจัดฝึกอบรมของส่วนราชการ (หนังสือที่ กค 0526.7/ว 6700 ลงวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2540)	375
1.12 การเบิกค่าใช้จ่ายเดินทางของข้าราชการเพื่ออบรมภาษาต่างประเทศก่อนเข้ารับการคัดเลือกเพื่อรับทุนไปศึกษาคูงานต่างประเทศ (หนังสือที่ สร.0403/ว.16 ลงวันที่ 6 มีนาคม 2512)	377
1.13 การไปศึกษา ฝึกอบรมและดูงาน ณ ต่างประเทศด้วยทุนประเภท 1 ไม่ถือเป็น การไปปฏิบัติราชการ (หนังสือที่ นร 1002/ว 23 ลงวันที่ 20 กรกฎาคม 2533)	380
1.14 ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมราชการที่ได้รับการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามระเบียบพัสดุ (หนังสือที่ นร (กวพ) 1204/ว.266 ลงวันที่ 11 มกราคม 2539)	383

2. ตอบข้อหารือ

2.1	● ค่าลงทะเบียนที่จ่ายในปีงบประมาณหนึ่งและเข้ารับการฝึกอบรมอีกปีงบประมาณหนึ่งจะเบิกในปีงบประมาณใด และค่าลงทะเบียนของข้าราชการที่อยู่ในสังกัดเดียวกับหน่วยงานที่จัดฝึกอบรมจะเบิกจ่ายตามระเบียบฝึกอบรมได้หรือไม่ ● หลักสูตรหรือโครงการดูงานเพียงอย่างเดียวที่ส่วนราชการจัดในประเทศถือเป็นการฝึกอบรมตามระเบียบฝึกอบรมหรือไม่	385
387
2.2	กรณีหลักสูตรอบรมไม่จัดอาหารให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรม จะเบิกค่าอาหารสำหรับวิทยากรตามระเบียบฝึกอบรมได้หรือไม่	388
2.3	● ค่าลงทะเบียนที่หน่วยงานผู้จัดเรียกเก็บจะต้องประกอบด้วยรายการใดบ้าง ● ผู้ติดตามประธานในพิธีเปิดปิดการฝึกอบรม จะเบิกค่าใช้จ่ายฝึกอบรมได้หรือไม่ ● ค่าน้ำมันเชื้อเพลิงในการรับส่งวิทยากร เบิกในหมวดค่าวัสดุหรือค่าใช้จ่าย	390
2.4	● ผู้ควบคุมกลุ่มผู้เข้าอบรมทำหน้าที่บรรยายงานต่างๆ เกี่ยวกับแปลงทดลองจะเบิกค่าวิทยากรได้หรือไม่ ● ผู้ติดตาม หมายถึงติดตามผู้ใด ● พนักงานขับรถยนต์ให้ผู้เข้าอบรมซึ่งมีหลายคนจะเบิกค่าใช้จ่ายเดินทางได้หรือไม่	391

- การเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปดูงานต่างประเทศ จะต้องขออนุมัติ
สำนักงบประมาณก่อนหรือไม่

2.5	ความหมายของคำว่าการบรรยาย การอภิปรายเป็นคณะ การสัมมนาและการ แบ่งกลุ่มฝึกปฏิบัติ	393
2.6	หลักเกณฑ์ในการพิจารณาเบิกค่าวิทยากรให้กับข้าราชการที่อยู่ในสังกัดเดียวกับ หน่วยงานที่จัดฝึกอบรม หรือกรณีวิทยากรมาจากส่วนราชการอื่น หรือกรณีเป็นทั้ง วิทยากรและผู้เข้ารับการฝึกอบรม จะเบิกจ่ายได้อย่างไรบ้าง	395
2.7	ค่าใช้จ่ายในการเดินทางของวิทยากรจะนำมาเบิกจากต้นสังกัดได้หรือไม่	398
2.8	วิทยากรเดินทางไปบรรยายในส่วนภูมิภาคและเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ไปราชการแล้ว จะเบิกค่าวิทยากรตามระเบียบฝึกอบรมได้อีกหรือไม่	400
2.9	กรณีหลักสูตรฝึกอบรมมีกำหนดเวลา 2 วัน วันแรกกำหนดให้ลงทะเบียน อยู่ในช่วงระหว่างเวลา 8.00-9.00 น. และจัดอาหารมื้อกลางวัน และมื้อเย็นให้ จะเบิกค่าเบี้ยเลี้ยง 1 ใน 3 ได้หรือไม่	402
2.10	การเดินทางไปบรรยายของวิทยากร ส่วนราชการต้นสังกัดจะจัดรถรับ-ส่ง ตาม ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยรพระราชการ พ.ศ. 2523 หรือจะเบิกเป็นค่า พาหนะตามระเบียบฝึกอบรม	404
2.11	การเบิกค่าพาหนะรับจ้างกรณีต่างๆ ระหว่างสถานที่อยู่ ที่พัก กับสถานที่จัดฝึกอบรม	405
2.12	กรณีข้าราชการได้รับทุนหรือได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานต่างประเทศบางส่วน จะเบิกค่าใช้จ่ายส่วนที่ไม่ได้รับความช่วยเหลือตามระเบียบฝึกอบรมได้หรือไม่	407
2.13	ข้าราชการซึ่งอยู่ในส่วนภูมิภาคเดินทางไปอบรมในกรุงเทพฯเป็นเวลา 8 เดือน ทุกวันหยุดประจำสัปดาห์ผู้เข้าอบรมได้รับคำสั่งให้เดินทางไปปฏิบัติราชการใน ส่วนภูมิภาค การเดินทางในวันหยุดดังกล่าวจะเบิกค่าใช้จ่ายเดินทางตามระเบียบ ฝึกอบรมได้หรือไม่	409
2.14	ผู้เข้าอบรมซึ่งอยู่ในกรุงเทพฯ เดินทางไปอบรมที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์จะเบิก ค่าลงทะเบียน ค่าเบี้ยเลี้ยง และค่าพาหนะในวันธรรมดาและวันหยุดได้หรือไม่	411
2.15	กรณีหน่วยงานในสังกัดส่วนราชการ จัดเก็บค่าจัดเลี้ยงอาหารจากหน่วยงานในสังกัด ส่วนราชการเดียวกัน จะนำไปเสริมจรับเงินมาเบิกจ่ายจากเงินงบประมาณได้หรือไม่	413

	หน้า	
2.16	กรณีวันเสาร์-อาทิตย์และวันหยุดราชการไม่มีการฝึกอบรม ข้าราชการผู้เข้าอบรม จากส่วนกลางและส่วนภูมิภาคเดินทางกลับภูมิลำเนา โดยไม่มีคำสั่งจะเบิกค่าเบี้ยเลี้ยง และค่าที่พักได้หรือไม่	415
2.17	การเบิกค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมจะต้องดำเนินการตามระเบียบพัสดุหรือไม่ และค่าใช้จ่ายทุกรายการเบิกในหมวดค่าใช้จ่ายสอยโซ่หรือไม่	417
2.18	<ul style="list-style-type: none"> ● หลักเกณฑ์การนับเวลาเดินทางมาฝึกอบรมและเดินทางกลับหลังสิ้นสุดการฝึกอบรม ● กรณีข้าราชการไม่พักค้างที่โรงแรม โดยเดินทางไป-กลับระหว่างจังหวัดสมุทรสงคราม กับกรุงเทพฯ จะเบิกค่าพาหนะรับจ้างได้หรือไม่ ● กรณีหน่วยงานผู้จัดฝึกอบรมเรียกเก็บค่าลงทะเบียนจะต้องขออนุมัติอัตราการ จัดเก็บจากกระทรวงการคลังก่อนหรือไม่ ● กรณีเอกชนจัดฝึกอบรมโดยเรียกเก็บค่าลงทะเบียน แต่ไม่มีรายละเอียดว่าเอกชน เข้ารับการฝึกอบรมไม่น้อยกว่า 3 ใน 4 ของผู้เข้าอบรมทั้งหมด จะเบิกค่าลงทะเบียน ได้หรือไม่ ● กรณีหน่วยงานผู้จัดเรียกเก็บค่าลงทะเบียนแต่ไม่แสดงรายการให้ชัดเจนว่าได้รับรวมค่าอาหาร ค่าที่พัก และค่ายานพาหนะแล้วหรือไม่ จะเบิกค่าใช้จ่ายเดินทางได้หรือไม่ 	418
2.19	การประชุมปฏิบัติการเกี่ยวกับแผนพัฒนาเด็กและเยาวชน และการประชุมปฏิบัติการ โครงการวิเคราะห์และพัฒนาคุณภาพข้อสอบ จะเบิกค่าใช้จ่ายตามระเบียบฝึกอบรม ได้หรือไม่	421
2.20	โครงการโยคะเพื่อสุขภาพสามารถเบิกค่าใช้จ่ายตามระเบียบฝึกอบรมได้หรือไม่	424
2.21	กรณีร่วมอภิปรายโครงการวิจัยที่ได้รับการคัดเลือกแล้ว ถือเป็นกรณีฝึกอบรม ตามระเบียบฝึกอบรมหรือไม่	425
2.22	กรณีข้าราชการสังกัดส่วนกลางเดินทางเข้ารับการฝึกอบรมในเขตกรุงเทพฯ โดยพาหนะของทางราชการ หลังจากเสร็จสิ้นการอบรมได้เดินทางกลับ สำนักงานเพื่อปฏิบัติราชการต่อ ผู้เข้ารับการฝึกอบรมและพนักงานขับรถยนต์ จะเบิกค่าตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาได้หรือไม่	427

	หน้า	
2.23	<p>กรณีจัดฝึกอบรมในวันหยุดราชการโดยจัดในสถานที่ของตนเอง นอกสถานที่ในเขต กรุงเทพฯ จังหวัดใกล้เคียง หรือในส่วนภูมิภาค ผู้เข้ารับการฝึกอบรมและเจ้าหน้าที่จัดฝึก อบรม จะเบิกค่าตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลา หรือค่าใช้จ่ายในการเดินทางอย่างไร</p>	429
2.24	<p>กรณีส่วนราชการจัดฝึกอบรมร่วมกับเอกชน กระทรวงการคลังวางหลักเกณฑ์ในการ ดำเนินการเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายและรายได้ที่จัดเก็บได้อย่างไรบ้าง</p>	431
2.25	<p>กรณีจัดซื้อหนังสือเพื่อประกอบการฝึกอบรมให้กับผู้เข้ารับการฝึกอบรม และผู้ที่เกี่ยวข้องด้วย จะนำมาเบิกจ่ายจากเงินงบประมาณได้หรือไม่</p>	433
2.26	<p>กรณีจัดฝึกอบรมให้บุคคลภายนอก โดยไม่จัดอาหาร ที่พัก และยานพาหนะ ผู้เข้ารับการ ฝึกอบรมจะเบิกค่าอาหาร (วันละ 100 บาท) ในวันที่เดินทางไป-กลับ และวันที่ไม่เดิน ทางกลับ อย่างไร และประกาศนียบัตรวิชาชีพ ตามระเบียบอบรม หมายความว่าอย่างไร</p>	435
2.27	<p>การจัดประชุมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความสามารถและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ด้านการ พัฒนาชุมชน ในระดับนานาชาติ โดยเรียกเก็บค่าลงทะเบียนจากข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานรัฐวิสาหกิจ จะเบิกจ่ายจากเงินงบประมาณได้หรือไม่</p>	437
2.28	<p>กรณีหลักสูตรอบรมภาษาอังกฤษที่มหาวิทยาลัยจัดและเรียกเก็บค่าสมัครสอบทดสอบ พื้นความรู้ ค่าอบรม และค่าใช้จ่ายปฏิบัติการภาษา ค่าใช้จ่ายดังกล่าวเบิกจ่ายได้หรือไม่</p>	439
2.29	<p>กรณีหลักสูตรกำหนดให้มีกายบริหารระหว่างเวลา 6.00-7.00 น. และกิจกรรมสันทนาการ ระหว่างเวลา 19.00-21.00 น. เจ้าหน้าที่ผู้จัดการฝึกอบรมจำเป็นต้องพักค้างคืนที่สถาบันฯ เพื่ออำนวยความสะดวกในช่วงเวลาดังกล่าว เจ้าหน้าที่ดังกล่าวจะเบิกค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทาง หรือค่าอาหารทำการนอกเวลา</p>	441
2.30	<p>กรณีข้าราชการเข้ารับการฝึกอบรม 2 โครงการ หลังจากสิ้นสุดโครงการแรก คือวันที่ 3 กันยายน 2541 เวลา 16.00 น. จนถึงโครงการที่ 2 เวลา 23.30 น. ซึ่งเลขเวลารับ ประทานอาหารแล้ว จะเบิกค่าอาหารหรือค่าเบี้ยเลี้ยงอย่างไร</p>	443
2.31	<p>กรณีหลักสูตรจัดอบรมในแต่ละวันอยู่ในช่วงเวลา 8.30-12.30 น. จะเบิกค่าอาหาร กลางวันได้หรือไม่</p>	445

	หน้า
3. มติคณะรัฐมนตรี หนังสือเวียนกระทรวงการคลัง และหลักเกณฑ์อื่นๆ ที่ใช้ประกอบการเบิกจ่าย	
3.1 รหัสหมวดรายจ่ายย่อยในการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการและหนังสือเวียนข้อ ความเข้าใจ	447
3.2 อำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงในการสั่งให้พนักงานรัฐวิสาหกิจไปช่วย ราชการกระทรวง	452

แผนภูมิระยะทางระหว่างจังหวัดถึงจังหวัดในประเทศไทย (กม.)

ส่วนที่ 1

ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

พระราชกฤษฎีกา
ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

พ.ศ.2526

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ 3 พฤษภาคม พ.ศ.2526
เป็นปีที่ 38 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 159 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจ่ายเงินบางประเภทตามงบประมาณรายจ่าย พ.ศ. 2518 จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการพ.ศ. 2526”

มาตรา 2 พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2526 เป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิก

(1) พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2518

(2) พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2518

บรรดา กฎ ข้อบังคับ และระเบียบอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชกฤษฎีกานี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชกฤษฎีกานี้ ให้ใช้พระราชกฤษฎีกานี้แทน

มาตรา 4 ในพระราชกฤษฎีกานี้

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ข้าราชการครูตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครู ข้าราชการฝ่ายตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ ข้าราชการฝ่ายอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ข้าราชการฝ่ายรัฐสภาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ข้าราชการตำรวจตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบ

ข้าราชการตำรวจ และข้าราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการทหาร

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ลูกจ้างซึ่งได้รับค่าจ้างจากเงินงบประมาณรายจ่าย เว้นแต่ ลูกจ้างชาวต่างประเทศที่มีสัญญาจ้าง

“ภูมิลำเนาเดิม” หมายความว่า ท้องที่ที่เริ่มรับราชการ กลับเข้ารับราชการใหม่ หรือ ได้รับการบรรจุเป็นลูกจ้างครั้งแรกหรือครั้งสุดท้าย แล้วแต่กรณี

“บุคคลในครอบครัว” หมายความว่า บุคคลซึ่งอยู่ในอุปการะและร่วมอาศัยอยู่กับผู้ เดินทางไปราชการ ดังต่อไปนี้

- (1) คู่สมรส
- (2) บุตร
- (3) บิดามารดาของผู้เดินทางและหรือบิดามารดาของคู่สมรส
- (4) ผู้ติดตาม

มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ลักษณะ 1 บททั่วไป

มาตรา 6 หัวหน้าส่วนราชการระดับกรมหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น และมีฐานะเป็น กรมขึ้นไปมีอำนาจหน้าที่ในการบริหารงบประมาณรายจ่ายเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการตาม ความจำเป็นและประหยัดภายใต้หลักเกณฑ์ และใช้อัตรการจ่ายตามพระราชกฤษฎีกานี้ ส่วนวิธีการเบิกจ่าย นั้นให้ปฏิบัติตามระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลังซึ่งออกตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ ทั้งนี้หัวหน้า ส่วนราชการดังกล่าวอาจออกระเบียบเกี่ยวกับการบริหารงบประมาณรายจ่ายเพื่อควบคุมค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ ให้มีการใช้จ่ายเท่าที่จำเป็นและประหยัดก็ได้

มาตรา 7 ผู้เดินทางไปราชการซึ่งเป็นข้าราชการหรือลูกจ้าง ให้เบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไป ราชการได้ตามที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้เดินทางไปราชการซึ่งมีสัญญากับส่วนราชการกำหนดค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการไว้เป็นอย่างอื่น ให้เบิกค่าใช้จ่ายตามที่กำหนดในสัญญา

ผู้เดินทางซึ่งเป็นข้าราชการที่มีได้มีตำแหน่ง ชั้น หรือยศกำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกานี้ หรือไม่มี กฎหมายกำหนดตำแหน่งของผู้นั้นเทียบไว้กับตำแหน่งระดับของข้าราชการพลเรือน ให้กระทรวงการคลังมี อำนาจกำหนดเทียบตำแหน่งกับตำแหน่งระดับของข้าราชการพลเรือน เพื่อประโยชน์ในการเบิกค่าใช้จ่ายในการ เดินทางไปราชการได้

ผู้เดินทางไปราชการซึ่งมิได้เป็นข้าราชการ ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจกำหนดเทียบกับตำแหน่งระดับของข้าราชการพลเรือน เพื่อให้ผู้นั้นเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการตามอัตราของตำแหน่งระดับที่เทียบ

มาตรา 8 สิทธิที่จะได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการเกิดขึ้นตั้งแต่วันที่ได้รับอนุญาตให้เดินทางไปราชการ หรือวันที่ออกจากราชการ แล้วแต่กรณี

มาตรา 9 ข้าราชการซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ชั้นหรือยศ สูงขึ้นภายหลังวันที่ได้เดินทางไปราชการแล้ว ให้มีสิทธิที่จะรับค่าใช้จ่ายในการเดินทางตามอัตราสำหรับตำแหน่งระดับ ชั้นหรือยศที่สูงขึ้นนับแต่วันที่มีคำสั่งแต่งตั้งดังกล่าว แม้คำสั่งนั้นจะให้ผลย้อนหลังไปถึงหรือก่อนวันออกเดินทางก็ตาม

มาตรา 10 ข้าราชการซึ่งเดินทางไปรักษาการในตำแหน่งหรือรักษาราชการแทน ให้ได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปรักษาการในตำแหน่งหรือรักษาราชการแทนตามอัตราสำหรับตำแหน่งระดับ ชั้นหรือยศที่ตนดำรงอยู่แต่การเดินทางระหว่างที่รักษาการในตำแหน่งหรือรักษาราชการแทน รวมทั้งการเดินทางกลับมาดำรงตำแหน่งเดิม ให้ได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการตามอัตราสำหรับตำแหน่งระดับชั้นหรือยศที่ตนรักษาการในตำแหน่งหรือรักษาราชการแทน

ในกรณีที่เป็นการเดินทางไปรักษาการในตำแหน่งหรือรักษาราชการแทนในตำแหน่งระดับ ชั้นหรือยศที่ต่ำกว่า ให้ผู้เดินทางมีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายในอัตราสำหรับตำแหน่งระดับ ชั้นหรือยศที่ตนดำรงอยู่

มาตรา 11 การเดินทางไปราชการ ถ้าผู้เดินทางหยุดอยู่ที่ใดโดยไม่มีเหตุอันควร ไม่มีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางสำหรับระยะเวลาที่หยุดนั้น

มาตรา 12 ผู้เดินทางไปราชการซึ่งเป็นผู้ได้รับเบี้ยเลี้ยงประจำ จะเบิกเบี้ยเลี้ยงเดินทางตามพระราชกฤษฎีกานี้ได้ เมื่อครบเบิกเบี้ยเลี้ยงประจำ

⁵ มาตรา 12 ทวิ เมื่อปรากฏว่าโรงแรมใดเรียกเก็บค่าเช่าที่พักสูงกว่าอัตราที่เรียกเก็บจากบุคคลทั่วไปตามปกติ ออกใบเสร็จรับเงินเกินกว่าจำนวนเงินที่โรงแรมเรียกเก็บ ออกใบเสร็จรับเงินให้โดยผู้เดินทางไปราชการมิได้เข้าพัก หรือมีพฤติการณ์ในทางทุจริตร่วมกับผู้เดินทางไปราชการหรือบุคคลในครอบครัวของผู้นั้น ในเรื่องการเบิกค่าเช่าที่พักตามพระราชกฤษฎีกานี้ ให้กระทรวงการคลังแจ้งชื่อโรงแรมดังกล่าวให้กระทรวง ทบวง กรมทราบ เพื่อมิให้เบิกค่าเช่าที่พักของโรงแรมนั้นเป็นเวลาหนึ่งปี และหากกระทำซ้ำอีกก็ให้ระงับการเบิกค่าเช่าที่พักของโรงแรมนั้นโดยเด็ดขาด

การแจ้งชื่อโรงแรมตามวรรคหนึ่ง ให้มีผลเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่มีการแจ้ง

ลักษณะ 2

การเดินทางไปราชการในราชอาณาจักร

หมวด 1

การเดินทางไปราชการชั่วคราว

⁵ มาตรา 13 การเดินทางไปราชการชั่วคราว ได้แก่

- (1) การไปปฏิบัติราชการชั่วคราวนอกที่ตั้งสำนักงานซึ่งปฏิบัติราชการปกติตามคำสั่งผู้บังคับบัญชา หรือตามหน้าที่ที่ปฏิบัติราชการโดยปกติ
- (2) ยกเลิก
- (3) การไปสอบคัดเลือก หรือรับการคัดเลือกตามที่ได้รับอนุมัติจากผู้บังคับบัญชา
- (4) การไปช่วยราชการ ไปรักษาการในตำแหน่งหรือไปรักษาราชการแทน
- (5) การเดินทางไปราชการเฉพาะระหว่างเวลาที่อยู่ในราชอาณาจักรของผู้ซึ่งรับราชการประจำในต่างประเทศ
- (6) การเดินทางข้ามแดนชั่วคราว เพื่อไปปฏิบัติราชการในดินแดนต่างประเทศตามข้อตกลงระหว่างประเทศ

มาตรา 14 ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการชั่วคราว ได้แก่

- (1) เบี้ยเลี้ยงเดินทาง
- (2) ค่าเช่าที่พัก
- (3) ค่าพาหนะ รวมถึงค่าเช่ายานพาหนะ ค่าเชื้อเพลิงหรือพลังงานสำหรับยานพาหนะ ค่าระวางบรรทุก ค่าจ้างคนหาบหาม และอื่นๆ ทำนองเดียวกัน
- (4) ค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นต้องจ่ายเนื่องในการเดินทางไปราชการ

⁵ มาตรา 15 เบี้ยเลี้ยงเดินทางให้เบิกได้ในลักษณะเหมาะสมจ่ายตามจำนวนเงินและเงื่อนไขที่กระทรวงการคลังกำหนด เว้นแต่การเดินทางในกรณีดังต่อไปนี้ให้เบิกได้ร้อยละหกสิบของจำนวนปกติ

- (1) การเดินทางไปราชการในท้องที่ต่างอำเภอในจังหวัดเดียวกัน เว้นแต่อำเภอเมืองหรืออำเภอที่กระทรวงการคลังกำหนด
- (2) การเดินทางไปราชการในท้องที่อำเภอซึ่งเป็นที่ตั้งสำนักงานซึ่งปฏิบัติราชการปกติ หรือการเดินทางไปราชการในเขตกรุงเทพมหานครซึ่งเป็นที่ตั้งสำนักงานซึ่งปฏิบัติราชการปกติ

มาตรา 16 การนับเวลาเดินทางไปราชการเพื่อคำนวณเบี้ยเลี้ยงเดินทางให้นับตั้งแต่เวลาออกจากสถานที่อยู่หรือสถานที่ปฏิบัติราชการตามปกติจนกลับถึงสถานที่อยู่ หรือสถานที่ปฏิบัติราชการปกติแล้วแต่กรณี
เวลาเดินทางไปราชการให้นับยี่สิบสี่ชั่วโมงเป็นหนึ่งวัน ถ้าไม่ถึงยี่สิบสี่ชั่วโมงหรือเกินยี่สิบสี่ชั่วโมงและส่วนที่ไม่ถึงหรือเกินยี่สิบสี่ชั่วโมงนั้นนับได้เกินสิบสองชั่วโมง ให้ถือเป็นหนึ่งวัน

^๖ มาตรา 17 การเดินทางไปราชการที่จำต้องพักแรม เว้นแต่การพักแรมซึ่งโดยปกติต้องพักแรมในยานพาหนะหรือการพักแรมในที่พักแรมซึ่งทางราชการจัดที่พักรไว้แล้ว ให้ผู้เดินทางไปราชการเบิกค่าเช่าที่พักได้เท่าที่จ่ายจริงตามสิทธิที่ตนเองได้รับในการพักอาศัยคนเดียว ทั้งนี้ ตามจำนวนเงินและเงื่อนไขที่กระทรวงการคลังกำหนด

การเดินทางไปราชการเป็นหมู่คณะ ให้ผู้เดินทางไปราชการเบิกค่าเช่าที่พักได้ดังนี้

(1) ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 8 ลงมา หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า ให้พักแรมรวมกันสองคนต่อหนึ่งห้อง โดยให้เบิกค่าเช่าที่พักได้เท่าที่จ่ายจริงในอัตราค่าเช่าห้องพักคู่คนละไม่เกินร้อยละเจ็ดสิบของอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียว ถ้าผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวแยกพักห้องพักคนเดียวให้เบิกได้อัตราเดียวกัน เว้นแต่เป็นกรณีที่ไม่เหมาะสมจะพักรวมกัน หรือมีเหตุจำเป็นที่ไม่อาจพักรวมกับผู้อื่นได้ ให้เบิกได้เท่าที่จ่ายจริงในอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียว

(2) ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 9 ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า ให้เบิกค่าเช่าที่พักได้เท่าที่จ่ายจริงในอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียว

(3) ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 10 ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า ซึ่งเป็นหัวหน้าคณะ หากมีความจำเป็นต้องใช้สถานที่ในที่เดียวกันกับที่พักรเพื่อเป็นที่ประสานงานของคณะหรือกับบุคคลอื่น ให้เบิกค่าเช่าที่พักได้เพิ่มขึ้นสำหรับห้องพักรอีกห้องหนึ่งในอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียว หรือจะเบิกค่าเช่าห้องชุดแทนก็ได้ แต่ทั้งนี้ต้องมีอัตราไม่เกินสองเท่าของอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียว

ในกรณีที่เป็นการสมควร กระทรวงการคลังอาจกำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งระดับใดหรือตำแหน่งใดเบิกค่าเช่าที่พักเพิ่มขึ้นเป็นพิเศษได้ สำหรับห้องพักรอีกห้องหนึ่งในอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียว หรือจะเบิกค่าเช่าห้องชุดแทนก็ได้

ในกรณีที่ไม่มีสถานที่พักแรมในท้องที่ปฏิบัติราชการให้เบิกค่าเช่าที่พักในลักษณะเหมาจ่ายวันละไม่เกินหนึ่งร้อยบาท เว้นแต่กรณีที่ผู้เดินทางไปราชการเลือกพักโรงแรมในท้องที่ใกล้เคียงซึ่งอยู่ในวิสัยจะเดินทางไปปฏิบัติราชการได้สะดวก จะเบิกค่าเช่าที่พักเท่าที่จ่ายจริงก็ได้

ในกรณีที่ผู้เดินทางไปราชการนำบุคคลอื่นที่ไม่มีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปพักรวมอยู่ด้วย ให้ผู้เดินทางไปราชการรับภาระค่าใช้จ่ายส่วนที่เพิ่มขึ้นจากสิทธิที่พึงจะได้รับจากทางราชการ

² มาตรา 18 การเบิกเบี้ยเลี้ยงเดินทางสำหรับการเดินทางไปราชการเรื่องหนึ่งเรื่องใดในสถานที่ปฏิบัติราชการแห่งเดียวกัน ให้เบิกได้เพียงระยะเวลาไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวัน นับแต่วันที่ออกเดินทาง ถ้าเกินต้องได้รับอนุมัติจากปลัดกระทรวงเจ้าสังกัด สำหรับส่วนราชการใดที่ไม่มีปลัดกระทรวงให้ผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจเช่นเดียวกับปลัดกระทรวงเป็นผู้อนุมัติ ทั้งนี้ ให้พิจารณาถึงความจำเป็นและประหยัดด้วย

⁵ มาตรา 19 ขกเล็ก

⁵ มาตรา 20 การเดินทางไปราชการ ณ สถานที่ปฏิบัติราชการใดที่ไม่สะดวกในการเดินทางไปกลับระหว่างสถานที่ปฏิบัติราชการนั้นกับสถานที่อยู่ ให้เบิกค่าเช่าที่พักระหว่างที่ไปราชการได้เพียงระยะเวลาไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวัน นับแต่วันที่ออกเดินทาง ถ้าเกินต้องได้รับอนุมัติจากปลัดกระทรวงเจ้าสังกัด สำหรับส่วนราชการใดที่ไม่มีปลัดกระทรวง ให้ผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจเช่นเดียวกับปลัดกระทรวงเป็นผู้อนุมัติ ทั้งนี้ ให้พิจารณาถึงความจำเป็นและประหยัดด้วย

มาตรา 21 ในกรณีที่ผู้เดินทางไปราชการเจ็บป่วยและจำเป็นต้องพักเพื่อรักษาพยาบาล ให้เบิกค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางและค่าเช่าที่พักสำหรับวันที่พักนั้นได้ แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสิบวัน

ภายใต้บังคับวรรคหนึ่งในกรณีที่ผู้เดินทางเจ็บป่วยและต้องเข้าพักรักษาตัวในสถานพยาบาลให้งดเบิกค่าเช่าที่พัก เว้นแต่กรณีจำเป็น

การเจ็บป่วยตามวรรคหนึ่งต้องมีใบรับรองแพทย์ที่ทางราชการรับรอง ในกรณีไม่มีแพทย์ที่ทางราชการรับรองอยู่ในท้องที่ที่เกิดเจ็บป่วย ผู้เดินทางต้องชี้แจงประกอบ

⁵ มาตรา 22 การเดินทางไปราชการโดยปกติให้ช้ยานพาหนะประจำทางและให้เบิกค่าพาหนะได้โดยประหยัด

ในกรณีที่ไม่มียานพาหนะประจำทางหรือมีแต่ต้องการความรวดเร็วเพื่อประโยชน์แก่ราชการให้ใช้พาหนะอื่นได้ แต่ผู้เดินทางจะต้องชี้แจงเหตุผลและความจำเป็นไว้ในรายงานการเดินทางหรือหลักฐานการขอเบิกเงินค่าพาหนะนั้น

ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 6 ขึ้นไปหรือตำแหน่งที่เทียบเท่า ข้าราชการตุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น 2 ขึ้นไป ข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น 2 ขึ้นไป หรือข้าราชการทหารซึ่งรับเงินเดือนพันโท นาวาโท นาวาอากาศโท ขึ้นไป หรือ ข้าราชการตำรวจซึ่งมียศพันตำรวจโทขึ้นไป ให้เบิกค่าพาหนะรับจ้างได้สำหรับกรณีดังต่อไปนี้

(1) การเดินทางไปกลับระหว่างสถานที่อยู่ ที่พัก หรือสถานที่ปฏิบัติราชการ กับสถานียานพาหนะประจำทาง หรือกับสถานที่จัดพาหนะที่ต้องใช้ในการเดินทางไปยังสถานที่ปฏิบัติราชการภายในเขตจังหวัดเดียวกัน ถ้าการเดินทางดังกล่าวตาม (1) ต้องเดินทางข้ามเขตจังหวัด ให้เบิกค่าพาหนะรับจ้างได้เท่าที่จ่ายจริง แต่ต้องไม่เกินอัตราที่กระทรวงการคลังกำหนด

(2) การเดินทางไปกลับระหว่างสถานที่อยู่ ที่พัก กับสถานที่ปฏิบัติราชการภายในเขตจังหวัดเดียวกันวันละไม่เกินสองเที่ยว

(3) การเดินทางไปราชการในเขตกรุงเทพมหานคร

ผู้ซึ่งไม่มีสิทธิเบิกค่าพาหนะตามวรรคสาม ถ้าต้องนำสัมภาระในการเดินทางหรือสิ่งของเครื่องใช้ของทางราชการไปด้วย และเป็นเหตุให้ไม่สะดวกที่จะเดินทางโดยยานพาหนะประจำทาง ให้เบิกค่าพาหนะรับจ้างได้

การเดินทางไปสอบคัดเลือกหรือรับการคัดเลือก หรือการเดินทางไปราชการในกรณีตามมาตรา 17 วรรคสี่ ผู้เดินทางไปราชการจะเบิกค่าพาหนะรับจ้างตาม (2) ไม่ได้

มาตรา 23 การเดินทางไปราชการโดยยานพาหนะประจำทางให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา 24 ในท้องที่จังหวัดใดที่ไม่มีอัตราค่าพาหนะประเภทใดกำหนดไว้ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดกำหนดอัตราค่าพาหนะดังกล่าวขึ้นไว้เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาอนุมัติและการตรวจสอบ เมื่อกำหนดแล้ว ให้แจ้งกระทรวงการคลัง

มาตรา 25 การใช้พาหนะส่วนตัวไปราชการ ผู้เดินทางจะต้องได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชาดังต่อไปนี้ จึงจะมีสิทธิเบิกเงินชดเชยเป็นค่าพาหนะในลักษณะเหมาะสมให้เป็นการจ่ายสำหรับเป็นค่าพาหนะส่วนตัวได้ คือ

(1) อธิบดีขึ้นไปหรือตำแหน่งที่เทียบเท่า สำหรับราชการบริหารส่วนกลาง

(2) หัวหน้าสำนักงาน สำหรับราชการบริหารส่วนกลางที่มีสำนักงานอยู่ในส่วนภูมิภาค หรือมีสำนักงานแยกต่างหากจากกระทรวง ทบวง กรม

(3) หัวหน้าส่วนราชการในจังหวัดซึ่งเป็นผู้เบิกเงิน หรือนายอำเภอท้องที่แล้วแต่กรณี สำหรับราชการบริหารส่วนภูมิภาค

มาตรา 26 เงินชดเชยเป็นค่าพาหนะตามมาตรา 25 ให้เบิกจ่ายในประเภทค่าพาหนะตามหลักเกณฑ์และอัตราที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา 27 การเดินทางไปราชการโดยเครื่องบินให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(1) ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 8 ขึ้นไปหรือตำแหน่งที่เทียบเท่า ข้าราชการตุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น 2 ขึ้นไป ข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น 2 ขึ้นไป ข้าราชการทหารซึ่งรับเงินเดือนพันโท นาวาโท นาวาอากาศโท ขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมียศพันตำรวจโทขึ้นไป ให้เดินทางได้

(2) ข้าราชการหรือลูกจ้างนอกจาก (1) ให้เดินทางได้เฉพาะกรณีที่จะต้องเป็นรีบด่วนเพื่อประโยชน์แก่ทางราชการ

(3) การเดินทางซึ่งไม่เข้าหลักเกณฑ์ตาม (1) หรือ (2) จะเบิกค่าใช้จ่ายได้ไม่เกินค่าพาหนะในการเดินทางภาคพื้นดินในระยะเดียวกันตามสิทธิซึ่งผู้เดินทางจะพึงเบิกได้

มาตรา 28 ผู้เดินทางไปราชการในหน้าที่เลขานุการกับผู้บังคับบัญชาที่ดำรงตำแหน่งระดับ 9 ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือกับข้าราชการตุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น 4 ขึ้นไป หรือกับข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น 4 ขึ้นไป หรือกับข้าราชการทหารซึ่งรับเงินเดือนพันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอก อัตราเงินเดือนพันเอกพิเศษอันดับ 2 นาวาเอกพิเศษอันดับ 2 นาวาอากาศเอกพิเศษอันดับ 2 ขึ้นไป หรือกับข้าราชการตำรวจซึ่งมียศพันตำรวจเอกอัตราเงินเดือนพันตำรวจเอกพิเศษอันดับ 2 ขึ้นไป ให้เบิกค่าเช่าที่พักและค่าพาหนะได้เท่ากับที่ผู้บังคับบัญชามีสิทธิเบิก

มาตรา 29 ผู้เดินทางไปราชการเพื่อทำหน้าที่รับรอง หรือปฏิบัติงานร่วมกับชาวต่างประเทศจะเบิกค่าพาหนะในการเดินทางเท่ากับที่ต้องเบิกสำหรับชาวต่างประเทศนั้นก็ได้

ผู้เดินทางไปราชการตามคำสั่งของทางราชการเพื่อทำหน้าที่เป็นองครักษ์หรือผู้อารักขาอย่างใกล้ชิดให้กับชาวต่างประเทศที่เป็นประมุขแห่งรัฐหรือบุคคลสำคัญของต่างประเทศ นอกจากจะเบิกค่าพาหนะตามวรรคหนึ่งได้แล้ว จะเบิกค่าเช่าที่พักในลักษณะประหยัดตามความจำเป็นในสถานที่แห่งเดียวกับที่ชาวต่างประเทศพักอยู่นั้นด้วยก็ได้

มาตรา 30 ผู้เดินทางไปราชการซึ่งต้องนำสิ่งของเครื่องใช้ของทางราชการไปด้วย ให้เบิกค่าพาหนะสำหรับสิ่งของเครื่องใช้นั้นได้โดยประหยัด

มาตรา 31 ผู้เดินทางไปราชการซึ่งต้องจ่ายค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นเนื่องในการเดินทางไปราชการให้เบิกค่าใช้จ่ายนั้นได้โดยประหยัด

หมวด 2

การเดินทางไปราชการประจำ

มาตรา 32 การเดินทางไปราชการประจำ ได้แก่การเดินทางไปประจำต่างสำนักงาน ไปรักษาการในตำแหน่ง หรือรักษาราชการแทน เพื่อดำรงตำแหน่งใหม่ ณ สำนักงานแห่งใหม่

⁶มาตรา 33 ผู้เดินทางไปราชการประจำ ซึ่งมีผู้ใช้ซึ่งได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานแห่งใหม่ตามคำร้องขอของตนเองให้เบิกค่าใช้จ่ายได้ตามมาตรา 14 และให้เบิกค่าขนย้ายของส่วนตัวในลักษณะเหมาะสมได้ตามอัตราในบัญชี 3 ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา 34 การเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการประจำในกรณีที่มีได้กำหนดไว้ในหมวดนี้ให้นำหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในลักษณะ 2 หมวด 1 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 35 การนับเวลาเดินทางไปราชการเพื่อคำนวณเบี้ยเลี้ยงเดินทางให้นับตั้งแต่เวลาออกจากสถานที่อยู่จนถึงสถานที่พักที่ไปรับราชการแห่งใหม่

มาตรา 36 ผู้เดินทางไปราชการประจำจะเบิกค่าเช่าที่พักและค่าพาหนะสำหรับบุคคลในครอบครัวได้โดยประหยัด

การเบิกค่าเช่าที่พักและค่าพาหนะสำหรับผู้ติดตาม ให้เบิกได้ดังนี้

(1) หนึ่งคนสำหรับข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งระดับ 8 ลงมาหรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการตุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น 2 ลงมา คณะบดียุติธรรม หรือข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น 2 ลงมา หรือข้าราชการทหารซึ่งรับเงินเดือนพันโท นาวาโท นาวาอากาศโทลงมา หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมียศพันตำรวจโทลงมา

(2) ไม่เกินสองคนสำหรับข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งระดับ 7 ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการตุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น 3 ขึ้นไป หรือข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น 3 ขึ้นไป หรือข้าราชการทหารซึ่งรับเงินเดือนพันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอกขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมียศพันตำรวจเอกขึ้นไป

⁵มาตรา 37 ค่าพาหนะสำหรับบุคคลในครอบครัวตามมาตรา 4 (1) (2) และ (3) ให้เบิกได้ในอัตราเดียวกับผู้เดินทางไปราชการตามมาตรา 33 สำหรับผู้ติดตามให้เบิกได้เท่ากับข้าราชการในตำแหน่งระดับต่ำสุด

ผู้เดินทางไปราชการและบุคคลในครอบครัวให้พักรวมกันสองคนต่อหนึ่งห้อง โดยให้เบิกค่าเช่าที่พักในอัตราค่าเช่าห้องพักคู่คนละไม่เกินร้อยละเจ็ดสิบของอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียว เว้นแต่เป็นกรณีที่ไม

เหมาะสมจะพักรวมกัน หรือมีเหตุจำเป็นที่ไม่อาจพักรวมกับผู้อื่นได้ ให้เบิกได้เท่าที่จ่ายจริง ในอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียว สำหรับผู้ติดตามให้เบิกได้เท่ากับข้าราชการในตำแหน่งระดับต่ำสุด

ในกรณีที่เดินทางไปถึงห้องที่ที่ตั้งสำนักงานแห่งใหม่ ถ้าไม่อาจเข้าพักในที่พักอาศัยที่ทางราชการจัดให้หรือบ้านเช่าได้ และผู้บังคับบัญชาตั้งค่อไปนี้อนุญาตแล้ว ให้เบิกค่าเช่าที่พักสำหรับตนเองและบุคคลในครอบครัวได้ไม่เกินเจ็ดวันนับแต่วันไปถึงห้องที่ที่ตั้งสำนักงานแห่งใหม่

(1) อธิบดีขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า สำหรับราชการบริหารส่วนกลาง

(2) หัวหน้าสำนักงาน สำหรับราชการบริหารส่วนกลางที่มีสำนักงานอยู่ในส่วนภูมิภาค หรือมีสำนักงานแยกต่างหากจากกระทรวง ทบวง กรม

(3) หัวหน้าส่วนราชการในจังหวัดซึ่งเป็นผู้เบิกเงินหรือนายอำเภอท้องที่ แล้วแต่กรณีสำหรับราชการบริหารส่วนภูมิภาค

ถ้ามีความจำเป็นที่จะต้องเบิกค่าเช่าที่พักเกินเจ็ดวัน ต้องได้รับความตกลงจากกระทรวงการคลัง

มาตรา 38 ในกรณีที่ผู้เดินทางไปประจำต่างสำนักงานเดินทางโดยเครื่องบินตามมาตรา 27 ให้บุคคลในครอบครัวเดินทางโดยเครื่องบินได้ด้วย

² มาตรา 39 ในกรณีจำเป็นซึ่งไม่อาจนำบุคคลในครอบครัวไปพร้อมกับผู้เดินทางได้ ให้ผู้เดินทางรายงานชี้แจงเหตุผลความจำเป็นและกำหนดเวลาที่จะเลื่อนการเดินทางต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นจนถึงผู้ดำรงตำแหน่งอธิบดีหรือปลัดกระทรวง หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า แล้วแต่กรณี สำหรับราชการบริหารส่วนกลาง หรือผู้ว่าราชการจังหวัดสำหรับราชการบริหารส่วนภูมิภาค แต่ถ้าผู้เดินทางดำรงตำแหน่งอธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัด ให้เสนอผู้บังคับบัญชาเหนือตนขึ้นไปอีกชั้นหนึ่ง

การขอเลื่อนการเดินทางตามวรรคหนึ่ง ให้ขอก่อนที่ข้าราชการ หรือลูกจ้างผู้นั้นจะเดินทาง ผู้บังคับบัญชาตามวรรคหนึ่งมีอำนาจอนุญาตให้เลื่อนการเดินทางได้ภายในเวลาอันสมควร แต่ต้องไม่เกินหนึ่งปี นับแต่วันที่ปรากฏในคำสั่งให้เดินทางไปราชการ

มาตรา 40 ผู้เดินทางไปราชการประจำซึ่งได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางล่วงหน้าไปแล้ว ถ้าไม่ได้เดินทางภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับ ให้นำเงินค่าใช้จ่ายที่ได้รับไปแล้วส่งคืนทันที

มาตรา 41 ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการในกรณีไปประจำสำนักงานซึ่งต่างสังกัด ให้เบิกจากสังกัดเดิม

หมวด 3

การเดินทางกลับภูมิลำเนา

มาตรา 42 การเดินทางกลับภูมิลำเนาเดิม ให้หมายความถึงการเดินทางเพื่อกลับภูมิลำเนาเดิมของผู้เดินทางไปราชการประจำ ในกรณีที่ออกจากราชการหรือถูกสั่งพักราชการ

มาตรา 43 ข้าราชการซึ่งออกจากราชการหรือลูกจ้างซึ่งทางราชการเลิกจ้าง จะเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางสำหรับตนเองและบุคคลในครอบครัวได้เฉพาะค่าเช่าที่พัก ค่าพาหนะ และค่าขนย้ายสิ่งของส่วนตัว เพื่อกลับภูมิลำเนาเดิมของข้าราชการหรือลูกจ้างผู้นั้น ตามอัตราสำหรับตำแหน่งระดับ ชั้นหรือยศครั้งสุดท้ายก่อนออกจากราชการหรือเลิกจ้าง

ในกรณีที่ข้าราชการหรือลูกจ้างถึงแก่ความตาย ให้สิทธิในการเบิกค่าใช้จ่ายตามวรรคหนึ่งตกแก่ทายาทผู้ใดผู้หนึ่ง ที่อยู่กับข้าราชการหรือลูกจ้างขณะถึงแก่ความตาย

ในกรณีที่ไม่มีทายาทที่อยู่กับข้าราชการหรือลูกจ้างขณะถึงแก่ความตายหรือมีทายาทแต่ไม่สามารถจัดการได้ ให้สิทธิในการเบิกค่าใช้จ่ายตามวรรคหนึ่งตกแก่ทายาทผู้ใดผู้หนึ่งที่มีได้ไปอยู่ด้วย ถ้าทายาทผู้นั้นต้องเดินทางไปจัดการดังกล่าวให้เบิกค่าใช้จ่ายตามวรรคหนึ่งสำหรับตนเองได้เฉพาะการเดินทางกลับ

การเดินทางและการขนย้ายสิ่งของตามมาตรา นี้ ให้กระทำภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันออกจากราชการ เลิกจ้าง หรือตาย ถ้าเกินต้องได้รับความตกลงจากกระทรวงการคลัง

มาตรา 44 ข้าราชการซึ่งถูกสั่งพักราชการหรือลูกจ้างซึ่งถูกสั่งพักการจ้างจะเบิกค่าใช้จ่ายสำหรับตนเองและบุคคลในครอบครัวเฉพาะค่าเช่าที่พัก ค่าพาหนะ และค่าขนย้ายสิ่งของส่วนตัวเพื่อกลับภูมิลำเนาเดิมของข้าราชการหรือลูกจ้างผู้นั้นโดยจะไม่รอผลการสอบสวนถึงที่สุดก็ได้

มาตรา 45 ในกรณีที่ผู้มีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางกลับภูมิลำเนาเดิมตามมาตรา 43 และมาตรา 44 จะขอเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปยังท้องที่อื่น ซึ่งมีภูมิลำเนาเดิมโดยเสียค่าใช้จ่ายในการเดินทางไม่สูงกว่า ให้กระทำได้เมื่อได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชาซึ่งดำรงตำแหน่งอธิบดีขึ้นไปหรือตำแหน่งที่เทียบเท่าสำหรับราชการบริหารส่วนกลาง หรือผู้ว่าราชการจังหวัดสำหรับราชการบริหารส่วนภูมิภาค

มาตรา 46 การเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางกลับภูมิลำเนาเดิม ในกรณีที่มิได้กำหนดไว้ในหมวดนี้ ให้นำบทบัญญัติในลักษณะ 2 หมวด 2 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ลักษณะ 3

ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการต่างประเทศ

หมวด 1

การเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว

มาตรา 47 การเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว ได้แก่

(1) การเดินทางของผู้รับราชการประจำในประเทศไทยซึ่งเดินทางไปราชการนอกราชอาณาจักร เพื่อปฏิบัติงานการประชุม เจรจารุรกิจ คุงาน ตรวจสอบบัญชี หรือปฏิบัติหน้าที่อย่างอื่น เป็นครั้งคราวตามความจำเป็น

(2) การเดินทางของผู้รับราชการประจำในต่างประเทศซึ่งเดินทางไปราชการ ณ ที่ใด ๆ ในต่างประเทศ หรือมายังประเทศไทยเฉพาะเวลาที่เดินทางอยู่นอกราชอาณาจักร เพื่อปฏิบัติงานนอกที่ตั้งสำนักงานในเขตอาณาหรือเขตพื้นที่รับผิดชอบ หรือ

(3) การเดินทางของผู้รับราชการประจำในต่างประเทศซึ่งเดินทางไปช่วยราชการรักษาการในตำแหน่ง หรือรักษาราชการแทนต่างสำนักงานในต่างประเทศเฉพาะเวลาที่ออกเดินทางจากที่พักระหว่างที่ตั้งสำนักงานแห่งเดิมจนถึงที่พักระหว่างที่ตั้งสำนักงานแห่งใหม่

ถ้าผู้เดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวได้รับความช่วยเหลือจากต่างประเทศหรือจากหน่วยงานใด ๆ ในเรื่องค่าใช้จ่ายในการเดินทางแล้ว ไม่มีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการตามพระราชกฤษฎีกานี้อีก

เวลาที่เดินทางอยู่นอกราชอาณาจักรสำหรับผู้รับราชการประจำในประเทศไทย หมายถึงเวลาดังแต่ประทับตราหนังสือเดินทางออกจนถึงเวลาที่ประทับตราหนังสือเดินทางเข้า และสำหรับผู้รับราชการประจำในต่างประเทศ หมายถึงเวลาออกเดินทางจากที่พักระหว่างที่ตั้งสำนักงานจนกลับถึงที่พักดังกล่าว แต่ในกรณีที่เดินทางมายังประเทศไทย มิได้รวมเวลาดังแต่ประทับตราหนังสือเดินทางเข้าจนถึงเวลาที่ประทับตราหนังสือเดินทางออกจากประเทศไทย

ในกรณีการเดินทางของข้าราชการในส่วนราชการที่มีวิธีปฏิบัติในการเดินทางเข้าออกโดยใช้เอกสารอย่างอื่นซึ่งมิใช่หนังสือเดินทาง เวลาที่ดีถือว่าเป็นเวลาเข้าและออกจากประเทศไทยให้เป็นไปตามวิธีที่ดีปฏิบัตินั้น

มาตรา 48 ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว ได้แก่

(1) เบี้ยเลี้ยงเดินทาง

(2) ค่าเช่าที่พัก

(3) ค่าพาหนะรวมทั้งค่าเช่ายานพาหนะ ค่าเชื้อเพลิงหรือพลังงานสำหรับยานพาหนะ

ค่าระวางบรรทุก ค่าจ้างคนหาบหาม และอื่นๆ ทำนองเดียวกัน

(4) ค่ารับรอง

(5) ค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นเนื่องในการเดินทางไปราชการ

⁵ **มาตรา 49** เบี้ยเลี้ยงเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวให้เบิกได้ในลักษณะเหมาจ่ายหรือเท่าที่จ่ายจริงตามจำนวนเงินและเงื่อนไขที่กระทรวงการคลังกำหนด

ผู้เดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวจะเลือกเบิกเบี้ยเลี้ยงเดินทางในลักษณะเหมาจ่าย หรือเท่าที่จ่ายจริงลักษณะใดลักษณะหนึ่งก็ได้ แต่ต้องเลือกเพียงอย่างเดียว ตลอดระยะเวลาของการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวนั้นไม่ว่าจะเดินทางไปประเทศเดียว หรือหลายประเทศก็ตาม

การเดินทางไปราชการชั่วคราวของผู้รับราชการประจำในต่างประเทศภายในประเทศที่ผู้นั้นประจำอยู่ให้เบิกเบี้ยเลี้ยงเดินทางได้ในอัตราข้างหนึ่ง

ในกรณีที่ผู้เดินทางไปราชการเจ็บป่วยและจำเป็นต้องพักเพื่อรักษาพยาบาล ให้นำมาตรา 21 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การเดินทางไปราชการของลูกจ้างที่ส่วนราชการในต่างประเทศเป็นผู้จ้างให้เบิกเบี้ยเลี้ยงเดินทาง และค่าเช่าที่พักได้ตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา 50 การนับเวลาเดินทางไปราชการต่างประเทศเพื่อคำนวณเบี้ยเลี้ยงเดินทางให้นับตั้งแต่วันที่ออกเดินทาง จากประเทศไทยหรือที่พักประจำในต่างประเทศ จนกลับถึงประเทศไทยหรือที่พักประจำในต่างประเทศแล้วแต่กรณี

เวลาเดินทางไปราชการ ให้นับยี่สิบสี่ชั่วโมงเป็นหนึ่งวัน ถ้าไม่ถึงยี่สิบสี่ชั่วโมง หรือเกินยี่สิบสี่ชั่วโมง และส่วนที่ไม่ถึงหรือเกินยี่สิบสี่ชั่วโมงนั้นนับได้เกินสิบสองชั่วโมง ให้ถือเป็นหนึ่งวัน

⁵ **มาตรา 51** ค่าเช่าที่พักในการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว ให้เบิกได้เท่าที่จ่ายจริงตามจำนวนเงินและเงื่อนไขที่กระทรวงการคลังกำหนด

ให้นำความในมาตรา 17 วรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสามและวรรคห้า มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 52 คำพาหนะสำหรับผู้เดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว ให้เบิกได้เท่าที่จ่ายจริง ส่วนการเดินทางภายในของต่างประเทศจะเบิกคำพาหนะในลักษณะเหมาจ่ายตามหลักเกณฑ์ และวงเงินที่สำนักงานประมาณกำหนดก็ได้

² มาตรา 53 การเดินทางไปราชการต่างประเทศโดยเครื่องบินจากประเทศไทยไปต่างประเทศหรือจากต่างประเทศกลับประเทศไทย หรือการเดินทางในต่างประเทศ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(1) ชั้นหนึ่ง สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้

(ก) หัวหน้าคณะผู้แทนรัฐบาล

(ข) ประธานศาลฎีกา และรองประธานศาลฎีกา

(ค) ประธานวุฒิสภา และรองประธานวุฒิสภา

(ง) ประธานสภาผู้แทนราษฎร และรองประธานสภาผู้แทนราษฎร

(จ) รัฐมนตรี

(ฉ) ข้าราชการพลเรือน ข้าราชการครู ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย

และข้าราชการฝ่ายรัฐสภาซึ่งดำรงตำแหน่งระดับ 10 ขึ้นไป หรือข้าราชการตุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น 5 ขึ้นไป หรือข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น 5 ขึ้นไป หรือข้าราชการทหารซึ่งรับเงินเดือนพลตรี พลเรือตรี หรือพลอากาศตรีขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมียศพลตำรวจตรีขึ้นไป

(2) ชั้นระหว่างชั้นหนึ่งกับชั้นต่ำสุด สำหรับข้าราชการพลเรือน ข้าราชการครู ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย และข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับ 9 หรือข้าราชการตุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น 4 หรือข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น 4 หรือข้าราชการทหารซึ่งรับเงินเดือนพันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอก อัตราเงินเดือน พันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอกพิเศษอันดับ 2 หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมียศพันตำรวจเอกอัตราเงินเดือนพันตำรวจเอกพิเศษอันดับ 2

(3) ชั้นต่ำสุด สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ชั้นหรือยศ นอกจากที่ระบุใน (1) และ (2)

ในกรณีที่เครื่องบินที่ใช้ในการเดินทางไม่มีชั้นระหว่างชั้นหนึ่งกับชั้นต่ำสุดให้ผู้ดำรงตำแหน่งตาม (2) เดินทางโดยชั้นหนึ่ง

⁵ มาตรา 53 ทวิ ผู้เดินทางไปราชการต่างประเทศในหน้าที่เลขานุการกับผู้บังคับบัญชาซึ่งเป็นหัวหน้าคณะผู้แทนรัฐบาล หรือซึ่งดำรงตำแหน่งประธานศาลฎีกา ประธานวุฒิสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎร อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ รองประธานศาลฎีกา รองประธานวุฒิสภา รองประธานสภาผู้แทนราษฎรหรือรัฐมนตรี ให้เบิกคำพาหนะได้เท่ากับที่ผู้บังคับบัญชามีสิทธิเบิก และให้พักแรมในที่เดียวกับผู้บังคับบัญชา โดยเบิกค่าเช่าที่พักได้เท่าที่จ่ายจริงตามสิทธิที่ตนเองได้รับ หรือเบิกในอัตราค่าสุดของที่พักนั้น แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

ในกรณีที่ผู้เดินทางไปราชการต่างประเทศในหน้าที่เลขานุการกับผู้บังคับบัญชามีหลายคน ให้มีสิทธิเบิกค่าพาหนะและค่าเช่าที่พักตามวรรคหนึ่งได้เพียงหนึ่งคน ส่วนผู้เดินทางไปราชการในหน้าที่เลขานุการคนอื่น ๆ ให้เบิกค่าพาหนะและค่าเช่าที่พักได้ตามสิทธิของตน

² มาตรา 54 ค่ารับรองและค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นต้องจ่ายเนื่องในการเดินทางไปราชการ ให้เบิกในลักษณะเหมาะสมตามหลักเกณฑ์และวงเงินที่สำนักงานงบประมาณกำหนด

ค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นต้องจ่ายเนื่องในการเดินทางไปราชการตามวรรคหนึ่ง หากเป็นค่าใช้จ่ายที่มีอัตรากำหนดไว้แน่นอน เช่น ค่าธรรมเนียมการใช้สนามบิน ภาษีการเดินทางออกนอกราชอาณาจักร ให้เบิกได้เท่าที่จ่ายจริง

⁵ มาตรา 54 ทวิ ในกรณีที่ผู้เดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวใช้สิทธิเบิกเบี้ยเลี้ยงเดินทางเท่าที่จ่ายจริง ให้เบิกค่าใช้จ่ายสอยเบ็ดเตล็ดได้ในลักษณะเหมาะสมภายในอัตราวันละไม่เกินสองร้อยห้าสิบบาท

ผู้เดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวตามวรรคหนึ่งที่มีระยะเวลาการเดินทางตั้งแต่เจ็ดวันขึ้นไป ให้เบิกค่าทำความสะอาดเสื้อผ้าสำหรับระยะเวลาที่เกินเจ็ดวันได้เท่าที่จ่ายจริงในอัตราวันละไม่เกินสองร้อยห้าสิบบาท

มาตรา 55 ผู้เดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวจะเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางสำหรับคู่สมรสได้เฉพาะกรณี ดังต่อไปนี้

(1) เมื่อได้รับอนุญาตจากกระทรวงเจ้าสังกัดให้ติดตามไปได้

(2) เมื่อเจ้าหน้าที่การทูตระดับ 8 ขึ้นไป เป็นหัวหน้าคณะไปราชการในกรณี

(ก) ถวายหรือขึ้นพระราชสาส์นตราตั้ง หรือทูลลาหรือลาต่อพระราชาธิบดีหรือ

ประมุขแห่งรัฐที่อยู่ในเขตอาณานิคม

(ข) ตามเสด็จพระราชดำเนินเนื่องในการที่พระมหากษัตริย์ หรือพระราชินีเสด็จ

เยือนประเทศที่อยู่ในเขตอาณานิคม

(ค) รัฐบาลของประเทศที่อยู่ในเขตอาณานิคมได้เชิญคู่สมรสไปร่วมงานพิธีใน

ประเทศเขตอาณานิคมด้วย

⁵ มาตรา 56 ค่าใช้จ่ายในการเดินทางของคู่สมรสตามมาตรา 55 ให้เป็นไปตามที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา 57 ผู้เดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว จะเบิกค่าเครื่องแต่งตัวสำหรับตนเองและคู่สมรสก็ได้ เว้นแต่กรณีจำเป็นตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา 58 ผู้เดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวซึ่งได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางล่วงหน้าไปแล้ว ถ้าไม่ได้เดินทางภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันได้รับให้นำเงินค่าใช้จ่ายที่ได้รับแล้วส่งคืนทันที

หมวด 2

การเดินทางไปราชการประจำในต่างประเทศ

มาตรา 59 ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการประจำในต่างประเทศ ได้แก่

- (1) เบี้ยเลี้ยงเดินทาง
- (2) ค่าเช่าที่พัก
- (3) ค่าพาหนะ
- (4) ค่าเครื่องแต่งตัว
- (5) ค่าใช้จ่ายในการย้ายถิ่นที่อยู่

มาตรา 60 การเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการประจำในต่างประเทศในกรณีที่มีได้กำหนดไว้ในหมวดนี้ให้นำลักษณะ 3 หมวด 1 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

⁵ มาตรา 61 เบี้ยเลี้ยงเดินทางและค่าเช่าที่พักในการเดินทางไปราชการประจำในต่างประเทศให้เบิกได้เฉพาะระยะเวลาระหว่างเดินทาง

ในกรณีที่เดินทางไปถึงห้องที่ตั้งสำนักงานแห่งใหม่ในต่างประเทศ ถ้าไม่อาจเข้าพักในที่ที่ทางราชการจัดให้หรือบ้านเช่าได้ และผู้บังคับบัญชาซึ่งดำรงตำแหน่งอธิบดีหรือตำแหน่งที่เทียบเท่าขึ้นไปอนุญาตแล้ว ให้เบิกค่าเช่าที่พักสำหรับตนเอง คู่สมรส บุตรอายุไม่เกินสิบห้าปีซึ่งไม่มีคู่สมรสและอยู่ในความอุปการะที่จะต้องเดินทางไปอยู่ในต่างประเทศด้วย และผู้ติดตามได้ไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันไปถึงห้องที่ตั้งสำนักงานแห่งใหม่

ผู้เดินทางไปราชการและบุคคลในครอบครัวตามวรรคสอง ให้พักรวมกันสองคนต่อหนึ่งห้อง โดยให้เบิกค่าเช่าที่พักในอัตราค่าเช่าห้องพักคู่คนละไม่เกินร้อยละเจ็ดสิบของอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียว เว้นแต่เป็นกรณีที่ไม่เหมาะสมจะพักรวมกันหรือมีเหตุจำเป็นที่ไม่อาจพักรวมกับผู้อื่นได้ ให้เบิกได้เท่าที่จ่ายจริงในอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียว สำหรับผู้ติดตามให้เบิกได้เท่ากับข้าราชการในตำแหน่งระดับต่ำสุด

ในกรณีมีความจำเป็นต้องเช่าที่พักแรมเกินระยะเวลาที่กำหนดไว้ ต้องได้รับความตกลงจากกระทรวงการคลัง

มาตรา 62 ค่าพาหนะเดินทางไปราชการประจำในต่างประเทศให้เบิกได้เท่าที่จ่ายจริง โดยจะต้องใช้ยานพาหนะที่เหมาะสมซึ่งต้องคำนึงถึงความรวดเร็วและประหยัด

ส่วนคู่สมรสและบุตรอายุไม่เกินสิบห้าปีซึ่งไม่มีคู่สมรสและอยู่ในความอุปการะที่จะต้องเดินทางไปอยู่ในต่างประเทศด้วย ให้เบิกได้ในอัตราเดียวกับผู้เดินทาง

ผู้เดินทางไปราชการประจำในต่างประเทศจะเบิกค่าพาหนะสำหรับผู้ติดตามซึ่งได้รับอนุญาตจากกระทรวงเจ้าสังกัดแล้วได้ดังนี้

(1) หนึ่งคน สำหรับข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งระดับ 8 ลงมาหรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการทหารซึ่งรับเงินเดือนพันโท นาวาโท นาวาอากาศโทลงมา หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมียศพันตำรวจโทลงมา

(2) ไม่เกินสองคน สำหรับข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งระดับ 7 ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่าหรือข้าราชการทหารซึ่งรับเงินเดือนพันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอกขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมียศพันตำรวจเอกขึ้นไป

ค่าพาหนะสำหรับผู้ติดตามให้เบิกได้ในอัตราต่ำสุด

ค่าพาหนะสำหรับคู่สมรส บุตร และผู้ติดตามจะเบิกไม่ได้ถ้าบุคคลดังกล่าวมิได้ออกเดินทางภายในกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ข้าราชการหรือลูกจ้างออกเดินทางไปราชการประจำในต่างประเทศ

มาตรา 83 ให้นำมาตรา 82 มาใช้บังคับโดยอนุโลมแก่กรณีที่ผู้เดินทางไปราชการประจำในต่างประเทศ คู่สมรส บุตร หรือผู้ติดตามเดินทางกลับประเทศไทย

ในกรณีที่คู่สมรส บุตร หรือผู้ติดตามมีความจำเป็นที่จะต้องเดินทางกลับประเทศไทยก่อนข้าราชการหรือลูกจ้างผู้นั้น ให้กระทรวงเจ้าสังกัดทำความตกลงกับกระทรวงการคลังจึงจะเบิกค่าพาหนะเดินทางกลับได้

ค่าพาหนะสำหรับบุตรซึ่งเดินทางไปอยู่ในต่างประเทศ หรือบุตรที่เกิดในระหว่างเวลาที่รับราชการประจำในต่างประเทศจะเบิกไม่ได้ถ้ามิได้เดินทางกลับภายในกำหนดสามปีนับแต่วันที่ข้าราชการหรือลูกจ้างผู้นั้นเดินทางกลับ

มาตรา 84 ให้นำมาตรา 83 มาใช้บังคับโดยอนุโลมแก่การเดินทางไปราชการประจำในต่างประเทศ และการเดินทางกลับประเทศไทยโดยเครื่องบิน

คู่สมรสหรือบุตร ให้มีสิทธิโดยสารชั้นเดียวกับผู้เดินทาง แต่ถ้ามิได้เดินทางพร้อมกับข้าราชการหรือลูกจ้าง ให้เบิกได้ในอัตราต่ำสุด สำหรับผู้ติดตามไม่ว่าจะเดินทางพร้อมกันหรือไม่ ให้เบิกได้ในอัตราต่ำสุด

มาตรา 85 ผู้เดินทางไปรับราชการประจำในต่างประเทศ ให้ได้รับค่าเครื่องแต่งตัวตามอัตราในบัญชี 5 ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ เว้นแต่ผู้ซึ่งเคยได้รับค่าเครื่องแต่งตัวมาแล้ว และในการเดินทางครั้งใหม่เป็นการเดินทางไปราชการประจำในต่างประเทศที่ใช้เครื่องแต่งตัวประเภทเดียวกับที่ใช้ในการเดินทางครั้งก่อน และมีระยะเวลาไม่เกินสองปีนับแต่วันที่ออกเดินทางครั้งนั้น

ในกรณีที่ได้รับค่าเครื่องแต่งตัวแล้ว แต่มิได้เดินทาง ให้ถือวันที่ได้รับเป็นวันออกเดินทาง

มาตรา ๖๖ ให้นำมาตรา ๖๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลมแก่กรณีที่คู่สมรสและบุตรจะต้องเดินทางไปอยู่ในต่างประเทศด้วย

คู่สมรสและบุตร จะเบิกค่าเครื่องแต่งตัวไม่ได้ถ้ามิได้ออกเดินทางภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ข้าราชการหรือลูกจ้างออกเดินทาง

มาตรา ๖๗ ในกรณีที่ทางราชการสั่งการเดินทางโดยมิใช่ความผิดของผู้เดินทาง ถ้าผู้เดินทางได้ใช้จ่ายค่าเครื่องแต่งตัวสำหรับตนเอง คู่สมรส หรือบุตรไปแล้ว หรือมีข้อผูกพันที่จะต้องจ่ายโดยสุจริตโดยมีหลักฐานก็ไม่ต้องส่งคืน

มาตรา ๖๘ ให้นำมาตรา ๔๓ มาใช้บังคับแก่ข้าราชการหรือลูกจ้างซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ โดยอนุโลม

มาตรา ๖๙ ในกรณีที่ข้าราชการหรือลูกจ้างที่ปฏิบัติราชการประจำในต่างประเทศถูกสั่งพักราชการหรือถูกสั่งพักการจ้าง จะเบิกค่าใช้จ่ายสำหรับตนเอง คู่สมรส บุตร หรือผู้ติดตามเฉพาะค่าเช่าที่พัก ค่าพาหนะ และค่าใช้จ่ายในการย้ายถิ่นที่อยู่กลับประเทศไทยโดยจะไม่รอผลการสอบสวนถึงที่สุดก็ได้

๖ มาตรา ๗๐ ค่าใช้จ่ายในการย้ายถิ่นที่อยู่ให้เบิกในลักษณะเหมาจ่ายตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ข้าราชการหรือลูกจ้างผู้เดินทางจากประเทศไทยไปราชการประจำในต่างประเทศ และคู่สมรสหรือบุตรซึ่งต้องเดินทางจากประเทศไทยไปอยู่ด้วย ให้เบิกได้ในอัตราสองเท่าครึ่งของจำนวนเงินเพิ่มพิเศษสำหรับข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศที่บุคคลดังกล่าวจะพึงได้รับจากราชการ

(๒) ข้าราชการหรือลูกจ้างผู้เดินทางออกจากต่างประเทศหนึ่งไปราชการประจำในต่างประเทศอื่น และคู่สมรสหรือบุตรซึ่งติดตามไปอยู่ด้วยจากประเทศเดียวกับผู้เดินทาง ให้เบิกได้ในอัตราสองเท่าครึ่งของจำนวนเงินเพิ่มพิเศษสำหรับข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศที่บุคคลดังกล่าวจะพึงได้รับตามอัตราสำหรับประเทศซึ่งจะไปราชการประจำใหม่

(๓) ข้าราชการหรือลูกจ้างผู้เดินทางจากเมืองหนึ่งไปราชการประจำอีกเมืองหนึ่งในต่างประเทศเดียวกัน และคู่สมรสหรือบุตรซึ่งติดตามไปอยู่ด้วยจากเมืองเดียวกับผู้เดินทาง ให้เบิกได้ในอัตราหนึ่งเท่าครึ่งของจำนวนเงินเพิ่มพิเศษสำหรับข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศที่บุคคลดังกล่าวจะพึงได้รับตามอัตราสำหรับประเทศนั้น

(๔) ข้าราชการหรือลูกจ้างผู้เดินทางจากต่างประเทศที่มีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่กลับประเทศไทย และคู่สมรสหรือบุตรซึ่งกลับมาด้วยจากประเทศเดียวกับผู้เดินทาง ให้เบิกได้ในอัตราหนึ่งเท่าครึ่งของจำนวนเงินเพิ่มพิเศษสำหรับข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศที่บุคคลดังกล่าวจะพึงได้รับตามอัตราสำหรับประเทศนั้น

กล่าวได้รับครั้งสุดท้ายก่อนเดินทางกลับประเทศไทย ในกรณีที่คุณสมรสหรือบุตรเดินทางกลับก่อน การเบิกค่าใช้จ่ายในการย่ำดินที่อยู่ให้เป็นไปตามวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

บทเฉพาะกาล

มาตรา 71 การเดินทางไปราชการที่ต่อเนื่องกันในระหว่างการใช้พระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2518 กับพระราชกฤษฎีกานี้ สำหรับสิทธิที่จะได้รับค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นหรือที่ก่อนนี้ผูกพันไปแล้วโดยสุจริตก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ ให้เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2518

มาตรา 72 การเดินทางไปราชการระหว่างวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับกับวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้ผู้เดินทางยังคงมีสิทธิที่จะได้รับค่าใช้จ่ายตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2518 แต่ทั้งนี้ ไม่เป็นการกระทบกระเทือนถึงสิทธิที่จะได้รับค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นตามพระราชกฤษฎีกานี้ สำหรับส่วนที่เกินจำนวนเงินค่าใช้จ่ายที่ได้รับแล้วนั้น

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป.ติณสูลานนท์

นายกรัฐมนตรี

-
- 1 พระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ.2526 ประกาศในราชกิจจานุเบกษาฉบับพิเศษ เล่ม 100 ตอนที่ 73 วันที่ 7 พฤษภาคม 2526
 - 2 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2527 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 101 ตอนที่ 76 วันที่ 16 มิถุนายน 2527
 - 3 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2528 ประกาศในราชกิจจานุเบกษาฉบับพิเศษ เล่ม 102 ตอนที่ 12 วันที่ 31 มกราคม 2528
 - 4 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2529 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 103 ตอนที่ 96 วันที่ 3 มิถุนายน 2529
 - 5 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2534 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 108 ตอนที่ 16 วันที่ 31 มกราคม 2534
 - 6 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2541 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 115 ตอนที่ 96 ก วันที่ 23 ธันวาคม 2541 มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2541 เว้นแต่มาตรา 6 และมาตรา 33 ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

บัญชี 3
ค่าขนย้ายสิ่งของส่วนตัวในการเดินทางไปราชการในราชอาณาจักร

ระยะทาง-กม.	เงิน-บาท		
	ประเภท ก.	ประเภท ข.	ประเภท ค.
1-50	1,200	1,000	800
51-100	1,400	1,200	1,000
101-150	1,700	1,500	1,300
151-200	1,900	1,700	1,500
201-250	2,200	2,000	1,800
251-300	2,400	2,200	2,000
301-350	2,700	2,500	2,300
351-400	2,900	2,700	2,500
401-450	3,200	3,000	2,800
451-500	3,400	3,200	3,000
501-550	3,700	3,500	3,300
551-600	3,900	3,700	3,500
601-650	4,200	4,000	3,800
651-700	4,400	4,200	4,000
701-750	4,700	4,500	4,300
751-800	4,900	4,700	4,500
801-850	5,200	5,000	4,800
851-900	5,400	5,200	5,000
901-950	5,700	5,500	5,300
951-1,000	5,900	5,700	5,500
1,001-1,050	6,200	6,000	5,800
1,051-1,100	6,400	6,200	6,000
1,101-1,150	6,700	6,500	6,300
1,151-1,200	6,900	6,700	6,500
1,201-1,250	7,200	7,000	6,800
1,251-1,300	7,400	7,200	7,000
1,301-1,350	7,700	7,500	7,300
1,351-1,400	7,900	7,700	7,500
1,401-1,450	8,200	8,000	7,800
1,451-1,500	8,400	8,200	8,000
1,501-1,550	8,700	8,500	8,300
1,551 ขึ้นไป	9,000	8,700	8,400

หมายเหตุ

1. ประเภท ก. ได้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 9 ขึ้นไปหรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการตุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น 4 ขึ้นไป หรือข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น 4 ขึ้นไป หรือข้าราชการทหารซึ่งรับเงินเดือนพันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอก อัตราเงินเดือนพันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอกพิเศษอันดับ 2 ขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมียศพันตำรวจเอก อัตราเงินเดือนพันตำรวจเอกพิเศษอันดับ 2 ขึ้นไป
2. ประเภท ข. ได้แก่ ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 6 ถึงระดับ 8 หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการตุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น 2 ถึงชั้น 3 หรือข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น 2 ถึงชั้น 3 หรือข้าราชการทหารซึ่งรับเงินเดือนพันโท นาวาโท นาวาอากาศโท ถึงพันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอก อัตราเงินเดือน พันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอกพิเศษอันดับ 1 หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมียศพันตำรวจโท ถึงพันตำรวจเอกอัตราเงินเดือนพันตำรวจเอกพิเศษอันดับ 1
3. ประเภท ค. ได้แก่ ผู้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ 5 ลงมาหรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการตุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น 1 คณะตุลาการ หรือข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น 1 หรือข้าราชการทหารซึ่งรับเงินเดือนพันตรี นาวาตรี นาวาอากาศตรีลงมา หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมียศพันตำรวจตรีลงมา

THAI NATIONAL ASSEMBLY LIBRARY

3961136230

บัญชี 5

อัตราค่าเครื่องแต่งตัวไปรับราชการประจำในต่างประเทศ

ลำดับที่	ตำแหน่ง	ประเภท ก.	ประเภท ข.
1.	เจ้าหน้าที่การทูตระดับ 5 ลงมา	32,900	23,500
	ภริยาหรือสามี	20,000	14,100
	บุตรคนละ	6,500	4,200
2.	เจ้าหน้าที่การทูตระดับ 6 ถึงระดับ 9	37,600	28,200
	ภริยาและสามี	21,200	17,700
	บุตรคนละ	7,100	4,700
3.	เจ้าหน้าที่การทูตระดับ 10	52,900	32,900
	ภริยาหรือสามี	24,700	18,800
	บุตรคนละ	9,400	7,100

หมายเหตุ

- ประเภท ก. ได้แก่ประเทศอื่นๆ นอกจากที่กำหนดในประเภท ข.
- ประเภท ข. ได้แก่ประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว กัมพูชาประชาธิปไตย สาธารณรัฐสังคมนิยมแห่งสหภาพพม่า มาเลเซีย สาธารณรัฐศรีลังกา สาธารณรัฐอินโดนีเซีย สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐสิงคโปร์ และบรูไน
- เจ้าหน้าที่การทูตระดับ 5 ขึ้นไป ซึ่งมีความจำเป็นต้องใช้เครื่องแต่งตัวราตรีสโมสร (White tie) หรือเครื่องแต่งตัวมอร์นิงโค้ด เพราะมีหน้าที่ต้องเข้างานพิธีต่างๆ และตามประเพณีของประเทศนั้น จำต้องแต่งตัวแบบเช่นว่านั้น รัฐมนตรีเจ้าสังกัดจะอนุมัติให้เบิกค่าเครื่องแต่งตัวดังกล่าวอย่างละ 1 ชุด เพิ่มขึ้นอีกต่างหากก็ได้เท่าที่จ่ายจริง แต่ต้องไม่เกินชุดละ 9,400 บาท

หมายเหตุ

บัญชี 1 บัญชี 2 และบัญชี 4 ขกเลิกโดยพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2534

**ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี
ว่าด้วยการอนุมัติให้เดินทางไปราชการ
และการจัดการประชุมของทางราชการ
พ.ศ. 2524**

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดระเบียบเกี่ยวกับการอนุมัติให้เดินทางไปราชการและการจัดการประชุมของทางราชการ คณะรัฐมนตรีจึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการอนุมัติให้เดินทางไปราชการและการจัดการประชุมของทางราชการ พ.ศ. 2524”

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 11 พฤศจิกายน 2524 เป็นต้นไป

ข้อ 3 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับแก่ข้าราชการทุกประเภทและลูกจ้างของส่วนราชการ แต่ไม่รวมถึงข้าราชการฝ่ายรัฐสภาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา และลูกจ้างของสำนักงานเลขาธิการรัฐสภา กับข้าราชการ พนักงาน และลูกจ้างของส่วนราชการในราชการบริหารส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานอื่น ซึ่งมีกฎหมายบัญญัติให้มีฐานะเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น

ข้อ 4 ให้ยกเลิกระเบียบ ข้อบังคับ มติของคณะรัฐมนตรี และคำสั่งอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ และให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ 5 ในระเบียบนี้

“การเดินทางไปราชการ” หมายความว่า การเดินทางไปราชการตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ รวมทั้งการเดินทางเพื่อเข้าร่วมการประชุมในประเทศ การประชุมในต่างประเทศ และการประชุมระหว่างประเทศ ในหน้าที่ราชการหรือซึ่งเป็นประโยชน์แก่ราชการด้วย แต่ไม่รวมถึงการเดินทางไปรับราชการประจำในต่างประเทศและการเดินทางตามระเบียบว่าด้วยการให้ข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรมและดูงาน ณ ต่างประเทศ

“การประชุมในประเทศ” หมายความว่า การสัมมนา การประชุมที่เรียกชื่ออย่างอื่น และการฝึกอบรมด้วยแต่ไม่รวมถึงการประชุมของคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือการประชุมอื่นในลักษณะเดียวกัน และการประชุมประสานงานระหว่างส่วนราชการและหรือรัฐวิสาหกิจ

“การประชุมในต่างประเทศ” หมายความว่า การรวมถึงการสัมมนา การประชุมที่เรียกชื่ออย่างอื่น การเจรจาธุรกิจ และการปฏิบัติงานอื่นใดด้วย

“การประชุมระหว่างประเทศ” หมายความว่า การประชุมซึ่งองค์การระหว่างประเทศจัดให้มีขึ้น และให้หมายความรวมถึงการประชุมที่รัฐบาลของประเทศหนึ่งประเทศใดจัดขึ้นโดยมีผู้แทนจากสองประเทศ

ขึ้นไปเข้าร่วมประชุมด้วย

“องค์การระหว่างประเทศ” หมายความว่า ความรวมถึงองค์การระหว่างรัฐบาล และองค์การเอกชนระหว่างประเทศด้วย

“รัฐมนตรีเจ้าสังกัด” หมายความว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวง รัฐมนตรีว่าการทบวง และหมายความว่า รวมถึงนายกรัฐมนตรีในฐานะเป็นผู้บังคับบัญชาสำนักนายกรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีในฐานะเป็นผู้บังคับบัญชาส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวงด้วย

“ปลัดกระทรวง” หมายความว่า ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี และปลัดทบวงด้วย

“อธิบดี” หมายความว่า หัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น และมีฐานะเป็นกรมด้วยแต่ไม่รวมถึงหัวหน้าส่วนราชการชั้นตรง

“หัวหน้าส่วนราชการชั้นตรง” หมายความว่า หัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมซึ่งชั้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี หรือหัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงหรือทบวง

“ผู้แทนรัฐบาล” หมายความว่า บุคคลซึ่งรัฐบาลไทยแต่งตั้งให้ไปประชุมในประเทศหรือต่างประเทศ ในนามของรัฐบาล

“คณะผู้แทน” หมายความว่า คณะบุคคลซึ่งเดินทางไปร่วมประชุมในประเทศหรือต่างประเทศ โดยมีผู้ร่วมคณะคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นหัวหน้าคณะ

ข้อ 6 ในการพิจารณาอนุมัติการเดินทางไปราชการ หรือการจัดการประชุมตามระเบียบนี้ ซึ่งมีค่าใช้จ่ายที่จะต้องเบิกจากเงินงบประมาณหรือเงินอื่นใดของทางราชการ ให้ผู้มีอำนาจอนุมัติพิจารณาในด้านการเงินก่อนด้วย

ข้อ 7 ในกรณีที่มีข้อสงสัยว่าองค์การใดจะเป็นองค์การระหว่างประเทศตามระเบียบนี้หรือไม่ก็ตี การเข้าร่วมประชุมเรื่องใดเป็นการเข้าร่วมประชุมในระดับผู้แทนรัฐบาลหรือคณะผู้แทนรัฐบาลก็ตี ให้กระทรวงการต่างประเทศเป็นผู้วินิจฉัย

ข้อ 8 การเดินทางไปราชการของนายกรัฐมนตรีทุกกรณี ให้อยู่ในดุลพินิจของนายกรัฐมนตรี

ข้อ 9 ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือผู้มีอำนาจตามระเบียบนี้ ได้มีคำสั่งให้ข้าราชการหรือลูกจ้างผู้ใดเดินทางไปราชการ ให้ถือว่าผู้บังคับบัญชาได้อนุมัติการเดินทางตามคำสั่งนั้น และให้ข้าราชการหรือลูกจ้างผู้นั้นรายงานผู้มีอำนาจตามระเบียบนี้ทราบด้วย

ข้อ 10 ให้ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีรักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจตีความและวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

การตีความและวินิจฉัยปัญหาตามวรรคหนึ่ง ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีจะขอความเห็นจากคณะกรรมการพิจารณาปรับปรุง และพัฒนาระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี เพื่อประกอบการพิจารณาก็ได้

หมวด 1 การขออนุมัติเดินทางไปราชการ

ส่วนที่ 1 การเดินทางไปราชการในราชอาณาจักร

ข้อ 11 ภายใต้บังคับข้อ 12 ให้ผู้บังคับบัญชาดังต่อไปนี้เป็นผู้มีอำนาจพิจารณาขออนุมัติการเดินทางไปราชการในราชอาณาจักร

(1) นายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาล สำหรับการเดินทางของข้าราชการการเมืองทุกตำแหน่ง นอกจากรองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวง รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการทบวง รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง รัฐมนตรีช่วยว่าการทบวง เลขานุการรัฐมนตรีและผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรี

(2) รัฐมนตรีเจ้าสังกัด สำหรับการเดินทางของปลัดกระทรวง หัวหน้าส่วนราชการชั้นตรง เลขานุการรัฐมนตรี และผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรี

(3) ปลัดกระทรวง สำหรับการเดินทางของอธิบดี ผู้ว่าราชการจังหวัด ข้าราชการและลูกจ้างทุกตำแหน่งในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวง สำนักงานปลัดทบวง และสำนักงานเลขานุการรัฐมนตรี เว้นแต่ข้าราชการการเมือง

(4) อธิบดีหรือหัวหน้าส่วนราชการชั้นตรง สำหรับการเดินทางของข้าราชการและลูกจ้างทุกตำแหน่งในสังกัด

(5) ผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับการเดินทางของข้าราชการและลูกจ้างในราชการบริหารส่วนภูมิภาคในจังหวัดนั้นทุกตำแหน่ง

ผู้มีอำนาจตามข้อนี้ จะมอบหมายหรือมอบอำนาจโดยทำเป็นหนังสือให้ผู้ดำรงตำแหน่งใดๆ เป็นผู้อนุมัติการเดินทางไปราชการในราชอาณาจักรแทนก็ได้

การเดินทางไปราชการในราชอาณาจักรของรองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวง รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการทบวง รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง และรัฐมนตรีช่วยว่าการทบวง ให้อยู่ในดุลพินิจของผู้เดินทาง แต่ให้รายงานนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัดแล้วแต่กรณี เพื่อทราบก่อนการเดินทางด้วย

ข้อ 12 ผู้มีอำนาจอนุมัติการเดินทางไปราชการในราชอาณาจักรของข้าราชการทหาร และข้าราชการฝ่ายตุลาการ ให้เป็นไปตามที่กระทรวงกลาโหม หรือกระทรวงยุติธรรมกำหนดแล้วแต่กรณี

ส่วนที่ 2

การเดินทางไปราชการต่างประเทศ

ข้อ 13 ภายใต้บังคับข้อ 14 และข้อ 15 ให้ผู้บังคับบัญชาดังต่อไปนี้ เป็นผู้มีอำนาจอนุมัติการเดินทางไปราชการต่างประเทศ

(1) นายกรัฐมนตรี ในฐานะหัวหน้ารัฐบาล สำหรับการเดินทางของรองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวง รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการทบวง และข้าราชการการเมืองทุกตำแหน่ง นอกจากเลขานุการรัฐมนตรี และผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรี

(2) รัฐมนตรีเจ้าสังกัด สำหรับการเดินทางของรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง รัฐมนตรีช่วยว่าการทบวง ปลัดกระทรวง หัวหน้าส่วนราชการขึ้นตรงเลขานุการรัฐมนตรี และผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรี

(3) ปลัดกระทรวง สำหรับการเดินทางของข้าราชการและลูกจ้างทุกตำแหน่งในสังกัดกระทรวงหรือทบวง

(4) หัวหน้าส่วนราชการขึ้นตรง สำหรับการเดินทางของข้าราชการและลูกจ้างทุกตำแหน่ง ซึ่งเป็นผู้ได้บังคับบัญชา เว้นแต่ข้าราชการและลูกจ้าง สังกัดราชบัณฑิตยสถาน

สำหรับการเดินทางไปราชการต่างประเทศของข้าราชการและลูกจ้างสังกัดราชบัณฑิตยสถานให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดหรือผู้ที่รัฐมนตรีเจ้าสังกัดมอบหมายเป็นผู้มีอำนาจอนุมัติ

ข้อ 14 การเดินทางไปราชการต่างประเทศของผู้แทนรัฐบาล คณะผู้แทนรัฐบาลหรือคณะผู้แทน ให้ผู้บังคับบัญชาดังต่อไปนี้เป็นผู้มีอำนาจอนุมัติ

(1) นายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาล สำหรับการเดินทางของผู้แทนรัฐบาลหรือคณะผู้แทนรัฐบาล เพื่อเข้าร่วมการประชุมในระดับรัฐมนตรี

(2) รัฐมนตรีเจ้าสังกัดสำหรับการเดินทางของผู้แทนรัฐบาลหรือคณะผู้แทนรัฐบาล เพื่อเข้าร่วมการประชุมในระดับต่ำกว่ารัฐมนตรี และการเดินทางของคณะผู้แทนซึ่งมิใช่คณะผู้แทนรัฐบาล

สำหรับการเดินทางเป็นคณะตาม (2) ถ้าคณะผู้แทนประกอบด้วยข้าราชการหรือลูกจ้างสังกัดหลายกระทรวงให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดของเจ้าของเรื่องในการเดินทางครั้งนั้น เป็นผู้มีอำนาจอนุมัติการเดินทางของผู้แทนทั้งคณะ แต่ต้องได้รับความยินยอมจากผู้บังคับบัญชาของข้าราชการหรือลูกจ้างตามข้อ 13 ซึ่งรวมอยู่ในคณะผู้แทนนั้นก่อน

²ข้อ 15 ยกเลิกโดยระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการอนุมัติให้เดินทางไปราชการและการจัดการประชุมของทางราชการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535 ซึ่งประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม 109

ตอนที่ 36 วันที่ 3 เมษายน 2535 ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ 16 การเดินทางไปราชการต่างประเทศรวมทั้งการไปราชการในเขตอาณาของข้าราชการ ซึ่งมีตำแหน่งประจำในต่างประเทศและของลูกจ้างส่วนราชการในต่างประเทศ ผู้มีอำนาจตามข้อ 13 จะมอบหมายหรือมอบอำนาจโดยทำเป็นหนังสือให้หัวหน้าคณะชุด ผู้แทนถาวรประจำองค์การสหประชาชาติหรือหัวหน้าสำนักงานในต่างประเทศ เป็นผู้อนุมัติการเดินทางก็ได้

การเดินทางข้ามแดนเพื่อไปราชการในต่างประเทศซึ่งมีเขตติดต่อกันกับประเทศไทยให้ผู้ว่าราชการจังหวัดในจังหวัดที่มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศนั้น มีอำนาจอนุมัติให้ข้าราชการในราชการบริหารส่วนภูมิภาคและลูกจ้างในจังหวัดไปราชการในประเทศนั้นได้ครั้งหนึ่งไม่เกิน 7 วัน ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่าการเดินทางดังกล่าวอาจเป็นปัญหาเกี่ยวกับความเหมาะสมทางด้านนโยบายต่างประเทศของรัฐบาล ให้หารือเอกอัครราชทูตไทยซึ่งประจำอยู่ในประเทศนั้นก่อน

การเดินทางข้ามแดนเพื่อไปราชการในต่างประเทศ ซึ่งมีเขตติดต่อกันกับประเทศไทยของข้าราชการในราชการบริหารส่วนกลาง ที่ไปปฏิบัติงานประจำในจังหวัดซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศนั้น ผู้มีอำนาจอนุมัติตามข้อ 13 จะมอบหมายหรือมอบอำนาจ โดยทำเป็นหนังสือให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้อนุมัติการเดินทางก็ได้ ทั้งนี้ ให้ถือปฏิบัติตามวรรคสองโดยอนุโลม

หมวด 2

การขออนุมัติจัดการประชุมและเข้าร่วมการประชุมในประเทศ

ข้อ 17 ส่วนราชการจะจัดการประชุมหรือร่วมเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมได้เฉพาะกรณีที่การประชุมนั้นเป็นประโยชน์แก่ราชการในหน้าที่ของส่วนราชการนั้น

ข้อ 18 การจัดการประชุมซึ่งมิใช่การประชุมระหว่างประเทศ ปลัดกระทรวงเจ้าสังกัดของเจ้าของเรื่องเป็นผู้มีอำนาจอนุมัติสำหรับการประชุมที่เป็นงานประจำ แต่ถ้าปลัดกระทรวงเจ้าสังกัดพิจารณาเห็นว่าการประชุมดังกล่าวเป็นเรื่องนโยบายให้เสนอรัฐมนตรีเจ้าสังกัดเป็นผู้อนุมัติ

การอนุมัติตามวรรคหนึ่ง จะอนุมัติเป็นการเฉพาะคราวหรืออนุมัติเป็นหลักการก็ได้

ข้อ 19 การร่วมเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมระหว่างประเทศ และการแต่งตั้งผู้แทนรัฐบาล คณะผู้แทนรัฐบาล หรือคณะผู้แทนเพื่อเข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศ ให้ผู้บังคับบัญชาดังต่อไปนี้เป็นผู้มีอำนาจอนุมัติ

(1) นายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาล สำหรับการจัดการประชุมและการแต่งตั้งผู้แทนรัฐบาล หรือคณะผู้แทนรัฐบาล เพื่อเข้าร่วมประชุมในระดับรัฐมนตรี

(2) รัฐมนตรีเจ้าสังกัด สำหรับการจัดการประชุมและการแต่งตั้งผู้แทนรัฐบาลหรือคณะผู้แทนรัฐบาลเพื่อเข้าร่วมการประชุมในระดับต่ำกว่ารัฐมนตรีหรือคณะผู้แทนซึ่งมิใช่คณะผู้แทนรัฐบาล

ข้อ 20 เมื่อกระทรวงทบวงกรมใดเห็นว่าการประชุมที่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจจัดหรือร่วมจัดขึ้นเกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่ของกระทรวงทบวงกรมนั้น อาจส่งข้าราชการหรือลูกจ้างซึ่งเกี่ยวข้องเข้าร่วมการประชุมนั้นได้ตามความจำเป็น แต่ทั้งนี้จะต้องได้รับอนุมัติจากผู้บังคับบัญชาตามข้อ 11

บทเฉพาะกาล

ข้อ 21 ส่วนราชการใดได้รับอนุมัติในหลักการจากคณะรัฐมนตรีให้จัดการประชุมได้ก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ก็ให้ปฏิบัติตามมติของคณะรัฐมนตรีดังกล่าวต่อไปได้

ประกาศ ณ วันที่ 11 พฤศจิกายน 2524

(ลงชื่อ) พลเอก ป. ศิริสุวานนท์
(เปรม ติณสูลานนท์)
นายกรัฐมนตรี

¹ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ได้เวียนแจ้งให้ส่วนราชการทราบเพื่อถือปฏิบัติตามหนังสือ ที่ สร 0203/ว. 243

ที่ สร. 1004/ว.4

สำนักนายกรัฐมนตรี

1 กุมภาพันธ์ 2525

เรื่อง การขออนุมัติจัดการประชุมในประเทศตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการอนุมัติให้
เดินทางไปราชการและการจัดการประชุมของทางราชการ พ.ศ. 2524

เรียน

อ้างอิง ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการอนุมัติให้เดินทางไปราชการและการจัดการประชุมของ
ทางราชการ พ.ศ. 2524

ตามที่ได้มีประกาศใช้ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการอนุมัติให้เดินทางไปราชการและ
การจัดการประชุมของทางราชการ พ.ศ. 2524 และมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 11 พฤศจิกายน 2524 ไป
แล้ว นั้น

เนื่องจากมีส่วนราชการหลายแห่งได้หารือว่าการจัดสัมมนา การประชุมและการฝึกอบรม
เจ้าหน้าที่ในส่วนราชการนั้นๆ เอง จะต้องเสนอขออนุมัติต่อผู้ใด ซึ่งแต่เดิมมาเมื่อเสนอโครงการให้อธิบดี
หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเป็นกรมอนุมัติแล้วก็ดำเนินการได้ แต่ตาม
ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการอนุมัติให้เดินทางไปราชการและการจัดการประชุมของทางราชการ
พ.ศ. 2524 ข้อ 18 กำหนดว่าการจัดการประชุมซึ่งมิใช่การประชุมระหว่างประเทศ ปลัดกระทรวง
เจ้าสังกัดของเจ้าของเรื่องเป็นผู้มีอำนาจอนุมัติสำหรับการประชุมที่เป็นงานประจำ แต่ถ้าปลัดกระทรวง
เจ้าสังกัดพิจารณาเห็นว่าการประชุมดังกล่าวเป็นเรื่องนโยบายให้เสนอรัฐมนตรีเจ้าสังกัดเป็นผู้อนุมัติ

สำนักนายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้วเห็นว่า การจัดการประชุมในประเทศอาจกระทำได้หลาย
ระดับ เช่น ระดับกระทรวง และระดับกรม เป็นต้น การที่ระเบียบ ข้อ 18 กำหนดให้ปลัดกระทรวง
เป็นผู้มีอำนาจอนุมัติการจัดการประชุมภายในประเทศนั้น หมายถึงเฉพาะกรณีที่เป็นการจัดการประชุม
สัมมนาหรืออบรมที่มีข้าราชการหรือลูกจ้างจากต่างกระทรวงทบวงกรมหรือนุคคลภายนอกเข้าร่วม แต่
ถ้าเป็นการประชุม สัมมนา หรืออบรมข้าราชการหรือลูกจ้างภายในกรมเดียวกัน ซึ่งมีลักษณะเป็นการ
ปฏิบัติงานตามหน้าที่ปกติ อธิบดีหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเป็นกรมมีอำนาจอนุมัติ
ให้จัดการประชุมได้ โดยไม่จำเป็นต้องเสนอขออนุมัติต่อปลัดกระทรวง เพราะอธิบดีหรือหัวหน้าส่วน

ราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเป็นกรมย่อมเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ และรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของกรมตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ดังนั้น การจัดสัมมนา การประชุม และการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ในส่วนราชการนั้นเอง จึงอยู่ในอำนาจของอธิบดีหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเป็นกรมที่จะอนุมัติได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และขอได้แจ้งให้ส่วนราชการในสังกัดทราบและถือปฏิบัติต่อไปด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ชูชาติ ประมุขผล

(นายชูชาติ ประมุขผล)

ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

โทร. 2814005

ที่ สร. 1004/ว.29

สำนักนายกรัฐมนตรี

18 พฤศจิกายน 2525

เรื่อง การจัดการประชุมตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการอนุมัติให้เดินทางไปราชการ และการจัดการประชุมของทางราชการ พ.ศ. 2524

เรียน

อ้างอิง ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการอนุมัติให้เดินทางไปราชการและการจัดการประชุมของทางราชการ พ.ศ. 2524

ตามที่ได้มีประกาศใช้ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการอนุมัติให้เดินทางไปราชการและการจัดการประชุมของทางราชการ พ.ศ. 2524 และมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 11 พฤศจิกายน 2524 ไปแล้ว นั้น

เนื่องจากในการปฏิบัติตามระเบียบดังกล่าวส่วนราชการต่างๆ มักมีปัญหาเกี่ยวกับการจำแนกลักษณะของการประชุมว่าการประชุมลักษณะใดเป็นการประชุมระหว่างประเทศ หรือการประชุมลักษณะใดเป็นการประชุมในประเทศ ทำให้ไม่คล่องตัวในการปฏิบัติตามระเบียบฯ

สำนักนายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีที่เป็นปัญหาอยู่ที่การตีความ คำว่า “การประชุมระหว่างประเทศ” ว่ามีความหมายเพียงใด และเพื่อมิให้มีปัญหาในทางปฏิบัติเกี่ยวกับการจำแนกลักษณะการประชุมดังกล่าว จึงขอเรียนเพื่อข้อมความเข้าใจดังนี้

1. คำว่า “การประชุมระหว่างประเทศ” ตามระเบียบนี้ให้หมายถึงการประชุมระหว่างประเทศที่จัดขึ้นในประเทศไทย ในกรณีที่เป็นการประชุมระหว่างประเทศหรือการประชุมอื่นใดที่จัดขึ้นในต่างประเทศให้ถือว่าเป็น “การประชุมในต่างประเทศ”

2. โดยที่ระเบียบฯ ได้กำหนดคำนิยาม “การประชุมระหว่างประเทศ” หมายความว่า การประชุมซึ่งองค์การระหว่างประเทศจัดให้มีขึ้น และให้หมายความรวมถึงการประชุมที่รัฐบาลของประเทศหนึ่งประเทศใดจัดขึ้น โดยมีผู้แทนจากสองประเทศขึ้นไปเข้าร่วมประชุมด้วย ดังนั้น การประชุมที่จะถือว่าเป็นการประชุมระหว่างประเทศ นอกจากจะต้องเป็นการประชุมที่จัดขึ้นในประเทศไทยแล้ว จะต้องเป็นกรณีหนึ่งกรณีใดดังต่อไปนี้ด้วย คือ เป็นการประชุมซึ่งองค์การระหว่างประเทศจัดให้มีขึ้น หรือเป็นการ

ประชุมที่รัฐบาลของประเทศหนึ่งประเทศใดจัดขึ้นโดยมีผู้แทนจากสองประเทศขึ้นไปเข้าร่วมประชุม

3. สำหรับการประชุมระหว่างประเทศ ตามความหมายแรกที่ว่า เป็นการประชุมซึ่งองค์การระหว่างประเทศจัดให้มีขึ้นนั้น ให้พิจารณาจากคำนิยามคำว่า “องค์การระหว่างประเทศ” ในระเบียบฯ ประกอบด้วย ในกรณีมีปัญหาข้อสงสัยว่าองค์การใดจะเป็นองค์การระหว่างประเทศหรือไม่ ให้หารือกระทรวงการต่างประเทศได้ตามนัยระเบียบข้อ 7

4. ส่วนการประชุมระหว่างประเทศตามความหมายที่สองที่ว่า เป็นการประชุมที่รัฐบาลของประเทศหนึ่งประเทศใดจัดขึ้น โดยมีผู้แทนจากสองประเทศขึ้นไปเข้าร่วมประชุมด้วยนั้น อาจแยกองค์ประกอบได้เป็น 2 ประการ คือ

(1) เป็นการประชุมที่รัฐบาลของประเทศหนึ่งประเทศใดจัด และ

(2) มีผู้แทนจากสองประเทศขึ้นไปเข้าร่วมประชุม

สำนักนายกรัฐมนตรีจึงเห็นควรกำหนดหลักเกณฑ์การตีความคำว่า “รัฐบาล” ใน (1) และคำว่า “ผู้แทนจากประเทศ” ใน (2) ไว้ดังนี้

4.1 ความหมายของคำว่า “รัฐบาล”

4.1.1 ในกรณีที่รัฐบาลไทยเป็นผู้จัด ให้หมายความว่า การจัดการประชุมที่ส่วนราชการระดับกรมหรือเทียบเท่าขึ้นไปเป็นผู้จัด โดยได้รับอนุมัติจากนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัดตามระเบียบฯ ข้อ 19 แล้วแต่กรณี

4.1.2 ในกรณีที่รัฐบาลต่างประเทศเป็นผู้จัดขึ้นในประเทศไทย ให้หมายความว่า การจัดการประชุมที่กระทำในนามของรัฐบาลประเทศนั้นๆ

4.2 ความหมายของคำว่า “ผู้แทนจากประเทศ” ที่เข้าร่วมประชุมที่จะถือว่าเป็นการประชุมระหว่างประเทศ ระดับของผู้แทนที่มาประชุมจะต้องเป็นผู้แทนที่มีส่วนราชการของประเทศนั้นๆ แต่งตั้งมา

5. สำหรับ “การร่วมเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมระหว่างประเทศ.....” ตามระเบียบฯ ข้อ 19 ให้หมายความว่ารวมถึงการที่ส่วนราชการนั้นๆ เป็นเจ้าภาพจัดการประชุมระหว่างประเทศเองด้วย

อนึ่ง เนื่องจากในการเดินทางไปราชการหรือการจัดการประชุมในหลายกรณีอาจมีเรื่องค่าใช้จ่ายต่างๆ มาเกี่ยวข้อง สำนักนายกรัฐมนตรีจึงขอเรียนว่าการตีความในเรื่องนี้เป็นเพียงการตีความเพื่อให้ผู้ปฏิบัติได้ทราบ ว่า กรณีจะขออนุมัติเดินทางไปราชการหรือการจัดการประชุมนั้นอยู่ในหลักเกณฑ์ที่

จะเสนอขออนุมัติต่อผู้มีอำนาจตามระเบียบฯ นี้ได้หรือไม่ เท่านั้น ส่วนเรื่องค่าใช้จ่ายต่างๆ จะเบิกจ่ายได้เพียงใด จะต้องเป็นไปตามกฎหมายหรือระเบียบทางการเงินการคลังของทางราชการ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และขอได้แจ้งให้ส่วนราชการในสังกัดทราบและถือปฏิบัติต่อไปด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ชูชาติ ประมุขผล

(นายชูชาติ ประมุขผล)

ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

โทร. 2814005, 2825322

ที่ สร 0201/ว.56

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

18 เมษายน 2526

เรื่อง การไปเป็นพยานตามหมายศาล

เรียน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือ ที่ สร 1004/1603 ลงวันที่ 5 เมษายน 2526

ด้วยสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ขอให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติ เป็นหลักการให้ทุกส่วนราชการ และรัฐวิสาหกิจถือปฏิบัติเกี่ยวกับการไปเป็นพยานตามหมายศาล โดยแยกพิจารณาออกได้เป็น 2 กรณี ความละเอียดปรากฏตามสำเนาหนังสือที่ได้ส่งมาพร้อมนี้

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ 12 เมษายน 2526 ลงมติเห็นชอบด้วยและอนุมัติ เป็นหลักการให้ทุกส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจถือปฏิบัติตามที่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเสนอ จึงเรียนขึ้นอันมา

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ปลั่ง มีจุล

(นายปลั่ง มีจุล)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองกลาง

โทร. 2812240

ที่ สร 1004/1803

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

5 เมษายน 2528

เรื่อง การไปเป็นพยานตามหมายศาล

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย ภาพถ่ายบันทึกสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ สร 1004/187

ลงวันที่ 31 มีนาคม 2528

ด้วยกรมตุลาการแจ้งว่า มีบริษัทเอกชนได้ฟ้องกรมตุลาการเป็นจำเลยโดยอ้างข้าราชการกรมตุลาการเป็นพยาน และศาลได้ออกหมายเรียกให้ข้าราชการผู้นั้นไปเป็นพยานให้แกโจทก์ กรมตุลาการจึงหารือไปยังสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาว่า การที่ข้าราชการไปเป็นพยานให้แก่บุคคลภายนอกดังกล่าวจะถือว่าเป็นการไปปฏิบัติหน้าที่ราชการได้หรือไม่ หรือจะต้องลาราชการไป เพื่อกรมตุลาการจะได้ถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้นำเรื่องนี้เสนอคณะกรรมการพิจารณาปรับปรุงและพัฒนาระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีแล้ว มีความเห็นดังปรากฏตามเอกสารที่ได้ส่งมาพร้อมนี้ และเนื่องจากเรื่องนี้มิได้มีระเบียบกำหนดไว้โดยเฉพาะ เพื่อให้การปฏิบัติเป็นไปในแนวทางเดียวกัน คณะกรรมการฯ จึงเห็นควรนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติเป็นหลักการใช้กับทุกส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจต่อไป

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้วเห็นห้องด้วยกับความเห็นของคณะกรรมการฯ ดังกล่าว และได้นำเสนอท่านรองนายกรัฐมนตรี (พลตรีประมาธ อติเรกสาร) พิจารณาแล้ว มีบัญชาให้เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา

จึงเรียนมาเพื่อโปรดดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) วันชัย ศิริรัตน์

(นายวันชัย ศิริรัตน์)

รองปลัดสำนักฯ ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

ที่ สร 1004/187 วันที่ 31 มีนาคม 2528

เรื่อง การไปเป็นพยานตามหมายศาล

เรียน ท่านรองนายกรัฐมนตรี (พลตรี ประมาธ อศิเรกสาร)

ด้วยกรมตุลาการแจ้งว่า มีบริษัทเอกชนได้ฟ้องกรมตุลาการเป็นจำเลยโดยอ้างข้าราชการกรมตุลาการเป็นพยาน และศาลได้ออกหมายเรียกให้ข้าราชการผู้นั้นไปเป็นพยานให้แก่โจทก์ กรมตุลาการจึงหารือมาเพื่อสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีพิจารณาว่า การที่ข้าราชการไปเป็นพยานให้แก่บุคคลภายนอกดังกล่าว จะถือว่าเป็นการไปปฏิบัติหน้าที่ราชการได้หรือไม่ หรือจะต้องลาราชการไป เพื่อกรมตุลาการจะได้ถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้นำเรื่องนี้เสนอคณะกรรมการพิจารณาปรับปรุงและพัฒนาระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้ว เห็นว่าการไปเป็นพยานตามหมายเรียกของศาลเป็นการไปปฏิบัติหน้าที่ในฐานะพลเมืองของรัฐและเป็นหน้าที่ซึ่งไม่อาจขัดขืนหรือหลีกเลี่ยงได้ เพราะมีบทกำหนดโทษผู้ที่ได้รับหมายเรียกแล้วไม่ไปตามหมายเรียกไว้ อย่างไรก็ตาม การพิจารณาเรื่องนี้อาจแยกออกได้เป็น 2 กรณี คือ

1. กรณีที่ส่วนราชการหรือพนักงานอัยการเป็นโจทก์ฟ้องคดีหรือส่วนราชการตกเป็นจำเลยในคดีที่ถูกฟ้องและส่วนราชการหรือพนักงานอัยการได้อ้างข้าราชการหรือลูกจ้างของทางราชการเป็นพยานในคดีนั้น หรือการไปเป็นพยานในฐานะผู้เชี่ยวชาญหรือในฐานะที่เกี่ยวกับงานในหน้าที่ราชการตามคำสั่งศาลในกรณีเช่นนี้ถือได้ว่าเป็นการไปปฏิบัติงานเพื่อประโยชน์ของทางราชการโดยส่วนรวมโดยตรง ให้ถือได้ว่าเป็นการไปปฏิบัติหน้าที่ราชการ

2. กรณีที่บุคคลภายนอกได้อ้างข้าราชการหรือลูกจ้างของทางราชการเป็นพยานในคดี นอกเหนือจาก 1. กรณีเช่นนี้ไม่น่าจะถือว่าการไปเป็นพยานตามหมายเรียกของศาลเป็นการไปปฏิบัติหน้าที่ราชการ เพราะมิได้เป็นการไปเพื่อประโยชน์ของทางราชการโดยเฉพาะ แต่เป็นเรื่องเฉพาะตัวของข้าราชการหรือลูกจ้างผู้นั้นที่จะไปปฏิบัติหน้าที่ในฐานะพลเมืองของรัฐตามหมายเรียกของศาล ซึ่งโดยหลักการแล้วควรจะต้องขอลาราชการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. 2520 ซึ่งได้แก่การลากิจส่วนตัว แต่เมื่อพิจารณาในแง่ที่ว่า การไปเป็นพยานตามหมายเรียกของศาลเป็นการไปปฏิบัติหน้าที่ซึ่งไม่อาจขัดขืนและหลีกเลี่ยงได้ และไม่ใช่อะไรที่กระทบส่วนตัวของข้าราชการหรือลูกจ้างผู้นั้นโดยตรง การไปเป็นพยานตามหมายเรียกของศาลจึงไม่น่าจะให้ข้าราชการหรือลูกจ้างต้องลากิจส่วนตัวไป น่าจะเป็นการอนุญาตให้ไปปฏิบัติหน้าที่เป็นพยานได้โดยไม่ถือเป็นวันลา โดยพิจารณาเปรียบเทียบกับการให้ข้าราชการไปปฏิบัติหน้าที่ที่มีราชการหรือเกี่ยวข้องกับราชการโดยตรง เช่น

(1) มติของคณะรัฐมนตรีตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ สร 0201/ว.52 ลงวันที่ 1 มิถุนายน 2516 สรุปได้ว่า ข้าราชการซึ่งถูกสั่ง หรือถูกขอตัวให้ไปปฏิบัติงานในรัฐวิสาหกิจเป็นประจำหรือเป็นการเฉพาะคราว หรือได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการในคณะกรรมการของรัฐวิสาหกิจ เดินทางไปปฏิบัติงานของรัฐวิสาหกิจทั้งในประเทศและต่างประเทศ เมื่อได้รับอนุมัติจากเจ้าสังกัดในกรณีเดินทางในประเทศ และกระทรวงเจ้าสังกัดในกรณีที่เดินทางไปต่างประเทศแล้ว ให้เดินทางไปได้โดยไม่ถือว่าเป็นวันลา และไม่ถือว่าเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ

(2) กรณีที่สมาคมหรือหน่วยงานเอกชนเป็นผู้จัดการประชุมสัมมนาและขออนุมัติให้ข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจเข้าร่วมประชุมสัมมนา โดยไม่ถือเป็นวันลาและมีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายจากทางราชการได้ ซึ่งเรื่องนี้ในทางปฏิบัติ สมาคมหรือหน่วยงานเอกชนนั้นๆ จะเสนอขออนุมัติต่อผู้มีอำนาจ ซึ่งในปัจจุบันได้แก่ รองนายกรัฐมนตรีที่ได้รับมอบอำนาจและเมื่อผู้มีอำนาจอนุมัติในหลักการให้เข้าร่วมประชุมหรือสัมมนา โดยไม่ถือเป็นวันลาแล้วมักจะกำหนดไว้ด้วยว่าทั้งนี้จะต้องได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชาก่อน

จากกรณีดังกล่าวข้างต้น เป็นการอนุญาตให้ข้าราชการไปปฏิบัติงานหรือไปร่วมประชุมสัมมนาได้โดยไม่ถือเป็นวันลา โดยมีเงื่อนไขว่าจะต้องได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชาก่อน

ดังนั้น กรณีการไปเป็นพยานตามหมายเรียกของศาลตามที่บุคคลภายนอกอ้างเป็นพยาน ซึ่งมีใช่เป็นกรณีที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยตรง จึงน่าจะอนุโลมใช้ในลักษณะเดียวกับกรณีดังกล่าวข้างต้น คือ ให้ผู้บังคับบัญชาอนุญาตให้ไปตามหมายเรียกของศาลได้โดยไม่ถือเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ และไม่ถือเป็นวันลา

เนื่องจากเรื่องนี้มิได้มีการระบุข้อกำหนดไว้โดยเฉพาะ และเพื่อให้การปฏิบัติเป็นไปในแนวทางเดียวกัน คณะกรรมการฯ จึงเห็นควรให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติเป็นหลักการให้ใช้กับทุกส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจต่อไป

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้วเห็นพ้องด้วยกับความเห็นของคณะกรรมการพิจารณาปรับปรุงและพัฒนาระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หากเห็นชอบด้วย สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีจะได้ส่งเรื่องให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีดำเนินการต่อไป

(ลงชื่อ) ชูชาติ ประมุขผล

(นายชูชาติ ประมุขผล)

ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

ที่ นร 0201/ว 30

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. 10300

10 มีนาคม 2535

เรื่อง แนวปฏิบัติกรณีข้าราชการไปให้ถ้อยคำต่อพนักงานสอบสวน

เรียน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ สร 0201/ว 56 ลงวันที่ 18 เมษายน 2526

ตามที่ได้ยื่นข้อมติคณะรัฐมนตรี (12 เมษายน 2526) อนุมัติเป็นหลักการให้ทุกส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจถือปฏิบัติเกี่ยวกับการไปเป็นพยานตามหมายศาล โดยเห็นว่าเป็นการไปปฏิบัติหน้าที่ในฐานะพลเมืองของรัฐ และเป็นหน้าที่ซึ่งไม่อาจขัดขืนหรือหลีกเลี่ยงได้ เพราะมีบทกำหนดโทษไว้ โดยได้แยกพิจารณาเป็น 2 กรณี คือ

(1) กรณีที่ส่วนราชการหรือพนักงานอัยการเป็นโจทก์ฟ้องคดีหรือส่วนราชการเป็นจำเลย และส่วนราชการหรือพนักงานอัยการได้อ้างข้าราชการหรือลูกจ้างของทางราชการเป็นพยานในคดีนั้น ถือเป็นการไปปฏิบัติงานเพื่อประโยชน์ของทางราชการโดยส่วนรวมโดยตรงให้ถือเป็นการไปปฏิบัติหน้าที่ราชการ

(2) กรณีที่บุคคลภายนอกอ้างข้าราชการหรือลูกจ้างของทางราชการเป็นพยานในคดีนอกเหนือจาก (1) ซึ่งมีใช่เป็นกรณีที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่โดยตรง ให้ผู้บังคับบัญชาอนุญาตให้ไปตามหมายเรียกของศาลได้ โดยไม่ถือเป็นการไปปฏิบัติหน้าที่ราชการ และไม่ถือเป็นวันลา

ความแจ้งแล้ว นั้น

บัดนี้ สำนักนายกรัฐมนตรีขอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณากำหนดแนวทางปฏิบัติหรือขยายขอบเขตมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว และให้ใช้กับทุกส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจต่อไป ซึ่งแยกพิจารณาเป็น 2 กรณี เช่นกัน คือ

1. กรณีที่ส่วนราชการเป็นผู้เสียหายหรือผู้ต้องหา และส่วนราชการได้อ้างข้าราชการหรือลูกจ้างของทางราชการเป็นพยาน และพนักงานสอบสวนได้เรียกบุคคลดังกล่าวไปให้ถ้อยคำ

2. กรณีที่บุคคลภายนอกอ้างข้าราชการหรือลูกจ้างของทางราชการเป็นพยานและพนักงานสอบสวนได้เรียกให้บุคคลดังกล่าวไปให้ถ้อยคำในคดีนอกเหนือจาก 1 ซึ่งมีใช่เป็นกรณีที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยตรง

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ 3 มีนาคม 2535 ลงมติให้ขยายขอบเขตมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 12 เมษายน 2526 เรื่อง การไปเป็นพยานตามหมายศาล ให้ครอบคลุมถึงการไปให้ถ้อยคำต่อพนักงานสอบสวน ในแนวทางเดียวกัน และให้ทุกส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจถือปฏิบัติต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และขอได้แจ้งให้ส่วนราชการในสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีทราบด้วย

ขอแสดงความนับถือ

นาวาอากาศเอก ไสภณ สุวรรณะรุจิ
(ไสภณ สุวรรณะรุจิ)
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองกลาง

โทร. 2812240

โทรสาร 2866344

ที่ นร 0201/ว 59

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม. 10300

29 มีนาคม 2528

เรื่อง การแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติและการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ

เรียน เวียนกระทรวง ทบวง กรม

อ้างถึง หนังสือ ที่ สร 0201/ว 143 ลงวันที่ 20 พฤศจิกายน 2517 และ

ที่ นร 0201/ว 141 ลงวันที่ 28 กันยายน 2527

ตามที่ได้แจ้งมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 19 พฤศจิกายน 2517 เรื่องการให้ความร่วมมือในการแข่งขันกีฬาเขต และมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 25 กันยายน 2527 เรื่องการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ความแจ้งอยู่แล้ว นั้น

บัดนี้ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้ขอให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติขยายขอบเขตมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 19 พฤศจิกายน 2517 และมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 25 กันยายน 2527 ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดอนุญาตให้เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องเข้าร่วมการจัดการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รวมทั้งกีฬาเยาวชนแห่งชาติด้วย โดยให้ใช้จ่ายจากงบประมาณของจังหวัดเป็นการเฉพาะราย

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ 28 มีนาคม 2528 ลงมติเห็นชอบและอนุมัติตามที่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเสนอ

จึงเรียนขึ้นมายังมา จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ปลั่ง มีจุล

(นายปลั่ง มีจุล)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองกลาง

โทร. 2812240

ที่ นร 0201/ว 141

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. 10300

28 กันยายน 2527

เรื่อง การแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ

เรียน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือ ที่ นร 0305/32313 ลงวันที่ 20 กันยายน 2527

ด้วยสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีขอให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติ ดังนี้

1. ให้มีการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติเป็นประจำทุกปี โดยมอบหมายให้จังหวัดต่าง ๆ หมุนเวียนเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน ทั้งนี้ อ.ส.ก.ท.เป็นผู้พิจารณาความเหมาะสม
2. ให้กระทรวง ทบวง กรม หน่วยงานรัฐวิสาหกิจต่างๆ ให้การสนับสนุนในการจัดการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ โดยอนุมัติให้ข้าราชการ พนักงานเทศบาล และพนักงานในองค์การของรัฐเดินทางไปเข้าร่วมจัดการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ประชุมหารือ หรือติดต่อเรื่องการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ โดยถือว่าเป็นการเดินทางไปราชการ ทั้งนี้ ให้อยู่ในดุลยพินิจของผู้บังคับบัญชาที่จะอนุมัติ
3. ให้มีการตั้งงบประมาณเพื่อการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติไว้ที่ อ.ส.ก.ท. เพียงแห่งเดียว ปีละประมาณ 3 ล้านบาท

ซึ่งสำนักงบประมาณได้พิจารณาแล้ว ความละเอียดปรากฏตามสำเนาหนังสือที่ได้ส่งมาพร้อมนี้

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ 25 กันยายน 2527 ลงมติเห็นชอบและอนุมัติตามที่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเสนอทั้ง 3 ข้อ สำหรับค่าใช้จ่ายในการดำเนินการจัดการแข่งขัน ให้สำนักงบประมาณพิจารณาจัดสรรงบประมาณให้ตามความจำเป็นและเหมาะสมในแต่ละปี ในวงเงินปีละประมาณ 3 ล้านบาท ตามความเห็นของสำนักงบประมาณ

จึงเรียนขึ้นอันมา

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ปลั่ง มีจุล

(นายปลั่ง มีจุล)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองกลาง

โทร. 2812240

ควมมาก

ที่ นร 0305/32313

สำนักงบประมาณ

ทำเนียบรัฐบาล กทม. 10300

20 กันยายน 2527

เรื่อง การแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร 0201/11476 ลงวันที่ 31 สิงหาคม 2527

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีขอให้สำนักงบประมาณพิจารณาเสนอความเห็นกรณีที่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ได้เสนอเรื่องการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติของ อ.ส.ก.ท. มาเพื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติรวม 3 ประการ คือ

1. ให้มีการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติเป็นประจำทุกปี โดยมอบหมายให้จังหวัดต่างๆ หมุนเวียนเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน ทั้งนี้ อ.ส.ก.ท.เป็นผู้พิจารณาความเหมาะสม

2. ให้กระทรวง ทบวง กรม หน่วยงานรัฐวิสาหกิจต่างๆ ให้การสนับสนุนในการจัดการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ โดยอนุมัติให้ข้าราชการ พนักงานเทศบาล และพนักงานในองค์การของรัฐ เดินทางไปเข้าร่วมจัดการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ประชุมหารือหรือติดต่oreื่องการการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ โดยถือว่าเป็นการเดินทางไปราชการ ทั้งนี้ ให้อยู่ในดุลยพินิจของผู้บังคับบัญชาที่จะอนุมัติ

3. ให้มีการตั้งงบประมาณเพื่อการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติไว้ที่ อ.ส.ก.ท. เพียงแห่งเดียว ปีละประมาณ 3 ล้านบาท

ดังกล่าวละเอียดแจ้งแล้วนั้น

สำนักงบประมาณพิจารณาแล้วขอเรียนดังนี้

1. โครงการการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาตินี้ เป็นโครงการที่เสริมโครงการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ในด้านส่งเสริมการกีฬาให้ขยายไปทั่วทุกจังหวัด อำเภอ และหมู่บ้าน รวมทั้งคัดเลือกนักกีฬาผู้มีความสามารถเพื่อเตรียมไว้สำหรับเป็นผู้แทนที่จะไปร่วมการแข่งขันกีฬาระดับประเทศต่อไป เพื่อให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติในการพัฒนาบุคคลในชาติโดยเริ่มจากเยาวชน และเป็นโครงการที่เปิดโอกาสให้เยาวชนที่มีอายุไม่เกิน 17 ปี ทั่วประเทศที่ไม่มีโอกาสได้ศึกษาในระดับมัธยม ทำให้ไม่สามารถเข้าร่วมการแข่งขันในโครงการส่งเสริมกีฬานักเรียน นักศึกษา และเยาวชนของกรม

พลศึกษาสามารถเข้าร่วมในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติอย่างเสมอภาคทั่วกันได้ จึงเห็นสมควรให้การสนับสนุน

2. การแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติเป็นประจำทุกปี เห็นควรให้ อ.ส.ก.ท. พิจารณาคัดเลือกจังหวัดที่มีสนามกีฬาของจังหวัดที่มีมาตรฐาน หรือสนามกีฬาเขตอยู่แล้วเป็นเจ้าภาพในการแข่งขัน เพื่อรัฐจะได้รับการเฉพาะค่าใช้จ่ายในการดำเนินการจัดการแข่งขันในวงเงินปีละประมาณ 3 ล้านบาท โดยให้สำนักงบประมาณพิจารณาจัดสรรงบประมาณให้ตามความจำเป็นและเหมาะสมในแต่ละปี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) บดี จุณณานนท์

(นายบดี จุณณานนท์)

ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ

กองงบประมาณฝ่ายบริหารทั่วไป

โทร. 2811044 ต่อ 275

ที่ สร 0201/ว 143

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

20 พฤศจิกายน 2517

เรื่อง การให้ความร่วมมือในการแข่งขันกีฬาเขต

เรียน (เวียนกระทรวง ทบวง กรม)

อ้างถึง หนังสือ ที่ สร 0401/ว 36 ลงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2511

สิ่งที่ส่งมาด้วย บันทึกเกี่ยวกับเรื่องนี้

ตามที่ได้ยื่นขออนุมัติคณะรัฐมนตรีให้ถือเป็นแนวทางในการปฏิบัติการให้ความร่วมมือในการแข่งขันกีฬาเขตประจำปี รวม 3 ประการ ตามที่ประธานกรรมการองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย เสนอ นั้น

บัดนี้ สำนักนายกรัฐมนตรีได้พิจารณาเห็นว่า มติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวยังไม่รัดกุมพอ ในทางปฏิบัติ เพื่อให้เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติราชการยิ่งขึ้น จึงเห็นสมควรแก้ไขรวม 2 ประการ และขอให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา ความละเอียดปรากฏตามบันทึกที่ได้แนบมาพร้อมนี้

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ 19 พฤศจิกายน 2517 ลงมติเห็นชอบด้วยและให้แก้ไขเพิ่มเติมมติคณะรัฐมนตรี ตามหนังสือ ที่ สร 0401/ว 36 ลงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2511 ตามที่สำนักนายกรัฐมนตรีเสนอ

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ปลั่ง มีจุล

(นายปลั่ง มีจุล)

รองเลขาธิการคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหารปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองกลาง

โทร. 812240

บันทึก

เรื่อง การให้ความร่วมมือในการแข่งขันกีฬาเขต

สำนักนายกรัฐมนตรีเสนอว่า ตามที่ได้มีมติคณะรัฐมนตรีตามหนังสือ ที่ สร 0401/ว 36 ลงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2511 อนุมัติให้ส่วนราชการต่างๆ ถือเป็นแนวปฏิบัติในการให้ความร่วมมือในการแข่งขันกีฬาเขตประจำปีตามที่องค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทยเสนอ ซึ่งมีสาระสำคัญสรุปได้ ดังนี้

1. อนุญาตให้ข้าราชการ หรือพนักงานเทศบาลในสังกัดเดินทางไปเข้าร่วมการแข่งขัน หรือ ประชุมหารือ หรือติดต่อเรื่องกีฬาเขตที่จังหวัดหัวหน้าเขต หรือ
2. อนุญาตให้ข้าราชการ หรือพนักงานเทศบาลในสังกัดเดินทางไปแข่งขันกีฬาเขตประจำปี ในฐานะเป็นนักกีฬาของเขต หรือเป็นเจ้าของที่ หรือเป็นผู้ควบคุมคณะนักกีฬา หรือ
3. อนุญาตให้ข้าราชการ หรือพนักงานเทศบาลในสังกัดเดินทางไปติดต่อกับองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย ตามที่จังหวัดเห็นว่าจำเป็น โดยให้ถือเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรืองานของเทศบาล มีสิทธิเบิกเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะเดินทางและค่าที่พักได้ตามอัตราราชการ จากงบประมาณของเจ้าสังกัดด้วย นั้น

สำนักนายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้วเห็นว่า มติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวยังไม่รัดกุมเพียงพอในทางปฏิบัติ ควรที่จะได้มีการทบทวน แก้ไข เพื่อให้เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติราชการยิ่งขึ้น จึงเห็นสมควรให้มีการแก้ไข คือ

1. ในเรื่องการอนุมัติให้ข้าราชการ หรือพนักงานเทศบาลเดินทางไปร่วมการแข่งขัน ประชุมหารือ หรือติดต่อเกี่ยวกับการกีฬา หรือเป็นเจ้าของที่ หรือเป็นผู้ควบคุมคณะนักกีฬานั้น มติคณะรัฐมนตรีได้วางแนวปฏิบัติบังคับให้ผู้บังคับบัญชาต้องอนุมัติเสมอไป โดยมีให้ผู้บังคับบัญชาได้ชี้แจงพิจารณาแต่อย่างใด ซึ่งตรงข้ามกับในเรื่องการจัดประชุมหรือสัมมนา ซึ่งเมื่อ ๔๗๗ นายกรัฐมนตรีได้อนุมัติให้ข้าราชการ พนักงานเทศบาล เข้าร่วมประชุมหรือสัมมนาโดยไม่ถือเป็นวันลาแล้ว ข้าราชการดังกล่าวจะต้องได้รับอนุมัติจากผู้บังคับบัญชาเสียก่อน ด้วยเหตุนี้สำนักนายกรัฐมนตรีจึงเห็นว่าการอนุมัติให้ข้าราชการ พนักงานเทศบาลเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเขตนั้น ควรที่จะให้อยู่ในดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาที่จะพิจารณาอนุมัติเหมือนกับการเข้าร่วมประชุมหรือสัมมนา ทั้งนี้เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการปฏิบัติราชการยิ่งขึ้น

2. ตามความในวรรคท้ายของมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวให้ถือว่า การเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเขตเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการหรืองานของเทศบาล มีสิทธิเบิกเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะเดินทาง ค่าที่พัก จาก

งบประมาณเจ้าสังกัดได้ด้วยนั้น สำนักนายกรัฐมนตรีเห็นว่าในกรณีนี้ส่วนมากทางด้านสังกัดมิได้ตั้งงบประมาณไว้เพื่อการกีฬาแต่อย่างใด จึงเห็นสมควรให้มีการตั้งงบประมาณเพื่อการกีฬาดังกล่าวไว้ในองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทยเพียงแห่งเดียว เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ข้าราชการ หรือพนักงานเทศบาล ที่ได้รับอนุมัติให้เข้าร่วมเกี่ยวกับการกีฬาเขตดังกล่าวใช้สิทธิเบิกเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะเดินทาง และค่าที่พักได้ตามอัตราราชการจะเหมาะสมกว่า และสำนักนายกรัฐมนตรีได้กราบเรียน ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ซึ่งท่านรองนายกรัฐมนตรี ผู้สั่งและปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้วมีบัญชาเห็นชอบด้วยและให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา

ควนมาก

ที่ สร 0401/ว 38

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

28 กุมภาพันธ์ 2511

เรื่อง ขอความร่วมมือในการแข่งขันกีฬาเขต

เรียน (เวียงกระทรวง ทบวง กรม)

ด้วยประธานกรรมการองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทยรายงานว่า ตามที่องค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทยได้จัดให้มีการแข่งขันกีฬาเขต โดยให้จังหวัดต่างๆ มาทำการแข่งขันกีฬาภายในจังหวัดก่อน แล้วคัดเลือกชุดชนะเลิศไปแข่งขันระหว่างจังหวัดในเขตของตน และให้ชุดชนะเลิศของแต่ละเขต รวม 5 เขต เข้ามาแข่งขันกันที่จังหวัดพระนครนั้น ปรากฏว่าจังหวัดต่างๆ ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ซึ่งคณะกรรมการฯ ได้หารือเรื่องนี้แล้วเห็นว่า การแข่งขันกีฬาระหว่างชุดของจังหวัดต่างๆ ทั่วประเทศโดยพร้อมเพรียงกันเช่นนี้ เป็นการส่งเสริมและพัฒนาในด้านกีฬาได้อย่างกว้างขวาง จึงมีมติให้จัดการแข่งขันกีฬาเขตประจำปีและขยายเขตออกไปอีก รวมเป็น 9 เขต โดยถือการแบ่งเขตของกระทรวง ทบวง กรม เป็นเกณฑ์ สำหรับการแข่งขันกีฬาเขตครั้งที่ 2 ได้กำหนดให้มีที่จังหวัดเชียงใหม่ในเดือนธันวาคม ศกนี้ ส่วนประเภทกีฬาที่จะแข่งขันและข้อบังคับนั้นได้กำหนดให้ผู้แทนจังหวัดต่างๆ 1-2 คน ไปประชุมพิจารณาที่จังหวัดหัวหน้าเขตก่อน แล้วให้เลือกผู้แทนเขตขึ้น 1-2 คน เพื่อส่งไปประชุมหารือร่วมกันกับเจ้าหน้าที่องค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย ในวันที่ 21-23 กุมภาพันธ์ 2511 ที่จังหวัดพระนคร โดยที่การเลือกผู้แทนจังหวัดเพื่อไปประชุมที่จังหวัดหัวหน้าเขต หรือเพื่อติดต่อเกี่ยวกับการแข่งขันกีฬาเขตนั้น จำต้องใช้บุคคลที่มีความรู้ความสามารถ และบุคคลเช่นว่านั้นอาจจะเป็นข้าราชการ สังกัดกระทรวงมหาดไทย กระทรวงศึกษาธิการ เทศบาล หรือกระทรวงอื่นก็ได้ และการที่บุคคลเหล่านี้จะไปปฏิบัติราชการนอกสังกัดกรมกองเช่นนั้น จำต้องได้รับอนุมัติจากหัวหน้าสังกัดก่อน และเนื่องจากการแข่งขันกีฬาเขตนี้จะได้จัดให้มีขึ้นเป็นการประจำปี จึงเสนอมาเพื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติเป็นแนวปฏิบัติต่อไปในประการสำคัญดังต่อไปนี้

1. อนุญาตให้ข้าราชการ หรือพนักงานเทศบาลในสังกัดเดินทางไปเข้าร่วมการแข่งขันหรือประชุมหารือ หรือติดต่อเรื่องกีฬาเขตที่จังหวัดหัวหน้าเขต หรือ

2. อนุญาตให้ข้าราชการ หรือพนักงานเทศบาลในสังกัดเดินทางไปแข่งขันกีฬาเขตประจำปี ในฐานะเป็นนักกีฬาของเขต หรือเป็นเจ้าหน้าที่ หรือเป็นผู้ควบคุมนักกีฬา หรือ

3. อนุญาตให้ข้าราชการ หรือพนักงานเทศบาลในสังกัดเดินทางไปติดต่อกับองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย ตามที่จังหวัดเห็นว่าจำเป็น โดยให้ถือเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรืองานของเทศบาล มีสิทธิเบิกเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะเดินทาง และค่าเช่าที่พักได้ตามอัตราราชการจากงบประมาณของเจ้าสังกัดด้วย

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2511 ลงมติเห็นชอบด้วยและอนุมัติให้ถือเป็นแนวปฏิบัติต่อไปได้ ตามที่ประธานกรรมการองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทยเสนอ จึงขอขึ้นย่นมา

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) มนูญ บริสุทธิ์
(นายมนูญ บริสุทธิ์)
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองกลาง

ด่วนมาก

ที่ สร 0401/ว 98

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

20 พฤศจิกายน 2512

เรื่อง หารือปัญหาการไปแข่งขันกีฬาเขต

เรียน (เวียนกระทรวง ทบวง กรม)

อ้างอิง หนังสือ ที่ สร 0401/ว 36 ลงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2511

ตามที่ไต่ถามยืนยันมติคณะรัฐมนตรีอนุมัติให้

1. ข้าราชการหรือพนักงานเทศบาล เดินทางไปเข้าร่วมการแข่งขันหรือการประชุม หรือติดต่อเรื่องกีฬาเขตที่จังหวัดหัวหน้าเขต หรือ

2. ข้าราชการหรือพนักงานเทศบาล เดินทางไปแข่งขันกีฬาเขตประจำในฐานะเป็นนักกีฬาของเขต หรือเป็นเจ้าของที่ หรือเป็นผู้ควบคุมคณะกีฬา หรือ

3. ข้าราชการหรือพนักงานเทศบาล เดินทางไปติดต่อกับองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย ตามที่จังหวัดเห็นว่าจำเป็น

โดยให้ถือเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการหรืองานเทศบาล มีสิทธิเบิกเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะเดินทาง และค่าที่พักได้ตามอัตราราชการ จากงบประมาณของเจ้าสังกัดและให้ถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไปได้ ตามที่ประธานกรรมการองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทยเสนอ

บัดนี้ กระทรวงพัฒนาการแห่งชาติได้หารือเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า โดยที่ข้อเสนอของประธานกรรมการฯ ดังกล่าว ได้กล่าวถึงเฉพาะข้าราชการและพนักงานเทศบาลเท่านั้น จึงเป็นปัญหาว่า ลูกจ้างประจำและลูกจ้างชั่วคราวของกรมชลประทาน ซึ่งมีจำนวนหลายคนที่ได้รับการคัดเลือกเป็นผู้แทนไปติดต่อ หรือไปประชุม หรือไปแข่งขันในฐานะเป็นเจ้าของที่ หรือเป็นผู้ควบคุม หรือเป็นนักกีฬา จะถือว่าเป็นการไปปฏิบัติหน้าที่ราชการ มีสิทธิเบิกเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะเดินทางและค่าที่พักได้ตามอัตราราชการ จากงบประมาณของเจ้าสังกัดได้หรือไม่

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ตามเจตนารมณ์ของคณะรัฐมนตรีในเรื่องดังกล่าวข้างต้น น่าจะหมายรวมถึงลูกจ้างประจำ หรือลูกจ้างชั่วคราวของกระทรวง ทบวง กรม ต่างๆ และเทศบาลด้วย ซึ่งได้นำเสนอท่านนายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้วเห็นชอบด้วยตามที่สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเสนอ และให้ข้อมความเข้าใจไปยังกระทรวง ทบวง กรมต่างๆ เพื่อถือปฏิบัติต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อจักได้ถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) พลตำรวจตรี สง่า กิตติขจร

(สง่า กิตติขจร)

กองกลาง

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ที่ สร 0401/ว 71

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

27 กันยายน 2514

เรื่อง ขอความร่วมมือในการแข่งขันกีฬาเขตฯ

เรียน (เวียนกระทรวง ทบวง กรม)

อ้างถึง หนังสือ ที่ สร 0401/ว 38 ลงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2511

ตามที่ได้อินชันทัดคณะรัฐมนตรีเห็นชอบด้วยและอนุมัติให้ข้าราชการ หรือพนักงานเทศบาล ให้ความร่วมมือในการแข่งขันกีฬาเขต โดยให้ถือเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรืองานของเทศบาล มีสิทธิ เบิกเบี่ยเลี้ยง ค่าพาหนะเดินทาง และค่าที่พักได้ตามอัตราราชการ จากงบประมาณของเจ้าสังกัด ความ แข็งงอยู่แล้ว นั้น

บัดนี้ สำนักนายกรัฐมนตรีเสนอว่า ปรากฏว่ามีพนักงานในองค์การของรัฐโดยเฉพาะใน ต่างจังหวัด ได้เข้าร่วมปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแข่งขันกีฬาเขตแห่งประเทศไทย ซึ่งมีกรณีที่จะต้องเดินทาง ด้วยมากขึ้น แต่มิได้มีสิทธิเบี่ยเลี้ยงและค่าพาหนะเดินทางจากงบประมาณของเจ้าสังกัดเช่นเดียวกับ ข้าราชการหรือพนักงานเทศบาลตามนัยแห่งมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว ความร่วมมือระหว่างหน่วยงานทุก ฝ่ายในต่างจังหวัดที่ผ่านมาเป็นผลให้การแข่งขันกีฬาเขตแห่งประเทศไทยได้รับความสนใจทั่วราชอาณาจักร ตามความมุ่งหมายของทางราชการจึงสมควรที่จะอำนวยความสะดวกให้เจ้าหน้าที่เหล่านี้ได้ช่วยงาน อย่างเต็มที่ เช่นเดียวกับที่ได้อนุมัติสิทธิให้แก่ราชการและพนักงานเทศบาลมาแล้ว จึงเสนอขอให้ คณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติให้พนักงานในองค์การของรัฐ เช่น การรถไฟแห่งประเทศไทย องค์การบริหาร ส่วนจังหวัด รัฐวิสาหกิจ และองค์การของรัฐอื่นๆ มีสิทธิเบี่ยเลี้ยงและค่าพาหนะเดินทางใน การเดินทางไปในงานกีฬาเขตแห่งประเทศไทย จากงบประมาณของเจ้าสังกัด ตามเงื่อนไขที่อนุมัติให้ แก่ข้าราชการหรือพนักงานเทศบาลด้วย

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ 21 กันยายน 2514 ลงมติให้องค์การส่งเสริมกีฬา แห่งประเทศไทยขอความร่วมมือไปยังเจ้าสังกัดของพนักงานนั้นๆ

จึงขออินชันทมาเพื่อได้โปรดแจ้งให้้องค์การและรัฐวิสาหกิจในสังกัดทราบต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) สวนะ สุภวรรณกิจ

(นายสวนะ สุภวรรณกิจ)

รองเลขาธิการคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร ทำการแทน

กองกลาง

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ที่ นร 0201/9119

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม. 10300

18 กรกฎาคม 2526

เรื่อง ขอความร่วมมือในการแข่งขันกีฬาภายในและภายนอกกรมตำรวจ

เรียน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

อ้างถึง หนังสือ ที่ กค 0502/15722 ลงวันที่ 8 เมษายน 2526

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือ ที่ นร 0904/2908 ลงวันที่ 20 มิถุนายน 2526 และ

ที่ คง 0005/809 ลงวันที่ 9 พฤษภาคม 2526

ตามที่ได้พิจารณาเสนอความเห็นเกี่ยวกับเรื่อง กระทรวงมหาดไทยขออนุมัติให้ข้าราชการตำรวจที่สังกัดส่วนภูมิภาคและส่วนกลาง เดินทางไปแข่งขันกีฬาภายในกรมตำรวจประจำปี และเดินทางไปแข่งขันกีฬากองทัพอากาศประจำปี ในฐานะนักกีฬาหรือเจ้าหน้าที่ หรือเป็นผู้ควบคุมคณะนักกีฬา ซึ่งจะต้องได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชาต้นสังกัดเสียก่อน โดยให้ถือเป็นการปฏิบัติราชการมีสิทธิเบิกค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก และค่าพาหนะเดินทางได้ตามอัตราราชการ จากงบประมาณของกรมตำรวจ ไปเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี นั้น

เรื่องนี้ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี และสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินได้พิจารณาเสนอความเห็น มาเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีด้วยแล้ว ความละเอียดปรากฏตามสำเนาหนังสือ 2 ฉบับ ที่ได้ส่งมาพร้อมนี้

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม 2526 ลงมติอนุมัติตามความเห็นของกระทรวงการคลัง ทั้งนี้ ให้รวมถึงข้าราชการทหารที่เข้าร่วมแข่งขันในกีฬากองทัพอากาศประจำปีในฐานะนักกีฬา หรือเป็นเจ้าหน้าที่หรือเป็นผู้ควบคุมคณะนักกีฬา ซึ่งได้รับอนุมัติจากผู้บังคับบัญชาต้นสังกัดด้วย

จึงเรียนขึ้นเช่นมา

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) นายปลั่ง มีจุล

(นายปลั่ง มีจุล)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ที่ กค 0502/15722

กระทรวงการคลัง

8 เมษายน 2526

เรื่อง ขอความร่วมมือในการแข่งขันกีฬาภายในและภายนอกกรมตำรวจ

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการ

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะกรรมการ ที่ สร 0201/3091 ลงวันที่ 16 มีนาคม 2526

ตามที่ขอให้พิจารณาเสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการ กรม กระทรวงมหาดไทยขออนุมัติให้ข้าราชการตำรวจที่สังกัดส่วนภูมิภาคและส่วนกลาง เดินทางไปแข่งขันกีฬาภายในกรมตำรวจประจำปี และเดินทางไปแข่งขันกีฬากองทัพบกประจำปี ในฐานะนักกีฬา หรือเจ้าหน้าที่ หรือเป็นผู้ควบคุมคณะนักกีฬา ซึ่งจะต้องได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชาต้นสังกัดเสียก่อน โดยให้ถือเป็นการปฏิบัติราชการ มีสิทธิเบิกค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก และค่าพาหนะเดินทางได้ตามอัตราราชการจากงบประมาณของกรมตำรวจ นั้น

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว ขอเรียนดังนี้

1. การเดินทางไปแข่งขันกีฬานั้นถึงแม้ว่าจะไม่ถือเป็นการเดินทางไปราชการตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2518 และไม่มีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางตามนัยพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวได้แต่อย่างไรก็ดี หากเห็นว่าการแข่งขันกีฬาเป็นเรื่องจำเป็นเพื่อประโยชน์กับการปฏิบัติราชการ และจำเป็นต้องเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาแข่งขันกีฬา คณะรัฐมนตรีก็อาจอนุมัติให้เบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางกรณีดังกล่าวได้เช่นเดียวกับการเดินทางไปเข้าอบรมหรือสัมมนาบางกรณีของข้าราชการ นอกจากนี้ การเดินทางไปแข่งขันกีฬาของข้าราชการที่ผ่านม. คณะรัฐมนตรีได้เคยอนุมัติให้ข้าราชการที่เดินทางไปแข่งขันกีฬาเขตประจำปีในฐานะเป็นนักกีฬาของเขต หรือเป็นเจ้าหน้าที่ หรือเป็นผู้ควบคุมนักกีฬาถือเป็นการปฏิบัติราชการมีสิทธิเบิกค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะเดินทาง และค่าเช่าที่พักได้ตามอัตราของทางราชการ ตามนัยหนังสือ สำนักเลขาธิการคณะกรรมการ ที่ สร 0401/ว 36 ลงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2511

2. สำหรับการเดินทางไปแข่งขันกีฬาของกรมตำรวจที่ขออนุมัติมา 2 กรณี คือการเดินทางไปแข่งขันกีฬาภายในของกรมตำรวจประจำปี และการเดินทางไปแข่งขันกีฬากองทัพบกนั้น เห็นว่าการแข่งขันกีฬาภายในของกรมตำรวจไม่ควรให้เบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางได้ เพราะเป็นเรื่องของการเพิ่มพละนาถัยและประสานสามัคคีกันภายในกรมตำรวจ ซึ่งส่วนราชการเป็นจำนวนมากก็ถือปฏิบัติอยู่แล้ว

โดยไม่ขอเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทาง แต่สำหรับการเดินทางไปแข่งขันกีฬากองทัพไทยประจำปี เป็นกรณีทำนองเดียวกับกีฬาเขต ทั้งยังเป็นการเพิ่มพละนามัย และประสานสามัคคีระหว่างตำรวจและทหาร ซึ่งมีหน้าที่รักษาความสงบภายในและภายนอกประเทศ ซึ่งหน้าที่ดังกล่าวมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการส่งเสริมพละนามัยและเสริมสร้างความสามัคคีของผู้ที่จะต้องปฏิบัติงานร่วมกันเพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ร่วมกันเป็นไปโดยมีประสิทธิภาพและเป็นประโยชน์ต่อราชการ จึงเห็นสมควรอนุมัติให้เฉพาะกรณีข้าราชการตำรวจผู้เดินทางไปแข่งขันกีฬากองทัพไทยประจำปี ในฐานะนักกีฬา หรือเป็นเจ้าของหน้าที่ หรือเป็นผู้ควบคุมคณะนักกีฬา ซึ่งได้รับอนุมัติจากผู้บังคับบัญชาต้นสังกัดแล้ว ให้ถือเป็นการปฏิบัติราชการและมีสิทธิเบิกค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก และค่าพาหนะเดินทางได้ โดยอนุโลม ถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และอัตราที่กำหนดไว้ตามกฎหมายว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ โดยให้เบิกจากต้นสังกัดของผู้เดินทาง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาต่อไปด้วย จักขอขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) สมหมาย สุนทรกุล

(นายสมหมาย สุนทรกุล)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

กองระบบบัญชีและการคลัง

กรมบัญชีกลาง

โทร.2213820

ที่ นร 0201/ว 163

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. 10300

13 ธันวาคม 2532

เรื่อง การขออนุมัติให้การแข่งขันกีฬาภายในของกระทรวงกลาโหมเป็นการปฏิบัติราชการ
เรียน กระทรวง ทบวง กรม

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. สำเนาหนังสือกระทรวงการคลัง ค่วนที่สุด ที่ กค 0533/59944
ลงวันที่ 27 พฤศจิกายน 2532
2. สำเนาหนังสือสำนักงบประมาณ ค่วนมาก ที่ นร 0413/3759
ลงวันที่ 1 ธันวาคม 2532

เดิมคณะรัฐมนตรีได้มีมติ (20 มิถุนายน 2532) มอบให้กระทรวงการคลังและสำนัก
งบประมาณร่วมกันพิจารณาเรื่อง การขออนุมัติให้การแข่งขันกีฬาภายในของกระทรวงกลาโหมเป็นการ
ปฏิบัติราชการ เพื่อเสนอหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่จะให้สิทธิแก่ข้าราชการและลูกจ้างของทางราชการ พนักงาน
และลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานอื่นของรัฐ โดยเฉพาะเกี่ยวกับการเบิกจ่าย
งบประมาณจากหน่วยงานที่สังกัดให้รัดกุมและชัดเจน แล้วเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอีกครั้ง

บัดนี้ กระทรวงการคลังและสำนักงบประมาณได้เสนอความเห็นในเรื่องนี้ มาเพื่อคณะ
รัฐมนตรีพิจารณาแล้ว ความละเอียดปรากฏตามสำเนาหนังสือ รวม 2 ฉบับ ที่ได้ส่งมาพร้อมนี้

คณะรัฐมนตรีได้ลงมติเมื่อวันที่ 12 ธันวาคม 2532 อนุมัติตามความเห็นของกระทรวงการคลัง
และสำนักงบประมาณ

จึงเรียนขึ้นชั้นมา/จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) อนันต์ อนันตกุล
(นายอนันต์ อนันตกุล)
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองกลาง

โทร. 2812240

ด่วนที่สุด

ที่ กค 0533/59946

กระทรวงการคลัง

ถนนพระรามที่ 6 กท. 10400

27 พฤศจิกายน 2532

เรื่อง การขออนุมัติให้การแข่งขันกีฬาภายในของกระทรวงกลาโหมเป็นการปฏิบัติราชการ

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

- อ้างถึง 1. หนังสือสำนักเลขานุการคณะรัฐมนตรี ที่ นร 0201/ว (ล) 9406 ลงวันที่ 23 มิถุนายน 2532
2. หนังสือสำนักเลขานุการคณะรัฐมนตรี ค่วนมาก ที่ นร 0201/15802 ลงวันที่ 4 ตุลาคม 2532

ตามที่การกีฬาแห่งประเทศไทยได้เสนอเรื่องการแข่งขันกีฬาภายในของกระทรวงกลาโหมเป็นการปฏิบัติราชการต่อคณะรัฐมนตรี ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้ลงมติมอบให้กระทรวงการคลัง และสำนักงบประมาณร่วมกันพิจารณาหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่จะให้สิทธิแก่ข้าราชการและลูกจ้างของทางราชการ พนักงานและลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานอื่นๆ ของรัฐ โดยเฉพาะเกี่ยวกับการเบิกจ่ายงบประมาณจากหน่วยงานที่สังกัดให้รัดกุมและชัดเจนแล้วเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอีกครั้ง นั้น

กระทรวงการคลังและสำนักงบประมาณได้ร่วมกันพิจารณาในเรื่องดังกล่าวแล้วเห็นพ้องต้องกันว่า การแข่งขันกีฬาภายในของกระทรวงกลาโหม ไม่ถือเป็นการปฏิบัติราชการ แต่สมควรกำหนดขอบเขตเฉพาะการแข่งขันกีฬาในระดับระหว่างกระทรวง ทบวง ถือเป็นการปฏิบัติราชการและให้สิทธิแก่ข้าราชการ ลูกจ้างของทางราชการ พนักงานและลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ส่วนราชการอื่นที่ไม่สังกัดกระทรวง ทบวง มีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปร่วมการแข่งขันกีฬาได้ตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติม เฉพาะนักกีฬากรรมการ และผู้ตัดสิน รวมทั้งเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุม โดยมีหลักเกณฑ์ดังนี้

1. ให้จัดการแข่งขันได้ปีละหนึ่งครั้ง สำหรับระยะเวลาแข่งขัน จำนวนผู้แข่งขันประเภทกีฬาให้อยู่ในดุลยพินิจของหัวหน้าส่วนราชการระดับกระทรวงหรือเทียบเท่าที่จะกำหนดตามความจำเป็นและเหมาะสม
2. ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปร่วมแข่งขันกีฬา ให้เบิกจ่ายจากเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีของหน่วยงานต้นสังกัด จากหมวดค่าตอบแทน ใช้จ่ายและวัสดุ

สำหรับพนักงานและลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ หรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น เบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางเพื่อการนี้ให้ขึ้นไปตามกฎหมายหรือระเบียบที่หน่วยงานดังกล่าวถือปฏิบัติ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอละเอียดรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ประมวล สภาวสุ

(นายประมวล สภาวสุ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

กองอนุมัติจ่าย 3

โทร.2710212 ต่อ 4485

ความที่สุก

ที่ นร 0413/3759

สำนักงบประมาณ

ถนนพระรามที่ 6 กทม.10400

1 ธันวาคม 2532

เรื่อง การขออนุมัติให้การแข่งขันกีฬาภายในของกระทรวงกลาโหมเป็นการปฏิบัติราชการ

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

- อ้างถึง** 1. หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ค่วนมาก ที่ นร 0201/15603 ลงวันที่ 4 ตุลาคม 2532
2. หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร 0201/ว (ล) 9406 ลงวันที่ 23 มิถุนายน 2532

ตามหนังสือที่อ้างถึงหมายเลข 1 แจ้งว่า ตามที่ได้ยื่นขออนุมัติคณะรัฐมนตรีมอบให้กระทรวงการคลังและสำนักงบประมาณร่วมกันพิจารณาเรื่องการขออนุมัติให้การแข่งขันกีฬาภายในของกระทรวงกลาโหม เป็นการปฏิบัติราชการเพื่อเสนอหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่จะให้สิทธิแก่ข้าราชการและลูกจ้างของทางราชการ พนักงานและลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานอื่นของรัฐ โดยเฉพาะเกี่ยวกับการเบิกจ่ายงบประมาณจากหน่วยงานที่สังกัดให้รัดกุมและชัดเจน แล้วเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอีกครั้ง ตามหนังสือที่อ้างถึงหมายเลข 2 นั้น บัดนี้ กระทรวงกลาโหมได้เร่งรัดขอทราบผลการพิจารณาในเรื่องดังกล่าว จึงขอให้สำนักงบประมาณแจ้งผลการพิจารณาให้ทราบเพื่อจักได้ดำเนินการต่อไป ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงบประมาณได้ร่วมพิจารณากับกระทรวงการคลังในเรื่องดังกล่าวแล้วมีความเห็นพ้องต้องกันดังนี้

1. การแข่งขันกีฬาภายในของกระทรวงกลาโหมไม่สมควรถือเป็นการปฏิบัติราชการ แต่เห็นสมควรกำหนดขอบเขตการแข่งขันกีฬาซึ่งจะถือเป็นการปฏิบัติราชการได้นั้นจะต้องเป็นการแข่งขันในระดับระหว่างกระทรวง

2. ให้สิทธิแก่ข้าราชการและลูกจ้างของทางราชการ พนักงานและลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ข้าราชการและลูกจ้างของหน่วยราชการซึ่งไม่สังกัดกระทรวงหรือทบวง เบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปร่วมแข่งขันกีฬาได้ตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ.2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ทั้งนี้เฉพาะนักกีฬา กรรมการผู้ตัดสิน และเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมเท่านั้น

3. ให้จัดการแข่งขันกีฬาในระดับระหว่างกระทรวงได้ปีละหนึ่งครั้ง โดยมีระยะเวลาการแข่งขัน จำนวนผู้ร่วมแข่งขัน ประเภทกีฬา ตามที่หัวหน้าส่วนราชการจะกำหนดตามความจำเป็นและเหมาะสม

4. ค่าใช้จ่ายในการแข่งขันกีฬาดังกล่าวให้เบิกจ่ายจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีของหน่วยงาน
ต้นสังกัด จากหมวดค่าตอบแทน วัสดุและวัสดุ

5. สำหรับพนักงานและลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น เบิกค่าใช้จ่ายในการ
เดินทางเพื่อการนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมายหรือระเบียบที่หน่วยงานดังกล่าวถือปฏิบัติอยู่
จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาคำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ
(ลงชื่อ) บดี จุณณานนท์
(นายบดี จุณณานนท์)
ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ

กองงบประมาณฝ่ายรัฐวิสาหกิจ

โทร.2785770

ที่ น.ว.44/2503

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

3 มีนาคม 2503

เรื่อง ความรับผิดชอบในการจัดตั้งงานนอกเหนือหน้าที่ตามกฎหมาย

เรียน (เวียนกระทรวง ทบวง กรม)

ด้วยกระทรวงกลาโหมรายงานว่า ส่วนราชการกระทรวงกลาโหม คือกองทัพบก กองทัพเรือ กองทัพอากาศ ได้เคยให้ความร่วมมือในการจัดงานพิธีต่างๆ เช่น งานกาชาด งานฉลองรัฐธรรมนูญ เป็นต้น ด้วยการออกร้านและจัดศรียางกีโปบรรเลง ซึ่งไม่มีปรากฏในหน้าที่ตามพระราชบัญญัติระเบียบป้องกันราชอาณาจักร และพิธีเหล่านี้กระทรวง ทบวง กรมอื่นๆ ก็คงจะได้ให้ความร่วมมือไปเช่นเดียวกัน แต่เมื่อได้สั่งจัดการใดๆไปแล้วหากเกิดผลเสียหายขึ้น ผู้สั่งจัดจะต้องรับผิดชอบเอง หาใช่ส่วนราชการนั้นๆ รับผิดชอบไม่ ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ผู้สั่งจัดงานไม่กล้าที่จะเสี่ยงต่อความรับผิดชอบต่อประโยชน์ส่วนรวม กระทรวงกลาโหมจึงได้หารือไปยังกระทรวงการคลังเกี่ยวกับความรับผิดชอบในการจัดงานออกร้านในงานกาชาด ซึ่งกระทรวงการคลังพิจารณาเห็นว่าเมื่อกระทรวงกลาโหมเห็นสมควรจะร่วมจัดงานใดๆ ซึ่งมีในงานในหน้าที่ตามกฎหมาย ก็ควรจะดำเนินการขออนุมัติต่อคณะรัฐมนตรีเป็นรายๆ ไป เมื่อได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีแล้ว ก็พอจะอนุโลมถือเป็นการปฏิบัติงานในหน้าที่ราชการได้ ซึ่งกระทรวงกลาโหมเห็นว่ากระทรวงการคลังมิได้พิจารณาในด้านของกระทรวงกลาโหมที่ต้องเสียสละทุกอย่างเพื่อสาธารณกุศลก็ดีหรืองานเพื่อประโยชน์ส่วนรวมของชาติก็ดี เพิ่งเล็งในแง่ความรับผิดชอบเรื่องเงินแต่อย่างเดียว งานพิธีการต่างๆ บางงานแม้จะจัดขึ้นตามมติคณะรัฐมนตรี แต่เมื่อพิจารณาตามคำชี้แจงของกระทรวงการคลัง ซึ่งบ่งชี้ว่า ถ้าขอร้องให้กระทรวงกลาโหมร่วมด้วย กระทรวงกลาโหมก็ต้องขอรับอนุมัติซ้ำอีกครั้งหนึ่งก่อน เห็นว่าเป็นการเพิ่มภาระให้แก่คณะรัฐมนตรียิ่งขึ้น และในบางกรณีก็อาจไม่ทันเวลาได้ กระทรวงกลาโหมจึงขอเสนอมาเพื่อพิจารณาอนุมัติเป็นหลักการไว้ว่า การที่กระทรวงกลาโหมหรือส่วนราชการที่ขึ้นตรงกับกระทรวงกลาโหมจะสั่งการปฏิบัติในงานราชพิธี รัฐพิธีและการจัดงานพิธีต่างๆ ตามมติคณะรัฐมนตรีก็ดี ตามแบบธรรมเนียมประเพณีก็ดี หรือจัดงานในการกุศลก็ดี ขอให้ถือเป็นการปฏิบัติราชการ โดยให้ส่วนราชการที่สั่งจัดงานนั้นๆ เป็นผู้รับผิดชอบในความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นได้ หาใช่ผู้สั่งจัดงานไม่ อนึ่ง ในระหว่างที่ยังมิได้รับอนุมัติในหลักการนี้ แต่กระทรวงกลาโหมก็ได้สั่งให้ส่วนราชการต่างๆ ร่วมมือจัดงานบางอย่างไปแล้ว เช่น งานกาชาด ฯลฯ เป็นต้น จึงขออนุมัติให้ถือเป็นการปฏิบัติราชการ หากมีการเสียหายประการใดเกิดขึ้น ก็ให้ถือว่าทางราชการเป็นผู้รับผิดชอบ มิใช่ผู้สั่ง ด้วย

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้พิจารณาแล้ว เห็นว่าการสั่งการปฏิบัติในงานราชพิธี รัฐพิธี และการจัดงานพิธีต่างๆ ตามมติคณะรัฐมนตรีนั้น ควรอนุมัติเป็นหลักการให้ถือเป็นการปฏิบัติราชการได้ตามที่กระทรวงกลาโหมเสนอแต่สำหรับงานตามแบบธรรมเนียมประเพณีที่ดี หรือจัดงานในการกุศลที่ดี เป็นการจัดงานที่มีขอบเขตกว้างมาก ควรจะได้มีส่วนกลางเป็นผู้รับผิดชอบ หรือควรจะได้ความเห็นชอบจากส่วนกลางเสียก่อนว่าจะสมควรประการใดสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี จึงเห็นควรนำเสนอขออนุมัติคณะรัฐมนตรีเป็นรายๆ ไป ตามความเห็นของกระทรวงการคลัง และสำหรับการจัดงานกาชาดซึ่งกระทรวงกลาโหมได้สั่งให้ส่วนราชการต่างๆ ร่วมมือจัดงานบางอย่างไปแล้ว ก็ถือว่ากระทรวงกลาโหมเสนอมาเพื่อพิจารณาอนุมัติ ซึ่งเห็นควรอนุมัติได้ตามที่เสนอ

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ 1 มีนาคม 2503 ลงมติให้ถือว่าการสั่งการปฏิบัติในงานราชพิธี งานรัฐพิธี การจัดงานต่างๆ ตามมติคณะรัฐมนตรี งานที่ทางราชการหรือสถานทูตต่างประเทศ จัดขึ้นตามแบบธรรมเนียมประเพณี และงานกุศลสาธารณะ เป็นการปฏิบัติราชการ

จึงขอยืนยันมาเพื่อถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) มนูญ บริสุทธิ์

(นายมนูญ บริสุทธิ์)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ที่ กค 0528.5/3427

กรมบัญชีกลาง

ถนนพระรามที่ 8 กท. 10400

30 เมษายน 2539

เรื่อง การร้องเรียนเรื่องความถูกต้องในการปฏิบัติราชการ

เรียน นายกษมาคมข้าราชการพลเรือนแห่งประเทศไทย

อ้างถึง หนังสือสมาคมข้าราชการพลเรือนแห่งประเทศไทย ที่ 118/2538 ลงวันที่ 15 พฤศจิกายน 2538

ด้วยข้าราชการสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติมีข้อร้องเรียนแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับสิทธิในการเบิกค่าพาหนะรับจ้างในการเดินทางไปเฝ้าฯ พิธีกรรมสวดพระอภิธรรมพระบรมศพสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี ณ พระที่นั่งดุสิตมหาปราสาท เนื่องจากรถยนต์ของสำนักงานฯ เกิดอุบัติเหตุระหว่างเดินทาง และไม่สามารถเบิกค่าจ้างยานพาหนะรับจ้าง (รถแท็กซี่) ได้ นั้น

กรมบัญชีกลางพิจารณาแล้วขอเรียนว่า พระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติม มีวัตถุประสงค์ที่จะให้ความช่วยเหลือและบรรเทาความเดือดร้อนเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายต่างๆ แก่ข้าราชการซึ่งเดินทางไปปฏิบัติงานเพื่อประโยชน์แก่ทางราชการตามหน้าที่ความรับผิดชอบปกติของข้าราชการหรือส่วนราชการโดยตรง ดังนั้นการเดินทางไปเฝ้าฯ พิธีกรรมสวดพระอภิธรรมพระบรมศพสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี เป็นการเดินทางเพื่อเข้าร่วมราชพิธี แสดงความจงรักภักดีและระลึกถึงพระกรุณาธิคุณของสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี มิใช่เป็นการเดินทางไปปฏิบัติงานเพื่อประโยชน์แก่ทางราชการโดยตรง ตามนัยพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการฯ แต่เป็นการเดินทางเข้าร่วมงานราชพิธีตามมติคณะรัฐมนตรี ซึ่งสั่งการให้การปฏิบัติในงานราชพิธี งานรัฐพิธี และการจัดงานต่างๆตามมติคณะรัฐมนตรี เป็นการปฏิบัติราชการอย่างหนึ่ง (ตามนัยหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นว. 44/2503 ลงวันที่ 3 มีนาคม 2503) ดังนั้นผู้เดินทางจึงมีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางซึ่งรวมถึงค่าพาหนะในการเดินทาง จากทางราชการได้ตามนัยมติคณะรัฐมนตรีฉบับดังกล่าวข้างต้น

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) มณีมัย วุฒิชรเนติรักษ์

(นางมณีมัย วุฒิชรเนติรักษ์)

รองอธิบดี รักษาการแทน

อธิบดีกรมบัญชีกลาง

สำนักการเงินการคลัง

ส่วนกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร.2739573

ที่ นร 0218/ว 225

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กท.10300

30 ตุลาคม 2538

เรื่อง การอนุญาตให้ข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจไปสอนพิเศษในสถาบันการศึกษาของรัฐ

เรียน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. บัญชีรายชื่อมติคณะรัฐมนตรีที่ยกเลิก
2. หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการอนุญาตให้ข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจไปสอนพิเศษ
ในสถาบันการศึกษาของรัฐและเอกชน

ด้วยสำนักนายกรัฐมนตรีได้ขอให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติในหลักการให้ข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิเฉพาะทาง ไปสอนพิเศษในมหาวิทยาลัยของรัฐในเวลาราชการได้โดยให้ขออนุญาตต่อหัวหน้าส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจที่สังกัด และให้หัวหน้าส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจพิจารณาอนุญาตได้ตามความเหมาะสม ซึ่งสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเห็นว่าเนื่องจากมีมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวกับการให้ข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจไปสอนพิเศษในวิทยาลัยเอกชน ตลอดจนสถาบันการศึกษาอื่น ๆ จำนวน 10 มติ ซึ่งบางมติมีมานานแล้ว แนวปฏิบัติอาจไม่ชัดเจนพอสมควร ยกเลิกมติคณะรัฐมนตรีทั้ง 10 มติดังกล่าวแล้วกำหนดเป็นหลักเกณฑ์ใหม่ให้ครอบคลุมถึงการอนุญาตให้ข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจไปสอนพิเศษในสถาบันการศึกษาต่างๆ ด้วย จึงได้ยกร่างหลักเกณฑ์เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวขึ้น โดยขอให้สำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงการคลัง กระทรวงศึกษาธิการ และทบวงมหาวิทยาลัยพิจารณาเสนอความเห็นด้วย ซึ่งส่วนราชการที่เกี่ยวข้องดังกล่าวพิจารณาแล้ว มีความเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมบางประการ และสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้นำความเห็นและข้อเสนอแนะของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องมาปรับปรุงแก้ไขหลักเกณฑ์ในเรื่องนี้แล้ว จึงนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา ความละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วยนี้

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ 24 ตุลาคม 2538 ลงมติว่า

1. อนุมัติให้ยกเลิกมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับเรื่อง การอนุญาตให้ข้าราชการไปสอนพิเศษในสถาบันการศึกษาของรัฐและสถาบันการศึกษาอื่น ๆ จำนวน 10 มติ ตามที่สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเสนอ
2. เห็นชอบหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการอนุญาตให้ข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจไปสอนพิเศษในสถาบันการศึกษาของรัฐและเอกชน ซึ่งสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้ปรับปรุงแก้ไขตามความ

เห็นของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องแล้ว คามที่สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเสนอ และให้ส่วนราชการและ
รัฐวิสาหกิจถือปฏิบัติต่อไป

จึงเรียนขึ้นอันมาและขอได้โปรดแจ้งให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจในสังกัดทราบและถือ
ปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) วิษณุ เครืองาม

(นายวิษณุ เครืองาม)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สำนักบริหารงานสารสนเทศ

โทร.2827103

โทรสาร 2824046

หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการอนุญาตให้ข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจไปสอนพิเศษ ในสถาบันการศึกษาของรัฐและเอกชน

1. อนุมัติหลักการให้ข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิเฉพาะทางไปสอนพิเศษในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ หรือในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน รวมทั้งเป็นอาจารย์ผู้สอนพิเศษหรืออาจารย์ที่ปรึกษา ณ สถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชียได้ โดยให้ขออนุญาตต่อหัวหน้าส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจที่สังกัด และให้หัวหน้าส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจพิจารณาอนุญาตได้ตามความเหมาะสม ทั้งนี้ ไม่ควรเกิน 4 หน่วยชั่วโมงสอนต่อสัปดาห์ และให้ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจต้นสังกัดติดตามความต้องการของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและหรือเอกชนเป็นระยะ หากปรากฏว่าสถาบันการศึกษาไม่มีความจำเป็นต้องอาศัยผู้สอนจากข้าราชการในสังกัด ก็ให้ระงับการอนุญาตดังกล่าว

2. ค่าตอบแทนการสอนพิเศษและหรือค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ให้เบิกจ่ายที่หน่วยงานผู้รับประโยชน์

3. ห้ามข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจใช้เวลาราชการไปสอนพิเศษในโรงเรียนเอกชน เว้นแต่กรณีดังต่อไปนี้

3.1 อนุมัติให้ข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจใช้เวลาราชการไปสอนพิเศษในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในเขตการศึกษา 2, 3 และ 4 ได้ โดยขออนุญาตต่อหัวหน้าส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจที่สังกัด และให้หัวหน้าส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจพิจารณาอนุญาตได้ตามความเหมาะสม แต่ทั้งนี้ ไม่เกิน 4 หน่วยชั่วโมงสอนต่อสัปดาห์

3.2 อนุมัติหลักการให้ข้าราชการครูและข้าราชการในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิและมีประสบการณ์ในการสอน ไปสอนพิเศษในโรงเรียนเอกชนตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2525 ในเวลาราชการได้ โดยให้หัวหน้าส่วนราชการพิจารณาอนุญาตได้ตามความเหมาะสม แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกิน 4 หน่วยชั่วโมงสอนต่อสัปดาห์ และให้กระทรวงศึกษาธิการติดตามความต้องการของภาคเอกชนเป็นระยะ หากปรากฏว่าภาคเอกชนไม่มีความจำเป็นต้องอาศัยผู้สอนจากภาครัฐแล้ว ให้กระทรวงศึกษาธิการเสนอขอกเลิกการอนุญาตดังกล่าว

4. อนุมัติในหลักการให้ข้าราชการไปช่วยสอนในบางโรงเรียนได้ในกรณีดังต่อไปนี้

4.1 ให้ข้าราชการสังกัดกระทรวงสาธารณสุขไปช่วยสอนพิเศษ ณ โรงเรียนอายุรเวทวิทยาลัย (ชีวโกมารภังจ) ในเวลาราชการ

4.2 ให้ข้าราชการครูและข้าราชการในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิและมีประสบการณ์ในการสอนไปช่วยสอนในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสำคัญ

ด่วนที่สุด

ที่ นร 0205/2500

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กท 10300

25 กุมภาพันธ์ 2542

เรื่อง มาตรการให้ความคุ้มครองข้าราชการผู้ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อทางราชการ

เรียน เลขาธิการ ก.พ.

อ้างถึง หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร 0709.2/126 ลงวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2542

ตามที่ได้ขอให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาหลักการมาตรการให้ความคุ้มครองข้าราชการผู้ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อทางราชการ ดังนี้

1. ให้ถือว่าการให้ข้อมูล หรือการเป็นพยาน หรือการส่งเอกสารหลักฐานเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ
2. ผู้บังคับบัญชาจะต้องไม่กั้นกีดกันในทางใดๆ ต่อข้าราชการผู้ให้ข้อมูล หรือให้ถ้อยคำในฐานะพยาน
3. ผู้บังคับบัญชาจะต้องให้ความคุ้มครองแก่ข้าราชการผู้ให้ข้อมูล หรือให้ถ้อยคำในฐานะพยาน โดยมิให้ถูกกั้นกีดกันหรือข่มขู่จากผู้ถูกร้องเรียนหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และขอความร่วมมือหรือประสานกับสำนักงานอัยการสูงสุด เพื่อเป็นทนายแก้ต่างในกรณีที่ผู้ให้ข้อมูลถูกฟ้องร้องในคดีแพ่งหรืออาญา
4. ผู้บังคับบัญชาอาจพิจารณาให้บำเหน็จความชอบเป็นกรณีพิเศษแก่ข้าราชการผู้ให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำในฐานะพยานที่เป็นประโยชน์และเป็นผลดียิ่งต่อทางราชการได้
5. คณะกรรมการสอบสวน หรือผู้บังคับบัญชาสามารถใช้ดุลพินิจ เพื่อกันบุคคลผู้มีส่วนร่วมกระทำผิดไว้เป็นพยาน หรือลดหย่อนผ่อนโทษได้ตามเหตุและผลของเรื่อง
6. ข้าราชการผู้ให้ข้อมูล หรือให้ถ้อยคำในฐานะพยานสามารถร้องขอความเป็นธรรมต่อ ก.พ. ได้เมื่อถูกกั้นกีดกันอันเป็นผลจากการให้ข้อมูล หรือให้ถ้อยคำในฐานะพยาน
7. ให้ข้าราชการทุกประเภทถือปฏิบัติตามมาตรการนี้ และองค์การกลางบริหารบุคคลสำหรับข้าราชการแต่ละประเภทอาจกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในรายละเอียดเพิ่มเติมเพื่อให้กระบวนการ

ให้ความคุ้มครองข้าราชการผู้ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อทางราชการเกิดความเป็นธรรมและเหมาะสมตาม
ควรแก่กรณีต่อไป

ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2542 ลงมติเห็นชอบมาตรการให้ความ
คุ้มครองข้าราชการผู้ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อทางราชการตามที่สำนักงาน ก.พ. เสนอ ทั้ง 7 ข้อ และให้
ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจถือปฏิบัติต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ ทั้งนี้ ได้แจ้งให้กระทรวง ทบวง กรม ต่างๆ ทราบด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) วิษณุ เครืองาม
(นายวิษณุ เครืองาม)
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สำนักบริหารการประชุมคณะรัฐมนตรี

โทร. 2800391

โทรสาร 2810627

คํวณที่สุค

ที่ กค 0502/ว 150

กระทรวงการคลัง

ถนนพระรามที่ 6 กท 10400

28 กันยายน 2535

เรื่อง การเทียบตำแหน่งลูกจ้างเพื่อใช้สิทธิในการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง อธิบดี เลขานุการ ผู้อำนวยการ

อ้างถึง 1. หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี คํวณมาก ที่ นร 0202/8185

ลงวันที่ 23 มีนาคม 2535

2. หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0502/ว 49 ลงวันที่ 31 พฤษภาคม 2533

3. หนังสือกระทรวงการคลัง คํวณมาก ที่ กค 0512/ว 99 ลงวันที่ 7 กรกฎาคม 2535

4. หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0512/ว 2216 ลงวันที่ 24 สิงหาคม 2535

เนื่องจากคณะรัฐมนตรีมีมติให้ใช้บัญชีอัตราค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการใหม่ ตามหนังสือที่อ้างถึง 1 โดยมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2535 เป็นต้นไป ฉะนั้น เพื่อให้การเทียบตำแหน่งลูกจ้างกับตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสำหรับให้ลูกจ้างใช้สิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2528 และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงให้ยกเลิกการเทียบตำแหน่งลูกจ้าง ตามหนังสือที่อ้างถึง 2 และหนังสือกระทรวงการคลังเกี่ยวกับการเทียบตำแหน่งที่ให้ความตกลงไว้เดิมทุกฉบับ และให้เทียบตำแหน่งลูกจ้างตามการแบ่งหมวดตำแหน่งของลูกจ้างที่กระทรวงการคลังกำหนดตามหนังสือที่อ้างถึง 3 และ 4 กับระดับชั้นของข้าราชการพลเรือน ดังนี้

1. ลูกจ้างซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในกลุ่มตำแหน่งที่กำหนดไว้ในหมวดแรงงานและหมวดกิ่งฝีมือ ให้เทียบเท่าข้าราชการผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 1

2. ลูกจ้างซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในกลุ่มตำแหน่งที่กำหนดไว้ในหมวดฝีมือ และหมวดฝีมือพิเศษระดับต้น ให้เทียบเท่าข้าราชการผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 2

3. ลูกจ้างซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในกลุ่มตำแหน่งที่กำหนดไว้ในหมวดฝีมือพิเศษระดับกลาง ฝีมือพิเศษระดับสูง และฝีมือพิเศษเฉพาะ ให้เทียบเท่าข้าราชการผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 3

4. กรณีที่ส่วนราชการประสงค์จะเทียบตำแหน่งลูกจ้างกับตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสูงกว่าระดับต้นแห่งดังกล่าว ให้ขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลังเป็นกรณีไป โดยแจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับลูกจ้าง เช่น คุณวุฒิ ประสบการณ์ ตำแหน่ง อัตราค่าจ้าง ขอบข่ายความรับผิดชอบของงานในหน้าที่ ฯลฯ ให้ทราบด้วย

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2535 เป็นต้นไป

อนึ่ง สิทธิในการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของลูกจ้างในช่วงเวลาระหว่างวันที่

1 เมษายน 2535 ถึงวันที่ 30 กันยายน 2535 ให้เป็นไปตามหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0502/ว 49 ลงวันที่ 31 พฤษภาคม 2533 (โดยใช้ฐานอัตราค่าจ้างตามบัญชี ข. เดิม)

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และโปรดแจ้งให้หน่วยงานในสังกัดทราบและถือปฏิบัติต่อไปด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) บัณฑิต บุญชะปานะ

(นายบัณฑิต บุญชะปานะ)

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

กองกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร. 2739809

ค่วนที่สุด

ที่ กค 0502/ว 32

กระทรวงการคลัง

ถนนพระรามที่ 6 กท 10400

6 เมษายน 2538

เรื่อง การเทียบตำแหน่งลูกจ้างเพื่อใช้สิทธิในการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ
เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง อธิบดี เลขาธิการ ผู้อำนวยการ ผู้อำนวยการ
อ้างอิง หนังสือกระทรวงการคลัง ค่วนที่สุด ที่ กค 0502/ว 150 ลงวันที่ 28 กันยายน 2535

ตามหนังสือที่อ้างถึง กระทรวงการคลังได้กำหนดหลักเกณฑ์การเทียบตำแหน่งลูกจ้างเพื่อใช้สิทธิในการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ และแจ้งให้ส่วนราชการต่างๆ ทราบและถือปฏิบัติแล้ว นั้น เพื่อให้ลูกจ้างได้รับสิทธิในการเทียบตำแหน่งตามสิทธิที่เคยได้รับอยู่เดิม กระทรวงการคลังจึงเห็นสมควรให้ลูกจ้างที่ดำรงตำแหน่งต่างๆ ไม่ว่าในหมวดใดก็ตาม ซึ่งเคยมีสิทธิในการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการเทียบเท่าข้าราชการระดับ 3 อยู่ก่อนวันที่ 1 เมษายน 2535 ก็ให้มีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการเทียบเท่าข้าราชการระดับ 3 ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และโปรดแจ้งให้หน่วยงานในสังกัดทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) บัณฑิต บุญยะปานะ

(นายบัณฑิต บุญยะปานะ)

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

กองกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร.2739573

คว่มมาก

ที่ กค 0512/ว 48

กระทรวงการคลัง

ถนนพระรามที่ 6 กท. 10400

14 มิถุนายน 2536

เรื่อง การเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของลูกจ้างประจำที่มีชื่อและลักษณะงานเหมือนข้าราชการและลูกจ้างชั่วคราว

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง อธิบดี อธิการบดี เลขานุการ ผู้อำนวยการ

อ้างอิง หนังสือกระทรวงการคลัง คว่มที่สุด ที่ กค 0502/ว 150 ลงวันที่ 28 กันยายน 2535 และคว่มที่สุด ที่ กค 0502/ว 32 ลงวันที่ 5 เมษายน 2536

ตามหนังสือที่อ้างอิง กระทรวงการคลังได้กำหนดหลักเกณฑ์การเทียบตำแหน่งลูกจ้างเพื่อใช้สิทธิในการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ โดยให้เทียบจากหมวดลูกจ้างประจำโดยตรงที่กำหนดไว้กับระดับชั้นของข้าราชการ แต่เนื่องจากลูกจ้างประจำที่มีชื่อตำแหน่งและลักษณะงานเหมือนข้าราชการ และลูกจ้างชั่วคราวมิได้กำหนดหมวดไว้ จึงไม่สามารถเทียบตำแหน่งเพื่อใช้สิทธิในการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการได้

กระทรวงการคลังเห็นสมควรเทียบตำแหน่งลูกจ้างดังกล่าวข้างต้น กับลูกจ้างประจำโดยตรง ดังนี้

(1) ลูกจ้างประจำที่มีชื่อและลักษณะงานเหมือนข้าราชการ

1.1 ตำแหน่งที่กระทรวงการคลังกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นสูง 9,700 บาท ให้เทียบเท่ากับหมวดฝีมือ

1.2 ตำแหน่งที่กระทรวงการคลังกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นสูง 11,920 บาท ให้เทียบเท่ากับ

หมวดฝีมือพิเศษ ระดับต้น

1.3 ตำแหน่งที่กระทรวงการคลังกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นสูง 14,770 บาท ให้เทียบเท่ากับ

หมวดฝีมือพิเศษ ระดับกลาง

1.4 ตำแหน่งที่กระทรวงการคลังกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นสูง 18,440 บาท และ 22,350 ให้

เทียบเท่ากับหมวดฝีมือพิเศษ ระดับสูง

(2) ลูกจ้างชั่วคราว

2.1 ลูกจ้างชั่วคราวที่มีชื่อตำแหน่งเหมือนตำแหน่งลูกจ้างประจำโดยตรง เช่น ตำแหน่งนักการภารโรง ขาม พนักงานขับรถยนต์ เป็นต้น ให้เทียบเท่ากับหมวดลูกจ้างประจำโดยตรงตามชื่อตำแหน่งนั้นๆ

2.2 ลูกจ้างชั่วคราวที่มีชื่อและลักษณะงานเหมือนข้าราชการ ให้เทียบเท่ากับหมวดตามชื่อ

ตำแหน่งลูกจ้างประจำที่มีชื่อและลักษณะงานเหมือนข้าราชการ ตามข้อ (1) เช่น ตำแหน่งพนักงาน

ธุรการ ชั้น 3 ถ้าเป็นลูกจ้างประจำที่มีชื่อและลักษณะงานเหมือนข้าราชการ อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ 5,560 บาท
ขั้นสูง 14,770 บาท ให้เทียบเท่ากับหมวดฝีมือพิเศษ ระดับกลาง ตามข้อ 1.3 ดังนั้นลูกจ้างชั่วคราว
ที่มีชื่อตำแหน่งดังกล่าว ก็เทียบเท่ากับหมวดฝีมือพิเศษ ระดับกลางด้วย เป็นต้น

2.3 ลูกจ้างชั่วคราวที่มีชื่อตำแหน่งเหมือนตำแหน่งข้าราชการ และตำแหน่งที่นอกเหนือจาก
ข้อ 2.1 และ 2.2 ให้เทียบดังนี้

2.3.1 ลูกจ้างชั่วคราวที่ใช้วุฒิต่ำกว่าวุฒิ ปวช. ให้เทียบเท่ากับหมวดแรงงาน หรือหมวด
กึ่งฝีมือ เช่น ตำแหน่งพนักงานผู้ช่วยปศุสัตว์ เป็นต้น

2.3.2 ลูกจ้างชั่วคราวที่ใช้วุฒิ ปวช. หรือเทียบเท่า ให้เทียบเท่ากับหมวดฝีมือ เช่น
ตำแหน่งเจ้าหน้าที่วิทยาศาสตร์ เจ้าหน้าที่ธุรการ เป็นต้น

2.3.3 ลูกจ้างชั่วคราวที่ใช้วุฒิ ปวท. หรือ ปวส. หรือเทียบเท่า ให้เทียบเท่ากับหมวด
ฝีมือพิเศษระดับต้น เช่น ตำแหน่งเจ้าพนักงานธุรการ เจ้าพนักงานสัตวบาลชั้น 2 เป็นต้น

2.3.4 ลูกจ้างชั่วคราวที่ใช้วุฒิปริญญาตรี หรือเทียบเท่า ให้เทียบเท่ากับหมวดฝีมือพิเศษ
ระดับกลาง เช่น ตำแหน่งนักวิชาการเกษตร นักวิชาการคลัง เป็นต้น

2.3.5 ลูกจ้างชั่วคราวที่ใช้วุฒิสสูงกว่าปริญญาตรี หรือเทียบเท่า ให้เทียบเท่ากับหมวดฝีมือ
พิเศษระดับสูง เช่น ตำแหน่งเจ้าหน้าที่วิเคราะห์ ฯ (วุฒิปริญญาโท) เป็นต้น

ทั้งนี้ เมื่อได้เทียบตำแหน่งลูกจ้างดังกล่าวกับหมวดลูกจ้างประจำโดยตรงแล้ว ก็ให้ใช้สิทธิใน
การเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ ตามหนังสือกระทรวงการคลัง ค่วนที่สุด ที่ กค 0502/ว 150
ลงวันที่ 28 กันยายน 2535 และหนังสือกระทรวงการคลัง ค่วนที่สุด ที่ กค 0502/ว 32 ลงวันที่ 5
เมษายน 2536

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) บัณฑิต บุญยะปานะ

(นายบัณฑิต บุญยะปานะ)

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

กองอนุมติจ่าย 1

โทร.2739580

ด่วนที่สุด

ที่ กค 0514/ว 8

กระทรวงการคลัง

ถนนพระรามที่ 6 กท. 10400

26 มกราคม 2538

เรื่อง การเทียบตำแหน่งข้าราชการการเมืองและข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง อธิบดี เลขาธิการ ผู้อำนวยการ ผู้อำนวยการ

- อ้างถึง
- 1 หนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค 0502/20051 ลงวันที่ 4 มิถุนายน 2523
 - 2 หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0514/71020 ลงวันที่ 7 ธันวาคม 2533
 - 3 หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0514/27870 ลงวันที่ 20 พฤษภาคม 2534
 - 4 หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0514/41834 ลงวันที่ 21 กันยายน 2535
 - 5 หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0514/10987 ลงวันที่ 1 เมษายน 2536
 - 6 หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0514/29822 ลงวันที่ 23 กรกฎาคม 2536

สิ่งที่ส่งมาด้วย บัญชีเทียบตำแหน่งข้าราชการการเมืองและข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองกับตำแหน่งข้าราชการพลเรือน จำนวน 1 ชุด

ด้วยกระทรวงการคลังเห็นสมควรปรับปรุงการเทียบตำแหน่งข้าราชการการเมืองและข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองกับตำแหน่งข้าราชการพลเรือน เพื่อสิทธิในการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2528 และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงให้ยกเลิกหนังสือที่อ้างถึง และเทียบตำแหน่งข้าราชการการเมืองและข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองกับตำแหน่งข้าราชการพลเรือนเพื่อประโยชน์ในการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการตามบัญชีเทียบตำแหน่งที่ส่งมาพร้อมนี้ สำหรับข้าราชการการเมืองและข้าราชการรัฐสภาฝ่ายเมืองที่มีกฎหมายอื่นกำหนดสิทธิในการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการสูงกว่าระดับที่กระทรวงการคลังเทียบให้ ก็ให้ใช้สิทธิในระดับที่กฎหมายนั้นกำหนด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) อรัญ ธรรมโน

(นายอรัญ ธรรมโน)

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

กองอนุมติจ่าย 3

โทร. 2739024 ต่อ 4463

**บัญชีเทียบตำแหน่งข้าราชการการเมืองและข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองกับตำแหน่งข้าราชการพลเรือน
แบบหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0514/ว 8 ลงวันที่ 26 มกราคม 2538**

ตำแหน่ง	เทียบเท่าข้าราชการพลเรือนระดับ
1. นายกรัฐมนตรี	11
2. รองนายกรัฐมนตรี	11
3. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการทบวง	11
4. รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง และรัฐมนตรีช่วยว่าการทบวง	11
5. ที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี ที่ปรึกษารองนายกรัฐมนตรี ที่ปรึกษารัฐมนตรี และที่ปรึกษารัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี	10
6. เลขานุการนายกรัฐมนตรี	11
7. รองเลขานุการนายกรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง	10
8. โฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรี	10
9. รองโฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรี	9
10. เลขานุการรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี	9
11. ประจำสำนักเลขานุการนายกรัฐมนตรี	8
12. เลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวง และเลขานุการรัฐมนตรีว่าการทบวง	9
13. ผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงและผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรีว่าการทบวง	8
14. ที่ปรึกษาประธานรัฐสภา และที่ปรึกษารองประธานรัฐสภา	10
15. ที่ปรึกษาประธานวุฒิสภา ที่ปรึกษาประธานสภาผู้แทนราษฎร ที่ปรึกษารองประธานวุฒิสภา และที่ปรึกษารองประธานสภาผู้แทนราษฎร	10
16. เลขานุการประธานรัฐสภา เลขานุการรองประธานรัฐสภา เลขานุการประธานวุฒิสภา เลขานุการประธานสภาผู้แทนราษฎร เลขานุการรองประธานวุฒิสภา และเลขานุการรองประธานสภาผู้แทนราษฎร	9
17. เลขานุการผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร	8

ที่ กค. 0502/13649

กระทรวงการคลัง

25 มีนาคม 2526

เรื่อง การเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของผู้ที่มีได้เป็นข้าราชการหรือลูกจ้าง
เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง อธิบดี เลขานุการ
สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบรายละเอียดขอเทียบตำแหน่ง

ตามที่พระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2518 มาตรา 6 วรรคท้าย ได้ให้อำนาจกระทรวงการคลังพิจารณาเทียบตำแหน่งผู้เดินทางไปราชการตามคำสั่งของทางราชการที่เป็นลูกจ้างหรือมีได้เป็นข้าราชการหรือลูกจ้างกับตำแหน่งข้าราชการพลเรือน เพื่อให้บุคคลดังกล่าวใช้สิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการได้เท่ากับตำแหน่งข้าราชการพลเรือน ตามที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกาฯ นั้น

เพื่อประกอบการพิจารณาเทียบตำแหน่งบุคคลภายนอกที่ไม่ได้เป็นข้าราชการหรือลูกจ้างกับตำแหน่งข้าราชการพลเรือน เพื่อใช้สิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการได้เท่ากับตำแหน่งข้าราชการพลเรือน จึงขอให้ส่วนราชการที่มีความประสงค์จะขอตกลงกระทรวงการคลังเพื่อเทียบตำแหน่งบุคคลภายนอกดังกล่าว ส่งรายละเอียดเกี่ยวกับบุคคลที่ขอเทียบตำแหน่งตามแบบรายละเอียดขอเทียบตำแหน่งที่แนบมาพร้อมกับหนังสือที่ขอทำความตกลง เว้นแต่การเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของบุคคลภายนอกที่ไม่ใช่ข้าราชการหรือลูกจ้าง ในกรณีดังต่อไปนี้ ให้เบิกจ่ายได้โดยไม่ต้องขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลัง

1. ผู้ที่ส่วนราชการจะเบิกให้เท่ากับข้าราชการพลเรือนระดับ 1
2. ผู้ที่เคยรับราชการมาแล้ว และส่วนราชการจะเบิกให้ตามระดับตำแหน่ง หรือชั้นยศครั้งสุดท้ายก่อนออกจากราชการ
3. ผู้ที่ส่วนราชการจะเบิกให้ในระดับไม่สูงกว่าระดับตำแหน่งที่กระทรวงการคลังได้เทียบตำแหน่งให้แล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและแจ้งให้หน่วยงานในสังกัดถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไปด้วย จักขอขอบคุณมาก

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) พันศ ลิ้มเสถียร

(นายพันศ ลิ้มเสถียร)

ปลัดกระทรวงการคลัง

กองระบบบัญชีและการคลัง

กรมบัญชีกลาง โทร. 2213820

ที่ กค 0502/ว 77

กระทรวงการคลัง

ถนนพระรามที่ 6 กท 10400

7 มิถุนายน 2534

เรื่อง ค่าเช่าที่พักตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2528
และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2534 มาตรา 17 (3)

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง อธิบดี เลขานุการ ผู้อำนวยการ

เพื่อให้การเบิกจ่ายเงินค่าเช่าที่พักสำหรับข้าราชการประเภทอื่น ที่มีได้กำหนดระดับตำแหน่ง เช่นเดียวกับข้าราชการพลเรือน ตามความในพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ 5) มาตรา 17 (3) ที่กำหนดว่า ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 10 ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่าซึ่งเป็นหัวหน้าคณะ หากมีความจำเป็นต้องใช้สถานที่ ในที่เดียวกันกับที่พักเพื่อเป็นที่ประสานงานของคณะหรือกับบุคคลอื่น ให้ เบิกค่าเช่าที่พักได้เพิ่มขึ้นสำหรับห้องอีกห้องหนึ่งในอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียว หรือจะเบิกค่าเช่า ห้องชุดแทนก็ได้ แต่ทั้งนี้ ต้องมีอัตราไม่เกินสองเท่าของอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียว เป็นไปในแนว เดียวกัน

กระทรวงการคลัง จึงเห็นสมควรให้ถือปฏิบัติดังนี้

ข้าราชการตุลาการซึ่งได้รับเงินเดือนชั้น 5 ขึ้นไป หรือข้าราชการอัยการซึ่งได้รับเงินเดือน ชั้น 5 ขึ้นไป หรือข้าราชการทหารซึ่งมียศพลตรี พลเรือตรี พลอากาศตรีขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมี ยศพลตำรวจตรีขึ้นไป เป็นผู้มิสิทธิเบิกค่าเช่าที่พักตามมาตรา 17 (3) ทั้งนี้ตั้งแต่วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2534 เป็นต้นไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดแจ้งให้หน่วยงานในสังกัดทราบ และถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ประสิทธิ์ รัตนเสถียร

(นายประสิทธิ์ รัตนเสถียร)

รองปลัดกระทรวงฯ ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

**ระเบียบกระทรวงการคลัง
ว่าด้วยการเบิกจ่ายเบี่ยเลี้ยงเดินทางและค่าเช่าที่พัก
ในการเดินทางไปราชการ
พ.ศ. 2534**

เพื่ออนุวัติตามมาตรา 15 มาตรา 17 มาตรา 49 มาตรา 51 และมาตรา 58 แห่งพระราชกฤษฎีกา
ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 5 พ.ศ. 2534 กระทรวง
การคลังจึงกำหนดระเบียบว่าด้วยการเบิกจ่ายเบี่ยเลี้ยงเดินทางและค่าเช่าที่พัก ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเบี่ยเลี้ยงเดินทางและ
ค่าเช่าที่พักในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2534”

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2534 เป็นต้นไป

ข้อ 3 บรรดาระเบียบหรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับ
ระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ 4 ในระเบียบนี้

“ค่าเช่าห้องพักคนเดียว” หมายความว่า ค่าใช้จ่ายในการเช่าห้องพักหนึ่งห้องที่
โรงแรมเรียกเก็บกรณีที่ผู้เช่าเข้าพักเพียงคนเดียว

“ค่าเช่าห้องพักคู่” หมายความว่า ค่าใช้จ่ายในการเช่าห้องพักหนึ่งห้องที่โรงแรมเรียก
เก็บกรณีที่ผู้เช่าเข้าพักรวมกันตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป

“ห้องชุด” หมายความว่า ห้องพักในโรงแรม ซึ่งมีห้องนั่งเล่นหรือห้องรับแขกแยก
ต่างหากจากห้องพักหรือห้องนอน

“ใบแจ้งรายการของโรงแรม” (Folio) หมายความว่า ใบแสดงรายการและจำนวน
เงินค่าใช้จ่ายที่ผู้เช่าห้องพักในโรงแรมได้ใช้บริการของโรงแรมตลอดระยะเวลาที่เช่าห้องพักตามลำดับรายการ
และวันที่ใช้บริการ ซึ่งโรงแรมแจ้งให้ผู้เช่าห้องพักตรวจสอบและรับทราบเพื่อขอเรียกเก็บเงินตามจำนวน
เงินที่แจ้ง

ข้อ 5 ผู้ดำรงตำแหน่งหน้าที่ราชการตามบัญชีหมายเลข 5 ทำระเบียบนี้ ให้เบิกค่าเช่าที่พัก
เท่าที่จ่ายจริงได้ตามความจำเป็นและเหมาะสมโดยประหยัด

ข้อ 6 ให้ปลัดกระทรวงการคลังเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

หมวดที่ 1 การเดินทางไปราชการในราชอาณาจักร

ข้อ 7 เบี้ยเลี้ยงเดินทางให้เบิกได้ตามบัญชีหมายเลข 1 ท้ายระเบียบนี้

ข้อ 8 การเบิกค่าเช่าที่พักเท่าที่จ่ายจริง ให้เบิกจ่ายในอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียวตามบัญชีหมายเลข 2 ท้ายระเบียบนี้

ข้อ 9 ค่าเช่าที่พักของผู้เดินทางไปราชการประจำและบุคคลในครอบครัวให้พักรวมกันสองคนต่อหนึ่งห้อง และให้เบิกค่าเช่าที่พักเท่าที่จ่ายจริงในอัตราค่าเช่าห้องพักรู้ คนละไม่เกินร้อยละเจ็ดสิบของอัตราร้อยพักคนเดียว บุคคลในครอบครัวที่ไม่ครบคู่และมีผู้ติดตาม ให้เบิกในอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียวสำหรับผู้ไม่ครบคู่

กรณีผู้ติดตามของผู้เดินทางครบคู่ ให้เบิกค่าเช่าที่พักสำหรับผู้ติดตามทั้งคู่ในอัตราค่าเช่าห้องพักรู้ไม่เกินอัตราค่าเช่าร้อยละเจ็ดสิบของอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียวในระดับตำแหน่งค่าสุด หากบุคคลในครอบครัวที่ไม่ครบคู่เป็นผู้ติดตาม ให้เบิกค่าเช่าห้องพักในอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียวในระดับตำแหน่งค่าสุดให้ผู้ติดตามที่ไม่ครบคู่

กรณีที่มีความจำเป็นไม่อาจพักรวมกัน ให้ปลัดกระทรวงเจ้าสังกัดหรือตำแหน่งที่เทียบเท่าพิจารณาอนุมัติเป็นกรณีๆ ไป

หมวดที่ 2 การเดินทางไปราชการต่างประเทศ

ข้อ 10 ให้ผู้เดินทางเบิกเบี้ยเลี้ยงเดินทางตามบัญชีหมายเลข 3 ท้ายระเบียบนี้

กรณีผู้เดินทางเลือกเบิกเบี้ยเลี้ยงเดินทางเท่าที่จ่ายจริง ให้เบิกได้ภายในวงเงินไม่เกินอัตราประเภท ก. ส่วนผู้เดินทางที่เลือกเบิกเบี้ยเลี้ยงเดินทางลักษณะเหมาจ่าย ให้เบิกในอัตราประเภท ข.

ข้อ 11 เวลาที่เดินทางไปราชการภายในประเทศของข้าราชการที่มีตำแหน่งหน้าที่ประจำในต่างประเทศที่ต้องเดินทางไปราชการทั้งในประเทศและนอกประเทศที่ตั้งสำนักงานปกติในคราวเดียวกัน หมายถึงระยะเวลาการเดินทางตั้งแต่เวลาออกจากที่พัก หรือที่ตั้งสำนักงานปกติจนถึงเวลาประทับตราหนังสือเดินทางออกจากประเทศนั้น รวมเข้ากับระยะเวลาประทับตราหนังสือเดินทางเข้าประเทศที่ตั้งสำนักงานปกติจนถึงที่พักหรือที่ตั้งสำนักงานปกติ แล้วแต่กรณี เป็นระยะเวลาในการเบิกเบี้ยเลี้ยงเดินทางกรณีการเดินทางภายในประเทศที่ตั้งสำนักงานของข้าราชการที่มีตำแหน่งหน้าที่ประจำในต่างประเทศ

ข้อ 12 ให้ผู้เดินทางเบิกค่าเช่าที่พักเท่าที่จ่ายจริงในอัตราห้องพักคนเดียว ภายในวงเงินที่กำหนดตามบัญชีหมายเลข 4 ท้ายระเบียบนี้

ข้อ 13 ผู้เดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวซึ่งได้รับอนุญาตให้คู่สมรสเดินทางไปด้วยให้เบิกค่าเช่าที่พักของผู้เดินทางและคู่สมรสเท่าที่จ่ายจริงในอัตราค่าเช่าห้องพักคู่ไม่เกินคนละร้อยละเจ็ดสิบของอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียวที่มีสิทธิจะพึงได้รับ

กรณีที่มีผู้เดินทางมีตำแหน่งตามที่กำหนดในข้อ 5 ซึ่งเบิกค่าเช่าที่พักเท่าที่จ่ายจริงได้ตามความจำเป็นและเหมาะสม ให้หักเบิกค่าเช่าที่พักของคู่สมรส

ค่าพาหนะเดินทางและเบี้ยเลี้ยงเดินทางของคู่สมรส ให้เบิกได้ในอัตราเดียวกับผู้เดินทาง

ข้อ 14 ค่าเช่าที่พักของผู้เดินทางไปราชการประจำในต่างประเทศ คู่สมรส บุตรอายุไม่เกิน ๕ ปี ซึ่งไม่มีคู่สมรสและอยู่ในความอุปการะที่จะต้องเดินทางไปอยู่ในต่างประเทศด้วย และผู้ติดตามให้นำความในข้อ 9 มาใช้บังคับ

ข้อ 15 การเบิกค่าเช่าที่พักสำหรับการประชุมระหว่างประเทศที่เจ้าภาพจัดประชุมในโรงแรมใดโรงแรมหนึ่ง ผู้เดินทางหรือคณะผู้เดินทางจะเลือกพักในโรงแรมที่จัดการประชุม หรือเลือกพักในโรงแรมใกล้เคียงกับโรงแรมที่จัดประชุมก็ได้โดยให้เบิกค่าเช่าที่พักได้เท่าที่จ่ายจริงตามอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียวหรืออัตราห้องพักคู่ของโรงแรมที่จัดประชุม หรือจะเบิกตามสิทธิของตนก็ได้

การประชุมระหว่างประเทศที่ประเทศเจ้าภาพกำหนดให้ผู้เข้าร่วมประชุมพักในโรงแรมหรือสถานที่ที่จัดเตรียมไว้ให้ โดยผู้เข้าร่วมประชุมไม่อาจเลือกหรือหลีกเลี่ยงได้ ให้เบิกค่าเช่าที่พักเท่าที่จ่ายจริงตามที่ประเทศเจ้าภาพเรียกเก็บ หรือตามอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียวหรืออัตราค่าเช่าห้องพักคู่ของโรงแรมนั้นแล้วแต่กรณี

มิให้นำความในวรรคหนึ่งและวรรคสองมาใช้บังคับในกรณีที่ส่วนราชการหรือผู้เดินทางร้องขอหรือกระทำการใดๆ เพื่อให้ประเทศเจ้าภาพกำหนดที่ประชุมหรือกำหนดที่พัก หรือจัดเตรียมที่พักตามความต้องการของส่วนราชการหรือผู้เดินทางไปประชุม

หมวดที่ 3 การเบิกจ่ายเงิน

ข้อ 16 แบบรายงานการเดินทางเพื่อขอเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ และเอกสารประกอบที่ใช้ในการเบิกจ่ายเงินตลอดจนวิธีใช้ ให้เป็นไปตามที่กรมบัญชีกลางกำหนด

ข้อ 17 ค่าใช้จ่ายรายการใดมีลักษณะให้เลือกเบิกให้ระบุลักษณะการเลือกขอใช้สิทธิไว้ในแบบรายงานการเดินทางให้ชัดเจน

ข้อ 18 คณะผู้เดินทางซึ่งประสงค์จะยื่นรายงานการเดินทางเพื่อขอเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางร่วมกันในฉบับเดียวกัน จะกระทำได้ในกรณีดังนี้

- (1) เดินทางไปราชการในราชอาณาจักร ซึ่งเลือกเบิกค่าเช่าที่พักแต่ละวันในลักษณะเดียวกันตลอดการเดินทาง
- (2) การเดินทางไปราชการต่างประเทศ ซึ่งเลือกเบิกเบี้ยเลี้ยงเดินทางในลักษณะเดียวกันตลอดการเดินทาง

ข้อ 19 ในกรณีที่ผู้เดินทางต้องการใช้สิทธิเบิกเบี้ยเลี้ยงเดินทางเท่าที่จ่ายจริงให้เบิกได้เฉพาะค่าใช้จ่ายเพื่อเป็นค่าอาหารและค่าเครื่องคัม รวมทั้งค่าภาษีและค่าบริการที่โรงแรมหรือภัตตาคารหรือร้านค้าเรียกเก็บจากผู้เดินทางไปราชการในแต่ละวัน

จำนวนเงินตามหลักฐานการจ่ายที่ขอเบิกเบี้ยเลี้ยงเดินทางเท่าที่จ่ายจริงตามข้อ 20 ให้คิดตามสิทธิการคำนวณเบี้ยเลี้ยงในแต่ละวัน จำนวนเงินส่วนที่เหลือจ่ายในวันใดจะนำมาสมทบเบิกในวันถัดไปมิได้

ข้อ 20 การเบิกเบี้ยเลี้ยงเดินทางในต่างประเทศในลักษณะจ่ายจริงต้องมีหลักฐานการจ่ายอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ประกอบการเบิกจ่าย

- (1) ใบเสร็จรับเงินของโรงแรมหรือภัตตาคารหรือร้านอาหารที่ผู้เดินทางเข้าไปบริโภคหรือ
- (2) ใบแจ้งรายการของโรงแรมที่มียอดแสดงจำนวนเงินค่าอาหารในแต่ละมื้อในแต่ละวัน ในกรณีที่โรงแรมมิได้ออกใบเสร็จรับเงินค่าอาหารแยกต่างหากจากค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่โรงแรมเรียกเก็บ โดยมีเจ้าหน้าที่รับเงินของโรงแรมลงลายมือชื่อ วันเดือนปีและจำนวนเงินที่ได้รับไว้เรียบร้อยแล้วแทนใบเสร็จรับเงินก็ได้

ข้อ 21 ในกรณีที่ผู้เดินทางใช้สิทธิเบิกค่าเช่าที่พักเท่าที่จ่ายจริง ให้เบิกได้เฉพาะค่าเช่าห้องพักของโรงแรม ค่าภาษี ค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดและค่าบริการในส่วน of ค่าเช่าห้องพักที่โรงแรมเรียกเก็บ โดยต้องมีหลักฐานการจ่ายตามรายการต่อไปนี้ประกอบการเบิกจ่าย

- (1) ใบเสร็จรับเงินของโรงแรมที่พัก
- (2) ใบแจ้งรายการของโรงแรม
- (3) หนังสือรับรองการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด

ในกรณีที่ใบแจ้งรายการของโรงแรมมีข้อความที่แสดงว่าโรงแรมได้รับชำระเงินค่าบริการของโรงแรมจากผู้เดินทางที่เช่าห้องพักของโรงแรมไว้เรียบร้อยแล้ว โดยเจ้าหน้าที่รับเงินของโรงแรมลงลายมือชื่อ วันเดือนปี และจำนวนเงินที่ได้รับ ให้ผู้เดินทางใช้ใบแจ้งรายการของโรงแรมดังกล่าวเป็นหลักฐานในการขอเบิกค่าเช่าที่พักโดยไม่ต้องมีใบเสร็จรับเงินด้วยก็ได้

กรณีตามวรรคสอง หากเป็นการเช่าที่พักในต่างประเทศ ซึ่งใบแจ้งรายการของโรงแรมบันทึก รายละเอียดรายการใช้บริการด้วยเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ในระบบคอมพิวเตอร์ ผู้เดินทางจะใช้ใบแจ้งรายการของโรงแรมดังกล่าวที่แสดงว่าโรงแรมได้รับชำระเงินจากผู้เดินทางแล้ว เป็นหลักฐานในการขอเบิกค่าเช่าที่พัก โดยไม่ต้องมีลายมือชื่อเจ้าหน้าที่รับเงินของโรงแรมก็ได้ แต่ทั้งนี้ผู้เดินทางจะต้องลงลายมือชื่อรับรองว่าผู้เดินทางได้ชำระค่าใช้จ่ายตามจำนวนที่โรงแรมเรียกเก็บนั้นเรียบร้อยแล้ว และโรงแรมได้ออกใบแจ้งรายการของโรงแรมตามลักษณะที่ปรากฏนั้นจริง

ข้อ 22 ใบแจ้งรายการของโรงแรม ที่เจ้าของกิจการโรงแรม หรือกิจการให้เช่าสถานที่พัก ออกให้ต้องมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

- (1) ชื่อโรงแรมและสถานที่ตั้ง ซึ่งได้จดทะเบียนตามกฎหมาย
- (2) ชื่อและชื่อสกุลผู้เช่าพักแรม
- (3) วันเดือนปีและเวลาที่เช่าพักและยกเลิกการเช่าพัก
- (4) จำนวนผู้ที่เช่าพักในห้องที่เช่า
- (5) อัตราค่าเช่าห้องรายวัน ในกรณีที่พักรายสัปดาห์ หรือรายเดือน ให้ระบุอัตรา

รายสัปดาห์หรือรายเดือน แล้วแต่กรณีด้วย

(6) รายละเอียดของรายการค่าใช้จ่ายซึ่งผู้เช่าห้องพักใช้บริการของโรงแรมและต้องมีรายการค่าเช่าห้อง ค่าภาษีและค่าบริการ และจำนวนเงินแต่ละรายการเป็นรายวัน

ในกรณีที่ต้องการใช้ใบแจ้งรายการของโรงแรมเบิกค่าใช้จ่ายอย่างอื่น เช่น ค่าอาหาร ค่าทำความสะอาดเสื้อผ้า เป็นต้น แทนใบเสร็จรับเงินจะต้องมีรายการที่ขอเบิกนั้นพร้อมจำนวนเงินเป็นลำดับแต่ละวันในใบแจ้งรายการของโรงแรม (6) ด้วย

ในกรณีที่มิรายการไม่ครบถ้วนตามวรรคหนึ่ง ให้ปลัดกระทรวงเจ้าสังกัด หรือตำแหน่งที่เทียบเท่าพิจารณาอนุมัติเป็นกรณีๆ ไป

ข้อ 23 การเช่าที่พักในอัตราห้องพักคู่ที่ผู้เดินทางใช้สิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางต่าง สังกัดกันแต่ต้องใช้ใบเสร็จรับเงินและใบแจ้งรายการของโรงแรมชุดเดียวกัน ให้ปฏิบัติดังนี้

(1) ให้ผู้ใช้สิทธิฝ่ายหนึ่งใช้ต้นฉบับ อีกฝ่ายหนึ่งใช้สำเนาภาพถ่ายที่ผู้ใช้สิทธิรับรองสำเนาถูกต้อง

(2) การเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทางตามหลักฐานที่ปรากฏในใบแจ้งรายการของโรงแรม ให้มีบันทึกแนบท้ายใบแจ้งรายการของโรงแรมระบุว่ารายการใดที่ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดจะเป็นผู้เบิกฝ่ายเดียว และรายการใดทั้งคู่จะเป็นผู้เบิกฝ่ายละเป็นจำนวนเท่าไร ทั้งต้นฉบับและฉบับสำเนาภาพถ่าย และลงลายมือชื่อของผู้ใช้สิทธิทั้งคู่ในแต่ละฉบับ

ข้อ 24 การจัดประชุมที่เจ้าภาพผู้จัดประชุมเป็นผู้เรียกเก็บค่าเช่าที่พักจากผู้เข้าร่วมประชุม โดยตรงและโรงแรมที่พักมิได้ออกใบเสร็จรับเงินและใบแจ้งรายการของโรงแรมให้ผู้เข้าพัก ให้ใช้ใบเสร็จรับเงินและหลักฐานที่แสดงว่าเจ้าภาพผู้จัดประชุมได้เรียกเก็บค่าเช่าที่พักจากผู้มีสิทธิที่เข้าร่วมประชุมไว้เรียบร้อยแล้วเป็นหลักฐานเพื่อขอเบิกค่าเช่าที่พักได้

ข้อ 25 การเดินทางไปราชการที่ต่อเนื่องกันในระหว่างการใช้พระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2527 พ.ศ. 2528 และพ.ศ. 2529 กับพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2534 ผู้เดินทางที่เบิกเบี่ยเลี้ยงเดินทางเท่าที่จ่ายจริง ค่าเช่าที่พักเท่าที่จ่ายจริง นับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2534 ใช้บังคับ ตามอัตราบัญชีหมายเลข 2 หมายเลข 3 และหมายเลข 4 ทำระเบียบนี้แต่ไม่อยู่ในวิสัยจะนำหลักฐานตามข้อบังคับของระเบียบนี้มาแนบประกอบการขอเบิกจ่ายเงินค่าใช้จ่ายในการเดินทางได้ ให้ผู้เดินทางทำใบรับรองการจ่ายเงินที่แสดงรายละเอียดของค่าใช้จ่ายรายการนั้น โดยบันทึกชี้แจงเหตุที่ไม่อาจนำหลักฐานตามข้อบังคับมาแสดงได้ แนบเป็นหลักฐานในการขอเบิกจ่ายเงิน แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกาฯ ดังกล่าวมีผลใช้บังคับ

ข้อ 26 ในกรณีที่ส่วนราชการไม่สามารถปฏิบัติตามระเบียบนี้ได้ ให้ขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลัง

ให้ไว้ ณ วันที่ 31 มกราคม พ.ศ. 2534

บรรหาร ศิลปอาชา

(นายบรรหาร ศิลปอาชา)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

¹ แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 3 พ.ศ. 2535 กระทรวงการคลังเวียนให้ทราบและถือปฏิบัติตามหนังสือ คำวนมาก ที่ กค 0502/ว 179 ลงวันที่ 16 พฤศจิกายน 2535 และแก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 8 พ.ศ. 2542 ตามหนังสือคำวนที่สุด ที่ กค 0526.5/ว 79 ลงวันที่ 28 กันยายน 2542

² แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 6 พ.ศ. 2539 กระทรวงการคลังเวียนให้ทราบและถือปฏิบัติตามหนังสือ ที่ กค 0526.5/ว 110 ลงวันที่ 5 กันยายน 2539 และแก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 7 พ.ศ. 2541 มีผลใช้บังคับ เมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2541 ตามหนังสือคำวนที่สุด ที่ กค 0526.5/ว.1 ลงวันที่ 6 มกราคม 2541

2 บัญชีหมายเลข 1 อัตราเบี่ยเลี้ยงเดินทางในประเทศ (เหมาจ่าย)

บาท : วัน

ข้าราชการ	ประเภท ก.	ประเภท ข.
ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 1 ถึงระดับ 2 หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือพลทหารถึงจ่าสิบเอก พันจ่าเอก พันจ่าอากาศเอก หรือ พลตำรวจถึงจ่าสิบตำรวจ	60	36
ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 3 ถึงระดับ 8 หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการตุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น 1 ถึง ชั้น 3 คณะตุลาการรัฐธรรมนูญ หรือข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น 1 ถึงชั้น 3 หรือข้าราชการทหารซึ่งมียศจ่าสิบเอก พันจ่าเอก พันจ่าอากาศเอก อัตราเงินเดือนจ่าสิบเอกพิเศษ พันจ่าเอกพิเศษ พันจ่าอากาศเอกพิเศษ ถึงพันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอก หรือข้าราชการตำรวจ ซึ่งมียศนายดาบตำรวจ ถึงพันตำรวจเอก	90	54
ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 9 ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการตุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น 4 ขึ้นไป หรือ ข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น 4 ขึ้นไป หรือข้าราชการทหารซึ่งมียศพันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอก อัตราเงินเดือน พันเอกพิเศษ นาวาเอกพิเศษ นาวาอากาศเอกพิเศษขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจ ซึ่งมียศพันตำรวจเอกอัตราเงินเดือน พันตำรวจเอกพิเศษขึ้นไป	120	72

ประเภท ก. ได้แก่

- (1) การเดินทางไปราชการนอกจังหวัดพื้นที่ที่ตั้งสำนักงานซึ่งปฏิบัติราชการปกติ
- (2) การเดินทางไปราชการจากอำเภอหนึ่งไปปฏิบัติราชการในอำเภอเมืองในจังหวัดเดียวกัน

ประเภท ข. ได้แก่

- (1) การเดินทางไปราชการในท้องที่อื่นนอกจากที่กำหนดในประเภท ก.
- (2) การเดินทางไปราชการในเขตกรุงเทพมหานครซึ่งเป็นที่ตั้งสำนักงานซึ่งปฏิบัติราชการปกติ

2 บัญชีหมายเลข 2 อัตราค่าเช่าโรงแรมในประเทศไทย

ข้าราชการ	บาท: วัน
ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 1 ถึงระดับ 2 หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือพลทหารถึงจำสิบเอก พันจ่าเอก พันจ่าอากาศเอก หรือ พลตำรวจถึงจำสิบตำรวจ	ไม่เกิน 600
ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 3 ถึงระดับ 8 หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการตุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น 1 ถึง ชั้น 3 คณะตุลาการ หรือข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น 1 ถึง ชั้น 3 หรือข้าราชการทหารซึ่งมียศจำสิบเอก พันจ่าเอก พันจ่าอากาศเอก อัตราเงินเดือนจำสิบเอกพิเศษ พันจ่าเอกพิเศษ พันจ่าอากาศเอกพิเศษ ถึงพันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอก หรือข้าราชการตำรวจ ซึ่งมียศนายดาบตำรวจถึงพันตำรวจเอก	ไม่เกิน 800
ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 9 ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือ ข้าราชการตุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น 4 ขึ้นไป หรือข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น 4 ขึ้นไป หรือข้าราชการทหารซึ่งมียศพันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอก อัตราเงินเดือนพันเอกพิเศษ นาวาเอกพิเศษ นาวาอากาศเอกพิเศษขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจ ซึ่งมียศพันตำรวจเอกอัตราเงินเดือนพันตำรวจเอกพิเศษขึ้นไป	ไม่เกิน 1,600

2 บัญชีหมายเลข 3 อัตราเบี้ยเลี้ยงเดินทางในต่างประเทศ

บาท : วัน

ข้าราชการ	ประเภท ก.	ประเภท ข.
ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 8 ลงมา หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการตุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น 3 ลงมา หรือคณะตุลาการหรือข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น 3 ลงมา หรือข้าราชการทหารซึ่งมียศ พันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอกลงมา หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมียศพันตำรวจเอกลงมา	ไม่เกิน 2,500	1,200
ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 9 ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการตุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น 4 ขึ้นไป หรือข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น 4 ขึ้นไป หรือข้าราชการทหารซึ่งมียศพันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอก อัตราเงินเดือนพันเอกพิเศษ นาวาเอกพิเศษ นาวาอากาศเอกพิเศษขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมียศ พันตำรวจเอก อัตราเงินเดือนพันตำรวจเอกพิเศษ ขึ้นไป	ไม่เกิน 2,500	1,750

หมายเหตุ

ประเภท ก. เบิกตามจ่ายจริง

ประเภท ข. เบิกเหมาจ่าย

2 บัญชีหมายเลข 4 อัตราค่าเช่าโรงแรมในต่างประเทศ

บาท : วัน

ข้าราชการ	ประเภท ก.	ประเภท ข.	ประเภท ค.
ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 8 ลงมา หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการตุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น 3 ลงมา หรือคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ หรือข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น 3 ลงมา หรือข้าราชการทหารซึ่งมียศพันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอกลงมา หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมียศพันตำรวจเอกลงมา	ไม่เกิน 4,200	ไม่เกิน 2,800	ไม่เกิน 1,750
ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 9 ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการตุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น 4 ขึ้นไป หรือข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น 4 ขึ้นไป หรือข้าราชการทหารซึ่งมียศพันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอก อัตราเงินเดือนพันเอกพิเศษ นาวาเอกพิเศษ นาวาอากาศเอกพิเศษขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมียศพันตำรวจเอกอัตราเงินเดือนพันตำรวจเอกพิเศษขึ้นไป	ไม่เกิน 8,000	ไม่เกิน 4,000	ไม่เกิน 2,500

หมายเหตุ

ประเทศที่มีสิทธิเบิกค่าเช่าที่พักเพิ่มขึ้นจากประเภท ก. อีกไม่เกินร้อยละ 40

ได้แก่ ประเทศ รัฐ เมือง

1. สาธารณรัฐฝรั่งเศส
2. สหพันธรัฐรัสเซีย
3. ญี่ปุ่น

ประเทศที่มีสิทธิเบิกค่าเช่าที่พักเพิ่มขึ้นจากประเภท ก. อีกไม่เกินร้อยละ 25

ได้แก่ ประเทศ รัฐ เมือง

1. สหรัฐอเมริกา	4. สาธารณรัฐอิตาลี
2. สหราชอาณาจักรบริเตนใหญ่และไอร์แลนด์เหนือ	6. สาธารณรัฐสิงคโปร์
3. ราชอาณาจักรสเปน	

ประเภท ก. ได้แก่ ประเทศ รัฐ เมือง

1. เกาหลีออสเตรเลีย	18. ราชรัฐลักเซมเบิร์ก
2. สาธารณรัฐออสเตรเลีย	19. สาธารณรัฐชิลี
3. ราชอาณาจักรเดนมาร์ก	20. นิวซีแลนด์
4. สาธารณรัฐฟินแลนด์	21. ฮังการี
5. สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน	22. สาธารณรัฐฟิลิปปินส์
6. ราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์	23. สาธารณรัฐอินโดนีเซีย
7. ราชอาณาจักรนอร์เวย์	24. สาธารณรัฐตุรกี
8. ราชอาณาจักรสวีเดน	25. สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์
9. สมาพันธรัฐสวิส (สวิตเซอร์แลนด์)	26. สาธารณรัฐอิตาลี
10. ราชอาณาจักรเบลเยียม	27. สหพันธ์สาธารณรัฐยูโกสลาเวีย
11. แคนาดา	28. สาธารณรัฐไอซ์แลนด์
12. สาธารณรัฐเกาหลี (เกาหลีใต้)	29. ราชอาณาจักรโมร็อกโก
13. สาธารณรัฐโปรตุเกส	30. มอริเชียส
14. ไต้หวัน	31. สาธารณรัฐเช็ก
15. สหพันธ์สาธารณรัฐบราซิล	32. สาธารณรัฐโคลัมเบีย
16. สาธารณรัฐโปแลนด์	33. ราชรัฐโมนาโก
17. กัมพูชา	

ประเภท ข. ได้แก่ ประเทศ รัฐ เมือง

1. รัฐบาลเรน
2. สาธารณรัฐประชาชนจีน
3. สาธารณรัฐไชปรัส
4. สาธารณรัฐอินเดีย
5. สาธารณรัฐอิสลามอิหร่าน
6. สาธารณรัฐอิรัก
7. รัฐอิสราเอล
8. ราชอาณาจักรอัมไมร์คาต
9. รัฐคูเวต
10. สาธารณรัฐอิสลามปากีสถาน
11. รัฐคัตตาลัน
12. รัฐกาตาร์
13. ราชอาณาจักรราชอาณาจักรเบลีซ
14. สาธารณรัฐประชาชนบังกลาเทศ
15. เนการาบรูไนดารุสซาลาม(บรูไน)
16. สาธารณรัฐอาหรับซีเรีย
17. ราชอาณาจักรตองกา
18. ราชรัฐอันดอร์รา
19. สาธารณรัฐเฮลเลนิก (กรีซ)
20. โรมานี
21. สาธารณรัฐบุรุนดี
22. สาธารณรัฐแคเมอรูน
23. สาธารณรัฐแอฟริกากลาง
24. สาธารณรัฐชาด
25. สาธารณรัฐโคตดิวััวร์ (ไอเวอรีโคสต์)
26. สาธารณรัฐจิบูตี
27. สาธารณรัฐอาหรับอียิปต์
28. สาธารณรัฐแกมเบีย
29. สาธารณรัฐกานา
30. สาธารณรัฐเคนยา
31. สาธารณรัฐมาลี
32. สาธารณรัฐอิสลามมอริเตเนีย
33. สาธารณรัฐไนเจอร์
34. สาธารณรัฐเซเนกัล
35. สหพันธ์สาธารณรัฐไนจีเรีย
36. สาธารณรัฐเซียร์ราลีโอน
37. สาธารณรัฐแทนซาเนีย
38. สาธารณรัฐเบนิน
39. เครือรัฐบาฮามาส
40. สาธารณรัฐคอสตาริกา
41. สาธารณรัฐปานามา
42. สาธารณรัฐคิริบาสและโตโบโก
43. จามกา
44. สาธารณรัฐอาร์เจนตินา
45. สาธารณรัฐโครเอเชีย
46. สาธารณรัฐโตโก
47. สาธารณรัฐบอสเนียและเฮอร์เซโกวีนา
48. สาธารณรัฐมาซิโดเนีย
49. สาธารณรัฐอาร์เมเนีย
50. สาธารณรัฐอาเซอร์ไบจาน
51. สาธารณรัฐเบลารุส
52. สาธารณรัฐเอสโตเนีย
53. สาธารณรัฐจอร์เจีย
54. สาธารณรัฐคาซัคสถาน
55. สาธารณรัฐคีร์กีซสถาน
56. สาธารณรัฐลัตเวีย
57. สาธารณรัฐลิทัวเนีย
58. สาธารณรัฐมอลโดวา
59. สาธารณรัฐทาจิกิสถาน
60. เคิร์กเมนิสถาน
61. ยูเครน
62. สาธารณรัฐอุซเบกิสถาน
63. สาธารณรัฐสังคมนิยมประชาธิปไตยศรีลังกา
64. สหรัฐเม็กซิโก
65. มาเลเซีย
66. ราชอาณาจักรเนปาล
67. สาธารณรัฐแอฟริกาใต้
68. สาธารณรัฐบัลแกเรีย
69. สาธารณรัฐบูร์กินาฟาโซ
70. สาธารณรัฐแซมเบีย
71. สาธารณรัฐซิมบับเว
72. สาธารณรัฐตูนิเซีย

ประเภท ค. ได้แก่ ประเทศ รัฐ เมืองอื่นๆ นอกจากที่กำหนดในประเภท ก. และประเภท ข.

ด่วนที่สุด

ที่ กค 0502/ว.89

กระทรวงการคลัง

ถนนพระรามที่ 6 กท 10400

23 พฤษภาคม 2534

เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการเบิกค่าเช่าที่พักเช่าที่จ่ายจริงกรณีเดินทางไปราชการเป็นหมู่คณะ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง อธิบดี เลขานุการ ผู้อำนวยการ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ตัวอย่างการเบิกค่าเช่าที่พักในกรณีต่างๆ

ตามที่พระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2534 และระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเบี่ยเลี้ยงเดินทางและค่าเช่าที่พักในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2534 กำหนดหลักเกณฑ์ในการเบิกค่าเช่าที่พักในกรณีการเดินทางไปราชการเป็นหมู่คณะ สำหรับข้าราชการผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 8 ลงมาหรือตำแหน่งที่เทียบเท่า ให้พักรวมกันสองคนต่อหนึ่งห้อง และให้เบิกค่าเช่าที่พักได้เท่าที่จ่ายจริงในอัตราค่าเช่าห้องพักคู่คนละไม่เกินร้อยละเจ็ดสิบของอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียว นั้น

เพื่อความเข้าใจอันถูกต้อง และเพื่อให้ถือปฏิบัติเป็นแนวทางเดียวกัน กระทรวงการคลังจึงขอความร่วมมือเข้าใจดังนี้

1. กรณีที่เดินทางไปราชการคนเดียวให้เบิกค่าเช่าห้องพักได้เท่าที่จ่ายจริงไม่เกินอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียวตามบัญชีหมายเลข 2 หรือหมายเลข 4 ท้ายระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเบี่ยเลี้ยงเดินทางและค่าเช่าที่พักในการเดินทางไปราชการ พ.ศ.2534 แล้วแต่กรณี (ตามตัวอย่างกรณีที่ 1 ก และ 1 ข)

2. กรณีการเดินทางไปราชการเป็นหมู่คณะ หมายถึง การเดินทางไปปฏิบัติราชการด้วยกันตั้งแต่สองคนขึ้นไปในเนืองงานเดียวกัน ณ สถานที่ปฏิบัติราชการเดียวกัน

2.1 หลักเกณฑ์ในการพักห้องคู่กรณีเดินทางเป็นหมู่คณะ ซึ่งผู้เดินทางแต่ละคนออกเดินทางไม่พร้อมกันหรือเดินทางจากจุดเริ่มต้นที่แตกต่างกัน ให้พิจารณาดังนี้

(1) กรณีมีการเดินทางมายังจุดนัดหมายก่อนเดินทางไปปฏิบัติราชการชั่วคราวในสถานที่อื่น จะเริ่มพิจารณาเมื่อผู้เดินทางเริ่มเดินทางออกจากจุดนัดหมาย (ตามตัวอย่างกรณีที่ 2.1 (1))

(2) กรณีต่างคนต่างเดินทางไปยังจุดที่เป็นสถานที่ปฏิบัติราชการชั่วคราว จะเริ่มพิจารณาเมื่อผู้เดินทางมาถึงสถานที่ปฏิบัติราชการชั่วคราวนั้น ผู้เดินทางที่จำต้องพักแรมในขณะนั้นมีจำนวน

เท่าใดก็ให้พักแรมรวมกัน ตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดจนกว่างานจะแล้วเสร็จและหรือแยกย้ายเดินทางกลับ (ตามตัวอย่างกรณีที่ 2.1 (2))

2.2 ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 8 ลงมา พระราชกฤษฎีกา กำหนดให้พักรวมกันสองคนต่อหนึ่งห้อง โดยให้เบิกค่าเช่าห้องพักคนละครั้งหนึ่งของอัตราค่าเช่าห้องพัก แต่ไม่เกินร้อยละเจ็ดสิบของอัตราค่าเช่าห้องพักคนเคียวตามบัญชีหมายเลข 2 หรือบัญชีหมายเลข 4 ทำระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเบียดเบียนเดินทางและค่าเช่าที่พักในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2534 แล้วแต่กรณี (ตามตัวอย่างกรณีที่ 2.2 ก. 2.2 ข.)

3. กรณีที่ผู้เดินทางซึ่งมีสิทธิพักห้องพักคนเคียวสมัครใจจะพักรวมกับผู้ที่มีสิทธิพักคู่มากกว่าสองคนขึ้นไปในห้องพัก สิทธิในการเบิกค่าเช่าที่พักของแต่ละคน ให้เฉลี่ยค่าเช่าที่พักที่โรงแรมเรียกเก็บออกเท่าๆ กันตามจำนวนคนที่พักรวมกันนั้น แต่ไม่เกินร้อยละเจ็ดสิบของอัตราค่าเช่าห้องพักคนเคียวของผู้เดินทางที่กำหนด ตามบัญชีหมายเลข 2 หรือหมายเลข 4 ทำระเบียบฯ แล้วแต่กรณี (ตามตัวอย่างกรณีที่ 3)

4. กรณีที่ผู้เดินทางต้องพักรวมกันตามข้อ 2 แต่ผู้เดินทางไม่ประสงค์จะพักรวมกัน และสมัครใจแยกเช่าห้องพักคนเคียวคนละห้อง สิทธิในการเบิกค่าเช่าห้องพักของแต่ละคน ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ ในข้อ 2 (ตามตัวอย่างกรณีที่ 4)

5. กรณีที่ผู้เดินทางนำบุคคลอื่นที่ไม่มีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปพักรวมอยู่ด้วย

ก. ผู้เดินทางที่มีสิทธิเบิกค่าเช่าห้องพักคนเคียว และนำบุคคลอื่นไปพักรวมอยู่ด้วย ผู้เดินทางนั้นจะต้องรับภาระค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นจากอัตราค่าเช่าห้องพักคนเคียวของโรงแรมนั้น (ตามตัวอย่างกรณีที่ 5 ก.)

ข. กรณีโรงแรมนั้นมีอัตราค่าเช่าห้องพักให้เลือกพักหลายอัตราผู้เดินทางนั้นจะต้องรับภาระค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้น จากอัตราค่าเช่าห้องพักคนเคียวของห้องๆ นั้น จะนำอัตราของค่าเช่าห้องพักคนเคียวห้องอื่นในโรงแรมนั้นซึ่งสูงกว่ามาเปรียบเทียบกับอัตราค่าเช่าห้องพักกรณีพักคู่ของตนเองมิได้ (ตามตัวอย่างกรณีที่ 5 ข.)

6. กรณีที่ไม่เหมาะสมจะพักรวมกัน ให้ผู้เดินทางแยกพักและให้แต่ละคนใช้สิทธิเบิกค่าเช่าที่พักเท่าที่จ่ายจริง ในอัตราค่าเช่าห้องพักคนเคียว แต่ไม่เกินบัญชีหมายเลข 2 หรือหมายเลข 4 แล้วแต่กรณี ในกรณีดังต่อไปนี้

6.1 เป็นผู้เดินทางต่างประเทศกันซึ่งมิได้เป็นคู่สมรสกัน (ตามตัวอย่างกรณีที่ 6.1)

6.2 เป็นหัวหน้าคณะเดินทางไปราชการเป็นผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 8 หรือเทียบเท่า (ตามตัวอย่างกรณีที่ 6.2)

6.3 ผู้เดินทางเป็นหัวหน้าสำนักงานหรือหัวหน้าหน่วยงานซึ่งดำรงตำแหน่งระดับ 7-8 หรือเทียบเท่า ไม่ต้องพักรวมกับข้าราชการอื่น หรือลูกจ้างที่มีชื่อหัวหน้าสำนักงานหรือหัวหน้าหน่วยงานระดับ 7-8 ด้วยกัน (ตามตัวอย่างกรณีที่ 6.3 ก. และ 6.3 ข.)

6.4 คณะเดินทางมีผู้เดินทางที่ได้รับสิทธิการเบิกอัตราเช่าที่พักต่างกลุ่มอัตรากัน ซึ่งกฎหมายกำหนดให้พักรวมกันสองคนต่อหนึ่งห้อง ให้ข้าราชการในแต่ละกลุ่มต่อไปนี้พักรวมกันเฉพาะในกลุ่มของตนเอง คือข้าราชการกลุ่มผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 1-2 กลุ่มหนึ่ง และข้าราชการกลุ่มผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 3-8 อีกกลุ่มหนึ่ง

ผู้ไม่ครบคู่ของแต่ละกลุ่ม หัวหน้าคณะเดินทางใช้ดุลยพินิจได้ 2 แนวทาง ดังนี้

ก. ผู้ไม่ครบคู่ของกลุ่มใด ให้เบิกค่าเช่าห้องพักคนเดียวสำหรับผู้ไม่ครบคู่กันได้เท่าที่จ่ายจริงไม่เกินสิทธิที่กำหนด โดยไม่ต้องไปพักรวมกับบุคคลที่ไม่ครบคู่ต่างกลุ่ม (ตามตัวอย่างกรณีที่ 6.4 ก.) หรือ

ข. คณะเดินทางมีจำนวนเป็นเศษ หัวหน้าคณะเดินทางใช้ดุลยพินิจให้ผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงพักห้องพักคนเดียว และส่วนที่ครบคู่ให้พักรวมกันตามหลักเกณฑ์ในข้อ 2 ทั้งนี้โดยต้องไม่ทำให้บุคคลที่ได้รับสิทธิเบิกค่าเช่าที่พักในอัตราที่ต่ำกว่าซึ่งต้องพักรวมกับบุคคลที่มีสิทธิเบิกค่าเช่าห้องพักอัตราสูงกว่าต้องรับภาระค่าเช่าห้องพักเพิ่มขึ้นกว่าที่ทางราชการกำหนดโดยไม่สมควรใจ (ตามตัวอย่างกรณีที่ 6.4 ข.)

6.5 กรณีข้าราชการทหารหรือข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร ไม่ต้องพักรวมกับข้าราชการทหารหรือข้าราชการตำรวจชั้นประทวน (ตามตัวอย่างกรณีที่ 6.5)

7. กรณีมีเหตุจำเป็นไม่อาจพักรวมกับผู้อื่นได้ ให้เบิกค่าเช่าที่พักเท่าที่จ่ายจริงในอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียว ได้แก่

ก. กรณีที่เป็นโรคติดต่อที่แพทย์รับรองว่าการพักรวมกับผู้อื่นจะเป็นอันตรายร้ายแรงต่อผู้พักร่วมด้วย (ตามตัวอย่างกรณีที่ 7 ก.)

ข. กรณีที่มีสิทธิที่กฎหมายกำหนดให้พักรวมกันสองคนต่อหนึ่งห้อง ฝ่ายหนึ่งสมควรใจจะแยกไปพักต่างหากแต่อีกฝ่ายหนึ่งมิได้มีความต้องการจะแยกพัก ซึ่งจำเป็นต้องรับภาระค่าใช้จ่ายเพิ่มเพราะ

การกระทำของอีกฝ่าย ให้ถือว่าฝ่ายหลังมีความจำเป็นที่ไม่อาจหักรวมกับผู้อื่นได้ และให้เบิกค่าเช่าที่พักเท่าที่จ่ายจริงในอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียวไม่เกินวงเงินที่กำหนด สำหรับฝ่ายแรกให้เบิกได้เพียงสิทธิที่พึงได้รับในกรณีการเช่าห้องพักคู่ของโรงแรมที่เข้าพัก (ตามตัวอย่างกรณีที่ 7 ข.)

ค. ผู้เดินทางคนหนึ่งประสงค์จะไปพักบ้านญาติ ทำให้ผู้เดินทางอีกคนหนึ่งต้องเช่าพักในห้องพักคนเดียวของโรงแรม เช่นนี้ถือว่าผู้เดินทางซึ่งไปพักบ้านญาติละสิทธิในการเบิกค่าเช่าที่พัก ส่วนผู้เดินทางอีกคนหนึ่งมีสิทธิเบิกค่าเช่าที่พักในอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียวตามหลักเกณฑ์ในข้อ 1 (ตามตัวอย่างกรณีที่ 7 ค.)

กรณีที่มีเหตุจำเป็นไม่อาจหักรวมกันได้ ให้หัวหน้าส่วนราชการเจ้าสังกัดหรือผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการมอบหมายเป็นผู้พิจารณาอนุมัติตามความจำเป็นโดยประหยัด

พร้อมกันนี้ จึงได้แสดงตัวอย่างในกรณีดังกล่าวข้างต้น เพื่อให้ส่วนราชการเกิดความเข้าใจยิ่งขึ้นตามเอกสารที่แนบท้ายนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือปฏิบัติ ตั้งแต่วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2534 เป็นต้นไป และโปรดแจ้งให้ข้าราชการในสังกัดทราบด้วย จะขอบคุณมาก

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) พันศ ลิ้มเสถียร

(นายพันศ ลิ้มเสถียร)

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

กองกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร.2739573

ตัวอย่างการเบิกค่าเช่าที่พักเท่าที่จ่ายจริงกรณีต่างๆ

โจทย์ตัวอย่างต่อไปนี้ทุกข้อให้ถือว่าสิทธิของข้าราชการจะเบิกค่าเช่าที่พักเท่าที่จ่ายจริงไม่เกินวงเงินที่กำหนดไว้ในบัญชีหมายเลข 2 ประเภท ก. คือ

ระดับ 1-2	ไม่เกิน 800 บาท	ร้อยละ 70 = ไม่เกิน 560 บาท
ระดับ 3-8	ไม่เกิน 1,800 บาท	ร้อยละ 70 = ไม่เกิน 1,260 บาท
ระดับ 9 ขึ้นไป	ไม่เกิน 2,400 บาท	

กรณีที่ 1

ก. เบิกค่าเช่าที่พักจ่ายจริงไม่เกินวงเงินที่กำหนดในบัญชี

ข้าราชการระดับ 5 เดินทางไปราชการคนเดียว

จ่ายค่าเช่าห้องพักคนเดียวในอัตรา 1,000 บาท

สิทธิตามบัญชี ไม่เกิน 1,800 บาท

เบิกได้เท่าที่จ่ายจริงไม่เกินวงเงินที่กำหนดในบัญชี คือ 1,000 บาท

ข. เบิกค่าเช่าที่พักจ่ายจริงเกินวงเงินที่กำหนดในบัญชี

ข้าราชการระดับ 1 เดินทางไปราชการคนเดียว

จ่ายค่าเช่าห้องพักคนเดียวในอัตรา 900 บาท

สิทธิตามบัญชี ไม่เกิน 800 บาท

เบิกได้เท่าที่จ่ายจริงไม่เกินวงเงินที่กำหนด จึงเบิกได้เพียง 800 บาท

กรณีที่ 2 กรณีการเดินทางเป็นหมู่คณะที่มีเหตุจำเป็นไม่อาจเดินทางไปราชการพร้อมกัน หรือไม่อาจเดินทางกลับพร้อมกันได้

2.1 (1) กรณีมีการเดินทางมายังจุดนัดหมายก่อนเดินทางไปปฏิบัติราชการชั่วคราวในสถานที่อื่น จะเริ่มพิจารณาเมื่อผู้เดินทางเริ่มเดินทางออกจากจุดนัดหมาย เช่น คลังเขต 5 และคลังเขต 6 ได้รับคำสั่งจากอธิบดีให้ร่วมเดินทางไปตรวจราชการที่คลังเขต 1 โดยให้เดินทางพักค้างที่กรุงเทพฯ โดยมีจุดนัดหมายที่กรมบัญชีกลาง กรณีเช่นนี้การเดินทางเป็นหมู่คณะจะเริ่มพิจารณาเมื่อผู้เดินทางเริ่มเดินทางออกจากกรมบัญชีกลาง

2.1 (2) กรณีต่างคนต่างเดินทางไปยังจุดที่เป็นสถานที่ปฏิบัติราชการชั่วคราว จะเริ่มพิจารณาเมื่อผู้เดินทางมาถึงสถานที่ปฏิบัติราชการชั่วคราวนั้น เช่น

ทางราชการมีคำสั่งให้ข้าราชการ 4 คน (คือระดับ 6 5 4 3) เดินทางไปราชการในวันที่ 1 ถึงวันที่ 5

วันที่ 1-2 ข้าราชการ 3 คน (ระดับ 6 5 4) เดินทางไปก่อนและเข้าพักแรมในโรงแรม โดย

ระดับ 5	}	พักห้องคู่ 1 ห้อง
ระดับ 4		

ระดับ 6	พักห้องเดี่ยว 1 ห้อง
---------	----------------------

ต่อมาในวันที่ 3-5 ข้าราชการอีกคนหนึ่ง (ระดับ 3) เดินทางมาสมทบกับกลุ่มของตน และเข้าพักในโรงแรมเดียวกัน

ดังนั้น การจับคู่สำหรับการพักแรมตามวันดังกล่าวจะเป็นดังนี้

ระดับ 5	}	พักห้องคู่ 1 ห้อง
ระดับ 4		

ระดับ 6	}	พักห้องคู่ 1 ห้อง
ระดับ 3		

2.2 ก. กรณีพักคู่และเบิกได้เท่าที่จ่ายจริงไม่เกินวงเงินที่กำหนด เช่น

ข้าราชการระดับ 5 และระดับ 4 เดินทางไปราชการด้วยกัน กฎหมายกำหนดให้พักห้องคู่ โดย

โรงแรมคิดค่าเช่าห้องพักคนเดียว	1,000 บาท
--------------------------------	-----------

โรงแรมคิดค่าเช่าห้องพักคู่	1,300 บาท
----------------------------	-----------

จ่ายจริงคนละ	650 บาท
--------------	---------

คิดอัตรา 70% ของอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียวของผู้เดินทางที่กำหนดไว้ตามบัญชีหมายเลข 2 (1,600 บาท) เท่ากับ 1,120 บาท

ค่าเช่าโรงแรมจ่ายจริง (650 บาท) ไม่เกินอัตรา 70% ของอัตราค่าเช่าที่กฎหมายกำหนด (1,120 บาท) จึงเบิกได้เต็มจำนวนคือ 650 บาท

2.2 ข. กรณีหักคู่และเบิกได้เท่าที่จ่ายจริง แต่เกินวงเงินที่กำหนด เช่น
ข้าราชการระดับ 5 และระดับ 4 เดินทางไปราชการด้วยกัน และเข้าพักห้องพัสดุ โดย

โรงแรมคิดค่าเช่าห้องพักคนเดียว	2,760 บาท
โรงแรมคิดค่าเช่าห้องพักคู่	2,900 บาท
จ่ายจริงคนละ	1,450 บาท

คิดอัตรา 70% ของอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียวของผู้เดินทางที่กำหนดไว้ตามบัญชีหมายเลข 2 (1,600 บาท) เท่ากับ 1,120 บาท

ค่าเช่าโรงแรมจ่ายจริง (1,450 บาท) เกินกว่าที่กฎหมายกำหนด (1,120 บาท) จึงเบิกได้เพียงคนละ 1,120 บาท (ต้องจ่ายเองคนละ $1,450 - 1,120 = 330$ บาท)

กรณีที่ 3 ผู้เดินทางซึ่งมีสิทธิห้องพักคนเดียวสมัครใจพักรวมกับผู้ที่มีสิทธิหักคู่มากกว่าสองคนขึ้นไปในห้องพัสดุ สิทธิในการเบิกค่าเช่าที่พักของแต่ละคน ให้เฉลี่ยค่าเช่าที่พักที่โรงแรมเรียกเก็บออกเท่าๆ กันตามจำนวนคนแต่ไม่เกินร้อยละเจ็ดสิบของอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียวของผู้เดินทางที่กำหนดไว้ตามบัญชีหมายเลข 2 เช่น

ข้าราชการระดับ 3 ระดับ 4 และระดับ 5 เดินทางไปราชการด้วยกัน สมัครใจพักรวมกันสามคนห้องเดียวโดยเพิ่มเตียงเสริม 1 เตียง

อัตราค่าเช่าห้องพักคู่ห้องละ	1,800 บาท
บวกค่าเตียงเสริมเตียงละ	200 บาท
ค่าเช่าห้องพักรวมเตียงเสริม	$1,800 + 200 = 1,800$ บาท

(ร้อยละ 70 ของอัตรา 1,800 บาท คือ 1,120 บาท)

เฉลี่ยค่าเช่าห้อง $1,800 / 3 = 600$ บาท ไม่เกิน 1,120 บาท

เบิกค่าเช่าที่พักได้เต็มจำนวน คนละ 600 บาท

กรณีที่ 4 ผู้เดินทางไม่ประสงค์จะพักรวมกัน

ผู้เดินทางซึ่งต้องพักรวมกันตามหลักเกณฑ์ในกรณีที่ 2 แต่ผู้เดินทางไม่ประสงค์จะพักรวมกัน และสมัครใจแยกเช่าห้องพักคนเดียวคนละห้อง สิทธิในการเบิกค่าเช่าห้องพักของแต่ละคนต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ในข้อ 2 เช่น ข้าราชการระดับ 5 ไปกับข้าราชการระดับ 4 ประสงค์จะแยกพัก

อัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียว	= 1,000 บาท
อัตราค่าเช่าห้องพักคู่	= 1,300 บาท
สิทธิกรณีพักคู่ได้รับคนละ	650 บาท
แต่แยกพักห้องพักคนเดียวห้องละ	1,000 บาท
เบิกได้เพียงคนละ	650 บาท
ต้องจ่ายเองคนละ 1,000-650	= 350 บาท

กรณีที่ 5 ผู้เดินทางนำบุคคลอื่นที่ไม่มีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปพักรวม

อยู่ด้วย

ก. ผู้เดินทางที่มีสิทธิเบิกค่าเช่าห้องพักคนเดียว และได้นำบุคคลอื่นไปพักรวมอยู่ด้วย กรณีเป็นดังนี้ คือข้าราชการระดับ 5 เดินทางไปราชการคนเดียวและได้นำภริยาติดตามไปเที่ยวด้วย

โรงแรมคิดอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียว	1,000 บาท
โรงแรมคิดอัตราค่าเช่าห้องพักคู่	1,300 บาท
มีสิทธิเบิกค่าเช่าห้องพักตามสิทธิของคน	1,000 บาท
แต่ไปพักห้องคู่และต้องรับภาระเอง	1,300-1,000 บาท
	= 300 บาท

ข. ถ้าโรงแรมนั้นมีอัตราค่าเช่าห้องพักหลายอัตรา ถ้าผู้เดินทางนำบุคคลอื่นไปพักด้วย ผู้เดินทางนั้นจะต้องรับภาระค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นจากอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียวของห้องนั้น จะนำอัตราของห้อง ๆ อื่นในโรงแรมนั้น ที่คิดอัตราสูงกว่ามาเปรียบเทียบมิได้

ข้าราชการระดับ 5 เดินทางไปราชการคนเดียว และได้นำภริยาติดตามไปเที่ยวด้วย
โรงแรมมีราคาเช่าห้องหลายอัตรา ดังนี้

	อัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียว	อัตราค่าเช่าห้องพักคู่
ห้องที่ 1	1,000	1,300
ห้องที่ 2	1,200	1,400
ห้องที่ 3	1,400	1,500
ข้าราชการระดับ 5 เลือกพักห้องคู่		= 1,300 บาท

สิทธิในการพักห้องพักคนเดียวของเขาจะต้องพิจารณาจากห้องนั้นๆ คือ

= 1,000 บาท

ดังนั้น เขาจะต้องรับภาระค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น = 1,300-1,000บาท = 300 บาท

เช่นนี้เขาจะต้องอ้างว่าสิทธิในการพักห้องพักคนเดียว = 1,200 บาท

ซึ่งทำให้เขาได้รับภาระลดน้อยลงกว่าเดิมมิได้เพราะเป็นห้องคนละอัตรากัน

กรณีที่ 6 กรณีไม่เหมาะสมจะหักรวมกัน ให้ผู้เดินทางแยกพักและให้แต่ละคนใช้สิทธิ

เบิกค่าเช่าที่พักเท่าที่จ่ายจริงในอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียว แต่ไม่เกินบัญชีหมายเลข 2 หรือหมายเลข 4 ในกรณีดังต่อไปนี้

6.1 กรณีผู้เดินทางต่างเพศกันซึ่งมิได้เป็นคู่สมรสกัน เช่น

ชาย } พักห้องคู่ 1 ห้อง
ชาย }

หญิง } พักห้องคู่ 1 ห้อง
หญิง }

หญิง ให้เช่าห้องพักคนเดียวและเบิกเต็มจำนวน แต่ไม่เกินวงเงินที่กำหนด

ชาย ให้เช่าห้องพักคนเดียวและเบิกเต็มจำนวน แต่ไม่เกินวงเงินที่กำหนด

6.2 กรณีหัวหน้าคณะเดินทางเป็นผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 8 หรือเทียบเท่า เช่น

ข้าราชการระดับ 8 ซึ่งเป็นหัวหน้าคณะ เดินทางไปกับข้าราชการ 3 คน (ระดับ 6 ระดับ 5

ระดับ 4)

ถ้าอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียว = 1,000 บาท

อัตราค่าเช่าห้องพักคู่ = 1,300 บาท

ระดับ 8 ซึ่งเป็นหัวหน้าคณะแยกพักเดี่ยว

เบิกค่าเช่าห้องพักคนเดียวได้เต็มจำนวน = 1,000 บาท

ระดับ 6 ไม่ครบคู่ เบิกค่าเช่าห้องพักคนเดียวได้เต็มจำนวน = 1,000 บาท

ระดับ 5 } พักห้องคู่ 1 ห้อง เบิกได้คนละ = 650 บาท
ระดับ 4 }

6.3 กรณีผู้เดินทางเป็นหัวหน้าสำนักงานหรือหัวหน้าหน่วยงานซึ่งดำรงตำแหน่งระดับ 7-8 หรือเทียบเท่า ไม่ต้องพักรวมกับข้าราชการอื่น หรือลูกจ้างที่มีใช้หัวหน้าสำนักงานหรือหัวหน้าหน่วยงาน ระดับ 7-8 ด้วยกัน เช่น

ก. ข้าราชการระดับ 7 ซึ่งเป็นหัวหน้าสำนักงาน เดินทางไปกับผู้ได้บังคับบัญชาระดับ 5 ระดับ 7 มีสิทธิพักห้องพักคนเดียวเบิกได้เต็มจำนวนไม่เกินวงเงินที่กำหนด ระดับ 5 ไม่ครบคู่ เบิกได้ในอัตราห้องพักคนเดียวเต็มจำนวน แต่ไม่เกินวงเงินที่กำหนด

ข. ข้าราชการ 4 คน (ระดับ 8 8 7 7) ซึ่งต่างก็เป็นหัวหน้าสำนักงาน ได้รับคำสั่งให้เดินทางเป็นคณะไปตรวจราชการด้วยกัน กรณีนี้อยู่ในหลักเกณฑ์ต้องพักห้องคู่ คือ

ระดับ 8	}	พักห้องคู่
ระดับ 8		
ระดับ 7	}	พักห้องคู่
ระดับ 7		

6.4 คณะเดินทางมีสิทธิเบิกอัตราค่าเช่าที่พักต่างอัตรากัน ให้ข้าราชการในแต่ละกลุ่มพักรวมกันเฉพาะในกลุ่มของตนเอง คือข้าราชการกลุ่มผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 1-2 กลุ่มหนึ่ง และกลุ่มผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 3-8 อีกกลุ่มหนึ่ง หัวหน้าคณะเดินทางใช้ดุลยพินิจได้ 2 แนวทาง ดังนี้

ก. ผู้ไม่ครบคู่ของกลุ่มใด ให้เบิกค่าเช่าห้องพักคนเดียวสำหรับผู้ที่ไม่ครบคู่นั้นได้เท่าที่จ่ายจริงไม่เกินสิทธิที่กำหนด

ถ้าอัตราห้องพักคนเดียว = 800 บาท

อัตราห้องพักคู่ = 1,100 บาท

คณะเดินทางประกอบด้วยระดับ 7, 6, 5, 2, 1, 1

ระดับ 7 ให้เบิกค่าเช่าห้องพักคนเดียวได้เต็มจำนวน 800 บาท เพราะไม่เกิน 1,800 บาท

ระดับ 6	}	พักห้องคู่ 1 ห้อง	เบิกได้ตามหลักเกณฑ์ในกรณีที่ 2 คนละ 550 บาท
ระดับ 5			

ระดับ 2	}	พักห้องคู่ 1 ห้อง	เบิกได้ตามหลักเกณฑ์ในกรณีที่ 2 คนละ 550 บาท
ระดับ 1			

ระดับ 1 ให้เบิกได้ในอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียว 800 บาท เพราะพอดีสิทธิที่กำหนด

ตามบัญชีหมายเลข 2

ข. คณะเดินทางมีจำนวนเป็นเศษ หัวหน้าคณะเดินทางอาจใช้ดุลยพินิจให้ผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงพักห้องพักคนเดียว และส่วนที่ครบคู่ซึ่งต้องพักรวมกับบุคคลที่มีสิทธิเบิกค่าเช่าห้องพักอัตราสูงกว่าให้พักรวมกันตามหลักเกณฑ์ในข้อ 2 ทั้งนี้ โดยต้องไม่ทำให้บุคคลที่ได้รับสิทธิเบิกค่าเช่าห้องพักในอัตราที่ต่ำกว่าต้องรับภาระค่าเช่าห้องเพิ่มขึ้นกว่าที่ทางราชการกำหนดโดยไม่สมควร

ถ้าอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียว = 800 บาท

อัตราค่าเช่าห้องพักคู่ = 1,100 บาท

คณะเดินทางประกอบด้วยระดับ 8, 5, 2, 2, 1

ระดับ 8 เบิกค่าเช่าห้องพักคนเดียวเต็มจำนวน 800 บาท

ระดับ 5 } ให้พักรวมกันในห้องพักคู่ 1 ห้อง เบิกได้คนละ 550 บาท (ระดับ 1-2
ระดับ 2 } 70% ของ 800 บาท = 560 บาท) โดยระดับ 2 ไม่ต้องรับภาระเพิ่ม

ระดับ 2 } พักห้องคู่ 1 ห้อง เบิกได้คนละ 550 บาท

ระดับ 1 } (ระดับ 1-2 70% ของ 800 บาท = 560 บาท)

6.5 กรณีข้าราชการทหารหรือข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร ไม่ต้องพักรวมกับข้าราชการทหารหรือข้าราชการตำรวจชั้นประทวน เช่น

ข้าราชการทหารยศพันตรี ไปราชการกับข้าราชการทหารยศสิบเอก

พันตรี พักห้องเดียว 1 ห้อง เบิกได้เต็มจำนวน แต่ไม่เกินสิทธิ

สิบเอก พักห้องเดียว 1 ห้อง เบิกได้เต็มจำนวน แต่ไม่เกินสิทธิ

กรณีที่ 7 กรณีมีเหตุจำเป็นไม่อาจพักรวมกับผู้อื่นได้

ก. กรณีเป็นโรคติดต่อที่แพทย์รับรองว่าการพักรวมกับผู้อื่นจะเป็นอันตรายร้ายแรงต่อผู้พักร่วมด้วย เช่น

ข้าราชการระดับ 3 ไปราชการกับข้าราชการระดับ 4 ซึ่งป่วยเป็นโรควัณโรค และแพทย์รับรองว่าการพักรวมกันจะเป็นอันตรายต่อผู้พักรวมได้

ระดับ 4 พักห้องพักคนเดียว เบิกได้เต็มจำนวนไม่เกินวงเงินที่กำหนด

ระดับ 3 พักห้องพักคนเดียว เบิกได้เต็มจำนวนไม่เกินวงเงินที่กำหนด

ข. กรณีผู้เดินทางสมัครใจแยกเช่าห้องพักคนเดียวฝ่ายเดียว โดยที่อีกฝ่ายหนึ่งไม่สมัครใจที่จะแยกเช่าห้องพักคนเดียวอีกห้องหนึ่ง เช่น

ข้าราชการระดับ 5 ไปกับข้าราชการระดับ 4 แต่ข้าราชการระดับ 5 ประสงค์ที่จะแยก
พักโดยที่ข้าราชการระดับ 4 ไม่ประสงค์เช่นนั้น

โรงแรมคิอัคราค่าเช่าห้องพักคนเดียว = 1,000 บาท

โรงแรมคิอัคราค่าเช่าห้องพักคู่ = 1,300 บาท

สิทธิกรณีพักคู่ได้รับคนละ = 650 บาท

แต่แยกพักห้องพักคนเดียวห้องละ = 1,000 บาท

ระดับ 5 เบิกได้ตามสิทธิเดิม คือครึ่งหนึ่งของห้องคู่ = 650 บาท

ต้องรับภาระค่าใช้จ่ายที่เพิ่มจากค่าเช่าห้องพักของตน

= 1,000 - 650 = 350 บาท

สำหรับระดับ 4 ที่ไม่สมัครใจ ให้เบิกได้เต็มจำนวน = 1,000 บาท

ค. ผู้เดินทางคนหนึ่งประสงค์ที่จะไปพักบ้านญาติ ทำให้ผู้เดินทางอีกคนหนึ่งต้องเช่าพัก
โรงแรมคนเดียว เช่นนี้ถือว่าผู้เดินทางที่ไปพักบ้านญาติสละสิทธิเบิกค่าเช่าที่พัก และผู้เดินทางอีกคนหนึ่งจะ
มีสิทธิเบิกค่าเช่าที่พักได้ในอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียวที่โรงแรมเรียกเก็บ แต่ไม่เกินสิทธิของตน เช่น

ระดับ 4 ไปกับข้าราชการระดับ 3

ระดับ 4 ต้องการจะไปพักบ้านญาติ

ระดับ 3 โรงแรมคิอัคราห้องเดี่ยว 1,000 บาท เบิกได้เต็มจำนวน

(ไม่เกินอัตรากำหนด 1,800 บาท)

ที่ กค 0502/ว.95

กระทรวงการคลัง

ถนนพระรามที่ 6 กท 10400

29 กรกฎาคม 2534

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การเบิกจ่ายค่าเช่าที่พักเท่าที่จ่ายจริงในการเดินทางไปราชการเพิ่มเติม

เรียน ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง อธิบดี เลขานุการ ผู้อำนวยการผู้ว่าราชการจังหวัด

เพื่อให้ส่วนราชการมีความคล่องตัวในการสั่งการเกี่ยวกับการเดินทางไปราชการของข้าราชการในสังกัดยิ่งขึ้นกระทรวงการคลังเห็นสมควรซ้อมความเข้าใจและกำหนดหลักเกณฑ์การเบิกจ่ายค่าเช่าที่พักเท่าที่จ่ายจริงเพิ่มเติม เพื่อให้ส่วนราชการถือปฏิบัติในแนวทางเดียวกัน ดังนี้

1. การพิจารณาขอเบ็ด "ห้องที่ปฏิบัติราชการ" ตามนัยมาตรา 17 วรรคสี่ แห่งพระราชกฤษฎีกา ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2534 ให้อยู่ในดุลยพินิจของหัวหน้าส่วนราชการที่จะพิจารณาตามความเหมาะสมของสภาพพื้นที่และการคมนาคมของสถานที่ปฏิบัติราชการชั่วคราวนั้น และระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางระหว่างที่พักกับสถานที่ปฏิบัติราชการชั่วคราว เพราะส่วนราชการย่อมจะทราบลักษณะงานและพื้นที่ที่สั่งให้ข้าราชการไปปฏิบัติราชการได้ดีกว่าผู้อื่น และเพื่อประโยชน์ของผู้เดินทาง ซึ่งขอใช้สิทธิเบิกค่าเช่าที่พักเหมาะสม หรือเลือกเดินทางไปพักยังห้องที่อื่นที่มีโรงแรมตามมาตรา 17 วรรคสี่ ให้ผู้เดินทางชี้แจงเหตุผลและลักษณะของพื้นที่ให้ชัดเจนเพื่อประกอบการขอเบิกค่าเช่าที่พักดังกล่าว

2. ตามระเบียบว่าด้วยการเบิกจ่ายเบียดเบียนเดินทางและค่าเช่าที่พักในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2534 ข้อ 21 และข้อ 22 ซึ่งกำหนดให้การเบิกค่าเช่าที่พักเท่าที่จ่ายจริง ต้องมีใบเสร็จรับเงินและใบแจ้งรายการเป็นหลักฐานประกอบการเบิกจ่ายในกรณีที่โรงแรมที่ข้าราชการเข้าพักไม่มีใบแจ้งรายการ ให้ส่วนราชการถือปฏิบัติดังนี้

2.1 ส่วนราชการควรขอความร่วมมือจากโรงแรมให้ทำใบแจ้งรายการแสดงรายละเอียดการใช้บริการ และจำนวนเงินที่เรียกเก็บแต่ละรายการ ซึ่งใบแจ้งรายการดังกล่าวจะเป็นประโยชน์แก่ส่วนราชการที่จะใช้เป็นเอกสารยืนยันความถูกต้องในการเบิกค่าเช่าที่พักในลักษณะจ่ายจริง อย่างไรก็ตาม หากโรงแรมนั้นยังไม่พร้อมที่จะออกใบแจ้งรายการของโรงแรมให้ผู้เข้าพักได้ ก็ขอให้โรงแรมออกหลักฐานเป็นหนังสือบันทึกข้อความที่แสดงสาระสำคัญตามนัยข้างต้น ให้สอดคล้องกับข้อ 22 ของระเบียบฯ ให้ข้าราชการผู้เข้าพักแนบพร้อมกับใบเสร็จรับเงินของโรงแรมก็ได้แต่ไม่สมควรที่ส่วนราชการหรือข้าราชการจะเป็นผู้ทำแบบเอกสารดังกล่าวขึ้นเอง

2.2 ในกรณีที่อัตราค่าเช่าห้องพักของโรงแรมมีอัตราไม่เกิน 300 บาท หากส่วนราชการเห็นว่า สามารถควบคุมดูแลให้ข้าราชการเบิกจ่ายตามความเป็นจริงได้ก็ให้อยู่ในดุลยพินิจของหัวหน้าส่วนราชการเจ้าของงบประมาณจะให้มีเฉพาะใบเสร็จรับเงินของโรงแรมโดยไม่ต้องมีใบแจ้งรายการของโรงแรมก็ได้

3. การเบิกค่าเช่าที่พักเท่าที่จ่ายจริง กรณีห้องที่นั้นมีโรงแรม แต่ข้าราชการเข้าพักในสถานที่พักแรมอื่นที่มีไซโรงแรม ให้ส่วนราชการถือปฏิบัติดังนี้

3.1 กรณีที่ส่วนราชการมีสำนักงานหรือเช่าสำนักงาน และสำนักงานนั้นกว้างขวางพอให้ข้าราชการใช้เป็นที่พักแรมระหว่างปฏิบัติราชการ ให้ถือเป็นที่พักซึ่งทางราชการจัดให้ ตามพระราชกฤษฎีกา มาตรา 17 วรรคแรกและให้ผู้เดินทางคเบิกค่าเช่าที่พัก

3.2 กรณีที่ส่วนราชการเป็นผู้เช่าสถานที่เพื่อใช้เป็นที่พักสำหรับผู้เดินทางไปราชการพักแรม ให้ส่วนราชการเบิกจ่ายตามความเหมาะสม โดยปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. 2521 และให้ผู้เดินทางคเบิกค่าเช่าที่พัก

3.3 กรณีห้องที่ที่ปฏิบัติราชการมีโรงแรม แต่ข้าราชการเช่าที่พักในสถานที่ให้บริการเช่าพักอื่นที่มีไซโรงแรม ไม่ว่าจะกรณีเดินทางคนเดียวหรือเป็นหมู่คณะให้อยู่ในดุลยพินิจของหัวหน้าส่วนราชการที่จะพิจารณาให้เบิกได้เท่าที่จ่ายจริง ตามความจำเป็นและเหมาะสมโดยประหยัด แต่ทั้งนี้ อัตราค่าเช่าที่พักโดยเฉลี่ยแล้วต้องไม่เกินคนละ 100 บาทต่อวัน

3.4 กรณีห้องที่ที่ปฏิบัติราชการมีโรงแรม แต่ข้าราชการเช่าที่พักของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ สหกรณ์ หรือครุสภา ซึ่งเรียกเก็บเงินค่าเช่าที่พัก หรือค่าธรรมเนียม หรือค่าบำรุง ให้เบิกได้เท่าที่จ่ายจริง ในอัตราไม่เกินคนละ 300 บาทต่อวัน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดแจ้งให้หน่วยงานในสังกัดทราบ และถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ประสิทธิ์ รัตนเสถียร

(นายประสิทธิ์ รัตนเสถียร)

รองปลัดกระทรวงฯ ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

กองกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร.2739609

ด่วนมาก

ที่ กค 0526.5/ ว. 11

กระทรวงการคลัง

ถนนพระราม 6 กท 10400

8 กุมภาพันธ์ 2543

เรื่อง หลักเกณฑ์การเบิกจ่ายค่าเช่าที่พักเช่าที่จ่ายจริงในการเดินทางไปราชการ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด กระทรวง ทบวง กรม

- อ้างถึง 1. หนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค 0502/ว 95 ลงวันที่ 29 กรกฎาคม 2534
2. หนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนมาก ที่ กค 0502/ว 34 ลงวันที่ 8 เมษายน 2536

เนื่องจากมีส่วนราชการหลายแห่งมีปัญหาในการเบิกจ่ายค่าเช่าที่พักเช่าที่จ่ายจริงกรณีห้องที่ที่ปฏิบัติราชการมีโรงแรมแต่ข้าราชการเช่าที่พักในสถานที่ให้บริการเช่าพักอื่นที่มีใช้โรงแรม ไม่ว่าจะป็นกรณีเดินทางไปราชการคนเดียวหรือเดินทางไปราชการเป็นหมู่คณะ จึงขออนุมัติกระทรวงการคลังให้เบิกจ่ายค่าเช่าที่พักในสถานที่ให้บริการเช่าพักอื่นที่มีใช้โรงแรมเป็นจำนวนมาก ทั้งนี้ เพื่อความสะดวกและคล่องตัวตามลักษณะของงานที่ต้องปฏิบัติ และเป็นการประหยัดเงินงบประมาณ

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว เห็นว่า เพื่อให้ผู้เดินทางได้รับความสะดวกและคล่องตัวในการพักแรมในท้องที่ที่ปฏิบัติราชการ และเป็นการประหยัดงบประมาณของส่วนราชการจึงเห็นสมควรปรับอัตราค่าที่พัก หรือค่าธรรมเนียม หรือค่าบำรุง กรณีเช่าพักในสถานที่ให้บริการเช่าพักอื่นที่มีใช้โรงแรม เช่าพักในสถานที่พักแรมของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ สหกรณ์ คุรุสภา และสมาคม ไว.เอ็ม.ซี.เอ. กรุงเทพฯ ให้เหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน โดยให้ยกเลิกหนังสือกระทรวงการคลังที่อ้างถึง 1 ข้อ 3.3 และข้อ 3.4 และหนังสือที่อ้างถึง 2 และให้ถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

1. กรณีห้องที่ที่ปฏิบัติราชการนั้นมีโรงแรม แต่ข้าราชการจำเป็นต้องเช่าที่พักในสถานที่พักเอกชนที่มีใช้โรงแรม ให้หัวหน้าส่วนราชการใช้ดุลยพินิจให้ข้าราชการเบิกจ่ายค่าเช่าที่พักได้เท่าที่จ่ายจริง ตามความจำเป็น เหมาะสมและประหยัด ในอัตราวันละไม่เกิน 300 บาท

2. กรณีห้องที่ที่ปฏิบัติราชการมีโรงแรม แต่ข้าราชการเช่าที่พักของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ สหกรณ์ที่จัดทะเบียนจัดตั้งโดยมีวัตถุประสงค์ให้บริการเช่าที่พัก คุรุสภา หรือสมาคม ไว.เอ็ม.ซี.เอ. กรุงเทพฯ ซึ่งเรียกเก็บเงินเป็นค่าเช่าที่พัก หรือค่าธรรมเนียม หรือค่าบำรุง ให้หัวหน้าส่วนราชการใช้ดุลยพินิจให้ข้าราชการเบิกจ่ายค่าเช่าที่พักได้เท่าที่จ่ายจริง ในอัตราวันละไม่เกิน 500 บาท

3. กรณีการเดินทางไปปฏิบัติราชการเป็นหมู่คณะ ให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ตามนัยมาตรา 17 แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติมเมื่อผู้เดินทางพักร่วมกัน ให้เบิกค่าเช่าที่พักได้เท่าที่จ่ายจริง คนละไม่เกินอัตราร้อยละ 70 ของอัตราค่าที่พักตามข้อ 1 และข้อ 2

4. ให้ผู้เดินทางใช้ใบเสร็จรับเงินเป็นหลักฐานประกอบการเบิกจ่าย

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และโปรดแจ้งให้หน่วยงานในสังกัดทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

ร้อยเอก ชาญชัย ชาญชัยศึก
(ชาญชัย ชาญชัยศึก)

รองปลัดกระทรวงฯ ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

สำนักการเงินการคลัง 2

ส่วนกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร. 2739984

**ระเบียบกระทรวงการคลัง
ว่าด้วยการเดินทางไปราชการโดยยานพาหนะประจำทาง
พ.ศ. 2533**

โดยที่เห็นเป็นการสมควรปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเดินทางไปราชการโดยยานพาหนะประจำทาง พ.ศ. 2528 ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 23 แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2528 กระทรวงการคลังจึงกำหนดระเบียบการเดินทางไปราชการโดยยานพาหนะประจำทางไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเดินทางไปราชการโดยยานพาหนะประจำทาง พ.ศ. 2533”

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้ยกเลิกระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเดินทางไปราชการโดยยานพาหนะประจำทาง พ.ศ. 2528

บรรดาคำสั่งหรือระเบียบอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ 4 ในระเบียบนี้

“ยานพาหนะประจำทาง” หมายถึง รถไฟ รถโดยสารประจำทางตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบกและเรือกลเดินประจำทางตามกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทย และให้หมายความรวมถึงยานพาหนะอื่นใดที่ให้บริการขนส่งแก่บุคคลทั่วไปเป็นประจำโดยมีเส้นทางที่แน่นอน มีอัตราค่าโดยสารและค่าระวางที่แน่นอนด้วย

ข้อ 5 การเดินทางโดยปกติให้ใช้ยานพาหนะประจำทาง และให้เบิกค่าพาหนะได้เท่าที่จ่ายจริงโดยประหยัด ไม่เกินสิทธิที่ผู้เดินทางจะพึงได้รับตามประเภทของพาหนะที่ใช้เดินทาง

หลักการการเบิกค่าพาหนะ ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบการเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลังของส่วนราชการ หรือระเบียบการเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลังในหน้าที่ของอำเภอและกิ่งอำเภอแล้วแต่กรณี

ข้อ 6 การเดินทางโดยรถโดยสารประจำทางภายในจังหวัด หรือรถโดยสารประจำทางภายในจังหวัดที่ได้รับอนุญาตให้มีสัมภาระเดินทางข้ามจังหวัดใกล้เคียงได้ ให้เบิกค่าพาหนะเดินทางได้เท่าที่จ่ายจริงไม่เกินอัตราที่คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางกำหนด

ข้อ 7 การเดินทางโดยรถโดยสารประจำทางระหว่างจังหวัด ให้เบิกค่าพาหนะได้เท่าที่จ่ายจริงไม่เกินอัตราที่คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางกำหนดตามหลักเกณฑ์ดังนี้

(1) รถโดยสารประจำทางธรรมดา รถโดยสารประจำทางลักษณะรถมาตรฐาน 2 (รถโดยสารปรับอากาศชั้น 2) รถโดยสารประจำทางลักษณะรถมาตรฐาน 1 (ข) (รถโดยสารปรับอากาศชั้น 1) สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 1 ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือพลทหาร พลตำรวจ นายทหารชั้นประทวน นายตำรวจชั้นประทวนขึ้นไป

(2) รถโดยสารประจำทางลักษณะรถมาตรฐาน 1 (ก) (รถโดยสารปรับอากาศชั้น 1 ชนิดไม่เกิน 24 ที่นั่ง) สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 5 ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการตุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น 1 ขึ้นไป คณะบดียุติธรรม หรือข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น 1 ขึ้นไป หรือข้าราชการทหารซึ่งรับเงินเดือนพันตรี นาวาตรี นาวาอากาศตรีขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมียศพันตำรวจตรีขึ้นไป

ข้อ 8 การเดินทางไปราชการโดยเรือกลเดินประจำทางให้เบิกค่าพาหนะได้เท่าที่จ่ายจริงไม่เกินอัตราที่คณะกรรมการเรือประจำทางกำหนด และให้ถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังนี้

กรณีเรือกลเดินประจำทางในเส้นทางหนึ่งมีหลายประเภท ให้เลือกเดินทางในประเภทที่เหมาะสมและประหยัด และให้เบิกค่าพาหนะได้ดังนี้

(1) ชั้นที่ 3 สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 1 ถึงระดับ 2 หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือพลทหาร พลตำรวจ นายทหารชั้นประทวน ข้าราชการตำรวจชั้นประทวน แต่ถ้าเรือกลเดินประจำทางในเส้นทางนั้นไม่มีชั้นที่ 3 ก็ให้โดยสารชั้นที่ 2 ได้

(2) ชั้นที่ 2 สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 3 ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการทหารซึ่งรับเงินเดือนร้อยตรี เรือตรี เรืออากาศตรีขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมียศร้อยตำรวจตรีขึ้นไป

(3) ชั้นที่ 1 สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 6 ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการตุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น 2 ขึ้นไป ข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น 2 ขึ้นไป หรือข้าราชการทหารซึ่งรับเงินเดือนพันโท นาวาโท นาวาอากาศโทขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมียศพันตำรวจโทขึ้นไป

ข้อ 9 การเดินทางไปราชการโดยเรือกลเดินประจำทางประเภทที่ใช้ระบบไฮเวอร์กราฟ หรือระบบไฮโดรฟอยล์ หรือระบบที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน ให้เบิกค่าพาหนะได้เท่าที่จ่ายจริงไม่เกินอัตราค่าสุดหรือขั้นต่ำสุดที่คณะกรรมการเรือประจำทางกำหนด สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 8 ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า ข้าราชการตุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น 2 ขึ้นไป หรือข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น 2 ขึ้นไป หรือข้าราชการทหารซึ่งรับเงินเดือนพันโท นาวาโท นาวาอากาศโท ขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมียศพันตำรวจโทขึ้นไป และให้แนบภาคตัวโดยสาร หรือหลักฐานการจ่ายเงินค่าพาหนะดังกล่าวในการเบิกเงินด้วย

ข้อ 10 การเดินทางไปราชการโดยรถไฟ ให้เบิกได้ตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(1) รถธรรมดา

ก. รถชั้นที่ 3 สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 1 ถึงระดับ 2 หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือพลทหาร พลตำรวจ นายทหารชั้นประทวน ข้าราชการตำรวจชั้นประทวน

ข. รถชั้นที่ 2 สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 3 ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการตุลาการ คณะศึกษานิเทศศาสตร์ หรือข้าราชการอัยการ หรือข้าราชการทหาร ซึ่งรับเงินเดือนร้อยตรี เรือตรี เรืออากาศตรีขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจ ซึ่งมียศร้อยตำรวจตรีขึ้นไป

(2) รถเร็ว

ก. รถชั้นที่ 3 หรือรถชั้นที่ 3 นั่งปรับอากาศ (บขส.ป.) สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 1 ถึงระดับ 2 หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือพลทหาร พลตำรวจ นายทหารชั้นประทวน ข้าราชการตำรวจชั้นประทวน

ข. รถชั้นที่ 2 นั่งธรรมดา (บขท.) หรือนั่งปรับอากาศ (บขท.ป.) หรือนั่งนอนธรรมดา(บนท.) สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 3 ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการตุลาการ คณะศึกษานิเทศศาสตร์ หรือข้าราชการอัยการ หรือข้าราชการทหารซึ่งรับเงินเดือนร้อยตรี เรือตรี เรืออากาศตรีขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมียศร้อยตำรวจตรีขึ้นไป

ค. รถชั้นที่ 2 นั่งนอนปรับอากาศ (บนท.ป.) สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 5 ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการตุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น 1 ขึ้นไป คณะศึกษานิเทศศาสตร์ หรือข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น 1 ขึ้นไป หรือข้าราชการทหารซึ่งรับเงินเดือนพันตรี นาวาตรี นาวาอากาศตรีขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมียศพันตำรวจตรีขึ้นไป

(3) รลด่วนหรือรลด่วนพิเศษ

ก. รลด่วนที่ 3 สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 1 ถึงระดับ 2 หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือพลทหาร พลตำรวจ นายทหารชั้นประทวน ข้าราชการตำรวจชั้นประทวน แต่ถ้านในเที่ยวที่เดินทางนั้น ไม่มีชั้นที่ 3 ก็ให้โดยสารชั้นที่ 2 นั่งธรรมดา (บขท.) ได้

ข. รลด่วนที่ 2 นั่งธรรมดา (บขท.) หรือนั่งปรับอากาศ (บขท.ป) หรือนั่งนอนธรรมดา (บหนท.) สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 3 ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการทหารซึ่งรับเงินเดือนร้อยตรี เรือตรี เรืออากาศตรีขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมียศร้อยตำรวจตรีขึ้นไป

ค. รลด่วนที่ 2 นั่งนอนปรับอากาศ (บหนท.ป) สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 5 ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการตุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น 1 ขึ้นไป คณะบดียุติธรรม หรือข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น 1 ขึ้นไปหรือข้าราชการทหารซึ่งรับเงินเดือนพันตรี นาวาตรี นาวาอากาศตรีขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจ ซึ่งมียศพันตำรวจตรีขึ้นไป

ง. รลด่วนที่ 1 นั่งนอนปรับอากาศ (บหนอ.ป.) สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 7 ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการตุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น 3 ขึ้นไป หรือข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น 3 ขึ้นไป หรือข้าราชการทหารซึ่งรับเงินเดือนพันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอกขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมียศพันตำรวจเอกขึ้นไป

ข้อ 11 ในกรณีที่ส่วนราชการไม่อาจปฏิบัติตามระเบียบนี้ หรือมีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้ขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลัง

ข้อ 12 การเดินทางไปราชการที่ต่อเนื่องกันในระหว่างการใช้ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเดินทางไปราชการโดยยานพาหนะประจำทาง พ.ศ. 2526 กับระเบียบฉบับนี้ให้ผู้เดินทางยังคงมีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเดินทางไปราชการโดยยานพาหนะประจำทาง พ.ศ. 2526 ต่อไปจนกว่าการเดินทางนั้นสิ้นสุดลง แต่ทั้งนี้ไม่เป็นการกระทบกระเทือนถึงสิทธิที่จะได้รับค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นตามระเบียบฉบับนี้

ข้อ 13 ให้ปลัดกระทรวงการคลังรักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ 23 กรกฎาคม พ.ศ. 2533

(ลงชื่อ) ประมวล สภาวสุ

(นายประมวล สภาวสุ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ที่ กค 0502/ว 153

กระทรวงการคลัง

ถนนพระราม 6 กท.10400

20 พฤศจิกายน 2533

เรื่อง ซ้อมความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเดินทางไปราชการโดยยานพาหนะ
ประจำทาง พ.ศ. 2533

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดกระทรวง อธิบดี เลขานุการ

ด้วยส่วนราชการต่างๆ มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเดินทางไปราชการโดยยานพาหนะประจำทาง พ.ศ. 2533 ข้อ 7 (2) ซึ่งกำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 5 ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการตุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น 1 ขึ้นไป คณะบดียุติธรรม หรือข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น 1 ขึ้นไป หรือข้าราชการทหารซึ่งรับเงินเดือนพันตรี นาวาตรี นาวาอากาศตรีขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมียศพันตำรวจตรีขึ้นไป เบิกจ่ายค่าพาหนะรถโดยสารประจำทางลักษณะรถมาตรฐาน 1 (ก) (รถโดยสารปรับอากาศชั้น 1 ชนิดเกินกว่า 24 ที่นั่ง) ได้ หากผู้มีสิทธิดังกล่าวเดินทางโดยรถปรับอากาศชั้น 1 ชนิดเกินกว่า 24 ที่นั่ง จะเบิกจ่ายค่าพาหนะโดยถือหลักเกณฑ์ใด

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว ขอเรียนซ้อมความเข้าใจว่า ในกรณีที่ผู้มีสิทธิดังกล่าวเดินทางโดยรถปรับอากาศชั้น 1 ชนิดเกินกว่า 24 ที่นั่ง จะเบิกจ่ายค่าพาหนะได้เท่าที่จ่ายไปจริง แต่ไม่เกินอัตราค่าโดยสารที่คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางกำหนดสำหรับค่าโดยสารรถมาตรฐาน 1 (ข) (รถโดยสารปรับอากาศชั้น 1) เท่านั้น

อนึ่ง หากส่วนราชการใดต้องการทราบว่ามีเส้นทางใดบ้างที่บริษัทขนส่งจำกัด ได้เปิดบริการการเดินทางด้วยรถโดยสารประจำทางลักษณะรถมาตรฐาน 1 (ก) (รถปรับอากาศชั้น 1 ชนิดไม่เกิน 24 ที่นั่ง) และอัตราค่าโดยสารเท่าใดขอให้สอบถามที่บริษัทขนส่งจำกัด โดยตรง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และโปรดแจ้งให้หน่วยงานในสังกัดทราบและถือปฏิบัติต่อไปด้วย จะขอบคุณมาก

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ประสิทธิ์ รัตนเสถียร

(นายประสิทธิ์ รัตนเสถียร)

รองปลัดกระทรวงฯ ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

ที่ กค 0502/ว 143

กระทรวงการคลัง

ถนนพระรามที่ 6 กท 10400

13 ธันวาคม 2534

เรื่อง การเบิกค่าโดยสารขบวนรถด่วนพิเศษดีเซลรางปรับอากาศ (สปรินเตอร์)
เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง อธิบดี ผู้อำนวยการ เลขานุการ
อ้างถึง ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเดินทางไปราชการโดยยานพาหนะประจำทาง พ.ศ. 2533

ด้วยขณะนี้การรถไฟแห่งประเทศไทยเพิ่มบริการประชาชนที่โดยสารรถไฟด้วยขบวนรถด่วนพิเศษดีเซลรางปรับอากาศ (สปรินเตอร์) ในการเดินทางไปจังหวัดต่างๆ จำนวน 4 สาย คือ กรุงเทพฯ-เชียงใหม่ กรุงเทพฯ-หนองคาย กรุงเทพฯ-อุบลราชธานี และกรุงเทพฯ-หาดใหญ่

กระทรวงการคลังจึงเห็นสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ผู้ที่เดินทางด้วยรถไฟประเภทนี้เพื่อถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป

เนื่องจากขบวนรถด่วนพิเศษดีเซลรางปรับอากาศ (สปรินเตอร์) ซึ่งขณะนี้มิบริการเฉพาะรถชั้นที่ 2 นั่งปรับอากาศ จัดอยู่ในขบวนรถประเภทรถด่วน ตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเดินทางไปราชการโดยยานพาหนะประจำทาง พ.ศ. 2533 ข้อ 10(3) โดยมีบริการอาหารและเครื่องดื่ม เพิ่มขึ้นจากปกติ ดังนั้นกระทรวงการคลังจึงเห็นสมควรให้ผู้มีสิทธิเบิกค่าพาหนะเดินทางโดยรถไฟ ประเภทรถด่วนหรือรถด่วนพิเศษชนิดรถชั้นที่ 2 นั่งปรับอากาศ ตามระเบียบฯ ดังกล่าวข้อ 10 (3) ข. เป็นผู้มีสิทธิเบิกค่าพาหนะเดินทางรถด่วนพิเศษดีเซลรางปรับอากาศ (สปรินเตอร์) ได้เท่าที่จ่ายจริงตามอัตราค่าโดยสารที่การรถไฟแห่งประเทศไทยเรียกเก็บ ยกเว้นค่าอาหาร

จึงเรียนมาเพื่อทราบและแจ้งให้หน่วยงานในสังกัดถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ทวีเกียรติ กฤษณะมระ

(นายทวีเกียรติ กฤษณะมระ)

รองปลัดกระทรวงฯ รักษาราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

กองกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร.2739573

ที่ กค 0502/ว 103

กระทรวงการคลัง

ถนนพระรามที่ 8 กท 10400

10 กรกฎาคม 2535

เรื่อง การเบิกค่าโดยสารขบวนรถด่วนพิเศษดีเซลรางปรับอากาศ (สปรินเตอร์)
 เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง อธิบดี เลขานุการ ผู้อำนวยการ
 อ้างถึง หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0502/ว 143 ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2534

ตามหนังสือที่อ้างถึง กระทรวงการคลังได้แจ้งให้ส่วนราชการต่างๆ ทราบและถือปฏิบัติว่า ผู้มีสิทธิเบิกค่าพาหนะเดินทางโดยรถไฟประเภทรถด่วนหรือรถด่วนพิเศษชั้น 2 นั่งปรับอากาศ มีสิทธิเบิกค่าพาหนะเดินทางรถด่วนพิเศษดีเซลรางปรับอากาศ (สปรินเตอร์) ได้เท่าที่จ่ายจริง ยกเว้นค่าอาหาร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

เนื่องจากกระทรวงการคลังได้รับแจ้งจากการรถไฟแห่งประเทศไทย ว่าค่าโดยสารอัตราพิเศษ ขบวนรถด่วนพิเศษดีเซลรางปรับอากาศ (สปรินเตอร์) ที่เดินอยู่ทุกสายในขณะนี้มีค่าบริการและอาหารรวมอยู่ด้วย 70 บาท ซึ่งการรถไฟแห่งประเทศไทยจะคืนให้กรณีที่ไม่อาจจัดอาหารให้ในเที่ยวนั้นได้

จึงเรียนมาเพื่อทราบและแจ้งให้หน่วยงานในสังกัดทราบและถือปฏิบัติในเรื่องการเบิกจ่ายค่าโดยสารรถไฟดังกล่าวต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ทวีเกียรติ กฤษณามระ

(นายทวีเกียรติ กฤษณามระ)

รองปลัดกระทรวงฯ ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

กองกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร.2739609

ที่ กค 0502/ว 65

กระทรวงการคลัง

ถนนพระรามที่ 6 กท 10400

13 กรกฎาคม 2536

เรื่อง การเบิกจ่ายค่าโดยสารขบวนรถด่วนดีเซลรางปรับอากาศ (สปรินเตอร์)

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง อธิบดี เลขานุการ ผู้อำนวยการ

- อ้างถึง 1. หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0502/ว 143 ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2534
 2. หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0502/ว 103 ลงวันที่ 10 กรกฎาคม 2535

ตามหนังสือที่อ้างถึง กระทรวงการคลังได้แจ้งให้ส่วนราชการต่างๆทราบและถือปฏิบัติเกี่ยวกับผู้มีสิทธิเบิกค่าพาหนะเดินทางโดยรถไฟประเภทรถด่วนหรือรถด่วนพิเศษชั้น 2 นั่งปรับอากาศ มีสิทธิเบิกค่าพาหนะเดินทางรถด่วนดีเซลรางปรับอากาศ (สปรินเตอร์) ได้เท่าที่จ่ายจริง ยกเว้นค่าอาหาร 70 บาท นั้น

บัดนี้ กระทรวงการคลังได้รับแจ้งจากการรถไฟแห่งประเทศไทยว่า ได้ยกเลิกอัตราค่าโดยสารพิเศษ ขบวนรถด่วนดีเซลรางปรับอากาศ (สปรินเตอร์) ในลักษณะที่รวมค่าบริการอาหารและเครื่องดื่มแล้ว โดยคิดค่าโดยสารและค่าธรรมเนียมต่างๆตามปกติ ดังนั้นผู้เดินทางไปราชการโดยขบวนรถฯ ดังกล่าวจึงมีสิทธิเบิกค่าโดยสารได้เต็มจำนวนที่จ่ายไปจริง โดยไม่ต้องหักค่าอาหารแต่อย่างใด

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน 2536 เป็นต้นไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดแจ้งให้หน่วยงานในสังกัดทราบและถือปฏิบัติต่อไปด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ปรีดี บุญยัง

(นายปรีดี บุญยัง)

รองปลัดกระทรวงฯ ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

กองกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร.2739573

ที่ กค 0514/ว 37154

กระทรวงการคลัง

ถนนพระรามที่ 6 กท. 10400

9 สิงหาคม 2531

เรื่อง การเบิกจ่ายค่าโดยสารเครื่องบินภายในประเทศ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง อธิบดี เลขานุการ

ด้วยมีส่วนราชการหรือเกี่ยวกับสิทธิในการเบิกค่าโดยสารเครื่องบิน ซึ่งบริษัท การบินไทย จำกัด ได้จัดให้มีที่นั่งชั้นธุรกิจและชั้นประหยัดในเส้นทางสู่จังหวัดเชียงใหม่ ภูเก็ต และหาดใหญ่ว่าจะมีสิทธิเบิกค่าโดยสารเครื่องบินในชั้นธุรกิจหรือชั้นประหยัด เพื่อจะได้ถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้วเห็นสมควรกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสิทธิในการเบิกค่าโดยสารเครื่องบินภายในประเทศ ตามมาตรา 27 โดยให้ผู้เดินทางไปราชการเบิกค่าโดยสารเครื่องบินตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรา 53 แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 โดยอนุโลม

จึงเรียนมาเพื่อโปรดแจ้งให้หน่วยงานในสังกัดทราบและถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) สุนทร เสถียรไทย

(นายสุนทร เสถียรไทย)

รองปลัดกระทรวงฯ ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

กองกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร.2710666 ต่อ 4441

ที่ กค 0514/ว 161

กระทรวงการคลัง

ถนนพระรามที่ 6 กท. 10400

7 ธันวาคม 2532

เรื่อง การเบิกค่าโดยสารเครื่องบิน บริษัทการบินกรุงเทพ จำกัด

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง อธิบดี เลขานุการ ผู้อำนวยการ

ค้างถึง หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0514/18580 ลงวันที่ 10 เมษายน 2529

ด้วยบริษัทสหกลแอร์ จำกัด ได้เปลี่ยนชื่อเป็นบริษัทการบินกรุงเทพ จำกัด โดยได้จดทะเบียนเปลี่ยนชื่อกับกรมทะเบียนการค้า กระทรวงพาณิชย์ และได้รับอนุญาตให้เปลี่ยนชื่อบริษัทผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการค้าขายในการเดินอากาศ และเปลี่ยนแปลงเส้นทางบินจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมตามประกาศของกระทรวงคมนาคมเป็นที่เรียบร้อยแล้ว กระทรวงการคลังจึงเห็นควรยกเลิกหลักเกณฑ์การเบิกค่าโดยสารเครื่องบินบริษัทสหกลแอร์ จำกัด ตามหนังสือที่อ้างถึงข้างต้น และเห็นสมควรกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสิทธิการเบิกค่าโดยสารเครื่องบินของบริษัท การบินกรุงเทพ จำกัด ตามเส้นทางเดินอากาศแบบประจำ มีกำหนดภายในประเทศที่ได้รับอนุญาตจากกรมการบินพาณิชย์ให้ส่วนราชการถือปฏิบัติตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2532 เป็นต้นไป ดังนี้

1. เป็นผู้มีสิทธิเดินทางไปราชการโดยเครื่องบินตามนัยพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 และได้เดินทางโดยเครื่องบินของบริษัทการบินกรุงเทพ จำกัด
2. ค่าโดยสารเครื่องบินและค่าธรรมเนียมการใช้สนามบิน ให้เบิกได้เท่าที่จ่ายจริง ไม่เกินอัตราที่กำหนดตามข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือน โดยอนุมัติของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม จึงเรียนมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ประสิทธิ์ รัตนเสถียร

(นายประสิทธิ์ รัตนเสถียร)

รองปลัดกระทรวงฯ ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

ที่ กค 0528.5/ว 133

กระทรวงการคลัง

ถนนพระราม 6 กท. 10400

15 ธันวาคม 2538

เรื่อง การเบิกค่าโดยสารเครื่องบิน บริษัทโอเรียนท์ เอ็กซ์เพรส แอร์ จำกัด

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง อธิบดี เลขานุการ ผู้อำนวยการ อธิการบดี

ด้วยขณะนี้บริษัทโอเรียนท์ เอ็กซ์เพรส แอร์ จำกัด ได้รับอนุญาตจากกรมการบินพาณิชย์ให้เปิดบริการเดินอากาศตามเส้นทางการบินประจำ ระหว่างจังหวัดภายในประเทศหลายเส้นทาง

กระทรวงการคลังจึงเห็นสมควรให้ผู้มีสิทธิเดินทางโดยเครื่องบินตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการฯ มีสิทธิเบิกค่าโดยสารเครื่องบินของบริษัทโอเรียนท์ เอ็กซ์เพรส แอร์ จำกัด โดยให้เบิกค่าโดยสารเครื่องบินและค่าธรรมเนียมการใช้สนามบินได้เท่าที่จ่ายจริงไม่เกินอัตราที่กำหนดตามข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือนโดยอนุมัติของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

จึงเรียนมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติตั้งแต่นี้เป็นต้นไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) จัตุมงคล โสณกุล

(ม.ร.ว.จัตุมงคล โสณกุล)

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

สำนักงานการเงินการคลัง

ส่วนกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร.2739651

ด่วนมาก

ที่ สร 0202/ว 70

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

9 พฤษภาคม 2523

เรื่อง การซื้อบัตรโดยสารเครื่องบินในการเดินทางไปต่างประเทศ

เรียน เวียงกระทรวงทบวงกรม

อ้างถึง หนังสือ ที่ สร 0202/ ว 141 ลงวันที่ 17 ธันวาคม 2519

สิ่งที่ส่งมาด้วย ภาพถ่ายหนังสือที่ กค.0502/9570 ลงวันที่ 27 มีนาคม 2523

ตามที่ได้อื่นย่นมติคณะรัฐมนตรีเห็นชอบด้วยกับระเบียบเกี่ยวกับการซื้อบัตรโดยสารเครื่องบินของทางราชการ มาเพื่อทราบและถือปฏิบัติต่อไปนั้น

บัดนี้กระทรวงการคลังได้พิจารณาเห็นสมควรเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการซื้อบัตรโดยสารเครื่องบินในการเดินทางไปต่างประเทศเสียใหม่ จึงขอให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา รวม 8 ประการ ความละเอียดปรากฏตามภาพถ่ายหนังสือกระทรวงการคลังที่ได้ส่งมาพร้อมนี้

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ 6 พฤษภาคม 2523 ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักเกณฑ์การซื้อบัตรโดยสารเครื่องบินในการเดินทางไปต่างประเทศ ที่กระทรวงการคลังเสนอ โดยให้แก้ไขเพิ่มเติมข้อ 1, 2 และ 3 เป็นดังนี้

“1. ให้ข้าราชการหรือลูกจ้างของทางราชการตลอดจนพนักงานของรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐที่จะเดินทางไปต่างประเทศ หรือเดินทางกลับประเทศไทยซื้อบัตรโดยสารเครื่องบินจากบริษัทการบินไทย จำกัด แต่เพียงแห่งเดียว

2. ให้บริษัทการบินไทย จำกัด ให้ส่วนลดแก่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ ในอัตราร้อยละ 45.4 ของราคาปกติ เว้นแต่การบินกับบริษัทการบินต่างประเทศบางบริษัทที่ไม่อยู่ในวิสัยที่จะลดได้ ซึ่งบริษัทการบินไทย จำกัด จะต้องแจ้งให้กระทรวงการคลังทราบและให้ความเห็นชอบก่อน

3. การเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวหรือเดินทางกลับประเทศไทยชั่วคราวในระยะเวลาไม่เกินหนึ่งปี ให้ซื้อบัตรโดยสารเครื่องบินรวมทั้งเที่ยวไปและกลับ”
และให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจและหน่วยงานอื่นของรัฐถือปฏิบัติตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน 2523 เป็นต้นไป

จึงเรียนมาเพื่อถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ปลั่ง มีจุล

(นายปลั่ง มีจุล)

กองการประชุมคณะรัฐมนตรี

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ที่ กค 0502/9570

กระทรวงการคลัง

27 มีนาคม 2523

เรื่อง การซื้อบัตรโดยสารเครื่องบินในการเดินทางไปต่างประเทศ

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ สร 0202/ว 141 ลงวันที่ 17 ธันวาคม 2519

ตามหนังสือที่อ้างถึง คณะรัฐมนตรีได้กำหนดหลักปฏิบัติเกี่ยวกับการซื้อบัตรโดยสารเครื่องบินโดยให้ข้าราชการ หรือลูกจ้างของทางราชการ ตลอดจนพนักงานของรัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐที่จะเดินทางไปราชการต่างประเทศซื้อบัตรโดยสารเครื่องบินจากบริษัทการบินไทย จำกัด แต่เพียงแห่งเดียว สำหรับกรณีที่ใช้เงินงบประมาณให้ซื้อบัตรโดยสารเครื่องบินของการบินไทยโดยผ่านบริษัทเดินอากาศไทย จำกัด ซึ่งบริษัทการบินไทย จำกัด จะให้ส่วนลดแก่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐในอัตราร้อยละ 40 ของราคาปกติ หรือในอัตราร้อยละ 44.8 ในกรณีที่ซื้อโดยตรงจากการบินไทย เว้นแต่ การบินในบางประเทศที่ไม่อยู่ในวิสัยที่จะลดได้ ความละเอียดแจ้งแล้วนั้น

กระทรวงการคลังได้รับรายงานจากคณะกรรมการพิจารณาสิทธิพิเศษของหน่วยงานและรัฐวิสาหกิจเกี่ยวกับการซื้อบัตรโดยสารเครื่องบินในการเดินทางไปต่างประเทศกรณีที่ใช้เงินงบประมาณ ซึ่งจะต้องปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว ว่า

1. ในขณะนี้ส่วนราชการต่างๆ ประสบปัญหาเกี่ยวกับการซื้อบัตรโดยสารเครื่องบินในการเดินทางไปต่างประเทศ กรณีใช้เงินงบประมาณซื้อบัตรโดยสารเครื่องบินของการบินไทย โดยผ่านบริษัทเดินอากาศไทย จำกัด ในกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็นเร่งด่วนเพื่อประโยชน์แก่ราชการก็ไม่สามารถซื้อบัตรโดยสารเครื่องบินผ่าน บริษัทเดินอากาศไทย จำกัด ได้และเมื่อได้ดำเนินการไปแล้ว จะต้องขออนุมัติต่อคณะรัฐมนตรีเพื่ออนุมัติย้อนหลังทุกครั้งไป ซึ่งเป็นภาระแก่คณะรัฐมนตรีโดยไม่จำเป็น และไม่สะดวกในทางปฏิบัติ

2. ตามวัตถุประสงค์เดิม ซึ่งคณะรัฐมนตรีให้ข้าราชการที่เดินทางไปราชการต่างประเทศ ซื้อบัตรโดยสารเครื่องบินโดยผ่านบริษัทเดินอากาศไทย จำกัด ก็เพื่อพุงฐานะของบริษัทฯ ซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจ ประเภทสาธารณูปโภค ช่วยเหลือประชาชนและราชการในด้านการขนส่งทางอากาศไม่มีความมุ่งหมายที่จะดำเนินการแสวงหากำไรและเพื่อที่จะลดภาระของรัฐบาลในการจ่ายเงินอุดหนุนให้บริษัทฯ แต่ปัจจุบันปรากฏว่าบริษัทฯ อยู่ในฐานะที่ช่วยตนเองได้ และรัฐบาลก็ไม่ได้จัดสรรเงินอุดหนุนประจำปีให้แก่

บริษัทฯ มาเป็นเวลานานแล้ว ดังนั้น ความจำเป็นในการช่วยเหลือบริษัทฯ โดยให้ได้รับค่านายหน้าจากการขายบัตรโดยสารเครื่องบินก็ควรจะหมดไป (ค่านายหน้าที่บริษัทเดินอากาศไทย จำกัด ได้รับเงินเดิมคือร้อยละ 8 ของราคาตั๋ว โดยหักส่วนลดร้อยละ 40 ของราคาบัตรโดยสารเครื่องบินแล้ว ปัจจุบันค่านายหน้าได้เพิ่มจากร้อยละ 8 เป็นร้อยละ 9) ซึ่งจะเห็นจากงบดุลของบริษัทฯ ตั้งแต่ปี พ.ศ.2519-2521 ดังนี้

ค่านายหน้าจากการจำหน่ายตั๋ว

(รวมอยู่ในกำไรสุทธิแล้ว)

ปี พ.ศ. 2519	43,331,383.58 บาท	8 ล้านบาท
ปี พ.ศ. 2520	19,412,063.59 บาท	5,107,230.83 บาท
ปี พ.ศ. 2521	26,198,193.75 บาท	5,351,725.35 บาท

3. เมื่อบริษัทเดินอากาศไทย จำกัด สามารถดำเนินการโดยมีผลกำไรเช่นนี้แล้ว ก็ไม่มีเหตุผลที่จะบังคับให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐในกรณีที่ใช้เงินงบประมาณต้องซื้อบัตรโดยสารเครื่องบินในการเดินทางไปต่างประเทศผ่านบริษัทเดินอากาศไทย จำกัด โดยให้ค่านายหน้าแก่บริษัทฯ อีกเพราะทำให้ผู้ปฏิบัติเกี่ยวกับการซื้อบัตรโดยสารเครื่องบินไม่สะดวกและเกิดความสับสนในทางปฏิบัติ ซึ่งเมื่อเทียบกับเงินค่านายหน้า ในการขายบัตรโดยสารเครื่องบินที่บริษัทเดินอากาศไทย จำกัด ได้รับเป็นเงินปีละประมาณ 5-8 ล้านบาท มาแล้วเห็นว่าผลประโยชน์ไม่มากนักสมควรที่จะยกเลิกได้

4. ปัจจุบันบริษัท การบินไทย จำกัด เป็นรัฐวิสาหกิจที่รัฐบาลเป็นเจ้าของกิจการทั้งสิ้น ไม่มีบริษัทต่างประเทศถือหุ้นร่วมอยู่ด้วยแล้ว ดังนั้นเรื่องการซื้อบัตรโดยสารเครื่องบินในการเดินทางไปต่างประเทศก็ควรจะเปลี่ยนไป เพราะเดิมนั้น บริษัทการบินไทยจำกัด มีบริษัทต่างประเทศถือหุ้นร่วมอยู่ด้วยร้อยละ 30 ฉะนั้น เงินรายได้ที่ให้ส่วนลดค่านายหน้าในการขายบัตรโดยสารเครื่องบินก็จะไม่ตกเป็นของรัฐบาลทั้งหมด เนื่องจากมีบริษัทต่างประเทศร่วมถือหุ้นด้วย ซึ่งปัจจุบันบริษัทการบินไทย จำกัด เป็นรัฐวิสาหกิจที่รัฐบาลเป็นเจ้าของกิจการทั้งสิ้นแล้ว จึงควรทบทวนมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการซื้อบัตรโดยสารเครื่องบินเสียใหม่

5. หากเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการซื้อบัตรโดยสารเครื่องบินดังกล่าวให้เป็นชื่อจากบริษัทการบินไทย จำกัด ได้โดยตรง นอกจากส่วนลดอัตราร้อยละ 40 ที่ทางราชการได้รับแล้ว บริษัทการบินไทย จำกัด จะได้รับค่านายหน้าจากการขายบัตรโดยสารเครื่องบินอีกร้อยละ 8 ของราคาบัตรโดยสารเครื่องบินที่หักส่วนลดแล้วอีกด้วย ซึ่งเดิมกรณีรัฐวิสาหกิจซื้อบัตรโดยสารเครื่องบินโดยตรงจาก

บริษัทการบินไทย จำกัด บริษัทฯ ให้ส่วนลดร้อยละ 8 ของส่วนที่เหลือ 60 ส่วน (บริษัทฯ ขอให้ส่วนลดในค่านายหน้าที่พักที่ได้รับ) หรือเท่ากับร้อยละ 44.8 ของราคาบัตรโดยสารเครื่องบินตามปกติ ฉะนั้น หากส่วนราชการซื้อบัตรโดยสารเครื่องบินในการเดินทางไปต่างประเทศโดยตรงจากบริษัทการบินไทย จำกัด เช่นเดียวกับรัฐวิสาหกิจที่ได้ปฏิบัติอยู่ขณะนี้แล้ว บริษัทการบินไทย จำกัด ควรจะให้ส่วนลดแก่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐในอัตราร้อยละ 40 ของราคาบัตรโดยสารเครื่องบินตามปกติ กับอีกร้อยละ 9 (ปัจจุบันค่านายหน้าเพิ่มจากร้อยละ 8 เป็นร้อยละ 9) ของส่วนที่เหลือ 60 ส่วน หรือเท่ากับร้อยละ 5.4 ของราคาบัตรโดยสารเครื่องบินตามปกติอีกด้วย ซึ่งเท่ากับว่ารัฐบาลจะได้รับส่วนลดจากการซื้อบัตรโดยสารเครื่องบินโดยตรงจากบริษัท การบินไทย จำกัด ในอัตราร้อยละ 45.4 ของราคาบัตรโดยสารเครื่องบินตามราคาปกติ เช่นเดียวกับกรณีของรัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐที่ไม่ใช้เงินงบประมาณซื้อบัตรโดยสารเครื่องบินไปต่างประเทศโดยตรงกับบริษัทการบินไทย จำกัด ดังนั้น รัฐบาลจะประหยัดเงินงบประมาณได้มากขึ้น เพราะรัฐบาลจะจ่ายเงินเพียงร้อยละ 54.6 ของราคาบัตรโดยสารเครื่องบินตามปกติเท่านั้น

6. ควรกำหนดให้ผู้ที่จะเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวในระยะเวลาไม่เกินหนึ่งปี ให้ซื้อบัตรโดยสารเครื่องบินรวมทั้งเที่ยวไปและกลับ ทั้งนี้ เนื่องจากการซื้อบัตรโดยสารเครื่องบินจากประเทศไทยไปต่างประเทศ บริษัทการบินไทย จำกัด สามารถให้ส่วนลดแก่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐได้ แต่ถ้าหากว่าผู้ที่เดินทางไปต่างประเทศซื้อบัตรโดยสารเที่ยวไปเที่ยวเดียว แต่ซื้อบัตรโดยสารเครื่องบินเที่ยวกลับประเทศไทยจากต่างประเทศก็จะไม่ได้รับส่วนลดดังกล่าว ดังนั้น จึงควรกำหนดให้ผู้เดินทางไปต่างประเทศชั่วคราวไม่เกินหนึ่งปีซื้อบัตรโดยสารเครื่องบินทั้งเที่ยวไปและกลับเพื่อที่รัฐบาลจะได้รับส่วนลดในอัตราร้อยละ 45.4 ของราคาปกติ ซึ่งจะช่วยให้ประหยัดเงินงบประมาณได้มากขึ้น

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้วเห็นชอบด้วยกับมติของคณะกรรมการพิจารณาสิทธิพิเศษของหน่วยงานและรัฐวิสาหกิจ ว่าควรปรับปรุงหลักเกณฑ์การซื้อบัตรโดยสารเครื่องบินในการเดินทางไปราชการต่างประเทศเสียใหม่ โดยให้ซื้อบัตรโดยสารเครื่องบินจากบริษัทการบินไทย จำกัด โดยตรง และในการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวในระยะเวลาไม่เกินหนึ่งปีให้ซื้อบัตรโดยสารเครื่องบินรวมทั้งเที่ยวไปและกลับ เนื่องจากตามข้อบังคับของสายการบินระหว่างประเทศ การซื้อบัตรโดยสารเครื่องบินจากต่างประเทศกลับประเทศไทยเที่ยวเดียวจะไม่ได้รับส่วนลด ทั้งนี้เพื่อความคล่องตัว ความสะดวกไม่สับสนในการปฏิบัติราชการ และประหยัดเงินงบประมาณจึงควรเปลี่ยนหลักเกณฑ์การซื้อบัตรโดยสารเครื่องบินในการเดินทางไปต่างประเทศเสียใหม่เป็นดังนี้

1) ให้ข้าราชการหรือลูกจ้างของทางราชการ ตลอดจนพนักงานของรัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐที่จะเดินทางไปราชการต่างประเทศซื้อบัตรโดยสารเครื่องบินจาก บริษัทการบินไทย จำกัด แต่เพียงแห่งเดียว

2) ให้บริษัทการบินไทย จำกัด ให้ส่วนลดแก่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ ในอัตราร้อยละ 45.4 ของราคาปกติ เว้นแต่ การบินในบางประเทศที่ไม่อยู่ในวิสัยที่จะลดได้ ซึ่งบริษัทการบินไทย จำกัด จะต้องแจ้งให้กระทรวงการคลังทราบและให้ความเห็นชอบก่อน

3) การเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวในระยะเวลาไม่เกินหนึ่งปีให้ซื้อบัตรโดยสารเครื่องบินรวมทั้งเที่ยวไปและกลับ

4) การเดินทางไปราชการต่างประเทศตามปกติ ให้เลือกเดินทางโดยเครื่องบินของการบินไทย แต่ถ้ามีความจำเป็นหรือไม่สะดวกจะเลือกเดินทางโดยเครื่องบินของสายการบินอื่นก็ได้

5) กรณีที่ไม่มีตัวแทนหรือสาขาของบริษัทการบินไทย จำกัด อยู่ในต่างประเทศให้ซื้อบัตรโดยสารเครื่องบินจากสายการบินอื่นได้

6) หากส่วนราชการใด ไม่สามารถจะปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังกล่าวได้ให้ขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลัง เป็นกรณีๆไป

7) การซื้อบัตรโดยสารเครื่องบิน กรณีที่ข้าราชการหรือลูกจ้างของทางราชการเดินทางกลับประเทศไทยโดยใช้งบประมาณซื้อบัตรโดยสารเครื่องบินของบริษัทการบินไทย จำกัด โดยไม่ผ่านบริษัทเดินอากาศไทย จำกัด ในกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วนเพื่อประโยชน์แก่ทางราชการไปก่อนที่หลักเกณฑ์นี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าถูกต้อง

8) ให้ถือปฏิบัติ ตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน 2523 เป็นต้นไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไปด้วย จักขอบคุณมาก

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) อำนวย วีรวรรณ

(นายอำนวย วีรวรรณ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

กองระบบบัญชีและการคลัง

กรมบัญชีกลาง

โทร.2213820

ที่ นร 0205/ว 139

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กท. 10300

2 กันยายน 2542

เรื่อง การซื้อบัตรโดยสารเครื่องบินจากบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน)

เรียน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

- อ้างถึง 1. หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ค่วนมาก ที่ สร 0202/ว 70 ลงวันที่ 9 พฤษภาคม 2523
2. หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร 0216/ว 266 ลงวันที่ 20 ธันวาคม 2538

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. สำเนาหนังสือกระทรวงการคลัง ค่วนที่สุด ที่ กค 0526.5/13807 ลงวันที่ 28 มิถุนายน 2542
2. สำเนาหนังสือกระทรวงคมนาคม ค่วนที่สุด ที่ คค 0208.2/6250 ลงวันที่ 22 กรกฎาคม 2542

ตามที่ได้ยื่นข้อมติคณะรัฐมนตรีเรื่อง การซื้อบัตรโดยสารเครื่องบินในการเดินทางไปต่างประเทศ (มติคณะรัฐมนตรีวันที่ 6 พฤษภาคม 2523) กับเรื่อง การพิจารณายกเลิกมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการซื้อบัตรโดยสารเครื่องบิน (มติคณะรัฐมนตรีวันที่ 12 ธันวาคม 2538) มาเพื่อทราบ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงการคลังขอให้นำเสนอมติคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติให้ยกเลิกหลักเกณฑ์และอัตรา การลดราคาบัตรโดยสารเครื่องบินไปต่างประเทศของบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 6 พฤษภาคม 2523 กับมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 12 ธันวาคม 2538 และให้ใช้หลักเกณฑ์ และ อัตราการลดราคาบัตรโดยสารใหม่ ตามมติคณะกรรมการพิจารณาสิทธิพิเศษของหน่วยงานและรัฐวิสาหกิจ ซึ่งกระทรวงคมนาคมเห็นด้วยกับนัยข้อเสนอของกระทรวงการคลังทุกประการ ความละเอียดปรากฏตาม สำเนาหนังสือที่ส่งมาด้วยนี้

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2542 ลงมติอนุมัติให้ยกเลิกหลักเกณฑ์ การลดอัตราค่าโดยสารของบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 6 พฤษภาคม 2523 เรื่อง การซื้อบัตรโดยสารเครื่องบินในการเดินทางไปต่างประเทศและมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 12 ธันวาคม 2538 เรื่อง การพิจารณายกเลิกมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับซื้อบัตรโดยสารเครื่องบิน และอนุมัติให้ใช้

หลักเกณฑ์และอัตราการลดราคาบัตรโดยสารเครื่องบินไปต่างประเทศของบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ที่ได้ปรับปรุงใหม่ ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาสิทธิพิเศษของหน่วยงานและรัฐวิสาหกิจพิจารณาเห็นชอบแล้วตามที่กระทรวงการคลังเสนอ และให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่นของรัฐ ถือปฏิบัติต่อไป

จึงเรียนยืนยันมา และถือปฏิบัติต่อไป และขอได้โปรดแจ้งให้หน่วยงานและรัฐวิสาหกิจในสังกัดทราบเพื่อถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) วิษณุ เครืองาม
(นายวิษณุ เครืองาม)
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สำนักบริหารการประชุมคณะรัฐมนตรี

โทร. 2800391

โทรสาร 2810627

ด่วนที่สุด

ที่ กค 0526.5/13807

กระทรวงการคลัง

ถนนพระราม 6 กท 10400

28 มิถุนายน 2542

เรื่อง การซื้อบัตรโดยสารเครื่องบินจากบริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน)

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

- อ้างถึง 1. หนังสือสำนักเลขธิการคณะรัฐมนตรี ที่ สร 0202/ว 70 ลงวันที่ 9 พฤษภาคม 2523
2. หนังสือสำนักเลขธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร 0216/ว 266 ลงวันที่ 20 ธันวาคม 2538

ตามที่คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ 6 พฤษภาคม 2523 และวันที่ 12 ธันวาคม 2538 เกี่ยวกับการจัดซื้อบัตรโดยสารเครื่องบินไปต่างประเทศ โดยให้ข้าราชการหรือลูกจ้างของทางราชการตลอดจนพนักงานของรัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ ที่จะเดินทางไปต่างประเทศหรือเดินทางกลับประเทศไทย ซื้อบัตรโดยสารเครื่องบินจากบริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) แต่เพียงแห่งเดียว โดยบริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) ต้องให้ส่วนลดแก่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐตามที่กำหนด ความละเอียดปรากฏตามหนังสือที่อ้างถึง นั้น

กระทรวงการคลังขอเรียนว่า มีส่วนราชการบางแห่งแจ้งว่า ราคาบัตรโดยสารที่ซื้อจากบริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) โดยตรง สูงกว่าราคาที่ซื้อจากตัวแทนจำหน่ายของบริษัทการบินไทยฯ มาก คณะกรรมการพิจารณาสิทธิพิเศษของหน่วยงานและรัฐวิสาหกิจได้มีมติให้บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ปรับปรุงหลักเกณฑ์และอัตราลดราคาบัตรโดยสารใหม่ และบริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) ได้เสนอรายละเอียดหลักเกณฑ์และอัตราลดราคาบัตรโดยสารที่ปรับปรุงใหม่ให้คณะกรรมการพิจารณาสิทธิพิเศษของหน่วยงานและรัฐวิสาหกิจพิจารณา ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาสิทธิพิเศษฯ พิจารณาแล้วเห็นชอบ โดยได้ปรับปรุงส่วนลดอัตราค่าโดยสารทั้งกรณีที่ใช้บริการบริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) เพียงสายการบินเดียว และกรณีที่มีสายการบินอื่นที่ร่วมมือให้ส่วนลดเข้ามาเกี่ยวข้อง ของชั้นประหยัดพิเศษและชั้นประหยัดหมู่คณะ (ส่วนชั้นหนึ่ง ชั้นธุรกิจ และชั้นประหยัด ยังกงเคิม) ซึ่งเดิมชั้นประหยัดพิเศษและชั้นประหยัดหมู่คณะ ลดราคาเป็นอัตราร้อยละของราคาจำหน่ายของชั้นนั้นๆ ปรับปรุงเป็นการลดราคาเป็นอัตราร้อยละของราคาจำหน่ายให้กับตัวแทนจำหน่าย (NET AGENT) หรือราคาที่จำหน่ายต่ำที่สุดที่จำหน่ายให้แก่ตัวแทนจำหน่าย

(NET TOP AGENT) และในกรณีที่ราคาที่ลดแล้วของชั้นประหยัดพิเศษยังสูงกว่าราคาที่ลดแล้วของชั้นประหยัดในเส้นทางการบินเดียวกัน บริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) จะเลือกชั้นที่มีราคาถูกกว่าให้ ซึ่งจะเป็นการช่วยประหยัดงบประมาณของทางราชการในส่วนที่เป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางมากยิ่งขึ้น และขอเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่ออนุมัติการลดอัตราค่าโดยสารของบริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) โดยยกเลิกหลักเกณฑ์การลดอัตราค่าโดยสารตามหนังสือที่อ้างถึง และใช้อัตราดังต่อไปนี้แทน

1. ให้บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ให้ส่วนลดแก่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ ดังต่อไปนี้

1.1 ในกรณีที่ไม่มีสายการบินอื่นเข้ามาเกี่ยวข้อง (ใช้เส้นทางหรือบริการจากบริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) เพียงสายเดียว โดยเปลี่ยนแปลงกลับไปใช้สายการบินอื่นอีกไม่ได้)

(1) ส่วนลดในอัตราสุทธิร้อยละ 45.4 ของราคาปกติสำหรับราคาชั้นหนึ่งและชั้นธุรกิจ ลดให้สำหรับข้าราชการที่มีสิทธิเดินทางในชั้นหนึ่งและชั้นธุรกิจเท่านั้น

(2) ส่วนลดในอัตราสุทธิร้อยละ 50 ของราคาปกติสำหรับราคาชั้นประหยัด

(3) ส่วนลดพิเศษในอัตราสุทธิร้อยละ 5 ของราคาลดที่บริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) จำหน่ายให้กับตัวแทนจำหน่ายสำหรับราคาชั้นประหยัดพิเศษ (Excursion Fare หรือ Promotion Fare)

ราคาชั้นประหยัดพิเศษ (Excursion Fare หรือ Promotion Fare) คือ ราคาบัตรโดยสารที่มีอายุการเดินทางตามกำหนดตั้งแต่อยู่ไม่เกิน 7 วัน 45 วัน และ 6 เดือน เป็นต้น รวมทั้งการจำกัดจุดแวะพักตั้งแต่ไม่อนุญาตให้หยุดแวะพักระหว่างทาง อนุญาตให้หยุดแวะพักได้ไม่เกิน 1 จุด อนุญาตให้หยุดแวะพักได้มากกว่า 1 จุด จนถึงไม่จำกัดจุดแวะพัก เป็นต้น ทั้งนี้ แล้วแต่เส้นทางและชนิดของบัตรโดยสาร ซึ่งแตกต่างจากบัตรโดยสารราคาปกติที่มีอายุการเดินทาง 1 ปี สามารถหยุดแวะพักระหว่างทางตามเส้นทางของบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) โดยไม่จำกัด

(4) ในกรณีที่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ เดินทางเป็นหมู่คณะทางบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) จะเสนอราคาพิเศษเป็น หมู่คณะ (Group) มาให้ตามจุดหมายปลายทางซึ่งมีส่วนลดในอัตราสุทธิร้อยละ 5 ของราคาลดที่ต่ำที่สุดที่จำหน่ายให้กับตัวแทนจำหน่าย ทั้งนี้ การเดินทางต้องอยู่ในกฎเกณฑ์ของราคาดังกล่าว เช่น ต้องเดินทางไป - กลับ พร้อมกันทั้งคณะ เป็นต้น

1.2 ในกรณีที่มีสายการบินอื่นที่ร่วมมือให้ส่วนลดเข้ามาเกี่ยวข้อง (ใช้เส้นทางหรือบริการจากบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ร่วมกับสายการบินที่ร่วมมือให้ส่วนลด)

(1) ส่วนลดในอัตราสุทธิร้อยละ 45.4 ของราคาปกติสำหรับราคาทุกชั้น (P/J/Y) เว้นแต่การบินกับบริษัทการบินต่างประเทศบางบริษัท ที่ไม่อยู่ในวิสัยที่จะลดได้ และให้บริษัท การบินไทย จำกัด

(มหาชน) แจงรายชื่อ บริษัท การบินต่างประเทศที่ให้ความร่วมมือในการลดค่าโดยสารเครื่องบินในอัตราดังกล่าวให้กระทรวงการคลังทราบ

(2) ใช้ราคาตลาดที่บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) จำหน่ายให้กับตัวแทนจำหน่าย สำหรับราคาชั้นประหยัดพิเศษ (Excursion Fare หรือ Promotion Fare) ทั้งนี้ การเดินทางต้องอยู่ในกฎเกณฑ์ของราคานั้นๆ

1.3 ในกรณีที่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ เดินทางเป็นหมู่คณะ บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) จะเสนอราคาเป็นหมู่คณะ (Group) มาให้ตามจุดหมายปลายทาง ซึ่งมีราคาเท่ากับราคาตลาดที่จำหน่ายให้กับตัวแทนจำหน่าย ทั้งนี้ การเดินทางต้องอยู่ในกฎเกณฑ์ของราคานั้นๆ เช่น ต้องเดินทางไป - กลับ พร้อมกันทั้งคณะ เป็นต้น (ในกรณีนี้บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) จะช่วยประสานในการขอส่วนลดพิเศษกับสายการบินอื่นที่เกี่ยวข้อง)

1.4 ในกรณีที่มีสายการบินอื่นที่ไม่ร่วมมือให้ส่วนลด หรือใช้เส้นทางที่ไม่อยู่ในวิสัยที่จะลดได้ บริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) จะให้ส่วนลดพิเศษในอัตราสุทธิร้อยละ 9 ให้กับส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ จากราคาปกติ สำหรับราคาทุกชั้น (P/J/Y)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติต่อไปด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ธารินทร์ นิมมานเหมินท์
(นายธารินทร์ นิมมานเหมินท์)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

สำนักการเงินการคลัง 3

ส่วนกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร. 2739662

ด่วนที่สุด

ที่ กค 0526.5/ว 103

กระทรวงการคลัง

ถนนพระราม 6 กท 10400

9 ธันวาคม 2542

เรื่อง การซื้อบัตรโดยสารเครื่องบินในการเดินทางไปต่างประเทศ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง อธิบดี เลขาธิการ ผู้อำนวยการ อธิการบดี

- อ้างถึง
1. หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนมาก ที่ สร 0202/ว 70 ลงวันที่ 9 พฤษภาคม 2523
 2. หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร 0216/ว 266 ลงวันที่ 20 ธันวาคม 2538
 3. หนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค 0526.5/ว 116 ลงวันที่ 25 กันยายน 2539
 4. หนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค 0526.5/ว 32724 ลงวันที่ 12 กันยายน 2540
 5. หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร 0205/ว 139 ลงวันที่ 2 กันยายน 2542

สิ่งที่ส่งมาด้วย หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร 0205/ว 139 ลงวันที่ 2 กันยายน 2542

ตามที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2542 แก้ไขเพิ่มเติมมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 12 ธันวาคม 2538 ในส่วนที่เกี่ยวกับการลดราคาค่าโดยสารของบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) นั้น

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว เห็นว่า ในขณะนี้มติดคณะรัฐมนตรี และหนังสือกระทรวงการคลังในเรื่องการจัดซื้อบัตรโดยสารเครื่องบินในการเดินทางไปต่างประเทศที่จะต้องถือปฏิบัติอยู่หลายฉบับ ดังนั้น เพื่อให้เกิดความสะดวก ถูกต้องในการถือปฏิบัติและอ้างอิง ประกอบกับ บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ขอความร่วมมือปฏิบัติตามแนวทางการซื้อบัตรโดยสารเครื่องบินจึงสมควรเวียนข้อความเข้าใจให้ส่วนราชการทราบและถือปฏิบัติโดยรวบรวมหลักเกณฑ์ตามมติดคณะรัฐมนตรี และหนังสือกระทรวงการคลังที่มีอยู่เดิมตามที่อ้างถึงทั้ง 5 ฉบับ โดยยกเลิกหนังสือที่อ้างถึง 3 และ 4 และถือปฏิบัติตามมติดคณะรัฐมนตรีและหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนดในหนังสือกระทรวงการคลังฉบับนี้แทน ดังนี้

ก. หลักเกณฑ์การซื้อบัตรโดยสารเครื่องบินในการเดินทางไปต่างประเทศตามมติดคณะรัฐมนตรีแจ้งตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ สร 0202/ว 70 ลงวันที่ 9 พฤษภาคม 2523 ที่ นร 0216/ว 266 ลงวันที่ 20 ธันวาคม 2538 และที่ นร 0205/ว 139 ลงวันที่ 2 กันยายน 2542

1. ให้ข้าราชการหรือลูกจ้างของทางราชการตลอดจนพนักงานของรัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐที่จะเดินทางไปต่างประเทศ หรือเดินทางกลับประเทศไทยซึ่งบัตรโดยสารเครื่องบินจากการบินไทย จำกัด (มหาชน) แต่เพียงแห่งเดียว

2. ให้บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ให้ส่วนลดแก่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ ต่อไปนี้

2.1 ในกรณีที่ไม่มีสายการบินอื่นเข้ามาเกี่ยวข้อง (ใช้เส้นทางหรือบริการจากบริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) เพียงสายเดียว โดยเปลี่ยนแปลงกลับไปใช้สายการบินอื่นอีกไม่ได้)

(1) ส่วนลดในอัตราสุทธิร้อยละ 45.4 ของราคาปกติสำหรับราคาชั้นหนึ่งและชั้นธุรกิจ ลดให้สำหรับข้าราชการที่มีสิทธิเดินทางในชั้นหนึ่งและชั้นธุรกิจเท่านั้น

(2) ส่วนลดในอัตราสุทธิร้อยละ 50 ของราคาปกติสำหรับราคาชั้นประหยัด

(3) ส่วนลดพิเศษในอัตราสุทธิร้อยละ 5 ของราคาตลาดที่บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) จำหน่ายให้กับตัวแทนจำหน่ายสำหรับราคาชั้นประหยัดพิเศษ (Excursion Fare หรือ Promotion Fare)

ราคาชั้นประหยัดพิเศษ (Excursion Fare หรือ Promotion Fare) คือ ราคาบัตรโดยสารที่มีอายุการเดินทางตามกำหนดตั้งแต่อยู่ไม่เกิน 7 วัน 45 วัน และ 6 เดือน เป็นต้น รวมทั้งการจำกัดจุดแวะพัก ตั้งแต่ไม่อนุญาตให้หยุดแวะพักระหว่างทาง อนุญาตให้หยุดแวะพักได้ไม่เกิน 1 จุด อนุญาตให้หยุดแวะพักได้มากกว่า 1 จุด จนถึงไม่จำกัดจุดแวะพัก เป็นต้น ทั้งนี้ แล้วแต่เส้นทางและชนิดของบัตรโดยสาร ซึ่งแตกต่างจากบัตรโดยสารราคาปกติที่มีอายุการเดินทาง 1 ปี สามารถหยุดแวะพักระหว่างทางตามเส้นทางของบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) โดยไม่จำกัด

(4) ในกรณีที่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ เดินทางเป็นหมู่คณะทางบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) จะเสนอราคาพิเศษเป็น หมู่คณะ (Group) มาให้ตามจุดหมายปลายทาง ซึ่งมีส่วนลดในอัตราสุทธิร้อยละ 5 ของราคาตลาดที่ต่ำที่สุดที่จำหน่ายให้กับตัวแทนจำหน่าย ทั้งนี้ การเดินทางต้องอยู่ในกฎเกณฑ์ของราคานั้น ๆ เช่น ต้องเดินทางไป - กลับ พร้อมกันทั้งคณะ เป็นต้น

2.2 ในกรณีที่มีสายการบินอื่นที่ร่วมมือให้ส่วนลดเข้ามาเกี่ยวข้อง (ใช้เส้นทางหรือบริการจากบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ร่วมกับสายการบินที่ร่วมมือให้ส่วนลด)

(1) ส่วนลดในอัตราสุทธิร้อยละ 45.4 ของราคาปกติสำหรับราคาทุกชั้น (P/J/Y) เว้นแต่การบินกับบริษัทการบินต่างประเทศบางบริษัทที่ไม่อยู่ในวิสัยที่จะลดได้ และให้บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) แจ้งรายชื่อบริษัท การบินต่างประเทศที่ให้ความร่วมมือในการลดค่าโดยสารเครื่องบินในอัตราดังกล่าวให้กระทรวงการคลังทราบ

(2) ใช้ราคาตลาดที่บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) จำหน่ายให้กับตัวแทนจำหน่าย สำหรับราคาชั้นประหยัดพิเศษ (Excursion Fare หรือ Promotion Fare) ทั้งนี้ การเดินทางต้องอยู่ในกฎเกณฑ์ของราคานั้น ๆ

ในกรณีที่ราคาที่ลดแล้วของชั้นประหยัดพิเศษยังสูงกว่าราคาที่ลดแล้วของชั้นประหยัดในเส้นทางการบินเดียวกัน บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) จะเลือกชั้นที่มีราคาถูกกว่าให้

ทั้งนี้ ให้บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) พิจารณาและออกบัตรโดยสารให้กับส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ ตามราคาที่ถูกที่สุด โดยถือเอากำหนดการเดินทางของทางราชการเป็นหลักในการพิจารณา

2.3 ในกรณีที่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ เดินทางเป็นหมู่คณะ บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) จะเสนอราคาเป็นหมู่คณะ (Group) มาให้ตามจุดหมายปลายทาง ซึ่งมีราคาเท่ากับราคาตลาดที่จำหน่ายให้กับตัวแทนจำหน่าย ทั้งนี้ การเดินทางต้องอยู่ในกฎเกณฑ์ของราคานั้นๆ เช่น ต้องเดินทางไป - กลับ พร้อมกันทั้งคณะ เป็นต้น (ในกรณีนี้บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) จะช่วยประสานในการขอส่วนลดพิเศษกับสายการบินอื่นที่เกี่ยวข้อง)

2.4 ในกรณีที่มีสายการบินอื่นที่ไม่ร่วมมือให้ส่วนลด หรือใช้เส้นทางที่ไม่อยู่ในวิสัยที่จะลดได้ บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) จะให้ส่วนลดพิเศษในอัตราสุทธิร้อยละ 9 ให้กับส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ จากราคาปกติ สำหรับราคาทุกชั้น (P/J/Y)

3. การเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวหรือเดินทางกลับประเทศไทยชั่วคราวในระยะเวลาไม่เกินหนึ่งปี ให้ซื้อบัตรโดยสารเครื่องบินรวมทั้งเที่ยวไปและกลับ

4. การเดินทางไปราชการต่างประเทศตามปกติ ให้เลือกเดินทางโดยเครื่องบินของ บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) แต่ถ้ามีความจำเป็นหรือไม่สะดวกจะเดินทางโดยเครื่องบินของสายการบินอื่นก็ได้

5. กรณีไม่มีตัวแทนหรือสาขาของบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) อยู่ในต่างประเทศ ให้ซื้อบัตรโดยสารเครื่องบินจากสายการบินอื่นได้

6. หากส่วนราชการใดไม่สามารถจะปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังกล่าวได้ให้ขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลังเป็นกรณีๆ ไป

ข. การยกเว้นการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ในการซื้อบัตรโดยสาร

เพื่อความสะดวกรวดเร็วในการปฏิบัติราชการ กระทรวงการคลังโดยอาศัยอำนาจตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 6 พฤษภาคม 2523 ข้อ 6 จึงอนุมัติเป็นการทั่วไปให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่นของรัฐที่ไม่สามารถปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ของมติคณะรัฐมนตรีให้ถือปฏิบัติเป็นกรณีพิเศษ โดยไม่ต้องขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลังเป็นการเฉพาะรายในกรณีและวิธีการดังต่อไปนี้

1. ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องซื้อบัตรโดยสารเครื่องบินของสายการบินอื่นนอกจากสายการบินที่ร่วมมือให้ส่วนลดกับบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ให้เปรียบเทียบราคาค่าบัตรโดยสารเครื่องบินที่ซื้อจากบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) กับราคาค่าบัตรโดยสารเครื่องบินของสายการบินอื่นนั้น หากราคาค่าบัตรโดยสารของสายการบินดังกล่าวมีราคาต่ำกว่าราคาค่าบัตรโดยสารที่ซื้อจากบริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) ไม่น้อยกว่าร้อยละ 30 ให้ซื้อบัตรโดยสารเครื่องบินของสายการบินอื่นดังกล่าวได้

2. ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องซื้อบัตรโดยสารเครื่องบินของ บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) โดยผ่านตัวแทนจำหน่าย ก็สามารถดำเนินการได้ ทั้งนี้ ราคาบัตรโดยสารเครื่องบินของบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ที่ซื้อผ่านตัวแทนจำหน่ายจะต้องต่ำกว่าราคาค่าบัตรโดยสารที่ซื้อจากบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) หรือสาขาของบริษัท

3. ในการดำเนินการตามข้อ 1 หรือข้อ 2 ให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ มีหนังสือสอบถามราคาค่าบัตรโดยสารเครื่องบินจากบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ก่อน ซึ่งบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) จะมีหนังสือแจ้งให้ทราบ ภายใน 5 วันทำการนับแต่วันที่ได้รับการสอบถาม

4. ในกรณีจำเป็นต้องเดินทางกับสายการบินที่ปฏิเสธการรับบัตรโดยสารที่ออกผ่านโดยบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐสามารถซื้อบัตรโดยสารของสายการบินนั้นได้โดยตรง ได้แก่

1. สายการบิน แอร์ไชน่า [AIR CHINA : (CA)]
2. สายการบิน ไชน่า เซาท์เทิร์น แอร์ไลน์ [CHINA SOUTHERN AIRLINES : (CZ)]
3. สายการบิน ไชน่า ยูนนาน แอร์ไลน์ [CHINA YUNNAN AIRLINES : (3Q)]
4. สายการบิน รอยัล แอร์ คอมโบดจ์ [ROYAL AIR COMBODGE : (VJ)]
5. สายการบิน แอร์ มาเก๊า [AIR MACAU : (NX)]
6. สายการบิน ไชน่า อีสเทิร์น แอร์ไลน์ [CHINA EASTERN AIRLINES : (MU)]
7. สายการบิน ไชน่า เซาเวสต์ แอร์ไลน์ [CHINA SOUTHWEST AIRLINES : (SZ)]
8. สายการบิน ดรากอนแอร์ [DRAGON AIR : (KA)]
9. สายการบิน เวียดนาม [VIETNAM AIRLINES : (VN)]
10. บริษัท การบินกรุงเทพ จำกัด [BANGKOK AIRWAYS : (PG)]
11. สายการบิน คอนติเนนตัล มิโทร [CONTINENTAL MITRO : (CS)]
12. สายการบิน ลาว [LAO AVIATION : (QV)]

ค. แนวทางการปฏิบัติในการจัดซื้อบัตรโดยสารเครื่องบินจากบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน)

1. ให้สอบถามราคาค่าบัตรโดยสารเครื่องบินจากบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) โดยระบุรายละเอียดที่บริษัทฯ ขอความร่วมมือให้ แจ้งในการขอออกบัตรโดยสาร ดังนี้

- 1.1 ชื่อส่วนราชการ
- 1.2 ชื่อของผู้เดินทางภาษาไทยและอังกฤษตามหนังสือเดินทาง (PASSPORT)

1.3 ระบุเส้นทางการเดินทางที่ไปปฏิบัติราชการ วันที่จะเดินทางเม พำนักในต่างประเทศ

- 1.4 ความประสงค์ที่จะเดินทางนอกเหนือเส้นทางที่ไปปฏิบัติราชการ
- 1.5 ชั้นโดยสารตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ
- 1.6 วิธีการชำระเงิน (เรียกเก็บกับส่วนราชการ หรือชำระเงินสด)
- 1.7 หนังสือรับรองการเดินทางจากส่วนราชการที่อนุมัติการจ่ายค่าบัตรโดยสาร

2. บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) จะแจ้งราคาบัตรโดยสาร ณ วันที่ทำการสอบถามราคาบัตรโดยสารให้ทราบเมื่อส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ต้องการให้ยื่นขอราคาบัตรโดยสารนั้นๆ ราคาที่แจ้งให้ทราบอาจเปลี่ยนแปลงได้ เนื่องจากอาจมีการเปลี่ยนแปลงอัตราภาษีสนามบิน อัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา (TAXES & EXCHANGE RATE) ที่นั่งของบัตรโดยสารที่มีราคาถูกที่สุดหรือชนิดของบัตรโดยสารจำหน่ายหมดแล้วทำให้ต้องมีการเปลี่ยนแปลงที่นั่งหรือชนิดของบัตรหรือสอบถามราคาไว้ก่อนการเดินทางนานจนราคาบัตรโดยสารเปลี่ยนแปลงไป หรือสาเหตุอื่นๆ ซึ่งส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานของรัฐสามารถสอบถามเหตุผลที่ราคาบัตรโดยสารแตกต่างจากที่มีการแจ้งไว้ได้

3. เนื่องจากราคาบัตรโดยสารชั้นประหยัดพิเศษที่ลดให้แก่ทางราชการใหม่นี้ และบัตรโดยสารที่คิดราคาโดยใช้ราคาปกติ (NORMAL FARE) ราคาจริงกับราคาที่ปรากฏในบัตรโดยสารจะไม่ตรงกัน ในกรณีที่ได้จ่ายเป็นเงินสด การเบิกจ่ายจะต้องเบิกจ่ายตามจำนวนเงินที่ปรากฏตามใบเสร็จรับเงินที่บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ออกให้

ง. การเบิกจ่ายค่าบัตรโดยสาร

1. เมื่อส่วนราชการได้รับแจ้งให้ชำระหนี้จากบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ให้ใช้ใบแจ้งหนี้ของบริษัทเป็นหลักฐานในการเบิกเงินโดยไม่ต้องรอรายงานการเดินทางหรือภาคตัวโดยสารเครื่องบินจากผู้เดินทาง

2. ในกรณีที่จ่ายเป็นเงินสด และขอเบิกจากทางราชการภายหลัง ให้ใช้หลักฐานการขออกรับบัตรโดยสารกับบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) พร้อมกับใบเสร็จรับเงิน และภาคตัวโดยสารเครื่องบินเป็นหลักฐานประกอบการเบิกจ่าย

3. กรณีผู้เดินทางประสงค์จะเดินทางนอกเหนือจากเส้นทางที่จะต้องไปปฏิบัติราชการ ผู้เดินทางจะต้องรับผิดชอบค่าบัตรโดยสารในส่วนที่เกิดขึ้นจากการเดินทางนอกเหนือจากเส้นทางดังกล่าวโดยบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) จะออกใบเสร็จรับเงินเป็น 2 ฉบับ กล่าวคือ ในนามของส่วนราชการหนึ่งฉบับ ในอัตราค่าโดยสารตามเส้นทางการปฏิบัติราชการตามที่ส่วนราชการได้แจ้งในการขออกรับบัตรโดยสาร และในนามผู้เดินทางอีกหนึ่งฉบับในอัตราค่าโดยสารส่วนที่เกิดจากการเดินทางนอกเหนือเส้นทางไปปฏิบัติราชการ

กรณีนี้ให้ใช้หลักฐานใบเสร็จรับเงินฉบับที่ออกในนามส่วนราชการพร้อมกับเอกสารตามข้อ 2 เพื่อเป็นหลักฐานประกอบการเบิกจ่าย

4. การซื้อบัตรโดยสารเครื่องบินของกลุ่มสมรส บุตร และผู้ติดตาม (ของข้าราชการ ลูกจ้างของทางราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ) ที่เดินทางโดยใช้เงินของทางราชการ หรือรัฐวิสาหกิจ ต้องถือปฏิบัติตามนัยมติคณะรัฐมนตรี และหลักเกณฑ์การเบิกจ่ายค่าบัตรโดยสารดังกล่าวข้างต้น

จ. รายชื่อสายการบินที่ร่วมมือให้ส่วนลดค่าบัตรโดยสาร ตามข้อ ก (2.2) มีดังนี้

1. สายการบิน แอร์ฟรานซ์ [AIR FRANCE : (AF)]
2. สายการบิน แอร์อินเดีย [AIR INDIA : (AI)]
3. สายการบิน อลิตาเลีย [ALITALIA : (AZ)]
4. สายการบิน เจแปน แอร์ไลน์ [JAPAN AIRLINES : (JL)]
5. สายการบิน ลูฟฮันซ่า [LUFTHANSA GERMAN AIRLINES : (LH)]
6. สายการบิน มาเลเซีย [MALAYSIA AIRLINES : (MH)]
7. สายการบิน แควนตัส [QANTAS AIRWAYS : (QF)]
8. สายการบิน แวก บราซิลเลียน แอร์เวย์ [VARIG BRAZILLIAN AIRWAYS : (RG)]
9. สายการบิน เซาท์แอฟริกัน แอร์เวย์ [SOUTH AFRICAN AIRWAYS : (SA)]
10. สายการบิน สแกนดิเนเวียน [SCANDINAVIAN AIRLINES : (SK)]
11. สายการบิน ซาบิน่า แอร์ไลน์ [SABINA AIRLINES : (SN)]
12. สายการบิน ยูไนเต็ด แอร์ไลน์ [UNITED AIRLINES : (UA)]

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และแจ้งให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องและรัฐวิสาหกิจในสังกัดทราบและถือปฏิบัติต่อไปด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) วิสุทธิ์ มนตรีวัต
(นายวิสุทธิ์ มนตรีวัต)

รองปลัดกระทรวงฯ ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

สำนักการเงินการคลัง

ส่วนกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร. 2739662

ที่ กค 0502/ ว 84

กระทรวงการคลัง

ถนนพระรามที่ 6 กท. 10400

10 กรกฎาคม 2538

เรื่อง การเบิกเงินค่าธรรมเนียมสนามบิน

เรียน ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง อธิบดี เลขาธิการ ผู้อำนวยการ

ด้วยปรากฏว่า มีส่วนราชการหลายแห่งถือปฏิบัติเกี่ยวกับการใช้ออกสารในการเบิกจ่ายค่าธรรมเนียมสนามบินมาเป็นหลักฐานในการเบิกจ่ายไม่เหมือนกัน ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติเกี่ยวกับการใช้ออกสารในการเบิกจ่ายค่าธรรมเนียมสนามบินและค่าธรรมเนียมอื่น ซึ่งมีใบรับเงินเช่นเดียวกับค่าธรรมเนียมสนามบิน เป็นไปในแนวเดียวกัน จึงเห็นสมควรกำหนดดังนี้

1. ให้ส่วนราชการใช้ใบรับเงินค่าธรรมเนียมสนามบินและใบรับค่าธรรมเนียมอื่นใด ซึ่งมีสาระสำคัญและระบุจำนวนเงินที่ชำระอันมีลักษณะเช่นเดียวกับใบรับค่าธรรมเนียมสนามบิน เป็นใบสำคัญคู่จ่าย เพื่อนำมาเป็นหลักฐานในการเบิกจ่ายเงินของส่วนราชการนั้นได้

2. กรณีใบรับเงินค่าธรรมเนียมตาม 1 สูญหาย ให้ผู้จ่ายเงินทำใบรับรองการจ่ายเงิน ตามข้อ 28(2) ของระเบียบการเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลังของส่วนราชการ พ.ศ. 2520 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) กมล จันทิมา

(นายกมล จันทิมา)

รองปลัดกระทรวงฯ ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

กองกฎหมายและระเบียบการคลัง

ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการใช้ยานพาหนะส่วนตัวเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526

เพื่อปฏิบัติตามความในมาตรา 26 แห่งพระราชกฤษฎีกาคำใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 กระทรวงการคลังจึงเห็นสมควรกำหนดระเบียบการใช้ยานพาหนะส่วนตัวเดินทางไปราชการไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการใช้ยานพาหนะส่วนตัวเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526”

ข้อ 2 ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2526 เป็นต้นไป

ข้อ 3 ในระเบียบนี้

“ยานพาหนะส่วนตัว” หมายความว่า รถยนต์ส่วนบุคคล หรือรถจักรยานยนต์ส่วนบุคคล ซึ่งมีชื่อของทางราชการ ทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้เดินทางไปราชการ หรือไม่ก็ตาม

“เงินชดเชย” หมายความว่า เงินค่าพาหนะที่เหมาะสมให้เป็นการใช้จ่ายสำหรับการใช้ยานพาหนะส่วนตัวเดินทางไปราชการ

ข้อ 4 การใช้ยานพาหนะส่วนตัวเดินทางไปราชการ ให้เบิกเงินชดเชยให้แก่ผู้เดินทางไปราชการ ซึ่งเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครอง แล้วแต่กรณีได้ในอัตราต่อ 1 คัน ดังต่อไปนี้

(1) รถยนต์ส่วนบุคคล	กิโลเมตรละ 1 บาท
(2) รถจักรยานยนต์	กิโลเมตรละ 50 สตางค์

ข้อ 5 การคำนวณระยะทางให้คำนวณตามระยะทางของกรมทางหลวงในทางสั้นและตรง ซึ่งสามารถเดินทางได้โดยสะดวก

ข้อ 6 ผู้เดินทางไปราชการซึ่งเป็นเจ้าของผู้ครอบครอง หรือผู้ขับยานพาหนะส่วนตัวจะขอหรือจะเรียกร้องให้ทางราชการจ่ายเงินให้นอกจากเงินชดเชยตามข้อ 4 อีกไม่ได้ ทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นกรณีใดๆ

ในกรณีที่มิคำพิพากษาให้ทางราชการต้องรับผิดชอบหรือร่วมรับผิดชอบในค่าสินไหมทดแทนอันเกิดจากอุบัติเหตุ เพราะการใช้ยานพาหนะส่วนตัวไปราชการ ผู้เดินทางไปราชการซึ่งเป็นเจ้าของผู้ครอบครอง หรือผู้ขับจะต้องเข้ามาเป็นผู้ชดเชยแทน หรือชดเชยคืนทางราชการแล้วแต่กรณี

ข้อ 7 เงินชดเชยตามข้อ 4 ให้เบิกจ่ายในประเภทค่าพาหนะเดินทางไปราชการ

ข้อ 8 ในกรณีที่ส่วนราชการไม่อาจปฏิบัติตามระเบียบนี้ หรือมีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้ขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลัง

กระทรวงการคลัง

ตั้ง ณ วันที่ 3 มิถุนายน 2528

(ลงชื่อ) สุธี สิงห์เสน่ห์

(นายสุธี สิงห์เสน่ห์)

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

1. แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2540 มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ 27 มิถุนายน 2540 ตามหนังสือกระทรวงการคลังที่ กค. 0526.5/ว. 25509 ลงวันที่ 1 กรกฎาคม 2540

ที่ กค 0502/ ว 37

กระทรวงการคลัง

ถนนพระรามที่ 6 กท. 10400

20 เมษายน 2536

เรื่อง การเบิกค่าพาหนะรับจ้างสำหรับกรณีการเดินทางข้ามเขตจังหวัด

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง อธิบดี เลขานุการ ผู้อำนวยการ

อ้างถึง หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0514/35170 ลงวันที่ 11 กรกฎาคม 2529

ด้วยกระทรวงการคลังเห็นสมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์การเบิกค่าพาหนะรับจ้างข้ามเขตจังหวัดให้เหมาะสมยิ่งขึ้น อาศัยอำนาจตามมาตรา 22 แห่งพระราชกฤษฎีกาคำใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงให้ยกเลิกหนังสือที่อ้างถึง และให้ใช้หลักเกณฑ์การเบิกค่าพาหนะรับจ้างกรณีผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 6 ขึ้นไปหรือตำแหน่งที่เทียบเท่า ข้าราชการตุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น 2 ขึ้นไป ข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น 2 ขึ้นไป หรือข้าราชการทหารซึ่งรับเงินเดือน พันโท นาวาโท นาวาอากาศโท ขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจ ซึ่งมียศพันตำรวจโทขึ้นไป เดินทางข้ามเขตจังหวัดระหว่างสถานที่อยู่ ที่พัก หรือที่ปฏิบัติราชการกับสถานียานพาหนะประจำทางหรือกับสถานที่จัดยานพาหนะที่ต้องใช้ในการเดินทางไปยังสถานที่ปฏิบัติราชการ และในเส้นทางนั้นไม่มียานพาหนะประจำทางระหว่างจังหวัด (เช่น บขส.) วิ่งบริการ ดังนี้

1. การเดินทางข้ามเขตจังหวัดระหว่างกรุงเทพฯ กับจังหวัดที่มีเขตติดต่อกับกรุงเทพฯ ให้ผู้เดินทางไปราชการเบิกค่าพาหนะรับจ้างได้เท่าที่จ่ายจริงภายในวงเงินไม่เกิน 400 บาท

2. การเดินทางข้ามเขตจังหวัดอื่น ๆ นอกเหนือจากข้อ 1 ให้ผู้เดินทางไปราชการเบิกค่าพาหนะรับจ้างได้เท่าที่จ่ายจริงภายในวงเงินไม่เกิน 200 บาท

ทั้งนี้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

จึงเรียนมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ปรีดี บุญยัง

(นายปรีดี บุญยัง)

รองปลัดกระทรวงฯ ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

กองกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร.2739573

3 มีนาคม 2537

เรื่อง ซ้อมความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้สิทธิเบิกค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นต้องจ่ายเนื่องในการเดินทางไป
ราชการตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง อธิบดี เลขานุการ ผู้อำนวยการ อธิการบดี

ด้วยพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ.2528 และที่แก้ไขเพิ่มเติม
มาตรา 14 (4) กำหนดว่า ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการชั่วคราว ได้แก่ ค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นต้องจ่าย
เนื่องในการเดินทางไปราชการ แต่มิได้กำหนดค่านิยามไว้ จึงทำให้ส่วนราชการมีปัญหาในทางปฏิบัติ
เกี่ยวกับการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายดังกล่าว ดังนั้นเพื่อให้ส่วนราชการสะดวกในการพิจารณา และควบคุม
การเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายดังกล่าว เป็นไปในแนวเดียวกัน กระทรวงการคลังเห็นสมควรกำหนดหลักเกณฑ์
ในการพิจารณาว่า ค่าใช้จ่ายใดถือเป็นค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นต้องจ่ายเนื่องในการเดินทางไปราชการ
ตามพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว ซึ่งจะต้องมีองค์ประกอบดังนี้

1. เป็นค่าใช้จ่ายที่จำเป็นต้องจ่าย หากไม่จ่ายไม่อาจเดินทางถึงจุดหมายแต่ละช่วงที่เดินทางไปปฏิบัติราชการได้ เช่น ค่าปะยาง ค่าผ่านทางควน เป็นต้น
2. ต้องไม่เป็นค่าใช้จ่ายที่มีกฎหมาย ระเบียบ หลักเกณฑ์ ข้อบังคับหรือหนังสือสั่งการของกระทรวงการคลังกำหนดไว้เป็นการเฉพาะ เช่น ค่าครุภัณฑ์ ค่าสาธารณูปโภค เป็นต้น ซึ่งต้องปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ หลักเกณฑ์ ข้อบังคับหรือหนังสือสั่งการเหล่านั้น
3. ต้องไม่ใช่ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวกับงานที่ไปปฏิบัติราชการ เช่น ค่าซื้อฟิล์มถ่ายรูป (ที่ใช้ในงานสำรวจข้อมูลตามหน้าที่ราชการของคน) เป็นต้น

จึงเรียนมาเพื่อทราบและถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) กมล จันทิมา

(นายกมล จันทิมา)

รองปลัดกระทรวงฯ ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

กองกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร.2739813 ต่อ 4440

ด่วนที่สุด

ที่ กค 0528.5/ ว 71

กระทรวงการคลัง

ถนนพระรามที่ 6 กท. 10400

11 มิถุนายน 2539

เรื่อง การเบิกค่าธรรมเนียมเข้าประเทศ (วีซ่า)

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง อธิบดี เลขานุการ ผู้อำนวยการ อธิการบดี

อ้างถึง พระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ด้วยพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ 5 พ.ศ. 2534 มาตรา 54 บัญญัติว่า “ค่ารับรองและค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นต้องจ่ายเนื่องในการเดินทางไปราชการ ให้เบิกในลักษณะเหมาจ่ายตามหลักเกณฑ์และวงเงินที่สำนักงานประมาณกำหนด ค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นต้องจ่ายเนื่องในการเดินทางไปราชการตามวรรคหนึ่ง หากเป็นค่าใช้จ่ายที่มีอัตรากำหนดไว้แน่นอน เช่น ค่าธรรมเนียมการใช้สนามบิน ภาษีการเดินทางออกนอกราชอาณาจักร ให้เบิกได้เท่าที่จ่ายจริง”

ปรากฏว่า ส่วนราชการหลายแห่งได้ขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลังเพื่อเบิกจ่ายค่าธรรมเนียมเข้าประเทศ (วีซ่า) เป็นจำนวนมาก เนื่องจากปัจจุบันสถานทูตของประเทศต่างๆ ได้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมเข้าประเทศ (วีซ่า) จากข้าราชการผู้เดินทางไปปฏิบัติราชการในประเทศนั้นๆ กระทรวงการคลังจึงเห็นสมควรขอความร่วมมือเกี่ยวกับการเบิกจ่ายค่าธรรมเนียมเข้าประเทศ (วีซ่า) ที่สถานทูตต่างประเทศเรียกเก็บกับข้าราชการในการเดินทางเข้าประเทศ โดยมีอัตราค่าธรรมเนียมเข้าประเทศที่แน่นอนให้ถือเป็นค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นต้องจ่ายเนื่องในการเดินทาง ดังนั้น ข้าราชการผู้เดินทางไปราชการต่างประเทศ ซึ่งมีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ย่อมมีสิทธิเบิกค่าธรรมเนียมเข้าประเทศ (วีซ่า) จากเงินงบประมาณของทางราชการได้ตามจำนวนเงินที่จ่ายไปจริง โดยไม่ต้องขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลัง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และแจ้งให้หน่วยงานในสังกัดถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) กมล จันทิมา

(นายกมล จันทิมา)

รองปลัดกระทรวง ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

สำนักการเงินการคลัง

ส่วนกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร.2739613 ต่อ 4439

ที่ กค 0502/56513

กระทรวงการคลัง

ในพระบรมมหาราชวัง 10200

4 พฤศจิกายน 2526

เรื่อง ข้อความเข้าใจเกี่ยวกับการเบิกค่าขนย้ายสิ่งของส่วนตัว ในลักษณะเหมาจ่ายตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดกระทรวง อธิบดี เลขานุการ

ด้วยส่วนราชการต่างๆ มีปัญหาในการปฏิบัติตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 มาตรา 33 ซึ่งกำหนดให้ผู้เดินทางไปราชการประจำเบิกค่าขนย้ายสิ่งของส่วนตัวในลักษณะเหมาจ่ายได้ตามอัตราในบัญชี 3 ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ว่า การคำนวณระยะทาง เพื่อขอเบิกค่าขนย้ายดังกล่าวจะถือหลักเกณฑ์ใด

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว ขอเรียนข้อความเข้าใจว่า การคำนวณระยะทางเพื่อขอเบิกค่าขนย้ายตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 มาตรา 33 ให้คำนวณตามระยะทางของกรมทางหลวงในทางสั้นและตรง ซึ่งสามารถเดินทางได้โดยสะดวก

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และแจ้งให้หน่วยงานในสังกัดถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไปด้วย
จักษอบุณมา

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ไพจิตร โรจนวานิช

(นายไพจิตร โรจนวานิช)

รองปลัดกระทรวงฯ ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

กองระบบบัญชีและการคลัง

โทร.2213820

ที่ กค 0502/62741

กระทรวงการคลัง

ในพระบรมมหาราชวัง 10200

6 ธันวาคม 2527

เรื่อง แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการเบิกค่าขนย้ายสิ่งของส่วนตัวในลักษณะเหมาจ่าย

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง อธิบดี เลขานุการ

อ้างถึง หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0502/58513 ลงวันที่ 4 พฤศจิกายน 2526

ตามหนังสือที่อ้างถึงกระทรวงการคลังได้ข้อมความเข้าใจเกี่ยวกับการเบิกค่าขนย้ายสิ่งของส่วนตัวในลักษณะเหมาจ่ายตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 ซึ่งกำหนดให้คำนวณระยะทางเพื่อขอเบิกค่าขนย้ายสิ่งของส่วนตัวตามนัยมาตรา 33 แห่งพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว โดยคำนวณตามระยะทางของกรมทางหลวงในทางสั้นและตรงซึ่งสามารถเดินทางได้โดยสะดวก นั้น

เนื่องจากส่วนราชการบางแห่งมีปัญหาในการปฏิบัติตามหนังสือกระทรวงการคลังดังกล่าวว่าในการคำนวณระยะทางตามนัยหนังสือดังกล่าว จะถือหลักการคำนวณจากที่ใด ถึงที่ใด กระทรวงการคลังจึงเห็นสมควรกำหนดแนวทางปฏิบัติเพิ่มเติมเกี่ยวกับการเบิกค่าขนย้ายสิ่งของส่วนตัวในลักษณะเหมาจ่ายตามนัยมาตรา 33 แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ดังนี้

1. การคำนวณระยะทางเพื่อสิทธิในการเบิกค่าขนย้ายสิ่งของส่วนตัวตามนัยมาตราดังกล่าว นั้น ให้คำนวณโดยถือระยะทางระหว่างท้องที่ซึ่งเป็นที่ตั้งสำนักงานแห่งเดิมกับท้องที่ซึ่งเป็นที่ตั้งสำนักงานแห่งใหม่ หรือกับท้องที่ที่เป็นภูมิลำเนาเดิมในกรณีออกจากราชการซึ่งท้องที่ดังกล่าวให้ถือท้องที่ระดับตำบลขึ้นไป

2. การคำนวณระยะทางดังกล่าว นั้น ให้ถือหลักการเดินทางในเส้นทางที่สั้นและตรงซึ่งสามารถเดินทางได้โดยสะดวก โดยใช้ระยะทางตามเส้นทางของกรมทางหลวง หากไม่มีระยะทางของกรมทางหลวง ให้ใช้ระยะทางตามเส้นทางของทางการอื่นที่ตัดผ่าน เช่น ระยะทางของเทศบาล ในกรณีที่ไม่มีระยะทางของกรมทางหลวงและของทางการอื่นให้ผู้เดินทางเป็นผู้รับรองระยะทางช่วงดังกล่าวได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และโปรดแจ้งให้หน่วยงานในสังกัดทราบ และถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไปด้วย จักขอขอบคุณมาก

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ไพจิตร โรจนวานิช

(นายไพจิตร โรจนวานิช)

รองปลัดกระทรวงฯ ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

กองระบบบัญชีและการคลัง

โทร.2224864

ที่ สร. 0201/ว 146

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

6 ตุลาคม 2520

เรื่อง ระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว

เรียน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

สิ่งที่ส่งมาด้วย บันทึกที่ สร. 0302/26043 ลงวันที่ 14 กันยายน 2520 และระเบียบฯ

ด้วยสำนักงบประมาณเสนอว่า ได้มีบันทึกกราบเรียนท่านนายกรัฐมนตรีเพื่อขอความเห็นชอบในการเสนอขอให้คณะรัฐมนตรีมีมติในเรื่องที่เกี่ยวกับการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว ดังต่อไปนี้

1. ยกเลิกมติคณะรัฐมนตรีซึ่งเวียนแจ้งตามหนังสือที่ สร.0201/ว 73 ลงวันที่ 8 กรกฎาคม 2517 เฉพาะในเรื่องที่ให้ส่วนราชการทำความตกลงการเงินกับสำนักงบประมาณ

2. ให้กระทรวงทบวงกรมต่างๆ ถือปฏิบัติตามระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวที่สำนักงบประมาณเสนอ

ความละเอียดปรากฏตามบันทึก และระเบียบฯ ที่ได้ส่งมาพร้อมนี้

ท่านรองนายกรัฐมนตรี (นายอัมพร จันทรวจิตร) สั่งและปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรี ได้พิจารณาแล้ว มีคำสั่งให้เสนอคณะรัฐมนตรีอนุมัติ

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ 5 ตุลาคม 2520 ลงมติอนุมัติตามที่สำนักงบประมาณเสนอ

จึงเรียนยืนยันมา.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) ปลั่ง มีจุล

(นายปลั่ง มีจุล)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองกลาง

โทร.2812240

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงบประมาณ

ที่ สร.0302/28043 วันที่ 14 กันยายน 2520

เรื่อง การกำหนดระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว

กราบเรียน ท่านนายกรัฐมนตรี ผ่านท่านรองนายกรัฐมนตรี (นายอัมพร จันทรวิจิตร)

1. ตามที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติซึ่งแจ้งตามหนังสือที่ สร.0201/ว. 114 ลงวันที่ 6 พฤศจิกายน 2519 ความว่าตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2521 เป็นต้นไป การตั้งงบประมาณรายจ่ายค่าใช้จ่ายในการเจรจาธุรกิจ และประชุมนานาชาติให้ตั้งไว้ทางกระทรวงเจ้าของเรื่อง นั้น

สำนักงบประมาณเข้าใจว่า มติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวมีความมุ่งหมายที่จะให้การดำเนินการเกี่ยวกับการส่งเจ้าหน้าที่ของกระทรวง ทบวง กรมต่างๆ ไป ร่วมการประชุมหรือเจรจาธุรกิจ ณ ต่างประเทศเป็นไปด้วยความรวดเร็วยิ่งขึ้น เพราะแต่เดิมมา งบประมาณรายจ่ายเพื่อการนี้ได้ตั้งไว้ในงบกลาง ส่วนราชการที่ประสงค์จะส่งเจ้าหน้าที่ไปร่วมการประชุมหรือเจรจาธุรกิจ ณ ต่างประเทศ จะต้องขอให้สำนักงบประมาณพิจารณาจัดสรรงบประมาณรายจ่ายงบกลางให้เป็นคราวๆ ไป ทำให้เสียเวลาดำเนินการในเรื่องนี้ อย่างไรก็ดี สำนักงบประมาณขอกราบเรียนว่า แม้งบประมาณรายจ่ายประเภทค่าใช้จ่ายในการเจรจาธุรกิจและประชุมนานาชาติจะตั้งไว้ทางกระทรวงหรือทบวงเจ้าของเรื่องก็ตาม แต่วิธีปฏิบัติในด้านการเงินบางอย่างที่ใช้อยู่ในขณะนี้ยังไม่เอื้ออำนวยให้การดำเนินการจัดส่งข้าราชการไปราชการต่างประเทศชั่วคราวเป็นไปโดยรวดเร็วเท่าที่ควร ดังจะกราบเรียนต่อไปนี้

(1) ในปัจจุบันนี้ มีมติคณะรัฐมนตรีซึ่งแจ้งตามหนังสือ สร.0201/ว. 73 ลงวันที่ 8 กรกฎาคม 2517 กำหนดว่าการอนุมัติให้ข้าราชการไปร่วมการประชุม ศึกษา คูงาน และไปราชการต่างประเทศจะต้องทำความตกลงการเงินกับสำนักงบประมาณเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ดังนั้น แม้งบประมาณรายจ่ายประเภทค่าใช้จ่ายในการเจรจาธุรกิจและประชุมนานาชาติจะตั้งไว้ทางกระทรวงหรือทบวงเจ้าของเรื่อง แต่ส่วนราชการก็ยังคงต้องทำความตกลงการเงินกับสำนักงบประมาณในการส่งเจ้าหน้าที่ไปราชการต่างประเทศชั่วคราวตามนัยแห่งมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว

(2) ตามนัยมาตรา 50 และมาตรา 53 ของพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2518 การเบิกเงินค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวบางประเภท

ในลักษณะเหมาจ่ายคือ ค่ารับรอง ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด และค่าพาหนะสำหรับการเดินทางภายในประเทศของต่างประเทศ จะเบิกได้ตามหลักเกณฑ์และจำนวนเงินที่สำนักงานงบประมาณกำหนด ซึ่งในทางปฏิบัติที่แล้วมา ส่วนราชการต่าง ๆ จะขอทำความตกลงกับสำนักงานงบประมาณเพื่อเบิกเงินค่าใช้จ่ายประเภทดังกล่าวเป็นราย ๆ ไป ซึ่งทำให้ต้องเสียเวลาในการดำเนินการในเรื่องนี้

2. สำนักงานงบประมาณเห็นว่า การที่ส่วนราชการยังต้องทำความตกลงการเงินกับสำนักงานงบประมาณก่อนที่จะอนุมัติให้เจ้าหน้าที่ในสังกัดเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวดังที่กราบเรียนในข้อ 1 ก็ดี การที่ส่วนราชการต้องทำความตกลงกับสำนักงานงบประมาณเพื่อเบิกเงินค่าใช้จ่ายในการเดินทางในลักษณะเหมาจ่าย ดังที่กราบเรียนในข้อ 2 ก็ดี ย่อมทำให้การดำเนินการเกี่ยวกับการอนุมัติให้ข้าราชการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวไม่รวดเร็วเท่าที่ควร ฉะนั้น สำนักงานงบประมาณจึงเห็นสมควรยกเลิกมติคณะรัฐมนตรีที่ให้ส่วนราชการทำความตกลงการเงินกับสำนักงานงบประมาณในการอนุมัติให้ข้าราชการเดินทางไปราชการต่างประเทศ ส่วนการเบิกเงินค่าใช้จ่ายบางประเภทในลักษณะเหมาจ่ายดังกล่าวข้างต้นนั้น สำนักงานงบประมาณจะได้วางหลักเกณฑ์การจ่ายเงินดังกล่าวสำหรับกรณีทั่วไปขึ้นไปขึ้นไว้และกำหนดเป็นระเบียบเพื่อให้ส่วนราชการต่าง ๆ ถือปฏิบัติต่อไป ซึ่งจะทำให้การเบิกจ่ายเงินค่าใช้จ่ายดังกล่าวโดยทั่วไปไม่ต้องทำความตกลงกับสำนักงานงบประมาณเป็นราย ๆ ไป

อย่างไรก็ดี สำนักงานงบประมาณเห็นว่า ถ้ายกเลิกมติคณะรัฐมนตรีที่ให้ส่วนราชการทำความตกลงการเงินกับสำนักงานงบประมาณดังกล่าวแล้ว ก็ควรกำหนดระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวขึ้นไว้เพื่อให้ส่วนราชการต่าง ๆ ถือปฏิบัติในเรื่องนี้เป็นแนวเดียวกัน และเพื่อให้การส่งเจ้าหน้าที่ของกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ ไปราชการต่างประเทศชั่วคราวเป็นไปโดยประหยัดและเหมาะสม

3. สำนักงานงบประมาณได้นำเรื่องดังกล่าวเข้าหารือในคณะกรรมการประสานงานระหว่างหน่วยราชการทางการเงิน ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้แต่งตั้งขึ้นโดยมีเจ้าหน้าที่ระดับสูงของสำนักงานงบประมาณ กรมบัญชีกลาง และสำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินร่วมเป็นกรรมการอยู่ด้วยแล้ว คณะกรรมการฯ เห็นชอบตามความเห็นของสำนักงานงบประมาณดังที่กราบเรียนข้างต้นและเห็นพ้องกับสำนักงานงบประมาณที่จะเสนอขอให้คณะรัฐมนตรีมีมติให้กระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ ถือปฏิบัติตามระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว ซึ่งคณะกรรมการฯ ได้ยกร่างขึ้น

4. จึงขอประทานกราบเรียนมาเพื่อขอความเห็นชอบในการเสนอขอให้คณะรัฐมนตรีมีมติดังต่อไปนี้

(1) ยกเลิกมติคณะรัฐมนตรีซึ่งแจ้งตามหนังสือที่ สร.0201/ว. 73 ลงวันที่ 8 กรกฎาคม 2517 เฉพาะในเรื่องที่ให้ส่วนราชการทำความตกลงการเงินกับสำนักงบประมาณในการอนุมัติให้ข้าราชการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว

(2) ให้กระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ ถือปฏิบัติตามระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวซึ่งแนบท้ายบันทึกนี้

ทั้งนี้ ได้ประทานเสนอเอกสารที่เกี่ยวข้องมาเพื่อประกอบการพิจารณาด้วยรวม 3 ฉบับ

(ลงชื่อ) สุธี สิงห์เสน่ห์

(นายสุธี สิงห์เสน่ห์)

ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ

ระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว

1. การเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวซึ่งต้องเบิกค่าใช้จ่ายในการนี้จากเงินงบประมาณแผ่นดิน หรือเงินอื่นใดของทางราชการ ให้ผู้เดินทางออกเดินทางล่วงหน้าได้ตามความจำเป็น แต่ต้องไม่เกินระยะเวลาดังจะกล่าวต่อไปนี้

(1) ในกรณีที่เดินทางไปประเทศในทวีปเอเชีย ให้ออกเดินทางล่วงหน้าก่อนถึงเวลาที่เริ่มปฏิบัติราชการในประเทศนั้น ๆ เป็นเวลาไม่เกินยี่สิบสี่ชั่วโมง

(2) ในกรณีที่เดินทางไปประเทศออสเตรเลียหรือนิวซีแลนด์หรือประเทศในทวีปยุโรปอเมริกาเหนือ หรือแอฟริกา ให้ออกเดินทางล่วงหน้าก่อนถึงเวลาเริ่มปฏิบัติราชการในประเทศนั้นเป็นเวลาไม่เกินสี่สิบแปดชั่วโมง

(3) ในกรณีที่ออกเดินทางไปประเทศในทวีปอเมริกาใต้ ให้ออกเดินทางล่วงหน้าก่อนถึงเวลาเริ่มปฏิบัติราชการในประเทศนั้น ๆ เป็นเวลาไม่เกินเจ็ดสิบสองชั่วโมง

เวลาเริ่มปฏิบัติราชการดังกล่าวใน (1) (2) และ (3) ข้างต้น หมายความว่าเวลาเริ่มต้นการประชุม การเจรจาธุรกิจ การดูงานหรือการปฏิบัติงานอื่นใดตามที่ได้รับมอบหมายจากทางราชการ

2. ถ้าผู้เดินทางมีความจำเป็นต้องออกเดินทางล่วงหน้าเกินระยะเวลาดังกล่าวใน 1 เพราะมีกิจธุระส่วนตัวก็ให้กระทำได้ แต่จะนับเวลาที่เกินนั้นเป็นเวลาเดินทางไปราชการ เพื่อคำนวณเบี้ยเลี้ยงเดินทางไม่ได้ แต่ทั้งนี้ถ้าผู้เดินทางเป็นข้าราชการหรือลูกจ้างของส่วนราชการ ให้ขออนุญาตลาภกิจหรือลาพักก่อนต่อผู้บังคับบัญชาตามระเบียบว่าด้วยการนั้นด้วย

ถ้าผู้เดินทางต้องออกเดินทางล่วงหน้าเกินระยะเวลาดังกล่าวใน 1 เนื่องจากความจำเป็นในทางราชการหรือเหตุอื่น ๆ ซึ่งมีใช้กิจส่วนตัว ให้ขออนุญาตขยายระยะเวลาเดินทางล่วงหน้าต่อผู้มีอำนาจอนุมัติตัวบุคคลในการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว เมื่อได้รับอนุมัติแล้ว ให้นับเวลาที่เกินนั้นเป็นเวลาเดินทางไปราชการเพื่อคำนวณเบี้ยเลี้ยงเดินทางได้

3. เมื่อเสร็จการปฏิบัติราชการในต่างประเทศแล้ว ให้ผู้เดินทางซึ่งเป็นข้าราชการหรือลูกจ้างของส่วนราชการเดินทางกลับประเทศไทยโดยไม่ชักช้า และต้องเดินทางถึงประเทศไทยภายในกำหนดเวลาดังจะกล่าวต่อไปนี้

(1) ในกรณีที่เดินทางไปประเทศในทวีปเอเชีย ให้เดินทางถึงประเทศไทยภายในยี่สิบสี่

ชั่วโมง นับแต่เวลาที่เสร็จสิ้นการปฏิบัติราชการ

(2) ในกรณีที่เดินทางไปประเทศออสเตรเลีย หรือนิวซีแลนด์ หรือประเทศในทวีปยุโรป อเมริกาเหนือ หรือแอฟริกา ให้เดินทางถึงประเทศไทยภายในสี่สิบแปดชั่วโมงนับแต่เวลาที่เสร็จสิ้นการปฏิบัติราชการ

(3) ในกรณีที่เดินทางไปประเทศในทวีปอเมริกาใต้ ให้เดินทางถึงประเทศไทยภายในเจ็ดสิบสองชั่วโมง นับแต่เวลาที่เสร็จสิ้นการปฏิบัติราชการ

เวลาที่เสร็จสิ้นการปฏิบัติราชการดังกล่าวใน (1) (2) และ (3) ข้างต้นหมายความว่า เวลาที่เสร็จสิ้นการประชุม การเจรจาธุรกิจ การดูงานหรือการปฏิบัติงานอื่นใดตามที่ได้รับมอบหมายจากทางราชการ

4. ในกรณีที่ผู้เดินทางมีความจำเป็นต้องเดินทางถึงประเทศไทยเกินระยะเวลาที่กล่าวใน 3 นอกจากกรณีเจ็บป่วยระหว่างเดินทาง ให้นำความใน 2 มาใช้บังคับโดยอนุโลมถ้าผู้เดินทางเจ็บป่วยระหว่างเดินทาง ให้เบิกค่าเบี่ยงเลี้ยง และค่าที่พักสำหรับระยะเวลาที่หยุดอยู่เพราะเจ็บป่วย ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

²⁵ 5. การเบิกเงินค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวให้ปฏิบัติดังนี้

(1) สำหรับการเดินทางเพื่อเข้าร่วมการประชุมในต่างประเทศหรือการเดินทางไปเจรจาธุรกิจ ณ ต่างประเทศ ซึ่งรวมทั้งการเจรจาเงินกู้ และการเจรจาขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศให้เบิกจากเงินบกลาง รายการค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเจรจาธุรกิจ และการประชุมนานาชาติที่ตั้งไว้ทางกระทรวงหรือทบวงเจ้าของเรื่องก่อน ในกรณีที่มีความจำเป็นจะใช้เงินหมวดค่าใช้จ่ายหรือเงินอื่น ๆ ของส่วนราชการเจ้าสังกัดของผู้เดินทางเป็นค่าใช้จ่ายในการนี้ให้ขอทำความตกลงกับสำนักงบประมาณก่อนทุกครั้ง

(2) สำหรับการเดินทางเพื่อดูงาน ฝึกงาน หรือปฏิบัติงานอื่นใดตามที่ได้รับมอบหมายจากทางราชการ นอกจากที่กล่าวใน (1) ข้างต้น ให้เบิกจากงบประมาณรายจ่ายหรือเงินอื่นใดของส่วนราชการเจ้าสังกัดของผู้เดินทางหรือส่วนราชการเจ้าของเรื่องแล้วแต่กรณี

6. ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องเบิกเงินค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวจากงบประมาณรายจ่ายบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น ให้ส่วนราชการเจ้าสังกัดของผู้เดินทางหรือส่วนราชการเจ้าของเรื่องแล้วแต่กรณีทำความตกลงกับสำนักงบประมาณ

³7. ภายใต้บังคับ ข้อ 7 ทวิ ผู้เดินทางไปดูงาน ฝึกงาน อบรมหรือสัมมนาในต่างประเทศ โดยได้รับทุนหรือความช่วยเหลือจากต่างประเทศหรือจากหน่วยงานใดๆ จะเบิกค่าใช้จ่ายใด ๆ จากทางราชการไม่ได้ ยกเว้นค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นเนื่องในการเดินทางไปราชการในลักษณะเหมาะสม ให้เบิกจ่ายได้ตามหลักเกณฑ์และวงเงินที่สำนักงานงบประมาณกำหนด

³7 ทวิ ในกรณีรัฐบาลต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศให้ทุนดูงาน ฝึกงาน แก่เจ้าหน้าที่ของส่วนราชการ โดยให้ค่าโดยสารเครื่องบินเพียงหนึ่งเที่ยว ถ้าทุนดูงานหรือฝึกงานนั้น เป็นประโยชน์แก่ทางราชการ และการดูงานหรือฝึกงานนั้นเกี่ยวกับเทคนิคใหม่ ๆ ส่วนราชการจะเบิกจ่ายค่าโดยสารเครื่องบินชั้นต่ำสุด เพียงหนึ่งเที่ยว สำหรับผู้ได้รับทุนดูงาน ฝึกงานดังกล่าวจากงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการเข้าสังกัดก็ได้ โดยให้ทำความตกลงกับสำนักงานงบประมาณเป็นราย ๆ ไป

¹8. ผู้เดินทางไปร่วมประชุมหรือเจรจาธุรกิจในต่างประเทศ โดยได้รับความช่วยเหลือจากต่างประเทศหรือหน่วยงานใด ๆ ไม่ว่าจะเป็นเงินบริการหรือสิ่งของ ถ้าความช่วยเหลือที่ได้รับน้อยกว่าสิทธิที่จะพึงมีตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ ให้ทางราชการจ่ายเงินสมทบให้ตามเกณฑ์ที่กล่าวใน 9

¹9. การเบิกเงินค่าใช้จ่ายสมทบตาม 8 ให้เป็นไปตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(1) ถ้าผู้ให้ความช่วยเหลือจ่ายค่าเบี่ยงเลียงหรือค่าที่พักให้ต่ำกว่าอัตราที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ ให้จ่ายเงินค่าเบี่ยงเลียงและค่าที่พักสมทบให้ได้รับตามสิทธิ ในกรณีที่ผู้ให้ความช่วยเหลือจัดที่พักให้ ให้ถือว่าผู้เดินทางได้รับเงินค่าที่พักเต็มอัตราตามสิทธิ

(2) ถ้าผู้ให้ความช่วยเหลือไม่จ่ายค่าเบี่ยงเลียงระหว่างวันเดินทางไปกลับ ให้ทางราชการจ่ายค่าเบี่ยงเลียงสำหรับวันเดินทางไปและกลับในกรณีที่ผู้เดินทางพึงได้รับตามเกณฑ์ที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

(3) ในกรณีที่ผู้ให้ความช่วยเหลือไม่จ่ายเงินค่าเครื่องแต่งตัว ให้ทางราชการจ่ายเงินค่าเครื่องแต่งตัวให้ตามสิทธิของผู้เดินทาง ถ้าผู้ให้ความช่วยเหลือจ่ายเงินค่าเครื่องแต่งตัวให้น้อยกว่าที่ผู้เดินทางจะพึงได้รับตามสิทธิ ก็ให้จ่ายเงินค่าเครื่องแต่งตัวให้เท่ากับจำนวนเงินที่ยังขาดอยู่

(4) ให้ผู้เดินทางมีสิทธิได้รับเงินค่ารับรองตามหลักเกณฑ์ที่สำนักงานงบประมาณกำหนดหรือตามที่จะได้ทำความตกลงกับสำนักงานงบประมาณแล้วแต่กรณี

(5) ถ้าผู้ให้ความช่วยเหลือไม่ออกค่าโดยสารเครื่องบินให้เลย ให้เบิกค่าโดยสารเครื่องบิน

ไปกลับได้ตามสิทธิของผู้เดินทาง ถ้าผู้ให้ความช่วยเหลือออกค่าโดยสารเครื่องบินให้เพียงหนึ่งเที่ยวให้เบิกค่าโดยสารเครื่องบินอีกหนึ่งเที่ยวจากทางราชการได้

ในกรณีที่ผู้ให้ความช่วยเหลือออกค่าโดยสารเครื่องบินชั้นที่สนาจรให้ แม้ผู้เดินทางจะมีสิทธิโดยสารเครื่องบินชั้นหนึ่งก็ตาม ทางราชการจะไม่จ่ายเงินสมทบเป็นค่าโดยสารเครื่องบินชั้นหนึ่งให้อีก

10. ผู้เดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวซึ่งเป็นข้าราชการหรือลูกจ้างของส่วนราชการจะออกเดินทางจากประเทศไทยได้ต่อเมื่อได้รับอนุมัติจากผู้มีอำนาจอนุมัติตัวบุคคลในการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวแล้ว

11. อำนาจอนุมัติตัวบุคคลในการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวให้เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรีว่าด้วยการนั้น

12. ให้ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง หรือหัวหน้าส่วนราชการ ซึ่งมีฐานะเป็นกรม แล้วแต่กรณี ดูแลให้การเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวเป็นไปโดยเหมาะสมและประหยัดโดยคำนึงถึงประโยชน์ที่ทางราชการจะได้รับ เมื่อเปรียบเทียบกับค่าใช้จ่ายที่ต้องเสียไป

¹13. การปฏิบัติเกี่ยวกับการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว นอกจากที่กำหนดไว้เป็นระเบียบปฏิบัติดังกล่าวข้างต้น ให้เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

¹ แก้ไขเพิ่มเติมโดยหนังสือสำนักเลขาธิการคณะกรรมการฯ ที่ สร.0201/ว.197 ลงวันที่ 30 พฤศจิกายน 2521 และได้ใช้ข้อความใหม่แทนแล้ว

² แก้ไขเพิ่มเติมโดยหนังสือสำนักเลขาธิการคณะกรรมการฯ ที่ สร.0201/ว.98 ลงวันที่ 15 มิถุนายน 2522 และได้ใช้ข้อความใหม่แทนแล้ว

³ แก้ไขเพิ่มเติมโดยหนังสือสำนักเลขาธิการคณะกรรมการฯ ที่ นร 0205/ว 119 ลงวันที่ 10 สิงหาคม 2531 และได้ใช้ข้อความใหม่แทนแล้ว

ระเบียบสำนักงบประมาณ

ว่าด้วยการเบิกเงินค่ารับรอง ค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นเนื่องในการเดินทางไปราชการ และค่าพาหนะในลักษณะเหมาจ่ายในการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว

พ.ศ. 2527

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์การเบิกเงินค่ารับรอง ค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นเนื่องในการเดินทางไปราชการและค่าพาหนะในลักษณะเหมาจ่าย ในการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 52 และมาตรา 54 ของพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2527 สำนักงบประมาณจึงกำหนดระเบียบขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักงบประมาณว่าด้วยการเบิกเงินค่ารับรอง ค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นเนื่องในการเดินทางไปราชการและค่าพาหนะในลักษณะเหมาจ่ายในการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว พ.ศ. 2527”

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน 2527 เป็นต้นไป

ข้อ 3 การเบิกเงินค่ารับรอง ค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นเนื่องในการเดินทางไปราชการ และค่าพาหนะในลักษณะเหมาจ่ายในการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวนอกเหนือไปจากที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ให้ขอทำความตกลงกับสำนักงบประมาณ

หมวด 1

การเบิกจ่ายค่ารับรอง

ข้อ 4 ผู้เดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวซึ่งดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้ ให้ได้รับเงินค่ารับรองในลักษณะเหมาจ่ายได้ทุกกรณี โดยให้เบิกจ่ายได้ตามจำนวนเงินที่ได้รับความตกลงกับสำนักงบประมาณเป็นราย ๆ ไปคือ

- (1) ประธานองคมนตรี หรือองคมนตรี
- (2) นายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรี
- (3) ประธานหรือรองประธานของสภาซึ่งเป็นองค์กรนิติบัญญัติ
- (4) ประธานศาลฎีกา รองประธานศาลฎีกา หรืออธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์

ข้อ 5 ผู้เดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวนอกจากที่กล่าว ใน ข้อ 4 ให้ได้รับเงินค่ารับรองในลักษณะเหมาะสมในกรณีใดกรณีหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- (1) เป็นผู้เดินทางไปเข้าร่วมประชุมระหว่างประเทศในฐานะผู้แทนรัฐบาลหรือรัฐสภา แต่ไม่รวมถึงการประชุมและการสัมมนาทางวิชาการ
- (2) เป็นผู้เดินทางไปเจรจาธุรกิจ เจริญกู้เงินและขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศ ในฐานะผู้แทนรัฐบาล
- (3) เป็นผู้เดินทางไปปรึกษาหารือหรือเข้าร่วมการประชุมเกี่ยวกับความร่วมมือระหว่างหน่วยงานของรัฐบาลไทยกับหน่วยงานต่างประเทศ
- (4) เป็นผู้เดินทางไปเยือนต่างประเทศในฐานะทูตสันถวไมตรีหรือในฐานะแขกของรัฐบาลต่างประเทศ
- (5) เป็นผู้เดินทางไปร่วมในงานรัฐพิธีตามคำเชิญของรัฐบาลต่างประเทศ
- (6) เป็นผู้เดินทางไปจัดงานแสดงสินค้าไทย หรือส่งเสริมสินค้าไทยในต่างประเทศ หรือส่งเสริมการลงทุนของต่างประเทศในประเทศไทย
- (7) เป็นผู้เดินทางไปเผยแพร่ศิลปหรือวัฒนธรรมไทยในต่างประเทศ

ข้อ 6 ผู้เดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวตามข้อ 5 ให้ได้รับเงินค่ารับรองเหมาะสมสำหรับการเดินทางแต่ละครั้งตามอัตราที่กำหนดในบัญชีท้ายระเบียบนี้

ข้อ 7 การจ่ายเงินค่ารับรองในการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวในกรณีที่เดินทางไปปฏิบัติราชการเป็นคณะ ให้จ่ายแก่หัวหน้าคณะในนามของคณะผู้เดินทาง

หมวด 2

การเบิกเงินค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นเนื่องในการเดินทางไปราชการ

ข้อ 8 ผู้เดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวยกเว้นผู้เดินทางไปฝึกงาน ดูกานหรือสัมมนา โดยรับทุนหรือความช่วยเหลือจากต่างประเทศ หรือจากบุคคลใดๆ นอกจากจะเบิกค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นเนื่องในการเดินทางไปราชการได้เท่าที่จ่ายจริงตามมาตรา 54 วรรคสองแห่งพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2527 แล้ว จะเบิกค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นเนื่องในการเดินทางไปราชการในลักษณะเหมาะสมได้โดยขอทำความตกลงกับสำนักงบประมาณ

หมวด 3

การเบิกเงินค่าพาหนะภายในประเทศของต่างประเทศ

ข้อ 9 ผู้เดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวจะเบิกค่าพาหนะสำหรับการเดินทางภายในประเทศของต่างประเทศในลักษณะเหมาจ่ายได้โดยขอทำความตกลงกับสำนักงบประมาณเป็นราย ๆ ไป

บทเฉพาะกาล

ข้อ 10 การเบิกค่าใช้จ่ายประเภทต่าง ๆ ตามระเบียบนี้สำหรับการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวในวันหรือภายหลังวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ถ้าเป็นกรณีที่สำนักงบประมาณได้ให้ความตกลงไว้ก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับให้เบิกจ่ายเงินดังกล่าวตามที่ได้รับความตกลงจากสำนักงบประมาณ

ประกาศ ณ วันที่ 10 ตุลาคม 2527

(ลงชื่อ) บดี จุณณานนท์

(นายบดี จุณณานนท์)

ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ

* สำนักงบประมาณแจ้งให้ส่วนราชการต่าง ๆ ทราบและถือปฏิบัติตามหนังสือสำนักงบประมาณ ที่ นร 0302/ว 28

บัญชีอัตราค่ารับรองในการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว

(หน่วย : บาท)

ผู้ดำรงตำแหน่งหรือชั้นยศ	เดินทางไม่เกิน 15 วัน	เดินทางเกิน15 วัน แต่ไม่เกิน 30 วัน
1. ตำแหน่งระดับ 5 ลงมาหรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการ ตุลาการซึ่งได้รับเงินเดือนชั้น 1 คณะตุลาการหรือข้าราชการ อัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น 1 หรือข้าราชการทหาร ซึ่งรับเงินเดือน พันตรี นาวาตรี นาวาอากาศตรี ลงมาหรือข้าราชการตำรวจยศ พันตำรวจตรีลงมา	1,500	2,500
2. ตำแหน่งระดับ 6 ถึงระดับ 8 หรือตำแหน่งที่เทียบเท่าหรือข้าราชการ ตุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น 2 ถึงชั้น 3 หรือข้าราชการอัยการซึ่ง รับเงินเดือนชั้น 2 ถึงชั้น 3 หรือข้าราชการทหารซึ่งรับเงิน เดือนพันโท นาวาโท นาวาอากาศโทถึงพันเอก นาวาเอก นาวา อากาศเอก อัตราเงินเดือนพันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอก พิเศษอันดับ 1 หรือข้าราชการตำรวจ ซึ่งมียศพันตำรวจโทถึง พันตำรวจเอก อัตราเงินเดือนพันตำรวจเอกพิเศษอันดับ 1	2,000	3,500
3. ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 9 ขึ้นไป หรือดำรงตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการตุลาการ ซึ่งรับเงินเดือนชั้น 4 ขึ้นไป หรือข้าราชการ อัยการ ซึ่งรับเงินเดือนชั้น 4 ขึ้นไป หรือข้าราชการทหาร ซึ่งรับเงินเดือน พันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอกพิเศษ อันดับ 2 ขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจ ซึ่งมียศพันตำรวจเอก อัตราเงินเดือนพันตำรวจเอกพิเศษอันดับ 2 ขึ้นไป	3,000	4,500

ที่ นร 0411/ว 062

สำนักงบประมาณ

ถนนพระรามที่ 6 กทม. 10400

16 กุมภาพันธ์ 2537

เรื่อง ขอความร่วมมือในการขอทำความตกลงเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว
เรียน

ด้วยปรากฏว่ามีส่วนราชการหลายแห่ง ขออนุมัติใช้งบประมาณเป็นค่าใช้จ่ายเดินทางไปราชการต่างประเทศภายหลังการเดินทางไปแล้ว ซึ่งการขออนุมัติดังกล่าวเป็นการไม่ชอบด้วยระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวและแก้ไขเพิ่มเติม และบางครั้งขออนุมัติเกินความจำเป็น สำนักงบประมาณจึงใคร่ขอให้ส่วนราชการที่มีความจำเป็นจะต้องให้เจ้าหน้าที่เดินทางไปราชการต่างประเทศที่ต้องขอให้สำนักงบประมาณพิจารณาอนุมัติค่าใช้จ่ายในการเดินทางได้ไปปฏิบัติเกี่ยวกับการขอให้สำนักงบประมาณพิจารณา ดังนี้

1. ขอให้ส่วนราชการพิจารณากำหนดส่งเจ้าหน้าที่ไปราชการต่างประเทศเฉพาะเท่าที่จำเป็นแก่การปฏิบัติราชการตามหน้าที่และภารกิจนั้นเท่านั้น
2. กรณีที่ส่วนราชการขอเบิกเงินค่ารับรองเป็นกรณีพิเศษนอกเหนือหลักเกณฑ์ที่กำหนดในระเบียบสำนักงบประมาณว่าด้วยการเบิกเงินค่ารับรอง ค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็น เนื่องในการเดินทางไปราชการ และค่าพาหนะในลักษณะเหมาจ่ายในการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว พ.ศ. 2527 ใคร่ขอให้พิจารณาใช้จ่ายเท่าที่จำเป็นจริงๆ และโดยประหยัด
3. โปรดขอทำความตกลงด้านการเงินกับสำนักงบประมาณ โดยให้หนังสือที่ขอทำความตกลงนั้นถึงสำนักงบประมาณก่อนถึงกำหนดวันเดินทางไปต่างประเทศ อย่างน้อย 7 วันทำการ ทั้งนี้ เพื่อให้สำนักงบประมาณ พิจารณาตอบส่วนราชการได้ทันเวลาก่อนเดินทางไปราชการต่างประเทศ
จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือปฏิบัติต่อไปด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) บดี จุณณานนท์

(นายบดี จุณณานนท์)

ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ

สำนักวิเคราะห์งบประมาณด้านความมั่นคงและบริหารทั่วไป

โทร. 2739475

โทรสาร 2739475

ด่วนมาก

ที่ นร 0411/ว 139

สำนักงบประมาณ

ถนนพระรามที่ 6 กทม. 10400

15 สิงหาคม 2537

เรื่อง การขออนุมัติค่าใช้จ่ายเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว

เรียน

- อ้างถึง
1. หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ สร 0201/ว 98 ลงวันที่ 15 มิถุนายน 2522
 2. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการอนุมัติให้เดินทางไปราชการและการจัดการประชุมของทางราชการ พ.ศ. 2524 แจกส่วนราชการตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ สร 0203/ว 243 ลงวันที่ 16 พฤศจิกายน 2524
 3. หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ สร 0202/ว 28 ลงวันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2528
 4. หนังสือสำนักงบประมาณ ที่ นร 0305/ว 400 ลงวันที่ 15 พฤษภาคม 2528
 5. หนังสือสำนักงบประมาณ ที่ นร 0411/ว 082 ลงวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2537

ตามหนังสือที่อ้างถึง ได้กำหนดให้ส่วนราชการปฏิบัติเกี่ยวกับการให้ข้าราชการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว จากเงินงบประมาณหมวดค่าตอบแทน ใช้สอยและวัสดุ เพื่อการประชุมหรือดูงาน ให้เป็นไปโดยประหยัด นั้น

สำนักงบประมาณขอเรียนว่า โดยที่มีหลายส่วนราชการยังมีได้ดำเนินการตามนโยบายหนังสือดังกล่าวข้างต้น โดยจัดส่งข้าราชการไปประชุมหรือดูงานเป็นจำนวนมาก และใช้จ่ายในวงเงินที่สูงมากจากหมวดค่าตอบแทน ใช้สอยและวัสดุ ซึ่งนอกจากเป็นการไม่ประหยัดแล้ว ยังเป็นการใช้เงินงบประมาณไม่ตรงกับกิจกรรมของงาน/โครงการที่ได้ขอตั้งงบประมาณไว้ ซึ่งควรจะทำเมื่อมีความจำเป็นจริงๆ ที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้เท่านั้น สำนักงบประมาณจึงขอความร่วมมืออีกครั้ง ขอให้โปรดพิจารณาและปฏิบัติเกี่ยวกับการให้ข้าราชการเดินทางไปราชการต่างประเทศตามระเบียบฯ มติคณะรัฐมนตรีโดยเคร่งครัดด้วย และโปรดส่งหนังสือที่ขออนุมัติค่าใช้จ่ายเดินทางไปราชการต่างประเทศไปถึงสำนักงบประมาณก่อนเดินทางไม่น้อยกว่า 2 สัปดาห์ กับขอเรียนว่าการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวก่อนได้รับอนุมัติค่าใช้จ่ายนั้น เป็นการไม่ชอบด้วยระเบียบและวินัยทางการคลังตามมติคณะรัฐมนตรีแจ้งตามหนังสือที่อ้างถึง 3 ซึ่งสำนักงบประมาณอาจไม่สามารถพิจารณาอนุมัติได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและใคร่ขอความร่วมมือได้โปรดถือปฏิบัติโดยเคร่งครัดต่อไปด้วยจักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) บดี จุณณานนท์

(นายบดี จุณณานนท์)

ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ

สำนักวิเคราะห์งบประมาณด้านความมั่นคง

และบริหารทั่วไป

โทร. 2739475 โทรสาร 2739475

คว่นที่สุด

ที่ นร 0411/ว 024

สำนักงบประมาณ

ถนนพระรามที่ 6 ทพ. 10400

21 ธันวาคม 2538

เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติในการขออนุมัติค่าใช้จ่ายเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว

เรียน

อ้างถึง หนังสือสำนักงบประมาณ คว่นมาก ที่ นร 0411/ว 139 ลงวันที่ 15 สิงหาคม 2537

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงบประมาณได้เวียนแจ้งขอให้ส่วนราชการพิจารณาจัดส่งเจ้าหน้าที่เดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวในจำนวนที่จำเป็นและเหมาะสม โดยคำนึงถึงประโยชน์ที่จะเกิดแก่ทางราชการ และเพื่อให้การใช้จ่ายเงินงบประมาณเป็นไปโดยประหยัดตามนโยบายรัฐบาลและไม่เกิดผลกระทบต่อบริษัทสำหรับการปฏิบัติงานตามกิจกรรมหลักของงาน/โครงการที่ตั้งงบประมาณไว้ โดยให้ส่วนราชการแจ้งขออนุมัติค่าใช้จ่ายต่อสำนักงบประมาณก่อนการเดินทางไม่น้อยกว่า 2 สัปดาห์ แล้วนั้นปรากฏว่าหลายส่วนราชการยังส่งเจ้าหน้าที่เดินทางไปประชุมและดูงานในต่างประเทศโดยมิได้จัดทำเป็นแผนและโครงการดูงาน และมีได้ตั้งงบประมาณไว้เป็นการโดยเฉพาะ แต่ขอใช้จ่ายจากเงินงบประมาณหมวดค่าตอบแทน ใช้สอยและวัสดุ ที่กำหนดไว้สำหรับกิจกรรมหลักของแผนงานต่างๆ ในแต่ละปีเป็นจำนวนเงินที่สูงมาก ซึ่งเป็นการปฏิบัติที่ไม่สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลอันอาจทำให้เกิดผลเสียหายต่อการปฏิบัติงานตามกิจกรรมหลัก ตลอดจนเป็นการเพิ่มภาระงบประมาณด้านรายจ่ายประจำให้สูงขึ้นด้วย และระยะเวลาการขออนุมัติค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการต่อสำนักงบประมาณไม่เป็นไปตามระยะเวลาที่สำนักงบประมาณกำหนด จึงทำให้เกิดปัญหาหลายประการ

เพื่อให้การใช้จ่ายเงินงบประมาณในการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวของส่วนราชการเป็นไปโดยประหยัดเพื่อประโยชน์ของทางราชการอย่างแท้จริง และมีให้เกิดผลกระทบที่เื้อนต่องาน/โครงการที่กำหนดไว้ ตลอดจนให้การพิจารณาอนุมัติค่าใช้จ่ายดังกล่าวสะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้น สำนักงบประมาณจึงเห็นสมควรกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติในการขออนุมัติค่าใช้จ่ายเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวให้ส่วนราชการต่างๆ ถือปฏิบัติ ดังนี้

1. ให้ส่วนราชการที่มีความจำเป็นต้องส่งเจ้าหน้าที่เดินทางไปเจรจาหรือประชุมนานาชาติจัดทำแผนและโครงการประชุมฯ เพื่อเสนอขอตั้งงบประมาณไว้ในหมวดรายจ่ายอื่นของกระทรวงหรือทบวงเจ้าสังกัด

2. ให้ส่วนราชการที่มีความจำเป็นต้องส่งเจ้าหน้าที่เดินทางไปดูงาน ฝึกงาน อบรม สัมมนา หรือปฏิบัติงานอื่นใดในต่างประเทศ จัดทำแผนและโครงการดูงานฯ เพื่อขอตั้งงบประมาณเป็นรายจ่ายประจำปีของส่วนราชการนั้นๆ โดยจัดทำเป็นโครงการให้ชัดเจนไม่ว่าจะขอตั้งในหมวดรายจ่ายใด

การจัดทำแผนและโครงการดังกล่าวให้แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับวัตถุประสงค์วงเงินค่าใช้จ่าย ระยะเวลาและจำนวนผู้เดินทางแต่ละโครงการให้ชัดเจน โดยพิจารณากำหนดโครงการเฉพาะที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ของทางราชการอย่างแท้จริง และหากมีความจำเป็นต้องกำหนดให้มีการเดินทางไปดูงานฯ ในต่างประเทศไว้เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรการฝึกอบรม ขอให้จัดเฉพาะหลักสูตรผู้บริหารระดับกลางขึ้นไปเท่านั้น ทั้งนี้ ให้ตั้งงบประมาณรายจ่ายในการเดินทางไปดูงานต่างประเทศของข้าราชการผู้ได้รับการฝึกอบรมทั้งหมดไว้ที่ส่วนราชการผู้จัดการฝึกอบรม

สำหรับการขออนุมัติค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว ขอให้โปรดแนบหนังสือเชิญหรือหนังสือตอบรับการไปดูงานจากหน่วยงานที่เดินทางไปดูงาน ณ ประเทศนั้นพร้อมกำหนดการดูงานด้วย

3. กรณีข้าราชการได้รับการฝึกอบรมในสถาบันอุดมศึกษาที่จัดเป็นหลักสูตรเปิดบริการทางวิชาการแก่บุคคลทั่วไป และกำหนดให้มีการเดินทางไปดูงานต่างประเทศไว้เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร จะไม่ถือเป็นเงื่อนไขที่จะให้ผู้ได้รับการอบรมจะเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปดูงานต่างประเทศจากงบประมาณของทางราชการได้

4. การขออนุมัติค่าใช้จ่ายในการจัดส่งเจ้าหน้าที่เดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวเกินกว่าหรือนอกเหนือไปจากที่ได้รับอนุมัติแล้ว จะกระทำได้เฉพาะกรณีที่ไม่สามารถกำหนดเป็นแผนและโครงการไว้ล่วงหน้าหรือกรณีที่มีความจำเป็น หากไม่ดำเนินการจะเกิดความเสียหายแก่ทางราชการ โดยให้แจ้งขอทำความเข้าใจไปยังสำนักงบประมาณแต่เนิ่นๆ ก่อนที่ส่วนราชการไปมีภาระผูกพันกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือก่อนการเดินทางอย่างช้าไม่น้อยกว่า 15 วันทำการ หากไม่เป็นไปตามที่สำนักงบประมาณกำหนด สำนักงบประมาณไม่อาจพิจารณาและอนุมัติย้อนหลังให้ได้ เนื่องจากเป็นการก่อกวนผูกพันของส่วนราชการไปก่อนที่จะได้รับอนุมัติจากสำนักงบประมาณ

5. สำหรับกรณีเฉพาะกิจที่ส่วนราชการมิได้กำหนดเป็นแผนและโครงการ การไปดูงาน ฝึกงาน อบรม สัมมนาหรือปฏิบัติงานอื่นใดในต่างประเทศประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2539 ไว้ ส่วนราชการใดมีความจำเป็นต้องใช้จ่ายเงินงบประมาณหมวดค่าตอบแทน วัสดุและวัสดุ หรือเงินอื่นใด

เพื่อจัดส่งเจ้าหน้าที่เดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว ขอให้ส่วนราชการจัดทำแผนและโครงการโดย
แสดงภาพรวมทุกโครงการรวมทั้งค่าใช้จ่ายทั้งหมด และให้แจ้งขอทำความตกลงต่อสำนักงบประมาณตั้งแต่
ต้นปีงบประมาณ อย่างช้าภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัติงบประมาณประกาศใช้
จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือปฏิบัติโดยเคร่งครัดต่อไป

ขอแสดงความนับถือ
(ลงชื่อ) เสรี สุขสถาพร
(นายเสรี สุขสถาพร)
ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ

สำนักวิเคราะห์งบประมาณด้านความมั่นคงและบริหารทั่วไป

โทร. 2739027-8 ต่อ 2402, 2405-6

โทรสาร 2739347

ที่ กค 0502/48916

กระทรวงการคลัง

ในพระบรมมหาราชวัง 10200

30 กันยายน 2526

เรื่อง คำพาหนะเดินทางกลับประเทศไทยของคู่สมรส บุตร หรือผู้ติดตาม

เรียน ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง อธิบดี เลขานุการ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบรายงานการอนุมัติให้คู่สมรส บุตร หรือผู้ติดตาม เดินทางกลับก่อนข้าราชการหรือลูกจ้างที่มีตำแหน่งหน้าที่ประจำในต่างประเทศ

ด้วยพระราชกฤษฎีกาคำใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ.2526 มาตรา 63 วรรคสอง กำหนดว่า ในกรณีคู่สมรส บุตร หรือผู้ติดตาม มีความจำเป็นต้องเดินทางกลับประเทศไทยก่อนข้าราชการหรือลูกจ้าง ให้กระทรวงเจ้าสังกัดขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลังก่อน จึงจะเบิกคำพาหนะเดินทางกลับได้

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว เห็นว่า เพื่อความคล่องตัวของส่วนราชการจึงเห็นสมควร กำหนดหลักเกณฑ์ให้คู่สมรส บุตร หรือผู้ติดตาม ที่มีความจำเป็นที่จะต้องเดินทางกลับประเทศไทยก่อนข้าราชการหรือลูกจ้าง ที่ประจำในต่างประเทศเบิกคำพาหนะเดินทางกลับได้เมื่อได้รับอนุมัติจากปลัดกระทรวงเจ้าสังกัด หรือผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจเช่นเดียวกับปลัดกระทรวง สำหรับส่วนราชการที่ไม่มีปลัดกระทรวง โดยไม่ต้องขอตกลงกับกระทรวงการคลัง และเมื่อได้อนุมัติแล้ว ขอให้กระทรวงเจ้าสังกัดรวบรวมข้อมูลตามแบบรายงานที่แนบมาพร้อมนี้ ส่งให้กระทรวงการคลังทราบด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและโปรดแจ้งให้หน่วยงานในสังกัดทราบ เพื่อถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ภูษงค์ เฟ่งศรี

(นายภูษงค์ เฟ่งศรี)

รองปลัดกระทรวงฯ ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

กองระบบบัญชีและการคลัง โทร.2213820

ส่วนราชการ

**แบบรายงานการอนุมัติให้คู่สมรส บุตร ผู้ติดตาม
เดินทางกลับก่อนเข้าราชการหรือผู้จ้าง ที่มีตำแหน่งหน้าที่ประจำในต่างประเทศ**

เหตุผล ที่อนุมัติให้กลับก่อน (แยกเป็นรายการณ์)	จำนวนคู่สมรส บุตร ผู้ติดตาม ที่ได้รับอนุมัติให้เดินทางกลับก่อน							หมายเหตุ
	ในช่วงระหว่าง		ปีงบประมาณ พ.ศ.					
	ไม่เกิน 3 เดือน	ไม่เกิน 6 เดือน	ไม่เกิน 1 ปี	ไม่เกิน 2 ปี	ไม่เกิน 3 ปี	ไม่เกิน 3 ปี	รวม (จำนวนคน)	
1.								
2.								
3.								
4.								
5.								
6.								
7.								
รวม								

หมายเหตุ ให้ดำเนินการส่งแบบรายงานนี้ให้กองระบงาเกษมิและการคลัง กรมบัญชีกลาง ภายในสิ้นเดือนถัดไป นับจากวันสิ้นช่วงเวลาที่จะนุ

ด่วนมาก

ที่ กค 0502 /ว 129

กระทรวงการคลัง

ถนนพระรามที่ 6 กท 10400

4 ตุลาคม 2534

เรื่อง การเบิกค่าพาหนะเดินทางกลับประเทศไทยสำหรับบุตรของข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำ
ในต่างประเทศ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง อธิบดี เลขานุการ ผู้อำนวยการ

ตามที่พระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ.2528 กำหนดหลักเกณฑ์
การเบิกค่าพาหนะเดินทางกลับประเทศไทยสำหรับบุตรของข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำในต่าง
ประเทศ ตามมาตรา 63 ซึ่งให้นำมาตรา 62 มาใช้บังคับโดยอนุโลม นั้น

เพื่อความเข้าใจอันถูกต้อง และเพื่อให้ถือปฏิบัติในแนวทางเดียวกัน กระทรวงการคลัง
จึงขอซ้อมความเข้าใจดังนี้

1. ข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำในต่างประเทศ และได้นำบุตรของตนติดตามไปอยู่
ด้วยในต่างประเทสนั้น จะมีสิทธิเบิกค่าพาหนะเดินทางกลับของบุตรได้จะต้องอยู่ในหลักเกณฑ์ 3 ประการ
คือ บุตรมีอายุไม่เกิน 25 ปี ไม่มีคู่สมรส และอยู่ในความอุปการะของข้าราชการที่เดินทางไปอยู่ใน
ต่างประเทศ

2. กรณีบุตรที่ติดตามไปอยู่ด้วยกับข้าราชการในต่างประเทศ และมีได้เดินทางกลับประเทศ
ไทยพร้อมกับข้าราชการจะขอใช้สิทธิเบิกค่าพาหนะเดินทางกลับประเทศไทยในภายหลังได้ ต้องเป็นกรณี
เดินทางกลับภายใน 3 ปี นับแต่วันที่ข้าราชการเดินทางกลับประเทศไทย แต่ทั้งนี้บุตรของข้าราชการ
ดังกล่าวต้องมีอายุไม่เกิน 25 ปี ไม่มีคู่สมรสและอยู่ในอุปการะของข้าราชการด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดแจ้งให้หน่วยงานในสังกัดทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ทวีเกียรติ กฤษณามระ

(นายทวีเกียรติ กฤษณามระ)

รองปลัดกระทรวงฯ ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

กองกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร.2739613 ต่อ 4442

ด่วนที่สุด

ที่ กค 0502/ว 50

กระทรวงการคลัง

ถนนพระรามที่ 6 กท 10400

1 เมษายน 2534

เรื่อง หลักเกณฑ์การเบิกเบี่ยเลี้ยงเดินทางและค่าเช่าที่พักในกรณีการเดินทางไปปฏิบัติราชการของลูกจ้างที่ส่วนราชการในต่างประเทศเป็นผู้จ้าง

เรียน ส่วนราชการที่มีหน่วยงานในต่างประเทศ

อ้างถึง หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0502/34881 ลงวันที่ 14 กรกฎาคม 2526

ด้วยพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2534 มาตรา 49 วรรค 4 กำหนดว่า “การเดินทางไปปฏิบัติราชการของลูกจ้างที่ส่วนราชการในต่างประเทศเป็นผู้จ้าง ให้เบิกเบี่ยเลี้ยงเดินทางและค่าเช่าที่พักได้ตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลัง กำหนด” เพื่ออนุวัติให้เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว กระทรวงการคลังจึงเห็นควรให้ยกเลิกหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ตามหนังสือกระทรวงการคลังที่อ้างถึงข้างต้น และให้ใช้หลักเกณฑ์การเบิกเบี่ยเลี้ยงเดินทาง และค่าเช่าที่พักของลูกจ้างที่ส่วนราชการในต่างประเทศเป็นผู้จ้าง ในกรณีที่เดินทางไปปฏิบัติราชการชั่วคราวนอกที่ตั้งสำนักงานซึ่งปฏิบัติราชการปกติตามคำสั่งผู้บังคับบัญชาดังต่อไปนี้แทน

1. ให้หัวหน้าส่วนราชการในต่างประเทศสังกัดกระทรวงการต่างประเทศเป็นผู้กำหนดอัตราเบี่ยเลี้ยงเดินทางและค่าเช่าที่พักตามสมควรแก่ฐานะของลูกจ้าง แต่ต้องไม่เกินอัตราระดับตำแหน่งค่าสุดของบัญชีหมายเลข 3 และบัญชีหมายเลข 4 ท้ายระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเบี่ยเลี้ยงเดินทาง และค่าเช่าที่พักในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2534 สำหรับลูกจ้างของสำนักงานต่างๆ ที่ประจำในต่างประเทศนั้น

2. กรณีที่มีความจำเป็นต้องส่งให้ลูกจ้างที่ประจำสำนักงานในต่างประเทศมาปฏิบัติงานชั่วคราวในประเทศไทย เพราะไม่อาจหาเจ้าหน้าที่อื่นในประเทศที่จะปฏิบัติงานดังกล่าวได้ การเบิกเบี่ยเลี้ยงเดินทาง และค่าเช่าที่พักในประเทศไทยให้ใช้หลักเกณฑ์เช่นเดียวกับกรณีลูกจ้างของส่วนราชการในประเทศไทย ซึ่งได้รับค่าจ้างจากเงินงบประมาณรายจ่าย เดินทางไปราชการชั่วคราวในราชอาณาจักรได้รับ

3. ในกรณีที่เห็นสมควรกำหนดอัตราสูงกว่าข้อ 1 และข้อ 2 ให้ขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลังก่อน

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2534 เป็นต้นไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และโปรดแจ้งให้ส่วนราชการในสังกัดซึ่งมีสำนักงานประจำในต่างประเทศถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ประสิทธิ์ รัตนเสถียร

(นายประสิทธิ์ รัตนเสถียร)

รองปลัดกระทรวงฯ ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

กองกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร. 2739662

ที่ กค 0502/ว 17

กระทรวงการคลัง

ถนนพระรามที่ 8 กท 10400

21 กุมภาพันธ์ 2538

เรื่อง การเบิกค่าเช่าที่พักในการเดินทางไปราชการประจำในต่างประเทศ

เรียน ส่วนราชการที่มีหน่วยงานประจำในต่างประเทศ

ด้วยปรากฏว่า ข้าราชการที่เดินทางไปราชการประจำในต่างประเทศมีความจำเป็นต้องเช่าอพาร์ทเมนท์เพื่อใช้เป็นที่พักแทนโรงแรม ในกรณีเดินทางไปถึงท้องที่ที่ตั้งสำนักงานแห่งใหม่ในต่างประเทศ และทางราชการยังไม่อาจให้เข้าพักในบ้านที่ทางราชการจัดไว้ได้

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว เห็นความจำเป็นดังกล่าว และเพื่อให้การปฏิบัติเป็นไปในแนวเดียวกัน จึงเห็นควรอนุญาตให้ข้าราชการที่เดินทางไปราชการประจำในต่างประเทศ เมื่อเดินทางไปถึงท้องที่ที่ตั้งสำนักงานแห่งใหม่ในต่างประเทศ และทางราชการยังไม่อาจให้เข้าพักในบ้านที่ทางราชการจัดไว้ เบิกจ่ายค่าเช่าที่พักอื่นนอกจากโรงแรมได้เท่าที่จ่ายจริงไม่เกินหลักเกณฑ์และอัตราที่กำหนดตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการเบิกจ่ายเบี่ยเลี้ยงเดินทางและค่าเช่าที่พักในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2534 และที่แก้ไขเพิ่มเติม เป็นระยะเวลาไม่เกิน 15 วัน นับแต่วันไปถึงท้องที่ที่ตั้งสำนักงานแห่งใหม่ โดยให้ใช้ใบเสร็จรับเงินเพียงอย่างเดียวเป็นหลักฐานประกอบการเบิกจ่าย ทั้งนี้ การเช่าที่พักภายในระยะเวลาดังกล่าว ต้องได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชา ซึ่งดำรงตำแหน่งอธิบดีหรือตำแหน่งที่เทียบเท่าขึ้นไปด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และแจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) กมล จันทิมา

(นายกมล จันทิมา)

รองปลัดกระทรวงฯ ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

กองกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร.2739561

ที่ กค 0526.7/ว 17

กระทรวงการคลัง

ถนนพระราม 6 กท. 10400

23 มีนาคม 2542

เรื่อง การเบิกจ่ายค่าเช่าที่พักเกิน 15 วัน

เรียน ส่วนราชการที่มีหน่วยงานประจำในต่างประเทศ

ด้วยปรากฏว่า ข้าราชการที่เดินทางไปราชการประจำในต่างประเทศเมื่อเดินทางไปถึงท้องที่ที่ตั้งสำนักงานแห่งใหม่ในต่างประเทศ และทางราชการยังไม่อาจให้ข้าราชการเข้าพักในบ้านที่ทางราชการจัดไว้ซึ่งมิใช่บ้านพักที่เป็นกรรมสิทธิ์ของทางราชการ ทำให้ข้าราชการดังกล่าวต้องพักแรมในโรงแรมหรือที่พักอื่นนอกจากโรงแรมเป็นเวลาเกินกว่า 15 วันนับแต่วันไปถึงท้องที่ที่ตั้งสำนักงานแห่งใหม่ ตามนัยมาตรา 61 แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติม เป็นจำนวนมาก เพื่อให้เกิดความสะดวก คล่องตัว และลดขั้นตอนในการปฏิบัติงานของส่วนราชการที่มีหน่วยงานประจำในต่างประเทศ กระทรวงการคลังจึงเห็นสมควรกำหนดให้ข้าราชการที่เดินทางไปราชการประจำในต่างประเทศเบิกค่าเช่าที่พักเกินกว่า 15 วัน ต่อไปอีกไม่เกิน 30 วัน ได้เท่าที่จ่ายจริง ไม่เกินอัตราค่าเช่าบ้านตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายเงินค่าเช่าบ้านเพื่อเป็นบ้านพักสำหรับข้าราชการที่มีตำแหน่งหน้าที่ประจำในต่างประเทศ พ.ศ. 2533 ทั้งนี้ เมื่อคำนวณค่าเช่าบ้านเป็นเงินบาทแล้ว จะต้องไม่เกินค่าเช่าที่พักตามนัยพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติม พร้อมทั้ง ขอให้ส่วนราชการกำชับและเร่งรัดเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องให้รีบดำเนินการจัดหาบ้านพักให้ได้ภายในระยะเวลาที่กระทรวงการคลังอนุมัติข้างต้นด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) มณีนัย วุฒิชเรนตรีภย์

(นางมณีนัย วุฒิชเรนตรีภย์)

รองปลัดกระทรวงฯ ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

สำนักการเงินการคลัง 1

ส่วนอนุมัติพิเศษ

โทร. 2710886 ต่อ 6601

ที่ กค.0502/ว 19444

กระทรวงการคลัง

28 กรกฎาคม 2519

เรื่อง การใช้หลักฐานประกอบการเบิกจ่ายเงิน

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง เลขานุการ อธิบดี

อ้างถึง หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค.0502/7083 ลงวันที่ 17 มีนาคม 2519

ตามที่กระทรวงการคลังได้กำหนดหลักเกณฑ์การใช้หลักฐานอื่นแทนใบสำคัญคู่จ่ายตัวจริง ในกรณีใบสำคัญคู่จ่ายที่เป็นภาคตัวเครื่องบินสูญหายให้ใช้ใบเสร็จรับเงินของบริษัทเดินอากาศไทย จำกัด แทน โดยต้องได้รับอนุมัติจากผู้บังคับบัญชา นั้น

เนื่องจากปรากฏว่าในการซื้อตั๋วโดยสารเครื่องบินจากบริษัทเดินอากาศไทย จำกัด กรณีซื้อเงินสด บริษัทจะออกตั๋วโดยสารให้ แต่กรณีที่ทางราชการมีหนังสือให้บริษัทฯ ออกตั๋วให้ก่อน บริษัทฯ จะส่งใบทางหนีไปยังส่วนราชการภายหลังและเมื่อได้รับชำระหนี้แล้วจึงจะออกใบเสร็จรับเงินให้ ฉะนั้นเพื่อความสะดวกในทางปฏิบัติ กระทรวงการคลังจึงเห็นสมควรกำหนดหลักเกณฑ์การใช้หลักฐานประกอบการเบิกจ่ายเงินค่าโดยสารเครื่องบิน ดังนี้

1. ให้ใช้ใบเสร็จรับเงินของบริษัทฯ เป็นใบสำคัญคู่จ่ายเงินได้

2. ในกรณีที่บริษัทฯ ไม่ได้ออกใบเสร็จรับเงินให้ หรือใบเสร็จรับเงินของบริษัทฯ สูญหาย จะใช้ภาคตัวเป็นใบสำคัญคู่จ่ายเงินก็ได้

3. ในกรณีที่ใบสำคัญคู่จ่ายตามข้อ 1 สูญหาย ให้ใช้สำเนาใบเสร็จรับเงินเป็นใบสำคัญคู่จ่ายแทน โดยให้ผู้ขออนุญาตใช้หลักฐานอื่นแทนใบสำคัญคู่จ่ายตัวจริงรายงานเสนอขออนุมัติจากผู้บังคับบัญชา ตั้งแต่ชั้นอธิบดีหรือเทียบเท่าขึ้นไปสำหรับส่วนกลาง หรือผู้ว่าราชการจังหวัดหรือเทียบเท่าขึ้นไป สำหรับส่วนภูมิภาคแล้วแต่กรณี พร้อมทั้งชี้แจงเหตุผลและรายละเอียดประกอบด้วย และให้ผู้ขออนุญาตใช้หลักฐานอื่น ทำคำรับรองว่ายังไม่เคยนำใบสำคัญคู่จ่ายตัวจริงมาเบิกเงินจากทางราชการ และหากค้นพบภายหลังก็จะไม่นำมาเบิกอีก

4. การปฏิบัตินอกเหนือจากกรณีดังกล่าวไว้ข้างต้น ให้ขอทำความเข้าใจกับกระทรวงการคลัง เป็นรายๆ ไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) เอียด นาคทรพรพ

(นายเอียด นาคทรพรพ)

รองปลัดกระทรวง รักษาราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

กองระบบบัญชีและการคลัง

กรมบัญชีกลาง

**ระเบียบกระทรวงการคลัง
ว่าด้วยการเบิกค่าเครื่องแต่งตัวข้าราชการ
ที่เดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว
พ.ศ. 2526**

เพื่ออนุวัติตามความในมาตรา 57 แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 กระทรวงการคลังจึงกำหนดระเบียบว่าด้วยการเบิกค่าเครื่องแต่งตัวข้าราชการที่เดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกค่าเครื่องแต่งตัวข้าราชการที่เดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว พ.ศ. 2526”

ข้อ 2 บรรดาคำสั่ง หรือระเบียบอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ 3 ในระเบียบนี้

“คู่สมรส” หมายถึง คู่สมรสของผู้เดินทางซึ่งได้รับอนุญาตจากกระทรวงเจ้าสังกัดให้ติดตามไปราชการต่างประเทศชั่วคราวได้

“เครื่องแต่งตัวพิเศษ” หมายถึง เครื่องแต่งตัวที่ผู้เดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวจำต้องแต่งตัวแบบเช่นนั้น เพื่อเข้าร่วมงานรัฐพิธีต่าง ๆ ของประเทศนั้น แต่ไม่รวมถึงเครื่องแบบของข้าราชการแบบต่าง ๆ ที่ใช้แต่งในการปฏิบัติงานประจำในประเทศไทย

ข้อ 4 ผู้ที่มีสิทธิได้รับค่าเครื่องแต่งตัวสำหรับตนเองและคู่สมรส จะต้องอยู่ในหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(1) ต้องเป็นผู้ที่เดินทางจากประเทศไทยไปราชการต่างประเทศชั่วคราวในประเทศต่าง ๆ ที่ไม่ใช่ประเทศตามบัญชีรายชื่อประเทศทำระเบียบนี้และหรือ

(2) ต้องเป็นผู้ที่เดินทางจากประเทศไทยไปราชการต่างประเทศชั่วคราว ซึ่งจำเป็นต้องแต่งเครื่องแต่งตัวพิเศษ

ข้อ 5 ภายใต้บังคับข้อ 6 และข้อ 7 การเบิกค่าเครื่องแต่งตัวไปราชการต่างประเทศชั่วคราวตามข้อ 4 (1) ให้เบิกได้ตามตำแหน่งหรือชั้นยศและอัตราดังนี้

(1) ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 5 ลงมา หรือตำแหน่งที่เทียบเท่าหรือข้าราชการตุลาการ ซึ่งรับเงินเดือนชั้น 1 คณะยุติธรรม หรือข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น 1 หรือข้าราชการทหาร ซึ่งรับเงินเดือนพันตรี นาวาตรี นาวาอากาศตรีลงมา หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมียศพันตำรวจตรีลงมา ให้ได้รับ ในอัตราคนละ 7,500 บาท

(2) ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 6 ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่าหรือข้าราชการตุลาการ ซึ่งรับเงินเดือนชั้น 2 ขึ้นไป หรือข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น 2 ขึ้นไป ข้าราชการทหารซึ่งรับเงินเดือนพันโท นาวาโท นาวาอากาศโทขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมียศพันตำรวจโทขึ้นไป ให้ได้รับในอัตราคนละ 9,000 บาท

¹ ข้อ 6 ผู้ซึ่งเคยได้รับค่าเครื่องแต่งตัวในการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวมาแล้ว ตามข้อ 4(1) หรือเคยได้รับค่าเครื่องแต่งตัวจากทางราชการ หรือรัฐวิสาหกิจ ตามกฎหมายหรือระเบียบอื่นใด ไม่ว่าจะเบิกจ่ายจากเงินงบประมาณ หรือเงินนอกงบประมาณ หรือเคยได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานใด ๆ ทั้งในประเทศหรือต่างประเทศ ถ้าต้องเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวที่มีใช้ประเทศตามบัญชีรายชื่อประเทศท้ายระเบียบนี้ ให้มีสิทธิเบิกค่าเครื่องแต่งตัวอีกได้ เมื่อการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวครั้งใหม่ มีระยะเวลาห่างจากการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวครั้งสุดท้ายเกินกว่าสองปีนับแต่วันที่เดินทางออกจากประเทศไทย หรือมีระยะเวลาห่างจากการเดินทางไปราชการประจำในต่างประเทศครั้งสุดท้ายเกินกว่าสองปีนับแต่วันที่เดินทางกลับถึงประเทศไทย

ข้อ 7 ในกรณีที่มีสิทธิในการได้รับค่าเครื่องแต่งตัวในการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวครั้งสุดท้ายเป็นสิทธิที่เกิดตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2518 ผู้เดินทางดังกล่าวจะมีสิทธิได้รับค่าเครื่องแต่งตัวตามข้อ 4(1) อีกในกรณีดังต่อไปนี้

(1) ได้รับค่าเครื่องแต่งตัวครั้งสุดท้ายในอัตราประเภท ข ของบัญชี 6 ท้ายพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2518

(2) การได้รับค่าเครื่องแต่งตัวในอัตราประเภท ก. ของบัญชี 6 ท้ายพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2518 ครั้งสุดท้ายมีระยะเวลาห่างจากการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวครั้งใหม่ในประเทศต่าง ๆ ตามข้อ 4(1) เป็นเวลาเกินสองปี

ข้อ 8 การเบิกค่าเครื่องแต่งตัวไปราชการต่างประเทศชั่วคราวตามข้อ 4 (2) ให้ขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลัง

ข้อ 9 ในกรณีที่ทางราชการสั่งการเดินทางโดยมิใช่ความผิดของผู้เดินทาง ถ้าผู้เดินทางได้จ่ายเงินไปแล้ว หรือมีข้อผูกพันที่จะต้องจ่ายค่าเครื่องแต่งตัวโดยสุจริตโดยมีหลักฐานก็ไม่ต้องส่งเงินคืน และให้ถือว่าวันที่ได้รับค่าเครื่องแต่งตัวนั้น เป็นวันที่เดินทางออกจากประเทศไทย

ข้อ 10 ในกรณีที่ส่วนราชการไม่อาจปฏิบัติตามระเบียบนี้ หรือมีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้ขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลัง

ข้อ 11 ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน พ.ศ.2528 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 11 กรกฎาคม 2528

สุธี สิงห์เสน่ห์

(นายสุธี สิงห์เสน่ห์)

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

บัญชีรายชื่อประเทศที่ไม่มีสิทธิเบิกค่าเครื่องแต่งตัว ในการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว

1. สาธารณรัฐสังคมนิยมแห่งสหภาพพม่า
2. บรูไน
3. สาธารณรัฐอินโดนีเซีย
4. กัมพูชาประชาธิปไตย
5. สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
6. มาเลเซีย
7. สาธารณรัฐฟิลิปปินส์
8. สาธารณรัฐสิงคโปร์
9. สาธารณรัฐศรีลังกา
10. สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม
11. ฟิจิ
12. ปาปัวนิวกินี
13. ซามัวตะวันตก

8 มีนาคม 2534

เรื่อง ข้อมความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้สิทธิเบิกค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด และค่าทำความสะอาดเสื้อผ้าตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

เรียน ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง อธิบดี เลขานุการ ผู้อำนวยการ ผู้อำนวยการจังหวัด

ด้วยพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2534 มาตรา 54 ทวิ กำหนดให้ผู้เดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวที่ใช้สิทธิเบิกเบี่ยเลี้ยงเดินทางเท่าที่จ่ายจริง ให้เบิกค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดได้ในลักษณะเหมาะสมจ่ายในอัตราวันละไม่เกินสองร้อยห้าสิบบาท และถ้าการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวนั้นมีระยะเวลาการเดินทางตั้งแต่เจ็ดวันขึ้นไป ให้เบิกค่าทำความสะอาดเสื้อผ้าสำหรับระยะเวลาที่เกินเจ็ดวันได้เท่าที่จ่ายจริงในอัตราวันละไม่เกินสองร้อยห้าสิบบาทนั้น เพื่อให้การเบิกค่าใช้จ่ายดังกล่าวของส่วนราชการต่างๆ เป็นไปในแนวเดียวกัน เห็นควรให้ส่วนราชการถือปฏิบัติดังนี้

1. ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด หมายความว่า ค่าใช้จ่ายที่จำเป็นต้องจ่ายในระหว่างการเดินทางและการปฏิบัติราชการในต่างประเทศที่ผู้เดินทางไม่อาจเบิกจ่ายจากค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ หรือเป็นรายจ่ายปลีกย่อยหรือต้องใช้จ่ายบ่อยครั้งเป็นประจำทุกวัน เช่น ค่าทิป ค่าฝากสัมภาระ ค่าพาหนะเดินทางประจำวัน (ระหว่างที่พักกับสถานที่ปฏิบัติราชการ) ค่าน้ำมันเชื้อเพลิงที่ใช้ประจำวัน ค่าธรรมเนียมเข้าสถานที่หรือบัตรผ่านประตู ค่าธรรมเนียมผ่านทาง หรืออื่นๆ ในทำนองเดียวกัน ซึ่งให้เบิกในลักษณะเหมาะสมจ่ายในอัตราวันละ 250 บาท

2. ค่าทำความสะอาดเสื้อผ้า หมายความว่า ค่าบริการซัก-อบ-รีดเสื้อผ้าของข้าราชการ ที่โรงแรมหรือสถานบริการซัก-อบ-รีดเสื้อผ้าเรียกเก็บ แต่ไม่รวมถึงค่าบริการซัก-อบ-รีดเสื้อผ้าที่บริการตนเอง

2.1 การเบิกค่าทำความสะอาดเสื้อผ้าเท่าที่จ่ายจริง ต้องมีหลักฐานการจ่ายอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ประกอบการเบิกจ่าย

ก. ใบเสร็จรับเงินค่าทำความสะอาดเสื้อผ้าของโรงแรม หรือสถานที่ให้บริการทำความสะอาดเสื้อผ้า ซึ่งต้องมีรายการตามที่ระบุไว้ในข้อ 22 ของระเบียบการเก็บรักษาเงิน และการนำเงินส่งคลังของส่วนราชการ พ.ศ. 2520 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2531

ข. ในกรณีที่โรงแรมมิได้ออกใบเสร็จรับเงินค่าทำความสะอาดเสื้อผ้าแยกต่างหาก จากค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่โรงแรมเรียกเก็บ ให้ใช้ใบแจ้งรายการของโรงแรม (FOLIO) ที่มียอดแสดงจำนวนเงินค่าทำความสะอาดเสื้อผ้าในแต่ละวันสำหรับระยะเวลาที่เกิน 7 วันนับแต่เดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว และเจ้าหน้าที่รับเงินของโรงแรมได้ลงลายมือชื่อ วันเดือนปี และจำนวนเงินที่ได้รับไว้เรียบร้อยแล้วแล้วแทนใบเสร็จรับเงินก็ได้

2.2 การเบิกค่าทำความสะอาดเสื้อผ้า ให้เบิกได้เท่าที่จ่ายจริง ไม่เกินวันละ 250 บาท โดยมีให้นำส่วนที่เหลือจ่ายไปสมทบเพื่อเบิกในวันถัดไป

2.3 การเดินทางไปราชการที่ต่อเนื่องกันในระหว่างการใช้พระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ.2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2527 กับพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2534 ผู้เดินทางที่เบิกค่าทำความสะอาดเสื้อผ้าเท่าที่จ่ายจริงนับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2534 ใช้บังคับ แต่ไม่อยู่ในวิสัยที่จะนำเอกสารตามข้อ 2 มาแนบประกอบการขอเบิกจ่ายเงินค่าทำความสะอาดเสื้อผ้าได้ ให้ผู้เดินทางทำใบรับรองการจ่ายเงินที่แสดงรายละเอียดค่าใช้จ่ายรายการนั้น โดยทำบันทึกชี้แจงเหตุที่ไม่อาจแสดงหลักฐานได้แนบเป็นหลักฐานในการขอเบิกจ่ายเงิน ทั้งนี้ ไม่เกินวันที่ 31 มีนาคม 2534

ทั้งนี้ ให้ถือปฏิบัติตั้งแต่วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2534 เป็นต้นไป

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และโปรดแจ้งให้ส่วนราชการในสังกัดถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) พันส ลิ้มเสถียร

(นายพันส ลิ้มเสถียร)

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

กองกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร.2739573

ด่วนมาก

ที่ นร.0201/ ว 110

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม. 10300

10 กันยายน 2529

เรื่อง มาตรการประหยัดรายจ่าย

เรียน เวียนกระทรวงทบวงกรม

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือที่ กค 0514/42887 ลงวันที่ 27 สิงหาคม 2529

ด้วยกระทรวงการคลังเสนอว่า ส่วนราชการได้มีการเบิกจ่ายเงินในหมวดค่าตอบแทน ค่าใช้สอย และวัสดุและค่าใช้จ่ายงบกลางบางประเภทอย่างไม่ประหยัด โดยเฉพาะการเบิกจ่ายเงินเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ ทั้งในกรณีที่เป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการในประเทศ และต่างประเทศ สมควรที่จะต้องพิจารณาเพื่อให้มีผลในทางประหยัดค่าใช้จ่ายของรัฐบาล ซึ่งกระทรวงการคลังได้เชิญส่วนราชการที่เกี่ยวข้องมาร่วมประชุม และมีความเห็นสรุปเป็นมาตรการเกี่ยวกับเรื่องนี้ รวม 2 ข้อ จึงขอให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบมาตรการประหยัดรายจ่ายทั้ง 2 ข้อ และให้ส่วนราชการต่าง ๆ ถือปฏิบัติโดยเคร่งครัดต่อไป ความละเอียดปรากฏตามสำเนาหนังสือที่ได้ส่งมาพร้อมนี้

คณะรัฐมนตรีได้ลงมติเมื่อวันที่ 9 กันยายน 2529 เห็นชอบตามที่กระทรวงการคลังเสนอ

จึงเรียนยืนยันมา จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) อนันต์ อนันตกุล

(นายอนันต์ อนันตกุล)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองกลาง

โทร. 2812240

ที่ กค 0514/42667

กระทรวงการคลัง

ในพระบรมมหาราชวัง 10200

27 สิงหาคม 2529

เรื่อง มาตรการประหยัดรายจ่าย

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ด้วยปรากฏว่าส่วนราชการได้มีการเบิกจ่ายเงินในหมวดค่าตอบแทน ค่าใช้สอยและวัสดุ และ ค่าใช้จ่ายงบกลางบางประเภทอย่างไม่ประหยัด โดยเฉพาะการเบิกจ่ายเงินเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ ทั้งในกรณีที่เป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการในประเทศและต่างประเทศ สมควรที่จะต้องพิจารณาเพื่อให้มีผลในทางประหยัดค่าใช้จ่ายของรัฐบาล

กระทรวงการคลังได้ดำเนินการพิจารณาเรื่องดังกล่าว โดยเชิญส่วนราชการที่เกี่ยวข้องมาร่วมประชุม และมีความเห็นสรุปได้ดังนี้

1. ตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ.2528 มาตรา 13(4) กำหนดว่า การไปช่วยราชการ ไปรักษาการในตำแหน่ง หรือไปรักษาราชการแทน ถือว่าเป็นการเดินทางไปราชการชั่วคราว ผู้เดินทางย่อมมีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ ได้แก่ ค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทาง ค่าเช่าที่พัก ค่าพาหนะ และค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นต้องจ่ายเนื่องในการเดินทางไปราชการได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว และตามมาตรา 32 กำหนดว่า การเดินทางไปราชการประจำ ได้แก่ การเดินทางไปประจำต่างสำนักงาน ไปรักษาการในตำแหน่ง หรือรักษาราชการแทนเพื่อดำรงตำแหน่งใหม่ ณ สำนักงานแห่งใหม่ ซึ่งการตีความตามนัยมาตราดังกล่าวมิได้หมายความว่าเฉพาะการเดินทางไปราชการประจำในลักษณะที่จะต้องมียอดตราเงินเดือนตั้งจ่ายเท่านั้น หากส่วนราชการได้มีคำสั่งให้ข้าราชการเดินทางไปประจำต่างสำนักงานในลักษณะประจำ แม้ว่าจะไม่ได้โอนอัตราเงินเดือนตามตัวไปด้วย (ไม่ได้ไปเบิกจ่ายเงินเดือนทางสำนักงานแห่งใหม่) และข้าราชการได้เดินทางไปปฏิบัติหน้าที่ราชการตามคำสั่งดังกล่าวด้วย ก็ถือเป็นการเดินทางไปราชการประจำเช่นเดียวกัน แต่ในทางปฏิบัติปรากฏว่าส่วนราชการมักจะคำนึงว่า ในการออกคำสั่งแต่งตั้งให้ข้าราชการเดินทางไปปฏิบัติราชการประจำจะต้องมียอดตราเงินเดือนตั้งจ่าย ณ สำนักงานแห่งใหม่เสมอ หากไม่มีอัตราเงินเดือนตั้งจ่าย ณ สำนักงานแห่งใหม่แล้ว ส่วนราชการจะออกคำสั่งให้ข้าราชการเดินทางไปช่วยราชการ ทั้ง ๆ ที่งานที่ออกไปปฏิบัติหน้าที่นั้นมิใช่ระยะเวลานาน เช่น มี

ระยะเวลาตั้งแต่ 1 ปีขึ้นไป หรืองานที่ปฏิบัติเป็นโครงการมีกำหนดระยะเวลาหลายปี เป็นต้น กรณีดังกล่าว จึงทำให้ทางราชการต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการชั่วคราวให้แก่ข้าราชการผู้เดินทางอีก ดังนั้น ในการพิจารณาออกคำสั่งส่วนราชการสมควรที่จะแต่งตั้งให้ไปปฏิบัติราชการในลักษณะประจำ แทนการสั่งให้ไปช่วยราชการโดยพิจารณาลักษณะของงานที่ปฏิบัติและหลักประหยัด

2. การเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว บางส่วนราชการกำหนดให้มีผู้เดินทางหรือใช้ เวลาเดินทางไปราชการมากเกินไปจนความจำเป็น ทำให้สิ้นเปลืองงบประมาณ ในการที่ส่วนราชการจะพิจารณา กำหนดให้ข้าราชการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว ส่วนราชการควรคำนึงถึงความจำเป็นของราชการ กับจำนวนข้าราชการ และระยะเวลา โดยให้ส่งข้าราชการไปจำนวนน้อยที่สุดและมีระยะเวลาสั้นที่สุด เท่าที่กระทำได้ เพื่อเป็นการประหยัดงบประมาณ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณานำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป และหากคณะรัฐมนตรี เห็นชอบด้วยตามที่เสนอแล้ว ใคร่ขอให้กำชับให้ส่วนราชการได้พิจารณาอนุมัติการเดินทางไปราชการ ต่างประเทศ และการสั่งให้ไปช่วยราชการของข้าราชการในสังกัดให้เป็นไปโดยประหยัดเท่าที่จำเป็นจริง ๆ และให้ถือปฏิบัติโดยเคร่งครัดด้วย จักขอบคุณมาก

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) สุธี สิงห์เสน่ห์

(นายสุธี สิงห์เสน่ห์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

กองกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร. 2224864

ที่ กค 0514/51390

กระทรวงการคลัง

ถนนพระรามที่ 6 กท. 10400

17 ตุลาคม 2531

เรื่อง การขีมือเงินทรวงราชการและเงินงบประมาณรายจ่ายของข้าราชการต่างสังกัด
เรียน

- อ้างถึง 1. หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0502/5053 ลงวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2509
2. หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0502/38973 ลงวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2528

ตามที่กระทรวงการคลังได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของข้าราชการที่ถูกขีมือตัว ในระหว่างการขีมือตัวให้เบิกจ่ายจากเงินงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการที่ขีมือปรากฏรายละเอียดตามหนังสือที่อ้างถึง 1 และ 2 นั้น

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว เห็นว่า ในปัจจุบันข้าราชการต่างสังกัดได้ไปปฏิบัติหน้าที่ราชการตามโครงการหรือการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ของทางราชการในตำแหน่งงานอื่นเป็นจำนวนมาก ฉะนั้น เพื่อให้การเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของข้าราชการที่ถูกขีมือตัว เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและรวดเร็ว จึงเห็นสมควรให้ข้าราชการดังกล่าวขีมือเงินค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการจากเงินทรวงราชการและเงินงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการที่ขีมือตัวได้ โดยปฏิบัติตามระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง พ.ศ. 2520 และระเบียบการเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลังของส่วนราชการ พ.ศ. 2520 โดยอนุโลม

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและโปรดแจ้งให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทราบและถือปฏิบัติต่อไปด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ทวีเกียรติ กฤษณามระ

(นายทวีเกียรติ กฤษณามระ)

รองปลัดกระทรวงฯ ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

ที่ กค 0502/38973

กระทรวงการคลัง

ในพระบรมมหาราชวัง 10200

8 สิงหาคม 2526

เรื่อง การเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการต่างสำนักเบิกเงินเดือน

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดกระทรวง อธิบดี เลขานุการ

อ้างถึง หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0502/5053 ลงวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2509

ตามที่กระทรวงการคลังได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของข้าราชการที่ถูกยืมตัว ในระหว่างการยืมตัวให้เบิกจ่ายจากเงินงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการที่ยืมตามหนังสือที่อ้างถึงแล้ว นั้น

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว เห็นว่า ในปัจจุบันนอกจากส่วนราชการจะเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการให้แก่ข้าราชการที่ถูกยืมตัวได้ตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนดตามหนังสือกระทรวงการคลังที่อ้างถึงข้างต้นแล้วนั้น ยังมีส่วนราชการได้ขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลังขอเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการให้แก่ข้าราชการต่างสังกัด หรือในสังกัดส่วนราชการเดียวกัน ซึ่งเป็นการเบิกจ่ายต่างสำนักเบิกเงินเดือนในกรณีอื่น ๆ ตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการอีกมาก ฉะนั้น เพื่อให้การเบิกจ่ายเงินในกรณีดังกล่าวตามโครงการหรือการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ของส่วนราชการต่าง ๆ เป็นไปโดยรวดเร็วยิ่งขึ้น และเพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระแก่ส่วนราชการที่จะต้องขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลัง กระทรวงการคลังจึงเห็นสมควรยกเลิกหนังสือกระทรวงการคลังที่อ้างถึงข้างต้น และกำหนดหลักเกณฑ์ในการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการต่างสำนักเบิกเงินเดือนเสียใหม่ ดังนี้

1. ส่วนราชการส่วนกลางรวมทั้งส่วนราชการสังกัดส่วนกลางแต่มีสำนักงานในส่วนภูมิภาค และส่วนราชการส่วนภูมิภาค ถ้ามีความประสงค์จะเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการให้แก่ข้าราชการต่างสังกัด (ต่างกระทรวง ทบวง กรม) หรือในสังกัดส่วนราชการเดียวกันซึ่งเป็นการเบิกจ่ายต่างสำนักเบิกเงินเดือน ก็ให้อยู่ในอำนาจของหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมของส่วนราชการนั้นพิจารณาอนุมัติให้เบิกจ่ายได้ตามที่เห็นสมควร โดยไม่ต้องขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลัง

2. ให้ส่วนราชการที่ข้าราชการสังกัด แจงชื่อ ตำแหน่ง พร้อมทั้งอัตราเงินเดือนของข้าราชการ นั้นให้ส่วนราชการที่จะเบิกจ่ายทราบ ทั้งนี้ เพื่อจะได้เบิกจ่ายค่าใช้จ่ายดังกล่าวให้เป็นไปตามอัตราที่กำหนดไว้ตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการได้ถูกต้อง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและโปรดแจ้งให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทราบและถือปฏิบัติต่อไปด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) พันศ สิมะเสถียร

(นายพันศ สิมะเสถียร)

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

กองระบบบัญชีและการคลัง

โทร.2213820

ระเบียบกระทรวงการคลัง
ว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินเกี่ยวกับศพข้าราชการและลูกจ้างประจำ
ของทางราชการซึ่งถึงแก่ความตายในระหว่างเดินทางไปราชการ
พ.ศ. 2509

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์การให้ความช่วยเหลือเกี่ยวกับการปลงศพหรือส่งศพข้าราชการหรือลูกจ้างประจำของทางราชการซึ่งถึงแก่ความตายในระหว่างเดินทางไปราชการให้เหมือนกัน จึงให้ยกเลิกคำสั่งแผนกคลัง ที่ 8097/2490 ลงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2490 เรื่องระเบียบการเบิกจ่ายเงินเกี่ยวกับศพข้าราชการที่ถึงแก่กรรมในระหว่างเดินทางไปราชการเสีย และวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ข้าราชการหรือลูกจ้างประจำของทางราชการ เดินทางไปราชการและถึงแก่ความตายระหว่างไปราชการ จะเนื่องจากเหตุใดก็ตาม อันมิใช่เนื่องจากการประทุษร้ายด้วยสาเหตุทางส่วนตัว หรือการประทุษร้ายอย่างร้ายแรงของตนเอง เมื่อครอบครัวผู้ถึงแก่ความตาย หรือผู้จัดการศพร้องขอให้ช่วยเหลือ และหัวหน้าส่วนราชการเจ้าสังกัดหรือผู้ว่าราชการจังหวัด พิจารณาเห็นสมควรให้เบิกจ่ายค่าพาหนะช่วยเหลือในการส่งศพกลับ หรือการไปปลงศพได้

ข้อ 2 ในกรณีจะให้ส่งศพกลับ ให้จ่ายค่าพาหนะเฉพาะส่งศพกลับรวมทั้งค่าใช้จ่ายอื่นๆ อันเกี่ยวกับการส่งศพกลับได้ตามที่จ่ายจริง การส่งศพกลับให้ส่งถึงสถานที่ซึ่งข้าราชการหรือลูกจ้างประจำผู้ถึงแก่ความตายรับราชการอยู่ หรือถ้าหากจะส่งไปภูมิลำเนาโดยเสียค่าใช้จ่ายน้อยกว่าก็ยอมทำได้

ข้อ 3 ถ้าจะจัดการปลงศพ ณ ที่ที่ถึงแก่ความตาย โดยไม่รับศพกลับ ให้จ่ายค่าพาหนะทั้งไปและกลับได้ตามที่จ่ายจริงจากสำนักงานที่ผู้ถึงแก่ความตายรับราชการอยู่ตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

ก. สำหรับครอบครัว

(1) คู่สมรส

(2) บุตร

(3) บิดามารดาของผู้ถึงแก่ความตาย

ให้จ่ายค่าพาหนะได้ในอัตราชั้นเดียวกับที่ผู้ถึงแก่ความตายได้รับอยู่ หรือ

ข. สำหรับผู้จัดการศพ ให้จ่ายค่าพาหนะได้เพียงคนเดียวในอัตราชั้นโดยสารที่ต่ำที่สุด

แต่ถ้าผู้จัดการศพเป็นข้าราชการหรือลูกจ้างของทางราชการก็ให้จ่ายค่าพาหนะได้ตามสิทธิของข้าราชการหรือลูกจ้างผู้นั้น ตามนัยพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

ข้อ 4 การเบิกจ่ายให้จ่ายจากเงินงบประมาณหมวดค่าใช้สอยของกระทรวง ทบวง กรม

ที่ผู้ถึงแก่ความตายสังกัดอยู่

ข้อ 5 ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่วันที่นี้เป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ 9 กันยายน พ.ศ. 2509

(ลงชื่อ) ส. วินิจฉัยกุล

(นายเสริม วินิจฉัยกุล)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ที่ กค 0502/2235

กรมบัญชีกลาง

ถนนพระรามที่ 6 กท 10400

8 พฤษภาคม 2535

เรื่อง แบบรายงานการเดินทางไปราชการ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง อธิบดี ผู้อำนวยการ เลขาธิการ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบรายงานการเดินทางไปราชการพร้อมคำอธิบายและตัวอย่าง

ด้วยกรมบัญชีกลางพิจารณาเห็นควรปรับปรุงแบบรายงานการเดินทางไปราชการขึ้นใหม่ ให้สอดคล้องกับพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2528 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2534 และระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเบี่ยงเส้นทางและค่าเช่าที่พักในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2534 ดังนั้น โดยอาศัยอำนาจตามข้อ 18 แห่งระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเบี่ยงเส้นทางและค่าเช่าที่พักในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2534 ให้ยกเลิกแบบรายงานการเดินทางเดิม และให้ใช้แบบรายงานการเดินทางตามที่แนบมาพร้อมนี้แทน แต่ถ้าส่วนราชการใดมีแบบรายงานการเดินทางแบบเดิมเหลืออยู่ จะใช้แบบรายงานการเดินทางเดิมไปก่อนจนกว่าจะจัดพิมพ์ใหม่ก็ได้

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และโปรดแจ้งให้หน่วยงานในสังกัดทราบ และถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) จตุมงคล โสณกุล

(ม.ร.ว.จตุมงคล โสณกุล)

อธิบดีกรมบัญชีกลาง

กองกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร.2739609

แบบรายงานการเดินทางไปราชการ

ที่ทำการ(1).....

วันที่ เดือน(2)..... พ.ศ.

ข้าพเจ้า..... (3)..... ตำแหน่ง

ขอทำรายงานการเดินทางยื่นต่อ(4).....

ตามคำสั่ง(5)..... ข้าพเจ้าพร้อมด้วย(6).....

.....

.....

ออกจากที่พักเลขที่(7).... ถนน/ตำบลอำเภอจังหวัด

วันที่ เดือน พ.ศ. เวลานาฬิกา และกลับถึงที่พัก

เมื่อวันที่ เดือน พ.ศ. เวลานาฬิกา รวมเวลาไปราชการ

ครั้งนี้ วัน ตามรายละเอียดการเดินทาง ดังนี้

ออกจาก (8)	วันที่ เวลา (9)	ถึง (10)	วันที่ เวลา (11)	รายการเดินทางและปฏิบัติราชการประจำวัน (12)

ออกจาก (8)	วันที่ เวลา (9)	ถึง (10)	วันที่ เวลา (11)	รายการเดินทางและปฏิบัติราชการประจำวัน (12)

ข้าพเจ้าขอเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ ดังนี้

ลำดับที่	ชื่อ (13)	ตำแหน่ง (14)	ค่าใช้จ่าย (15)			รวม (16)	ลายมือชื่อผู้รับเงิน (17)	วันเดือนปีที่ รับเงิน (18)	หมายเหตุ
			ค่าเบี้ยเลี้ยง	ค่าเช่าที่พัก	ค่ายานพาหนะ				
จำนวนเงิน (ตัวอักษร) (19)									
	ข้าพเจ้าขอรับรองว่าหลักฐานการจ่ายฉบับ และรายงานการเดินทางการข้างต้นเป็นความจริง และจำนวนเงินที่ขอเบิกถูกต้องตามกฎหมาย		ได้ตรวจสอบรายงานการเดินทางและ หลักฐานการเบิกจ่ายเงินที่แนบถูกต้อง แล้ว เห็นควรอนุมัติให้เบิกจ่ายได้		อนุญาตให้จ่ายได้		ได้รับเงินค่าใช้ภายในการเดินทางไปราชการ		
ลงชื่อ	ลงชื่อ	ลงชื่อ	จำนวน	จำนวนบาท	
(.....)	(.....)	(.....)	(.....)	(.....)	
วันที่(20)	วันที่(21)	วันที่	ผู้จ่ายเงิน	ลงชื่อ	ผู้รับเงิน	
									วันที่
								(24)

คำอธิบายวิธีจัดทำและลงรายงานการเดินทางไปราชการ

แบบรายงานการเดินทางไปราชการประกอบด้วย

1. รายงานการเดินทาง แบบ 8703 ประกอบด้วย 3 ส่วนคือ
 - ส่วนที่ 1 รายงานการเดินทางและปฏิบัติราชการประจำวันและใบต่อ
 - ส่วนที่ 2 รายงานขอเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ
 - ส่วนที่ 3 ใบแนบคำขอเบิกเบี่ยเลี้ยงเดินทาง และค่าเช่าที่พักในการเดินทางไปราชการ
2. หลักฐานการจ่าย

ในกรณีเดินทางไปราชการเป็นหมู่คณะผู้เดินทางจะทำรายงานการเดินทางแยกแต่ละบุคคล หรือจะให้หัวหน้าคณะจัดทำรายงานการเดินทางรวมฉบับเดียวกัน โดยระบุชื่อ ตำแหน่ง ผู้ร่วมเดินทางไปปฏิบัติราชการทุกคนก็ได้

การลงรายการในรายงานการเดินทางไปราชการ

ส่วนที่ 1

1. “ที่ทำการ” ให้ลงที่ทำการหรือสำนักงานของผู้ขอรับเงิน
2. “วันที่ เดือน พ.ศ.” ให้ลงวันเดือนปีที่ทำรายงานการเดินทางไปราชการ
3. “ข้าพเจ้า ตำแหน่ง” ให้ลงชื่อตำแหน่งของผู้เดินทางไปราชการ ในกรณีที่การเดินทางไปราชการเป็นหมู่คณะ ให้ลงชื่อและตำแหน่งของหัวหน้าคณะเดินทาง เป็นผู้ยื่นแบบรายงานการเดินทาง
4. “ขอทำรายงานขึ้นต่อ” ให้ยื่นรายงานต่อหัวหน้าส่วนราชการเจ้าของงบประมาณ หรือหัวหน้าส่วนราชการในส่วนภูมิภาค (เจ้าของเงินงบประมาณ)
5. “ตามคำสั่ง” ให้ระบุเลขที่คำสั่ง และลักษณะของงานที่สั่งให้ปฏิบัติราชการโดยย่อ
6. “ข้าพเจ้าพร้อมด้วย” ในกรณีการเดินทางไปราชการเป็นหมู่คณะ ซึ่งยื่นแบบรายงานการเดินทางเพื่อขอรับเงินค่าใช้จ่ายเดินทางรวมกัน ให้ระบุชื่อ สกุลของผู้ร่วมเดินทางนั้นทุกคน
7. “ออกจากที่พัก” ให้ลงเลขบ้านที่อยู่ หรือสำนักงานของหัวหน้าคณะผู้เดินทางหรือผู้เดินทางไปราชการแล้วแต่กรณี

8. “ออกจาก” ให้แสดงรายละเอียดของสถานที่ที่เป็นจุดเริ่มต้นหรือสถานที่สุดท้ายก่อนออกเดินทางแต่ละช่วงหรือแต่ละวัน
- กรณีเดินทางเป็นหมู่คณะ หากการออกเดินทางครั้งแรกของแต่ละบุคคลมีระยะทางต่างกัน ให้แสดงรายละเอียดสถานที่และเวลาที่ออกเดินทางแต่ละบุคคล ในช่องรายการเดินทางและปฏิบัติราชการประจำวัน (ช่องที่ 12)
9. “วันที่เวลา.....” ให้แสดงวันเดือนปีและเวลาที่เริ่มต้นออกเดินทางหรือช่วง หรือแต่ละวันในระหว่างปฏิบัติราชการ
10. “ถึง” ให้แสดงรายละเอียด หรือสถานที่ปฏิบัติราชการซึ่งเดินทางไปถึง หรืออยู่ปฏิบัติราชการในวันหนึ่งๆ
- กรณีการเดินทางกลับบ้านพัก หรือสถานที่ปฏิบัติราชการโดยปกติของบุคคลในคณะ ซึ่งมีระยะทางต่างกัน ให้แสดงรายละเอียดสถานที่และเวลาที่กลับถึงสำนักงานหรือที่พักของแต่ละบุคคล ในช่องรายการเดินทาง และปฏิบัติราชการประจำวัน (ช่อง 12)
11. “วันที่เวลา.....” ให้แสดงวันเดือนปีและเวลาที่เดินทางไปถึง
12. “รายการเดินทาง และปฏิบัติราชการประจำวัน” ให้แสดงรายการเดินทางโดยย่อว่า เดินทางโดยยานพาหนะอะไร และปฏิบัติราชการ โดยย่อในวันหนึ่งๆ ว่าได้ปฏิบัติราชการอย่างไร
-

ส่วนที่ 2

วิธีลงรายการขอเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

รายการขอเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการใช้เป็นยอดสรุปในการขอเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ซึ่งมีสิทธิ์ขอเบิกกับทางราชการ

13. “ชื่อ” ให้ลงชื่อ ผู้เดินทางไปราชการเป็นรายบุคคลตามลำดับ
 14. “ตำแหน่ง” ให้แสดงถึง ระดับ ชั้น ยศ ของผู้เดินทางไปราชการแต่ละคน
 15. “ค่าใช้จ่าย” ให้แสดงถึง ยอดรวมของค่าใช้จ่ายต่างๆ ในแต่ละประเภท โดยแยกเป็นค่า เบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก ค่าพาหนะ ค่าใช้จ่ายอื่น (ค่าใช้จ่ายอื่นๆ ให้หมายความรวมถึง ค่าขนย้ายสิ่งของส่วนตัว ค่าย้ายถิ่นที่อยู่ ค่ารับรอง ค่าใช้สอย เบ็ดเตล็ด ค่าทำความสะอาดเสื้อผ้า ค่าธรรมเนียมสนามบิน ค่าภาษีสนามบิน ค่าธรรมเนียมผ่านทาง ฯลฯ)
 16. “รวม” ให้แสดงยอดรวมของค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการทั้งสิ้นที่จะขอเบิกแต่ละคน และแสดงผลรวมค่าใช้จ่ายทั้งหมดในตอนท้าย
 17. “ลายมือชื่อผู้รับเงิน” ผู้เดินทางแต่ละคนซึ่งได้รับเงินค่าใช้จ่ายเดินทางที่ได้รับอนุมัติเฉพาะในส่วนของตนลงลายมือชื่อในช่องผู้รับเงิน
 18. “วันเดือนปีที่รับเงิน” ให้ผู้เดินทางแต่ละคนที่ลงลายมือชื่อรับเงินลงวันเดือนปีที่รับเงิน
 19. “จำนวนเงิน (ตัวอักษร)” ให้แสดงถึงจำนวนเงินค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการทั้งสิ้นที่เกิดขึ้นในการเดินทางไปราชการในครั้งนี้เป็นตัวอักษร
 20. “ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ให้แสดงถึงจำนวนหลักฐานการจ่ายเงินทั้งสิ้นที่แนบพร้อมรายงานการเดินทาง หลักฐานการจ่ายฉบับ และให้ผู้ยื่นแบบรายงานการเดินทางตามข้อ 3 เป็นผู้ลงลายมือชื่อ และรายงานการเดินทาง
- ข้างต้นเป็นความจริง และ
จำนวนเงินที่ขอเบิกถูกต้อง
ตามกฎหมาย
- ลงชื่อ.....
(.....)
วัน.....”

21. “ได้ตรวจสอบรายงาน
การเดินทางและหลักฐาน
การเบิกจ่ายเงินที่แนบ
ถูกต้องแล้ว เห็นควร
อนุมัติให้เบิกจ่ายได้
ลงชื่อ.....
(.....)
วันที่.....”
22. “อนุมัติให้จ่ายได้
ลงชื่อ.....
(.....)
วันที่.....”
23. “ลงชื่อ..... ผู้จ่ายเงิน
(.....)
วันที่.....”
24. “ได้รับเงินค่าใช้จ่ายในการ
เดินทางไปราชการจำนวน
.....บาท
(.....)
ไว้เป็นการถูกต้องแล้ว
ลงชื่อผู้รับเงิน
(.....)
วันที่.....”
- ให้เจ้าหน้าที่ผู้ได้รับมอบหมายเป็นลายลักษณ์อักษร ให้เป็นผู้ตรวจสอบ
รายงานการเดินทาง จำนวนเงิน และหลักฐานการเบิกจ่าย เป็นผู้
ลงลายมือชื่อ
- ผู้มีอำนาจอนุมัติการจ่ายเงินตามระเบียบการเก็บรักษาเงิน และการนำ
เงินส่งคลังของส่วนราชการ พ.ศ. 2520 เป็นผู้ลงลายมือชื่ออนุมัติ
- เจ้าหน้าที่ ผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่เป็นผู้จ่ายเงิน เป็นผู้ลง
ลายมือชื่อ
- ให้แสดงถึงจำนวนเงินทั้งสิ้นที่ได้รับจากทางราชการเป็นตัวเลขในช่อง
จำนวน.....บาท และเป็นตัวอักษรในช่องวงเล็บ โดยผู้ยื่น
รายงานการเดินทาง ซึ่งเป็นผู้รับเงินค่าใช้จ่ายในการเดินทางตามยอดที่
ได้รับอนุมัติ เป็นผู้ลงลายมือชื่อ

ส่วนที่ 3

วิธีการรายงานใบแนบคำขอเบิกค่าเบี่ยงเลียงและค่าเช่าที่พัก

ใบแนบคำขอเบิกเบี่ยงเลียงและค่าเช่าที่พักเป็นเอกสารส่วนหนึ่งของ “แบบรายงานการเดินทางไปราชการ” เพื่อแสดงรายละเอียดที่มาของค่าเบี่ยงเลียงเดินทางและค่าเช่าที่พัก เพื่อสะดวกในการตรวจสอบรายงานการเดินทางกับหลักฐานการจ่ายให้เป็นไปโดยถูกต้องรวดเร็ว โดยเฉพาะกรณีเดินทางไปราชการที่มีหลักฐานการจ่ายจำนวนมากที่ต้องแนบมาพร้อมกับรายงานการเดินทาง

การลงรายการในใบแนบคำขอเบิกค่าเบี่ยงเลียงและค่าเช่าที่พัก ให้ปฏิบัติดังนี้

1. “ค่าใช้จ่าย” ให้ระบุรายการค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ ซึ่งจะขอเบิก (เบี่ยงเลียงเดินทาง ค่าเช่าที่พัก) โดยให้แยกรายการเบี่ยงเลียงฯ หรือค่าเช่าที่พักเป็นคนละบรรทัด ในกรณีเป็นหมู่คณะให้แยกแสดงรายการเบี่ยงเลียงจนครบจำนวนผู้เดินทางก่อน จึงแสดงรายการค่าเช่าที่พักเป็นลำดับต่อไป
2. “ชื่อ” ให้ระบุชื่อผู้เดินทางไปราชการ
 ในกรณีเป็นหมู่คณะ ให้ระบุชื่อของผู้เดินทางที่ขอเบิกค่าใช้จ่ายรายการเดียวกัน ที่มีลักษณะเบิกค่าใช้จ่ายและจำนวนเงินเหมือนกันไว้ด้วยกัน
3. “ประเภท ก.ข.ค. และเหมาจ่าย” ให้แสดงเครื่องหมาย / ตามประเภทของเบี่ยงเลียงหรือค่าเช่าที่พัก ตามบัญชีหมายเลขที่ 1 2 3 หรือ 4 ท้ายระเบียบฯ เบี่ยงเลียงเดินทางและค่าที่พักฯ แล้วแต่กรณี เฉพาะกรณีเบิกค่าเช่าที่พักในลักษณะเหมาจ่ายให้แสดงเครื่องหมาย / ในช่องเหมาจ่าย
4. “ระหว่างวันที่ - วันที่” ให้แสดงถึงระยะเวลาเดินทางไปราชการ หรือระยะเวลาปฏิบัติราชการในท้องที่ใด ท้องที่หนึ่ง
5. “จำนวนวัน” รวมจำนวนวันตามช่องระหว่างวันที่ - วันที่ (ช่อง 4) ที่ขอเบิกค่าใช้จ่ายตามรายการในช่องค่าใช้จ่าย (ช่อง 1)
6. “อัตราวันละ” อัตราค่าใช้จ่ายที่ขอเบิกวันละตามสิทธิ์ที่ได้รับจากทางราชการ
7. “จำนวนคน” กรณีเดินทางคนเดียวให้บันทึกหนึ่งคน
 กรณีเดินทางเป็นหมู่คณะให้ลงจำนวนบุคคลในกลุ่มนั้นๆ
8. “จำนวนเงิน” ผลรวมของจำนวนเงิน (จำนวนวันคูณอัตราวันละคูณจำนวนคน)
9. “รวมเงิน” ผลรวมของรายการเบี่ยงเลียงเดินทางทั้งหมด หรือค่าเช่าที่พักทั้งหมดที่ขอเบิก
10. “ชื่อโรงแรม” ระบุชื่อโรงแรมที่เข้าพักแต่ละแห่ง
11. “เอกสารลำดับที่” ลำดับของหลักฐานการจ่ายที่แนบในการขอเบิกจ่ายเป็นเอกสารลำดับที่เท่าใด
12. “ลงชื่อ..... ผู้ขอเบิก” ผู้ยื่นแบบรายงานการเดินทางเป็นผู้ลงลายมือชื่อ

ใบแนบคำขอเบิกค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางและค่าเช่าที่พักในการเดินทางไปราชการ

ค่าใช้จ่าย (1)	ชื่อ (2)	ประเภท (3)			ระหว่าง วันที่-วันที่ (4)	จำนวน วัน (5)	อัตรา วันละ (6)	จำนวน คน (7)	จำนวนเงิน (8)	รวมเงิน (9)	ชื่อโรงแรม (10)	เอกสาร ลำดับที่ (11)	หมายเหตุ
		ก	ข	ค									

ลงชื่อ(12)..... ผู้ขอเบิก
(.....)

ตัวอย่างการกรอกใบแนบขอเบิกฯ

นายแดงข้าราชการระดับ 8 (หัวหน้าคณะ) นายดำข้าราชการระดับ 6 นายเขียวข้าราชการระดับ 2 และนายส้มข้าราชการระดับ 1 ซึ่งรับราชการประจำอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครได้รับคำสั่งให้เดินทางไปราชการด้วยกัน ณ อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง และอำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่ โดยมีรายละเอียดในการเดินทาง ดังนี้

1. ทุกคนเดินทางจากบ้านพักพร้อมกันที่ส่วนราชการขึ้นรถราชการเพื่อเดินทางตามเส้นทางที่กำหนดเวลา 07.00 น. ของวันที่ 1 กันยายน 2534
2. วันที่ 1 กันยายน 2534 เวลา 13.00 น. ถึงอำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ พักค้างแรม 2 คืน ที่โรงแรมวิถิเทพ อัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียว 300 บาท อัตราห้องพักรู้ 360 บาท
3. วันที่ 3 กันยายน 2534 เวลา 07.00 น. เดินทางออกจากอำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์เพื่อไปปฏิบัติราชการต่อที่จังหวัดลำปาง ถึงอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง เวลา 19.00 น. พักค้างแรม 1 คืน ที่โรงแรมทิพย์ช้าง อัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียว และอัตราค่าเช่าห้องพักรู้ ห้องละ 300 บาท
4. วันที่ 4 กันยายน 2534 เวลา 07.00 น. เดินทางออกจากอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง เพื่อไปปฏิบัติราชการต่อที่อำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่ ถึงอำเภอแม่แจ่มเวลา 14.00 น. เป็นห้องที่ไม่มีโรงแรมให้เช่าพักแรม ค่าพักค้างแรมในห้องที่ปฏิบัติราชการ
5. วันที่ 5 กันยายน 2534 เวลา 07.00 น. ออกเดินทางจากอำเภอแม่แจ่ม กลับกรุงเทพฯ ถึงที่พักเวลา 21.00 น.

ใบแนบบค้ำขอเบิกค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางและค่าเช่าที่พักในการเดินทางไปราชการ

คำใช้จ่าย (1)	ชื่อ (2)	ประเภท (3)				ระหว่าง วันที่-วันที่ (4)	จำนวน วัน (5)	อัตรา วันละ (6)	จำนวน คน (7)	จำนวนเงิน (8)	รวมเงิน (9)	ชื่อโรงแรม (10)	เอกสาร ลำดับที่ (11)	หมายเหตุ
		ก	ข	ค	ด									
เบี้ยเลี้ยง	แดง,ดำ เขียว,ส้ม	/				1กย.-5กย.34	5	150	2	1500				คนละ 750 บาท
		/				1กย.-5กย.34	5	100	2	1000	2500			คนละ 500 บาท
ที่พัก	แดง,ดำ	/				1กย.-3กย.34	2	300	2	1200		วิถิเทพ	1	นายแดงภักดิ์คณะ
		/				3กย.-4กย.34	1	300	2	600		ทิพย์ช้าง	2	และนายคำไ้ครมภ์ พักในห้องพักอาศัย คนเที่ยวตาม ว.๘๗
	เขียว,ส้ม				/	4กย.-5กย.34	1	100	2	200				
		/				1กย.-3กย.34	2	180	2	720		วิถิเทพ	3	นายเขียวละมายนัม
		/				3กย.-4กย.34	1	150	2	300		ทิพย์ช้าง	4	พักรวมกัน 2 คน ต่อ 1 ห้อง
					/	4กย.-5กย.34	1	100	2	200	3220			
									รวม	5720				

(12) ลงชื่อ แดง ภัทราภการ ผู้ขอเบิก

(นายแดง ภัทราภการ)

คำอธิบาย

ตัวอย่างการกรอกใบแนบคำขอเบิกค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าเช่าที่พักในการเดินทางไปราชการ

1. ค่าเบี้ยเลี้ยง

- 1.1 บันทึกรายการเบี้ยเลี้ยงเดินทางไปราชการลงในช่องค่าใช้จ่าย (ช่องที่ 1)
- 1.2 บันทึกชื่อ นายแดง และนายดำ ลงในช่องชื่อ (ช่องที่ 2) เพราะเบิกเบี้ยเลี้ยงในอัตราและประเภทเดียวกัน(ประเภท ก. อัตราวันละ 150 บาท)
- 1.3 นายแดง และนายดำ เบิกเบี้ยเลี้ยงประเภท ก. ให้ใส่เครื่องหมาย/ลงในช่องประเภท (ช่องที่ 3) โดยระบุลงในช่อง ก
- 1.4 บันทึกวันเดือนปีที่ขอเบิกเบี้ยเลี้ยง ลงในช่องระหว่างวันที่-วันที่ (ช่องที่ 4) ตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2534 ถึง 5 กันยายน 2534
- 1.5 บันทึกจำนวนวันที่ขอเบิกตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2534 ถึง 5 กันยายน 2534 เป็นจำนวน 5 วันลงในช่องจำนวนวัน (ช่องที่ 5)
- 1.6 บันทึกอัตราเบี้ยเลี้ยงที่นายแดง และนายดำ มีสิทธิเบิกได้วันละ 150 บาท ลงในช่องอัตราวันละ (ช่องที่ 6)
- 1.7 จำนวนบุคคลที่ขอเบิกเบี้ยเลี้ยงประเภท ก. ในกลุ่มนี้ คือ นายแดง และนายดำ จำนวนเท่ากับ 2 คน ลงบันทึกในช่องจำนวนคน (ช่องที่ 7)
- 1.8 บันทึกจำนวนเงินค่าเบี้ยเลี้ยงของนายแดง และนายดำ รวมกันได้จาก 5 คูณ 150 คูณ 2 เท่ากับ 1,500 บาท (ช่องที่ 5 คูณช่องที่ 6 คูณช่องที่ 7) ลงในช่องจำนวนเงิน (ช่องที่ 8)
- 1.9 นายเขียว และนายส้ม เป็นผู้ที่มีสิทธิเบิกเบี้ยเลี้ยงในอัตราประเภทเดียวกัน ให้ลงบันทึกในกลุ่มเดียวกันต่อไปตามวิธีการเดียวกันของนายแดง และนายดำ
- 1.10 เมื่อบันทึกรายการครบถ้วนแล้ว ให้รวมยอดจำนวนเงินค่าเบี้ยเลี้ยงในช่องจำนวนเงิน (ช่องที่ 8) (1,500 บวก 1,000) และนำผลรวม (2,500) ใส่ในช่องรวมเงิน (ช่องที่ 9)
- 1.11 กรณีที่เอกสารแนบประกอบการขอเบิกจ่าย ให้แสดงเอกสารลำดับที่ โดยเรียงลำดับลงในช่องเอกสารอันฉบับที่ (ช่องที่ 11)

2. ค่าเช่าที่พัก

- 2.1 บันทึกรายการค่าเช่าที่พักในการเดินทางไปราชการในช่องค่าใช้จ่าย (ช่องที่ 1)
- 2.2 บันทึกนายแดง และนายดำ ในช่องชื่อ (ช่องที่ 2) เพราะเบิกค่าเช่าที่พักในประเภทเดียวกัน และอัตราค่าเช่าที่พักที่มีสิทธิเบิกเท่ากัน (นายแดงเป็นหัวหน้าคณะ ส่วนนายดำเป็นผู้ไม่ครบคู่ จึงมีสิทธิพักห้องพักคนเดียวได้ทั้ง 2 คน)
- 2.3 นายแดง และนายดำ เบิกค่าเช่าที่พักประเภท ก. ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องประเภท (ช่องที่ 3) โดยระบุประเภท ก.
- 2.4 บันทึกวันเดือนปีที่เข้าพักในระหว่างปฏิบัติงานตามช่วงแรก ตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2534 ถึง 3 กันยายน 2534 (ช่องที่ 4)
- 2.5 บันทึกจำนวนวันที่ขอเบิกค่าเช่าที่พักแต่ละช่วงลงในช่องจำนวนวัน (ช่องที่ 5) (นายแดง และนายดำพักอยู่โรงแรมวิทีเทท วันที่ 1 กันยายน 2534 ถึง 3 กันยายน 2534 เท่ากับ 2 คืน ลงจำนวน 2 ในช่องจำนวนวัน)
- 2.6 อัตราค่าเช่าที่พักของนายแดงและนายดำต่างเป็นอัตราห้องพักคนละวันละ 300 บาทต่อห้องเท่ากันให้ลงบันทึกจำนวนเงิน 300 บาท ลงในช่องอัตรารวันละ (ช่องที่ 6) และบันทึกเหตุการณ์การใช้สิทธิเบิกลงในช่องหมายเหตุ
- 2.7 จำนวนบุคคลที่ขอเบิกค่าเช่าที่พักประเภท ก. ซึ่งอัตราค่าห้องเท่ากันในกลุ่มนี้ คือ นายแดง และนายดำ เพียง 2 คน ให้ลงบันทึกในช่องจำนวนคน (ช่องที่ 7)
- 2.8 บันทึกจำนวนเงินที่ได้จากจำนวนวันคูณอัตรารวันละคูณจำนวนคน (2 คูณ 300 คูณ 2 เท่ากับ 1,200) ลงในช่องจำนวนเงิน (ช่องที่ 8)
- 2.9 แดงและดำพักในโรงแรมวิทีเทท ให้บันทึกชื่อโรงแรมวิทีเททในช่องชื่อโรงแรม (ช่องที่ 10)
- 2.10 หลักฐานการจ่ายที่แนบคือ ใบเสร็จรับเงินและใบแจ้งรายการของโรงแรมที่แนบเป็นเอกสารหมายเลข 1 ลงเลข 1 ในช่อง 11
- 2.11 แดงและดำพักในโรงแรมทิพย์ช้าง ซึ่งอยู่ในจังหวัดประเภท ก. ให้ใส่เครื่องหมาย / ลงในช่องประเภท ก. และพักค้างจำนวน 1 คืน ให้บันทึกวันที่ 3 กันยายน 2534 ถึง 4 กันยายน 2534 ลงในช่องระหว่างวันที่-วันที่ และลงรายละเอียดเกี่ยวกับการพักแรมโรงแรมทิพย์ช้างให้ครบถ้วนตามวิธีเกี่ยวกับการพักในโรงแรมวิทีเททที่กล่าวแล้วข้างต้น

- 2.12 ในวันที่ 4 กันยายน 2534 แดงและคำเบิกค่าเช่าที่พักในลักษณะเหมาจ่าย ให้ใส่เครื่องหมาย ลงในช่อง“เหมาจ่าย” ของช่องประเภท (ช่องที่ 3) และบันทึกรายการตั้งแต่ช่องที่ 4 จนถึงช่องที่ 11 ตามวิธีการทำนองเดียวกับที่กล่าวแล้วข้างต้น
- 2.13 นายเขียว และนายส้ม เบิกค่าเช่าที่พักในประเภทและอัตราเดียวกัน ให้บันทึกชื่อนายเขียวและนายส้มในกลุ่มลำดับถัดไป ส่วนวิธีการลงรายละเอียดเกี่ยวกับค่าเช่าที่พักแต่ละวัน ให้กรอกตามวิธีเดียวกันกับนายแดงและนายคำ
- 2.14 เมื่อลงบันทึกค่าเช่าที่พักครบถ้วนแล้ว ให้รวมจำนวนเงินค่าเช่าที่พักทั้งหมด $(1,200+600+200+720+300+200)$ และบันทึกผลรวม $(3,220)$ ไว้ในช่องรวมเงิน (ช่องที่ 9)
- 2.15 รวมยอดจำนวนเงินเบี้ยเลี้ยงและค่าเช่าที่พักทั้งหมดที่คณะเดินทางขอเบิก $(2,500+3,220=5,720)$ ในช่องรวมเงิน (ช่อง 9 ตอนท้าย)
- 2.16 หลักฐานการจ่ายที่แนบท้ายใบแนบคำขอฯ ให้ลงกำกับหมายเลขเอกสารและเรียงลำดับตามการลงบันทึกรายการในใบแนบคำขอฯ เพื่อให้ตรวจสอบง่าย
- 2.17 ลงชื่อผู้ขอเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทาง (ผู้ยื่นรายงานการเดินทาง) ในช่องที่ 12

ด่วนที่สุด

ที่ กค 0526.5/1537

กรมบัญชีกลาง

ถนนพระราม 8 กท 10400

2 พฤษภาคม 2540

เรื่อง แนวทางปฏิบัติตามพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับเบี้ยกนคาร พ.ศ. 2524

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร 0601/057

ลงวันที่ 28 มกราคม 2540

ด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาความหมายของคำว่า “ที่ตั้งปกติ” ตามมาตรา 9 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับเบี้ยกนคาร พ.ศ. 2524 โดยมีความเห็นว่า คำว่า “ที่ตั้งปกติ” หมายถึง สถานที่ที่ข้าราชการหรือลูกจ้างประจำได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งและปฏิบัติราชการประจำ หรือได้รับคำสั่งให้ปฏิบัติราชการในลักษณะประจำตัวหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด ดังนั้นหากข้าราชการหรือลูกจ้างประจำซึ่งปฏิบัติราชการประจำอยู่ในท้องที่กนคาร เมื่อเดินทางไปปฏิบัติราชการนอกที่ตั้งปกติเกิน 12 ชั่วโมง ข่อมถือได้ว่าเป็นกรณีไปปฏิบัติราชการนอกที่ตั้งปกติระหว่างที่ปฏิบัติราชการอยู่ในท้องที่กนคาร ซึ่งมีสิทธิได้รับค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางได้ตามมาตรา 9 วรรคสอง แห่งพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว ประกอบกับมาตรา 16 พระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2528 ปรากฏรายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

กรมบัญชีกลางพิจารณาแล้ว เห็นสมควรแจ้งให้ทราบเพื่อความเข้าใจและการปฏิบัติที่ถูกต้อง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และแจ้งให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทราบและถือปฏิบัติต่อไป ทั้งนี้ ตั้งแต่

วันที่ 28 มกราคม 2540 เป็นต้นไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) นิตพัท พุกกะณะสุต

(นายนิพัท พุกกะณะสุต)

อธิบดีกรมบัญชีกลาง

สำนักงานการเงินการคลัง

ส่วนกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร. 2739573

ที่ นร 0801/057

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ท่าช้างวังหน้า กรุงเทพฯ 10200

28 มกราคม 2540

เรื่อง การเบิกเบี่ยเลี้ยงเดินทางไปราชการในท้องที่กันดาร

เรียน อธิบดีกรมบัญชีกลาง

อ้างถึง หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ค่วนที่สุด ที่ นร 0801/ป 8808

ลงวันที่ 27 กันยายน 2539

สิ่งที่ส่งมาด้วย บันทึก เรื่อง การเบิกเบี่ยเลี้ยงเดินทางไปราชการในท้องที่กันดาร

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาขอให้กรมบัญชีกลางจัดตั้งผู้แทนไปชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องที่จังหวัดตากขอให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาให้ความเห็นในปัญหาข้อกฎหมายว่า ข้าราชการหรือลูกจ้างประจำที่ปฏิบัติงานประจำท้องที่กันดาร นอกจากจะได้รับเบี่ยกันดารตามพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับเบี่ยกันดาร พ.ศ. 2524 แล้ว ในกรณีที่เดินทางไปราชการนอกที่ตั้งปกติจะมีสิทธิเบิกค่าเบี่ยเลี้ยงเดินทางไปราชการตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2528 อีกทางหนึ่งได้หรือไม่ โดยได้หาหรือความหมายของคำว่า “เบี่ยเลี้ยง” และ “นอกที่ตั้งปกติ” ว่ามีความหมายอย่างไร ความละเอียดทราบอยู่แล้วนั้น

บัดนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ 2) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวข้างต้นแล้วเห็นว่า มาตรา 14 แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2528 ได้บัญญัติว่า ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ ได้แก่ เบี่ยเลี้ยงเดินทาง ค่าเช่าที่พัก ค่าพาหนะฯ ค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็น ฉะนั้น คำว่า “ค่าเบี่ยเลี้ยงเดินทาง” ตามความในมาตรา 9 วรรคสอง แห่งพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับเบี่ยกันดาร พ.ศ. 2524 จึงเป็นคำที่มีความหมายอย่างเดียวกับคำว่า “เบี่ยเลี้ยงเดินทาง” ในมาตรา 14 ดังกล่าว โดยไม่รวมถึงค่าใช้จ่ายอื่นแต่อย่างใด

สำหรับคำว่า “นอกที่ตั้งปกติ” คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ 2) ได้พิจารณาตามมาตรา 9 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับเบี่ยกันดาร พ.ศ. 2524 แล้วเห็นว่า คำว่า ที่ตั้งปกติ หมายถึง สถานที่ที่ข้าราชการหรือลูกจ้างประจำได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งและ

ปฏิบัติราชการประจำ หรือได้รับคำสั่งให้ปฏิบัติราชการในลักษณะประจำตามหลักเกณฑ์ ที่กระทรวง การคลังกำหนด เพราะฉะนั้นเมื่อข้าราชการหรือลูกจ้างประจำเดินทางไปปฏิบัติราชการนอกที่ตั้งปกติตาม ความหมายดังกล่าว และไม่ว่าจะเป็นการเดินทางไปปฏิบัติราชการในหรือนอกเขตท้องที่กันดารตามคำสั่ง หรือตามหน้าที่ที่ปฏิบัติราชการโดยปกติโดยใช้เวลาเดินทางไปกลับเกิน 12 ชั่วโมง ย่อมมีสิทธิได้รับ เบี้ยเลี้ยงเดินทางได้

รายละเอียดของความเห็นปรากฏตามบันทึกที่ได้เสนอมาร่วมหนังสือนี้ และในการพิจารณา เรื่องนี้มีผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (สำนักงานจังหวัดตาก) ผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมบัญชีกลาง) และผู้แทนสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริง อนึ่ง สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้ แจ้งผลการพิจารณาไปยังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบตามระเบียบด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) อักษราทร จุฬารัตน

(นายอักษราทร จุฬารัตน)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานเลขานุการกรม

โทร. 2220206-9

โทรสาร 2241401

2263611-2

ถ้วนที่สุด

ที่ กค 0526.5/ว.103

กระทรวงการคลัง

ถนนพระราม 6 กท 10400

19 ตุลาคม 2541

เรื่อง หลักเกณฑ์การแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการต่างประเทศ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง อธิบดี อธิการบดี ผู้อำนวยการ เลขาธิการ

เพื่อให้การปฏิบัติเกี่ยวกับการกำหนดอัตราแลกเปลี่ยนสกุลเงินไทยกับสกุลเงินตราต่างประเทศ เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการต่างประเทศเป็นไปในแนวเดียวกัน กระทรวงการคลังเห็นสมควร กำหนดหลักเกณฑ์การแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการต่างประเทศ ดังนี้

1. กรณีข้าราชการยืมเงินตรองราชการหรือเงินงบประมาณเพื่อเดินทางไปราชการต่างประเทศ

1.1 กรณีมีหลักฐานการแลกเปลี่ยนเงินกับธนาคาร

เมื่อข้าราชการยื่นแบบรายงานการเดินทางเพื่อขอเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางหักล้างเงินยืม ให้ถืออัตราแลกเปลี่ยน ณ วันที่ข้าราชการได้แลกเปลี่ยนเงินตราสกุลต่างประเทศกับธนาคาร (อัตราขายของธนาคาร) ก่อนออกเดินทางเป็นอัตราเดียวในการคำนวณค่าแลกเปลี่ยนตลอดเส้นทางที่ข้าราชการเดินทางไปราชการสำหรับการส่งใช้เงินยืมส่วนราชการกรณีที่มีเงินเหลือจ่ายกลับมา ให้ใช้อัตราแลกเปลี่ยน ณ วันที่ข้าราชการได้แลกเปลี่ยนเงินตรากับธนาคาร (อัตราซื้อของธนาคาร) เป็นอัตราในการส่งใช้เงินยืมที่เหลือโดยให้แนบหลักฐานการแลกเปลี่ยนเงินกับธนาคารประกอบการเบิกจ่ายหรือส่งใช้เงินยืมที่เหลือจ่าย

1.2 กรณีไม่มีหลักฐานการแลกเปลี่ยนเงินกับธนาคาร

ให้ถืออัตราแลกเปลี่ยนของธนาคารแห่งประเทศไทย ณ วันทำการก่อนวันออกเดินทางของข้าราชการเป็นอัตราเดียวในการคำนวณค่าแลกเปลี่ยนตลอดเส้นทางที่ข้าราชการเดินทางไปราชการ และถืออัตราแลกเปลี่ยนของธนาคารแห่งประเทศไทย ณ วันทำการหลังวันที่ข้าราชการเดินทางกลับจากปฏิบัติราชการเป็นอัตราในการคำนวณค่าแลกเปลี่ยนในการส่งใช้เงินยืมที่เหลือกลับมา

1.3 ในการส่งชดใช้เงินยืมที่เหลือ กรณีเกิดผลกำไรจากค่าอัตราแลกเปลี่ยน ให้นำส่งเป็นเงินรายได้แผ่นดิน หากเกิดผลขาดทุนอัตราแลกเปลี่ยน ให้ถือเป็นค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นต้องจ่ายเนื่องในการเดินทางไปราชการ

2. กรณีที่ข้าราชการมิได้ยืมเงินของทางราชการเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการต่างประเทศ ให้ถืออัตราแลกเปลี่ยนของธนาคารแห่งประเทศไทย ณ วันทำการหลังวันที่ข้าราชการเดินทางกลับจากปฏิบัติราชการเป็นอัตราในการคำนวณค่าแลกเปลี่ยนในการขอเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทาง

3. ในการขอยืมเงินจากทางราชการ ส่วนราชการควรพิจารณาอนุมัติเงินยืมให้แก่ผู้ที่ได้รับคำสั่งให้เดินทางไปราชการต่างประเทศเท่าที่จำเป็น โดยให้มีการวางแผนการใช้จ่ายเงินก่อนเดินทาง ทั้งนี้เพื่อมิให้เป็นภาระแก่ทางราชการในกรณีที่มีเงินเหลือกลับมาเป็นจำนวนมาก และเมื่อเดินทางกลับแล้ว ให้ผู้ยืมรีบดำเนินการส่งใบสำคัญคู่จ่ายและเงินที่เหลือจ่าย (ถ้ามี) ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ตามระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง พ.ศ. 2520 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และแจ้งให้หน่วยงานในสังกัดทราบและถือปฏิบัติต่อไปด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ศุภชัย พิศิษฐวานิช

(นายศุภชัย พิศิษฐวานิช)

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

สำนักการเงินการคลัง 3

ส่วนกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร. 2739984

ระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการเบิกค่าใช้จ่ายในการย้ายถิ่นที่อยู่ของข้าราชการหรือ ลูกจ้างในกรณีคู่สมรสหรือบุตรเดินทางกลับประเทศไทยก่อน พ.ศ. 2526

เพื่ออนุวัติให้เป็นไปตามความในมาตรา 70 (4) แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 กระทรวงการคลังจึงกำหนดหลักเกณฑ์การเบิกค่าใช้จ่ายในการย้ายถิ่นที่อยู่ของข้าราชการหรือลูกจ้างในกรณีคู่สมรสหรือบุตรเดินทางกลับประเทศไทยก่อนไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบการเบิกค่าใช้จ่ายในการย้ายถิ่นที่อยู่ของข้าราชการหรือลูกจ้างในกรณีคู่สมรสหรือบุตรเดินทางกลับประเทศไทยก่อน พ.ศ. 2526”

ข้อ 2 บรรดาคำสั่ง หรือระเบียบอื่นใดที่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ 3 ในระเบียบนี้

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการที่มีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ลูกจ้างที่มีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ ทั้งนี้ไม่รวมถึงลูกจ้างท้องถิ่น

“พ.ช.ต.” หมายความว่า พ.ช.ต. ตามระเบียบการจ่ายเงินเพิ่มพิเศษสำหรับข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ

ข้อ 4 ข้าราชการหรือลูกจ้างที่จะมีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการย้ายถิ่นที่อยู่ในกรณีคู่สมรสหรือบุตรเดินทางกลับก่อน ได้แก่ ข้าราชการหรือลูกจ้างซึ่งได้รับอนุญาตจากกระทรวงเจ้าสังกัด ให้คู่สมรสและบุตรเดินทางกลับก่อน

ในกรณีที่คู่สมรสหรือบุตรเดินทางกลับภายหลังจากได้ไปอยู่ในต่างประเทศเป็นเวลาไม่เกินหนึ่งปี ไม่ให้มีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการย้ายถิ่นที่อยู่ในส่วนของคู่สมรสและบุตรดังกล่าว

ข้อ 5 การเบิกค่าใช้จ่ายในการย้ายถิ่นที่อยู่ของข้าราชการหรือลูกจ้างเฉพาะส่วนของคู่สมรสหรือบุตรในกรณีคู่สมรสหรือบุตรเดินทางกลับประเทศไทยก่อน ให้เบิกในลักษณะเหมาจ่ายได้ตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(1) ในกรณีที่คู่สมรสหรือบุตรเดินทางกลับภายหลังจากได้ไปอยู่ในต่างประเทศเป็นเวลาเกินกว่า 1 ปีขึ้นไป ให้เบิกสำหรับคู่สมรสในอัตราร้อยละ 30 และสำหรับบุตรต่อคนในอัตราร้อยละ 5 ของอัตรา พ.ช.ต. ของข้าราชการ ในขณะที่ได้รับอนุญาตให้คู่สมรสหรือบุตรเดินทางกลับก่อน

(2) ในกรณีที่คู่สมรสหรือบุตรเดินทางกลับภายหลังจากได้ไปอยู่ในต่างประเทศเป็นเวลานานกว่า 2 ปีขึ้นไป ให้เบิกสำหรับคู่สมรสในอัตราร้อยละ 80 และสำหรับบุตรต่อคนในอัตราร้อยละ 10 ของอัตรา พ.ช.ต. ของข้าราชการ ในขณะที่ได้รับอนุญาตให้คู่สมรสหรือบุตรเดินทางกลับก่อน

(3) ในกรณีที่คู่สมรสหรือบุตรเดินทางกลับภายหลังจากได้ไปอยู่ในต่างประเทศเป็นเวลานานกว่า 3 ปีขึ้นไป ให้เบิกสำหรับคู่สมรสในอัตราร้อยละ 90 และสำหรับบุตรต่อคนในอัตราร้อยละ 15 ของอัตรา พ.ช.ต. ของข้าราชการ ในขณะที่ได้รับอนุญาตให้คู่สมรสหรือบุตรเดินทางกลับก่อน

ข้อ 6 การนับเวลาที่ได้ไปอยู่ในต่างประเทศตามข้อ 5 ให้ถือจำนวนเดือนที่ได้รับ พ.ช.ต. เพิ่มสำหรับคู่สมรสและบุตรเป็นเกณฑ์คำนวณดังนี้

(1) ในเดือนหนึ่งถ้ามีสิทธิได้รับ พ.ช.ต. เกินกว่า 15 วัน ให้นับเป็น 1 เดือน

(2) ให้นับเวลาที่ได้รับ พ.ช.ต. 12 เดือน เป็น 1 ปี

ข้อ 7 ให้ใช้ระเบียบนี้ ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2526 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 9 มิถุนายน 2526

(ลงชื่อ) สุธี สิงห์เสน่ห์

(นายสุธี สิงห์เสน่ห์)

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ด่วนที่สุด

ที่ กค 0502/ว 12

กระทรวงการคลัง

ถนนพระรามที่ 6 กท 10400

26 มกราคม 2536

เรื่อง ค่าใช้จ่ายในการเดินทางของข้าราชการหรือลูกจ้างที่ถูกฟ้องเป็นจำเลย

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง อธิบดี เลขานุการ ผู้อำนวยการ

เพื่อให้การปฏิบัติเกี่ยวกับการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทาง กรณีข้าราชการหรือลูกจ้างถูกฟ้องเป็นจำเลยในคดีแพ่ง หรือคดีอาญาอันเนื่องมาจากการปฏิบัติราชการตามหน้าที่โดยสุจริตเพื่อประโยชน์ของทางราชการ ซึ่งต้องเดินทางไปศาลในฐานะจำเลยในคดีและเป็นกรณีที่ยกการรับเป็นทนายว่าต่างคดีให้เป็นไป โดยถูกต้องตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการกระทรวงการคลังจึงขอเรียนขอความเข้าใจ ดังนี้

1. กรณีเป็นข้าราชการหรือลูกจ้างของส่วนราชการ เมื่อได้รับหมายเรียกของศาลหรือได้รับคำสั่งจากอัยการให้ไปศาล ให้ผู้ถูกฟ้องแจ้งส่วนราชการทราบเพื่อส่วนราชการจะได้ออกคำสั่งให้เดินทางไปราชการ และเบิกค่าใช้จ่ายเดินทางตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 ได้

2. กรณีคดียังไม่ถึงที่สุด หากข้าราชการหรือลูกจ้างซึ่งถูกฟ้องเป็นจำเลยในคดีดังกล่าวนั้น ต้องออกหรือพ้นจากราชการก่อนคดีถึงที่สุด และมีความจำเป็นจะต้องเดินทางไปศาลตามที่อัยการมีคำสั่งหรือตามหมายเรียกของศาลให้ผู้เดินทางแจ้งให้ส่วนราชการเจ้าสังกัดที่เคยมาราชการอยู่ก่อนออกหรือพ้นจากราชการ เพื่อให้ส่วนราชการนั้นออกคำสั่งให้บุคคลดังกล่าวเดินทางไปราชการ ในฐานะบุคคลภายนอกที่ไปปฏิบัติงานเพื่อประโยชน์ของทางราชการ โดยเบิกค่าใช้จ่ายเดินทางตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 และการเทียบตำแหน่งที่กำหนดตามหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0502/13649 ลงวันที่ 25 มีนาคม 2526 ได้

3. กรณีตามข้อ 1 และข้อ 2 ที่ส่วนราชการเจ้าสังกัดพิจารณาแล้วเห็นว่า การที่ข้าราชการหรือลูกจ้างถูกฟ้องเป็นจำเลยในคดีแพ่งหรือคดีอาญาอันเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและตามระเบียบแบบแผนของทางราชการแล้ว ข้าราชการหรือลูกจ้างนั้นก็มิสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปศาลได้ โดยไม่ต้องคำนึงถึงผลของคำพิพากษาแต่อย่างใด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดแจ้งให้ส่วนราชการในสังกัดทราบและถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) บัณฑิต บุญยะปานะ

(นายบัณฑิต บุญยะปานะ)

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

กองกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร. 2739573

ที่ กค 0514/24189

กระทรวงการคลัง

ถนนพระรามที่ 6 กท 10400

27 ธันวาคม 2531

เรื่อง การเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปเป็นพยานอัยการ

เรียน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

อ้างถึง หนังสือกระทรวงศึกษาธิการ ที่ ศธ 1203/52452 ลงวันที่ 7 ธันวาคม 2531

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า นาย ส. ตำแหน่งอาจารย์ 1 ระดับ 5 วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา วิทยาเขตเทคนิคภาคพายัพ จังหวัดเชียงใหม่ ได้รับอนุมัติให้ลาศึกษาต่อภายในประเทศ ที่สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน 2531 โดยพักที่จังหวัดสมุทรปราการ ในวันที่ 10 ตุลาคม 2531 ข้าราชการผู้นี้ได้รับหนังสือจากกองคดีแพ่ง กรมอัยการให้ไปเป็นพยานโจทก์ ณ ศาลจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งนัดสืบพยานโจทก์ในวันที่ 20 ตุลาคม 2531 ในคดีแพ่งระหว่างวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา โจทก์ บริษัทเบสท์เอ็นเตอร์ไพรส์ อินคอร์ปอเรชั่น จำกัด จำเลย จึงขอหารือว่า ข้าราชการดังกล่าวจะเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางได้หรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้วนั้น

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้วขอเรียนว่า ข้าราชการที่ได้รับหนังสือแจ้งจากอัยการให้มาเบิกความเป็นพยานของอัยการ(กรณีมีส่วนราชการเป็นโจทก์ฟ้องคดีหรือส่วนราชการตกเป็นจำเลยในคดีที่ถูกฟ้อง) ย่อมอยู่ในข่ายที่จะเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางได้

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ทวีเกียรติ กฤษณามระ

(นายทวีเกียรติ กฤษณามระ)

รองปลัดกระทรวงฯ ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

ที่ นร 0205/ว 65

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กท. 10300

23 เมษายน 2542

เรื่อง ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไป-กลับประเทศไทยของข้าราชการประจำในต่างประเทศ

เรียน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ด้วยกระทรวงการคลังได้เสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับเรื่อง ที่กระทรวงการต่างประเทศขอให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติให้ข้าราชการและบุคคลในครอบครัว ของทุกหน่วยราชการที่ประจำการอยู่ที่สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงจาการ์ตา เบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไป-กลับประเทศไทย กรณีเกิดความไม่สงบขึ้นในประเทศอินโดนีเซียเมื่อเดือนพฤษภาคม 2541 ตามนัย มาตรา 48 แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดย อนุโลม ว่าในโอกาสต่อไป หากมีเหตุการณ์ความไม่สงบทำนองนี้เกิดขึ้นในประเทศต่างๆ และมีความจำเป็นต้องให้ข้าราชการและบุคคลในครอบครัวของหน่วยราชการที่ประจำอยู่ที่สถานเอกอัครราชทูตในประเทศ ดังกล่าว ต้องเดินทางกลับประเทศไทยให้สามารถเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางได้

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษา เมื่อวันที่ 20 เมษายน 2542 ลงมติว่าในโอกาสต่อไปหากมี เหตุการณ์ความไม่สงบทำนองนี้เกิดขึ้นในประเทศต่างๆ และมีความจำเป็นต้องให้ข้าราชการและบุคคลใน ครอบครัวของหน่วยราชการที่ประจำอยู่ที่สถานเอกอัครราชทูตในประเทศดังกล่าว ต้องเดินทางกลับประเทศไทย ให้ข้าราชการและบุคคลในครอบครัวสามารถเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางได้ ตามนัยมาตรา 48 แห่งพระราช กฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยอนุโลม ตามความเห็นของ กระทรวงการคลัง

จึงเรียนขึ้นชั้นมา

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) วิษณุ เครืองาม

(นายวิษณุ เครืองาม)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สำนักบริหารการประชุมคณะรัฐมนตรี

โทร. 2800391

โทรสาร 2810627

ที่ กค 0526.5/ว 41724

กระทรวงการคลัง

ถนนพระราม 6 กท 10400

16 ธันวาคม 2540

เรื่อง การใช้ใบรับเงินเป็นเอกสารประกอบการเบิกเงิน

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง อธิบดี เลขาธิการ อธิการบดี ผู้อำนวยการ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ตัวอย่างใบรับเงินสำหรับข้าราชการ

ด้วยบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) แจ้งว่า บริษัทฯ ได้ร่วมกับธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) จัดให้มีการจองบัตรโดยสารเครื่องบินภายในประเทศผ่านทางอินเทอร์เน็ต สำหรับผู้เป็นสมาชิกบัตรเครดิต ธนาคารกรุงไทยฯ อีกวิธีหนึ่ง กรณีผู้โดยสารที่เป็นข้าราชการ บริษัทฯ ยังคงให้ส่วนลดในอัตราร้อยละ 15 เช่นเดิม และ เมื่อได้มีการดำเนินการตามขั้นตอนของทางบริษัทฯ แล้ว ทางธนาคารกรุงไทยฯ จะจัดส่งใบรับเงินของบริษัทฯ ตามตัวอย่างที่ส่งมาด้วยให้แก่ผู้โดยสารดังกล่าวทางไปรษณีย์ในวันรุ่งขึ้นหลังจากที่เสร็จสิ้นการเดินทางแล้ว

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า เนื่องจากใบรับเงินของบริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) ที่ทางธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ออกให้ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย มีลักษณะเช่นเดียวกับใบเสร็จรับเงิน โดยทั่วไปที่แสดงว่าได้มีการชำระเงินให้กับผู้ขายแล้ว ดังนั้น ข้าราชการจึงชอบที่จะนำมาใช้เป็นหลักฐานประกอบการเบิกเงินจากทางราชการ

จึงเรียนมาเพื่อทราบและโปรดแจ้งให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) กมล จันทิมา

(นายกมล จันทิมา)

รองปลัดกระทรวงฯ ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

สำนักการเงินการคลัง

ส่วนกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร. 2739607

สิ่งที่ส่งมาด้วย

บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) บมจ. 422
 6 ถนนหลานหลวง แขวงบ้านบาตร เขตป้อมปราบ
 กรุงเทพมหานคร 10100 โทร. 280-0100
 เลขที่ประจำตัวผู้เสียภาษีอากร 3 10 100063 4

เลขที่ AA 1 1 1 1

NO.

วันที่ 09/06/1998

Date

LADPLI J/MS

ผ่านบัญชี VORAPUNYASAKUL P/MRS

159/44 ถนนสุขุมวิท 21

แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา

กทม.

10110

ใบรับเงิน

Receipt and Itinerary

วันที่	เที่ยวบินที่	ชั้นโดยสาร	ต้นทาง	ปลายทาง
Date	Flight Number	Class	Depart From	Arrive At
21 APR 98	TG 141	M	BANGKOK	NAKHON RATCHASIMA
28 APR 98	TG 129	J	CHIANG MAI	PHUKET

บัตรโดยสารเลขที่ : 217 2400 000855

(Ticket number)

ราคาบัตรโดยสาร : 5,610.00 บาท

(Fare) (Baht)

หลังรวมภาษีสนามบินแล้ว : 5,670.00 บาท

(Total fare including airport tax) (Baht)

การชำระเงิน บัตรเครดิต ธนาคารกรุงไทย

(Payment) KRUNG THAI BANK Credit Card

ผู้รับเงิน

(Receiver)

ใบรับเงินฉบับนี้ ออกให้เพื่อแสดงว่าผู้โดยสารเดินทางตามรายละเอียดข้างต้นจริง

This receipt is to verify that the customer has completed the above itinerary. (can be used as counterfoil)

มีปัญหากรุณาติดต่อธนาคารกรุงไทย หมายเลขโทรศัพท์ _____

Any further inquiry, please contact KRUNGTHAI BANK telephone number _____

ที่ กค 0526.5/ว 38

กระทรวงการคลัง

ถนนพระราม 6 กท 10400

4 มิถุนายน 2542

เรื่อง การเบิกค่าโดยสารเครื่องบินของ บริษัท แอ่งเจ็ล แอร์ไลน์ จำกัด และบริษัท พี บี แอร์ จำกัด

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง อธิบดี เลขาธิการ ผู้อำนวยการ อธิการบดี

ด้วยกระทรวงการคลังได้รับแจ้งจากบริษัท แอ่งเจ็ล แอร์ไลน์ จำกัด และบริษัท พี บี แอร์ จำกัด ว่าขณะนี้บริษัทฯ ทั้งสองได้รับอนุญาตจากกระทรวงคมนาคมให้ประกอบกิจการค้าขายในการเดินอากาศแบบประจำภายในประเทศ เปิดบริการเดินอากาศตามเส้นทางการบินประจำระหว่างจังหวัดภายในประเทศหลายเส้นทาง

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว เห็นสมควรให้ผู้เดินทางไปราชการซึ่งมีสิทธิเดินทางโดยเครื่องบินตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติม มีสิทธิเบิกค่าโดยสารเครื่องบินของบริษัท แอ่งเจ็ล แอร์ไลน์ จำกัด และบริษัท พี บี แอร์ จำกัด โดยให้เบิกค่าโดยสารเครื่องบินและค่าธรรมเนียมการใช้สนามบินได้เท่าที่จ่ายจริงไม่เกินอัตราที่กำหนดตามข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือนโดยอนุมัติของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 19 มีนาคม 2542 เป็นต้นไป

จึงเรียนมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) มณีนัย วุฒิชรเนติรักษ์

(นางมณีนัย วุฒิชรเนติรักษ์)

รองปลัดกระทรวงฯ ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

สำนักการเงินการคลัง 3

ส่วนกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร. 2739984

ความที่สุด

ที่ กค 0526.5/ว 50

กระทรวงการคลัง

ถนนพระราม 6 กท 10400

16 กรกฎาคม 2542

เรื่อง การควบคุมการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด กระทรวง ทบวง กรม

ด้วยสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน ได้ตรวจสอบการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของส่วนราชการต่างๆ แล้ว เห็นว่า ส่วนราชการหลายแห่งได้มีการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการไม่ปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนดไว้ บางกรณีมีการเบิกจ่ายเท็จและมีการใช้จ่ายเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการมากผิดปกติ เช่น การเดินทางไปราชการในเขตอำเภอหรือจังหวัดเดียวกับที่ตั้งสำนักงานปกติ ซึ่งมีระยะเวลาในการเดินทางไป-กลับระหว่างที่อยู่กับสถานที่ปฏิบัติราชการชั่วคราวในแต่ละวันไม่เกินกว่า 12 ชั่วโมงขึ้นไป แต่ผู้เดินทางได้เขียนรายงานเท็จเพื่อขอเบิกค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทาง หรือกรณีมีการเบิกค่าเช่าที่พักในพื้นที่ที่ส่งไปปฏิบัติราชการ ซึ่งอยู่ในเขตอำเภอหรือจังหวัดเดียวกับที่ตั้งสำนักงานปกติ โดยไม่มีเหตุผลความจำเป็น เป็นต้น ดังนั้น สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินจึงขอให้กระทรวงการคลังพิจารณาหาแนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริต เพื่อให้การเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการเป็นไปอย่างรัดกุมยิ่งขึ้น

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีดังกล่าวเป็นปัญหาเกี่ยวกับวิธีการปฏิบัติ ดังนั้น เพื่อเป็นการควบคุมและป้องกันการประพฤตินิยมชอบในการใช้สิทธิเบิกเงินค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ จึงเห็นควรให้ส่วนราชการต่างๆ ดูแลและกำชับเจ้าหน้าที่เพื่อให้การปฏิบัติในการเดินทางไปราชการเป็นไปโดยถูกต้อง ดังนี้

1. การอนุมัติให้ข้าราชการและลูกจ้างของทางราชการเดินทางไปราชการ ให้ส่วนราชการพิจารณาอนุมัติเฉพาะกรณีและระยะเวลาที่มีความจำเป็นจริงๆ เท่านั้น ทั้งนี้ให้คำนึงถึงผลที่จะได้รับจากการปฏิบัติงานประกอบด้วย

2. การเขียนรายงานการเดินทางเพื่อขอเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการให้ผู้เดินทางระบุรายละเอียดของความจำเป็นในการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการไว้ให้ชัดเจน เช่น กรณีที่เดินทางไปราชการในเขตอำเภอหรือเขตจังหวัดเดียวกับที่ตั้งสำนักงานปกติและมีเหตุจำเป็นต้องพักแรมในพื้นที่ที่

สั่งไปราชการ ให้ระบุเหตุความจำเป็นไว้ในรายงานการเดินทาง ให้ชัดเจนด้วย รวมทั้งให้ระบุรายละเอียด การปฏิบัติงานและผลที่เกิดขึ้นไว้ในรายงานการเดินทาง หรือบันทึกแนบแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ ในการตรวจสอบผลการปฏิบัติงานและลักษณะค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น

3. กรณีที่สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบหลักฐานพบและปรากฏข้อเท็จจริงชัดเจนว่า ผู้เดินทางไปราชการมีเจตนาทุจริต ใช้สิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการเป็นเท็จ เมื่อมีการสอบสวน แล้วพบว่ามีความผิดจริง ให้ส่วนราชการพิจารณาลงโทษทางวินัยตามระเบียบของทางราชการโดยเคร่งครัด และหากพบว่าผู้มีอำนาจในการอนุมัติให้เดินทางไปราชการได้ออกคำสั่งอนุมัติให้ข้าราชการหรือลูกจ้าง เดินทางไปราชการ และละเลยในการควบคุมดูแลการปฏิบัติงาน รวมทั้งการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางของ ผู้ที่ได้รับคำสั่ง ให้ส่วนราชการพิจารณาลงโทษตามควรแก่กรณีด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบและโปรดกำชับข้าราชการและลูกจ้างในสังกัดให้ถือปฏิบัติโดยเคร่งครัดต่อไปด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ศุภชัย พิเศษฐานิช
(นายศุภชัย พิเศษฐานิช)
ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

สำนักการเงินการคลัง 3

ส่วนกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร. 2739984

ที่ กค 0514/63992

กระทรวงการคลัง

ในพระบรมมหาราชวัง 10200

26 ธันวาคม 2528

เรื่อง การเบิกจ่ายค่าพาหนะรถดีเซลรางปรับอากาศ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง อธิบดี เลขานุการ

ด้วยมีส่วนราชการหรือเกี่ยวกับการเบิกจ่ายค่าพาหนะรถดีเซลรางปรับอากาศซึ่งการรถไฟแห่งประเทศไทยได้ให้บริษัทเอกชนมาดำเนินการให้บริการประชาชนในการเดินทางไปจังหวัดต่างๆ ด้วยรถดีเซลรางปรับอากาศ จำนวน 3 สาย คือกรุงเทพฯ-พิษณุโลก กรุงเทพฯ-ขอนแก่น และกรุงเทพฯ-สุรินทร์ ว่าจะมีสิทธิเบิกจ่ายค่าพาหนะรถดีเซลรางปรับอากาศได้เพียงใด เพื่อจะได้ถือปฏิบัติต่อไป

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว เห็นสมควรกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสิทธิในการเบิกจ่ายค่าพาหนะรถดีเซลรางปรับอากาศ โดยให้ผู้เดินทางไปราชการเบิกจ่ายค่าพาหนะดังกล่าวได้เท่าที่จ่ายจริงไม่เกินอัตราค่าโดยสารตามสิทธิที่ผู้เดินทางจะพึงได้รับตามหลักเกณฑ์การเดินทางไปราชการโดยรถไฟ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดแจ้งให้หน่วยงานในสังกัดทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ไพจิตร โรจนวานิช

(นายไพจิตร โรจนวานิช)

รองปลัดกระทรวงฯ ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

กองกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร.2224864

ที่ กค 0526.5/ว 25

กระทรวงการคลัง

ถนนพระราม 6 กท 10400

8 เมษายน 2542

เรื่อง การเบิกจ่ายค่ารถโดยสารประจำทางลักษณะรถมาตรฐาน 1 (ข) ชนิดพิเศษไม่เกิน 32 ที่นั่ง
(รถโดยสารปรับอากาศชั้น 1)

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง อธิบดี ผู้อำนวยการ เลขานุการ อธิการบดี

ด้วยมีส่วนราชการหรือเกี่ยวกับการเบิกจ่ายค่ารถโดยสารปรับอากาศชั้น 1 ลักษณะรถมาตรฐาน 1 (ข) ชนิดพิเศษไม่เกิน 32 ที่นั่ง ซึ่งเป็นประเภทรถที่กรมการขนส่งทางบกกำหนดขึ้นใหม่ ว่าผู้ดำรงตำแหน่งระดับใดเป็นผู้มีสิทธิเบิกค่าโดยสารรถประเภทดังกล่าว เพื่อจักได้ถือปฏิบัติต่อไป

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว เห็นสมควรกำหนดให้ข้าราชการทุกระดับสามารถใช้สิทธิเบิกจ่ายค่าโดยสารรถประเภทดังกล่าวได้เท่าที่จ่ายจริง ไม่เกินอัตราค่าโดยสารที่คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางกำหนด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และแจ้งให้หน่วยงานในสังกัดถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) มณีมัย วุฒิชเรนตรีภย์

(นางมณีมัย วุฒิชเรนตรีภย์)

รองปลัดกระทรวงฯ ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

สำนักการเงินการคลัง

ส่วนกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร. 2739984

ที่ กค 0514/2707

กรมบัญชีกลาง

ถนนพระรามที่ 6 กท. 10400

30 มิถุนายน 2532

เรื่อง การเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทาง

เรียน อธิบดีกรมการปกครอง

อ้างถึง หนังสือกรมการปกครอง ที่ มท 0407/59402 ลงวันที่ 16 มิถุนายน 2532

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า จังหวัดสุโขทัยหรือกรมการปกครองกรณีพนักงานเทศบาลเมืองสวรรคโลกเดินทางไปราชการที่กรุงเทพฯ โดยรถยนต์โดยสารประจำทางปรับอากาศถึงสถานีขนส่งสายเหนือ เวลา 04.30 น. เข้าพักแรมและออกจากโรงแรม เวลา 08.00 น. ไปติดต่อราชการจนถึงเวลา 16.30 น. แล้วกลับเข้าที่พักเพื่อเตรียมตัวเดินทางกลับจังหวัดสวรรคโลก โดยออกจากโรงแรมเวลา 21.00 น. จะเบิกค่าเช่าที่พักจำนวน 1 คืน ได้หรือไม่ ซึ่งในกรณีดังกล่าวกรมการปกครองเห็นว่ามีปัญหาในการตีความคำว่า “พักแรม” จะหมายถึงการต้องพักค้างคืนหรือหมายความรวมถึงการเข้าพักแรมเพื่อเก็บสัมภาระด้วยหรือไม่ เนื่องจากพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 มิได้ให้ความหมายไว้ จึงหารือว่า กรณีนี้หากเป็นข้าราชการโดยทั่วไป จะมีสิทธิเบิกค่าเช่าที่พักตามพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวหรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมบัญชีกลางพิจารณาแล้วขอเรียนว่า คำว่า “จำต้องพักแรม” ตามมาตรา 17 แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 จะมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงเป็นกรณีๆ ไป ไม่อาจให้คำจำกัดความได้ตายตัว เพราะความจำเป็นในการพักแรมอาจขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ เป็นต้นว่า ระยะเวลา พฤติการณ์ของผู้เดินทาง และขนบธรรมเนียม จารีตประเพณีสิ่งต่างๆ เหล่านี้ย่อมเป็นองค์ประกอบที่จะชี้ให้เห็นว่ามีความจำเป็นต้องพักแรมหรือไม่ เพียงใด นอกจากนี้ การพักแรมดังกล่าว จะต้องปรากฏว่าผู้เดินทางไปราชการมีความจำเป็นจริงๆ ที่จะต้องพักแรมเพื่อประโยชน์แก่ทางราชการด้วย เป็นต้นว่า ยานพาหนะประจำทางหมด เดินทางต่อไปไม่ได้ หรือเป็นกรณีที่ต้องอยู่ต่อไปเพื่อปฏิบัติราชการให้แล้วเสร็จ และในช่วงระยะเวลาดังกล่าวไม่มียานพาหนะประจำทางเพื่อเดินทางกลับ เป็นต้น ฉะนั้น กรณีที่หารือ ผู้เดินทางดังกล่าวขอยอมอยู่ในข่ายที่จะเบิกค่าเช่าที่พักได้ จำนวน 1 วัน

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ประพันธ์ ศิริรัตน์ธำรง

(นายประพันธ์ ศิริรัตน์ธำรง)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมบัญชีกลาง

กองกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร. 2710212 ต่อ 4441

ที่ กค 0526.5/33285

กระทรวงการคลัง

ถนนพระราม 6 กท 10400

30 ตุลาคม 2541

เรื่อง การเบิกจ่ายค่าพาหนะในการเดินทางไปราชการ

เรียน อธิบดีกรมทางหลวง

อ้างถึง หนังสือกรมทางหลวง ถึงกรมบัญชีกลาง ที่ กค 0638/14686 ลงวันที่ 15 กันยายน 2541

ด้วยกรมบัญชีกลางรายงาน ว่า กรมทางหลวงหารือเกี่ยวกับการเบิกจ่ายค่าพาหนะเดินทางของนางสาว ก. ซึ่งขออนุมัติเดินทางไปราชการที่จังหวัดแพร่และจังหวัดพะเยา ระหว่างวันที่ 7 - 9 ธันวาคม 2540 แต่เนื่องจากนางสาว ก. มีกิจธุระส่วนตัวที่จังหวัดน่าน จึงลาพักก่อนวันที่ 4 ธันวาคม 2540 (วันที่ 5 - 7 ธันวาคม 2540 เป็นวันหยุดราชการ) และขออนุมัติออกเดินทางในวันที่ 4 ธันวาคม 2540 โดยไม่ขอเบิกค่าเบี้ยเลี้ยง และค่าที่พักระหว่างวันที่ 4 - 6 ธันวาคม 2540 แต่ผู้บังคับบัญชายืนยันอนุมัติการเดินทางในวันที่ 7 - 9 ธันวาคม 2540 กรณีนี้ นางสาว ก. ได้เดินทางในวันที่ 4 ธันวาคม 2540 โดยเครื่องบินไปลงที่สนามบินจังหวัดแพร่ และไปปฏิบัติภารกิจส่วนตัวที่จังหวัดน่าน ต่อมาวันที่ 7 ธันวาคม 2540 เวลา 15.00 น. จึงเดินทางจากจังหวัดน่านไปยังจังหวัดแพร่เพื่อปฏิบัติราชการจนถึงวันที่ 9 ธันวาคม 2540 ดังนี้ นางสาว ก. จะสามารถเบิกค่ารถรับจ้างจากบ้านพักถึงสนามบินดอนเมืองและค่าโดยสารเครื่องบินจากสนามบินดอนเมืองถึงสนามบินจังหวัดแพร่ในวันที่ 4 ธันวาคม 2540 ได้หรือไม่

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า ตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 8 กำหนดว่า สิทธิที่จะได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการเกิดขึ้นตั้งแต่วันที่ได้รับอนุญาตให้เดินทางไปราชการหรือวันที่ออกจากราชการแล้วแต่กรณี กรณีที่หารือ นางสาว ก. ได้รับอนุมัติให้เดินทางไปราชการในวันที่ 7 - 9 ธันวาคม 2540 แต่ออกเดินทางจริงในวันที่ 4 ธันวาคม 2540 ซึ่งถือเป็นการเดินทางก่อนที่จะได้รับอนุมัติให้เดินทางไปราชการ จึงไม่สามารถเบิกจ่ายค่าพาหนะสำหรับการเดินทางในวันดังกล่าวได้ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากกรณีดังกล่าว นางสาว ก. ได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชาให้ลาพักก่อนในวันที่ 4 ธันวาคม 2540 (วันที่ 5 - 7 ธันวาคม 2540 เป็นวันหยุดราชการ) และเป็นการเดินทางไปยังจังหวัดแพร่ ซึ่งเป็นสถานที่เดียวกับที่ได้รับคำสั่งให้ไปปฏิบัติราชการ ดังนั้น หากนางสาว ก.

ได้ปฏิบัติงานตามที่ได้มอบหมายและเป็นผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 6 ขึ้นไป ก็ยอมเบิกค่าพาหนะรับจ้างจากบ้านพักถึงสามบินดอนเมืองและค่าโดยสารเครื่องบินจากสนามบินดอนเมืองถึงจังหวัดแพร่ในวันที่ 4 ธันวาคม 2540 จากทางราชการได้ สำหรับค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางและค่าเช่าที่พักให้เบิกได้ระหว่างวันที่ได้เริ่มปฏิบัติราชการจริงถึงวันสิ้นสุดการปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) มณีมัย วุฒิชรเนติรักษ์

(นางมณีมัย วุฒิชรเนติรักษ์)

รองปลัดกระทรวงฯ ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

สำนักการเงินการคลัง 3

ส่วนกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร. 2739984

ที่ กค 0502/14042

กระทรวงการคลัง

ถนนพระรามที่ 6 กท. 10400

21 เมษายน 2536

เรื่อง ข้อหารือเกี่ยวกับมาตรการประหยัดรายจ่าย

เรียน ผู้บัญชาการทหารสูงสุด

อ้างถึง หนังสือกองบัญชาการทหารสูงสุด ถึงกรมบัญชีกลาง ด่วนมาก ที่ กท 0307/79

ลงวันที่ 22 มกราคม 2536

ด้วยกรมบัญชีกลางรายงาน ว่า ศูนย์รักษาความปลอดภัย กองบัญชาการทหารสูงสุดแจ้งว่ามีความจำเป็นต้องขอรับการสนับสนุน ชุดสุนัขทหาร จำนวน 1 ชุด กำลังพล 12 นายจากศูนย์สุนัขทหารซึ่งตั้งอยู่ที่จังหวัดนครราชสีมา เพื่อปฏิบัติการกิจตรวจค้นวัตถุระเบิดร่วมกับชุดตรวจทางเทคนิค เพื่อลดการรักษาความปลอดภัยแก่องค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ พระบรมวงศานุวงศ์ และผู้แทนพระองค์ตามที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ รวมทั้งประมุขชาวต่างประเทศที่เป็นราชอาณาจักร และให้การรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญทางทหาร และบุคคลอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย โดยการผลัดเปลี่ยนกันเป็นผลัดๆ ละ 6 เดือน ซึ่งกองบัญชาการทหารสูงสุดไม่มีแผนที่จะบรรจุกำลังพลดังกล่าวเข้ารับราชการในสังกัดหน่วยงานใดของกองบัญชาการทหารสูงสุด จึงขอหารือว่าการเบิกจ่ายเบี้ยเลี้ยงเดินทางให้กับกำลังพลประจำชุดสุนัขดังกล่าวจะเป็นการขัดต่อหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีด่วนมากที่ นร 0201/ว 110 ลงวันที่ 10 กันยายน 2529 หรือไม่

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า การเดินทางไปราชการชั่วคราวตามนัยพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 นั้น หมายถึงการเดินทางไปปฏิบัติราชการในลักษณะชั่วคราวครั้งชั่วคราว มีกำหนดระยะเวลาที่แน่นอนและสามารถปฏิบัติราชการตามคำสั่งดังกล่าวให้แล้วเสร็จได้ภายในระยะเวลาสั้นๆ และลักษณะของงานจะต้องไม่ใช่งานต่อเนื่องที่จะต้องทำตลอดไป เพื่อให้สอดคล้องกับหลักดังกล่าวได้มีมติของคณะรัฐมนตรีเรื่องมาตรการประหยัดรายจ่ายตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนมาก ที่ นร 0201/ว 110 ลงวันที่ 10 กันยายน 2529 ได้กำหนดแนวทางให้ส่วนราชการในการออกคำสั่งแต่งตั้งข้าราชการเดินทางไปปฏิบัติราชการที่มีระยะเวลานาน ส่วนราชการควรแต่งตั้งให้ไปปฏิบัติราชการในลักษณะประจำ แม้จะมีได้อินอัตราเงินเดือนตามตัวไปด้วยก็ตาม

ตามกรณีทหารเรือ ลักษณะของภารกิจการตรวจค้นวัตถุระเบิดของศูนย์รักษาความปลอดภัย กองบัญชาการทหารสูงสุด จำเป็นต้องใช้ชุดสุนัขทหารและกำลังพลประจำชุดสุนัขจากศูนย์สุนัขทหาร จังหวัดนครราชสีมา มาประจำตลอดเวลาย่างต่อเนื่อง (เป็นผลัด ๆ ละ 6 เดือน) ดังนั้นลักษณะงานดังกล่าวจึงเป็นงานในลักษณะประจำสมควรถวายส่วนราชการเจ้าสังกัดจะออกคำสั่งให้กำลังพลดังกล่าวไปปฏิบัติงานในลักษณะประจำเพื่อให้เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี และให้เบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการได้ในลักษณะการเดินทางไปราชการประจำ

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ปรีดี บุญยัง

(นายปรีดี บุญยัง)

รองปลัดกระทรวงฯ ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

กองกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร. 2739573

ที่ กค 0502/342

กรมบัญชีกลาง

ในพระบรมมหาราชวัง 10200

21 กุมภาพันธ์ 2527

เรื่อง การเบิกค่าเช่าที่พักกรณีผู้เดินทางไปราชการเจ็บป่วยและต้องเข้าพักรักษาตัวในสถานพยาบาล

เรียน อธิบดีกรมการฝึกหัดครู

อ้างถึง หนังสือกรมการฝึกหัดครู ถึงกรมบัญชีกลาง ที่ ศธ 0304/2234 ลงวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2527

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า นายประมวล อุบลสะอาด ตำแหน่งอาจารย์ 3 ระดับ 8 ได้มารับราชการที่กรุงเทพฯ ระหว่างวันที่ 19-21 กันยายน 2526 ข้าราชการดังกล่าวได้มาถึงกรุงเทพฯ และเข้ารายงานตัว ณ ที่อบรมเวลา 08.00 น. แต่เมื่อเวลา 08.30 น. เกิดเจ็บป่วยต้องเข้าพักรักษาตัวที่โรงพยาบาลรามาศิปติ ณ ห้องฉุกเฉิน ระหว่างวันที่ 19-30 กันยายน 2526 วิทยาลัยครูอุตรดิตถ์ได้หารือมายังกรมการฝึกหัดครูว่า ข้าราชการผู้นี้จะมีสิทธิเบิกค่าเช่าที่พักได้หรือไม่ และกรมการฝึกหัดครูได้ตอบข้อหารือดังกล่าวว่า ข้าราชการดังกล่าว จะต้องงดเบิกที่พักเว้นแต่กรณีจำเป็น ซึ่งวิทยาลัยครูอุตรดิตถ์มีปัญหาสงสัยว่า กรณีจำเป็นนี้เป็นอย่างไร และวิทยาลัยครูจะต้องจ่ายค่าเช่าที่พักในระหว่างไปราชการหรือไม่ จึงขอหารือว่า กรณีจำเป็นตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 มาตรา 21 วรรคหนึ่ง มีลักษณะอย่างไร กรณีนายประมวล อุบลสะอาด อาจารย์วิทยาลัยครูอุตรดิตถ์ เข้าข่ายกรณีจำเป็นหรือไม่เพียงไร และวิทยาลัยครูจะต้องจ่ายค่าเช่าที่พักในระหว่างไปราชการหรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมบัญชีกลางพิจารณาแล้วขอเรียนว่า ตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 มาตรา 21 วรรคสอง ซึ่งกำหนดว่า ในกรณีที่ผู้เดินทางไปราชการเจ็บป่วย และต้องเข้าพักรักษาตัวในสถานพยาบาล ให้งดเบิกค่าเช่าที่พัก เว้นแต่กรณีจำเป็น กรณีจำเป็นดังกล่าว หมายความว่า ถ้าหากผู้เดินทางซึ่งเกิดเจ็บป่วย มีสัมภาระ สิ่งของเครื่องใช้ของทางราชการ จำเป็นที่จะต้องเช่าที่พักแรมเพื่อเก็บรักษาสิ่งของเครื่องใช้ดังกล่าว หรือได้เกิดเจ็บป่วยโดยปัจจุบันทันด่วน ไม่อาจแจ้งยกเลิกการเช่าที่พักได้ทันที ก็เบิกค่าเช่าที่พักสำหรับในวันที่เป็นนั้นได้ ดังนั้นกรณีที่หารือ ถ้านายประมวล อุบลสะอาด มีความจำเป็น กรณีดังกล่าวอยู่ในข่ายที่จะเบิกค่าเช่าที่พักในระหว่างพักรักษาตัวได้ แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกิน 10 วัน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) โกวิทช์ โปษยานนท์

(นายโกวิทช์ โปษยานนท์)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมบัญชีกลาง

กองระบบบัญชีและการคลัง

โทร. 2224864

ที่ กค 0514/11743

กระทรวงการคลัง

ถนนพระรามที่ 6 กท. 10400

18 มีนาคม 2531

เรื่อง การเบิกจ่ายเงินค่าพาหนะในการเดินทางไปราชการ

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยขอนแก่น

อ้างถึง หนังสือมหาวิทยาลัยขอนแก่นถึงกรมบัญชีกลาง ที่ ทม 0501.2/908

ลงวันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2531

ด้วยกรมบัญชีกลางรายงานว่า มหาวิทยาลัยขอนแก่นมีข้าราชการระดับ 5 บางคน ขอเบิกค่าพาหนะในการเดินทางไปราชการติดต่อกันในเขตกรุงเทพมหานครโดยรถรับจ้าง โดยให้เหตุผลว่า ไม่รู้จักเส้นทาง ถ้าเดินทางโดยรถประจำทางจะทำให้เสียเวลา จึงขอหารือว่า

1. การเบิกจ่ายเงินค่าพาหนะรถรับจ้าง ในกรณีดังกล่าวกระทำได้หรือไม่

2. ปัจจุบันมีรถประจำทางปรับอากาศ (ชั้น 1,2) สายขอนแก่น-เชียงใหม่ ถ้าข้าราชการมหาวิทยาลัยขอนแก่นจะเดินทางไปราชการที่จังหวัดเชียงใหม่โดยทางรถไฟจากขอนแก่นถึงกรุงเทพฯ แล้วเดินทางต่อจากกรุงเทพฯถึงเชียงใหม่ โดยไม่เดินทางสายตรงด้วยรถประจำทางปรับอากาศจากขอนแก่นถึงเชียงใหม่จะได้หรือไม่

ความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้วขอเรียนว่า พระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 กำหนดหลักเกณฑ์ไว้ ดังนี้

ก. มาตรา 22 วรรค 4 กำหนดให้ข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งต่ำกว่าระดับ 6 ลงมา ใช้สิทธิเบิกค่าพาหนะรับจ้างได้ ถ้าการเดินทางนั้นต้องนำสัมภาระในการเดินทาง หรือสิ่งของเครื่องใช้ของทางราชการไปด้วยซึ่งเป็นเหตุให้ไม่สะดวกที่จะเดินทางโดยยานพาหนะประจำทาง ฉะนั้น ตามกรณีที่หารือในข้อ 1 ข้าราชการระดับ 5 เดินทางติดต่อราชการในเขตกรุงเทพฯ จึงไม่สามารถเบิกค่าพาหนะรับจ้างได้

ข. มาตรา 22 วรรคแรก กำหนดว่า “การเดินทางไปราชการโดยปกติให้ใช้ยานพาหนะประจำทาง และให้เบิกค่าพาหนะได้โดยประหยัด” โดยมีเจตนาให้ผู้เดินทางเลือกลักษณะและวิธีการเดินทางที่มีผลให้เสียค่าพาหนะเดินทางน้อยที่สุด โดยไม่เป็นผลเสียกับทางราชการและงานที่ไปปฏิบัติ เช่น ในการเดินทางไปปฏิบัติราชการยังสถานที่ใดๆ หากสถานที่ดังกล่าวนั้น ผู้เดินทางสามารถที่จะเดินทางไปโดย

ยานพาหนะประจำทางได้หลายเส้นทาง ผู้เดินทางต้องเลือกเส้นทางที่สั้นและตรง ซึ่งประหยัดค่าพาหนะเดินทาง และเส้นทางดังกล่าวต้องสะดวกที่จะเดินทางไปถึงทันเวลาปฏิบัติราชการ กรณีที่หารือตามข้อ 2 ข้าราชการมหาวิทยาลัยขอนแก่นเดินทางไปราชการที่จังหวัดเชียงใหม่ จึงไม่มีสิทธิเบิกค่าโดยสารรถไฟจากขอนแก่นไปกรุงเทพฯ และจากกรุงเทพฯ ถึงเชียงใหม่ แต่จะมีสิทธิเบิกค่ารถโดยสารประจำทางปรับอากาศสายขอนแก่น-เชียงใหม่ได้

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) สุนทร เสดียรไทย

(นายสุนทร เสดียรไทย)

รองปลัดกระทรวงฯ รักษาราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

กองกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร.2710666 ต่อ 4441

ที่ กค 0514/3365

กรมบัญชีกลาง

ถนนพระรามที่ 6 กท. 10400

16 สิงหาคม 2531

เรื่อง การเบิกเงินค่าพาหนะเครื่องบินในการเดินทางไปราชการ**เรียน** อธิบดีกรมการศึกษานอกโรงเรียน**อ้างอิง** หนังสือกรมการศึกษานอกโรงเรียน ที่ ศธ 1101/8050 ลงวันที่ 1 กรกฎาคม 2531

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า กรมการศึกษานอกโรงเรียนมีปัญหาในทางปฏิบัติเกี่ยวกับการเดินทางไปราชการโดยเครื่องบินในกรณีต่อไปนี้

1. ผู้เดินทางไปราชการขออนุมัติเดินทางไปจังหวัดหนึ่ง แต่เดินทางโดยเครื่องบินไปอีกจังหวัดหนึ่งที่มีเส้นทางบินโดยตรง เช่น ไปราชการจังหวัดลำปางแต่เดินทางไปจังหวัดเชียงใหม่
2. จากผลของการเดินทางตามข้อ 1 ทำให้มีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น คือค่าเช่าที่พักและค่าพาหนะรับจ้าง หรือค่าพาหนะประจำทางระหว่างจังหวัด
3. หากเดินทางตามข้อ 1 แต่ผู้เดินทางขอเบิกค่าพาหนะเครื่องบินในอัตราเท่ากับที่บริษัทเดินอากาศไทยกำหนด และเป็นเส้นทางบินบริการ แต่มิใช่เป็นเส้นทางบินโดยตรง (เปลี่ยนเครื่อง) คือจังหวัดเลข ดาก แพร่ น่าน ลำปาง นครศรีธรรมราช และตรัง
4. หากผู้ไปราชการมีภาระหน้าที่ในงานประจำปกติหรือมีความจำเป็นจะต้องปฏิบัติงานเร่งด่วนให้เสร็จก่อนเดินทางไปราชการ จะขอเดินทางโดยเครื่องบินไปลงอีกจังหวัดหนึ่ง เช่น ขออนุมัติเดินทางไปราชการจังหวัดลำปาง (เที่ยวไปออกจากกรุงเทพฯ เวลา 7.15 น. และเปลี่ยนเครื่องบินที่จังหวัดพิษณุโลก 08.30 น. ถึงจังหวัดลำปางเวลา 09.50 น. เพื่อรอปฏิบัติงานที่จังหวัดลำปางในวันรุ่งขึ้น) แต่ผู้เดินทางได้ปฏิบัติงานในหน้าที่ทั้งสองกรณี จึงไม่สามารถเดินทางในเที่ยวบินดังกล่าวได้ และได้เดินทางโดยเครื่องบินกรุงเทพฯ-เชียงใหม่ ซึ่งมีหลายเที่ยวบินให้เลือกได้ เช่น เลือกไปเวลา 19.00 น. ถึงจังหวัดเชียงใหม่เวลา 20.00 น. โดยพักค้างคืนที่จังหวัดเชียงใหม่ 1 คืน พร้อมกับเบิกค่าที่พักเพิ่ม 25% หรือพักค้างคืนที่จังหวัดเชียงใหม่ แต่ไม่เบิกค่าที่พัก และในวันรุ่งขึ้นเดินทางต่อไปยังจังหวัดลำปางโดยเสียค่าพาหนะระหว่างจังหวัดด้วย

จึงหรือว่าการเดินทางในกรณีดังกล่าวผู้เดินทางจะเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางได้หรือไม่ เพื่อถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป ความละเอียดแจ้งอยู่แล้วนั้น

กรมบัญชีกลางพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า

1. พระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2528 มาตรา 22 วรรคแรก กำหนดให้ผู้เดินทางไปราชการเบิกค่าพาหนะได้โดยประหยัด โดยมีเจตนาให้ผู้เดินทางเลือกลักษณะและวิธีการเดินทางที่มีผลให้เสียค่าพาหนะเดินทางน้อยที่สุด เช่น ในการเดินทางไปปฏิบัติราชการยังสถานที่ใดๆ หากสถานที่ดังกล่าวนั้นผู้เดินทางสามารถที่จะเดินทางโดยยานพาหนะประจำทางได้หลายเส้นทาง ผู้เดินทางต้องเลือกเส้นทางที่สั้นและตรง ซึ่งประหยัดค่าพาหนะเดินทางและเส้นทางดังกล่าวต้องสะดวกที่จะเดินทางไปถึงทันเวลาปฏิบัติราชการ กรณีที่หาหรือ (ข้อ 1 และข้อ 2) เมื่อปรากฏว่าการเดินทางโดยเครื่องบินไปจังหวัดลำปางสามารถที่จะเดินทางได้โดยตรง โดยใช้เส้นทางกรุงเทพฯ-พิษณุโลก-ลำปาง ดังนั้น การที่ผู้เดินทางใช้เส้นทางบิน กรุงเทพฯ-เชียงใหม่ (เชียงใหม่-ลำปางโดยพาหนะรถยนต์) โดยไม่มีเหตุผลความจำเป็นเร่งด่วนเพื่อประโยชน์แก่ทางราชการแล้ว ผู้เดินทางจึงไม่มีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางใดๆ ทั้งสิ้นจากทางราชการ

2. การที่ผู้เดินทางจะนำบัตรโดยสารเครื่องบินจาก กรุงเทพฯ-เชียงใหม่มาเบิกจากทางราชการในอัตราค่าโดยสาร กรุงเทพฯ-ลำปาง ตามที่หาหรือข้อ 3 นั้น เนื่องจากพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2528 มิได้กำหนดให้เบิกค่าพาหนะเดินทางในลักษณะเหมาจ่ายได้ การเดินทางโดยพาหนะเครื่องบินจึงต้องมีกาทักตัวโดยสารแนบหลักฐานการขอเบิกเงิน เพื่อแสดงว่าได้มีการเดินทางโดยเครื่องบินจริงตามเส้นทางที่ไปปฏิบัติราชการหรือกลับจากปฏิบัติราชการ ซึ่งถ้าจะยกเว้นให้ไม่ต้องเดินทางจริง แต่ให้นำสิทธิที่ข้าราชการพึงจะได้รับมาเบิกในลักษณะเหมาจ่ายได้ ก็ต้องกำหนดข้อยกเว้นไว้ให้ชัดเจน เช่น ผู้เดินทางที่ไม่มีสิทธิเดินทางโดยเครื่องบิน แต่ได้เดินทางโดยเครื่องบิน จะนำกาทักตัวโดยสารเครื่องบินมาเบิกค่าพาหนะเดินทางได้ตามสิทธิที่ข้าราชการจะพึงได้รับในการเดินทางภาคพื้นดินในระยะเดียวกัน ตามนัยมาตรา 27(3) ฉะนั้น เมื่อกฎหมายมิได้กำหนดข้อยกเว้นกรณีดังกล่าวไว้ และผู้เดินทางมิได้เดินทางโดยเครื่องบินจากกรุงเทพฯ-ลำปางจริง จึงไม่อาจนำกาทักตัวโดยสารเครื่องบินซึ่งออกเดินทางจากกรุงเทพฯ-เชียงใหม่มาเบิกจากทางราชการในอัตราค่าโดยสารกรุงเทพฯ-ลำปางได้

3. พระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ.2528 มาตรา 11 กำหนดว่า การเดินทางไปราชการ ถ้าผู้เดินทางหยุดอยู่ที่ใด โดยไม่มีเหตุอันควรไม่มีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางสำหรับระยะเวลาที่หยุดนั้นซึ่งตามบทบัญญัติดังกล่าว ผู้เดินทางไปราชการหยุดพักอยู่ที่ใดจะมีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายสำหรับวันที่หยุดอยู่ได้ จะต้องปรากฏว่า ผู้เดินทางไปราชการมีความจำเป็นจริงๆ ที่จะต้อง

หยุดพักผ่อน หรือการพักผ่อนนั้นเพื่อประโยชน์แก่ทางราชการ ฉะนั้น ตามตัวอย่างในกรณีนี้หรือ (ข้อ 4) ปรากฏว่า ผู้เดินทางได้ออกเดินทางโดยเครื่องบินจากกรุงเทพฯ ในเวลา 19.00 น. ไปหยุดพักผ่อนที่จังหวัด เชียงใหม่ 1 คืน โดยชี้แจงว่าการเดินทางโดยเครื่องบินไปจังหวัดลำปางจะมีเที่ยวบินออกจากกรุงเทพฯ เวลาเดียวคือ 7.15 น. ซึ่งผู้เดินทางมีภาระหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติงานประจำปกติ หรือมีความจำเป็นต้อง ปฏิบัติงานเร่งด่วนให้เสร็จก่อนเดินทางไปราชการ นั้น ไม่อาจถือเป็นเหตุผลที่จะใช้สิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการ เดินทางไปยังจังหวัดเชียงใหม่ได้ ทั้งนี้เพราะการเดินทางไปปฏิบัติราชการดังกล่าว มีหมายกำหนดการแน่นอน ซึ่งผู้เดินทางชอบที่จะเดินทางโดยรถยนต์สาธารณะประจำทางประเภทอื่นได้อยู่แล้ว หลังจากเสร็จสิ้นการ ปฏิบัติงานประจำ หรืออาจจะเดินทางโดยเครื่องบินไปจังหวัดลำปางโดยตรงได้ในวันรุ่งขึ้น ฉะนั้น ผู้เดินทาง ไม่มีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางจากทางราชการ

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ประพันธ์ ศิริรัตนธำรง

(นายประพันธ์ ศิริรัตนธำรง)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมบัญชีกลาง

กองกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร.2710212 ต่อ 4439

ที่ กค 0526.5/329

กรมบัญชีกลาง

ถนนพระรามที่ 6 กท. 10400

18 มกราคม 2539

เรื่อง คอบข้อหารือเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ**เรียน** อธิการบดีมหาวิทยาลัยนเรศวร**อ้างถึง** หนังสือมหาวิทยาลัยนเรศวร ที่ ทม 1901/7177 ลงวันที่ 13 ตุลาคม 2538

ตามหนังสือที่อ้างถึง มหาวิทยาลัยนเรศวรแจ้งว่า สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ 7 ได้ทักท้วงและเรียกเงินคืนค่าใช้จ่ายในการเดินทางของนางปรียานันท์ แสนโกชน์ กรณีมหาวิทยาลัยได้อนุมัติให้นางปรียานันท์ไปราชการที่จังหวัดนครพนม ระหว่างวันที่ 18-23 กันยายน 2537 โดยผู้เดินทางได้เดินทางโดยเครื่องบินจากพิษณุโลกถึงกรุงเทพฯ และพักค้างคืนที่กรุงเทพฯ 1 คืน และในวันรุ่งขึ้นได้ออกเดินทางจากกรุงเทพฯ โดยรถยนต์ปรับอากาศถึงนครพนม ซึ่งทางสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินได้ทักท้วงและเรียกเงินคืนโดยอ้างว่า ผู้เดินทางหยุดอยู่โดยไม่มีเหตุอันควร และกรณีดังกล่าวสามารถเลือกเดินทางไปโดยยานพาหนะประจำทางได้หลายเส้นทาง ผู้เดินทางควรเลือกเส้นทางที่สั้นและตรง โดยไม่มีความจำเป็นต้องเดินทางจากพิษณุโลก-กรุงเทพฯ และจากกรุงเทพฯ-นครพนม เนื่องจากเส้นทางพิษณุโลก-นครพนม มีรถยนต์โดยสารประจำทางวิ่งให้บริการอยู่แล้ว แต่มหาวิทยาลัยนเรศวรเห็นว่า กรณีดังกล่าวไม่น่าจะถือว่าเป็นการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางที่ขัดต่อระเบียบ จึงขอให้กระทรวงการคลังพิจารณา ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมบัญชีกลางพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า ตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2534 มาตรา 11 กำหนดว่า “การเดินทางไปราชการ ถ้าผู้เดินทางหยุดอยู่ที่ใดโดยไม่มีเหตุอันควร ไม่มีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางสำหรับระยะเวลาที่หยุดนั้น” และตามมาตรา 22 กำหนดว่า “การเดินทางไปราชการ โดยปกติให้ใช้ยานพาหนะประจำทางและให้เบิกค่าพาหนะได้โดยประหยัด” โดยมีเจตนาให้ผู้เดินทางเลือกลักษณะและวิธีการเดินทางให้สมควร ไม่หยุดอยู่ที่ใดโดยไม่จำเป็น ในกรณีที่การเดินทางไปปฏิบัติงานยังสถานที่ใดๆ ผู้เดินทางสามารถที่จะเดินทางไปโดยพาหนะประจำทางหลายเส้นทาง ผู้เดินทางควรเลือกเส้นทางที่สั้นและตรง และสะดวกที่จะเดินทางไปถึงทันเวลาปฏิบัติราชการโดยไม่เป็นผลเสียกับทางราชการและงานที่ไปปฏิบัติ

ตามกรณีหารือ ปรากฏตามแบบรายงานการเดินทางว่า นางปรียานันท์จะเข้าร่วมการประชุมวิชาการถั่วเหลืองแห่งชาติในวันที่ 20-21 กันยายน 2537 และในเส้นทางจังหวัดพิษณุโลก-นครพนมมี

รถยนต์โดยสารประจำทางวิ่งโดยตรงอยู่แล้ว นางปริยานันท์จึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องเดินทางโดยเครื่องบินจากพิษณุโลกเพื่อเข้ามาต่อรถยนต์โดยสารประจำทางที่กรุงเทพฯ โดยพักค้างคืนที่กรุงเทพฯ ซึ่งถือเป็นการหยุดอยู่โดยไม่จำเป็น ทำให้ล่าช้าและต้องเสียค่าใช้จ่ายอื่นๆ เพิ่มขึ้นโดยไม่จำเป็น เช่น ค่าเครื่องบิน ค่ารถรับจ้างจากสนามบินดอนเมือง-บ้านพักที่กรุงเทพฯ ค่าที่พักที่กรุงเทพฯ ค่ารถรับจ้างจากบ้านพักที่กรุงเทพฯ-สถานีขนส่งหมอชิต ค่าเบี้ยเลี้ยง ดังนั้น ตามกรณีดังกล่าว นางปริยานันท์ควรจะเดินทางไปกลับจากพิษณุโลก-นครพนม โดยรถยนต์โดยสารประจำทางซึ่งวิ่งบริการโดยตรงอยู่แล้ว และควรจะเริ่มเดินทางในวันที่ 19 กันยายน 2537 และเดินทางกลับในวันที่ 21 กันยายน 2537 ซึ่งเป็นวันที่เสร็จสิ้นการปฏิบัติราชการ

กรณีของนางปริยานันท์ จึงมีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางเฉพาะรายการต่างๆ ดังนี้

1. ค่ารถรับจ้างจากบ้านพักถึงสถานียานพาหนะประจำทางในจังหวัดพิษณุโลก ไป-กลับ
2. ค่ารถยนต์โดยสารประจำทางปรับอากาศจากพิษณุโลก-นครพนม ไป-กลับ
3. ค่ารถรับจ้างจากสถานียานพาหนะประจำทาง-บ้านพักในจังหวัดนครพนม ไป-กลับ
4. ค่าพาหนะจากบ้านพักในจังหวัดนครพนม-โรงแรมที่จัดประชุมวิชาการ ไป-กลับในแต่ละวัน
5. ค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางตั้งแต่วันที่ 19-22 กันยายน 2537

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) มณีมัย วุฒิธรเนตริภักย์

(นางมณีมัย วุฒิธรเนตริภักย์)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมบัญชีกลาง

สำนักงานเงินการคลัง

ส่วนกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร.2739573

ที่ กค 0514/56137

กระทรวงการคลัง

ถนนพระรามที่ 6 กท. 10400

9 พฤศจิกายน 2531

เรื่อง ขอรื้อเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

เรียน ผู้บัญชาการทหารบก

อ้างถึง หนังสือกองทัพบก ที่ กท 0406/2087 ลงวันที่ 14 ตุลาคม 2531

ตามที่หารือว่า คำว่า "ผู้ติดตาม" ตามมาตรา 4 วรรค 4(4) แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 หมายความว่าผู้ใด และถ้า "ผู้ติดตาม" เดินทางร่วมไปกับผู้เดินทางตามมาตรา 27 และมาตรา 38 จะขอเบิกค่าใช้จ่ายตามมาตรา 37 ในอัตราเดียวกับผู้เดินทางจะได้หรือไม่ (ในกรณีที่เครื่องบินโดยสารภายในประเทศมีชั้นโดยสารเพียงชั้นเดียว) แต่ถ้าเบิกไม่ได้จะให้เบิกจากอัตราใด ความแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว ขอเรียนดังนี้

1. บุคคลในครอบครัวที่จะมีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 มาตรา 4 ได้แก่ คู่สมรส บุตร บิดา มารดา และผู้ติดตาม ซึ่งอยู่ในความอุปการะ และจะต้องร่วมอาศัยอยู่กับข้าราชการผู้เดินทางเป็นการประจำทั้งในท้องที่ที่ตั้งสำนักงานแห่งเดิมและในท้องที่ที่ตั้งสำนักงานแห่งใหม่ ดังนั้น ตามกรณีหารือ คำว่า "ผู้ติดตาม" จึงหมายความว่าคนรับใช้หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งซึ่งร่วมอาศัยอยู่กับข้าราชการผู้เดินทางเป็นการประจำทั้งในท้องที่ที่ตั้งสำนักงานแห่งเดิมและในท้องที่ที่ตั้งสำนักงานแห่งใหม่

2. ข้าราชการผู้มีสิทธิเดินทางโดยเครื่องบินตามมาตรา 27 ที่ได้รับคำสั่งให้เดินทางไปราชการประจำต่างสำนักงาน หากใช้สิทธิเดินทางโดยเครื่องบินก็ให้บุคคลในครอบครัวเดินทางโดยเครื่องบินได้ด้วย ตามนัยมาตรา 38 โดยเบิกค่าพาหนะสำหรับบุคคลในครอบครัวตามมาตรา 37 กล่าวคือ คู่สมรส บุตร บิดามารดา ให้เบิกอัตราเดียวกับข้าราชการผู้เดินทางไปราชการประจำ และผู้ติดตามให้เบิกได้ในอัตราขั้นต่ำสุดสำหรับกรณีหารือ ในกรณีที่เครื่องบินโดยสารภายในประเทศมีชั้นโดยสารเพียงชั้นเดียว "ผู้ติดตาม" ซึ่งเดินทางไปพร้อมกับข้าราชการผู้เดินทางไปราชการประจำโดยเครื่องบินดังกล่าว ก็ย่อมใช้สิทธิเบิกค่าพาหนะในอัตราเดียวกับผู้เดินทางได้

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ทวีเกียรติ กฤษณามระ

(นายทวีเกียรติ กฤษณามระ)

รองปลัดกระทรวงฯ ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

กองกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร.2739868 ต่อ 4439

ที่ กค 0502/4895

กรมบัญชีกลาง

ถนนพระรามที่ 6 กท 10400

2 พฤศจิกายน 2535

เรื่อง คอบข้อหารือการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

เรียน อธิบดีกรมทรัพยากรธรณี

อ้างถึง หนังสือกรมทรัพยากรธรณี ที่ อค 0301 (ตสน.) /14409 ลงวันที่ 28 สิงหาคม 2535

ตามหนังสืออ้างถึง ขอหารือกรณีที่นายเล็ก ศิริสุข ได้เดินทางไปมาระหว่างที่อยู่อาศัยและภูมิลำเนาเดิมที่จังหวัดกาญจนบุรีตลอดระยะเวลาที่ได้อยู่อาศัยอยู่กับนายนิพนธ์ ภัคศิณรงค์ จะถือว่าได้อยู่อาศัยอยู่กับนายนิพนธ์เป็นการประจำหรือไม่ และเข้าหลักเกณฑ์ คำว่า “ผู้ติดตาม” ดังที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกา ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2528 มาตรา 4 (4) หรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมบัญชีกลางพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า คำว่า “ผู้ติดตาม” ตามมาตรา 4 แห่งพระราชกฤษฎีกา ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2528 และที่แก้ไขเพิ่มเติมนั้นจะต้องเป็นผู้อยู่ในความอุปการะ และจะต้องร่วมอาศัยอยู่กับข้าราชการผู้เดินทางเป็นการประจำทั้งในท้องที่ที่ตั้งสำนักงานแห่งเดิม และในท้องที่ที่สำนักงานแห่งใหม่ มิใช่เป็นลักษณะของการไปมาหาสู่กันเป็นครั้งคราว กรณีที่หารือ หากข้อเท็จจริงปรากฏว่า ความสัมพันธ์ระหว่าง นายนิพนธ์ และนายเล็ก มิได้เป็นไปในลักษณะของผู้ร่วมอยู่ร่วมอาศัยและอยู่ในความอุปการะเป็นการประจำ หากแต่เป็นการเดินทางไปมาเพื่อเยี่ยมเยียนกันบ้างเป็นครั้งคราว และอาจให้ความช่วยเหลือในด้านทรัพย์สินบ้างเป็นครั้งคราว พฤติกรรมตามลักษณะดังกล่าวข้างต้นไม่ถือว่า นายเล็กเป็นผู้อยู่ในความอุปการะและร่วมอาศัยอยู่กับนายนิพนธ์เป็นการประจำ นายนิพนธ์จึงไม่มีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางของนายเล็กในฐานะผู้ติดตาม

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) มณีมัย วุฒิธรเนตริภักษ์

(นางมณีมัย วุฒิธรเนตริภักษ์)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมบัญชีกลาง

กองกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร 2739573

ที่ กค 0502/57899

กระทรวงการคลัง

ถนนพระรามที่ 6 กท. 10400

9 ตุลาคม 2533

เรื่อง การเบิกจ่ายค่าโดยสารรถปรับอากาศชั้น 1

เรียน อธิบดีกรมประมง

อ้างถึง หนังสือกรมประมงถึงกรมบัญชีกลาง ค่วนมาก ที่ กษ 0519(1)/17068 ลงวันที่ 7 กันยายน 2533

ด้วยกรมบัญชีกลางรายงาน ว่า กรมประมงได้หารือเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การเบิกจ่ายค่าพาหนะในการเดินทางไปราชการโดยรถประจำทางลักษณะมาตรฐาน 1(ก) รถปรับอากาศชั้น 1 ชนิดไม่เกิน 24 ที่นั่ง สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 5 ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า ฯลฯ หากผู้มีสิทธิดังกล่าวได้เดินทางไปราชการโดยรถร่วมของบริษัทขนส่ง จำกัด ซึ่งเป็นรถปรับอากาศชั้น 1 ชนิดเกินกว่า 24 ที่นั่งผู้เดินทางดังกล่าวจะเบิกจ่ายค่าพาหนะโดยเบิกเต็มตามจำนวนเงินที่จ่ายไปจริง และไม่เกินอัตราค่าโดยสารที่คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางกำหนดสำหรับค่าโดยสารรถมาตรฐาน 1(ก) (รถปรับอากาศชั้น 1 ชนิดไม่เกิน 24 ที่นั่ง) ของบริษัทขนส่ง จำกัด ได้หรือไม่ หากไม่ได้จะเบิกจ่ายโดยมีหลักเกณฑ์อย่างไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเดินทางไปราชการโดยยานพาหนะประจำทาง พ.ศ. 2533 ข้อ 7 (2) กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 5 ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า ฯลฯ เบิกค่าพาหนะรถโดยสารประจำทางลักษณะรถมาตรฐาน 1 (ก) (รถโดยสารปรับอากาศชั้น 1 ชนิดไม่เกิน 24 ที่นั่ง) ได้ กรณีที่หารือ หากผู้มีสิทธิดังกล่าวเดินทางไปราชการโดยรถปรับอากาศชั้น 1 ชนิดเกินกว่า 24 ที่นั่ง ซึ่งถือว่าเป็นรถโดยสารประจำทางลักษณะรถมาตรฐาน 1 (ข) จึงมีสิทธิเบิกจ่ายค่าพาหนะได้เท่าที่จ่ายจริง ไม่เกินอัตราค่าโดยสารที่คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางกำหนดสำหรับค่าโดยสารรถมาตรฐาน 1 (ข) (รถปรับอากาศชั้น 1) เท่านั้น

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) โกวิท โปษยานนท์

(นายโกวิท โปษยานนท์)

รองปลัดกระทรวงฯ ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

กองกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร. 2710866 ต่อ 4441

ที่ กค 0502/2819

กรมบัญชีกลาง

ถนนพระรามที่ 6 กท 10400

3 มิถุนายน 2534

เรื่อง การเบิกค่าน้ำมันเชื้อเพลิงรถยนต์ไปราชการต่างจังหวัด

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อ้างถึง หนังสือมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ ทม 1001(7)/1596 ลงวันที่ 15 พฤษภาคม 2534

ตามที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หรือเกี่ยวกับกรณีมีข้าราชการขอใช้รถยนต์ของทางราชการไปราชการต่างจังหวัด เช่น นครปฐม ชลบุรี อยุธยา ฯลฯ โดยผู้เดินทางไม่ขอเบิกค่าเบี่ยงเบนเส้นทาง และค่าเช่าที่พักหรือในกรณีเดินทางไปราชการต่างจังหวัดไป-กลับ ภายในวันเดียวไม่เกิน 24 ชั่วโมง ซึ่งไม่สามารถเบิกค่าเบี่ยงเบนและค่าเช่าที่พักได้ แต่มีค่าน้ำมันเชื้อเพลิงที่เต็มรถยนต์ของทางราชการที่เดิมในต่างจังหวัดโดยมิได้เบิกค่าเบี่ยงเบนและค่าเช่าที่พักนั้น จะต้องเขียนรายงานการเดินทางประกอบการเบิกจ่ายหรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมบัญชีกลางพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า การเบิกค่าใช้จ่ายราชการใดในการเดินทางไปราชการตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติม จะต้องใช้แบบรายงานการเดินทางไปราชการพร้อมกับเอกสารประกอบการเบิกจ่ายที่กำหนดตามระเบียบการเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลังของส่วนราชการ เพื่อแสดงรายละเอียดในการเดินทางและค่าใช้จ่ายที่จะขอเบิก ดังนั้น กรณีที่หาหรือการเบิกค่าพาหนะเดินทางซึ่งหมายรวมถึงค่าน้ำมันเชื้อเพลิงรถยนต์ของทางราชการที่เต็มระหว่างการเดินทางไปราชการ จึงต้องเขียนรายงานการเดินทางประกอบการเบิกจ่ายด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) มณีมัย วุฒิชเรนตรีภย์

(นางมณีมัย วุฒิชเรนตรีภย์)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมบัญชีกลาง

กองกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร.2739573 หรือ 2739606

ที่ กค 0502/43870

กระทรวงการคลัง

ถนนพระรามที่ 6 กท. 10400

2 กันยายน 2534

เรียน ทหารเรือการเบิกค่ารถยนต์รับจ้าง

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ป.

อ้างถึง 1. หนังสือสำนักงาน ป.ป.ป. ที่ นร 0801/8897 ลงวันที่ 7 พฤษภาคม 2534

2. หนังสือสำนักงาน ป.ป.ป. ที่ นร 0801/11451 ลงวันที่ 14 มิถุนายน 2534

ด้วยกรมบัญชีกลางรายงาน ว่า สำนักงาน ป.ป.ป. ขอหารือเกี่ยวกับการเบิกค่ารถยนต์รับจ้าง ตามนัยมาตรา 22 แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการในกรณีต่างๆ ว่าจะมีสิทธิเบิกค่ารถยนต์รับจ้างได้หรือไม่ ดังนี้

1. การเดินทางยังไม่ถึงหน่วยราชการ ก. ผู้เดินทางได้ลงจากรถยนต์ราชการในระหว่างทางนั้น เพื่อโดยสารรถยนต์รับจ้างไปส่งยังสถานที่อยู่ ที่พัก

2. การเดินทางได้ผ่านหน่วยราชการ ก. ไปแล้ว โดยผู้เดินทางได้ให้รถยนต์ราชการไปส่งยังสถานที่แห่งหนึ่ง จากนั้นผู้เดินทางได้โดยสารรถยนต์รับจ้างไปส่งยังสถานที่อยู่ ที่พัก

3. การเดินทางได้ผ่านหน่วยราชการ ก. ไปแล้ว โดยผู้เดินทางได้ให้รถยนต์ราชการไปส่งยังสถานที่แห่งหนึ่ง และผู้เดินทางผู้นั้นได้ย้อนกลับมายังหน่วยราชการ ก. เพื่อมาเอาของส่วนตัวที่ลืมไว้ จากนั้นได้โดยสารรถยนต์รับจ้างไปส่งยังสถานที่อยู่ ที่พัก

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า การเบิกค่าพาหนะรับจ้าง สำหรับข้าราชการซึ่งต้องนำสัมภาระในการเดินทางหรือสิ่งของเครื่องใช้ของทางราชการไปด้วยและเป็นเหตุให้ไม่สะดวกที่จะเดินทางโดยยานพาหนะประจำทาง ผู้เดินทางย่อมมีสิทธิเบิกค่าพาหนะรับจ้างภายในจังหวัดเดียวกันในการเดินทางไปกลับระหว่างสถานที่อยู่ ที่พัก หรือสถานที่ปฏิบัติราชการกับสถานียานพาหนะประจำทาง หรือกับสถานที่จัดยานพาหนะที่ต้องใช้ในการเดินทางไปยังสถานที่ปฏิบัติราชการ ตามนัยมาตรา 22 แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2528

กรณีทหารเรือ ข้อ 1 ข้อ 2 ผู้เดินทางลงจากรถยนต์ของส่วนราชการก่อนถึงส่วนราชการที่คิด หรือเลขส่วนราชการไปแล้วก็ดี ถ้าสถานที่ดังกล่าวถือเป็นจุดหมายปลายทาง หรือสถานที่จัดยานพาหนะส่งผู้เดินทางหลังจากเสร็จสิ้นภารกิจจากการปฏิบัติราชการแล้ว ผู้เดินทางก็ชอบที่จะเบิกค่าพาหนะรับจ้างเท่าที่จ่ายจริง ระหว่างที่อยู่ที่พักกับสถานที่จัดยานพาหนะส่งได้

กรณีนี้หรือ ข้อ 3 ผู้เดินทางได้ให้รถยนต์ของส่วนราชการไปส่งเลขสถานที่ปฏิบัติราชการ และได้ลงจากรยนต์ส่วนราชการยังจุดหมายที่ให้จัดส่ง แต่ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้เดินทางไปราชการมิได้ขึ้นรถรับจ้างจากจุดดังกล่าวกลับที่อยู่ ที่พัก แต่เดินทางย้อนกลับมายังหน่วยงานก่อน แล้วจึงเดินทางจากหน่วยงานกลับไปยังที่พัก ผู้เดินทางย่อมไม่มีสิทธิเบิกค่าพาหนะรับจ้างได้ เพราะมิได้เป็นการเดินทางไปกลับระหว่างสถานที่อยู่ ที่พัก หรือสถานที่ปฏิบัติราชการ กับสถานที่จัดยานพาหนะส่งในการเดินทางไปราชการ ตามนัยมาตรา 22 แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2528

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ประสิทธิ์ รัตนเสถียร

(นายประสิทธิ์ รัตนเสถียร)

รองปลัดกระทรวงฯ ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

กองกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร. 2739560

ที่ กค 0514/5475

กรมบัญชีกลาง

ในพระบรมมหาราชวัง 10200

30 กันยายน 2529

เรื่อง การเบิกค่าพาหนะรับจ้างสำหรับกรณีการเดินทางข้ามจังหวัด

เรียน อธิบดีกรมสามัญศึกษา

อ้างถึง หนังสือกรมสามัญศึกษา ที่ ศช 0803/17961 ลงวันที่ 12 กันยายน 2529

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่า ตามหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0514/35170 ลงวันที่ 11 กรกฎาคม 2529 ได้กำหนดหลักเกณฑ์การเบิกจ่ายค่าพาหนะรับจ้าง สำหรับกรณีการเดินทางข้ามจังหวัด โดยให้ผู้เดินทางไปราชการเบิกค่าพาหนะรับจ้างดังกล่าวได้เท่าที่จ่ายจริงในวงเงินไม่เกิน 200 บาท จึงขอหารือว่า การเบิกจ่ายค่าพาหนะรับจ้างในกรณีดังกล่าวให้เบิกได้ทั้งเที่ยวไปและเที่ยวกลับ เท่าที่จ่ายจริงในวงเงินรวมกันไม่เกิน 200 บาท หรือให้เบิกได้ทั้งเที่ยวไปและเที่ยวกลับเท่าที่จ่ายจริง ในวงเงินแต่ละเที่ยวไม่เกิน 200 บาท ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมบัญชีกลางพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า การเบิกจ่ายค่าพาหนะรับจ้างสำหรับกรณีการเดินทางข้ามจังหวัด ตามนัยหนังสือกระทรวงการคลังดังกล่าวหมายถึง การเบิกค่าพาหนะรับจ้างไปและกลับในแต่ละเที่ยวเท่าที่จ่ายจริงในวงเงินไม่เกิน 200 บาท

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) เมธี ภมรานนท์

(นายเมธี ภมรานนท์)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมบัญชีกลาง

ที่ กค 0514/3288

กรมบัญชีกลาง

ถนนพระรามที่ 6 กท. 10400

10 สิงหาคม 2531

เรื่อง การเบิกค่าพาหนะรับจ้างสำหรับกรณีการเดินทางข้ามเขตจังหวัด

เรียน อธิบดีกรมการพัฒนาชุมชน

อ้างถึง หนังสือกรมการพัฒนาชุมชน ที่ มท 0501/5117 ลงวันที่ 14 กรกฎาคม 2531

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า กรมการพัฒนาชุมชน ได้รับแจ้งจากเจ้าหน้าที่ตรวจเงินแผ่นดิน สายตรวจกระทรวงมหาดไทย เกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติตามหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0514/35170 ลงวันที่ 11 กรกฎาคม 2529 เรื่องการเดินทางโดยพาหนะรับจ้างกรณีข้ามจังหวัดสำหรับผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 6 ขึ้นไปหรือตำแหน่งที่เทียบเท่าหรือผู้ดำรงตำแหน่งต่ำกว่าระดับ 6 แต่มีสัมภาระในการเดินทางว่าจะให้เบิกเฉพาะจังหวัดคนหนองบัว สมุทรปราการ ปทุมธานี และกรุงเทพมหานคร ซึ่งหนังสือฉบับดังกล่าวมิได้ระบุแต่อย่างใด จึงขอหารือว่าการเดินทางข้ามเขตจังหวัดต่างๆนอกจาก 4 จังหวัดดังกล่าว จะขอเบิกค่าพาหนะรับจ้างได้เท่าที่จ่ายจริงในวงเงินไม่เกิน 200 บาท ได้หรือไม่ ความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

กรมบัญชีกลางพิจารณาแล้วขอเรียนว่า มาตรา 22 วรรค 3 และวรรค 4 พระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2529 กำหนดสิทธิให้ผู้เดินทางที่ดำรงตำแหน่งระดับ 6 ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่าหรือผู้เดินทางที่ดำรงตำแหน่งต่ำกว่าระดับ 6 แต่มีสัมภาระในการเดินทางให้เบิกค่าพาหนะรับจ้างข้ามจังหวัดได้ นั้น มีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ไขปัญหาค่าความไม่สะดวกในการเดินทางโดยยานพาหนะประจำทาง ในกรณีที่ผู้เดินทางมีที่อยู่ ที่พัก นอกเขตจังหวัดอันเป็นที่ตั้งของสถานียานพาหนะประจำทางหรือสถานที่จัดพาหนะที่ต้องใช้ในการเดินทางไปยังสถานที่ปฏิบัติการ ซึ่งเหตุผลในการแก้ไขมาตราดังกล่าวเนื่องจากบทบัญญัติมาตรา 22 ที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้นมีได้ให้สิทธิแก่ผู้เดินทางที่จะเบิกค่าพาหนะรับจ้างข้ามจังหวัดได้ อันเป็นเหตุทำให้ผู้เดินทางซึ่งมีที่อยู่ที่พักหรือสถานที่ปฏิบัติราชการในเขตกรุงเทพมหานคร หนองบัว ปทุมธานี และสมุทรปราการ ซึ่งต้องเดินทางไปราชการจังหวัดอื่น และจำเป็นต้องมาขึ้นรถไฟหรือเครื่องบิน ซึ่งสถานียานพาหนะประจำเหล่านั้นตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร หรือขึ้นรถยนต์ที่ทางราชการจัดไว้เพื่อใช้ในการเดินทางไปราชการในจังหวัดดังกล่าว เกิดปัญหาในความไม่สะดวกในการเดินทางโดยยานพาหนะประจำทางกล่าวคือ ยานพาหนะประจำทางที่วิ่งรับส่งผู้โดยสารระหว่างกรุงเทพมหานครกับ

นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ มีลักษณะแตกต่างจากรถที่วิ่งระหว่างจังหวัดอื่นทั่ว ๆ ไป ทั้งมีสภาพแออัดมาก หากผู้เดินทางมีสัมภาระต้องนำติดตัวไปด้วย ก็จะไม่สะดวกแก่ผู้เดินทางในการเดินทางโดยยานพาหนะประจำทาง เพื่อแก้ไขปัญหาคาความเดือดร้อนของผู้เดินทางดังกล่าว จึงได้มีการแก้ไขมาตรา 22

สำหรับการเบิกค่าพาหนะรับจ้างข้ามจังหวัดนอกเหนือจากนี้ เช่น ผู้เดินทางมีที่อยู่ที่พักในเขตจังหวัดนครปฐม จังหวัดสมุทรสาคร ฯลฯ เมื่อไม่ปรากฏว่ามีปัญหาในความไม่สะดวกในการเดินทางโดยยานพาหนะประจำทางที่ใช้ในการเดินทางตามที่กล่าว ผู้เดินทางไม่อาจนั่งรถรับจ้างข้ามจังหวัดตามมาตรา 22 วรรค 3 (1) จึงต้องเดินทางโดยยานพาหนะประจำทางตามมาตรา 22 วรรคแรก

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ประพันธ์ ศิริรัตน์ธำรง

(นายประพันธ์ ศิริรัตน์ธำรง)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมบัญชีกลาง

กองกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร.27106866 ต่อ 4442

ด่วนที่สุด

ที่ กค 0502/13636

กระทรวงการคลัง

ถนนพระรามที่ 6 กท. 10400

19 เมษายน 2536

เรื่อง ตอบข้อหารือคำพาหนะโดยสารเครื่องบินในการเดินทางไปราชการต่างประเทศ

เรียน เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

อ้างอิง หนังสือสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ด่วนที่สุด ที่ สผ 0003/6365

ลงวันที่ 24 มีนาคม 2536

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร มีปัญหาเกี่ยวกับกรณีประธานสภาผู้แทนราษฎรและคณะรวม 14 คน จะเดินทางไปเยือนประเทศสหรัฐอเมริกาอย่างเป็นทางการ ระหว่างวันที่ 20-28 มีนาคม 2536 ในครั้งนี้ นายปรีดี หิรัญพฤกษ์ เลขาธิการพรรคเสรีธรรม เทียบเท่าระดับ 8 และนายสมพล วณิชพันธุ์ ผู้ช่วยผู้อำนวยการกองวิเทศสัมพันธ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และเลขานุการคณะระดับ 7 ซึ่งร่วมเดินทางในคณะ มีสิทธิโดยสารเครื่องบินชั้นประหยัด แต่เนื่องจากไม่สามารถสำรองที่นั่งชั้นประหยัดในเส้นทางระหว่างลอนดอน-เจดดาห์-ปัวอชิงตัน วันที่ 21 มีนาคม 2536 เพราะที่นั่งเต็ม จึงได้สำรองที่นั่งในชั้นธุรกิจไว้ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร จึงหารือว่า ค่าโดยสารเครื่องบินในส่วนที่เกินจากสิทธิที่ได้รับดังกล่าวข้างต้น สามารถเบิกจ่ายได้หรือไม่

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า ตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2534 มาตรา 53 กำหนดหลักเกณฑ์การเดินทางไปราชการในต่างประเทศโดยเครื่องบินไว้ว่าชั้นหนึ่ง สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่าระดับ 10 ขึ้นไป ชั้นระหว่างชั้นหนึ่งกับชั้นต่ำสุด (ชั้นธุรกิจ) สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่าระดับ 9 ชั้นต่ำสุด (ชั้นประหยัด) สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่าระดับ 8 ลงมา

กรณีตามข้อหารือ เมื่อนายปรีดี หิรัญพฤกษ์ ซึ่งได้รับสิทธิในการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการเทียบเท่าระดับ 8 และนายสมพล วณิชพันธุ์ ดำรงตำแหน่งระดับ 7 จึงมีสิทธิเดินทางโดยเครื่องบินในชั้นต่ำสุด (ชั้นประหยัด) หากนายปรีดี หิรัญพฤกษ์ และนายสมพล วณิชพันธุ์ เดินทางโดยเครื่องบินในชั้นที่สูงกว่าสิทธิของตน เช่น เดินทางในชั้นธุรกิจหรือชั้นหนึ่ง ก็ย่อมมีสิทธิเบิกจ่ายค่าโดยสารเครื่องบินในอัตราชั้นต่ำสุด (ชั้นประหยัด) เท่านั้น

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ปรีดี บุญยัง

(นายปรีดี บุญยัง)

รองปลัดกระทรวงฯ ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

กองกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร. 2739613 ต่อ 4440

ที่ กค 0514/5920

กรมบัญชีกลาง

ถนนพระรามที่ 6 กท. 10400

9 พฤศจิกายน 2530

เรื่อง ข้อหารือเกี่ยวกับการเบิกค่าใช้จ่ายต่างๆ ในกรณีราชการพลิกคว่า

เรียน ผู้อำนวยการสำนักผังเมือง

อ้างถึง หนังสือสำนักผังเมือง ที่ มท 1301/2879 ลงวันที่ 28 กันยายน 2530

ตามที่สำนักผังเมืองแจ้งว่า ได้อนุมัติให้ข้าราชการ จำนวน 5 คน เดินทางไปราชการที่จังหวัดสงขลาโดยรถยนต์ของทางราชการ ตั้งแต่วันที่ 15 กรกฎาคม ถึง 12 สิงหาคม 2530 และได้ประสบอุบัติเหตุรถพลิกคว่าบนถนนเพชรเกษม จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เมื่อวันที่ 15 กรกฎาคม 2530 เวลา 15.00 น. จึงขอหารือว่าจะเบิกเงินค่าเบี่ยงเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก และค่าใช้จ่ายอื่นๆ ได้หรือไม่ ความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

กรมบัญชีกลางพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า ตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 มาตรา 11 กำหนดว่า การเดินทางไปราชการถ้าผู้เดินทางหยุดอยู่ที่ใดโดยไม่มีเหตุอันควร ไม่มีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางสำหรับระยะเวลาที่หยุดนั้น สำหรับกรณีตามที่หารือ ปรากฏตามรายงานการสอบสวนว่า หลังจากเกิดอุบัติเหตุหนึ่งวัน ได้มีการโทรศัพท์ติดต่อผู้บังคับบัญชาทางกรุงเทพฯ ซึ่งมีคำสั่งให้รอดจากกรุงเทพฯ เพื่อใช้เดินทางไปราชการต่อ จึงจำเป็นต้องพักแรมจนกระทั่งวันรุ่งขึ้นได้รับคำสั่งใหม่ให้กลับกรุงเทพฯ โดยรถสำนักผังเมืองไปรับ จึงได้เดินทางกลับเข้าวันที่ 18 กรกฎาคม 2530 จากเหตุการณ์ดังกล่าวจึงพิจารณาได้ว่า ระหว่างวันที่ 16 กรกฎาคม ถึงเข้าวันที่ 18 กรกฎาคม 2530 เป็นระยะเวลาที่หยุดอยู่โดยมีเหตุอันสมควรที่จำเป็นต้องพักแรมเนื่องจากการเดินทางไปปฏิบัติราชการในหน้าที่ จึงมีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางได้ ตามมาตรา 14 แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ประพันธ์ ศิริวิรัตน์ธำรง

(นายประพันธ์ ศิริวิรัตน์ธำรง)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมบัญชีกลาง

กองกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร.2710212 ต่อ 4439

คำวนที่สุด

ที่ กค 0526.5/3696

กรมบัญชีกลาง

ถนนพระราม 6 กท 10400

5 พฤศจิกายน 2541

เรื่อง การเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

เรียน อธิบดีกรมป่าไม้

อ้างถึง หนังสือกรมป่าไม้ คำวนที่สุด ที่ กษ 0702.05/12241 ลงวันที่ 12 มิถุนายน 2541

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า กรมป่าไม้มีปัญหानในการปฏิบัติตามหนังสือตอบข้อหารือของกรมบัญชีกลาง ที่ กค 0526.5/995 ลงวันที่ 20 มีนาคม 2540 ซึ่งให้ความหมายของการเดินทางไปราชการชั่วคราวตามมาตรา 13 (1) แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ว่า การเดินทางไปราชการชั่วคราวนอกที่ตั้งสำนักงาน มิใช่พิจารณาเฉพาะตัวอาคารสถานที่ตั้งเพียงอย่างเดียวจะต้องพิจารณาถึงเขตพื้นที่รับผิดชอบตามตำแหน่งหน้าที่ราชการที่ผู้นั้นดำรงอยู่ประกอบด้วย เนื่องจากหนังสือตอบข้อหารือดังกล่าวยังไม่สมบูรณ์ชัดเจนและไม่สามารถให้ความกระจ่างในการปฏิบัติงานแก่หน่วยงานในสังกัดกรมป่าไม้ได้ ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติเป็นไปโดยถูกต้องในแนวทางเดียวกัน จึงขอหารือกรณีตัวอย่างของสำนักงานป่าไม้เขตนครศรีธรรมราช ดังนี้

1. หน่วยจัดการป่าชายเลน ที่ นศ. 1 (ท่าไร่) มีที่ตั้งอยู่ในท้องที่ตำบลท่าไร่ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีพื้นที่รับผิดชอบของหน่วยฯ คือ พื้นที่ป่าชายเลนในท้องที่อำเภอเมือง และอำเภอปากพนัง กรณีดังกล่าวหากเจ้าหน้าที่ประจำหน่วยฯ ออกปฏิบัติงานภาคสนามเพื่อปฏิบัติงานตามแผนงานประจำปี เช่น การหมายแนวเขตป่า การหากำลังผลิต การสำรวจแหล่งพันธุ์ไม้ป่าชายเลน การตรวจป้องกันและปราบปรามการกระทำผิดกฎหมายว่าด้วยการป่าไม้ โดยในการปฏิบัติในแต่ละกิจกรรมดังกล่าวไม่ได้เป็นหน้าที่ประจำ แต่ปฏิบัติเป็นครั้งคราว มีระยะเวลาที่แน่นอน ได้รับอนุมัติจากผู้มีอำนาจให้เดินทางไปราชการ เช่น การหมายแนวเขตป่ามีกำหนดระยะเวลาในการปฏิบัติงาน 15 วัน การปฏิบัติงานในป่านั้นก็เป็นอันสิ้นสุดตามแผนงานของกิจกรรมนั้น แล้วกลับมาปฏิบัติงานประจำสำนักงาน เช่นนี้ถือว่าเจ้าหน้าที่ประจำหน่วยจัดการป่าชายเลนได้เดินทางไปราชการนอกที่ตั้งสำนักงานซึ่งปฏิบัติราชการตามปกติ ตามความในมาตรา 13 (1) แห่งพระราชกฤษฎีกา หรือไม่เพียงใด มีสิทธิในการเบิกค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในการเดินทางไปราชการหรือไม่เพียงใด

2. สถานีเพาะชำกล้าไม้จังหวัดนครศรีธรรมราช ตั้งอยู่ในท้องที่ตำบลนาสาร อำเภอพระพรหม จังหวัดนครศรีธรรมราช มีหน้าที่ศึกษาเชิงปฏิบัติการเพื่อขยายผลงานวิจัย หาเทคนิคด้านการเพาะชำกล้าไม้ จัดเตรียมกล้าไม้พันธุ์ดี ผลิดกล้าไม้โตเร็ว และไม่เศรษฐกิจที่มีคุณภาพดี ฯลฯ ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องเดินทางไปสำรวจแหล่งผลิตและเก็บเมล็ดพันธุ์ไม้ในท้องที่อำเภอที่มีป่า เช่น อำเภอทุ่งใหญ่ อำเภอดงเป็นต้น เป็นครั้งคราวมีระยะเวลาแน่นอน โดยได้รับอนุมัติจากผู้มีอำนาจอนุญาตให้เดินทางไปราชการ กรณีเช่นนี้จะถือว่าเจ้าหน้าที่ประจำสถานีเพาะชำกล้าไม้ได้เดินทางไปราชการนอกที่ตั้งสำนักงาน ซึ่งปฏิบัติราชการตามปกติตามความในมาตรา 13 (1) แห่งพระราชกฤษฎีกาฯ หรือไม่ว่าเพียงใด มีสิทธิในการเบิกค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในการเดินทางไปราชการหรือไม่ เพียงใด

ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมบัญชีกลางพิจารณาบททวนแล้ว เห็นว่า ความหมายของการเดินทางไปราชการชั่วคราวนอกที่ตั้งสำนักงานซึ่งปฏิบัติราชการปกติ นั้น ต้องพิจารณาถึงลักษณะงานตามภาระหน้าที่ที่ข้าราชการผู้นั้นดำรงอยู่ประกอบด้วย เช่น ลักษณะงานของเจ้าหน้าที่ป่าไม้เขต หากต้องปฏิบัติราชการทั้งในสำนักงานและนอกสำนักงานป่าไม้ในเขตรับผิดชอบเป็นปกติการปฏิบัติดังกล่าวเป็นการปฏิบัติราชการปกติในสถานที่ซึ่งต้องปฏิบัติราชการ มิใช่เป็นการเดินทางไปราชการชั่วคราว แต่หากข้อเท็จจริงปรากฏว่าหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ป่าไม้เขตปฏิบัติราชการเฉพาะในสำนักงานป่าไม้เท่านั้น ไม่จำเป็นต้องปฏิบัติราชการนอกที่ตั้งสำนักงาน จะออกนอกที่ตั้งเป็นครั้งคราวตามที่ได้รับคำสั่งหรือได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชาหรือตามหน้าที่ปกติ เช่นนี้ถือเป็นการเดินทางไปราชการชั่วคราวตามมาตรา 13 (1) แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการฯ ดังนั้น กรณีที่หรือ หากข้อเท็จจริงปรากฏว่าการออกไปปฏิบัติงานนอกที่ตั้งสำนักงานของเจ้าหน้าที่หน่วยจัดการป่าชายเลนและเจ้าหน้าที่สถานีเพาะชำกล้าไม้จังหวัดนครศรีธรรมราชตามข้อ 1 และข้อ 2 เป็นการปฏิบัติงานเป็นครั้งคราวตามคำสั่งผู้บังคับบัญชาหรือตามหน้าที่ปกติตามหลักเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้น การเดินทางดังกล่าวก็ถือเป็นการเดินทางไปราชการชั่วคราวตามนัยมาตรา 13 (1) และสามารถเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางตามหลักเกณฑ์แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) สุชาติ นรศิริกุล

(นายสุชาติ นรศิริกุล)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมบัญชีกลาง

สำนักการเงินการคลัง 3

ส่วนกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร. 2739984

ที่ กค 0614/2543

กรมบัญชีกลาง

ถนนพระรามที่ 6 กท. 10400

18 มิถุนายน 2531

เรื่อง หรือการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

เรียน อธิบดีกรมตำรวจ

อ้างถึง หนังสือกรมตำรวจ ที่ มท 0604.1/5875 ลงวันที่ 19 พฤษภาคม 2531

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0502/38973 ลงวันที่ 8 สิงหาคม 2528

ตามที่แจ้งว่า กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน มีปัญหาเกี่ยวกับการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการในกรณีที่มีคำสั่งแต่งตั้งข้าราชการให้ไปดำรงตำแหน่งใหม่ ตั้งแต่วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2531 โดยให้ขาดจากอัตราเงินเดือนเดิมไปรับในอัตราใหม่ ตั้งแต่วันที่ 1 มีนาคม 2531 ขณะที่อยู่ระหว่างการสัปดาห์เป็นเวลาหลายเดือนไม่สามารถเดินทางไปรับตำแหน่งใหม่ได้ จึงขอหารือว่าข้าราชการตำรวจที่ได้รับการแต่งตั้งโยกย้ายจะใช้สิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางจากสังกัดใด ความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

กรมบัญชีกลางพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการชั่วคราวตั้งแต่วันที่ 1 มีนาคม 2531 เป็นต้นไป ในหลักการต้องเบิกจ่ายจากสำนักเบิกเงินเดือนใหม่ แต่หากจะเบิกจากสำนักเบิกเงินเดือนเดิมก็ถือว่า เป็นการเบิกต่างสำนักเบิกเงินเดือน ซึ่งต้องถือปฏิบัติตามหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0502/38973 ลงวันที่ 8 สิงหาคม 2528

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ประพันธ์ ศิริรัตน์ธำรง

(นายประพันธ์ ศิริรัตน์ธำรง)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมบัญชีกลาง

21 ตุลาคม 2541

เรื่อง การเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

เรียน ปลัดกระทรวงมหาดไทย

อ้างถึง หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0202.2/8089 ลงวันที่ 11 มิถุนายน 2541

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่า ผู้ตรวจสอบภายในจังหวัดจันทบุรีได้ทักท้วงเกี่ยวกับการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปรับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ของข้าราชการและลูกจ้างประจำของสำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบทจังหวัดจันทบุรี ว่าไม่ถือเป็นการเดินทางไปราชการที่จะมีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายได้ตามมาตรา 13 แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 แต่สำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบทจังหวัดจันทบุรีเห็นว่าเป็นการเดินทางไปราชการ ดังนั้น เพื่อให้ได้ข้อยุติและเป็นแนวทางปฏิบัติจึงขอหารือว่า

1. การเดินทางไปราชการเพื่อรับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ใบกำกับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ของข้าราชการและลูกจ้างประจำในสังกัดสำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบทจังหวัดจันทบุรี และได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชา ถือว่าเป็นการไปราชการเพื่อปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับงานราชการ ตามมาตรา 13 แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 หรือไม่

2. การไปราชการของข้าราชการที่ไม่มีหน้าที่ความรับผิดชอบในราชการนั้น เมื่อไปราชการจะมีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 หรือไม่

ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า การเดินทางไปราชการชั่วคราวตามมาตรา 13 (1) แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติม หมายความว่า การเดินทางไปปฏิบัติหน้าที่ราชการที่อยู่ในความรับผิดชอบตามปกติของข้าราชการหรือส่วนราชการโดยตรงนอกที่ตั้งสำนักงานโดยได้รับอนุมัติจากผู้บังคับบัญชาตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการอนุมัติให้เดินทางไปราชการและการจัดการประชุมของทางราชการ พ.ศ. 2524 ดังนั้น หากการเดินทางไปเพื่อรับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ใบกำกับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ให้กับข้าราชการและลูกจ้างประจำในสังกัดสำนักงาน

เร่งรัดพัฒนาชนบทจังหวัดจันทบุรีเป็นงานในหน้าที่ที่รับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ผู้เดินทางและได้รับอนุมัติให้เดินทางจากผู้บังคับบัญชาแล้ว ก็ถือเป็นการเดินทางไปปฏิบัติราชการนอกที่ตั้งสำนักงาน ซึ่งสามารถเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางตามพระราชกฤษฎีกาฯ แต่ถ้าหากเป็นการเดินทางไปราชการของข้าราชการที่ไม่มีหน้าที่ความรับผิดชอบในราชการนั้น จะสามารถเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการได้ต่อเมื่อได้รับอนุมัติจากผู้บังคับบัญชาให้เดินทางไปปฏิบัติราชการ ซึ่งเป็นราชการที่อยู่ในความรับผิดชอบของส่วนราชการนั้นโดยตรง จากกรณีที่ทำหรือ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้เดินทางได้รับคำสั่งจากผู้บังคับบัญชามอบหมายให้เดินทางไปรับเครื่องราชอิสริยาภรณ์และใบกำกับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ให้กับข้าราชการและลูกจ้างประจำในสังกัดสำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบทจังหวัดจันทบุรี ผู้เดินทางก็ย่อมมีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางจากทางราชการได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) มณีมัย วุฒิธรเนติรักษ์

(นางมณีมัย วุฒิธรเนติรักษ์)

รองปลัดกระทรวงฯ ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

สำนักการเงินการคลัง 3

ส่วนกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร. 2739984

ที่ กค 0502/50180

กระทรวงการคลัง

ถนนพระรามที่ 6 กท. 10400

31 สิงหาคม 2533

เรื่อง คอบข้อหารือการเบิกเงินค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

เรียน อธิบดีกรมตำรวจ

อ้างถึง หนังสือกรมตำรวจ ที่ มท 0604.031/5092 ลงวันที่ 13 มิถุนายน 2533

ด้วยกรมบัญชีกลางรายงานว่า กรมตำรวจหรือกรณีที่เสนอขอพระราชทานยศร้อยตำรวจตรีเป็นกรณีพิเศษ ตามนัยมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติยศตำรวจ พ.ศ. 2480 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้แก่ข้าราชการตำรวจชั้นประทวนยศจ่าสิบตำรวจและนายดาบตำรวจ ก่อนที่จะครบเกษียณอายุราชการเพื่อเป็นการบำรุงขวัญ แต่ข้าราชการตำรวจเหล่านี้ก็ยังคงดำรงตำแหน่งเดิม มิได้เลื่อนให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้นแต่อย่างใด ข้าราชการตำรวจที่ได้รับพระราชทานยศร้อยตำรวจตรีกรณีพิเศษดังกล่าวจะเบิกจ่ายเงินค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการในอัตราใด

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า เมื่อข้าราชการตำรวจชั้นประทวนยศจ่าสิบตำรวจและนายดาบตำรวจ ได้รับพระราชทานยศเป็นร้อยตำรวจตรีกรณีพิเศษ ถูกต้องตามกฎหมายแล้ว ก็ย่อมเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการได้ในชั้นยศที่ดำรงอยู่นั้น

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ประสิทธิ์ รัตนเสถียร

(นายประสิทธิ์ รัตนเสถียร)

รองปลัดกระทรวงฯ ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

กองกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร.2739668 ต่อ 4441

ที่ กค 0502/51425

กระทรวงการคลัง

ถนนพระรามที่ 8 กท. 10400

7 กันยายน 2533

เรื่อง ตอบข้อหารือเกี่ยวกับการเดินทางไปราชการ

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

อ้างถึง หนังสือมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่ ทม 0401.04/8836 ลงวันที่ 19 กรกฎาคม 2533

ตามที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หรือเกี่ยวกับสิทธิที่จะได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ กรณีหนังสือขออนุมัติการเดินทางและขอเบิกค่าใช้จ่ายต่าง ๆ มักจะมาถึงสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ภายหลังจากวันที่ขออนุมัติเดินทาง เช่น ขออนุมัติเดินทางในวันที่ 10-12 มิถุนายน 2533 ผู้มีอำนาจอนุมัติเซ็นอนุมัติลงนามในวันที่ 13 มิถุนายน 2533 กรณีนี้ผู้เดินทางจะมีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการในวันที่ 10-12 มิถุนายน 2533 หรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า ตามมาตรา 8 แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 สิทธิที่จะได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางเกิดขึ้นตั้งแต่วันที่ได้รับอนุมัติให้เดินทางไปราชการ และโดยหลักการผู้เดินทางควรได้รับการอนุมัติการเดินทางก่อนการเดินทางไปราชการ สำหรับกรณีมีความจำเป็นเร่งด่วนต้องเดินทางไปปฏิบัติราชการ โดยไม่รอคำสั่งการอนุมัติให้เดินทางที่เป็นลายลักษณ์อักษร การอนุมัติเกิดขึ้นภายหลังจากวันเดินทางก็ต้องพิจารณาในคำสั่งที่อนุมัติให้เดินทางไปราชการว่า อนุมัติให้เดินทางไปราชการตั้งแต่เมื่อใดถึงเมื่อใด กรณีที่หารือหากในคำสั่งอนุมัติให้เดินทางไปราชการตั้งแต่วันที่ 10-12 มิถุนายน 2533 แม้ผู้มีอำนาจอนุมัติให้เดินทางไปราชการ จะลงนามวันที่ 13 มิถุนายน 2533 ก็ย่อมมีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางในวันที่ 10-12 มิถุนายน 2533 ได้

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ประสิทธิ์ รัตนเสถียร

(นายประสิทธิ์ รัตนเสถียร)

รองปลัดกระทรวงฯ ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

กองกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร. 2710666 ต่อ 4441

ด่วนมาก

ที่ กค 0502/25411

กระทรวงการคลัง

ถนนพระรามที่ 6 กท. 10400

8 พฤษภาคม 2534

เรื่อง คอบข้อหาหรือการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

เรียน อธิบดีกรมการประกันภัย

อ้างถึง หนังสือกรมการประกันภัย ที่ พณ 0501/9235 ลงวันที่ 4 ธันวาคม 2533

ด้วยกรมบัญชีกลางรายงานว่า กรมการประกันภัยได้หารือกรณีที่กรมการประกันภัยได้รับโอนข้าราชการจากกรมต่างๆ เพื่อส่งไปประจำที่สำนักงานประกันภัยในส่วนภูมิภาค เมื่อข้าราชการผู้รับโอนเดินทางมารายงานตัวที่กรมการประกันภัย กรมฯ ได้จัดอบรมเพื่อเสริมสร้างความรู้เกี่ยวกับงานของกรมการประกันภัยเป็นเวลาประมาณ 1 เดือนหลังจากนั้นจึงออกคำสั่งมอบหมายให้ข้าราชการผู้รับโอนไปปฏิบัติราชการประจำในสำนักงานประกันภัยภูมิภาค กรมการประกันภัยจึงหารือว่า

1. ข้าราชการที่โอนมาจากกรมต่างๆ จะมีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการประจำของตนเองและครอบครัว ในการเดินทางมารายงานตัวและอบรมที่กรมการประกันภัย และเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการประจำของตนเองและครอบครัว จากกรมการประกันภัยไปสำนักงานประกันภัยภูมิภาคแต่ละจังหวัด โดยถือตามคำสั่งให้โอนและรับโอนข้าราชการได้หรือไม่ เพราะเหตุใด

2. หากไม่มีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายตามข้อ 1 และ จะมีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางอย่างไรบ้าง เพราะเหตุใด

3. ข้าราชการที่สอบแข่งขันได้ตามบัญชีของสำนักงาน ก.พ. กรมการประกันภัยได้บรรจุและแต่งตั้งเป็นเจ้าหน้าที่ประกันภัย งานประกันภัยภูมิภาค เมื่อมารายงานตัวและเข้ารับการอบรมที่กรมการประกันภัยแล้ว กรมฯ ได้ส่งไปปฏิบัติราชการที่สำนักงานประกันภัยภูมิภาคแต่ละจังหวัด กรณีดังกล่าวจะถือว่าเริ่มรับราชการครั้งแรกที่กรมการประกันภัยหรือไม่ และมีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการประจำในแต่ละจังหวัดหรือไม่ และเมื่อถึงท้องที่ใหม่ หากจำเป็นต้องเข้าบ้านเพื่ออยู่อาศัย จะมีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านได้หรือไม่ เพราะเหตุใด

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า ตามกรณีที่หารือ พิจารณาได้ดังนี้

1. ตามข้อ 1 และข้อ 2 การเดินทางของข้าราชการที่รับโอนจากกรมต่างๆ ในช่วงระยะเวลาที่เดินทางมารายงานตัวและเข้ารับการอบรมที่กรมการประกันภัย ให้เบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไป

ราชการชั่วคราวได้จากกรมการประกันภัย และหลังจากที่ได้รับคำสั่งให้เดินทางไปปฏิบัติราชการในสำนักงานประกันภัยภูมิภาคในแต่ละจังหวัด ก็ชอบที่จะเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการประจำจากสำนักงานที่ปฏิบัติราชการประจำครั้งสุดท้าย จนถึงสำนักงานที่จะไปปฏิบัติราชการประจำแห่งใหม่ จากกรมเจ้าสังกัดเดิม ตามมาตรา 41 แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526

2. ตามข้อ 3 ข้าราชการที่สอบแข่งขันได้ และได้รับการบรรจุแต่งตั้งเป็นเจ้าหน้าที่ประกันภัยงานประกันภัยภูมิภาค ในช่วงระยะเวลาที่มารายงานตัวและเข้ารับการอบรมที่กรมการประกันภัยก่อนที่จะส่งตัวไปปฏิบัติราชการที่สำนักงานประกันภัยภูมิภาคแต่ละจังหวัดนั้น ไม่ถือเป็นการเดินทางไปราชการ จึงไม่มีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ และการเดินทางไปรายงานตัวเพื่อปฏิบัติงานประจำยังส่วนภูมิภาค ไม่เข้าหลักเกณฑ์การเดินทางไปราชการประจำตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 อันจะทำให้เกิดสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการได้

3. สำหรับค่าเช่าบ้าน สถานที่ปฏิบัติราชการประจำครั้งแรกของผู้บรรจุใหม่ คือ สำนักงานประกันภัยภูมิภาคแต่ละจังหวัดจึงไม่มีสิทธิเบิก ตามนัยมาตรา 7(3) แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. 2527

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) กระจ่าง พูลพิพัฒน์

(นายกระจ่าง พูลพิพัฒน์)

รองปลัดกระทรวงฯ ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

กองกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร.2739613 ต่อ 4440

ที่ กค 0502/29714

กระทรวงการคลัง

ถนนพระรามที่ 6 กท. 10400

4 มิถุนายน 2534

เรื่อง ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

เรียน ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

อ้างถึง หนังสือกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ถึงกรมบัญชีกลาง ที่ กษ 0206/14626

ลงวันที่ 17 เมษายน 2534

ด้วยกรมบัญชีกลางรายงาน ว่า กระทรวงเกษตรและสหกรณ์หรือว่าข้าราชการประจำที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเป็นข้าราชการการเมืองด้วย การเดินทางไปราชการจะเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางในตำแหน่งใด คือ

1. นายสนธิ อักษรแก้ว ปัจจุบันเป็นข้าราชการประจำระดับ 10 ตำแหน่งศาสตราจารย์ หัวหน้าภาควิชาวนวัฒนวิทยา คณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และได้รับแต่งตั้งเป็นเลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

2. นายสมชาย สุคนธสิงห์ ปัจจุบันเป็นข้าราชการประจำตำแหน่งผู้อำนวยการกองส่งเสริมพืชสวน ระดับ 8 กรมส่งเสริมการเกษตร ได้รับแต่งตั้งเป็นผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า กรณีข้าราชการประจำที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมือง เมื่อต้องเดินทางไปราชการในตำแหน่งหน้าที่ของงานใด ก็จะได้รับค่าใช้จ่ายตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการในตำแหน่งหน้าที่ที่ต้องเดินทางไปปฏิบัติราชการนั้น ดังนั้น กรณีที่ได้รับคำสั่งให้เดินทางไปราชการในหน้าที่ของข้าราชการการเมือง หากจะเบิกค่าใช้จ่ายเดินทางตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการก็ต้องเบิกจ่ายในระดับตำแหน่งตามที่กระทรวงการคลังได้เทียบตำแหน่งสำหรับข้าราชการการเมืองไว้ให้แล้วนั้น จะนำระดับตำแหน่งของข้าราชการประจำที่ตนดำรงอยู่ในขณะเดียวกันมาใช้แทนเพื่อขอเบิกค่าใช้จ่ายเดินทางกรณีดังกล่าวมิได้

อนึ่ง ในกรณีที่หรือ หากเป็นกรณีเดินทางไปราชการพร้อมกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ในฐานะเลขานุการของรัฐมนตรีฯ ก็ย่อมมีสิทธิเบิกค่าพาหนะเดินทางเท่ากับผู้บังคับบัญชา และ

เบิกค่าเช่าที่พักแรมในทีเดียวกับผู้บังคับบัญชาในอัตราที่กำหนดไว้เป็นพิเศษ ตามมาตรา 28 หรือมาตรา 53 ทวิ แล้วแต่กรณี

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ประสิทธิ์ รัตนเสถียร

(นายประสิทธิ์ รัตนเสถียร)

รองปลัดกระทรวงฯ ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

กองกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร. 2739609

ที่ กค 0502/21555

กระทรวงการคลัง

ถนนพระรามที่ 8 กท. 10400

27 พฤษภาคม 2536

เรื่อง การเบิกค่าเช่าที่พักและค่าพาหนะรับจ้างในการเดินทางไปราชการ

เรียน อธิบดีกรมอุตุนิยมวิทยา

- อ้างถึง 1. หนังสือกรมอุตุนิยมวิทยา ถึงกรมบัญชีกลาง ที่ คค 0801/3236 ลงวันที่ 23 พฤศจิกายน 2535
 2. หนังสือกรมอุตุนิยมวิทยา ถึงกรมบัญชีกลาง ที่ คค 0801/3237 ลงวันที่ 23 พฤศจิกายน 2535

ด้วยกรมบัญชีกลางรายงาน ว่า กรมอุตุนิยมวิทยาขอหารือเกี่ยวกับการเบิกค่าพาหนะรับจ้าง และค่าเช่าที่พักในการเดินทางไปราชการ ดังนี้

1. ข้าราชการได้เข้าพักโรงแรมในตัวจังหวัด และต้องเดินทางไปปฏิบัติราชการในท้องที่ต่างอำเภอซึ่งไม่มีที่พัก แต่มีรถประจำทางผ่าน หรือกรณีเข้าพักโรงแรมในอำเภอเดียวกัน แต่ระยะห่างจากสถานที่ปฏิบัติราชการซึ่งมีรถโดยสารประจำทางผ่านเช่นกัน ซึ่งในการปฏิบัติราชการในแต่ละวันจะต้องนำกล่องเครื่องมือของทางราชการซึ่งมีขนาดใหญ่และราคาแพงติดตัวไปด้วยทุกครั้ง ขอหารือว่าถ้าข้าราชการผู้นั้นดำรงตำแหน่งระดับ 8 ขึ้นไป หรือต่ำกว่าระดับ 8 แต่มีเหตุผลความจำเป็นที่ต้องนำกล่องเครื่องมือของทางราชการดังกล่าวไปด้วยจะเบิกค่าพาหนะรับจ้างทั้งเที่ยวไปและเที่ยวกลับ ได้หรือไม่

2. การเบิกค่าเช่าที่พักในการเดินทางไปราชการในต่างจังหวัดของข้าราชการ กรณีที่จำเป็นต้องออกเดินทางในเวลาเย็นหรือกลางคืน และในระหว่างเดินทาง พนักงานขับรถ และผู้ร่วมเดินทางมีอาการอ่อนเพลียและง่วงนอน ซึ่งขณะนั้นเป็นเวลา 05.00 น. ของวันรุ่งขึ้นจึงได้เข้าพักในโรงแรมซึ่งตั้งอยู่ในจังหวัดที่เป็นทางผ่าน เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 3-4 ชั่วโมง แล้วจึงเดินทางต่อโดยทางโรงแรมได้คิดอัตราค่าเช่าที่พักเต็มราคา โดยมีใบแจ้งรายการของโรงแรมและใบเสร็จรับเงินเป็นหลักฐานประกอบการเข้าพัก จึงขอหารือว่าจะสามารถเบิกค่าเช่าที่พักในระหว่างที่เดินทางได้หรือไม่

ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว ขอเรียนดังนี้

1. ตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ.2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติม การเดินทางไปปฏิบัติราชการในท้องที่ซึ่งไม่มีโรงแรมให้เข้าพักแรม ผู้เดินทางมีสิทธิเลือกเช่าที่พักได้สองลักษณะคือ เลือกเช่าพักในท้องที่ปฏิบัติราชการ โดยเบิกค่าเช่าที่พักในลักษณะเหมาจ่าย หรือเลือกเดินทางไปเข้าพักในโรงแรมในท้องที่ใกล้เคียง โดยเบิกค่าเช่าที่พักในลักษณะจ่ายจริง ซึ่งในกรณีหลังหากมีค่าใช้จ่ายซึ่งเป็นค่าพาหนะไปกลับประจำวันระหว่างสถานที่ปฏิบัติราชการชั่วคราวกับโรงแรมที่พัก พระราชกฤษฎีกาฯ ห้ามมิให้เบิกค่าพาหนะรับจ้างในการเดินทาง คงให้เบิกได้เฉพาะค่าพาหนะประจำทางเท่าที่จำเป็นโดย

ประหยัดเท่านั้น ทั้งนี้โดยไม่คำนึงว่าผู้เดินทางเป็นผู้ดำรงตำแหน่งชั้นยศในระดับใด ฉะนั้นผู้เดินทางจึงมีหน้าที่ที่จะต้องพิจารณาตัดสินใจในการเลือกสถานที่พักตามสิทธิที่เหมาะสม และไม่เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานประจำวันของผู้เดินทาง ตามกรณีทีหรือหากผู้เดินทางจะต้องนำกล่องเครื่องมือของทางราชการที่มีขนาดใหญ่และราคาแพง ซึ่งจำเป็นต้องนำติดตัวไปด้วยทุกครั้ง การเดินทางประจำวันในระยะทางไกลย่อมเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงาน ผู้เดินทางชอบที่จะเช่าพักรแรมในสถานที่ที่อยู่ในท้องที่ปฏิบัติงาน ผู้เดินทางจึงไม่อาจนำค่าใช้จ่ายในการขนย้ายเครื่องมือปฏิบัติงานประจำวัน อันเนื่องจากการเลือกสถานที่พักรแรมของผู้เดินทางมาขอเบิกจ่ายจากทางราชการ

2. โดยหลักการ การเดินทางไปปฏิบัติราชการนอกสถานที่ปฏิบัติงานปกติ ผู้เดินทางจะต้องมีแผนการเดินทางในการปฏิบัติราชการ และเลือกลักษณะวิธีการเดินทางที่เหมาะสม ซึ่งจะต้องไม่เป็นผลเสียหายต่อทางราชการ และทางราชการได้รับประโยชน์สูงสุด กรณีที่หรือปรากฏตามรายงานการเดินทางของผู้เดินทางว่า ผู้เดินทางได้ออกเดินทางจากกรมอุตุนิยมหาวิทยาลัย ด้วยรถยนต์ราชการ เมื่อวันที่ 17 สิงหาคม 2535 เวลา 16.00 น. ถึงจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นท้องที่ที่ไปปฏิบัติราชการชั่วคราวในวันที่ 18 สิงหาคม 2535 เวลา 21.00 น. โดยผู้เดินทางหยุดพักรแรมระหว่างทางที่โรงแรมชางกักราว จังหวัดกำแพงเพชร วันที่ 18 สิงหาคม 2535 เวลา 05.00-12.00 น. พิจารณาได้ว่าการเดินทางไปปฏิบัติราชการ กรณีนี้ผู้เดินทางสามารถเดินทางจากกรุงเทพฯ ในเช้าวันที่ 18 สิงหาคม 2535 ได้ ซึ่งจะถึงจังหวัดเชียงใหม่ในเวลาใกล้เคียงกันกับการเดินทางที่ผู้เดินทางเลือกปฏิบัติ ดังนั้นการที่ผู้เดินทางเลือกออกเดินทางในเวลาดังกล่าวจึงเป็นการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้อง จึงไม่อาจใช้สิทธิขอเบิกค่าเช่าที่พักระหว่างการเดินทางที่จังหวัดกำแพงเพชร ในวันที่ 18 สิงหาคม 2535 จากทางราชการ

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) วุฒิชัย พงษ์ประสิทธิ์

(นายวุฒิชัย พงษ์ประสิทธิ์)

รองปลัดกระทรวงฯ ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

กองกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร.2739613 ต่อ 4439

ที่ กค 0502/702

กรมบัญชีกลาง

ถนนพระรามที่ 6 กท 10400

21 กุมภาพันธ์ 2537

เรื่อง การเบิกเงินค่าพาหนะรับจ้าง

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่น

อ้างถึง หนังสือศาลากลางจังหวัดขอนแก่น ที่ ขก 0015.1/36620 ลงวันที่ 3 ธันวาคม 2536

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า ข้าราชการสังกัดสำนักงานจังหวัดขอนแก่น เดินทางไปราชการในเขตกรุงเทพมหานคร ได้ว่าจ้างเหมารถรับจ้างแท็กซี่จากที่พักไปติดต่อราชการรวม 9 แห่งต่อหนึ่งวัน จึงขอหารือว่า การขอเบิกเงินค่ารถรับจ้างแท็กซี่จากที่พักเพื่อไปติดต่อราชการในเขตกรุงเทพมหานครของข้าราชการดังกล่าว รายละเอียดปรากฏตามใบรับรองแทนใบเสร็จรับเงินที่แนบ จะสามารถเบิกจ่ายได้ตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 ตามมาตรา 22 ได้หรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมบัญชีกลางพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า ตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 22 วรรคหนึ่งและวรรคสอง กำหนดว่า การเดินทางไปราชการโดยปกติให้ใช้ยานพาหนะประจำทาง และให้เบิกค่าพาหนะได้โดยประหยัด เว้นแต่ ในกรณีที่ไม่มียานพาหนะประจำทาง หรือมีแต่ต้องการความรวดเร็ว เพื่อประโยชน์แก่ราชการ ให้ใช้พาหนะอื่นได้ แต่ผู้เดินทางจะต้องชี้แจงเหตุผลและความจำเป็นไว้ในรายงานการเดินทางหรือหลักฐานการขอเบิกเงินค่าพาหนะนั้น

กรณีนี้หารือ แจ้งว่า ข้าราชการสำนักงานจังหวัดขอนแก่น ได้เดินทางจากที่พักชั่วคราวในกรุงเทพมหานครไปยังสถานที่ติดต่อราชการหลายแห่ง และจากสถานที่ติดต่อราชการแห่งสุดท้ายถึงที่พักภายในวันเดียวกันด้วยยานพาหนะรับจ้างโดยตลอด หากข้อเท็จจริงปรากฏว่าข้าราชการไปติดต่อราชการตามสถานที่ดังกล่าวจริง และส่วนราชการพิจารณาเห็นว่าการใช้ยานพาหนะรับจ้างของข้าราชการซึ่งเดินทางไปติดต่อราชการแต่ละช่วงเป็นเส้นทางที่ไม่มีรถประจำทาง หรือมีแต่มีเหตุผลความจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่

ราชการ สมควรที่จะอนุมัติให้เบิกค่ายานพาหนะรับจ้างตามเส้นทางดังกล่าว ก็ให้ถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดตามมาตรา 22 วรรคสอง

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ
มณีนัย วุฒิชรเนติรักษ์
(นางมณีนัย วุฒิชรเนติรักษ์)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมบัญชีกลาง

กองกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร.2739884

ที่ กค 0502/46625

กระทรวงการคลัง

ถนนพระรามที่ 6 กท. 10400

16 กันยายน 2534

เรื่อง ทารือเกี่ยวกับการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยรามคำแหง

อ้างถึง หนังสือมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ ทม 0901/1425 ลงวันที่ 18 มีนาคม 2534

ตามที่แจ้งว่า มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 ดังนี้

1. อาจารย์ที่ได้รับอนุญาตให้เดินทางไปราชการต่างจังหวัด เพื่อติดต่อหน่วยงานสถานที่ตลอดจนผู้บรรยาย เพื่อนำนักศึกษาไปปฏิบัติงานประกอบการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับลักษณะวิชา เนื่องจากไม่ทราบว่าแหล่งศึกษาสถานที่เหมาะสมมีอยู่ที่ใดบ้าง จึงต้องติดต่อหลายแห่ง และนำมาพิจารณาคัดเลือกแห่งที่เหมาะสมแล้วจึงดำเนินการติดต่อเป็นทางการภายหลังโดยไม่สามารถจะติดต่อโดยสื่ออย่างอื่นได้ จะขอเบิกค่าพาหนะรับจ้างหรือเงินชดเชยค่าพาหนะในกรณีดังต่อไปนี้ได้หรือไม่

1.1 ค่าพาหนะรับจ้างในการติดต่อราชการแต่ละแห่ง เช่น จากสถานที่ ก. ไปสถานที่ ข. 500 บาท และสถานที่ ข. ไปสถานที่ ค. 300 บาท และสถานที่ ค. ไปสถานที่ ง. 300 บาท จากสถานที่ ง. กลับที่พัก 200 บาท เป็นต้น

1.2 ได้รับอนุญาตให้นำรถยนต์ส่วนตัวไปราชการ จะขอเบิกค่าพาหนะชดเชยจากสถานที่ ก. ไปสถานที่ ข. สถานที่ ค. และ ง. โดยคำนวณตามระยะทาง

1.3 เหมพาหนะรับจ้างเป็นวันๆ ละ 800 บาท เพื่อความสะดวกในการเดินทางและประหยัด โดยจะเหมพาหนะทุกวัน

2. กรณีได้รับอนุญาตให้เดินทางไปราชการ จังหวัดเชียงรายโดยเครื่องบินจากกรุงเทพฯ ไปเชียงใหม่ และพักเชียงใหม่ 1 คืน จึงเดินทางโดยเครื่องบินจากจังหวัดเชียงใหม่ไปจังหวัดเชียงราย และเที่ยวกลับเดินทางโดยรถบัสจากเชียงราย-เชียงใหม่ พักที่เชียงใหม่อีก 1 คืน และขึ้นเครื่องบินจากเชียงใหม่มากรุงเทพฯ โดยไม่มีราชการต้องปฏิบัติที่เชียงใหม่ โดยอ้างว่ามีราชการด่วนและติดต่อซื้อตั๋วเครื่องบินกรุงเทพฯ-เชียงรายไม่ได้และเดินทางโดยเครื่องบินถึงเชียงใหม่เวลา 22.00 น. ไม่มีเครื่องบินและรถบัสไปจังหวัดเชียงราย จะเบิกค่าเช่าที่พัก 2 คืนที่เชียงใหม่ได้หรือไม่ และจะเบิกค่าเดินทางโดยเครื่องบินอัตราใด

3. ได้รับอนุญาตให้ไปราชการดูแลนักศึกษาที่ไปปฏิบัติกิจกรรมต่างจังหวัด เช่น ออกค่าย เป็นเวลาหลายวัน ได้พักในตัวเมืองและจ้างพาหนะรับจ้างไปกลับระหว่างที่พักกับที่นักศึกษาปฏิบัติงานทุกวัน

และกลับมาค้างคืนในตัวเมืองทุกวัน โดยอ้างว่าไม่สะดวกในการพักกับนักศึกษา จะขอเบิกค่าพาหนะรับจ้าง และค่าที่พักได้หรือไม่

ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว ขอเรียนดังนี้

1. การเดินทางกรณีที่ทำหรือ หากเป็นส่วนหนึ่งของการเตรียมการเกี่ยวกับแผนการเรียนการสอน และได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชา ย่อมถือเป็นการเดินทางไปราชการชั่วคราวตามมาตรา 13(1) แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ และเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการได้ ซึ่งรวมถึงการเบิกค่าพาหนะเดินทางไปราชการภายใต้เงื่อนไขการใช้งานพาหนะประเภทต่างๆ ตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 และระเบียบกระทรวงการคลังที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1.1 กรณีผู้เดินทางมิได้เดินทางไปราชการชั่วคราวด้วยรถยนต์ราชการจำเป็นต้องติดต่อบุคลากรหลายสถานที่ระหว่างปฏิบัติงานแต่ละวันในพื้นที่ปฏิบัติราชการในจังหวัด โดยปกติ ผู้เดินทางจะต้องใช้ยานพาหนะประจำทางโดยประหยัดเสียก่อน แต่หากเส้นทางซึ่งต้องไปปฏิบัติราชการไม่มียานพาหนะประจำทาง หรือมีเหตุจำเป็นต้องการความรวดเร็วเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ทางราชการ ถ้าใช้ยานพาหนะประจำทางจะทำให้เกิดความล่าช้าและเสียประโยชน์แก่ทางราชการ ผู้เดินทางย่อมเบิกค่าพาหนะรับจ้างได้โดยชี้แจงเหตุผลความจำเป็นในรายงานการเดินทางหรือหลักฐานการขอเบิกเงินค่าพาหนะนั้น ตามนัยมาตรา 22 วรรคสอง หรือวรรคสาม แล้วแต่กรณี

1.2 การเดินทางไปราชการโดยใช้ยานพาหนะส่วนตัว ตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 25 ผู้เดินทางจะต้องขออนุญาตจากผู้บังคับบัญชาก่อนการเดินทาง หากผู้บังคับบัญชาเห็นว่าสมควรและอนุญาตให้ใช้รถยนต์ส่วนตัวไปราชการได้ ผู้เดินทางย่อมเบิกเงินชดเชยตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการใช้ยานพาหนะส่วนตัวเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 ตลอดระยะทางที่ไปปฏิบัติราชการ

1.3 กรณีจ้างเหมาหรือเช่าเหมาพาหนะรับจ้างเป็นวันๆ ละ 800 บาท เพื่อใช้เป็นยานพาหนะในการปฏิบัติงาน และเพื่อสะดวกในการเดินทางและประหยัดนั้นไม่อยู่ในข่ายที่จะเบิกค่าพาหนะตามพระราชกฤษฎีกาได้ หากผู้เดินทางมีความจำเป็นจะต้องจ้างเหมาพาหนะรับจ้างเป็นรายวัน ต้องปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ กรณีการจ้างเหมาบริการหรือกรณีการเช่าทรัพย์สินแล้วแต่กรณี จึงจะเบิกจ่ายได้

2. พระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ.2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดให้ผู้เดินทางไปราชการใช้เส้นทางที่สั้น ตรง ซึ่งประหยัดค่าพาหนะเดินทาง และเส้นทางดังกล่าวต้องสะดวกที่จะเดินทางไปถึงทันเวลาปฏิบัติราชการ ดังนั้นกรณีเดินทางไปราชการที่จังหวัดเชียงราย ซึ่งมีเส้นทาง

ระหว่างกรุงเทพมหานครกับจังหวัดเชียงรายโดยตรงให้เลือกหลายเส้นทาง ทั้งทางอากาศ และทางบก กรณีที่หาวิธี ซึ่งอ้างความจำเป็นเร่งด่วน จะต้องไปให้ถึงจุดหมายโดยเร็ว ผู้เดินทางก็จะต้องพิจารณาใช้ยานพาหนะที่เดินทางถึงจุดหมายโดยเร็ว เมื่อไม่มีเครื่องบินตรงถึงจุดหมายในเวลานั้นก็จะต้องพิจารณาเลือกยานพาหนะประจำทางประเภทอื่นเป็นลำดับถัดไป ซึ่งเส้นทางกรุงเทพฯ-เชียงราย มีรถโดยสารปรับอากาศประจำทางที่มีเส้นทางตรงและสะดวก จึงน่าจะตรงตามวัตถุประสงค์ความจำเป็นเร่งด่วนที่อ้าง กรณีดังกล่าวจึงไม่มีความจำต้องหยุดพักค้างแรมระหว่างทาง และกรณีเดินทางเที่ยวกลับก็พิจารณาได้ในทำนองเดียวกันที่จะต้องพิจารณาเลือกใช้ยานพาหนะที่มีเส้นทางตรงโดยไม่พักค้างแรมระหว่างทาง

3. พระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ กำหนดว่า การเดินทางไปราชการที่จะเบิกค่าเช่าที่พักได้นั้น จะต้องเป็นกรณีที่จำต้องพักแรม และมีใช่เป็นการพักแรมในยานพาหนะหรือพักแรมในที่พักแรมซึ่งราชการจัดที่พักรไว้ให้แล้ว หากในท้องที่ปฏิบัติราชการไม่มีโรงแรม ผู้เดินทางจะเลือกเบิกค่าเช่าที่พักในลักษณะเหมาจ่ายได้วันละไม่เกิน 100 บาท หรืออาจจะเดินทางไปพักแรมยังท้องที่ใกล้เคียงถ้าอยู่ในวิสัยจะเดินทางไปปฏิบัติราชการได้สะดวก โดยใช้สิทธิเบิกค่าเช่าที่พักในลักษณะจ่ายจริงก็ได้ แต่ทั้งนี้ ต้องพิจารณาถึงภาระหน้าที่ในการดูแลนักศึกษาที่ไปปฏิบัติกิจกรรมด้วยว่า จะต้องดูแลนักศึกษาอย่างไรใกล้ชิดหรือไม่ หากจำต้องดูแลอย่างใกล้ชิดและต้องพักแรมร่วมกับนักศึกษาตามหน้าที่รับผิดชอบ และต้องจ่ายค่าเช่าที่พักในส่วนเฉลี่ยของตน ก็ชอบที่จะเบิกค่าเช่าที่พักในลักษณะเหมาจ่าย หรือขอเบิกจ่ายค่าเช่าที่พักลักษณะจ่ายจริงตามความจำเป็นตามหนังสือกระทรวงการคลังที่ กค 0502/ว 95 ลงวันที่ 29 กรกฎาคม 2534 ข้อ 3 ก็ได้

อนึ่ง กรณีท้องที่ปฏิบัติราชการไม่มีโรงแรม และผู้เดินทางเลือกเดินทางไปพักในท้องที่ใกล้เคียง โดยเบิกค่าเช่าที่พักในลักษณะจ่ายจริง มาตรา 22 วรรคท้าย แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ.2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2534 ห้ามมิให้ผู้เดินทางไปราชการเบิกค่าพาหนะรับจ้างไว้ ดังนั้นผู้เดินทางตามกรณีดังกล่าวข้างต้น จึงไม่อาจขอเบิกค่าพาหนะรับจ้างจากทางราชการ
จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ประสิทธิ์ รัตนเสถียร

(นายประสิทธิ์ รัตนเสถียร)

รองปลัดกระทรวง ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

กองกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร.2739573

ที่ กค 0502/2432

กระทรวงการคลัง

ถนนพระรามที่ 6 กท. 10400

25 มกราคม 2536

เรื่อง หารือการเบิกจ่ายค่าพาหนะขนย้ายครอบครัว

เรียน อธิบดีกรมประมง

อ้างถึง หนังสือกรมประมงถึงกรมบัญชีกลาง ที่ กษ 0520/16523 ลงวันที่ 30 กันยายน 2535

ด้วยกรมบัญชีกลางรายงาน ว่า กรมประมงได้มีคำสั่งเลื่อน นายนิยม บุตรโคษา ตำแหน่ง เจ้าพนักงานประมง 4 ศูนย์พัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งจันทบุรี ไปดำรงตำแหน่งเจ้าพนักงานประมง 5 สำนักงานประมงจังหวัดตราด ตั้งแต่วันที่ 18 กรกฎาคม 2535 และนายนิยม บุตรโคษา ได้เดินทางไปรับตำแหน่งใหม่ที่จังหวัดตราดแล้วต่อมาปรากฏว่านายนิยม บุตรโคษา ขาดคุณสมบัติในการดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ประมง 5 กรมประมงจึงมีคำสั่งให้นายนิยม บุตรโคษา กลับไปดำรงตำแหน่งเดิมในตำแหน่งเจ้าพนักงานประมง 4 ที่ศูนย์พัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งจันทบุรี ตั้งแต่วันที่ 18 กรกฎาคม 2535 กรมประมงจึงขอหารือว่า นายนิยม บุตรโคษา จะมีสิทธิเบิกจ่ายค่าพาหนะเดินทางและค่าขนย้ายครอบครัวในเที่ยวไปและกลับได้อย่างไรหรือไม่

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 มาตรา 62 บัญญัติว่า “ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา 57 มาตรา 58 หรือมาตรา 60 แล้วหากภายหลังปรากฏว่าเป็นผู้มีคุณสมบัติไม่ตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา 52 แต่งตั้งผู้นั้นให้กลับไปดำรงตำแหน่งเดิม หรือตำแหน่งอื่นในระดับเดียวกันกับตำแหน่งเดิมที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งโดยพลัน แต่ทั้งนี้ไม่กระทบกระเทือนถึงการใดที่ผู้นั้นได้ปฏิบัติไปตามอำนาจและหน้าที่และการรับเงินเดือนหรือผลประโยชน์อื่นใดที่ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับจากทางราชการในระหว่างที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติไม่ตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง” และพระราชกฤษฎีกากำหนดใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2528 และแก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2534 มาตรา 8 กำหนดว่า “สิทธิที่จะได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการเกิดขึ้นตั้งแต่วันที่ได้รับอนุมัติให้เดินทางไปราชการ หรือวันที่ออกจากราชการ แล้วแต่กรณี”

ตามกรณีนี้หารือ เมื่อนายนิยม บุตรโคษา เดินทางไปดำรงตำแหน่งใหม่และเดินทางกลับมาดำรง

ตำแหน่งเดิมตามคำสั่งของผู้มีอำนาจแต่งตั้ง นายนิคม บุตรโคษา ก็ย่อมมีสิทธิเบิกค่าพาหนะเดินทาง และค่าขนย้ายสิ่งของส่วนตัวในเที่ยวไปและเที่ยวกลับได้ตามตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้งในขณะที่เดินทาง ตาม นัยมาตรา ๘2 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน และมาตรา 8 ประกอบมาตรา 33 แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ ดังกล่าวข้างต้น

อนึ่ง การออกคำสั่งของกรมประมง ที่ ๘๐๕/๒๕๓๕ ลงวันที่ 1 กรกฎาคม ๒๕๓๕ เลื่อนนายนิคม บุตรโคษา โดยมิได้มีการสอบคัดเลือกในตำแหน่งที่ตนได้รับแต่งตั้งซึ่งเป็นการออกคำสั่งโดยขาดความระมัดระวัง ตามสมควรเป็นเหตุให้ทางราชการเสียหายต้องจ่ายเงินค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการแก่ นายนิคม บุตรโคษา เพื่อไปปรับตำแหน่งที่แต่งตั้ง และค่าใช้จ่ายในการเดินทางกลับมาดำรงตำแหน่งเดิม (ค่าขนย้ายสิ่งของส่วนตัว และค่าพาหนะเดินทาง) โดยไม่มีเหตุจำเป็น จึงขอให้กรมประมงดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นสอบสวนเพื่อพิจารณาหาผู้รับผิดชอบในกรณีดังกล่าว ตามนัยหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีด่วน ที่ นว 1๕๕/๒๕๐๓ ลงวันที่ 1 ธันวาคม ๒๕๐๓ แล้วแจ้งผลการสอบสวนและส่งสำเนาสำนวนการสอบสวน พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมดไปให้กระทรวงการคลังโดยด่วนด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ปรีดี บุญยัง

(นายปรีดี บุญยัง)

รองปลัดกระทรวงฯ ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

กองกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร. ๒๗๓๑๕๗๓

ที่ กค 0502/4515

กรมบัญชีกลาง

ถนนพระรามที่ 6 กท. 10400

7 ตุลาคม 2536

เรื่อง ลูกจ้างซึ่งได้จ้างเพื่อปฏิบัติงานให้แก่ทางราชการ

เรียน อธิบดีกรมป่าไม้

อ้างถึง หนังสือกรมป่าไม้ ค่วนมาก ที่ กษ 0705.02/10755 ลงวันที่ 28 เมษายน 2536

ตามหนังสือที่อ้างถึง หรือว่า

1. ข้าราชการซึ่งได้รับคำสั่งให้ไปราชการชั่วคราว ตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 เพื่อทำการปลูกสร้างสวนป่า และในการปฏิบัติงานปลูกสร้างสวนป่าต้องจ้างลูกจ้างหรือคนงาน ค่าจ้างลูกจ้างหรือคนงานเพื่อทำการปลูกสร้างสวนป่าดังกล่าว ถือเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการชั่วคราว ตามมาตรา 14 แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 หรือไม่ สำหรับตัวลูกจ้างหรือคนงานดังกล่าวถือเป็นลูกจ้างชั่วคราวของกรมป่าไม้หรือไม่ เพียงใด และบุคคลใดเป็นผู้มีอำนาจในการสั่งจ้าง

2. กรณีตามข้อ 1 ถ้าค่าจ้างลูกจ้างหรือคนงานดังกล่าวไม่ได้เบิกจ่ายจากงบประมาณหมวดค่าจ้างชั่วคราว แต่เบิกค่าจ้างจากงบประมาณหมวดค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้างหรือเงินนอกงบประมาณ จะมีผลเป็นการเปลี่ยนแปลงฐานะของลูกจ้างหรือคนงานเพียงใดหรือไม่ เช่น เบิกค่าจ้างจากงบประมาณหมวดค่าจ้างชั่วคราว จะถือเป็นลูกจ้างชั่วคราว แต่ถ้าเบิกค่าจ้างจากงบประมาณ หมวดค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้างหรือเงินนอกงบประมาณ จะถือเป็นลูกจ้างหรือคนงานไม่เป็นลูกจ้างชั่วคราวหรือไม่

3. ลูกจ้างหรือคนงาน เช่น คนหาบหามตามมาตรา 14(3) แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 ถือเป็นลูกจ้างชั่วคราวหรือไม่เพียงใด

4. ลูกจ้างซึ่งได้จ้างเพื่อปฏิบัติงานให้แก่ทางราชการ นอกจากจะมีอยู่ 2 ประเภทคือลูกจ้างประจำและลูกจ้างชั่วคราวแล้ว ยังมีลูกจ้างประเภทอื่น เช่น ลูกจ้างหรือคนงานซึ่งไม่ใช่ลูกจ้างประจำหรือลูกจ้างชั่วคราวอีกหรือไม่ ถ้ามีบุคคลใดเป็นผู้มีอำนาจในการจ้างและใช้ระเบียบหรือกฎหมายใดควบคุมความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมบัญชีกลางพิจารณาแล้ว ขอเรียนดังนี้

1. การเดินทางไปราชการชั่วคราวนอกที่ตั้งสำนักงาน ตามมาตรา 13(1) แห่งพระราชกฤษฎีกานั้น มิใช่จะพิจารณาแต่เฉพาะตัวอาคาร สถานที่แต่เพียงอย่างเดียวจะต้องพิจารณาถึงเขตพื้นที่รับผิดชอบ

ตามตำแหน่งหน้าที่ราชการที่ผู้นั้นดำรงอยู่ประกอบด้วยตามกรณีที่หาหรือ การเดินทางไปเพื่อทำการปลูกสร้างสวนป่าในเขตพื้นที่รับผิดชอบนั้น เป็นการปฏิบัติงานตามหน้าที่ราชการปกติหรือตามแผนงานที่ได้รับมอบหมายตามปกติ มิใช่เป็นการเดินทางไปราชการชั่วคราวแต่อย่างใด

2. ลูกจ้างซึ่งได้จ้างเพื่อปฏิบัติงานให้แก่ส่วนราชการที่เบิกจ่ายค่าจ้างจากเงินงบประมาณรายจ่ายปัจจุบันนี้มีอยู่ 2 ประเภท คือลูกจ้างประจำและลูกจ้างชั่วคราว โดยผู้มีอำนาจสั่งจ้างลูกจ้างประจำ เป็นไปตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. 2525 ส่วนผู้มีอำนาจสั่งจ้างลูกจ้างชั่วคราวเป็นไปตามหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0510/37778 ลงวันที่ 2 สิงหาคม 2528

3. ค่าจ้างคนหาบาม ตามมาตรา 14(3) แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการนั้น หมายถึง การจ้างคนในท้องถิ่นเพื่อใช้ในการขนย้ายสัมภาระในการเดินทาง ทั้งที่เป็นสิ่งของเครื่องใช้ส่วนตัวและเครื่องมือเครื่องใช้ของทางราชการแทนการใช้รถยนต์ในเส้นทางที่ไม่สามารถเดินทางโดยรถยนต์ได้เท่านั้น ดังนั้น ค่าจ้างคนงานหรือลูกจ้างเพื่อทำการปลูกสร้างสวนป่าดังกล่าว จึงไม่อยู่ในความหมายของค่าจ้างคนหาบาม ตามมาตรา 14(3) แห่งพระราชกฤษฎีกาแต่อย่างใด ส่วนความหมายของคำว่า ค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นเนื่องในการเดินทางไปราชการ ตามมาตรา 14(4) นั้นหมายถึงค่าใช้จ่ายต่างๆที่เกิดขึ้นในระหว่างการเดินทางและมีความจำเป็นต้องจ่ายเพื่อให้การเดินทางบรรลุถึงจุดหมายซึ่งมิใช่ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวกับเนื้องานหรือการปฏิบัติงาน ดังนั้นค่าจ้างคนงานหรือลูกจ้างเพื่อทำการปลูกสร้างสวนป่าจึงไม่อยู่ในความหมายของค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นเนื่องในการเดินทางไปราชการ เช่นเดียวกัน

4. ลูกจ้างชั่วคราวของทางราชการนั้น จะต้องมืองค์ประกอบดังต่อไปนี้

4.1 ค่าจ้างนั้นเบิกจ่ายจากเงินงบประมาณรายจ่ายไม่ว่าจะเป็นหมวดรายจ่ายใดก็ตาม

4.2 มีคำสั่งจ้างลูกจ้างชั่วคราว โดยผู้มีอำนาจสั่งจ้างลูกจ้างชั่วคราวนั้นเป็นไปตามนัยหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0510/37778 ลงวันที่ 2 สิงหาคม 2528

ดังนั้น หากลูกจ้างหรือคนงานปลูกสร้างสวนป่าดังกล่าว มืองค์ประกอบครบถ้วนตามที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ลูกจ้างดังกล่าวถือว่าเป็นลูกจ้างชั่วคราวของทางราชการ

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) มณีมัย วุฒิชเรนดิรักษ์

(นางมณีมัย วุฒิชเรนดิรักษ์)

กองกฎหมายและระเบียบการคลัง

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

โทร.2739573

อธิบดีกรมบัญชีกลาง

ที่ กค 0502/1483

กรมบัญชีกลาง

ถนนพระรามที่ 6 กท. 10400

4 เมษายน 2538

เรื่อง ขอรื้อการเบิกจ่ายเงินค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อ้างถึง หนังสือทบทวนมหาวิทยาลัย ที่ ทม 1001(7)/2157 ลงวันที่ 14 กรกฎาคม 2537

ตามหนังสือที่อ้างถึงมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาคใต้ มีข้อหารือดังนี้

1. ข้าราชการมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาคใต้ (สงขลา) ต้องเข้าร่วมประชุมสัมมนาทางวิชาการ ณ กรุงเทพมหานคร ระหว่างวันที่ 13-15 ตุลาคม 2538 โดยได้รับอนุญาตให้เดินทางไปเข้าร่วมประชุมสัมมนาในระหว่างวันที่ 11-17 ตุลาคม 2538 (รวมระยะเวลาเดินทางไป-กลับไว้แล้ว) แต่ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ข้าราชการได้ออกเดินทางล่วงหน้าจากบ้านพักมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาคใต้ ตั้งแต่วันที่ 9 ตุลาคม 2538 โดยถึงบ้านพัก ณ กรุงเทพฯ ในวันที่ 10 ตุลาคม 2538 ในกรณีดังกล่าว ผู้เดินทางจะขอใช้สิทธิเบิกเบี่ยเลี้ยงเดินทางตั้งแต่วันที่ 11-17 ตุลาคม 2538 และค่าพาหนะเท่าที่จ่ายจริงได้หรือไม่ หากผู้จัดประชุมสัมมนาไม่ได้จัดหรือประสานงานเกี่ยวกับอาหาร ที่พัก และยานพาหนะ

2. ข้าราชการมหาวิทยาลัยฯ ได้รับอนุญาตให้เดินทางไปราชการ ณ กรุงเทพมหานคร เพื่อนำนิสิตทัศนศึกษา ระหว่างวันที่ 11-13 ตุลาคม 2538 และเข้าร่วมประชุมระหว่างวันที่ 20-22 ตุลาคม 2538 ซึ่งเวลาเดินทางไปราชการทั้งสองครั้งกระชั้นชิดกัน ผู้เดินทางจึงขออนุญาตผู้บังคับบัญชาไม่เดินทางกลับหลังจากปฏิบัติราชการแล้วเสร็จตามคำสั่งแรก โดยให้เหตุผลเพื่อเป็นการประหยัดค่าพาหนะเดินทางไปกลับ โดยขอเบิกค่าเบี่ยเลี้ยงเดินทางตั้งแต่วันที่ 9-24 ตุลาคม 2538 (ตั้งแต่วันที่ได้รับอนุญาตให้เดินทางไปราชการตามคำสั่งแรกจนกว่าจะเดินทางกลับตามคำสั่งที่สอง) ได้หรือไม่

3. คำว่า "หัวหน้าสำนักงาน" หรือ "หัวหน้าหน่วยงาน" ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับ 7-8 หรือเทียบเท่า ตามหนังสือ ที่ กค 0502/ว 69 ลงวันที่ 23 พฤษภาคม 2534 ข้อ 6.3 หมายถึงหน่วยงานในระดับใด ข้าราชการระดับ 7 ตำแหน่งรองผู้อำนวยการสำนักงานหอสมุดกลาง เดินทางไปกับข้าราชการระดับ 5 เพศเดียวกัน เนื่องงานเดียวกัน ณ สถานที่ปฏิบัติงานเดียวกัน ข้าราชการระดับ 7 ดังกล่าว จะขอใช้สิทธิหัวหน้าหน่วยงานพักห้องคนเดียวได้หรือไม่

กรมบัญชีกลางพิจารณาแล้ว ขอเรียนดังนี้คือ

1. ตามมาตรา 8 แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2528 บัญญัติว่า “สิทธิที่จะได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการเกิดขึ้นตั้งแต่วันที่ได้รับอนุญาตให้เดินทางไปราชการ ดังนั้น การพิจารณาระยะเวลาในการใช้สิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางให้พิจารณาวันที่เดินทางจริงตามคำสั่ง และต้องไม่ก่อนวันที่ได้รับอนุญาตให้เดินทางไปราชการ ตามข้อหาหรือข้อเท็จจริงตามรายงานการเดินทาง ปรากฏว่าผู้เดินทางได้ออกเดินทางล่วงหน้าตั้งแต่วันที่ 9-10 ตุลาคม 2536 ซึ่งเป็นระยะเวลาก่อนที่จะได้รับอนุญาตให้เดินทางไปราชการ (วันที่ 11-17 ตุลาคม 2536) ดังนั้นสิทธิในการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางจึงพิจารณาได้ดังนี้

1.1 เบี้ยเลี้ยงเดินทาง ให้มีสิทธิเบิกโดยเริ่มนับระยะเวลาเดินทางไปราชการเพื่อคำนวณ เบี้ยเลี้ยงเดินทางตั้งแต่วันที่ 11 ตุลาคม 2536 ตามตารางกำหนดเวลาเดินทางรถไฟด่วนพิเศษสายปาดังเบซาร์-กรุงเทพฯ ซึ่งมีบริการในขณะนั้น

1.2 ค่าพาหนะในการเดินทางจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาคใต้ถึงกรุงเทพฯ ในวันที่ 9-10 ตุลาคม 2536 ผู้เดินทางไม่มีสิทธิเบิกจากทางราชการ

2. กรณีผู้เดินทางขออนุญาตไม่เดินทางกลับทันทีหลังจากการปฏิบัติราชการตามคำสั่งแรก (นำ นิสิตทัศนศึกษา) แล้วเสร็จ ต่อผู้บังคับบัญชา เพื่อเข้าร่วมประชุมตามคำสั่งที่สองโดยให้เหตุผลว่าเป็นการประหยัดค่าพาหนะไปกลับกรุงเทพฯ-สงขลา เมื่อพิจารณาข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้เดินทางมีช่วงว่างจากการปฏิบัติภารกิจสองภารกิจตามคำสั่งคือ ตั้งแต่วันที่ 13 ตุลาคม 2536 ถึงวันที่ 20 ตุลาคม 2536 เป็นเวลา 7 วัน ซึ่งอยู่ในวิสัยที่ข้าราชการจะเดินทางกลับที่ตั้งสำนักงานเพื่อไปปฏิบัติราชการปกติก่อนและเดินทางไปปฏิบัติภารกิจตามคำสั่งหลังเมื่อใกล้ถึงระยะเวลาที่ต้องไปปฏิบัติงาน การขออนุญาตดังกล่าวเป็นเพียงการขออนุญาตไม่กลับไปปฏิบัติงาน ณ สถานที่ตั้งปกติ จึงถือไม่ได้ว่าเป็นเหตุผลสมควรและจำเป็นจะหยุดอยู่ได้ ดังนั้นช่วงระยะเวลาหยุดอยู่ 7 วันดังกล่าว จึงเป็นระยะเวลาที่ผู้เดินทางไม่มีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ ในระหว่างหยุดรอเพื่อเข้าร่วมประชุมตามนัย มาตรา 8 และมาตรา 11 แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการฯ

3. คำว่า “หัวหน้าสำนักงาน” หรือ “หัวหน้าหน่วยงาน” หมายถึงหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด ซึ่งสังกัดกระทรวง ทบวง กรม และหัวหน้าสำนักงานหรือหัวหน้าหน่วยงานสังกัดส่วนกลางที่มีลักษณะงานหรือหน่วยงานซึ่งตั้งอยู่ในส่วนภูมิภาค หรือตั้งแยกต่างหากจากกระทรวง ทบวง กรม ใน

ส่วนภูมิภาค เช่น ที่ดินจังหวัด ประมงจังหวัด คลังจังหวัด เป็นต้น กรณีที่หารือข้าราชการระดับ 7 ตำแหน่งรองผู้อำนวยการสำนักหอสมุดกลาง มิใช่หัวหน้าสำนักงาน หรือหัวหน้าหน่วยงาน ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับ 7-8 หรือเทียบเท่า ตามข้อ 6.3 จึงไม่มีสิทธิเบิกค่าเช่าที่พักคนเดียวในกรณีที่ไม่เหมาะสม จะพักร่วมกัน ตามนัยหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0502/ว 89 ลงวันที่ 23 พฤษภาคม 2534

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ปรีดี บุญยัง

(นายปรีดี บุญยัง)

อธิบดีกรมบัญชีกลาง

กองกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร.2739573

ที่ กค 0526/275

กรมบัญชีกลาง

ถนนพระราม 6 กท. 10400

19 ตุลาคม 2538

เรื่อง หรือการเบิกเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะ และค่าขนย้ายสิ่งของส่วนตัวตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่าย
ในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

เรียน อธิบดีกรมราชทัณฑ์

อ้างถึง หนังสือนายสุระศรี จันท์แรม ที่ มท 0911/พิเศษ ลงวันที่ 10 สิงหาคม 2538

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกรมบัญชีกลาง ค่วนมาก ที่ กค 0502/5488 ลงวันที่ 2 ธันวาคม 2538

ตามที่นายสุระศรี จันท์แรม หรือว่า เดิมผู้หรือสังกัดฝ่ายกฎหมายและระเบียบ สำนัก
ทัณฑวิทยา กรมราชทัณฑ์ ต่อมากรมฯ ได้มีคำสั่ง ที่ 418/2537 ลงวันที่ 7 มิถุนายน 2537 ย้ายไปดำรง
ตำแหน่งนิติกร สังกัดเรือนจำกลางคลองไผ่ อำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา และได้รับอนุมัติให้ขมเงิน
ทดลองราชการจำนวน 8,000 บาทจากกองคลัง กรมราชทัณฑ์ เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปเรือน
จำกลางคลองไผ่ เมื่อวันที่ 20 ตุลาคม 2537 นายสุระศรี ได้ขนย้ายสิ่งของส่วนตัวจากบ้านพัก
นนทบุรี ไปยังท้องที่ตั้งสำนักงานแห่งใหม่ก่อนที่จะได้รับหนังสือส่งตัวข้าราชการจากกรมราชทัณฑ์
โดยว่าจ้างรถบรรทุกรับจ้างเหมาจ่ายเที่ยวละ 1,900 บาท และได้เดินทางกลับกรุงเทพฯ ในวันที่ 23
ตุลาคม 2537 เพื่อขอรับหนังสือส่งตัวในวันที่ 24 ตุลาคม 2537 แต่ได้รับแจ้งจากเจ้าหน้าที่ว่าไม่
สามารถออกหนังสือส่งตัวให้ได้เนื่องจากอยู่ในระหว่างที่กรมฯ กำลังพิจารณาเปลี่ยนแปลงคำสั่งดังกล่าว
ใหม่ ซึ่งต่อมากรมฯ ก็ได้มีคำสั่ง ที่ 882/2537 ลงวันที่ 2 พฤศจิกายน 2537 ให้นายสุระศรี ปฏิบัติหน้าที่
ที่ฝ่ายกฎหมายและระเบียบฯ กรมราชทัณฑ์ตามเดิม จึงหรือว่า กรณีค่าใช้จ่ายในการเดินทางจากนนทบุรี-
นครราชสีมา ไป-กลับและค่าขนย้ายสิ่งของส่วนตัวโดยยังไม่ได้รับหนังสือส่งตัวจากต้นสังกัดเดิม จะ
เบิกจ่ายจากทางราชการได้หรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมบัญชีกลางพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า พระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาตรา 8
กำหนดว่า “สิทธิที่จะได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการเกิดขึ้นตั้งแต่วันที่ได้รับอนุญาตให้เดินทางไป
ราชการ หรือวันที่ออกจากราชการ แล้วแต่กรณี” ประกอบกับมาตรา 32 กำหนดว่า “การเดินทางไปราชการ
ประจำ ได้แก่ การเดินทางไปประจำต่างสำนักงาน การไปรักษาราชการในตำแหน่ง หรือรักษาราชการ
แทน เพื่อดำรงตำแหน่งใหม่ ณ สำนักงานแห่งใหม่” บทบัญญัติดังกล่าวหมายความว่าผู้ที่อยู่ในข่าย

เบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการจะต้องมีคำสั่งหรือคำอนุญาตของทางราชการให้บุคคลนั้นเดินทางไปราชการเพื่อดำรงตำแหน่งใหม่ ณ สำนักงานแห่งใหม่ด้วย กรณีที่หารือวิเคราะห์ได้ว่า ส่วนราชการมิได้มีเจตนามีคำสั่งให้ข้าราชการเดินทางไปรับตำแหน่งใหม่ ส่วนราชการเพียงแต่ส่งโยกย้ายตำแหน่งของข้าราชการเพื่อความเหมาะสมเท่านั้น ดังนั้น เมื่อมิได้มีคำสั่งให้เดินทางไปราชการสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปยังสำนักงานแห่งใหม่จึงยังไม่เกิดขึ้น ข้าราชการจึงไม่มีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปกลับ ซึ่งรวมถึงค่าขนย้ายสิ่งของส่วนตัวในกรณีดังกล่าวจากทางราชการ

อนึ่ง โปรดแจ้งให้นายสุระศรี จันทร์แรม ทราบด้วย และในโอกาสต่อไปหากมีปัญหาเกี่ยวกับระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกฎหมาย ขอให้หารือและผ่านการพิจารณาจากส่วนราชการต้นสังกัดก่อน หากไม่สามารถหาข้อยุติได้ จึงให้ส่วนราชการนั้นหารือ กรมบัญชีกลางต่อไป ตามนัยหนังสือกรมบัญชีกลาง คำวนมาก ที่ กค 0502/5488 ลงวันที่ 2 ธันวาคม 2536 ตามที่ได้แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) มณีมัย วุฒิชรเนติรักษ์

(นางมณีมัย วุฒิชรเนติรักษ์)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมบัญชีกลาง

สำนักการเงินการคลัง

ส่วนกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร.2739573

ที่ กค 0526.5/3032

กรมบัญชีกลาง

ถนนพระราม 6 กท. 10400

18 เมษายน 2539

เรื่อง คอบข้อหรือการเดินทางไปราชการในราชอาณาจักร

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

อ้างถึง หนังสือมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ที่ ทม 2101/029 ลงวันที่ 5 มกราคม 2539

ตามหนังสือที่อ้างถึงมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี หรือเกี่ยวกับกรณีนายสุชินด์ क्रमพันธ์ นิตกร 4 ระดับ 4 ได้ลาศึกษาต่อระดับปริญญาโทที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีกำหนด 2 ปี ต่อมาได้รับคำสั่งจากผู้บังคับบัญชาให้เดินทางกลับเข้าร่วมประชุม ปชมท.ระหว่างวันที่ 14-15 ตุลาคม 2538 ที่มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีจึงขอหารือว่า ข้าราชการดังกล่าวจะมีสิทธิเบิกค่าพาหนะ ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก ตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติมได้หรือไม่ เพียงใด ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมบัญชีกลางพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า ในช่วงระยะเวลาการศึกษาต่อของข้าราชการ แม้ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งให้นายสุชินด์ เดินทางเข้าร่วมประชุม ปชมท. ระหว่างวันที่ 14-15 ตุลาคม 2538 ที่มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ก็ไม่ถือว่านายสุชินด์กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ จึงไม่มีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) มณีมัย วุฒิธรเนตริภักย์

(นางมณีมัย วุฒิธรเนตริภักย์)

รองอธิบดี รักษาราชการแทน

อธิบดีกรมบัญชีกลาง

สำนักการเงินการคลัง

ส่วนกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร. 2739613 ต่อ 4440

คำตัดสิน

ที่ กค 0502/58867

กระทรวงการคลัง

ถนนพระรามที่ 8 กท. 10400

27 ธันวาคม 2537

เรื่อง หรือเรื่องการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทาง

เรียน ปลัดกระทรวงพาณิชย์

อ้างถึง หนังสือกระทรวงพาณิชย์ ที่ พณ 0202/43 ลงวันที่ 5 มกราคม 2537

ด้วยกรมบัญชีกลางรายงาน ว่า กระทรวงพาณิชย์ได้มีคำสั่งที่ 220/2536 แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน นายปัญญา ไกรทัศน์ ลงวันที่ 19 กรกฎาคม 2536 และคำสั่งที่ 224/2536 ลงวันที่ 22 กรกฎาคม 2536 ย้ายนายปัญญา ไกรทัศน์ ตำแหน่งเลขานุการเอก (นักวิชาการพาณิชย์ 8) สำนักงานพาณิชย์ในต่างประเทศ ประจำสถานกงสุลใหญ่ ณ เมืองฮ่องกง ไปดำรงตำแหน่งนักวิชาการพาณิชย์ 6 สำนักงานพาณิชย์ จังหวัดเพชรบูรณ์ ตั้งแต่วันที่ 1 สิงหาคม 2536 แต่ได้สั่งการให้อยู่ช่วยปฏิบัติราชการที่สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ไปก่อนจนกว่าการสอบสวนจะแล้วเสร็จ ซึ่งนายปัญญา ไกรทัศน์ ได้เดินทางออกจากฮ่องกงเมื่อวันที่ 12 สิงหาคม 2536 ถึงประเทศไทยรายงานตัวเพื่อปฏิบัติราชการที่สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ วันที่ 13 สิงหาคม 2536 โดยได้เบิกจ่ายค่าข้ายดินที่อยู่จากฮ่องกงถึงประเทศไทยเรียบร้อยแล้ว และได้เดินทางไปรายงานตัวเพื่อปฏิบัติราชการ ที่จังหวัดเพชรบูรณ์ตั้งแต่วันที่ 23 พฤศจิกายน 2536 เป็นต้นไป โดยขอเบิกค่าใช้จ่ายเดินทางไปราชการ ดังนี้ คือ

1. ค่าเบี้ยเลี้ยงระหว่างปฏิบัติราชการที่สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ ตั้งแต่วันที่ 12 สิงหาคม 2536 ถึง 22 พฤศจิกายน 2536
2. ค่าที่พัก เช่าคอนโดมิเนียม เดือนละ 6,000 บาท ตั้งแต่วันที่ 12 สิงหาคม 2536 ถึง 22 พฤศจิกายน 2536
3. ค่าพาหนะระหว่างปฏิบัติราชการที่สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์รวม 72 วันทำการ วันละ 27 บาท รวม 1,944 บาท
4. ค่าขนย้ายจากกรุงเทพฯ ถึงจังหวัดเพชรบูรณ์

จึงขอหารือว่า นายปัญญา ไกรทัศน์ จะเบิกค่าใช้จ่ายเดินทางตามข้อ 1-4 ข้างต้นได้อย่างไรบ้าง

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า ตามคำสั่งของสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ เป็นการสั่งให้นายปัญญา ไกรทัศน์ เดินทางมาปฏิบัติราชการชั่วคราว ณ สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ก่อนเดินทางไปราชการประจำ ณ สำนักงานพาณิชย์จังหวัดเพชรบูรณ์ต่อไป ดังนั้น นายปัญญา ไกรทัศน์ จึงมีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการได้ดังนี้ คือ

1. ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการชั่วคราวระหว่างปฏิบัติราชการ ณ สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ (ระหว่างวันที่ 12 สิงหาคม 2536 ถึงวันที่ 22 พฤศจิกายน 2536) ซึ่งได้แก่

1.1 เบี้ยเลี้ยงเดินทาง เบิกจ่ายได้ในเกณฑ์ที่กำหนดตามนัยมาตรา 16 แห่งพระราชกฤษฎีกา
ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการฯ

1.2 ค่าพาหนะเดินทางระหว่างปฏิบัติงานในกรุงเทพมหานคร ตามความจำเป็นโดยประหยัด
ตามนัยมาตรา 22 แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการฯ

1.3 การเบิกจ่ายค่าเช่าที่พักในสถานที่ให้บริการเช่าพักซึ่งมิใช่โรงแรม ผู้เดินทางข้อมมีสิทธิ
เบิกค่าเช่าที่พักได้เท่าที่จ่ายจริงโดยเฉลี่ยวันละไม่เกิน 100 บาท ตามนัยหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค
0502/ว 95 ลงวันที่ 29 กรกฎาคม 2534 ข้อ 3.3 แต่การเลือกสถานที่พักซึ่งเป็นคอนโดมิเนียม ซึ่งมี
อัตราค่าเช่าโดยเกิน 100 บาทต่อวัน เนื่องจากความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติราชการ และ
เป็นการประหยัดงบประมาณ จึงเห็นควรให้เบิกจ่ายค่าเช่าคอนโดมิเนียมได้เท่าที่จ่ายจริงตามรายการข้อ 2

2. ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการประจำระหว่างเดินทางจากสถานที่ปฏิบัติราชการประจำ
แห่งเดิม (ประเทศฮ่องกง) ไปยังสถานที่ปฏิบัติราชการประจำแห่งใหม่ (สำนักงานพาณิชย์จังหวัด
เพชรบูรณ์) โดยไม่รวมถึงระยะเวลาซึ่งปฏิบัติราชการชั่วคราว ณ สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์
(ซึ่งได้แก่ ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก ค่าพาหนะ ค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นเนื่องเกี่ยวกับการเดินทาง และค่า
ย้ายถิ่นที่อยู่ ตามนัยมาตรา 59 แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการฯ)

3. ตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการฯ มาตรา 70(4) กำหนดว่า “ข้าราชการ
หรือลูกจ้างซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ เดินทางกลับประเทศไทย ให้เบิกค่าย้ายถิ่นที่
อยู่ในลักษณะเหมาจ่ายได้ในอัตราสามเท่าของจำนวนเงินเพิ่มพิเศษสำหรับข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่
ประจำอยู่ในต่างประเทศที่บุคคลดังกล่าวได้รับครั้งสุดท้ายก่อนเดินทางกลับประเทศไทย” ซึ่งความหมาย
ของอัตราค่าย้ายถิ่นที่อยู่เป็นอัตราเหมาจ่ายจากสถานที่รับราชการประจำแห่งเดิม จนถึงสถานที่รับราชการ
ประจำแห่งใหม่ ดังนั้น ตามกรณีนี้หรือถือได้ว่าผู้เดินทางได้รับค่าย้ายถิ่นที่อยู่จากฮ่องกง ถึงจังหวัด
เพชรบูรณ์จากทางราชการแล้ว จึงเบิกค่าขนย้ายสิ่งของส่วนตัวจากสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์
ไปยังสำนักงานจังหวัดเพชรบูรณ์ตามรายการที่ 4 จากทางราชการมิได้

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) กมล จันทิมา

(นายกมล จันทิมา)

รองปลัดกระทรวงฯ ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

กองกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร.2739573

ที่ กค 0614/2310

กรมบัญชีกลาง

ถนนพระรามที่ 6 กท. 10400

3 มิถุนายน 2531

เรื่อง คอบข้อหารือการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางเข้ารับการอบรมภาษาอังกฤษ

เรียน อธิบดีกรมทางหลวง

อ้างถึง หนังสือกรมทางหลวง ที่ กค 0604/5720 ลงวันที่ 13 พฤษภาคม 2531

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่า กรมทางหลวงได้ส่ง นาย ส. วิศวกรรมโยธา 4 เขตการทางลพบุรี เข้าอบรมภาษาอังกฤษ ณ กรมวิเทศสหการ เป็นเวลา 10 สัปดาห์เริ่มตั้งแต่วันที่ 10 เมษายน 2531 - 31 มิถุนายน 2531 เพื่อนำผลไปประกอบการพิจารณาคัดเลือกข้าราชการเข้าสมัครรับทุนรัฐบาลสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน ศึกษาระดับปริญญาโท ณ สถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย กรมทางหลวงเห็นว่าการเข้ารับการอบรมภาษาอังกฤษของ นาย ส. เพื่อนำไปศึกษาต่อชั้นปริญญาโท จะเป็นประโยชน์ต่อราชการกรมทางหลวงในอนาคตต่อไป จึงขอหารือว่า ในระหว่างเข้ารับการอบรมดังกล่าว จะมีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการหรือไม่ ความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

กรมบัญชีกลางพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า การที่ข้าราชการขอรับทุนเพื่อศึกษาต่อ นั้น เป็นความสมัครใจของข้าราชการเอง การเดินทางไปศึกษาโดยได้รับทุนไม่ถือเป็นการเดินทางไปราชการตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ ฉะนั้น การเดินทางมาเข้ารับการศึกษ หรืออบรมภาษาต่างประเทศเพิ่มเติมก่อนเข้ารับการคัดเลือกเพื่อรับทุนไปศึกษา (ในประเทศหรือต่างประเทศ) ตามกรณีนี้หรือ จึงไม่ถือเป็นการเดินทางไปราชการตามมาตรา 13 แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2528 ผู้เดินทางจึงไม่มีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางตามพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ศุภชัย พิศิษฐวานิช

(นายศุภชัย พิศิษฐวานิช)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมบัญชีกลาง

ความมาก

ที่ กค 0502/35268

กระทรวงการคลัง

ถนนพระรามที่ 6 กท. 10400

7 สิงหาคม 2535

เรื่อง การเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปจัดทดสอบภาษาอังกฤษ

เรียน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

อ้างถึง หนังสือกระทรวงสาธารณสุขถึงกรมบัญชีกลาง ที่ สธ 0205/04/1863 ลงวันที่ 31 มีนาคม 2535

ด้วยกรมบัญชีกลางรายงานว่า กองการสาธารณสุขต่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ได้รับมอบหมายให้จัดทดสอบภาษาอังกฤษสำหรับข้าราชการในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข เพื่อส่งเสริมให้ข้าราชการที่ปฏิบัติงานทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคได้มีโอกาสพัฒนาความรู้ภาษาอังกฤษ ได้คุ้นเคยกับแนวข้อสอบคัดเลือกอันจะช่วยให้สามารถผ่านการคัดเลือกจากกรมวิเทศสหการเพื่อรับทุนไปศึกษา ฝึกอบรม ศึกษาดูงาน ณ ต่างประเทศและเป็นการช่วยให้การคัดเลือกผู้สมัครรับทุนแต่ละครั้งได้ผู้ที่มีความรู้ภาษาอังกฤษดี สามารถแข่งขันกับส่วนราชการอื่นๆ ได้ ในการนี้มีส่วนราชการในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขได้ขอความร่วมมือให้กองการสาธารณสุขต่างประเทศทำหน้าที่ออกข้อสอบ ตรวจข้อสอบ และนำข้อสอบเดินทางไปจัดทดสอบทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ดังนั้น จึงขอหารือว่า ในกรณีของการเดินทางไปจัดทดสอบภาษาอังกฤษ ณ ส่วนภูมิภาค จะเข้าหลักเกณฑ์เป็นการเดินทางไปราชการตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2534 และจะเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางได้หรือไม่ ถ้าได้จำเป็นต้องขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลังหรือไม่ และจะเบิกจ่ายจากงบประมาณของส่วนราชการใด นั้น

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า การเดินทางไปราชการชั่วคราวตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 มาตรา 13(1) ได้แก่ การเดินทางไปปฏิบัติราชการชั่วคราวนอกที่ตั้งสำนักงานซึ่งปฏิบัติราชการปกติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา หรือตามหน้าที่ที่ปฏิบัติราชการโดยปกติ กรณีการจัดทดสอบภาษาอังกฤษของกระทรวงสาธารณสุข มิใช่เป็นการปฏิบัติราชการตามหน้าที่ที่ปฏิบัติราชการโดยปกติของส่วนราชการโดยตรง แต่มีลักษณะเป็นบริการพิเศษ ที่ส่วนราชการจัดให้แก่ข้าราชการในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขที่สนใจจะสมัครเข้ารับการทดสอบภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นการพัฒนาความรู้ภาษาอังกฤษของข้าราชการ และช่วยให้ข้าราชการสามารถผ่านการคัดเลือกเพื่อรับทุนไปศึกษา ฝึกอบรม ศึกษาดูงาน ณ ต่างประเทศได้สะดวกยิ่งขึ้น ทั้งนี้ก็เพื่อประโยชน์แก่ตัวข้าราชการที่สมัครเข้ารับการทดสอบฯ เท่านั้น มิใช่เพื่อประโยชน์ของทางราชการ ดังนั้น การเดินทางไปจัดทดสอบภาษา

อังกฤษ ณ ส่วนภูมิภาค จึงมิใช่เป็นการเดินทางไปปฏิบัติราชการชั่วคราวตามนัยพระราชกฤษฎีกาฯ ดังกล่าว
และไม่สามารถเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปจัดทดสอบภาษาอังกฤษได้

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ทวีเกียรติ กฤษณามระ

(นายทวีเกียรติ กฤษณามระ)

รองปลัดกระทรวงฯ ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

กองกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร.2739809

ที่ กค 0514/2313

กรมบัญชีกลาง

ถนนพระรามที่ 6 กท. 10400

3 มิถุนายน 2531

เรื่อง การเบิกเงินค่าขนย้ายสิ่งของส่วนตัว

เรียน ผู้บัญชาการทหารเรือ

อ้างถึง หนังสือกองทัพอเรือ ที่ กท 0520.3/8783 ลงวันที่ 25 เมษายน 2531

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่า ตามหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0502/82741 ลงวันที่ 8 ธันวาคม 2527 ได้กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการคำนวณระยะเวลาเพื่อสิทธิในการเบิกเงินค่าขนย้ายสิ่งของส่วนตัว โดยถือระยะเวลาระหว่างท้องที่ซึ่งเป็นที่ตั้งสำนักงานแห่งเดิมกับท้องที่ซึ่งเป็นที่ตั้งสำนักงานแห่งใหม่ กับให้ถือท้องที่ระดับตำบลขึ้นไปและเป็นระยะทางในเส้นทางที่สั้นและตรงตามเส้นทางของกรมทางหลวง ปรากฏว่าส่วนราชการต่างๆ ของกองทัพอเรือจะมีคำสั่งให้ข้าราชการในสังกัดเดินทางไปปฏิบัติราชการประจำต่างสำนักงานเป็นจำนวนมาก มีทั้งการย้ายไปประจำอัตราราชการในส่วนของส่วนราชการนั้นในส่วนราชการอื่น และการย้ายไปประจำในอัตราราชการของหน่วยงานย่อยของส่วนราชการนั้นๆ ในต่างพื้นที่ ซึ่งได้แก่การย้ายระหว่างหน่วยภายในกรุงเทพฯ ด้วยกันเอง และระหว่างหน่วยในกรุงเทพฯ กับหน่วยในพื้นที่ต่างจังหวัด ในทางปฏิบัติกองทัพอเรือได้ถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้น โดยพิจารณาว่าเมื่อข้าราชการได้รับคำสั่งให้ไปปฏิบัติราชการประจำ ณ ที่ตั้งสำนักงานแห่งใหม่ ก็มีสิทธิได้รับเงินค่าขนย้ายสิ่งของส่วนตัว ซึ่งหลักฐานในการเบิกใช้ใบรับรองการจ่ายเงินเป็นใบสำคัญและลงรายละเอียดในการเดินทางกับจำนวนเงินที่เบิกเสนอให้ผู้บังคับบัญชารับรองพร้อมกับสำเนาคำสั่งให้ไปราชการ กองทัพอเรือจึงใคร่ขอทราบว่าการปฏิบัติในการเบิกค่าขนย้ายสิ่งของส่วนตัวในกรณีดังกล่าว เป็นการถูกต้องหรือไม่ ความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

กรมบัญชีกลางพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า

1. ตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2528 มาตรา 33 กำหนดสิทธิให้ข้าราชการผู้เดินทางไปราชการประจำเบิกค่าขนย้ายสิ่งของส่วนตัวได้ในลักษณะเฉพาะตามอัตรานับบัญชี 3 ท้ายพระราชกฤษฎีกา นั้น มีเจตนารมณ์ว่า ผู้เดินทางไปราชการจะต้องมีความจำเป็นต้องย้ายที่อยู่อาศัยจากท้องที่ที่ตั้งสำนักงานแห่งเดิมไปยังท้องที่ที่ตั้งสำนักงานแห่งใหม่ (ต่างตำบล) หากข้าราชการผู้เดินทางไปราชการมิได้ย้ายที่อยู่อาศัยแล้ว ย่อมไม่อาจใช้สิทธิเบิกค่าขนย้ายสิ่งของส่วนตัวจากทางราชการ ซึ่งจะต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงเป็นรายๆ ไป เพื่อความเข้าใจยิ่งขึ้นจะขอยกข้อเท็จจริงซึ่งได้เคยตอบข้อหารือไปแล้ว เป็นอุทราหารณ์ประกอบ

นาย ก และนาง ข สามีกรรยาและเป็นข้าราชการทั้งคู่ มีสถานที่ปฏิบัติราชการปกติที่จังหวัด

ปราจีนบุรี(อำเภอเมือง) ต่อมาในปี พ.ศ. 2527 นาย ก ได้รับคำสั่งจากทางราชการให้ย้ายไปประจำที่จังหวัดนครนายก (อำเภอเมือง) นาย ก ได้ใช้สิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปประจำตามมาตรา 33 โดยขอเบิกค่าใช้จ่ายของบุคคลในครอบครัวด้วย (ภรรยา บุตร 2 คน บิดามารดาของนาย ก มารดาของคู่สมรสและผู้ติดตาม 1 คน) เมื่อย้ายที่อยู่อาศัยมาพักที่จังหวัดนครนายกแล้ว นาง ข ยังคงเดินทางไป-กลับในระหว่างที่รับราชการอยู่ทางจังหวัดปราจีนบุรี ต่อมาในปี พ.ศ. 2538 กรมฯได้มีคำสั่งย้ายนาง ข จากจังหวัดปราจีนบุรีให้ไปรับราชการประจำที่จังหวัดนครนายก (อำเภอเมือง) นาง ข ได้ยื่นเรื่องราวขอเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางตามมาตรา 33 ของตนเองและของบุคคลในครอบครัว (สามี บุตร 2 คน บิดามารดาของคู่สมรส มารดาของนาง ข และผู้ติดตาม 1 คน) จากจังหวัดปราจีนบุรีไปจังหวัดนครนายก ในกรณีเช่นนี้ นาง ข จะมีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางตามมาตรา 33 ได้หรือไม่

จากข้อเท็จจริงในเรื่องนี้ปรากฏว่า นาง ข และบุคคลในครอบครัวซึ่งอยู่ในอุปการะและร่วมอาศัยกับผู้เดินทางไปราชการ (สามี บุตร 2 คน บิดามารดาของคู่สมรส มารดาของนาง ข และผู้ติดตาม 1 คน) ได้ย้ายที่อยู่อาศัยมาพักที่จังหวัดนครนายกอยู่ก่อนแล้ว เมื่อครั้งที่ นาย ก สามีของนาง ข ได้เดินทางไปรับราชการที่จังหวัดนครนายกและได้ใช้สิทธิเบิกค่าใช้จ่ายสำหรับการเดินทางดังกล่าวไปแล้ว อีกทั้งปรากฏว่า นาง ข มีได้มีที่พักอาศัยอยู่ในจังหวัดปราจีนบุรี คงเดินทางไป-กลับในระหว่างที่รับราชการอยู่ทางจังหวัดปราจีนบุรี ฉะนั้น แม้ออมากรมฯ มีคำสั่งแต่งตั้งให้ไปรับราชการประจำที่จังหวัดนครนายกก็ตาม แต่ข้อเท็จจริงน่าจะเชื่อได้ว่าไม่มีการย้ายที่อยู่อาศัยและขนย้ายบุคคลในครอบครัวแต่อย่างใด กรณีจึงไม่อยู่ในข่ายใช้สิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางตามนัยมาตรา 33 แห่งพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวได้

2. สำหรับเอกสารที่ใช้เป็นหลักฐานในการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการประจำสำหรับส่วนราชการโดยทั่วไป จะประกอบด้วย

- 2.1 สำเนาคำสั่งแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประจำ
- 2.2 แบบรายงานการเดินทางไปราชการ
- 2.3 แบบใบสำคัญรับเงิน และ
- 2.4 ใบรับรองแทนใบเสร็จรับเงิน (แบบ บก. 111)

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ศุภชัย พิเศษฐานิช

(นายศุภชัย พิเศษฐานิช)

กองกฎหมายและระเบียบการคลัง

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

โทร.2710212 ต่อ 4439

อธิบดีกรมบัญชีกลาง

ที่ กค 0502/3321

กรมบัญชีกลาง

ถนนพระรามที่ 6 กท 10400

17 กรกฎาคม 2535

เรื่อง หรือเรื่องการเบิกเงินค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการประจำ

เรียน คุณประสาธ กลิ่นจันทร์

อ้างถึง หนังสือสำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดนครปฐม ลงวันที่ 16 มิถุนายน 2535

ตามที่หรือว่า เดิมท่านรับราชการประจำอยู่ที่สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดกระบี่ต่อมาได้รับคำสั่งให้ย้ายไปประจำที่สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดนครปฐม ซึ่งท่านทำเรื่องขอเบิกค่าเช่าบ้านหลังเดิมในท้องที่จังหวัดกระบี่เพียงแห่งเดียว เพื่อให้บุตรและภริยาพักอาศัย ปัญหาของท่านจึงมีว่า การเดินทางจากสถานปฏิบัติราชการแห่งเดิมจากจังหวัดกระบี่เพื่อมาปฏิบัติหน้าที่ราชการประจำที่จังหวัดนครปฐม หากไม่สามารถหาบ้านเช่าได้จะมีสิทธิเบิกค่าเช่าที่พักไม่เกินเจ็ดวันได้หรือไม่ และหรือในกรณีดังกล่าวนี้ท่านจะเบิกค่าขนย้ายสิ่งของส่วนตัวด้วยได้หรือไม่

กองกฎหมายและระเบียบการคลังขอเรียนว่า พระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 37 วรรคสาม กำหนดว่า “ในกรณีที่เดินทางไปถึงท้องที่ที่ตั้งสำนักงานแห่งใหม่ ถ้าไม่อาจเข้าพักในที่พักอาศัยที่ทางราชการจัดให้หรือเช่าบ้านได้ และผู้บังคับบัญชาต่อไปนั้นอนุญาตแล้ว ให้เบิกค่าเช่าที่พักสำหรับตนเองและบุคคลในครอบครัวได้ไม่เกินเจ็ดวันนับแต่วันไปถึงท้องที่ที่ตั้งสำนักงานใหม่” จากบทบัญญัติดังกล่าว มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ความช่วยเหลือเรื่องที่พักอาศัยแก่ข้าราชการผู้เดินทางไปประจำต่างสำนักงานในต่างท้องที่ ในกรณีที่ไปไม่อาจเข้าพักในที่พักอาศัยที่ทางราชการจัดให้ หรือไม่สามรถหาบ้านเช่าในท้องที่แห่งใหม่นั้น กรณีตามข้อเท็จจริง ท่านใช้สิทธิเบิกค่าเช่าบ้านในท้องที่เดิม (จังหวัดกระบี่) เพื่อให้บุคคลในครอบครัวอาศัยตลอดมา โดยได้รับอนุมัติจากผู้บังคับบัญชาให้นำหลักฐานการชำระค่าเช่าบ้านในท้องที่เดิมมาเบิกค่าเช่าบ้านในท้องที่ใหม่ (จังหวัดนครปฐม) แล้ว ตามนัยมาตรา 14 แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. 2527 ดังนั้น การใช้สิทธิเบิกค่าเช่าบ้านดังกล่าวจึงถือได้ว่าท่านได้บ้านพักตามที่ประสงค์แล้ว ไม่มีสิทธิเบิกค่าเช่าที่พักตามมาตรา 37 วรรคสาม ตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการอีก

สำหรับการเบิกค่าขนย้ายสิ่งของส่วนตัวในกรณีดังกล่าว อยู่ในข่ายที่จะเบิกจ่ายได้ อนึ่ง ในโอกาสต่อไป หากมีปัญหาเกี่ยวกับระเบียบ ข้อบังคับ หรือกฎหมาย ขอให้หารือและผ่านการพิจารณาจากหน่วยงานต้นสังกัดก่อน หากไม่สามารถหาข้อยุติ จึงให้หน่วยราชการนั้นหารือกรมบัญชีกลางต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) สุชาติ นรศิริกุล

(นายสุชาติ นรศิริกุล)

ผู้อำนวยการกองกฎหมายและระเบียบการคลัง

กองกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร. 2739573

ที่ กค 0502/2103

กรมบัญชีกลาง

ถนนพระรามที่ 6 กท 10400

17 พฤษภาคม 2538

เรื่อง ทาหรือเกี่ยวกับการเบิกค่าขนย้ายครอบครัว**เรียน** เลขาธิการคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ**อ้างถึง** หนังสือสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ที่ ศร 1402/2715

ลงวันที่ 27 มกราคม 2538

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า นางจิราภรณ์ สายสูง ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ฝึกอบรม 5 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดน่าน ได้รับคำสั่งให้ไปดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ฝึกอบรม 8 ที่สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดมุกดาหาร ตามคำสั่งสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ที่ 2068/2537 ลงวันที่ 29 กันยายน 2537 โดยให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งมอบหมายงานในหน้าที่เดิมแล้วส่งตัวไปรับตำแหน่งใหม่ภายในวันที่ 31 ตุลาคม 2537 ซึ่งนางจิราภรณ์ฯ ได้ขอยืมเงินเพื่อขนย้ายสิ่งของส่วนตัวและได้รับเงินยืมในวันที่ 26 ตุลาคม 2537 สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติมีความเห็นว่า กรณีของนางจิราภรณ์ฯ ไม่มีสิทธิเบิกค่าขนย้ายสิ่งของส่วนตัวตามความในมาตรา 33 แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ ในเมื่อไม่มีการเดินทางไปรับตำแหน่งใหม่และต้องส่งคืนเงินยืมตามมาตรา 40 แต่ในกรณีดังกล่าวยังไม่มีแนวปฏิบัติ จึงขอหารือว่าเมื่อนางจิราภรณ์ฯ ไม่ได้มีการเดินทางไปรับตำแหน่งใหม่ แต่มีการขนย้ายสิ่งของส่วนตัวไปก่อนแล้ว จะเบิกค่าขนย้ายสิ่งของส่วนตัวจากจังหวัดน่านไปที่จังหวัดมุกดาหาร จำนวนเงิน 5,700 บาท ได้หรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมบัญชีกลางพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า ตามความในมาตรา 8 แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ กำหนดว่า สิทธิที่จะได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการเกิดขึ้นตั้งแต่วันที่ได้รับอนุญาตให้เดินทางไปราชการ หรือวันที่ออกจากราชการ แล้วแต่กรณี ประกอบกับมาตรา 32 กำหนดว่าการเดินทางไปราชการประจำได้แก่การเดินทางไปประจำต่างสำนักงาน ไปรักษาราชการในตำแหน่ง หรือรักษาราชการแทนเพื่อดำรงตำแหน่งใหม่ ณ สำนักงานแห่งใหม่ จากหลักกฎหมายข้างต้นหมายความว่า การขอเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ผู้ที่ได้รับคำสั่งให้เดินทางไปราชการจะขอใช้สิทธิเมื่อได้มีการเดินทางไปรับตำแหน่งใหม่ ณ ท้องที่ปฏิบัติราชการแห่งใหม่แล้ว กรณีที่หารือ แม้จะได้มีการขนย้ายสิ่งของส่วนตัวจากสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดน่าน ไปสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดมุกดาหาร แต่เมื่อข้อเท็จ

จริงปรากฏว่านางจิราภรณ์ สายสูง ผู้ซึ่งอาจขอใช้สิทธิเบิกค่าขนย้ายสิ่งของส่วนตัวได้มีการเดินทางไปดำรงตำแหน่งใหม่ ณ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดมุกดาหารแต่ประการใด ยังคงปฏิบัติราชการประจำ ณ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดน่าน นางจิราภรณ์ฯ จึงไม่มีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการซึ่งรวมถึงการเบิกค่าขนย้ายสิ่งของส่วนตัว ตามพระราชกฤษฎีกาฯ ดังกล่าว ความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติถูกต้องแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) มณีมัย วุฒิชรเนติรักษ์

(นางมณีมัย วุฒิชรเนติรักษ์)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมบัญชีกลาง

กองกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร. 2739573

ที่ กค 0526.5/3584

กรมบัญชีกลาง

ถนนพระราม 6 กท 10400

8 พฤษภาคม 2539

เรื่อง คอบข้อหาหรือการเบิกค่าขนย้ายครอบครัวในการกลับเข้ารับราชการ

เรียน อธิบดีกรมทรัพยากรธรณี

อ้างถึง หนังสือกรมทรัพยากรธรณี ที่ ออก 0302/42๖9 ลงวันที่ 26 มีนาคม 2539

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมทรัพยากรธรณีหรือเกี่ยวกับกรณีนายศศก คุปต์จักร เจ้าหน้าที่บริหารงานทรัพยากรธรณี 5 สำนักงานทรัพยากรธรณีจังหวัดแพร่ ถูกลงโทษให้ออกจากราชการตามคำสั่งกรมทรัพยากรธรณี ที่ 196/2537 ตั้งแต่วันที่ 30 มีนาคม 2537 ต่อมากรมทรัพยากรธรณีได้มีคำสั่งให้กลับเข้ารับราชการและลงโทษลดขั้นเงินเดือน 1 ขั้นตามคำสั่งที่ 34/2539 ตั้งแต่วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2539 เป็นต้นไป โดยให้ดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ทรัพยากรธรณี 5 สำนักงานทรัพยากรธรณีจังหวัดตราด กรมทรัพยากรธรณีจังหวัดหรือว่า นายศศก คุปต์จักร จะมีสิทธิเบิกค่าขนย้ายครอบครัว ค่าพาหนะเดินทาง ค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทาง และค่าเช่าที่พักในการกลับเข้ารับราชการในครั้งนี้ได้หรือไม่ อย่างไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมบัญชีกลางพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า การเบิกค่าขนย้ายสิ่งของส่วนตัว ค่าพาหนะ ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พักตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดหลักเกณฑ์ให้เบิกจ่ายได้ ในกรณีข้าราชการผู้เดินทางได้รับคำสั่งให้เดินทางไปราชการประจำหรือได้รับคำสั่งให้ออกจากราชการ ไม่ว่าจะโดยเหตุเกษียณอายุ ถูกให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก ฯลฯ โดยเบิกเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางกลับภูมิลำเนาเดิม ส่วนในกรณีข้าราชการที่ถูกลงโทษให้ออกจากราชการ และต่อมาได้รับคำสั่งให้กลับเข้ารับราชการนั้น ไม่มีบทบัญญัติให้สิทธิข้าราชการผู้นั้นเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในกรณีนี้ได้ ดังนั้น นายศศก คุปต์จักร จึงไม่อยู่ในข่ายที่จะเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทางสำหรับการกลับเข้ารับราชการในครั้งนี้ได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) มณีมัย วุฒิชัยเนติรักษ์

(นางมณีมัย วุฒิชัยเนติรักษ์)

รองอธิบดี รักษาการแทน

อธิบดีกรมบัญชีกลาง

สำนักการเงินการคลัง

ส่วนกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร. 2739613 ต่อ 4440

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กระทรวงการคลัง กรมบัญชีกลาง สำนักการเงินการคลัง โทร. 2739673

ที่ กค 0528.5/ 45800 วันที่ 15 ตุลาคม 2539

เรื่อง ...หารือกรณีการเบิกค่าขนย้ายสิ่งของส่วนตัวเนื่องจากย้ายที่ตั้งสำนักงานใหม่

เรียน อธิบดีกรมสรรพสามิต

ตามบันทึกข้อความกรมสรรพสามิต ค่วนที่สุด ที่ กค 0702/13227 ลงวันที่ 26 มีนาคม 2539 แจ้งว่า เดิมสำนักงานสรรพสามิตเขต 8 มีสำนักงานตั้งอยู่จังหวัดนครศรีธรรมราช ต่อมาได้ย้ายที่ทำการไปตั้งอยู่จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นเหตุให้ข้าราชการ และลูกจ้างต้องย้ายไปปฏิบัติงาน ณ ที่ทำการแห่งใหม่ จึงขอหารือว่าจะมีสิทธิเบิกค่าขนย้ายสิ่งของส่วนตัว ตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการได้หรือไม่อย่างไร นั้น

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า การย้ายสำนักงานไปตั้ง ณ สถานที่แห่งใหม่ ซึ่งเป็นเหตุให้ข้าราชการ และลูกจ้างต้องเดินทางไปราชการเนื่องจากเปลี่ยนสถานที่ปฏิบัติราชการ ข้าราชการ และลูกจ้างดังกล่าวย่อมมีสิทธิเบิกค่าขนย้ายสิ่งของส่วนตัวได้ตามนัยมาตรา 32 และมาตรา 33 แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2528 และที่แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 5 พ.ศ. 2534

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

(ลงชื่อ) กมล จันทิมา

(นายกมล จันทิมา)

รองปลัดกระทรวงฯ ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

ที่ กค 0502/1991

กรมบัญชีกลาง

ถนนพระรามที่ 6 กท. 10400

9 พฤษภาคม 2538

เรื่อง การเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อ้างถึง หนังสือมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ ทม 1001(7)/0478 ลงวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2538

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒขอหารือในกรณีที่ข้าราชการในสังกัดมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาคใต้ เดินทางไปปฏิบัติภารกิจและขอเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ ในกรณีดังต่อไปนี้

1. กรณีข้าราชการในสังกัดได้รับการคัดเลือกเป็นข้าราชการดีเด่นและต้องเดินทางไปร่วมงานเพื่อรับเกียรติบัตรข้าราชการดีเด่น ณ ทำเนียบรัฐบาล กรุงเทพฯ

2. กรณีข้าราชการในสังกัดได้รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ชั้นสายสะพาย และไปร่วมพิธีพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ชั้นสายสะพาย ณ ศาลาศิวลาลัย กรุงเทพฯ

การเดินทางทั้ง 2 กรณี จะถือเป็นการเดินทางไปราชการและมีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการตามมาตรา 13(1) แห่งพระราชกฤษฎีกาเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติมหรือไม่ นั้น

กรมบัญชีกลางพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า การเดินทางไปราชการชั่วคราวตามพระราชกฤษฎีกาเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 13(1) ได้แก่ การเดินทางไปปฏิบัติราชการชั่วคราวนอกที่ตั้งสำนักงาน ซึ่งปฏิบัติราชการปกติตามคำสั่งผู้บังคับบัญชา หรือตามหน้าที่ที่ปฏิบัติราชการโดยปกติ หมายความว่า เป็นการเดินทางไปปฏิบัติหน้าที่ราชการที่อยู่ในความรับผิดชอบตามปกติของข้าราชการหรือส่วนราชการโดยตรงนอกที่ตั้งสำนักงาน

กรณีที่หารือ การเดินทางของข้าราชการในสังกัดมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒภาคใต้ เพื่อไปร่วมงานรับเกียรติบัตรข้าราชการดีเด่น และเพื่อไปร่วมพิธีพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ที่กรุงเทพมหานคร ทั้ง 2 กรณีมิใช่การเดินทางไปปฏิบัติหน้าที่ราชการที่อยู่ในความรับผิดชอบตามปกติของข้าราชการหรือส่วนราชการโดยตรงนอกที่ตั้งสำนักงาน ดังนั้น การเดินทางไปร่วมงานดังกล่าวจึงมิใช่การเดินทางไปราชการชั่วคราวตามนัยมาตรา 13(1) แห่งพระราชกฤษฎีกาเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และไม่สามารถเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปร่วมงานดังกล่าวได้

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)

ปรีดี บุญยัง

(นายปรีดี บุญยัง)

อธิบดีกรมบัญชีกลาง

กองกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร.2739573

ที่ กค 0526.5/16508

กระทรวงการคลัง

ถนนพระราม 8 กท 10400

2 พฤษภาคม 2540

เรื่อง ตอบข้อหารือค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

อ้างถึง หนังสือสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติถึงกรมบัญชีกลาง ค่วน ที่ วว 0701/10943

ลงวันที่ 4 พฤศจิกายน 2539

ด้วยกรมบัญชีกลางรายงาน ว่า สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติได้หารือเกี่ยวกับการเดินทางไปเป็นประธานและรองประธานของเลขาธิการคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ รองเลขาธิการคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ฝ่ายวิทยาศาสตร์ และรองเลขาธิการคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ฝ่ายสังคมศาสตร์ ในงานถวายผ้าพระกฐินพระราชทาน ณ วัดพระญาณ พระอารามหลวง อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน ในวันที่ 9 พฤศจิกายน 2539 การเดินทางดังกล่าวจะมีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทาง พ.ศ. 2528 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2534 ได้หรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า พระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2528 และที่แก้ไขเพิ่มเติม มีวัตถุประสงค์ที่จะให้ความช่วยเหลือและบรรเทาความเดือดร้อนเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายต่างๆ แก่ข้าราชการซึ่งเดินทางไปปฏิบัติงานเพื่อประโยชน์แก่ทางราชการตามหน้าที่ความรับผิดชอบปกติของข้าราชการหรือส่วนราชการโดยตรง กรณีที่หารือข้างต้นมิใช่การเดินทางไปปฏิบัติงานในหน้าที่ความรับผิดชอบของส่วนราชการโดยตรงตามนัยพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ แต่เป็นการเดินทางไปในงานที่ทางราชการจัดขึ้นตามแบบธรรมเนียมประเพณี ซึ่งคณะรัฐมนตรีมีมติกำหนดให้ถือว่าการสั่งการปฏิบัติในงานราชพิธี งานรัฐพิธี การจัดงานต่างๆ ตามมติคณะรัฐมนตรี งานที่ทางราชการหรือสถานทูตต่างประเทศจัดขึ้นตามแบบธรรมเนียมประเพณี และงานกุศลสาธารณะ เป็นการปฏิบัติราชการ (ตามนัยหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ น.ว. 44/2503 ลงวันที่ 3 มีนาคม 2503) ดังนั้น หากเลขาธิการคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ และรองทั้ง 2 ได้รับอนุมัติให้เดินทางไปเป็นประธานและรองประธานในงานดังกล่าวจากผู้บังคับบัญชา ก็ย่อมมีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางจากทาง

ราชการได้ ตามนิยมคิณะรัฐมนตรีฉบับดังกล่าวข้างต้น อย่างไรก็ดี ในการออกคำสั่งให้พิจารณาเฉพาะผู้มี
ส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง และคำนึงถึงหลักประหยัดด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) กมล จันทร์ทิมา

(นายกมล จันทร์ทิมา)

รองปลัดกระทรวงฯ ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

สำนักงานการเงินการคลัง

ส่วนกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร. 2739573

ที่ กค 0502/5607

กระทรวงการคลัง

ถนนพระรามที่ 6 กท. 10400

15 กุมภาพันธ์ 2537

เรื่อง ตอบข้อหารือเกี่ยวกับการเดินทางไปราชการ

เรียน เลขาธิการนายกรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ที่ นร 0102/20703 ลงวันที่ 25 ตุลาคม 2536

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า ตามที่กระทรวงการคลังได้ตอบข้อหารือกรมส่งเสริมสหกรณ์ ตามหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0502/19518 ลงวันที่ 19 เมษายน 2533 กรณีกรมส่งเสริมสหกรณ์ได้อนุมัติให้ข้าราชการเดินทางไปร่วมงานกฐินพระราชทาน ไม่ถือว่าเป็นการเดินทางไปราชการชั่วคราว จึงไม่มีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ เนื่องจากการเดินทางไปร่วมงานดังกล่าวเป็นการแสดงจิตศรัทธาเข้าร่วมงานกุศลตามอัธยาศัยของแต่ละบุคคลไปแล้วนั้นและบัดนี้ สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้มีหนังสือหารือกระทรวงการคลังเพิ่มเติมในปัญหาข้อกฎหมายบางประการเกี่ยวกับงานกฐินพระราชทาน ในกรณีที่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้อนุมัติให้ข้าราชการในสังกัดเดินทางไปประสานงานกับผู้ว่าราชการจังหวัดชุมพร และเจ้าอาวาสวัดชุมพรรังสรรค์ เพื่อจัดเตรียมงานและต้อนรับนายกรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรีที่จะเดินทางไปร่วมงาน ข้าราชการจึงได้รับอนุมัติให้เดินทางไปประสานงานในเรื่องกฐินพระราชทานดังกล่าว จะถือว่าเป็นการเดินทางไปปฏิบัติราชการตามคำสั่งผู้บังคับบัญชาและมีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2528 และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า ตามหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0502/19518 ลงวันที่ 19 เมษายน 2533 เป็นการที่ส่วนราชการอนุมัติให้ข้าราชการและลูกจ้างในสังกัดเดินทางไปร่วมงานกฐินพระราชทานได้ตามความสมัครใจแล้วแต่จิตศรัทธาของแต่ละบุคคล ข้าราชการและลูกจ้างดังกล่าวจึงไม่มีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการแต่อย่างใด ส่วนกรณีการเดินทางของเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายหน้าที่ให้เดินทางไปเพื่อติดต่อประสานงานกับทางจังหวัดหรือทางวัดเพื่อนัดหมายหรือกำหนดการต่างๆ เพื่อความพร้อมของการดำเนินงานและมีใช่เป็นการเดินทางล่วงหน้าเพื่อไปร่วมอนุโมทนาถวายกฐินก็ถือเป็นการเดินทางไปราชการตามพระราชกฤษฎีกาตามหน้าที่ ตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา กรณีที่หารือหากการจัดเตรียมงานและประสานงานเป็นไปในลักษณะที่กล่าวถึงข้างต้นแล้วเจ้าหน้าที่ผู้ทำหน้าที่ดังกล่าว

ก็มีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2528
และที่แก้ไขเพิ่มเติมได้

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) กมล จันทิมา

(นายกมล จันทิมา)

รองปลัดกระทรวงฯ ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

กองกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร. 2739573

ที่ กค 0526.5/2667

กรมบัญชีกลาง

ถนนพระราม 6 กท. 10400

1 เมษายน 2539

เรื่อง การเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ**เรียน** อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ**อ้างถึง** หนังสือมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ ทม 1001(7)/4074 ลงวันที่ 7 ธันวาคม 2538

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่าข้าราชการในสังกัดมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาคใต้ (สงขลา) ขอบริจาคค่าใช้จ่ายในการฝากกระเป๋าเดินทาง ณ ห้องรับฝากสัมภาระสถานีรถไฟหรือสถานีรถขนส่ง จึงขอหารือว่าค่าใช้จ่ายในการฝากกระเป๋าเดินทางเป็นค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นต้องจ่ายเนื่องในการเดินทางไปราชการหรือไม่ หากถือเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ จะใช้อะไรเป็นหลักฐานประกอบการเบิกจ่ายนั้น

กรมบัญชีกลางพิจารณาแล้วขอเรียนว่า ค่าใช้จ่ายอื่นๆที่จำเป็นต้องจ่ายเนื่องในการเดินทางไปราชการตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2528 และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 14(4) หมายถึงค่าใช้จ่ายซึ่งมีองค์ประกอบสาระสำคัญ 3 ประการ ดังนี้

1. เป็นค่าใช้จ่ายที่จำเป็นต้องจ่าย หากไม่จ่ายไม่อาจเดินทางถึงจุดหมายปลายทางแต่ละช่วงที่เดินทางไปปฏิบัติราชการได้ เช่น ค่าผ่านทางค่าน เป็นค่าน
2. ต้องไม่เป็นค่าใช้จ่ายที่มีกฎหมาย ระเบียบ หลักเกณฑ์ ข้อบังคับหรือหนังสือสั่งการของกระทรวงการคลังกำหนดไว้เป็นการเฉพาะ
3. ต้องไม่ใช่ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวกับงานที่ไปปฏิบัติราชการ

ตามนัยหนังสือกระทรวงการคลังที่ กค 0502/ว 32 ลงวันที่ 3 มีนาคม 2537 ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงค่าฝากกระเป๋าเดินทาง ณ ห้องรับฝากสัมภาระของสถานีรถไฟหรือสถานีขนส่งเป็นค่าใช้จ่ายในลักษณะการฝากทรัพย์สินให้อยู่ในความดูแลของผู้รับฝากในช่วงขณะหนึ่ง เพื่อมิให้สัมภาระดังกล่าวสูญหายโดยมิต้องนำติดตัวไปด้วย จึงมีค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นต้องจ่าย เพื่อให้การเดินทางถึงจุดหมายปลายทาง โดยตรง ตามนัย มาตรา 14(4) แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการฯ และหนังสือกระทรวงการคลังที่ กค 0502/ว 32 ลงวันที่ 3 มีนาคม 2537

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) มณีมัย วุฒิชเรนดิรัญ

(นางมณีมัย วุฒิชเรนดิรัญ)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมบัญชีกลาง

สำนักการเงินการคลัง

ส่วนกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร. 2739573

ที่ กค 0526.5/ 2668

กรมบัญชีกลาง

ถนนพระราม 6 กท 10400

1 เมษายน 2539

เรื่อง ตอบข้อหารือค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการต่างจังหวัด

เรียน อธิการบดีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อ้างอิง หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่ ทม 0301/13078 ลงวันที่ 18 ธันวาคม 2538

สิ่งที่ส่งมาด้วย หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0502/ว 32 ลงวันที่ 3 มีนาคม 2537

ตามหนังสือที่อ้างถึงจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยหรือเกี่ยวกับค่าธรรมเนียมในการจองรถ เนื่องจากไปราชการต่างจังหวัด และต้องเสียค่าธรรมเนียมในการจองรถระหว่างที่ไปติดต่อราชการว่าค่าธรรมเนียมในการจองรถนั้นสามารถเบิกจ่ายตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 14(4) ค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นต้องจ่ายเนื่องในการเดินทางไปราชการได้หรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมบัญชีกลางพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า ค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นต้องจ่ายเนื่องในการเดินทางไปราชการ ตามหนังสือกระทรวงการคลังที่ กค 0502/ว 32 ลงวันที่ 3 มีนาคม 2537 หมายความว่าค่าใช้จ่ายที่จำเป็นต้องจ่าย หากไม่จ่ายไม่อาจเดินทางถึงจุดหมายที่เดินทางไปปฏิบัติราชการได้ เช่น ค่าปะยาง ค่าธรรมเนียมผ่านทาง เป็นต้น และต้องไม่ใช่ค่าใช้จ่ายที่มีกฎหมาย ระเบียบ หลักเกณฑ์ ข้อบังคับ หรือหนังสือสั่งการของกระทรวงการคลังกำหนดไว้เป็นการเฉพาะ เช่น ค่าครุภัณฑ์ ค่าสาธารณูปโภค ซึ่งต้องปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ หลักเกณฑ์ ข้อบังคับ หรือหนังสือสั่งการนั้น และต้องไม่ใช่ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวกับเนื้องานที่ไปปฏิบัติราชการ กรณีตามที่หารือ ค่าธรรมเนียมในการจองรถที่ต้องจ่ายในการจองรถระหว่างที่ไปติดต่อราชการ มิใช่ค่าใช้จ่ายที่จำเป็นต้องจ่าย ซึ่งหากไม่จ่ายไม่อาจเดินทางถึงจุดหมายที่ได้รับคำสั่งให้เดินทางไปปฏิบัติราชการได้ จึงไม่ถือเป็นค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นต้องจ่ายเนื่องในการเดินทางไปราชการ ตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) มณีนัย วุฒิชรินเนตริภักษ์

(นางมณีนัย วุฒิชรินเนตริภักษ์)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมบัญชีกลาง

สำนักงานการเงินการคลัง

ส่วนกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร. 2739573

ที่ กค 0528.5/337

กรมบัญชีกลาง

ถนนพระราม 6 กท.10400

18 มกราคม 2539

เรื่อง ตอบข้อหารือการเบิกค่าพาหนะและค่าที่พัก

เรียน อธิบดีกรมสามัญศึกษา

อ้างอิง หนังสือกรมสามัญศึกษา ที่ ศร 0803/32701 ลงวันที่ 16 พฤศจิกายน 2538

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมสามัญศึกษาหรือกรณี อ.ก.ค. วิสามัญเฉพาะกิจฯ ซึ่งแต่งตั้งโดย ก.ค. อาศัยอำนาจตาม มาตรา 21 แห่งพระราชบัญญัติข้าราชการครู พ.ศ. 2523 ซึ่งถือว่าเป็นอนุกรรมการตามนัยมาตรา 6 แห่งพระราชกฤษฎีกาเบี่ยงประชุมกรรมการ พ.ศ. 2523 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และมีสิทธิเบิกจ่ายเบี่ยงประชุมได้ หากกรมสามัญศึกษาจะเบิกจ่ายเบี่ยงประชุมให้อนุกรรมการดังกล่าว และจะให้ข้าราชการผู้นั้นใช้สิทธิเบิกค่าพาหนะและค่าเช่าที่พักตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2528 และที่แก้ไขเพิ่มเติมได้อีกหรือไม่ หรือจะให้ข้าราชการผู้นั้นเลือกใช้สิทธิอย่างใดอย่างหนึ่ง ทั้งนี้ เพื่อกรมสามัญศึกษาจะได้ถือเป็นหลักปฏิบัติที่ถูกต้องต่อไป ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมบัญชีกลางพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า ในกรณีที่ข้าราชการผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นอนุกรรมการใน อ.ก.ค. วิสามัญเฉพาะกิจฯ จะต้องเดินทางไปร่วมประชุม อ.ก.ค. วิสามัญเฉพาะกิจฯ ที่ต่างจังหวัด นอกจากจะมีสิทธิได้รับเบี่ยงประชุมในวันที่เข้าร่วมประชุมตามพระราชกฤษฎีกาเบี่ยงประชุมแล้ว ข้าราชการผู้เดินทางนั้นก็อยู่ในข่ายที่จะมีสิทธิเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการตามมาตรา 14 แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการอีกด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) มณีมัย วุฒิชรเนติรักษ์

(นางมณีมัย วุฒิชรเนติรักษ์)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมบัญชีกลาง

สำนักการเงินการคลัง

ส่วนกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร. 2739573

ที่ กค 0528.5/5025

กรมบัญชีกลาง

ถนนพระราม 6 กท.10400

1 กรกฎาคม 2539

เรื่อง ตอบข้อหารือการเบิกค่าพาหนะในการเดินทางเข้าร่วมประชุม

เรียน อธิบดีกรมสามัญศึกษา

อ้างอิง หนังสือกรมสามัญศึกษา ด่วนมาก ที่ ศธ 0802/1653 ลงวันที่ 31 มกราคม 2539

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมสามัญศึกษาหรือเกี่ยวกับกรณีผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นอนุกรรมการ ใน อ.ก.ค.วิสามัญเฉพาะกิจฯ จะต้องเดินทางไปร่วมประชุม อ.ก.ค. วิสามัญเฉพาะกิจฯ ภายในเขตจังหวัด เดียวกันหรือในเขตกรุงเทพมหานครซึ่งเป็นที่ตั้งสำนักงานปกติของผู้เข้าร่วมประชุม นอกจากจะมีสิทธิได้รับ เบี้ยประชุมในวันที่เข้าร่วมประชุมตามพระราชกฤษฎีกาเบี้ยประชุมแล้ว ผู้เดินทางจะอยู่ในข่ายที่จะมีสิทธิ เบิกค่าพาหนะตามนัยมาตรา 14 และมาตรา 22 แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ หรือไม่ อย่างไร ความละเอียดแจ้งแล้วนั้น

กรมบัญชีกลางพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า การเดินทางไปเข้าร่วมประชุม อ.ก.ค. วิสามัญ เฉพาะกิจฯ ภายในเขตจังหวัดเดียวกันหรือภายในเขตกรุงเทพมหานครซึ่งเป็นที่ตั้งสำนักงานปกติของผู้เข้าร่วมประชุม หากผู้เข้าร่วมประชุมได้รับอนุมัติให้เดินทางไปเข้าร่วมประชุมจากผู้บังคับบัญชาตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการอนุมัติให้เดินทางไปราชการและการจัดการประชุมของทางราชการ พ.ศ. 2524 แล้ว ก็ถือเป็นการเดินทางไปราชการชั่วคราวตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ.2526 และที่แก้ไขเพิ่ม ซึ่งหลักเกณฑ์การเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางตามพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว กำหนดขึ้น เพื่อวัตถุประสงค์ที่จะให้ความช่วยเหลือและบรรเทาความเดือนร้อนเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายต่างๆ เพื่อให้ข้าราชการ ผู้เดินทางไปราชการตามคำสั่งของทางราชการไม่ต้องรับภาระในค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นอันเนื่องจากการ เดินทางดังกล่าว ดังนั้นหากการเดินทางดังกล่าวเป็นเหตุให้ข้าราชการผู้เดินทางต้องรับภาระค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น ผู้เดินทางย่อมมีสิทธิเบิกจ่ายค่าพาหนะเดินทางตามนัยมาตรา 14 และมาตรา 22 แห่งพระราชกฤษฎีกา

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) มณีนัย วุฒิชเรนดิรัถย์

(นางมณีนัย วุฒิชเรนดิรัถย์)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมบัญชีกลาง

สำนักงานการเงินการคลัง

ส่วนกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร. 2739573

ที่ กค 0502/88208

กระทรวงการคลัง

ถนนพระรามที่ 6 กท 10400

23 พฤศจิกายน 2533

เรื่อง การจ่ายค่าบัตรโดยสารเครื่องบินในประเทศ

เรียน อธิบดีกรมการศึกษานอกโรงเรียน

อ้างถึง หนังสือกรมการศึกษานอกโรงเรียนถึงกรมบัญชีกลาง ที่ ศบ 1101/9778

ลงวันที่ 28 กันยายน 2533

ด้วยกรมบัญชีกลางรายงาน ว่า กรมการศึกษานอกโรงเรียนมีคำสั่งให้นายสุวัฒน์ แก้วสังข์ทอง เดินทางไปราชการที่จังหวัดพิษณุโลก ผู้เดินทางได้ขี้มเงินตรองราชการ เพื่อสำรองเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทาง แต่ได้ซื้อบัตรโดยสารเครื่องบินจากบริษัทการบินไทย จำกัด ด้วยบัตรเครดิตชำระเงิน ซึ่งการซื้อบัตรโดยสารด้วยบัตรเครดิต บริษัทการบินไทย จำกัด มิให้ส่วนลด ซึ่งโดยปกติข้าราชการที่แสดงบัตรประจำตัวข้าราชการและชำระค่าบัตรโดยสารด้วยเงินสดจะได้รับส่วนลดร้อยละ 15 ของราคาเต็ม จึงขอหารือว่า

1. กรณีข้าราชการขี้มเงินตรองราชการเพื่อสำรองจ่ายแล้ว แต่ซื้อบัตรโดยสารด้วยบัตรเครดิต จะเบิกค่าบัตรโดยสารเครื่องบินในอัตราที่ถูกเรียกเก็บได้หรือไม่
2. กรณีที่ข้าราชการไม่ได้ขี้มเงินตรองจ่าย และซื้อบัตรโดยสารฯ ด้วยบัตรเครดิต จะเบิกค่าบัตรโดยสารเครื่องบินในอัตราที่ถูกเรียกเก็บได้หรือไม่

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า วัตถุประสงค์ที่ทางราชการให้ข้าราชการขี้มเงินตรองราชการเพื่อสำรองจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ ก็เพื่อมิให้ข้าราชการต้องรับภาระค่าใช้จ่ายดังกล่าวซึ่งอาจก่อให้เกิดความเดือนร้อนแก่ข้าราชการ ส่วนการให้ส่วนลดค่าโดยสารเครื่องบินภายในประเทศ เป็นหลักเกณฑ์ที่บริษัทการบินไทย จำกัด เอื้อเพื่อให้ กข้าราชการเป็นการเฉพาะตัว ฉะนั้น กรณีที่หารือ ข้าราชการซึ่งมีสิทธิเดินทางโดยเครื่องบิน ตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 กรณีการเดินทางไปราชการในราชอาณาจักร ไม่ว่าจะซื้อบัตรโดยสารเครื่องบินด้วยวิธีใด กับบริษัทการบินไทย จำกัด และได้ขี้มเงินตรองราชการจากทางราชการหรือไม่ก็ตาม ย่อมมีสิทธิขอเบิกค่า

โดยสารเครื่องบินตามจำนวนเงินที่บริษัทการบินไทย จำกัด เรียกเก็บ แต่ทั้งนี้ต้องไม่รวมค่าใช้จ่ายอื่นใดอันเนื่องมาจากการใช้บัตรเครดิตที่ผู้เดินทางได้ใช้ในการซื้อบัตรโดยสาร

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ประสิทธิ์ รัตนเสถียร

(นายประสิทธิ์ รัตนเสถียร)

รองปลัดกระทรวงฯ ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

กองกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร. 2710666 ต่อ 4441

ที่ กค 0502/9194

กระทรวงการคลัง

ถนนพระรามที่ 8 กท 10400

14 มีนาคม 2537

เรื่อง ตอบข้อหารือเกี่ยวกับการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทาง

เรียน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

อ้างอิง หนังสือสำนักงานปลัดกระทรวง ที่ สช 0223/143 ลงวันที่ 29 พฤศจิกายน 2536

ด้วยกรมบัญชีกลางรายงานว่า ตามหนังสือที่อ้างถึงสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ได้แต่งตั้ง นางรุจิรา สุริยวนากุล ตำแหน่งผู้เชี่ยวชาญด้านเวชกรรมป้องกัน (นายแพทย์ 8) ฝ่ายเวชกรรมสังคม โรงพยาบาลร้อยเอ็ด สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดร้อยเอ็ด ทำหน้าที่เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและลูกจ้างในสำนักงานประกันสุขภาพในฐานะผู้อำนวยการ สำนักงานประกันสุขภาพอีกตำแหน่งหนึ่ง ดังนั้น สำนักงานปลัดกระทรวง จึงให้ แพทย์หญิงรุจิรา สุริยวนากุล ปฏิบัติงานที่สำนักงานประกันสุขภาพ เดือนละ 3 สัปดาห์ ส่วนอีก 1 สัปดาห์ จะต้องไปปฏิบัติราชการที่โรงพยาบาลร้อยเอ็ด เพื่อให้งานที่ดำเนินอยู่เดิมต่อเนื่อง และก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ทางราชการทั้งสองแห่ง สำนักงานปลัดกระทรวงจึงขอหารือการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาปฏิบัติงานที่สำนักงานประกันสุขภาพ ของแพทย์หญิงรุจิรา ดังต่อไปนี้

1. ในระยะเวลา 3 สัปดาห์ ที่ปฏิบัติราชการที่สำนักงานประกันสุขภาพ สามารถเบิกค่าเบี้ยเลี้ยงได้หรือไม่ (21 วัน)
2. ค่าพาหนะในการเดินทาง กลับไปปฏิบัติราชการที่จังหวัดร้อยเอ็ด อีกสัปดาห์หนึ่ง (ค่าตัวเครื่องบินและค่ารถประจำทางไป-กลับ) เบิกได้หรือไม่
3. ค่าเช่าที่พัก (ค่าเช่าบ้าน) เบิกได้หรือไม่

ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า การเดินทางไปราชการชั่วคราว ตามนัยแห่งพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2528 นั้น หมายถึง การเดินทางไปปฏิบัติราชการในลักษณะชั่วคราวชั่วคราว มีกำหนดระยะเวลาที่แน่นอนและสามารถปฏิบัติราชการตามคำสั่งดังกล่าวให้แล้วเสร็จได้ภายในระยะเวลาสั้นๆ และลักษณะของงานจะต้องไม่เป็นงานต่อเนื่องที่ต้องทำตลอดไป และเพื่อให้

สอดคล้องกับหลักดังกล่าวได้มีมติของคณะรัฐมนตรี เรื่องมาตรการประหยัครายจ่ายตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ค่วนมาก ที่ นร 0201/ว 110 ลงวันที่ 10 กันยายน 2529 ได้กำหนดแนวทางให้ส่วนราชการในการออกคำสั่งแต่งตั้งข้าราชการ เดินทางไปปฏิบัติราชการที่มีระยะเวลานาน ส่วนราชการควรจะต้องตั้งให้ไปปฏิบัติราชการในลักษณะประจำ แม้จะมีได้อิโณอตราเงินเดือนตามตัวไปด้วยก็ตาม เมื่อพิจารณาการออกคำสั่งของสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขที่ส่งแต่งตั้ง นายรุจิรา สุริยวนากุล ไปดำรงตำแหน่งยังสำนักงานประกันสุขภาพเดือนละ 3 สัปดาห์ เป็นเวลา 1 ปี และลักษณะงานที่ปฏิบัติเป็นงานต่อเนื่อง ต้องปฏิบัติงานอยู่เป็นประจำตลอดเวลา ไม่ใช่งานที่มีลักษณะชั่วคราวซึ่งสามารถปฏิบัติให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาสั้นๆ ได้ ดังนั้นจากลักษณะงานและคำสั่งดังกล่าวจึงพิจารณาได้ว่า สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข มีเจตนาให้ นางรุจิรา สุริยวนากุล มาปฏิบัติงานประจำในตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานประกันสุขภาพ ที่กรุงเทพมหานคร จึงเป็นการเดินทางไปราชการในลักษณะประจำ แม้มีได้อิโณอตราเงินเดือนตามตัวไปด้วยก็ตาม สิทธิในการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางตามที่หารือ จึงเป็นดังนี้

1. ไม่มีสิทธิเบิกค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทาง ในระยะเวลา 3 สัปดาห์ (21 วัน) ในระหว่างปฏิบัติราชการที่สำนักงานประกันสุขภาพ
2. มีสิทธิเบิกค่าพาหนะในการเดินทางกลับไปปฏิบัติราชการ ที่จังหวัดร้อยเอ็ด (ค่าพาหนะเดินทางไป-กลับ) ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ
3. มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านตามเงื่อนไขและหลักเกณฑ์แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ
จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) กมล จันทิมา

(นายกมล จันทิมา)

รองปลัดกระทรวงฯ ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

กองกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร. 2739613 ต่อ 4440

5 มกราคม 2541

เรื่อง ตอบข้อหารือเกี่ยวกับการอนุมัติในหลักการเพื่อเดินทางไปตรวจราชการ

เรียน อธิบดีกรมป่าไม้

อ้างถึง หนังสือกรมป่าไม้ ค่วนที่สุด ที่ กษ 0702.05/22959 ลงวันที่ 1 กันยายน 2540

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ นร. 1305/11788 ลงวันที่ 4 ธันวาคม 2540

ตามที่กรมป่าไม้หารือว่า การไปราชการของป่าไม้เขตในท้องที่จังหวัดที่อยู่ในเขตความรับผิดชอบ หากอธิบดีกรมป่าไม้อนุมัติไว้เป็นหลักการว่า ถ้ามีราชการในเขตท้องที่รับผิดชอบให้ป่าไม้เขตเดินทางไปราชการได้โดยไม่ต้องขออนุมัติอีก โดยไม่มีกำหนดเวลาไว้ การอนุมัติดังกล่าวจะใช้เป็นหลักฐานประกอบการเบิกจ่ายได้หรือไม่ เพียงใด ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมบัญชีกลางพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า การเดินทางไปราชการในราชอาณาจักรที่จะมีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติม นั้น ผู้เดินทางจะต้องได้รับอนุมัติจากผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการอนุมัติให้เดินทางไปราชการและการจัดการประชุมของทางราชการ พ.ศ. 2524 ซึ่งสำนักนายกรัฐมนตรีเห็นว่าตาม ข้อ 11 ของระเบียบฯ ดังกล่าวได้กำหนดให้ผู้บังคับบัญชาดำแหน่งต่างๆ มีอำนาจพิจารณาอนุมัติการเดินทางไปราชการในราชอาณาจักรของข้าราชการในสังกัด โดยมีได้กำหนดให้มีการอนุมัติเป็นหลักการได้ โดยมีเจตนารมณ์ว่าข้าราชการจะต้องได้รับอนุมัติจากผู้บังคับบัญชาก่อนจึงจะเดินทางไปราชการได้ เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาได้ทราบในช่วงเวลานั้น ผู้ได้บังคับบัญชาไปปฏิบัติราชการอยู่ ณ ที่ใด และเพื่อใช้เป็นหลักฐานสำคัญในส่วนที่เกี่ยวข้อง อาทิ การเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ หรือเป็นหลักฐานในการพิจารณาบำเหน็จความชอบหากมีกรณีถึงแก่ความตาย เป็นต้น (รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย) ดังนั้น กรณีที่หารือ อธิบดีกรมป่าไม้จึงไม่อาจอนุมัติเป็นหลักการสำหรับการเดินทางไปราชการในราชอาณาจักรของป่าไม้เขตโดยไม่มีกำหนดเวลา และป่าไม้เขตไม่สามารถใช้หลักฐานการอนุมัติดังกล่าวเป็นหลักฐานประกอบการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางจากทางราชการได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ประกอบ ดันติยาพงศ์

(นายประกอบ ดันติยาพงศ์)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมบัญชีกลาง

สำนักการเงินการคลัง 3

ส่วนกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร. 2739664

4 ธันวาคม 2540

เรื่อง ข้อหารือเกี่ยวกับการขออนุมัติในหลักการเพื่อเดินทางไปตรวจราชการ

เรียน อธิบดีกรมบัญชีกลาง

อ้างถึง หนังสือกรมบัญชีกลาง ที่ กค 0526.5/3983 ลงวันที่ 8 ตุลาคม 2540

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมบัญชีกลางหารือว่า กรณีที่อธิบดีกรมป่าไม้ได้อนุมัติเป็นหลักการให้ป่าไม้เขตเดินทางไปราชการในเขตท้องที่ที่รับผิดชอบได้โดยไม่มีกำหนดเวลา กรมป่าไม้ชอบที่จะปฏิบัติได้ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการอนุมัติให้เดินทางไปราชการและการจัดการประชุมของทางราชการพ.ศ. 2524 หรือไม่ อย่างไร ดังความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

สำนักนายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้วเห็นว่า ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการอนุมัติให้เดินทางไปราชการและการจัดการประชุมของทางราชการ พ.ศ. 2524 ข้อ 11 ได้กำหนดให้ผู้บังคับบัญชาตำแหน่งต่างๆ มีอำนาจพิจารณาอนุมัติการเดินทางไปราชการในราชอาณาจักร ของข้าราชการในสังกัด โดยมีได้กำหนดให้มีการอนุมัติเป็นหลักการได้ ซึ่งแตกต่างกับการขออนุมัติจัดการประชุมตามระเบียบฯ ข้อ 18 ที่กำหนดให้ผู้มีอำนาจอนุมัติมีอำนาจอนุมัติเป็นการเฉพาะคราวหรืออนุมัติเป็นหลักการก็ได้ โดยมีเจตนารมณ์ว่าข้าราชการจะต้องได้รับอนุมัติจากผู้บังคับบัญชาก่อนจึงจะเดินทางไปราชการได้ เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาได้ทราบว่า ในช่วงเวลานั้น ผู้ได้บังคับบัญชาไปปฏิบัติราชการอยู่ ณ ที่ใด และเพื่อใช้เป็นหลักฐานสำคัญในส่วนที่เกี่ยวข้อง อาทิ การเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ หรือเป็นหลักฐานในการพิจารณาบำเหน็จความชอบ หากมีกรณีถึงแก่ความตาย เป็นต้น ดังนั้น กรณีตามข้อหารือ อธิบดีกรมป่าไม้จึงไม่อาจอนุมัติเป็นหลักการสำหรับการเดินทางไปราชการในราชอาณาจักรของป่าไม้เขตโดยไม่มีกำหนดเวลาตามที่หารือไปได้

อย่างไรก็ดี เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติราชการของกรมป่าไม้ สำนักนายกรัฐมนตรีเห็นว่า ในกรณีที่สำนักงานป่าไม้เขต ซึ่งมีสถานที่ตั้งแยกต่างหากจากกรมป่าไม้ และมีเหตุความจำเป็นเร่งด่วนที่ป่าไม้เขตไม่สามารถขออนุมัติเดินทางไปราชการตามขั้นตอนปกติได้ทันที ก็อาจเสนอขออนุมัติโดยเครื่องมือสื่อสารอื่น เช่น โทรสาร ตามนัยระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ. 2526 ข้อ 29 ได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ผาณิต นิตินัทธ์ประภาส

(นางผาณิต นิตินัทธ์ประภาส)

รองปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

สำนักกฎหมายและระเบียบกลาง

โทร. 2822694

โทรสาร 2827896

3 มิถุนายน 2541

เรื่อง การเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

อ้างถึง หนังสือสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ค่วนมาก ที่ ศธ 1181/11685 ลงวันที่ 8 สิงหาคม 2540 ค่วนมาก ที่ ศธ 1181/16804 ลงวันที่ 6 พฤศจิกายน 2540 และค่วนมาก ที่ ศธ 1181/4167 ลงวันที่ 20 มีนาคม 2541

ตามที่แจ้งว่า นายเสงี่ยม อัมการาม ตำแหน่งผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดพระเยา ได้ประสบอุบัติเหตุรถยนต์ชนกันเมื่อวันที่ 27 มีนาคม 2540 ระหว่างเดินทางไปราชการเพื่อเข้าประชุมสัมมนา ในวันที่ 28 - 29 มีนาคม 2540 ณ จังหวัดเชียงใหม่ เป็นเหตุให้ได้รับบาดเจ็บเข้าพักรักษาตัวที่ โรงพยาบาลเชลวรงค์-ราม จังหวัดลำปาง ตั้งแต่วันที่ 27 มีนาคม 2540 ถึงวันที่ 10 เมษายน 2540 และขออนุญาตหยุดราชการเพื่อพักรักษาตัวโดยไม่ถึงเป็นวันลา ตามจำนวนวันที่ไม่สามารถปฏิบัติราชการได้ อันเนื่องมาจากพฤติการณ์พิเศษตามนัยข้อ 15 แห่งระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. 2535 พร้อมสิทธิในการเบิกค่าเบี่ยงเบนเดินทางและค่าเช่าที่พักระหว่างเจ็บป่วยพักรักษาตัวที่โรงพยาบาลดังกล่าว จำนวน 14 วัน ตามมาตรา 21 แห่งพระราชกฤษฎีกากำไรจ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงขอหารือว่า นายเสงี่ยมจะมีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายตามนัยมาตรา 21 ดังกล่าวได้หรือไม่ อย่างไร และถือว่าอยู่ในระหว่างปฏิบัติราชการในวันนั้นๆ ถูกต้องหรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมบัญชีกลางพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า ตามพระราชกฤษฎีกากำไรจ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 21 กำหนดหลักเกณฑ์สำหรับกรณีผู้เดินทางไปราชการเจ็บป่วยและจำเป็นต้องพักเพื่อรักษาพยาบาลในท้องที่ที่สั่งให้ไปราชการหรือระหว่างเดินทาง ให้เบิกค่าเบี่ยงเบนเดินทางและค่าเช่าที่พักสำหรับวันที่พักนั้นได้ แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินสิบวัน และหากต้องเข้าพักรักษาตัวในสถานพยาบาลให้งดเบิกค่าเช่าที่พัก เว้นแต่กรณีจำเป็น กรณีที่หารือ การเดินทางไปราชการที่จังหวัดเชียงใหม่สามารถเดินทางโดยใช้เส้นทางจังหวัดพะเยา-เชียงใหม่ ซึ่งเป็นเส้นทางที่สั้น ตรงและประหยัดค่าใช้จ่าย

แต่เนื่องจากนายเสงี่ยมเลือกเดินทางโดยใช้เส้นทางจังหวัดพะเยา-แพร่-ลำปาง-เชียงใหม่ เพื่อไปแวะเอาชุดสูทสำหรับใส่เข้าร่วมประชุม และเกิดอุบัติเหตุในเส้นทางดังกล่าว กรณีนี้ไม่ถือเป็นการเดินทางไปราชการ ดังนั้นนายเสงี่ยมจึงไม่สามารถเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางจากทางราชการได้และถือว่าอยู่ในระหว่างการลาป่วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ประกอบ ตันติยาพงศ์

(นายประกอบ ตันติยาพงศ์)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมบัญชีกลาง

สำนักการเงินการคลัง 3

ส่วนกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร. 2739664

ด่วนมาก

ที่ กค 0502/3181

กรมบัญชีกลาง

ถนนพระรามที่ 6 กท 10400

7 กรกฎาคม 2538

เรื่อง ตอบข้อหารือเกี่ยวกับการเบิกจ่ายค่าเช่าที่พัก

เรียน อธิบดีกรมประมง

อ้างถึง หนังสือกรมประมง ด่วนมาก ที่ กษ 0519 (1)/8832 ลงวันที่ 1 มิถุนายน 2538

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมประมงหรือเกี่ยวกับการตรวจสอบการเบิกจ่ายค่าเช่าที่พัก กรณีสถานที่พักแรมหลายแห่งใช้ค่านำหน้าหรือต่อท้ายชื่อ เป็นคำอื่นแทนคำว่า โรงแรมหรือโฮเต็ล เช่น บริษัทห้างหุ้นส่วน บ้านพัก บ้านสวน เกสต์เฮาส์ รีสอร์ท บังกาโล วิลล่า แมนชั่น ทำให้เกิดปัญหาในการตรวจสอบว่าจะให้เบิกจ่ายได้เท่าที่จ่ายจริงไม่เกินสิทธิตามบัญชีหมายเลข 2 ท้ายระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเบี่ยเลี้ยงเดินทางและค่าเช่าที่พักในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2534 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2537 หรือจะเบิกจ่ายได้เท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็นไม่เกินคนละ 100 บาท ตามหนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค 0502/ว 95 ลงวันที่ 29 กรกฎาคม 2534 ข้อ 3.3 และจะใช้หลักเกณฑ์หรือหลักฐานใดในการตรวจสอบการเบิกจ่ายค่าเช่าที่พักนอกเหนือจากใบเสร็จรับเงินและใบแจ้งรายการ นั้น

กรมบัญชีกลางพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า ตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ และระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเบี่ยเลี้ยงเดินทางและค่าเช่าที่พักในการเดินทางไปราชการ มีเจตนารมณ์ให้ข้าราชการผู้เดินทางเข้าพักแรมในโรงแรม และเบิกจ่ายค่าเช่าที่พักได้เท่าที่จ่ายจริงไม่เกินสิทธิตามบัญชีหมายเลข 2 ท้ายระเบียบ ในกรณีที่ข้าราชการผู้เดินทางเข้าพักแรมในสถานที่พักแรมอื่นที่มีใช้โรงแรมตามหนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค 0502/ว 95 ข้อ 3.3 กำหนดให้อยู่ในดุลพินิจของหัวหน้าส่วนราชการที่จะพิจารณาให้เบิกจ่ายได้เท่าที่จ่ายจริงไม่เกินคนละ 100 บาทต่อวัน

กรณีตามที่หารือ หากข้าราชการผู้เดินทางเข้าพักแรมในสถานที่พักแรมที่มีได้จดทะเบียนโรงแรมซึ่งสถานที่พักแรมต่างๆ เหล่านั้น จะไม่สามารถใช้ค่านำหน้าหรือต่อท้ายชื่อว่าเป็นโรงแรมหรือโฮเต็ลได้ ผู้เดินทางย่อมจะมีสิทธิเบิกจ่ายค่าเช่าที่พักได้ตามหนังสือกระทรวงการคลังดังกล่าวข้างต้น เว้นแต่ข้าราชการผู้เดินทางนำหลักฐานการจดทะเบียนโรงแรม มาประกอบกับใบเสร็จรับเงินและใบแจ้งรายการ จึงจะมีสิทธิเบิกจ่ายค่าเช่าที่พักเท่าที่จ่ายจริงไม่เกินสิทธิตามบัญชีหมายเลข 2 ท้ายระเบียบได้

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) มณีมัย วุฒิชเรนดิรัักษ์
(นางมณีมัย วุฒิชเรนดิรัักษ์)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมบัญชีกลาง

กองกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร. 2739573

ที่ กค 0502/4466

กรมบัญชีกลาง

ถนนพระรามที่ 6 กท 10400

3 ตุลาคม 2538

เรื่อง คอบข้อหาหรือการเบิกค่าเช่าที่พักในการเดินทางไปปฏิบัติราชการ

เรียน อธิบดีกรมอุศุณิยมหาวิทยาลัย

อ้างถึง หนังสือกรมอุศุณิยมหาวิทยาลัย ที่ คค 0810/2489 ลงวันที่ 8 สิงหาคม 2538

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า กรมอุศุณิยมหาวิทยาลัย มีคำสั่งให้เจ้าหน้าที่เดินทางไปปฏิบัติราชการที่จังหวัดน่านมีกำหนดระยะเวลา 3 วัน ได้เดินทางจากกรุงเทพฯ เวลา 16.00 น. ถึงสถานีขนส่งจังหวัดน่านเวลาประมาณ 05.00 น. เนื่องจากขณะนั้นยังไม่มียอดโดยสารประจำทางที่จะเดินทางต่อไปยังสถานที่ปฏิบัติงาน ประกอบกับงานที่ต้องปฏิบัติไม่สามารถจะคาดการณ์ได้ว่าจะแล้วเสร็จเมื่อใด เจ้าหน้าที่ดังกล่าวจึงได้ไปเช่าห้องพักโรงแรม หลังจากปฏิบัติงานแล้วเสร็จในเวลาประมาณ 18.00 น. ของวันเดียวกัน จึงได้เดินทางกลับกรุงเทพฯ โดยมีที่พักค้างคืน จึงขอหารือว่า เจ้าหน้าที่ผู้นั้นจะสามารถเบิกค่าเช่าที่พักจำนวน 1 วัน ที่ทางโรงแรมเรียกเก็บได้หรือไม่

หากกรณีปฏิบัติหน้าที่ราชการแล้วเสร็จหลังเวลา 12.00 น. แต่เจ้าหน้าที่ไม่ได้บอกคืนห้องพักในวันนั้น ทางโรงแรมจึงได้เรียกเก็บค่าเช่าห้องพักเพิ่มขึ้น กรณีดังกล่าวเจ้าหน้าที่จะสามารถเบิกค่าเช่าห้องพักที่โรงแรมเรียกเก็บเพิ่มขึ้นได้หรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมบัญชีกลางพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า ตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ความในมาตรา 17 กำหนดให้เบิกค่าเช่าที่พักได้เท่าที่จ่ายจริงในการเดินทางไปราชการที่จำต้องพักแรม ซึ่งคำว่า “จำต้องพักแรม” ตามพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวนั้น ขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงเป็นกรณีๆ ไป ไม่อาจให้คำจำกัดความได้แน่นอนตายตัว เป็นต้นว่า ระยะเวลา พฤติกรรมของผู้เดินทาง ลักษณะของคำสั่งหรือเนื้องานที่ได้รับมอบหมายให้ไปปฏิบัติ สิ่งต่างๆ เหล่านี้ย่อมเป็นองค์ประกอบในการพิจารณาว่ามีความจำเป็นต้องพักแรมหรือไม่ เพียงใด นอกจากนั้นในประการสำคัญต้องปรากฏว่าการพักแรมนั้นเพื่อประโยชน์แก่ทางราชการด้วย เช่น กรณียานพาหนะประจำทางหมดเดินทางต่อไปไม่ได้ หรือเป็นกรณีที่ต้องอยู่ต่อไปเพื่อปฏิบัติราชการให้แล้วเสร็จเป็นต้น กรณีที่หารือ หากข้อเท็จจริงปรากฏว่ามีความจำเป็นดังกล่าวจริง ผู้เดินทางดังกล่าวยอมอยู่ในข่ายที่จะเบิกค่าเช่าที่พักได้ 1 วัน

สำหรับกรณีที่ผู้เดินทางปฏิบัติหน้าที่ราชการแล้วเสร็จหลังเวลา 12.30 น. แต่ไม่ได้บอกคืนห้องพักทางโรงแรมจึงเก็บค่าเช่าที่พักเพิ่มขึ้นนั้น จะต้องพิจารณาเป็นกรณีๆ ไป หากเป็นวันสุดท้ายของการปฏิบัติงานซึ่งผู้เดินทางข่อมทราบระยะเวลาสิ้นสุดของการปฏิบัติงานในวันนั้นอยู่แล้ว ข่อมไม่มีเหตุจำต้องพักแรมในวันสุดท้าย จึงไม่อาจอ้างความจำเป็นเพื่อขอเบิกค่าเช่าที่พัก ผู้เดินทางจึงไม่มีสิทธิขอเบิกค่าเช่าที่พักในวันดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) มณีมัย วุฒิชเรนดิรัักษ์
 (นางมณีมัย วุฒิชเรนดิรัักษ์)
 รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
 อธิบดีกรมบัญชีกลาง

กองกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร. 2739573

ที่ กค 0526.5/21412

กระทรวงการคลัง

ถนนพระราม 6 กท 10400

28 กันยายน 2542

เรื่อง การเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของข้าราชการผู้เสียชีวิต

เรียน เลขาธิการสภาสถาบันราชภัฏ

อ้างถึง หนังสือสำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ ถึงกรมบัญชีกลาง ที่ ศช 1501.3/6103
ลงวันที่ 4 มิถุนายน 2542

ด้วยได้รับรายงานจากกรมบัญชีกลางว่า สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏหรือเกี่ยวกับการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ กรณีข้าราชการในสังกัดสถาบันราชภัฏนครปฐมได้เดินทางไปราชการจำนวนหลายครั้ง มีทั้งการเดินทางเป็นหมู่คณะและเดินทางคนเดียว ซึ่งต่อมาข้าราชการดังกล่าวได้เสียชีวิตลงก่อนที่จะเขียนรายงานการเดินทางและเบิกค่าใช้จ่ายต่างๆ จากทางราชการว่า การเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการดังกล่าว บุคคลใดจะเป็นผู้ทำรายงานการเดินทางและลงลายมือชื่อผู้เบิกเงินและผู้รับเงิน ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้วขอเรียนว่า เมื่อข้าราชการในสังกัดสถาบันราชภัฏนครปฐมได้เดินทางไปปฏิบัติราชการตามคำสั่งของทางราชการแล้วเสียชีวิตลงก่อนที่จะเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ สิทธิในการรับเงินค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการที่เกิดขึ้นก่อนที่ข้าราชการผู้เดินทางจะถึงแก่ความตายถือว่าเป็นมรดกของผู้ตายตกทอดแก่ทายาทตามนัยประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ 6 ว่าด้วยมรดก ดังนั้นผู้มีสิทธิขอรับเงินค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการจึงได้แก่ทายาทแห่งกองมรดกตามบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าว กรณีที่หารือให้พิจารณาดังนี้

1. กรณีที่มีการยืมเงินจากทางราชการเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ ให้ปฏิบัติดังนี้

1.1 กรณีเดินทางไปราชการเป็นหมู่คณะและผู้ร่วมเดินทางเสียชีวิต ให้หัวหน้าคณะเป็นผู้จัดทำรายงานการเดินทางและลงลายมือชื่อยื่นแบบรายงานการเดินทางรวมทั้งลายมือชื่อผู้รับเงินแทนข้าราชการผู้ถึงแก่ความตายดังกล่าว เพื่อหักล้างเงินยืมราชการ แต่ถ้าผู้ถึงแก่ความตายเป็นหัวหน้าคณะให้ผู้ร่วมเดินทางรายหนึ่งรายใดเป็นผู้จัดทำรายงานการเดินทางและลงลายมือชื่อยื่นแบบรายงานการเดินทางรวมทั้งลายมือชื่อผู้รับเงินแทนผู้ถึงแก่ความตาย เพื่อหักล้างเงินยืมราชการ

1.2 กรณีข้าราชการผู้ถึงแก่ความตายเดินทางไปราชการคนเดียว ให้ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการดังกล่าวตั้งแต่ระดับ 7 ขึ้นไป เป็นผู้ลงลายมือชื่อขึ้นแบบรายงานการเดินทางและเอกสารประกอบการเบิกจ่ายเงินค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ รวมทั้งลงลายมือชื่อผู้รับเงินในแบบรายงานการเดินทางดังกล่าว เพื่อหักล้างเงินยืมราชการแทนข้าราชการผู้ถึงแก่ความตาย

2. กรณีมิได้ยืมเงินจากทางราชการเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

2.1 กรณีเดินทางไปราชการเป็นหมู่คณะและผู้ร่วมเดินทางเสียชีวิต ให้หัวหน้าคณะเป็นผู้จัดทำรายงานการเดินทางและลงลายมือชื่อขึ้นแบบรายงานการเดินทางและให้ทนายแห่งกองมรดกเป็นผู้ลงลายมือชื่อผู้รับเงิน แต่ถ้าผู้ถึงแก่ความตายเป็นหัวหน้าคณะให้ผู้ร่วมเดินทางรายหนึ่งรายใดเป็นผู้จัดทำรายงานการเดินทางและลงลายมือชื่อขึ้นแบบรายงานการเดินทาง และให้ทนายแห่งกองมรดกเป็นผู้ลงลายมือชื่อผู้รับเงิน

2.2 กรณีผู้ถึงแก่ความตายเดินทางไปราชการคนเดียว หากทนายแห่งกองมรดกมีหลักฐานการจ่ายเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการเดินทางของข้าราชการผู้ถึงแก่ความตายและได้แสดงเจตนาขอรับเงินตามหลักฐานดังกล่าวต่อส่วนราชการเจ้าสังกัดของข้าราชการผู้ถึงแก่ความตาย ให้ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการดังกล่าวตั้งแต่ระดับ 7 ขึ้นไปเป็นผู้จัดทำรายงานการเดินทางและลงลายมือชื่อขึ้นแบบรายงานการเดินทาง ทั้งนี้ ให้ใช้เอกสารและหลักฐานการจ่ายที่ทนายนำมายื่นและสอบถามข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการเดินทางจากทนายเพื่อประกอบการจัดทำรายงานการเดินทาง และให้ทนายแห่งกองมรดกเป็นผู้ลงลายมือชื่อผู้รับเงิน

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) มณีมัย วุฒิธรนตรีรักษ์

(นางมณีมัย วุฒิธรนตรีรักษ์)

รองปลัดกระทรวงฯ ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

สำนักการเงินการคลัง 3

ส่วนกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร. 2739984

ด่วนที่สุด

ที่ กค 0502/13636

กระทรวงการคลัง

ถนนพระรามที่ 6 กท 10400

19 เมษายน 2536

เรื่อง ตอบข้อหารือคำพาหนะโดยสารเครื่องบินในการเดินทางไปราชการต่างประเทศ

เรียน เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

อ้างถึง หนังสือสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ด่วนที่สุด ที่ สผ 0003/6365

ลงวันที่ 24 มีนาคม 2536

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร มีปัญหาเกี่ยวกับกรณี ประธานสภาผู้แทนราษฎรและคณะรวม 14 คน จะเดินทางไปเยือนประเทศสหรัฐอเมริกาอย่างเป็นทางการ ระหว่างวันที่ 20-28 มีนาคม 2536 ในการนี้ นายปรีดี หิรัญพฤกษ์ เลขาธิการพรรคเสรีธรรม เทียบเท่าระดับ 8 และนายสมพล วณิชพันธ์ ผู้ช่วยผู้อำนวยการกองวิเทศสัมพันธ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และเลขานุการคณะระดับ 7 ซึ่งร่วมเดินทางในคณะ มีสิทธิโดยสารเครื่องบินชั้นประหยัด แต่เนื่องจากไม่สามารถสำรองที่นั่งชั้นประหยัดในเส้นทางระหว่างลอนดอนเองเจดิสไปวอชิงตัน วันที่ 21 มีนาคม 2536 เพราะที่นั่งเต็ม จึงได้สำรองที่นั่งในชั้นธุรกิจไว้ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร จึงหารือว่า คำโดยสารเครื่องบินในส่วนที่เกินจากสิทธิที่ได้รับดังกล่าวข้างต้น สามารถเบิกจ่ายได้หรือไม่

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า ตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2534 มาตรา 53 กำหนดหลักเกณฑ์การเดินทางไปราชการในต่างประเทศโดยเครื่องบินไว้ว่าชั้นหนึ่ง สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่าระดับ 10 ขึ้นไป ชั้นระหว่างชั้นหนึ่งกับชั้นต่ำสุด (ชั้นธุรกิจ) สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่าระดับ 9 ชั้นต่ำสุด (ชั้นประหยัด) สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่าระดับ 8 ลงมา

กรณีตามข้อหารือ เมื่อนายปรีดี หิรัญพฤกษ์ ซึ่งได้รับสิทธิในการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการเทียบเท่าระดับ 8 และนายสมพล วณิชพันธ์ ดำรงตำแหน่งระดับ 7 จึงมีสิทธิเดินทางโดยเครื่องบินในชั้นต่ำสุด (ชั้นประหยัด) หากนายปรีดี หิรัญพฤกษ์ และ นายสมพล วณิชพันธ์ เดินทางโดยเครื่องบินในชั้นที่สูงกว่าสิทธิของตน เช่น เดินทางในชั้นธุรกิจหรือชั้นหนึ่ง ก็ย่อมมีสิทธิเบิกจ่ายค่าโดยสารเครื่องบินในอัตราชั้นต่ำสุด (ชั้นประหยัด) เท่านั้น

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ปรีดี บุญยัง

(นายปรีดี บุญยัง)

รองปลัดกระทรวงฯ ปฏิบัติราชการแทน

กรมบัญชีกลาง

กองกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร. 2739613 ต่อ 4440

ปลัดกระทรวงการคลัง

ที่ กค 0502/3822

กรมบัญชีกลาง

ถนนพระรามที่ 6 กท 10400

22 กันยายน 2537

เรื่อง คอบข้อหารือเกี่ยวกับการใช้สิทธิเบิกค่าพาหนะเดินทาง

เรียน ผู้อำนวยการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ

อ้างถึง หนังสือสำนักข่าวกรองแห่งชาติ ที่ นร 0301/4141 ลงวันที่ 8 มิถุนายน 2537

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า สำนักข่าวกรองแห่งชาติมีปัญหาเกี่ยวกับกรณีสำนักข่าวกรองแห่งชาติได้มีคำสั่งให้นายสิริ นพโรตง นักการข่าว 7 ไปปฏิบัติราชการที่สถานเอกอัครราชทูตไทย กรุงนิวเดลี ตั้งแต่ตุลาคม 2533 โดยได้นำคู่สมรส บุตร และผู้ติดตามไปด้วย ต่อมาได้มีคำสั่งให้ย้ายกลับมาปฏิบัติราชการ ณ สำนักข่าวกรองแห่งชาติ เมื่อตุลาคม 2536 โดยบุตรและผู้ติดตามมิได้เดินทางกลับมาด้วย และเมื่อวันที่ 1 มกราคม 2537 นายสิริ นพโรตง ได้ยื่นใบลาออกจากราชการเพื่อไปประกอบอาชีพอื่น และเมื่อวันที่ 20 พฤษภาคม 2537 บุตรและผู้ติดตามของนายสิริ นพโรตง ขอใช้สิทธิเบิกค่าตัวเครื่องบินเที่ยวกลับจำนวน 2 ที่ สำนักข่าวกรองแห่งชาติจึงหารือว่า บุตรและผู้ติดตามของนายสิริ นพโรตง จะมีสิทธิเบิกค่าพาหนะเดินทางกลับประเทศไทยหรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมบัญชีกลางพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า ตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 มาตรา 7 ได้วางหลักเกณฑ์บุคคลผู้มีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางจากทางราชการ ซึ่งได้แก่ บุคคลซึ่งเป็นข้าราชการและลูกจ้าง ไม่ว่าจะเป็นการใช้สิทธิเบิกเงินค่าใช้จ่ายในการเดินทางสำหรับตนเอง คู่สมรส บุตร หรือผู้ติดตามในวันที่ใช้สิทธิขอเบิกเงินค่าใช้จ่ายในการเดินทางจากทางราชการ บุคคลนั้นจะต้องมีสถานภาพเป็นข้าราชการหรือลูกจ้าง จึงจะใช้สิทธิเบิกจ่ายได้ กรณีตามข้อหารือ เมื่อปรากฏว่า นายสิริ นพโรตง ได้ย้ายกลับมาปฏิบัติราชการ ณ สำนักงานข่าวกรองแห่งชาติ และต่อมาได้ลาออกจากราชการก่อนวันที่จะใช้สิทธิเบิกค่าเครื่องบินสำหรับบุตรและผู้ติดตาม นายสิริ นพโรตงจึงไม่มีสิทธิเบิกค่าพาหนะเดินทางกลับประเทศไทยสำหรับบุตรและผู้ติดตามได้ ทั้งนี้ตามนัยมาตรา 7 และมาตรา 63 แห่งพระราชกฤษฎีกาฯ จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) มณีมัย วุฒิชรินตรีรักษ์

(นางมณีมัย วุฒิชรินตรีรักษ์)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมบัญชีกลาง

กองกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร.2739573

ที่ กค 0502/53703

กระทรวงการคลัง

ถนนพระรามที่ 6 กท. 10400

25 พฤศจิกายน 2537

เรื่อง การถือการเบิกค่าโดยสารเครื่องบินจากทางราชการ

เรียน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

อ้างถึง หนังสือกระทรวงศึกษาธิการ ค่วนมาก ที่ ศช 0208/14899 ลงวันที่ 27 พฤษภาคม 2537

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า กระทรวงศึกษาธิการมีปัญหาในการใช้สิทธิเบิกค่าโดยสารเครื่องบิน

2 รายการดังนี้คือ

1. การลาไปต่างประเทศโดยใช้วันลาพักผ่อนประจำปี และเดินทางโดยเครื่องบินไปก่อนระยะเวลาที่ได้รับอนุมัติให้เดินทางไปราชการ

2. การลาไปต่างประเทศโดยใช้วันลาพักผ่อนประจำปี หลังจากระยะเวลาที่ได้รับอนุมัติให้ไปราชการต่างประเทศชั่วคราวและได้เดินทางกลับโดยเครื่องบิน

ทั้งสองกรณีผู้เดินทางจะเบิกค่าเครื่องบินได้หรือไม่

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า การเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวซึ่งต้องเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ผู้เดินทางออกเดินทางล่วงหน้าได้ตามความจำเป็นแต่ต้องไม่เกินระยะเวลาที่กำหนดไว้ แต่ถ้าผู้เดินทางมีความจำเป็นต้องออกเดินทางล่วงหน้าเกินกำหนดระยะเวลาที่กำหนดไว้ ไปยังประเทศที่ได้รับคำสั่งให้เดินทางไปราชการ เพราะมีกิจธุระส่วนตัวโดยได้ขออนุญาตลาพักหรือลาพักผ่อนต่อผู้บังคับบัญชาตามระเบียบว่าด้วยการนั้น ก็ให้กระทำได้ แต่มีให้นำระยะเวลาซึ่งเดินทางล่วงหน้าเกินกำหนดดังกล่าวมาคำนวณเบี่ยงเลียงเดินทาง และสิทธิในการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางจะมีผลครอบคลุมถึงการเดินทางดังกล่าวต่อเมื่อได้มีการปฏิบัติราชการ ณ ประเทศดังกล่าวมาแล้ว ตามนัยมาตรา 8 แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการฯ และระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว ดังนั้นกรณีนี้หรือ

1. การเดินทางก่อนระยะเวลาที่ได้รับอนุมัติให้เดินทางไปราชการ หากเป็นการเดินทางไปยังต่างประเทศที่ได้รับคำสั่งให้เดินทางไปราชการโดยได้ขออนุญาตลาพักหรือลาพักผ่อนต่อผู้บังคับบัญชาผู้เดินทางก็ชอบที่จะใช้สิทธิเบิกค่าโดยสารเครื่องบินจากทางราชการ โดยจะมีสิทธิต่อเมื่อได้ปฏิบัติงานที่ต่างประเทศตามที่ได้รับมอบหมาย ตามนัยที่กล่าวแล้วข้างต้น

2. สิทธิในการเบิกค่าพาหนะในการเดินทางไปราชการชั่วคราวในขากลับ เป็นการให้สิทธิเบิกค่าพาหนะในลักษณะต่อเนื่องจากการเดินทางในขาไป กล่าวคือ เมื่อทางราชการให้สิทธิเบิกค่าพาหนะในเที่ยวไปจากสถานที่อยู่ ที่พัก หรือสถานที่ปฏิบัติราชการตามปกติไปยังสถานที่ปฏิบัติราชการชั่วคราว ย่อมมีสิทธิได้รับค่าพาหนะในการเดินทางเที่ยวกลับจากห้องที่ปฏิบัติราชการชั่วคราวมายังสถานที่อยู่ที่พักหรือสถานที่ปฏิบัติราชการปกติจากทางราชการ ดังนั้น ตามกรณีนี้หรือหากปรากฏว่าการเดินทางในขากลับเป็นการเดินทางกลับจากสถานที่ปฏิบัติราชการชั่วคราว มายังสถานที่อยู่ ที่พัก หรือสถานที่ปฏิบัติราชการปกติ หลังจากเกินกำหนดระยะเวลาอนุมัติให้เดินทางไปราชการ (โดยได้มีการลาพักก่อนหลังจากการปฏิบัติงานแล้วเสร็จ) ให้มีสิทธิเบิกค่าโดยสารเครื่องบินจากทางราชการได้โดยอนุโลมตามข้อ 1

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) กมล จันทร์ทิมา

(นายกมล จันทร์ทิมา)

รองปลัดกระทรวงฯ ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

กองกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร.2739613 ต่อ 4442

ที่ กค 0526.5/48973

กระทรวงการคลัง

ถนนพระราม 8 กท. 10400

16 พฤศจิกายน 2538

เรื่อง การเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว

เรียน นายราชบัณฑิตยสถาน

อ้างถึง หนังสือราชบัณฑิตยสถาน ค่วนมาก ที่ รธ 0001/11546 ลงวันที่ 16 สิงหาคม 2538

ตามหนังสือที่อ้างถึง ทหารเรือราชบัณฑิตยสถานขอทำความตกลงกับสำนักงบประมาณ ใช้เงินหมวดค่าตอบแทน ใช้จ่าย วัสดุ เป็นค่าใช้จ่ายเดินทางไปประชุมต่างประเทศ โดยมอบหมายให้ ศ.ดร. อุดม วโรคม์สถิตยศักดิ์ ข้าราชการบำนาญ ตำแหน่งศาสตราจารย์ระดับ 10 มหาวิทยาลัยรามคำแหง เป็นผู้ไปร่วมประชุมครั้งนี้ ระหว่างวันที่ 9-14 พฤษภาคม 2538 (โดยปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย ระหว่างวันที่ 10-12 พฤษภาคม 2538) รวม 6 วันเป็นเงิน 133,905 บาท และสำนักงบประมาณได้อนุมัติให้ราชบัณฑิตยสถานเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปประชุมได้ ระหว่างวันที่ 7-12 พฤษภาคม 2538 รวม 6 วัน เป็นเงิน 133,905 บาท เนื่องจากช่วงเวลาที่ราชบัณฑิตยสถานขออนุมัติกับช่วงระยะเวลาที่สำนักงบประมาณอนุมัติไม่ตรงกัน (9-14 พ.ค. กับ 7-12 พ.ค.) แต่จำนวนวันและจำนวนเงินตรงกัน (6 วัน เป็นเงิน 133,905 บาท) และผู้เดินทางได้ออกเดินทางตั้งแต่วันที่ 5 พฤษภาคม 2538 เนื่องจากมีภารกิจส่วนตัวและหลังเสร็จสิ้นการประชุมได้ลาพักผ่อนต่อ โดยเดินทางกลับถึงประเทศไทยในวันที่ 1 มิถุนายน 2538 ดังนี้ ผู้เดินทางจะมีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายเดินทางตั้งแต่วันที่เท่าใด ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า พระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 8 กำหนดว่า สิทธิที่จะได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการเกิดขึ้นตั้งแต่วันที่ได้รับอนุญาตให้เดินทางไปราชการ ประกอบกับระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว กำหนดให้ผู้เดินทางที่มีความจำเป็นต้องเดินทางล่วงหน้าเกินระยะเวลาที่กำหนด และหลังจากสิ้นสุดการประชุม ได้ลาพักผ่อนต่อ เพราะมีกิจธุระส่วนตัว ก็ให้กระทำได้ แต่จะนับเวลาที่เกินนั้น เป็นเวลาเดินทางไปราชการเพื่อคำนวณเบี้ยเลี้ยงเดินทางไม่ได้ ดังนั้น กรณีที่ทหารเรือข้างต้น หากผู้เดินทางได้เดินทางไปยังประเทศที่ได้รับคำสั่งให้เดินทางไปราชการและได้ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย ก็ย่อมเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางได้ ดังนี้

1. ค่าโดยสารเครื่องบินตามที่จ่ายจริง เที่ยวไป-กลับ ระหว่างประเทศไทยกับประเทศที่ได้รับคำสั่งให้ไปปฏิบัติราชการ

2. ค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางและค่าเช่าที่พัก ระหว่างวันที่ได้เริ่มปฏิบัติราชการจริง ถึงวันสิ้นสุดการปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) กมล จันทิมา

(นายกมล จันทิมา)

รองปลัดกระทรวงฯ ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

สำนักงานการเงินการคลัง

ส่วนกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร.2739573

ค่วนที่สุด

ที่ กค 0528.5/27941

กระทรวงการคลัง

ถนนพระราม 6 กท 10400

28 มิถุนายน 2539

เรื่อง การเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

เรียน ปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

อ้างถึง หนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ค่วนที่สุด ที่ รส 0202/2987

ลงวันที่ 4 มิถุนายน 2539

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมมีส่วนราชการในต่างประเทศและมีข้าราชการซึ่งปฏิบัติราชการประจำในต่างประเทศต้องเดินทางกลับมารับราชการประจำยังประเทศไทย จึงหารือว่า ข้าราชการที่เดินทางกลับมาประจำในประเทศไทยจะมีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายต่อไปนี้หรือไม่ เพียงใด

1. ค่าพาหนะเครื่องบินสำหรับบิดา มารดา ของข้าราชการหรือบิดา มารดา ของคู่สมรสของข้าราชการ จะเบิกได้ในอัตราเดียวกันกับข้าราชการ หรือเบิกได้ในฐานะผู้ติดตาม

2. ค่าย้ายถิ่นที่อยู่ หมายความว่ารวมถึงค่าขนย้ายสิ่งของส่วนตัวตามมาตรา 33 แห่งพระราชกฤษฎีกา ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการหรือไม่

3. ตามมาตรา 33 กำหนดว่า ผู้เดินทางไปราชการประจำให้เบิกค่าใช้จ่ายได้ตามมาตรา 14 และค่าขนย้ายสิ่งของส่วนตัวในลักษณะเหมาะสมได้ตามที่กำหนดในอัตรাবัญชี ซึ่งหมายถึงค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นเริ่มต้นตั้งแต่ออกเดินทางจากสถานที่ดำรงตำแหน่งอยู่ก่อนมีคำสั่ง จนถึงสถานที่ที่ต้องไปรับตำแหน่งใหม่ตามคำสั่ง ดังนั้น กรณีข้าราชการเดินทางจากต่างประเทศ เมื่อกลับมารับราชการประจำยังประเทศไทย นอกจากจะเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางถึงเข้าประเทศ และค่าย้ายถิ่นที่อยู่แล้ว จะมีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายตามมาตรา 33 อีกทุกรายการที่เกิดขึ้น กรณีเดินทางไปยังท้องที่ที่จะต้องปฏิบัติงานได้อีกหรือไม่

ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว ขอเรียนดังนี้

1. ตามพระราชกฤษฎีกา ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการฯ มาตรา 4 กำหนดนิยามคำว่า "บุคคลในครอบครัว" หมายถึง บุคคลซึ่งอยู่ในอุปการะและร่วมอาศัยอยู่กับผู้เดินทางไปราชการ ดังต่อไปนี้

(1) คู่สมรส

(2) บุตร

(3) บิดา มารดาของผู้เดินทาง และหรือบิดา มารดาของคู่สมรส

(4) ผู้ติดตาม

ดังนั้น บิดา มารดาของผู้เดินทาง หรือบิดามารดาของคู่สมรส จึงเป็นบุคคลคนละประเภทกับผู้ติดตาม จึงเบิกค่าพาหนะในฐานะผู้ติดตามมิได้ และมาตรา ๘๒ กำหนดการให้สิทธิผู้เดินทางไปราชการประจำต่างประเทศ หรือกลับประเทศไทย เบิกค่าพาหนะสำหรับบุคคลในครอบครัวได้เฉพาะคู่สมรส บุตร และผู้ติดตาม ดังนั้น ผู้เดินทางไปราชการประจำต่างประเทศ หรือกลับประเทศไทย จะเบิกค่าพาหนะของบิดา มารดาของข้าราชการผู้เดินทาง หรือบิดา มารดาของคู่สมรสจากทางราชการมิได้

๒. ตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการฯ ตามมาตรา ๗๐(๔) กำหนดว่า “ข้าราชการหรือลูกจ้างซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ เดินทางกลับประเทศไทย ให้เบิกค่าย้ายถิ่นที่อยู่ในลักษณะเหมาะสมได้ในอัตราสามเท่าของจำนวนเงินเพิ่มพิเศษสำหรับข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศที่บุคคลดังกล่าวได้รับครั้งสุดท้ายก่อนเดินทางกลับประเทศไทย” ซึ่งความหมายของอัตราค่าย้ายถิ่นที่อยู่ เป็นอัตราเหมาะสมจากสถานที่รับราชการประจำแห่งเดิม จนถึงสถานที่รับราชการประจำแห่งใหม่ ดังนั้น กรณีข้อหารือข้อ ๒ และข้อ ๓ ผู้เดินทางได้รับค่าย้ายถิ่นที่อยู่ตามนัยมาตรา ๗๐(๔) ซึ่งได้รวมค่าย้ายถิ่นที่อยู่จากสถานที่รับราชการประจำแห่งเดิม จนถึงสถานที่รับราชการ ประจำแห่งใหม่ไว้แล้ว จึงเบิกค่าขนย้ายสิ่งของส่วนตัวจากทางราชการตามมาตรา ๓๓ มิได้สำหรับค่าใช้จ่ายที่นอกเหนือจากค่าย้ายถิ่นที่อยู่ ให้เบิกจ่ายได้ดังนี้

๒.๑ ค่าเบี่ยงเส้นทางให้เบิกได้เฉพาะระยะเวลาระหว่างเดินทาง โดยให้เบิกจ่ายเบี่ยงเส้นทางในอัตราเบี่ยงเส้นทางในต่างประเทศ ตั้งแต่ออกจากสถานที่พักประจำในต่างประเทศจนถึงเวลาประทับหนังสือเดินทางเข้าประเทศไทย และค่าเบี่ยงเส้นทางในประเทศ ตั้งแต่ประทับหนังสือเดินทางเข้าจนถึงที่พักที่ไปรับราชการแห่งใหม่

๒.๒ ค่าเช่าที่พักและค่าพาหนะ ให้เบิกได้เฉพาะระยะเวลาระหว่างเดินทางจนถึงท้องที่ที่ตั้งสำนักงานแห่งใหม่

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) กมล จันทิมา

(นายกมล จันทิมา)

รองปลัดกระทรวงฯ ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

สำนักการเงินการคลัง

ส่วนกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร.๒๗๓๙๕๗๓

ที่ กค 0528.5/926

กระทรวงการคลัง

ถนนพระราม 6 กท 10400

15 มกราคม 2542

เรื่อง ขอรื้อพระราชกฤษฎีกาคำใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

เรียน ผู้บัญชาการทหารบก

อ้างถึง หนังสือกองทัพบก ที่ กท 0408/2756 ลงวันที่ 13 พฤศจิกายน 2541

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า กองทัพบกมีความจำเป็นต้องส่งกำลังพลไปฝึกร่วม ฝึกผสมในต่างประเทศตามคำเชิญหรือข้อตกลงที่ได้ทำไว้กับมิตรประเทศ ซึ่งส่วนใหญ่แล้วหน่วยงานผู้จัดการฝึกในต่างประเทศจะรับผิดชอบจัดที่พักในค่ายทหารให้กับกำลังพลดังกล่าว ส่วนค่าใช้จ่ายอื่นๆ เช่น ค่าโดยสารเครื่องบิน ค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทาง ค่าเครื่องแต่งตัวและค่าธรรมเนียมการใช้สนามบิน กองทัพบกจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบ แต่เนื่องจากพระราชกฤษฎีกาคำใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการมาตรา 47 วรรคสอง กำหนดว่า “ถ้าผู้เดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวได้รับความช่วยเหลือจากต่างประเทศหรือจากหน่วยงานใดๆ ในเรื่องค่าใช้จ่ายในการเดินทางแล้ว ไม่มีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการตามพระราชกฤษฎีกานี้” ดังนั้น เพื่อให้เกิดความชัดเจนและเกิดความเป็นธรรมแก่ผู้ที่ได้รับคำสั่งให้เดินทาง จึงขอรื้อว่า การเดินทางไปราชการต่างประเทศในกรณีดังกล่าวข้างต้น รวมทั้งกรณีอื่นๆ ถ้าความช่วยเหลือที่ได้รับจากต่างประเทศหรือหน่วยงานใดๆ ไม่ว่าจะเป็เงิน บริการหรือสิ่งของ ได้รับน้อยกว่าสิทธิที่พึงมีตามพระราชกฤษฎีกาคำใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการและระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกค่าเครื่องแต่งตัวข้าราชการที่เดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว พ.ศ. 2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ผู้เดินทางจะมีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายสมทบตามพระราชกฤษฎีกาฯ และระเบียบกระทรวงการคลังดังกล่าว ได้หรือไม่ เพียงใด ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า การเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวตามมาตรา 48 แห่งพระราชกฤษฎีกาคำใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติม จะต้องเป็นการเดินทางไปปฏิบัติราชการในต่างประเทศตามหน้าที่ที่ปฏิบัติราชการโดยปกติ โดยมาตรา 47 วรรคสองกำหนดว่า ถ้าผู้เดินทางได้รับความช่วยเหลือจากต่างประเทศหรือหน่วยงานใดๆ ในเรื่องค่าใช้จ่ายในการเดินทางแล้ว ไม่มีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ซึ่งหมายถึงกรณีที่ส่วนราชการได้รับความช่วยเหลือเต็มจำนวนแล้ว จะมาเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการตามพระราชกฤษฎีกานี้อีกไม่ได้ ทั้งนี้ เพื่อป้องกันปัญหาในการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางในลักษณะซ้ำซ้อนกัน ดังนั้น การเดินทางของกำลังพลกองทัพบกในการไปฝึกร่วม ฝึกผสมในต่างประเทศ รวมทั้งการเดินทางไปปฏิบัติราชการกรณีอื่นๆ ของกองทัพบก ถ้าความช่วยเหลือที่ได้รับจากต่างประเทศ หรือหน่วยงานใดๆ ไม่ว่าจะเป็เงิน บริการหรือสิ่งของ ได้รับน้อยกว่าสิทธิที่พึงได้รับจากทางราชการ ผู้เดินทางสามารถเบิกค่าใช้จ่ายสมทบจากทางราชการได้ตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการฯ ดังนี้

1. ถ้าผู้ให้ความช่วยเหลือจ่ายค่าเบี้ยเลี้ยงหรือค่าเช่าที่พักให้ต่ำกว่าสิทธิที่พึงได้รับ ให้เบิกจ่ายค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าเช่าที่พักสมทบให้ได้รับตามสิทธิ กรณีที่ผู้ให้ความช่วยเหลือจัดที่พักให้แล้ว ให้งดเบิกค่าที่พัก
2. ถ้าผู้ให้ความช่วยเหลือไม่ออกค่าโดยสารเครื่องบิน ให้เบิกค่าโดยสารเครื่องบินไป-กลับได้ตามสิทธิของผู้เดินทาง แต่ถ้าผู้ให้ความช่วยเหลือออกค่าโดยสารเครื่องบินให้เพียงเที่ยวเดียว ให้เบิกค่าโดยสารเครื่องบินอีกหนึ่งเที่ยวในชั้นเดียวกับที่ได้รับความช่วยเหลือ แต่ต้องไม่สูงกว่าสิทธิที่พึงได้รับ
3. ถ้าผู้ให้ความช่วยเหลือไม่ออกค่าเครื่องแต่งตัวให้เบิกค่าเครื่องแต่งตัวได้ตามสิทธิของผู้เดินทาง แต่ถ้าผู้ให้ความช่วยเหลือจ่ายเงินค่าเครื่องแต่งตัวให้น้อยกว่าที่ผู้เดินทางจะพึงได้รับตามสิทธิ ให้เบิกค่าเครื่องแต่งตัวได้เท่ากับจำนวนที่ยังขาดอยู่
4. ถ้าผู้ให้ความช่วยเหลือไม่ออกค่าพาหนะไป-กลับระหว่างบ้านพักถึงสนามบินในประเทศ ค่าธรรมเนียมการใช้สนามบินและ/หรือค่าธรรมเนียมวีซ่า ให้เบิกจ่ายค่าใช้จ่ายดังกล่าวจากทางราชการได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) มณีนัย วุฒิชรเนตริภักษ์

(นางมณีนัย วุฒิชรเนตริภักษ์)

รองปลัดกระทรวงฯ ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

สำนักการเงินการคลัง 3

ส่วนกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร. 2739984

ที่ กค 0502/ 20886

กระทรวงการคลัง

ถนนพระรามที่ 6 กท 10400

21 พฤษภาคม 2536

เรื่อง ตอบข้อหารือการเบิกค่าเช่าที่พักเหมาจ่าย

เรียน อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม

อ้างถึง หนังสือกรมโรงงานอุตสาหกรรมถึงกรมบัญชีกลาง ที่ อก 0402/2574 ลงวันที่ 12 มีนาคม 2536

ด้วยกรมบัญชีกลางรายงานว่า กรมโรงงานอุตสาหกรรมหรือเกี่ยวกับกรณี นายวิระ มาวิจักขณ์ ข้าราชการกรมโรงงานอุตสาหกรรมเดินทางไปร่วมประชุมที่กรุงมอนเตวิเดโอ ประเทศอุรุกวัย ในระหว่างวันที่ 27 พฤศจิกายน 2535 ถึงวันที่ 7 ธันวาคม 2535 โดยพักอยู่ที่โรงแรม Argentino Hotel ทางโรงแรมคิดค่าเช่าที่พักและค่าบริการคืนละ 90 เหรียญสหรัฐ (ประมาณ 2,340 บาท) แต่เมื่อเดินทางกลับมิได้ขอใบเสร็จรับเงินค่าเช่าที่พักจากโรงแรม เนื่องจากเข้าใจว่าเป็นการเบิกจ่ายแบบเหมาจ่ายได้ กรมโรงงานอุตสาหกรรมจึงหารือว่า การที่นายวิระ มาวิจักขณ์ ไม่ได้นำใบเสร็จรับเงินค่าเช่าที่พักมาประกอบการขอเบิกจ่าย และจะขอเบิกค่าเช่าที่พักในอัตราเหมาจ่ายคืนละ 1,750 บาท จะได้หรือไม่ หรือจะให้ข้าราชการผู้นี้เบิกค่าเช่าที่พักได้ในอัตราคืนละเท่าไร และจะต้องมีหลักฐานแทนใบเสร็จรับเงินค่าเช่าที่พักประกอบการเบิกจ่ายหรือไม่

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า ตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2528 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2534 มาตรา 51 ได้กำหนดหลักเกณฑ์การเบิกจ่ายเงินค่าเช่าที่พักไว้ว่า ค่าเช่าที่พักในการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวให้เบิกได้เท่าที่จ่ายจริงตามจำนวนเงินและเงื่อนไขที่กระทรวงการคลังกำหนด และในระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเบี้ยเลี้ยงเดินทางและค่าเช่าที่พักในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2534 ได้กำหนดเงื่อนไขการเบิกค่าเช่าที่พักเท่าที่จ่ายจริงไว้ว่า ผู้เดินทางจะต้องมีหลักฐานการจ่าย คือใบเสร็จรับเงินและใบแจ้งรายการของโรงแรมที่พักเป็นหลักฐานประกอบการเบิกจ่าย ยกเว้นในกรณีที่ใบแจ้งรายการของโรงแรมมีข้อความที่แสดงว่า โรงแรมได้รับชำระค่าบริการของโรงแรมจากผู้เดินทางที่เช่าห้องพักของโรงแรมไว้เรียบร้อยแล้ว โดยเจ้าหน้าที่รับเงินของโรงแรมลงลายมือชื่อ วันเดือนปี และจำนวนเงินที่ได้รับ ให้ผู้เดินทางใช้ใบแจ้งรายการของโรงแรมดังกล่าว เป็นหลักฐานในการขอเบิกค่าเช่าที่พักโดยไม่มีใบเสร็จรับเงินด้วยก็ได้ (ตามนัยข้อ 21 ข้อ 22 ของระเบียบ)

อนึ่ง การเบิกค่าเช่าที่พักกรณีเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวนั้น ตามพระราชกฤษฎีกามีได้กำหนดให้เบิกในลักษณะเหมาจ่ายได้ ดังนั้น ผู้เดินทางจึงมีอาจขอเบิกค่าเช่าที่พักในลักษณะเหมาจ่ายได้กรณีตามข้อหารือของกรมโรงงานอุตสาหกรรม จึงต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้น

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ปรีดี บุญยัง

(นายปรีดี บุญยัง)

รองปลัดกระทรวงฯ ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

กองกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร. 2739613 ต่อ 4439

ที่ กค 0502/84513

กระทรวงการคลัง

ถนนพระรามที่ 6 กท. 10400

20 พฤศจิกายน 2534

เรื่อง การเบิกค่าธรรมเนียมวีซ่าและค่าธรรมเนียมสนามบินต่างประเทศ

เรียน อธิบดีกรมวิชาการเกษตร

อ้างถึง หนังสือกรมวิชาการเกษตรถึงกรมบัญชีกลาง ที่ กษ 0903/5819 ลงวันที่ 9 กันยายน 2534

ด้วยกรมบัญชีกลางรายงาน ว่า กรมวิชาการเกษตรหรือว่า นายสาคร ผ่องพันธ์ นักวิทยาศาสตร์ 6 กรมวิชาการเกษตร ได้รับทุนจากสถาบัน CSIRO ไปปฏิบัติงานด้านความสัมพันธ์ดินและพืชในประเทศออสเตรเลีย ซึ่งเป็นทุนประเภท 2 ตามระเบียบว่าด้วย การให้ข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรม และดูงานในต่างประเทศ (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2533 มีกำหนด 3 เดือน นับตั้งแต่วันที่ 29 เมษายน 2534 เป็นต้นไป ผู้ได้รับทุนขอเบิกค่าธรรมเนียมวีซ่า 2,010 บาท และค่าธรรมเนียมสนามบินที่เมือง CAIRNS อีก 200 บาท จึงขอหารือว่าค่าใช้จ่ายทั้ง 2 รายการที่ผู้ได้รับทุนชำระไปนั้น จะต้องห้ามตามพระราชกฤษฎีกา ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวตามมาตรา 47 วรรค 2 หรือไม่

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า การเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว ซึ่งจะมีสิทธิเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายตามพระราชกฤษฎีกา ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 47 ใต้นั้น ต้องเป็นการเดินทางที่ทางราชการสั่งหรือใช้ให้ไปปฏิบัติงานอันเป็นประโยชน์ แก่ทางราชการตามหน้าที่ที่ได้รับและต้องมิได้รับความช่วยเหลือใดๆ จากต่างประเทศหรือหน่วยงานใดๆ ในเรื่องค่าใช้จ่ายในการเดินทาง กรณีที่หาหรือทุนของสถาบัน CSIRO เป็นทุนความช่วยเหลือของสถาบันต่างประเทศ จึงไม่อยู่ในข่ายที่เบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางตามพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวได้ และเมื่อรับทุน นายสาครก็ทราบถึงเงื่อนไขของทุนคืออยู่แล้วว่า จะได้รับค่าใช้จ่ายอะไรบ้าง ดังนั้น การตกลงใจรับทุน จึงเป็นการยอมรับสภาพว่าผู้รับทุนพร้อมที่จะรับภาระค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่ผู้ให้ทุนมิได้กำหนดไว้ ค่าธรรมเนียมวีซ่า และค่าธรรมเนียมสนามบินในต่างประเทศตามข้อหารือ จึงเป็นภาระความรับผิดชอบของผู้รับทุน

อนึ่ง กรณีการเบิกค่าภาษีเดินทางและค่าธรรมเนียมสนามบินเพื่อเดินทางออกนอกราชอาณาจักร ตามหนังสือกระทรวงการคลังที่ กค 0502/5251 ลงวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2528 ผู้รับทุนจะขอเบิกจ่ายได้

เฉพาะกรณีที่เป็นทุนของส่วนราชการ หรือเป็นทุนที่รัฐบาลหรือส่วนราชการตกลงรับเป็นทางการเท่านั้น หากผู้รับทุนจะเบิกค่าใช้จ่ายดังกล่าวในการเดินทางครั้งนี้ ก็จะต้องอยู่ในเงื่อนไขตามที่กำหนดในหนังสือกระทรวงการคลังดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ทวีเกียรติ กฤษณามระ

(นายทวีเกียรติ กฤษณามระ)

รองปลัดกระทรวงฯ รักษาราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

กองกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร.2739573

ที่ กค 0502/39841

กระทรวงการคลัง

ในพระบรมมหาราชวัง 10200

11 สิงหาคม 2528

เรื่อง การเบิกค่าใช้จ่ายในการย้ายถิ่นที่อยู่กลับประเทศไทย

เรียน ปลัดกระทรวงพาณิชย์

อ้างถึง หนังสือกระทรวงพาณิชย์ที่ พณ 0202/4879 ลงวันที่ 30 มิถุนายน 2528

ตามที่แจ้งว่า ได้รับรายงานจากนายวิเชียร ประทุมมาศ ที่ปรึกษาการพาณิชย์ ประจำสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงวอชิงตัน ซึ่งจะครบเกษียณอายุราชการในวันที่ 1 ตุลาคม 2528 ว่าประสงค์จะเบิกค่าใช้จ่ายในการย้ายถิ่นที่อยู่จากประเทศสหรัฐอเมริกากลับประเทศไทย ตามที่จ่ายจริงเช่นเดียวกับในคราวเดินทางไปประจำในต่างประเทศครั้งแรก ณ เมืองฮ่องกง ในปี พ.ศ. 2508 และได้เดินทางจากฮ่องกงไปดำรงตำแหน่งที่ปรึกษาการพาณิชย์ ณ กรุงวอชิงตัน ในปี พ.ศ. 2516 โดยเบิกค่าขนของตามที่จ่ายจริง ทั้ง 2 ครั้ง แทนการเบิกในลักษณะเหมาจ่ายในอัตรา 3 เท่าของเงิน พ.ช.ค. ทั้งนี้ เนื่องจากสหรัฐอเมริกาอยู่ห่างไกลจากประเทศไทยมาก กระทรวงพาณิชย์จึงหารือว่า หากที่ปรึกษาการพาณิชย์ ณ กรุงวอชิงตันประสงค์จะเบิกค่าใช้จ่ายในการย้ายถิ่นที่อยู่ตามที่จ่ายจริง จะสามารถกระทำได้ตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2528 หรือไม่ นั้น

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า ตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2528 มาตรา 70 กำหนดว่า “ค่าใช้จ่ายในการย้ายถิ่นที่อยู่ให้เบิกในลักษณะเหมาจ่าย ฯลฯ” ฉะนั้น ตามกรณีที่ทำหรือ นายวิเชียร ประทุมมาศ จึงไม่มีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการย้ายถิ่นที่อยู่ตามที่จ่ายจริง และกระทรวงการคลังก็ไม่มีอำนาจอนุมัตินอกเหนือจากหลักเกณฑ์ที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ภูษงค์ เพ่งศรี

(นายภูษงค์ เพ่งศรี)

รองปลัดกระทรวงฯ ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

กองระบบบัญชีและการคลัง

โทร.2213820

ที่ กค 0514/13922

กระทรวงการคลัง

ถนนพระราม 6 กท. 10400

3 เมษายน 2530

เรื่อง การเบิกเงินค่าใช้จ่ายในการเดินทาง

เรียน ปลัดกระทรวงพาณิชย์

อ้างถึง หนังสือกระทรวงพาณิชย์ ที่ พณ 0201/1278 ลงวันที่ 3 มีนาคม 2530

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า ตามที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 9 กันยายน 2529 เห็นชอบตามที่กระทรวงการคลังเสนอเกี่ยวกับมาตรการประหยัดงบประมาณรายจ่าย รวม 2 ข้อ คือการอนุมัติให้ข้าราชการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว และการสั่งให้ข้าราชการไปช่วยราชการของข้าราชการในสังกัด กระทรวงพาณิชย์มีความจำเป็นจะต้องสั่งให้ข้าราชการ ซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศมาช่วยราชการในลักษณะประจำในกระทรวงพาณิชย์เป็นระยะเวลาอันตั้งแต่ 6 เดือนหรือตั้งแต่ 1 ปีขึ้นไป ในขณะที่ข้าราชการผู้นั้นยังคงดำรงตำแหน่งในต่างประเทศอยู่ด้วยในกรณีเช่นนี้ข้าราชการผู้นั้นและบุคคลในครอบครัว จะมีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการย้ายถิ่นที่อยู่กลับประเทศไทย ตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 หรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า

1. พระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 ได้แบ่งการเดินทางไปราชการออกเป็น 2 กรณี คือการเดินทางไปราชการในราชอาณาจักร กำหนดไว้ในลักษณะ 2 ตั้งแต่มาตรา 13 ถึงมาตรา 46 และการเดินทางไปราชการต่างประเทศ กำหนดไว้ในลักษณะ 3 ตั้งแต่มาตรา 47 ถึงมาตรา 70 ฉะนั้น หากเป็นการเดินทางไปราชการต่างประเทศสิทธิในการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางจึงต้องพิจารณาจากบทบัญญัติตั้งแต่มาตรา 47 เป็นต้นไป

กรณีตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ค่วนมาก ที่ นร 0201/ว 110 ลงวันที่ 10 กันยายน 2529 คณะรัฐมนตรีมีมติว่า ในกรณีที่ส่วนราชการออกคำสั่งให้ข้าราชการเดินทางไปช่วยราชการต่างๆ ที่งานที่ออกไปปฏิบัตินั้นมีระยะเวลานาน เช่น มีระยะเวลาดังแต่ 1 ปีขึ้นไป ในการพิจารณาออกคำสั่งส่วนราชการสมควรที่จะแต่งตั้งให้ไปปฏิบัติราชการในลักษณะประจำแทนการสั่งให้ไปช่วยราชการ แม้จะมีได้ออนอัตราเงินเดือนตามตัวไปด้วย โดยพิจารณาลักษณะของงานที่ปฏิบัติและหลักประหยัด ซึ่งโดยเจตนารมณ์ในข้อนี้ เป็นผลเกี่ยวเนื่องมาจากบทบัญญัติในมาตรา 13(4) และมาตรา 32 แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 ซึ่งบทบัญญัติดังกล่าวกำหนดไว้เฉพาะการ

เดินทางไปราชการในราชอาณาจักร สำหรับผู้รับราชการประจำในประเทศเท่านั้น และจะนำบทบัญญัติดังกล่าวไปใช้สำหรับกรณีการเดินทางไปราชการต่างประเทศหาได้ไม่

2. การเดินทางไปช่วยราชการ ไม่ถือเป็นการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวตามมาตรา 47 แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 ผู้เดินทางจึงไม่มีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ตามมาตรา 48 แห่งพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว

3. ในหลักการ การออกคำสั่งแต่งตั้งให้ข้าราชการเดินทางไปรับราชการประจำในต่างประเทศ รวมทั้งการออกคำสั่งแต่งตั้งให้กลับมารับราชการประจำในประเทศไทย สำนักงานแห่งใหม่ที่ข้าราชการผู้นั้นไปสังกัดจะต้องมีอัตราเงินเดือนตั้งจ่ายอยู่ด้วย

กรณีทหารเรือ เมื่อปรากฏว่าสำนักงานแห่งใหม่ (กระทรวงพาณิชย์) ที่ข้าราชการผู้นั้นเดินทางมาปฏิบัติราชการตามคำสั่ง ไม่มีอัตราเงินเดือนตั้งจ่ายอยู่ด้วยแล้ว การเดินทางในกรณีดังกล่าวจึงไม่ถือเป็นการเดินทางไปราชการประจำ ผู้เดินทางจึงไม่มีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการย้ายถิ่นที่อยู่ตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526

4. อนึ่ง กระทรวงการคลังมีข้อสังเกตว่า การที่กระทรวงพาณิชย์มีความจำเป็นต้องสั่งให้ข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำในต่างประเทศมาปฏิบัติราชการในประเทศไทย ซึ่งลักษณะความจำเป็นดังกล่าว น่าจะเป็นกรณีที่งานในต่างประเทศมีปริมาณลดลง หรือเป็นกรณีที่อัตราตำแหน่งหน้าที่ในต่างประเทศมีอัตราเกินกว่าความจำเป็นของงาน ฯลฯ กระทรวงพาณิชย์ ควรที่จะเสนอขอให้ ก.พ. พิจารณากำหนดตำแหน่งเสียใหม่ เพื่อตัดโอนตำแหน่งที่ประจำในต่างประเทศมาเป็นตำแหน่งในกระทรวงพาณิชย์ (ในประเทศ) ให้เป็นการเหมาะสมกับปริมาณงาน และเพื่อจะได้แต่งตั้งข้าราชการผู้นั้นให้ดำรงตำแหน่งให้เป็นการถูกต้องต่อไป และหากภายหลังกระทรวงพาณิชย์ เห็นว่าสำนักงานที่ปรึกษาการพาณิชย์ในต่างประเทศดังกล่าว นั้นมีปริมาณงานเพิ่มขึ้น กระทรวงพาณิชย์ก็อาจขอให้ ก.พ. พิจารณากำหนดตำแหน่งใหม่ได้

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) สุนทร เสถียรไทย

(นายสุนทร เสถียรไทย)

รองปลัดกระทรวงฯ รักษาราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

กองกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร. 2710212 ต่อ 4439

ที่ กค 0614/49971

กระทรวงการคลัง

ถนนพระรามที่ 6 กท. 10400

11 ตุลาคม 2531

เรื่อง การเบิกเงินค่าใช้จ่ายในการย้ายถิ่นที่อยู่กรณีข้าราชการประจำในต่างประเทศถึงแก่ความตาย

เรียน ปลัดกระทรวงพาณิชย์

อ้างถึง หนังสือกระทรวงพาณิชย์ ค่วนมาก ที่ พณ 0202/8023 ลงวันที่ 16 กันยายน 2531

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า นาย ส. เลขานุการเอก (ฝ่ายการพาณิชย์) ประจำสำนักงานที่ปรึกษาการพาณิชย์ ณ กรุงสต็อกโฮล์ม ประเทศสวีเดน ได้ถึงแก่ความตายด้วยโรคมะเร็งที่ปอด ที่ประเทศสวีเดน สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ได้เบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการย้ายถิ่นที่อยู่ในส่วนของภรรยาและบุตรของผู้ตายให้แก่ภรรยาผู้เป็นทายาทไปแล้ว ต่อมาภรรยาผู้ตายได้ยื่นเรื่องราวขอเบิกค่าใช้จ่ายในการย้ายถิ่นที่อยู่ในส่วนของผู้ตายในอัตรา 3 เท่าของจำนวนเงินพิเศษที่ผู้ตายได้รับครั้งสุดท้าย จำนวน 1,857 x 3 เท่ากับ 5,571 เหรียญสหรัฐฯ เพิ่มเติมอีก จึงขอหารือว่าในกรณีดังกล่าว จะสามารถเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการย้ายถิ่นที่อยู่ในส่วนของผู้ตาย ให้แก่ทายาทตามมาตรา 68 พระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 ได้หรือไม่ ความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า พระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 มาตรา 68 ให้นำมาตรา 43 มาใช้บังคับแก่ข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ โดยอนุโลม กล่าวคือ ข้าราชการซึ่งออกจากราชการ จะเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางสำหรับตนเอง และบุคคลในครอบครัวได้เฉพาะค่าเช่าที่พัก ค่าพาหนะ และค่าขนย้ายสิ่งของส่วนตัวเพื่อกลับภูมิลำเนาเดิมของข้าราชการผู้นั้น ตามอัตราสำหรับตำแหน่งระดับชั้นหรือยศครั้งสุดท้ายก่อนออกจากราชการ และถ้าข้าราชการผู้นั้นถึงแก่ความตาย ให้สิทธิในการเบิกค่าใช้จ่ายดังกล่าวตกแก่ทายาทผู้ใดผู้หนึ่งที่อยู่กับข้าราชการขณะถึงแก่ความตาย กรณีที่หารือ นาย ส. ออกจากราชการ เนื่องจากถึงแก่ความตาย จึงมีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายในการย้ายถิ่นที่อยู่ตามมาตรา 68 โดยเบิกจ่ายได้ในอัตราสามเท่าของจำนวนเงินพิเศษที่ข้าราชการดังกล่าวพึงเบิกได้ในส่วนของตนเอง คู่สมรสและบุตรตามมาตรา 70(4) ฉะนั้นเมื่อส่วนราชการเจ้าสังกัดของผู้ตายได้เบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการย้ายถิ่นที่อยู่ในแก่ทายาทผู้ตายไปแล้ว แต่ไม่ครบถ้วนก็ย่อมที่จะเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการย้ายถิ่นที่อยู่ในส่วนที่ขาดอยู่ได้

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ทวีเกียรติ กฤษณามระ

(นายทวีเกียรติ กฤษณามระ)

รองปลัดกระทรวงฯ ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

กองกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร.2710668 ต่อ 4439

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กระทรวงการคลัง กรมบัญชีกลาง กองกฎหมายและระเบียบการคลัง โทร 2739573
 ที่ กค 0502/9588 วันที่ 15 มีนาคม 2537
 เรื่อง คำใช้จ่ายในการเดินทางของคู่สมรส กรณีเดินทางติดตามไปอยู่ต่างประเทศ
 เรียน อธิบดีกรมศุลกากร

ตามหนังสือกรมศุลกากร ค่วนมาก ที่ กค 0802/02448 ลงวันที่ 3 กุมภาพันธ์ 2537 หรือกรณีที่ กรมศุลกากรมีคำสั่งแต่งตั้งให้ ร.ต.เสนิส พัฒนศิริ เดินทางไปรับราชการประจำในต่างประเทศ ณ ประเทศเบลเยียม และได้เดินทางไปรับหน้าที่แล้ว ตั้งแต่เดือน พฤศจิกายน 2535 ซึ่งต่อมา ร.ต.เสนิส ได้กลับประเทศไทยเพื่อจดทะเบียนสมรส เมื่อ วันที่ 5 เมษายน 2536 และได้นำคู่สมรสไปอยู่ด้วยในต่างประเทศ และขอเบิกค่าใช้จ่ายเดินทางของคู่สมรส โดยอ้างมาตรา 62 วรรคท้าย แห่งพระราชกฤษฎีกาคำใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติมว่าจะมีสิทธิเบิกได้หรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้วนั้น

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า คู่สมรสซึ่งมีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางตามพระราชกฤษฎีกาคำใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ มาตรา 62 วรรคท้าย หมายถึง คู่สมรสได้แต่งงานกันถูกต้องตามกฎหมายและร่วมอยู่ร่วมอาศัยกับข้าราชการผู้มีสิทธิตลอดมาจนถึงวันที่มีคำสั่งให้เดินทางไปราชการประจำในต่างประเทศแต่อาจมีเหตุจำเป็นบางประการทำให้ไม่สามารถเดินทางไปพร้อมกันกับข้าราชการได้ กฎหมายจึงเปิดโอกาสให้ข้าราชการ สามารถคัดก่อนการเดินทางของคู่สมรสของข้าราชการออกไปได้ภายในเวลา 1 ปี ตั้งแต่วันที่ข้าราชการออกเดินทางไปประจำต่างประเทศในคราวแรกเท่านั้น กรณีที่ หรือ ร.ต.เสนิส ได้เดินทางไปประจำในต่างประเทศในคราวแรก เมื่อเดือนพฤศจิกายน 2535 แล้วซึ่งในขณะที่เดินทางไปรับตำแหน่งนั้น ร.ต.เสนิส ยังมีได้มีคู่สมรส สิทธิในการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปประจำต่างประเทศกรณีนี้จึงสิ้นสุดลงเมื่อผู้เดินทางถึงสำนักงานประจำในต่างประเทศ การที่ ร.ต.เสนิส ได้เดินทางกลับประเทศไทยเมื่อวันที่ 5 เมษายน 2536 เพื่อทำการจดทะเบียนสมรส และได้นำคู่สมรสเดินทางไปอยู่ในต่างประเทศด้วย แม้ระยะเวลายังไม่เกิน 1 ปี นับแต่การเดินทางไปรับตำแหน่งคราวแรกก็ตาม ร.ต.เสนิส ก็ไม่อาจอ้างสิทธิตามมาตรา 62 วรรคท้าย เพื่อขอเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางสำหรับคู่สมรสได้แต่อย่างใด

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

(ลงชื่อ) กมล จันทิมา

(นายกมล จันทิมา)

รองปลัดกระทรวงฯ ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ... กรมบัญชีกลาง กองกฎหมายและระเบียบการคลัง ... โทร. 2710666 ต่อ 4441

ที่ กค 0614/1569 ... วันที่ 19 เมษายน 2532

เรื่อง ... การเบิกค่าเครื่องแต่งตัว

เรียน อธิบดีกรมศุลกากร

ตามที่แจ้งว่า ข้าราชการผู้หนึ่งได้เดินทางไปดำรงตำแหน่งประจำที่ประเทศเบลเยียม เมื่อวันที่ 22 ตุลาคม 2530 โดยได้เบิกค่าเครื่องแต่งตัวประเภท ก. ไปแล้ว ต่อมาเมื่อวันที่ 3 กรกฎาคม 2531 ได้เดินทางกลับมาประจำตำแหน่งในกรมศุลกากรและภายหลังกรมฯ ได้แต่งตั้งให้ข้าราชการผู้นี้เดินทางไปราชการประจำที่ประเทศสิงคโปร์อีกเมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 2531 ซึ่งการเดินทางไปประจำในต่างประเทศครั้งหลังมีระยะเวลายังไม่เกิน 2 ปี จึงหารือว่า การเบิกค่าเครื่องแต่งตัวประเภท ข. ในการเดินทางไปประจำตำแหน่งที่ประเทศสิงคโปร์ครั้งหลังของข้าราชการผู้นี้จะได้รับการยกเว้นตามมาตรา 65 แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 หรือไม่ นั้น

กรมบัญชีกลางพิจารณาแล้วขอเรียนว่า พระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 มาตรา 65 กำหนดว่า “ผู้เดินทางไปรับราชการประจำในต่างประเทศ ให้ได้รับค่าเครื่องแต่งตัวตามอัตราในบัญชี 6 ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ เว้นแต่ผู้ซึ่งเคยได้รับค่าเครื่องแต่งตัวมาแล้ว และในการเดินทางครั้งใหม่เป็นการเดินทางไปราชการประจำในต่างประเทศที่ใช้เครื่องแต่งตัวประเภทเดียวกับในการเดินทางครั้งก่อน และมีระยะเวลาไม่เกินสองปีนับแต่วันที่ออกเดินทางครั้งนั้น” ซึ่งตามนัยดังกล่าวหมายความว่า หากผู้เดินทางได้รับค่าเครื่องแต่งตัวในการเดินทางครั้งใหม่เป็นคนละประเภทกับที่ใช้ในการเดินทางครั้งก่อนแล้ว แม้ว่าจะระยะเวลาของการเดินทางในครั้งหลังนี้จะยังไม่เกิน 2 ปี กรณีก็ไม่อยู่ในข้อห้าม ฉะนั้นตามกรณีหารือ ผู้เดินทางจึงมีสิทธิเบิกค่าเครื่องแต่งตัวประเภท ข. ได้ เพราะถือว่าเป็นการได้รับค่าเครื่องแต่งตัวคนละประเภทกับการเดินทางครั้งก่อน

อนึ่ง กรมบัญชีกลางมีข้อสังเกตว่า การสั่งให้ข้าราชการเดินทางไปปฏิบัติราชการประจำในต่างประเทศ ส่วนราชการควรคำนึงถึงระยะเวลาในการปฏิบัติราชการด้วย ทั้งนี้ เพื่อมิให้ทางราชการต้องเสียค่าใช้จ่ายโดยไม่จำเป็น

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

(ลงชื่อ) ประพันธ์ ศิริวัณธ์ธำรง

(นายประพันธ์ ศิริวัณธ์ธำรง)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมบัญชีกลาง

ที่ กค 0502/5051

กรมบัญชีกลาง

ถนนพระรามที่ 6 กท. 10400

24 พฤศจิกายน 2537

เรื่อง ตอบข้อหารือการเบิกจ่ายค่าเครื่องแต่งตัว

เรียน ผู้บัญชาการทหารอากาศ

อ้างถึง หนังสือกองทัพอากาศ ที่ กท 0633/2343 ลงวันที่ 12 กันยายน 2537

ตามหนังสือที่อ้างถึง กองทัพอากาศหรือเกี่ยวกับกรณีนาวาอากาศตรีหญิง รัชฎา รอดสำคัญ ได้รับอนุมัติให้เดินทางติดตามพลอากาศตรี อนันต์ รอดสำคัญ ไปปฏิบัติหน้าที่ผู้ช่วยทูตทหารอากาศไทย/วอชิงตัน ประเทศสหรัฐอเมริกา ในฐานะภริยาผู้ช่วยทูตทหารอากาศฯ ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2533 ถึงวันที่ 30 กันยายน 2536 โดยที่ทางราชการได้จ่ายเงินค่าเครื่องแต่งตัวสำหรับภริยาเป็นเงิน 21,200 บาท และเมื่อครบวาระปฏิบัติหน้าที่ได้เดินทางกลับประเทศไทยพร้อมพลอากาศตรี อนันต์ เมื่อวันที่ 16 ตุลาคม 2536 ต่อมากองทัพอากาศได้ขออนุมัติให้นาวาอากาศตรีหญิง รัชฎา เดินทางไปศึกษาฝึกอบรมหลักสูตร Training Administration ตั้งแต่วันที่ 3 กันยายน 2537 ถึงวันที่ 9 ตุลาคม 2537 กองทัพอากาศจึงหารือว่า นาวาอากาศตรีหญิง รัชฎา จะมีสิทธิเบิกค่าเครื่องแต่งตัวในการเดินทางไปศึกษาฝึกอบรม ณ ประเทศออสเตรเลีย ซึ่งมีระยะเวลาไม่เกิน 2 ปี จากการเดินทางติดตามคู่สมรสไปประจำการต่างประเทศในฐานะภริยาผู้ช่วยทูต 6 ทหารอากาศหรือไม่ อย่างไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมบัญชีกลางพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า ตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายค่าเครื่องแต่งตัวข้าราชการที่เดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว พ.ศ. 2526 ข้อ 6 ได้กำหนดหลักเกณฑ์กรณีผู้เดินทางซึ่งเคยได้รับค่าเครื่องแต่งตัวในการเดินทางไปราชการประจำในต่างประเทศมาแล้ว ถ้าต้องเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว ในประเทศที่มีใช้ประเทศตามบัญชีรายชื่อท้ายระเบียบนี้ ให้มีสิทธิเบิกค่าเครื่องแต่งตัวอีกได้เมื่อการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวครั้งใหม่ มีระยะเวลาห่างจากการเดินทางไปราชการประจำในต่างประเทศครั้งสุดท้ายเกินสองปีนับแต่วันที่เดินทางกลับถึงประเทศไทย ตามกรณีนี้หารือ นาวาอากาศตรีหญิงรัชฎา เคยได้รับค่าเครื่องแต่งตัวในการเดินทางไปประจำ ณ ประเทศสหรัฐอเมริกา ในการเดินทางติดตามพลอากาศตรี อนันต์ (สามี) ไปปฏิบัติหน้าที่ผู้ช่วยทูตทหารอากาศตั้งแต่ 1 ตุลาคม 2533 ถึง 30 กันยายน 2536 และได้เดินทางกลับประเทศไทยเมื่อ 16 ตุลาคม 2536 เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ในการเดินทางไปฝึกอบรม ณ ประเทศออสเตรเลียในครั้งนี้ (3 กันยายน 2537 - 9

ตุลาคม 2537) มีระยะเวลาไม่เกิน 2 ปีนับแต่วันที่เดินทางกลับถึงประเทศไทย (16 ตุลาคม 2536) ดังนั้นนาวาอากาศตรีหญิง รัชฎา จึงไม่มีสิทธิได้รับค่าเครื่องแต่งตัวในการเดินทางไปฝึกรอบรมในครั้งนี้ตาม นัยข้อ 8 ของระเบียบดังกล่าว

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) มณีนัย วุฒิชรเนติรักษ์

(นางมณีนัย วุฒิชรเนติรักษ์)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมบัญชีกลาง

กองกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร.2739573

ความที่สุด

ที่ กค 0526.5/219

กรมบัญชีกลาง

ถนนพระราม 6 กท 10400

15 มกราคม 2539

เรื่อง การเบิกจ่ายค่าเครื่องแต่งตัวของข้าราชการการเมือง ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองและบุคคลภายนอก

เรียน อธิบดีกรมส่งเสริมการส่งออก

อ้างถึง หนังสือกรมส่งเสริมการส่งออก ความที่สุด ที่ พณ 0903(3)/4628 ลงวันที่ 7 ธันวาคม 2538

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมส่งเสริมการส่งออกหรือเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินค่าเครื่องแต่งตัว ตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกค่าเครื่องแต่งตัวข้าราชการที่เดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว พ.ศ. 2526 ข้อ 4 ที่ระบุว่า “ผู้มีสิทธิได้รับค่าเครื่องแต่งตัวสำหรับตนเองและคู่สมรสจะต้องอยู่ในหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(1) ต้องเป็นผู้ที่เดินทางจากประเทศไทยไปราชการต่างประเทศชั่วคราวในประเทศต่างๆ

ว่า ผู้ที่เดินทางไป ที่มีสิทธิได้รับค่าเครื่องแต่งตัวตามระเบียบดังกล่าว หมายความว่ารวมทั้งข้าราชการพลเรือน ข้าราชการการเมือง ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองและบุคคลภายนอกที่ส่วนราชการเห็นชอบให้เดินทางไปปฏิบัติราชการเพื่อประโยชน์ต่อการดำเนินงานของส่วนราชการนั้นๆ ด้วยหรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมบัญชีกลางพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า ตามหลักเกณฑ์ในพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติม บุคคลผู้มีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางจากทางราชการ ได้แก่ บุคคลดังต่อไปนี้ คือ

1. ข้าราชการ ได้แก่ ข้าราชการพลเรือน ข้าราชการครู ข้าราชการฝ่ายตุลาการ ข้าราชการฝ่ายอัยการ ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ข้าราชการตำรวจ ข้าราชการทหาร

2. ลูกจ้าง ได้แก่ ลูกจ้างซึ่งได้รับค่าจ้างจากเงินงบประมาณรายจ่าย เว้นแต่ลูกจ้างชาวต่างประเทศที่มีสัญญาจ้าง

3. ข้าราชการการเมือง ซึ่งได้รับการเทียบตำแหน่งจากกระทรวงการคลังแล้ว เช่น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงหรือรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง เทียบเท่ากับระดับ 11 ที่ปรึกษารัฐมนตรี เทียบเท่ากับระดับ 10

4. บุคคลภายนอก ได้แก่ บุคคลอื่นซึ่งมิใช่บุคคลตามข้อ 1 ข้อ 2 และข้อ 3 และทางราชการได้มีคำสั่งให้เดินทางไปปฏิบัติงานให้กับทางราชการ ซึ่งโดยหลักการส่วนราชการจะต้องขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลังในการขอเทียบตำแหน่งบุคคลดังกล่าวเพื่อใช้สิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไป

ราชการ เว้นแต่กรณีต่อไปนี้ ให้เบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทางให้กับบุคคลดังกล่าวได้โดยไม่ต้องขอทำ
ความตกลงกับกระทรวงการคลัง

4.1 ผู้ที่ส่วนราชการจะเบิกให้เท่ากับข้าราชการพลเรือน ระดับ 1

4.2 ผู้ที่เคยรับราชการมาแล้ว และส่วนราชการจะเบิกให้ตามระดับตำแหน่งหรือชั้นยศ
ครั้งสุดท้ายก่อนออกจากราชการ

4.3 ผู้ที่ส่วนราชการจะเบิกให้ในระดับไม่สูงกว่าระดับตำแหน่งที่กระทรวงการคลังได้เทียบ
ตำแหน่งไว้แล้ว

ซึ่งบุคคลทั้ง 4 ประเภทดังกล่าว หากได้รับคำสั่งให้เดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวก็ย่อมอยู่ในข่ายที่
จะมีสิทธิเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวซึ่งรวมถึงค่าเครื่องแต่งตัวตาม
ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกค่าเครื่องแต่งตัวข้าราชการที่เดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว
พ.ศ. 2528 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) มณีนัย วุฒิชเรนดิรัักษ์

(นางมณีนัย วุฒิชเรนดิรัักษ์)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมบัญชีกลาง

สำนักการเงินการคลัง

ส่วนกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร.2739573

ที่ กค 0502/20000

กระทรวงการคลัง

ถนนพระรามที่ 6 กท. 10400

24 พฤษภาคม 2538

เรื่อง การเบิกจ่ายค่าเครื่องแต่งตัว

เรียน ผู้บัญชาการทหารอากาศ

อ้างถึง หนังสือกองทัพอากาศ ลับ ที่ กท 0633/84 ลงวันที่ 23 มีนาคม 2538

ตามหนังสือที่อ้างถึง ทหารอภินันท์ นาวาอากาศเอก มานิต สพันธุพงษ์ เคยได้รับค่าเครื่องแต่งตัว ในการเดินทางไปศึกษาและดูกิจการ ณ สาธารณรัฐประชาชนจีน เมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม 2537 จำนวน 5,000 บาท ตามหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0502/ว 79 ลงวันที่ 25 พฤษภาคม 2535 และขณะนี้ นาวาอากาศเอก มานิต ได้รับคำสั่งให้เดินทางไปปฏิบัติหน้าที่ผู้ช่วยทูตทหารอากาศไทย/ปักกิ่ง ณ สาธารณรัฐประชาชนจีน ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2538 เป็นต้นไป ซึ่งการเดินทางทั้งสองครั้งมีระยะเวลาห่างกันไม่เกิน 2 ปี นาวาอากาศเอกมานิต จะมีสิทธิเบิกค่าเครื่องแต่งตัวในประเภทข้าราชการประจำ ในต่างประเทศได้หรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า พระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 65 บัญญัติว่า “ผู้เดินทางไปราชการประจำในต่างประเทศ ให้ได้รับค่าเครื่องแต่งตัวตามอัตราในบัญชี 5 ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ เว้นแต่ผู้ซึ่งเคยได้รับค่าเครื่องแต่งตัวมาแล้ว.... และมีระยะเวลาไม่เกินสองปีนับแต่วันที่ออกเดินทางครั้งนั้น” คำว่า “เว้นแต่ผู้ซึ่งเคยได้รับค่าเครื่องแต่งตัวมาแล้ว” นั้น หมายความว่าเคยได้รับค่าเครื่องแต่งตัวในกรณีเดินทางไปราชการประจำในต่างประเทศ ประกอบกับระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกค่าเครื่องแต่งตัวข้าราชการ ซึ่งเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว พ.ศ. 2526 และหนังสือกระทรวงการคลังที่ กค 0502/ว 79 ลงวันที่ 25 พฤษภาคม 2535 พิจารณาได้ว่าไม่น่าระยะเวลาที่เคยได้รับค่าเครื่องแต่งตัวในการเดินทางไปราชการชั่วคราวต่างประเทศ ตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายฯ หรือการเดินทางไปต่างประเทศกรณีการฝึกอบรม มาแล้ว มาพิจารณาการใช้สิทธิเบิกค่าเครื่องแต่งตัวกรณีเดินทางไปราชการประจำต่างประเทศ

ดังนั้น ตามกรณีนี้หรือ ผู้เดินทางซึ่งใช้สิทธิเบิกค่าเครื่องแต่งตัวครั้งก่อน กรณีการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว ไม่ต้องนำมาพิจารณาระยะเวลาในการใช้สิทธิเบิกค่าเครื่องแต่งตัวกรณีเดินทางไปราชการประจำต่างประเทศในครั้งถัดไป แม้จะมีระยะเวลาห่างกันไม่เกิน 2 ปีก็ตาม นาวาอากาศเอก

มานิต ย่อมมีสิทธิเบิกค่าเครื่องแต่งตัวกรณีเดินทางไปราชการประจำต่างประเทศ ตามพระราชกฤษฎีกาค่า
ใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติมได้

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) กมล จันทิมา

(นายกมล จันทิมา)

รองปลัดกระทรวงฯ ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

กองกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร.2739613 ต่อ 4440

ที่ กค 0502/45004

กระทรวงการคลัง

ถนนพระราม 6 กท. 10400

18 ตุลาคม 2538

เรื่อง การเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการย้ายถิ่นที่อยู่และค่าเครื่องแต่งตัว

เรียน ปลัดกระทรวงกลาโหม

- อ้างถึง
1. หนังสือกองทัพอากาศ ลับ ค่วนมาก ที่ กท 0633/48 ลงวันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2538
 2. หนังสือกองทัพอากาศ ลับ ที่ กท 0520/83 ลงวันที่ 23 มีนาคม 2538
 3. หนังสือกระทรวงกลาโหม ที่ กท 0203/885 ลงวันที่ 2 พฤษภาคม 2538

ตามหนังสือที่อ้างถึง หรือในประเด็น ดังนี้

1. ข้าราชการกองทัพอากาศเคยได้รับค่าเครื่องแต่งตัวกรณีเดินทางไปประชุม ณ ประเทศสหรัฐอเมริกา จำนวน 9,000 บาท ต่อมาข้าราชการดังกล่าวได้รับคำสั่งให้ไปปฏิบัติหน้าที่ประจำในต่างประเทศ ณ สำนักงานผู้ช่วยทูตทหารอากาศไทย ซึ่งการเดินทางไปประชุม ณ ประเทศสหรัฐอเมริกาครั้งก่อนกับการเดินทางไปราชการประจำต่างประเทศครั้งหลังนี้มีระยะเวลาห่างกันไม่เกิน 2 ปี ข้าราชการดังกล่าวจะมีสิทธิเบิกค่าเครื่องแต่งตัวในประเภทข้าราชการประจำในต่างประเทศได้เต็มทั้งจำนวนหรือไม่

2. กระทรวงกลาโหมได้อนุมัติให้ข้าราชการในสังกัดกองทัพอากาศ และกองทัพอากาศ เดินทางไปปฏิบัติหน้าที่ในต่างประเทศเป็นระยะเวลานาน โดยได้รับค่าเครื่องแต่งตัวตามที่ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการ แต่มีได้รับอนุมัติให้เบิกค่าใช้จ่ายในการย้ายถิ่นที่อยู่แต่อย่างใด (เนื่องจากในช่วงระยะเวลานั้น อัตราดังกล่าวยังมีได้กำหนดเป็นอัตราประจำในต่างประเทศ) ต่อมากระทรวงกลาโหมได้กำหนดอัตราดังกล่าวเป็นอัตราประจำในต่างประเทศ และให้ปฏิบัติราชการ ณ ที่แห่งเดิม ซึ่งตามคำสั่งในครั้งหลังไม่มีการเดินทางเกิดขึ้นแต่อย่างใด ทั้งนี้ ข้าราชการดังกล่าวจะมีสิทธิเบิกค่าเครื่องแต่งตัวเพิ่มขึ้นและมีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายในการย้ายถิ่นที่อยู่หรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว ขอเรียนดังนี้

1. พระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2528 มาตรา 85 บัญญัติว่า "ผู้เดินทางไปราชการประจำในต่างประเทศ ให้ได้รับค่าเครื่องแต่งตัวตามอัตราในบัญชี 5 ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ เว้นแต่ผู้ซึ่งเคยได้รับค่าเครื่องแต่งตัวมาแล้ว และมีระยะเวลาไม่เกินสองปี นับแต่วันที่ออกเดินทางครั้งนั้น" คำว่า "เว้นแต่ผู้ซึ่งเคยได้รับค่าเครื่องแต่งตัวมาแล้ว" นั้น หมายความว่า

เคยได้รับค่าเครื่องแต่งตัวในกรณีเดินทางไปราชการประจำในต่างประเทศมาแล้วเท่านั้น ดังนั้น ตามกรณี หรือข้อ (1) แม้ข้าราชการจะเคยได้รับค่าเครื่องแต่งตัวในการเดินทางไปประชุม ณ ประเทศสหรัฐอเมริกา มาแล้วก็ตาม แต่เป็นการได้รับค่าเครื่องแต่งตัวกรณีเดินทางไปราชการชั่วคราวต่างประเทศ ดังนั้น เมื่อการเดินทางครั้งหลังเป็นการเดินทางไปราชการประจำต่างประเทศ แม้จะมีระยะเวลาห่างจากการเดินทางครั้งก่อนไม่เกินสองปีก็ตาม ข้าราชการดังกล่าวย่อมมีสิทธิเบิกค่าเครื่องแต่งตัวในกรณีเดินทางไปราชการ ประจำต่างประเทศได้

2. ตามกรณีที่หรือข้อ (2) การเดินทางไปราชการครั้งแรกเป็นการเดินทางไปราชการใน ลักษณะประจำที่ไม่มีตำแหน่งอัตราครองในต่างประเทศ โดยเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางตามรายการที่คณะ รัฐมนตรีมีมติกำหนดให้ ต่อมาเมื่อข้าราชการดังกล่าวมีตำแหน่งอัตราครองประจำในต่างประเทศ สิทธิใน การเบิกค่าใช้จ่ายเดินทางเป็นไปตามมาตรา 8 แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยจะเบิกได้เฉพาะรายการที่ยังไม่ได้รับตามมติคณะรัฐมนตรีเท่านั้น นั่นคือ ค่า ใช้จ่ายในการย้ายถิ่นที่อยู่ ดังนั้น ข้าราชการดังกล่าวจึงมีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายในการย้ายถิ่นที่อยู่ในอัตรา 5 เท่าของ พ.ข.ค.สำหรับประเทศที่ผู้นั้นประจำอยู่ตามมาตรา 70(1) แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการ เดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และโปรดแจ้งให้ส่วนราชการในสังกัดที่หรือทราบด้วยจักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) อังคณี วรทรัพย์

(นายอังคณี วรทรัพย์)

ผู้ตรวจราชการกระทรวงฯ รักษาราชการแทน

รองปลัดกระทรวงฯ ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

กองกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร. 2739864

ที่ กค 0528.5/5880

กรมบัญชีกลาง

ถนนพระราม 6 กท. 10400

12 กรกฎาคม 2539

เรื่อง แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการเบิกค่าเครื่องแต่งตัวข้าราชการที่เดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว
เรียน ผู้บัญชาการทหารเรือ
อ้างถึง หนังสือกองทัพอเรือ ที่ กท 0520/2708 ลงวันที่ 24 พฤษภาคม 2539

ด้วยข้าราชการกองทัพอเรือได้รับคำสั่งให้เดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวเป็นระยะเวลา 12 วัน โดยเริ่มตั้งแต่วันที่ 4 มิถุนายน 2539 ถึงวันที่ 15 มิถุนายน 2539 และผู้เดินทางเคยได้รับค่าเครื่องแต่งตัวในการเดินทางไปราชการชั่วคราวครั้งสุดท้ายก่อนการเดินทางครั้งนี้ เมื่อวันที่ 6 มิถุนายน 2537 จึงขอหารือเกี่ยวกับการนับระยะเวลาห่างของการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว เพื่อใช้สิทธิในการเบิกค่าเครื่องแต่งตัวดังนี้

1. นับจากวันที่ออกเดินทางจากประเทศไทยไปราชการครั้งสุดท้าย ถึงวันที่เริ่มต้นของการออกเดินทางไปราชการครั้งใหม่ เกินกว่าสองปีเท่านั้น หรือ
2. นับจากวันที่ออกเดินทางจากประเทศไทยไปราชการครั้งสุดท้าย ถึงวันใดก็ได้ในห้วงระยะเวลาของการเดินทางไปราชการครั้งใหม่ เกินกว่าสองปี
ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมบัญชีกลางพิจารณาแล้วขอเรียนว่า ตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกค่าเครื่องแต่งตัวข้าราชการที่เดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว พ.ศ. 2528 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2538 กำหนดว่า “ผู้ซึ่งเคยได้รับค่าเครื่องแต่งตัวในการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวมาแล้ว ถ้าต้องเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวที่มีใช่ประเทศตามบัญชีรายชื่อประเทศท้ายระเบียบนี้ ให้มีสิทธิเบิกค่าเครื่องแต่งตัวอีกได้ เมื่อการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวครั้งใหม่มีระยะเวลาห่างจากการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวครั้งสุดท้ายเกินกว่าสองปี นับแต่วันที่เดินทางออกจากประเทศไทย” ดังนั้น การนับเวลาห่างกันเกินสองปีจึงเริ่มนับจากวันเวลาที่ออกเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวครั้งสุดท้ายถึงวันเวลาที่เดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวครั้งใหม่ กรณีที่หาหรือผู้เดินทางซึ่งเคยได้รับค่าเครื่องแต่งตัวในการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว ครั้งสุดท้ายเมื่อวันที่ 6 มิถุนายน 2537

จะใช้สิทธิเบิกค่าเครื่องแต่งตัวได้อีก เมื่อได้มีการเดินทางไปราชการชั่วคราวต่างประเทศครั้งใหม่เกินกว่า 2 ปี กล่าวคือ หลังจากวันที่ 8 มิถุนายน 2539 เป็นต้นไป เมื่อปรากฏว่าผู้เดินทางได้เดินทางไปราชการต่างประเทศในวันที่ 4 มิถุนายน 2539 จึงไม่มีสิทธิเบิกค่าเครื่องแต่งตัวจากทางราชการตามนัยดังกล่าวแล้วข้างต้น

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) มณีมัย วุฒิธรเนตริภักษ์

(นางมณีมัย วุฒิธรเนตริภักษ์)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมบัญชีกลาง

สำนักงานเงินการคลัง

ส่วนกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร. 2739613 ต่อ 4440

ส่วนที่ 2

ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ที่ กค 0502/ว 78

กระทรวงการคลัง

ถนนพระรามที่ 6 กท 10400

7 มิถุนายน 2534

เรื่อง ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของส่วนราชการ พ.ศ. 2534
วิธีการเบิกจ่ายและการรายงาน

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง อธิบดี เลขานุการ ผู้อำนวยการ

อ้างถึง (1) หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0533/80730 ลงวันที่ 6 ธันวาคม 2531

(2) หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0533/ว 133 ลงวันที่ 9 ตุลาคม 2532

(3) หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0502/ว 57 ลงวันที่ 22 เมษายน 2534

สิ่งที่ส่งมาด้วย (1) สำเนาระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของส่วนราชการ
พ.ศ.2534

(2) แบบใบแจ้งรายการค่าใช้จ่ายระหว่างการฝึกอบรม

ด้วยคณะรัฐมนตรีมีมติให้ยกเลิกมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการใช้สถานที่และการเบิกค่าใช้จ่าย
ในการประชุม อบรม สัมมนาทั้งหมด และให้ส่วนราชการต่างๆ ถือปฏิบัติเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการฝึก
อบรม ตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของส่วนราชการ พ.ศ. 2534
ที่ส่งมาด้วย (1)

ฉะนั้น เพื่ออนุวัตตามนัยข้อ 30 แห่งระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึก
อบรมของส่วนราชการ พ.ศ. 2534 จึงให้ยกเลิกหนังสือกระทรวงการคลังที่อ้างถึง (1) ถึง (3) และกำหนดวิธี
การเบิกจ่ายและการรายงานไว้ดังต่อไปนี้

1. การเบิกค่าใช้จ่ายในการจัดฝึกอบรม กรณีส่วนราชการผู้จัดฝึกอบรมเป็นผู้ออกค่าใช้จ่าย
เกี่ยวกับค่าอาหาร ค่าที่พัก และหรือค่ายานพาหนะ ให้ใช้ใบเสร็จรับเงินตามระเบียบของทางราชการโดย
แนบบัญชีรายชื่อจำนวนบุคคลเพื่อประกอบการเบิกจ่าย

2. การเบิกค่าใช้จ่ายในการจัดฝึกอบรม กรณีส่วนราชการผู้จัดฝึกอบรมเป็นผู้ติดต่อประสาน
งานเรื่องจัดอาหาร ที่พัก และหรือยานพาหนะแทนประธานในพิธีเปิด-ปิดการฝึกอบรม ข้าราชการและ
ลูกจ้างที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ในการจัดฝึกอบรม วิทยากร ผู้เข้ารับการฝึกอบรม ผู้สังเกตการณ์
แขกผู้มีเกียรติ และผู้ติดตาม ให้ปฏิบัติดังนี้

2.1 ให้ส่วนราชการผู้จัดฝึกอบรมคำนวณค่าใช้จ่าย โดยแยกรายการค่าอาหาร ค่าที่พัก และหรือค่ายานพาหนะ และอื่นๆ แจงให้ส่วนราชการที่ส่งผู้เข้ารับการฝึกอบรมและหรือผู้สังเกตการณ์ทราบ ก่อนกำหนดการฝึกอบรม

2.2 ให้ส่วนราชการที่ส่งผู้เข้ารับการฝึกอบรมและหรือผู้สังเกตการณ์เบิกจ่ายเงินยืมให้แก่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมและหรือผู้สังเกตการณ์เพื่อไปจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายตามรายการที่ส่วนราชการผู้จัดฝึกอบรมแจ้ง กรณีหลักสูตรการฝึกอบรมมีระยะเวลาเกินกว่า 80 วัน ให้เบิกจ่ายเงินยืมให้แก่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมและหรือผู้สังเกตการณ์เป็นงวดๆ ละไม่เกิน 80 วัน

2.3 ส่วนราชการผู้จัดฝึกอบรมจะใช้ใบเสร็จรับเงินเป็นรายบุคคล หรือใบเสร็จรับเงินรวม เป็นหลักฐานการจ่ายก็ได้

กรณีใช้ใบเสร็จรับเงินรวม ให้จัดทำรายละเอียดค่าใช้จ่ายตามแบบที่แนบ พร้อมแนบภาพถ่ายใบเสร็จรับเงินตามระเบียบของทางราชการโดยให้เจ้าหน้าที่ที่หัวหน้าส่วนราชการผู้จัดฝึกอบรมมอบหมายเป็นผู้รับรองสำเนา กรณีหลักสูตรการฝึกอบรมมีระยะเวลาเกินกว่า 80 วัน ให้จัดทำรายละเอียดค่าใช้จ่ายดังกล่าวเป็นงวดๆ ละไม่เกิน 80 วัน

และแจ้งส่วนราชการที่ส่งผู้เข้ารับการฝึกอบรมและหรือผู้สังเกตการณ์ทราบอย่างช้าไม่เกิน 5 วันทำการนับตั้งแต่สิ้นสุดการฝึกอบรม หรือสิ้นระยะเวลาการจัดทำรายละเอียดค่าใช้จ่ายแล้วแต่กรณี เพื่อส่วนราชการที่ส่งผู้เข้ารับการฝึกอบรมและหรือผู้สังเกตการณ์นำไปเป็นหลักฐานเพื่อขอใช้เงินยืมต่อไป

กรณีส่วนราชการที่ส่งผู้เข้ารับการฝึกอบรมและหรือผู้สังเกตการณ์เกินกว่า 1 คน จะแจ้งรวมหรือแจ้งเป็นรายบุคคลก็ได้

2.4 กรณีส่วนราชการผู้จัดฝึกอบรมเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายสำหรับประธานในพิธีเปิด-ปิดการฝึกอบรม ข้าราชการและลูกจ้างที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ในการจัดฝึกอบรม, แจกผู้มีเกียรติ ผู้ติดตามและวิทยากร ให้ถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ข้อ 2.2 และข้อ 2.3 ด้วย

3. การเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปฝึกอบรมทุกกรณีไม่ต้องมีเอกสารประกอบฎีกา เพียงแต่หมายเหตุหลังฎีกาว่าเบิกเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปฝึกอบรมหลักสูตรใด จำนวนเงินเท่าใด ตามสัญญาเงินยืมเลขที่เท่าใด

4. การเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปฝึกอบรมสำหรับประธานในพิธีเปิด-ปิดการฝึกอบรม ข้าราชการ และลูกจ้างที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ในการจัดฝึกอบรม วิทยากร ผู้เข้ารับการฝึกอบรม

ผู้สังเกตการณ์ แยกผู้มีเกียรติ และผู้ติดตาม นอกจากกรณีตามข้อ 1 และข้อ 2 ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเบี้ยเลี้ยงเดินทางและค่าเช่าที่พักในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2534 และระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเดินทางไปราชการโดยยานพาหนะประจำทาง พ.ศ. 2533 โดยอนุโลม พร้อมทั้งแนบโครงการหรือหลักสูตรการฝึกอบรม และหลักฐานการอนุมัติให้เดินทางไปฝึกอบรม ประกอบการขอเบิกเงิน

5. หลักฐานการเบิกค่าใช้จ่ายกรณีอื่นๆ ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบการเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลังของส่วนราชการ หรือระเบียบการเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลังในหน้าที่ของอำเภอและกิ่งอำเภอ แล้วแต่กรณี

6. ให้ส่วนราชการผู้จัดฝึกอบรมประเมินผลการฝึกอบรม และรายงานต่อหัวหน้าส่วนราชการผู้จัดฝึกอบรมภายใน 60 วัน นับแต่สิ้นสุดการฝึกอบรม

กรณีส่วนราชการที่ส่งข้าราชการ ลูกจ้าง และหรือผู้สังเกตการณ์เข้ารับการฝึกอบรมที่หน่วยงานอื่นเป็นผู้จัด ให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมแต่ละคนหรือแต่ละกลุ่มจัดทำรายงานผลการเข้ารับการฝึกอบรมเสนอต่อหัวหน้าราชการเจ้าของงบประมาณ ภายใน 60 วัน นับตั้งแต่วันเดินทางกลับจากการฝึกอบรมมาถึงสถานที่ปฏิบัติราชการ

7. ให้ส่วนราชการผู้เบิกรวบรวมหลักสูตรการฝึกอบรมและหลักฐานการอนุมัติให้เดินทางไปฝึกอบรมไว้ให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน หรือสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคตรวจสอบพร้อมงบเดือน จึงเรียนมาเพื่อถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ประสิทธิ์ รัตนเสถียร

(นายประสิทธิ์ รัตนเสถียร)

รองปลัดกระทรวงฯ ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

กองกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร. 2739613 ต่อ 4442

แบบใบแจ้งรายการค่าใช้จ่ายระหว่างการฝึกอบรม

หลักสูตร ในประเทศหรือต่างประเทศ

วันที่ เดือน พ.ศ. ถึงวันที่ เดือน พ.ศ.

1. ชื่อ

2. การฝึกอบรมระดับ จำนวนผู้เข้ารับการฝึกอบรมและหรือผู้สังเกตการณ์
ทั้งหมด คน

3. ค่าอาหาร

☐ เช้า	จำนวน	มือ	อัตรามื้อละ	บาท	เป็นเงิน	บาท	
☐ กลางวัน	จำนวน	มือ	อัตรามื้อละ	บาท	เป็นเงิน	บาท	
☐ เย็น	จำนวน	มือ	อัตรามื้อละ	บาท	เป็นเงิน	บาท	
						รวมค่าอาหาร	บาท

ค่าที่พัก

สถานที่พักแรมของส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ

สถานที่พักแรมของเอกชน

ห้องพักรู้อันละ บาท จำนวน วัน เป็นเงิน

ห้องพักคนเดียว อันละ บาท จำนวน วัน เป็นเงิน

รวมค่าที่พัก

4. ค่ายานพาหนะ

เครื่องบิน อัตราคนละ บาท จำนวน ครั้ง เป็นเงิน

รถยนต์ อัตราคนละ บาท จำนวน ครั้ง เป็นเงิน

รถไฟ อัตราคนละ บาท จำนวน ครั้ง เป็นเงิน

เรือ อัตราคนละ บาท จำนวน ครั้ง เป็นเงิน

อื่นๆ

รวมค่ายานพาหนะ

5. ค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นเนื่องในการเดินทาง

..... บาท

รวมจำนวนเงินทั้งสิ้น (.....)

6. ลงชื่อ ผู้รับรองหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

(.....)

ตำแหน่ง

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

คำอธิบายวิธีการกรอรายการ

- (1) "ชื่อ" รายชื่อผู้เข้ารับการฝึกอบรม และหรือรายชื่อผู้สังเกตการณ์
- (2) "การฝึกอบรมระดับ" การฝึกอบรมระดับต้น การฝึกอบรมระดับกลาง หรือ การฝึกอบรมระดับสูง
- (3) "ค่าอาหาร ค่าที่พัก" ทำเครื่องหมาย ✓ ใน ○ ทั้งนี้อัตราแต่ละคนต้องไม่เกินดังนี้
 1. ค่าอาหารไม่เกินอัตราตามบัญชีหมายเลข 3 สำหรับการจัดฝึกอบรมในประเทศ และไม่เกินคนละวันละ 2,500 บาท สำหรับการจักฝึกอบรมในต่างประเทศ
 2. ค่าที่พัก ไม่เกินอัตราตามบัญชีหมายเลข 4 สำหรับการจัดฝึกอบรมในประเทศ และไม่เกินอัตราตามบัญชีหมายเลข 5 สำหรับการจัดฝึกอบรมในต่างประเทศ
- (4) "ค่ายานพาหนะ" ทำเครื่องหมาย ✓ ใน ○ ทั้งนี้อัตราค่ายานพาหนะลักษณะเหมา แต่ละคนต้องไม่เกินอัตราที่จะต้องจ่ายเป็นรายบุคคล ตามระดับการฝึกอบรม ส่วนอัตราค่ายานพาหนะลักษณะอื่นๆ แต่ละคนต้องไม่เกินอัตราดังนี้
 1. การฝึกอบรมระดับต้น ไม่เกินสิทธิข้าราชการระดับ 2 หรือเทียบเท่า
 2. การฝึกอบรมระดับกลาง ไม่เกินสิทธิข้าราชการระดับ 6 หรือเทียบเท่า
 3. การฝึกอบรมระดับสูง ไม่เกินสิทธิข้าราชการระดับ 10 หรือเทียบเท่า

เว้นแต่กรณีเดินทางโดยเครื่องบิน ให้ใช้ชั้นธุรกิจ กรณีที่ไม่สามารถเดินทางโดยชั้นธุรกิจให้เดินทางโดยชั้นหนึ่ง
- (5) "ค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นเนื่องในการเดินทาง" ทำเครื่องหมาย ✓ ใน ○ และแสดงรายการค่าใช้จ่าย
- (6) "ผู้รับรอง หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย"
 1. ผู้อำนวยการกองฝึกอบรม หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายไม่ต่ำกว่าข้าราชการระดับ 5 หรือเทียบเท่า
 2. กรณีหน่วยงานฝึกอบรมต่ำกว่าระดับกอง ให้ข้าราชการที่เป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบหน่วยงานนั้น เป็นผู้รับรองหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายไม่ต่ำกว่าข้าราชการระดับ 4 หรือเทียบเท่า

ระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของส่วนราชการ

พ.ศ. 2534

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์การเบิกจ่ายเงินค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมให้เหมาะสม
กระทรวงการคลังจึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของส่วนราชการ พ.ศ. 2534"

ข้อ 2 ระเบียบนี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 27 พฤษภาคม 2534 เป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้ยกเลิกระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายเงินสมนาคุณวิทยากรในการฝึกอบรม
ของส่วนราชการ พ.ศ. 2532

บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้หรือซึ่ง
ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ 4 ในระเบียบนี้

"ข้าราชการ" หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการ
พลเรือน ข้าราชการครูตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครู ข้าราชการฝ่ายตุลาการตามกฎหมายว่าด้วย
ระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ ข้าราชการฝ่ายอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ ข้าราชการ
พลเรือนในมหาวิทยาลัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ข้าราชการฝ่าย
รัฐสภาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ข้าราชการตำรวจตามกฎหมายว่าด้วย
ระเบียบข้าราชการตำรวจ และข้าราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการทหาร

"ลูกจ้าง" หมายความว่า ลูกจ้างซึ่งได้รับค่าจ้างจากเงินงบประมาณรายจ่าย เว้นแต่ลูกจ้าง
ชาวต่างประเทศที่มีสัญญาจ้าง

"หน่วยงานผู้จัด" หมายความว่า ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นที่มีส่วน
ราชการหรือรัฐวิสาหกิจ จัดหรือจัดร่วมกัน

"การฝึกอบรม" หมายความว่า การอบรม การประชุม หรือสัมมนาทางวิชาการหรือเชิง
ปฏิบัติการ การบรรยายพิเศษ การฝึกศึกษา หรือที่เรียกชื่ออย่างอื่นทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยมี
โครงการหรือหลักสูตรและช่วงเวลาจัดที่แน่นอนที่มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาบุคคลหรือประสิทธิภาพในการ

ปฏิบัติงาน โดยไม่มีการรับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ และหมายความรวมถึงการไปปฏิบัติงานด้วย

"การฝึกศึกษา" หมายความว่า การเพิ่มพูนความรู้หรือประสบการณ์ด้วยการศึกษาและฝึกปฏิบัติ

"การดูงาน" หมายความว่า การเพิ่มพูนความรู้ หรือประสบการณ์ด้วยการสังเกตการณ์ ซึ่งได้กำหนดไว้ในหลักสูตรหรือโครงการให้มีการดูงาน ก่อน ระหว่าง หรือหลังการฝึกอบรม และหมายความรวมถึงโครงการดูงานภายในประเทศที่ส่วนราชการจัดขึ้น

"การฝึกงาน" หมายความว่า การเพิ่มพูนความรู้หรือประสบการณ์ ด้วยการปฏิบัติงานซึ่งกำหนดไว้ในหลักสูตรหรือโครงการ และหมายความรวมถึงการปฏิบัติงานภาคสนามด้วย

"ผู้เข้ารับการฝึกอบรม" หมายความว่า ข้าราชการ ลูกจ้างหรือบุคคลภายนอกที่เข้ารับการฝึกอบรมในหลักสูตรเดียวกับข้าราชการหรือลูกจ้าง ทั้งนี้ไม่รวมถึงเกษตรกร ยวเกษตรกร อาสาพัฒนาอาสาสมัคร เยาวชน หรือบุคคลอื่นๆ ที่เข้ารับการฝึกอบรมตามหลักสูตรที่ส่วนราชการจัดขึ้นโดยเฉพาะ

"การฝึกอบรมระดับต้น" หมายความว่า การฝึกอบรมที่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมส่วนใหญ่เป็นข้าราชการระดับ 1 และระดับ 2 หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า

"การฝึกอบรมระดับกลาง" หมายความว่า การฝึกอบรมที่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมส่วนใหญ่เป็นข้าราชการตั้งแต่ระดับ 3 ถึงระดับ 8 หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า

"การฝึกอบรมระดับสูง" หมายความว่า การฝึกอบรมที่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมส่วนใหญ่เป็นข้าราชการตั้งแต่ระดับ 9 ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า

"ค่าอาหาร" หมายความว่า ค่าอาหารเช้า อาหารกลางวัน และอาหารเย็น

"วิทยากร" หมายความว่า ผู้บรรยาย ผู้อภิปราย หรือที่เรียกชื่ออย่างอื่น ที่ทำหน้าที่ให้ความรู้แก่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมตามหลักสูตร ทั้งนี้ ไม่รวมถึงผู้จัดการฝึกอบรม

ข้อ 5 ให้ปลัดกระทรวงการคลังรักษาการตามระเบียบนี้

หมวด 1

ทั่วไป

ข้อ 6 หลักสูตรการฝึกอบรมที่ส่วนราชการเป็นผู้จัด หรือจัดร่วมกับรัฐวิสาหกิจและหรือเอกชน ต้องได้รับอนุมัติจากหัวหน้าส่วนราชการเจ้าของงบประมาณ

ข้อ 7 การจัดฝึกอบรม การเดินทางไปจัดและเข้ารับการฝึกอบรม และการเดินทางไปดูงานในประเทศและหรือต่างประเทศตามที่กำหนดในหลักสูตร ต้องได้รับอนุมัติจากผู้มีอำนาจตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการอนุมัติให้เดินทางไปราชการ และการจัดการประชุมของทางราชการ โดยให้พิจารณาอนุมัติเฉพาะผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวข้องหรือเป็นประโยชน์ต่อส่วนราชการนั้น ตามจำนวนที่เห็นสมควร และภายในวงเงินงบประมาณที่ได้รับ

ข้อ 8 การฝึกอบรมในต่างประเทศที่ได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานภายในประเทศหรือต่างประเทศทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นเงิน บริการ หรือสิ่งของ ให้คงเบิกค่าใช้จ่ายตามระเบียบนี้

กรณีได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานภายในประเทศบางส่วน หากจำเป็นต้องเบิกค่าใช้จ่ายสมทบ ให้เบิกค่าใช้จ่ายส่วนที่ไม่ได้รับความช่วยเหลือตามหลักเกณฑ์ของระเบียบนี้

กรณีได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานในต่างประเทศบางส่วน หากจำเป็นต้องเบิกค่าใช้จ่ายสมทบ ให้ขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลังก่อน

ข้อ 9 บุคคลที่จะเบิกค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมตามระเบียบนี้ ได้แก่

- (1) ประธานในพิธีเปิดปิดการฝึกอบรม
- (2) ข้าราชการและลูกจ้างที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ในการจัดฝึกอบรม
- (3) วิทยากร
- (4) ผู้เข้ารับการฝึกอบรม
- (5) ผู้สังเกตการณ์

ข้อ 10 การเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาฝึกอบรมสำหรับแขกผู้มีเกียรติ ผู้ติดตาม ให้หัวหน้าส่วนราชการผู้จัดฝึกอบรมพิจารณาเฉพาะผู้ที่จำเป็นตามหลักเกณฑ์ดังนี้

(1) กรณีบุคคลดังกล่าวสังกัดส่วนราชการอื่นและเบิกค่าใช้จ่ายจากต้นสังกัด ให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และอัตราแห่งพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

(2) กรณีส่วนราชการผู้จัดฝึกอบรมเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายสำหรับแขกผู้มีเกียรติและผู้ติดตามที่สังกัดส่วนราชการอื่น สังกัดส่วนราชการผู้จัดฝึกอบรม และบุคคลที่มีได้เป็นข้าราชการหรือลูกจ้าง ให้เบิกจ่ายได้เช่นเดียวกับผู้เข้ารับการฝึกอบรม เว้นแต่ได้รับความตกลงจากกระทรวงการคลังให้เบิกจ่ายในอัตราที่นอกเหนือจากที่กล่าว

ข้อ 11 การเบิกค่าใช้จ่ายตามระเบียบนี้

(1) ข้าราชการแต่ละประเภท ให้เป็นตามระดับตำแหน่ง ชั้นยศตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการโดยอนุโลม

(2) ลูกจ้างให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์การเทียบตำแหน่งลูกจ้างในการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการที่กระทรวงการคลังกำหนด

ข้อ 12 การเทียบตำแหน่งของบุคคลตามข้อ 9 และข้อ 10 ที่มีได้เป็นข้าราชการหรือลูกจ้าง เพื่อเบิกค่าใช้จ่ายตามระเบียบนี้ ให้ส่วนราชการเทียบตำแหน่งดังนี้

- (1) บุคคลที่ส่วนราชการพิจารณาเห็นสมควรเทียบเท่าข้าราชการระดับ 1
- (2) บุคคลที่เคยรับราชการมาแล้ว ให้เทียบตามระดับตำแหน่ง หรือชั้นยศครั้งสุดท้าย

ก่อนออกจากราชการ

- (3) บุคคลที่ส่วนราชการขอเทียบระดับตำแหน่งกับกระทรวงการคลังไว้แล้ว
- (4) วิทยากร ให้เทียบระดับตำแหน่งตามระดับตำแหน่งหรือชั้นยศสูงสุดของแต่ละระดับ

การฝึกอบรม ยกเว้นการฝึกอบรมระดับสูง ให้เทียบเท่าข้าราชการระดับ 10

- (5) กรณีส่วนราชการเห็นสมควรเทียบระดับตำแหน่งนอกเหนือจาก (1) ถึง (4) ให้ขอเทียบระดับตำแหน่งกับกระทรวงการคลัง โดยแจ้งรายละเอียดตามแบบบัญชีหมายเลข 1

หมวด 2

ค่าใช้จ่ายของส่วนราชการผู้จัดฝึกอบรมที่จัดในประเทศ

ข้อ 13 การพิจารณาหาสถานที่เพื่อจัดฝึกอบรม ให้อยู่ในดุลยพินิจของหัวหน้าส่วนราชการเจ้าของงบประมาณ

ข้อ 14 ค่าใช้จ่ายในการจัดฝึกอบรม ได้แก่

- (1) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการใช้และการตกแต่งสถานที่ฝึกอบรม
- (2) ค่าใช้จ่ายในพิธีเปิด-ปิด การฝึกอบรม
- (3) ค่าวัสดุ เครื่องเขียน และอุปกรณ์
- (4) ค่าพิมพ์และเขียนใบประกาศนียบัตร
- (5) ค่าพิมพ์เอกสารและสิ่งตีพิมพ์
- (6) ค่าใช้จ่ายในการติดต่อสื่อสาร
- (7) ค่าเช่าอุปกรณ์ต่าง ๆ ในการฝึกอบรม
- (8) ค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นในการจัดฝึกอบรม
- (9) ค่าอาหารว่างและเครื่องดื่ม
- (10) ค่าสมนาคุณวิทยากร
- (11) ค่าอาหาร
- (12) ค่าเช่าที่พัก
- (13) ค่ายานพาหนะ

ค่าใช้จ่ายตาม (1) ถึง (8) ให้เบิกจ่ายได้เท่าที่จ่ายจริง ไม่เกินราคามาตรฐานที่กระทรวงการคลังกำหนด (ถ้ามี)

ค่าใช้จ่ายตาม (9) สำหรับบุคคลตามข้อ 9 และข้อ 10 ให้เบิกจ่ายได้เท่าที่จ่ายจริงไม่เกินอัตราตามบัญชีหมายเลข 2

ค่าใช้จ่ายตาม (10) ถึง (13) ให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และอัตราตามข้อ 15 ข้อ 16 ข้อ 17 และข้อ 18

ข้อ 15 การจ่ายค่าสมนาคุณวิทยากรในการฝึกอบรมตามระเบียบนี้ วิทยากรต้องไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่งกำหนดให้มีหน้าที่เป็นวิทยากรในการฝึกอบรมประจำส่วนราชการผู้จัดหรือผู้ทำหน้าที่วิทยากรในการปฐมนิเทศข้าราชการหรือลูกจ้างในส่วนราชการที่ตนสังกัด โดยให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และอัตราดังนี้

(1) หลักเกณฑ์การจ่าย

(1.1) ชั่วโมงการฝึกอบรมที่มีลักษณะเป็นการบรรยาย ให้จ่ายค่าสมนาคุณวิทยากรไม่เกิน 1 คน

(1.2) ชั่วโมงการฝึกอบรมที่มีลักษณะเป็นการอภิปรายเป็นคณะ หรือสัมมนา ให้จ่ายค่าสมนาคุณวิทยากรได้ไม่เกิน 5 คน

(1.3) ชั่วโมงการฝึกอบรมที่มีลักษณะเป็นการแบ่งกลุ่มฝึกภาคปฏิบัติ แบ่งกลุ่มอภิปรายหรือแบ่งกลุ่มทำกิจกรรม ซึ่งจำเป็นต้องมีวิทยากรประจำกลุ่ม ให้จ่ายค่าสมนาคุณวิทยากรได้ไม่เกินกลุ่มละ 2 คน

(1.4) ชั่วโมงการฝึกอบรมใดมีวิทยากรเกินกว่าจำนวนที่กำหนดไว้ดังกล่าวข้างต้น ให้เฉลี่ยจ่ายเงินสมนาคุณภายในจำนวนเงินที่จ่ายได้

การฝึกอบรม 1 ชั่วโมง ต้องมีเวลาไม่น้อยกว่า 50 นาที หากการฝึกอบรมมีเวลาไม่เต็ม 1 ชั่วโมง แต่ไม่น้อยกว่า 25 นาที ให้เบิกจ่ายเงินสมนาคุณได้ทั้งหมด

(2) อัตราค่าสมนาคุณวิทยากร

(2.1) วิทยากรที่เป็นข้าราชการ ลูกจ้างของทางราชการหรือข้าราชการและลูกจ้างของหน่วยงานตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานอื่นที่มีกฎหมายบัญญัติให้ฐานะเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น หรือพนักงานและลูกจ้างของรัฐวิสาหกิจ

การฝึกอบรมระดับต้นและระดับกลาง ไม่เกินชั่วโมงละ 300 บาท
 การฝึกอบรมระดับสูง ไม่เกินชั่วโมงละ 400 บาท

(2.2) วิทยากรที่มีใบอนุเคราะห์ (2.1) ให้จ่ายเพิ่มอีกหนึ่งเท่าของแต่ละระดับการ

ฝึกอบรม

(2.3) การฝึกอบรมระดับสูง ที่จำเป็นต้องใช้วิทยากรที่มีความรู้ความสามารถเป็นพิเศษและจะเบิกจ่ายค่าสมนาคุณวิทยากรสูงกว่าอัตราที่กำหนดข้างต้น ให้อยู่ในดุลยพินิจของปลัดกระทรวงเจ้าสังกัด สำหรับส่วนราชการที่ไม่มีปลัดกระทรวง ให้ผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจเช่นเดียวกับปลัดกระทรวงเป็นผู้ใช้ดุลยพินิจ

(2.4) การฝึกอบรมที่ส่วนราชการจัดร่วมกับรัฐวิสาหกิจ หรือเอกชน ถ้าวิทยากรได้รับค่าสมนาคุณจากหน่วยงานอื่นแล้ว ให้งดเบิกค่าสมนาคุณจากทางราชการ

ข้อ 16 ค่าอาหาร กรณีที่ส่วนราชการผู้จัดฝึกอบรมออกค่าใช้จ่ายในการจัดอาหารสำหรับบุคคลตามข้อ 9 และข้อ 10 ให้เบิกค่าอาหารได้เท่าที่จ่ายจริง ตามระดับการฝึกอบรม ไม่เกินอัตราตามบัญชีหมายเลข 3

ข้อ 17 ค่าเช่าที่พัก กรณีที่ส่วนราชการผู้จัดฝึกอบรมกำหนดให้พักแรมร่วมกัน และออกค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับที่พัก สำหรับบุคคลตามข้อ 9 และข้อ 10 ให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังนี้

(1) กรณีสถานที่พักแรมของเอกชน

(1.1) การจัดที่พักสำหรับผู้เข้ารับการฝึกอบรมระดับต้นและการฝึกอบรมระดับกลาง ให้พักร่วมกันตั้งแต่สองคนขึ้นไปต่อหนึ่งห้องตามสภาพของสถานที่ เว้นแต่เป็นกรณีที่ไม่เหมาะสมหรือมีเหตุจำเป็นไม่อาจพักรวมกับผู้อื่นได้

(1.2) การจัดที่พักสำหรับผู้เข้ารับการฝึกอบรมระดับสูง ให้หัวหน้าส่วนราชการผู้จัดฝึกอบรมพิจารณาตามความเหมาะสม

(1.3) การจัดที่พักสำหรับประธานในพิธีเปิดปิดการฝึกอบรม แขกผู้มีเกียรติ ผู้ติดตาม ผู้สังเกตการณ์ และวิทยากร ทุกระดับการฝึกอบรม ให้หัวหน้าส่วนราชการผู้จัดฝึกอบรมพิจารณาตามความเหมาะสม

(1.4) การจัดที่พักสำหรับข้าราชการและลูกจ้างที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ในการจัดฝึกอบรมทุกระดับการฝึกอบรม ที่มีระดับตำแหน่งหรือชั้นยศไม่สูงกว่าระดับ 8 หรือเทียบเท่า ให้ถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ตาม (1.1) กรณีนอกเหนือจากนี้ ให้หัวหน้าส่วนราชการผู้จัดฝึกอบรมพิจารณาตามความเหมาะสม

(2) กรณีสถานที่พักแรมของส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ

การจัดที่พักสำหรับผู้เข้ารับการศึกษาอบรมระดับต้น การฝึกอบรมระดับกลาง และการฝึกอบรมระดับสูง ประธานในพิธีเปิดปิดการฝึกอบรม แขกผู้มีเกียรติ ผู้ติดตาม ผู้สังเกตการณ์ วิทยากร ข้าราชการและลูกจ้างที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ในการจัดฝึกอบรม ให้หัวหน้าส่วนราชการผู้จัดฝึกอบรมพิจารณาตามความจำเป็นและเหมาะสม

(3) อัตราค่าเช่าที่พัก ให้เบิกจ่ายตามระดับการฝึกอบรม ดังนี้

(3.1) กรณีพักแรมร่วมกันในสถานที่ของทางราชการหรือรัฐวิสาหกิจ ให้เบิกจ่ายตามอัตราที่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจเรียกเก็บ

(3.2) กรณีพักแรมร่วมกันในสถานที่ของเอกชน ให้เบิกจ่ายได้เท่าที่จ่ายจริง ไม่เกินอัตราค่าเช่าห้องพักตามบัญชีหมายเลข 4

กรณีพักแรมร่วมกันในสถานที่ของเอกชนโดยเหมารวมห้องพัก ซึ่งมีทั้งห้องพักคนเดียวและห้องพักตั้งแต่สองคนขึ้นไป ให้เบิกจ่ายในลักษณะเหมาได้เท่าที่จ่ายจริง โดยเฉลี่ยไม่เกินอัตราค่าเช่าที่พักตามบัญชีหมายเลข 4

หากหลักสูตรการฝึกอบรมมีระยะเวลาตั้งแต่ 3 เดือนขึ้นไป ให้เบิกค่าเช่าที่พักได้เท่าที่จ่ายจริง ไม่เกิน 3 ใน 4 ของอัตราค่าเช่าที่พักตามบัญชีหมายเลข 4

ข้อ 18 ค่ายานพาหนะ กรณีส่วนราชการผู้จัดฝึกอบรมจัดยานพาหนะระหว่างการฝึกอบรมหรือการดูงาน และออกค่าใช้จ่ายดังกล่าวสำหรับบุคคลตามข้อ 9 และข้อ 10 ให้เบิกจ่ายตามหลักเกณฑ์ดังนี้

(1) กรณีใช้ยานพาหนะของส่วนราชการผู้จัดฝึกอบรม หรือกรณีขี้นยานพาหนะจากส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่น ให้เบิกค่าน้ำมันเชื้อเพลิงได้เท่าที่จ่ายจริง

(2) กรณีใช้ยานพาหนะของเอกชน ให้เบิกจ่ายได้โดยอนุโลมตามหลักเกณฑ์และอัตราตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ ดังนี้

(2.1) การฝึกอบรมระดับต้น ในอัตราตามสถิติข้าราชการระดับ 2 หรือเทียบเท่า

(2.2) การฝึกอบรมระดับกลาง ในอัตราตามสถิติข้าราชการระดับ 6 หรือเทียบเท่า

(2.3) การฝึกอบรมระดับสูง ในอัตราตามสถิติข้าราชการระดับ 10 หรือเทียบเท่า

เว้นแต่กรณีเดินทางโดยเครื่องบิน ให้ใช้ชั้นธุรกิจ กรณีที่ไม่สามารถเดินทางโดยชั้นธุรกิจ ให้เดินทางโดยชั้นหนึ่ง

สำหรับอัตราค่าพาหนะ ให้เบิกจ่ายในลักษณะเหมาได้เท่าที่จ่ายจริง ภายในวงเงินไม่เกินกว่าอัตราที่จะต้องจ่ายเป็นรายบุคคล

ข้อ 19 กรณีส่วนราชการผู้จัดฝึกอบรมเป็นผู้ติดต่อประสานงานเรื่องจัดอาหาร ที่พัก และหรือยานพาหนะ แทนบุคคลตามข้อ 9 และข้อ 10 ให้ส่วนราชการผู้จัดฝึกอบรมดำเนินการดังนี้

(1) คำนวณค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนแต่ละระดับการฝึกอบรมไม่เกินอัตราดังนี้

(1.1) ค่าอาหาร ไม่เกินอัตราตามบัญชีหมายเลข 3

(1.2) ค่าที่พัก ไม่เกินอัตราตามบัญชีหมายเลข 4

(1.3) ค่ายานพาหนะ ไม่เกินหลักเกณฑ์และอัตราตามข้อ 18(2) และแจ้งให้ส่วน

ราชการผู้ส่งทราบเพื่อเบิกจ่ายเงินค่าใช้จ่ายของผู้เข้ารับการฝึกอบรม และผู้สังเกตการณ์ต่อไป

(2) ค่าใช้จ่ายสำหรับประธานในพิธีเปิดปิดการฝึกอบรม ข้าราชการ และลูกจ้างที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ในการจัดฝึกอบรม แขกผู้มีเกียรติ ผู้ติดตาม และหรือวิทยากร ให้ส่วนราชการผู้จัดฝึกอบรมเบิกจ่ายได้ตามหลักเกณฑ์และอัตราเช่นเดียวกับผู้เข้ารับการฝึกอบรมแต่ละระดับการฝึกอบรม โดยให้งดเบิกค่าใช้จ่ายดังกล่าวจากต้นสังกัด

(3) สำหรับหลักเกณฑ์การจัดที่พักและยานพาหนะ ให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ข้อ 17

และข้อ 18

ข้อ 20 กรณีส่วนราชการผู้จัดฝึกอบรมไม่จัดอาหาร ที่พัก และหรือยานพาหนะ หรือมิได้เป็นผู้ติดต่อประสานงานในเรื่องดังกล่าว ให้ส่วนราชการผู้จัดฝึกอบรมเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาฝึกอบรมในส่วนที่มีได้ดำเนินการสำหรับบุคคลตามข้อ 9(1) ถึง (3) โดยอนุโลมตามหลักเกณฑ์และอัตราแห่งพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ เว้นแต่

(1) การเบิกเบี้ยเลี้ยงเดินทางแต่ละวัน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

(1.1) การฝึกอบรมที่มีการจัดอาหารทุกมื้อ ให้งดเบิกเบี้ยเลี้ยงเดินทาง

(1.2) การฝึกอบรมที่มีการจัดอาหารไม่ครบทุกมื้อ ให้เบิกจ่ายได้ตามความเหมาะสม

ไม่เกิน 2 ใน 3 ของอัตราเบี้ยเลี้ยงเดินทางเหมาจ่าย

(2) การเดินทางไปกลับระหว่างสถานที่อยู่ ที่พัก กับสถานที่จัดฝึกอบรมในช่วงระหว่างการฝึกอบรม ห้ามเบิกค่าพาหนะรับจ้าง (รถแท็กซี่)

หมวด 3

ค่าใช้จ่ายของผู้เข้ารับการศึกษาและผู้สังเกตการณ์

ข้อ 21 ค่าใช้จ่ายเป็นค่าลงทะเบียน ค่าธรรมเนียม หรือค่าใช้จ่ายทำนองเดียวกันที่เรียกชื่ออย่างอื่นสำหรับผู้เข้ารับการศึกษา ให้เบิกจ่ายได้เท่าที่จ่ายจริง ในอัตราที่หน่วยงานผู้จัดเรียกเก็บสำหรับการศึกษา ดังนี้

(1) การศึกษาที่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ จัดหรือร่วมกันจัด

(2) การศึกษาที่เอกชนจัดหรือร่วมกับส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจจัด ซึ่งหน่วยงาน

ผู้จัดรับรองว่ามีเอกชนเข้ารับการศึกษา ไม่น้อยกว่าจำนวน 3 ใน 4 ของจำนวนผู้เข้ารับการศึกษาทั้งหมด

กรณีที่ค่าลงทะเบียนตามวรรคแรกได้รวมค่าอาหาร ค่าที่พัก และหรือค่ายานพาหนะแล้ว ให้งดเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปศึกษาตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ แล้วแต่กรณี

ข้อ 22 กรณีส่วนราชการผู้จัดศึกษาออกค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าอาหาร ค่าที่พัก และค่ายานพาหนะทั้งหมด ให้ผู้เข้ารับการศึกษาและผู้สังเกตการณ์งดเบิกค่าใช้จ่ายดังกล่าว

ข้อ 23 กรณีส่วนราชการผู้จัดศึกษาออกค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าอาหาร ค่าที่พัก หรือค่ายานพาหนะบางส่วน ให้ผู้เข้ารับการศึกษาและผู้สังเกตการณ์เบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปศึกษา เฉพาะส่วนที่ส่วนราชการผู้จัดศึกษามีได้ออกให้ โดยอนุโลมตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการภายใต้หลักเกณฑ์ข้อ 20

ข้อ 24 กรณีส่วนราชการผู้จัดศึกษาเป็นผู้ติดต่อประสานงานเรื่องอาหาร ที่พัก และยานพาหนะทั้งหมดหรือบางส่วน โดยส่วนราชการผู้ส่งออกค่าใช้จ่ายเอง ให้เบิกค่าใช้จ่ายของผู้เข้ารับการศึกษาและผู้สังเกตการณ์ ตามจำนวนเงินต่อคนที่ส่วนราชการผู้จัดศึกษาแจ้ง ในอัตราไม่เกินข้อ 19

สำหรับค่าใช้จ่ายในส่วนที่ส่วนราชการผู้จัดศึกษามีได้ดำเนินการ ให้เบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปศึกษาโดยอนุโลมตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการภายใต้หลักเกณฑ์ข้อ 20

ข้อ 25 กรณีส่วนราชการผู้จัดศึกษาไม่จัดหรือไม่ติดต่อประสานงานเกี่ยวกับค่าอาหาร ค่าที่พัก และค่ายานพาหนะ ให้ผู้เข้ารับการศึกษาและผู้สังเกตการณ์เบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปศึกษาโดยอนุโลมตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

หมวด 4

ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการฝึกอบรมที่จัดในต่างประเทศ

ข้อ 26 ค่าใช้จ่ายของส่วนราชการผู้จัดฝึกอบรมในต่างประเทศ ให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังนี้

(1) ค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการฝึกอบรม ให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ข้อ 14 เว้นแต่ค่าอาหาร

ว่างและเครื่องดื่ม ให้เบิกจ่ายเพิ่มจากบัญชีหมายเลข 2 หนึ่งเท่า

สำหรับค่านาคูณวิทยากร ให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ข้อ 15

(2) กรณีส่วนราชการผู้จัดฝึกอบรมเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าอาหาร ค่าที่พัก และค่ายานพาหนะ สำหรับบุคคลตามข้อ 9 และข้อ 10 ให้เบิกจ่ายได้เท่าที่จ่ายจริง ตามหลักเกณฑ์ดังนี้

(2.1) ค่าอาหาร คนละวันละไม่เกิน 2,500 บาท

(2.2) การจัดที่พักและอัตราค่าที่พักในลักษณะเช่าหรือลักษณะเหมา ให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ข้อ 17 แต่อัตราไม่เกินบัญชีหมายเลข 5

(2.3) ค่ายานพาหนะระหว่างการฝึกอบรม หรือการดูงาน ให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ข้อ 18

ข้อ 27 กรณีส่วนราชการผู้จัดฝึกอบรมเป็นผู้ติดต่อประสานงานเรื่องจัดอาหาร ที่พัก และหรือยานพาหนะแทนบุคคลตามข้อ 9 และข้อ 10 ให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ข้อ 19 เว้นแต่อัตราค่าอาหารเท่าที่จ่ายจริง คนละวันละไม่เกิน 2,500 บาท ค่าที่พักไม่เกินอัตราตามบัญชีหมายเลข 5

ข้อ 28 กรณีส่วนราชการผู้จัดฝึกอบรมไม่จัดอาหาร ที่พัก และหรือยานพาหนะ หรือมิได้เป็นผู้ติดต่อประสานงานในเรื่องดังกล่าว ให้ส่วนราชการผู้จัดฝึกอบรมเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปฝึกอบรมในส่วนที่มีได้ดำเนินการของบุคคลตามข้อ 9(1)ถึง (3) โดยอนุโลมตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ ภายใต้หลักเกณฑ์ ข้อ 20

ข้อ 29 ค่าใช้จ่ายของผู้เข้ารับการฝึกอบรมและผู้สังเกตการณ์ในการเดินทางไปฝึกอบรมที่หน่วยงานผู้จัดในประเทศจัด หรือหน่วยงานของต่างประเทศจัด ให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ในหมวด 3 เว้นแต่ กรณีหน่วยงานผู้จัดดังกล่าวเป็นผู้ติดต่อประสานงานเรื่องจัดอาหาร ที่พัก และยานพาหนะ โดยส่วนราชการผู้ส่งออกค่าใช้จ่ายเอง ให้เบิกค่าใช้จ่ายดังกล่าวตามจำนวนเงินต่อคนที่หน่วยงานผู้จัดแจ้งตามหลักเกณฑ์ดังนี้

(1) ค่าอาหาร ให้เบิกจ่ายเท่าที่จ่ายจริง คนละวันละไม่เกิน 2,500 บาท

(2) ค่าที่พัก ไม่เกินอัตราตามบัญชีหมายเลข 5

(3) ค่ายานพาหนะระหว่างการฝึกอบรม หรือการดูงาน ไม่เกินหลักเกณฑ์และอัตราตาม

ข้อ 18(2)

หมวด 5

การเบิกจ่ายเงินและการรายงาน

ข้อ 30 การเบิกจ่ายเงินและการรายงาน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด

ข้อ 31 การเบิกค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ให้ขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลัง

ข้อ 32 กรณีส่วนราชการเบิกค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม โดยใช้หลักเกณฑ์และอัตราเดิมไปก่อน ระเบียบนี้มีผลใช้บังคับ ให้ถือว่าถูกต้อง

ประกาศ ณ วันที่ 6 มิถุนายน พ.ศ. 2534

(ลงชื่อ) สุธี สิงห์เสน่ห์

(นายสุธี สิงห์เสน่ห์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

¹ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2539 มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ 1 ต.ค. 2539 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2541 มีผลใช้บังคับ 16 กุมภาพันธ์ 2541 ตามหนังสือกระทรวงการคลังด่วนที่สุด ที่ กค. 0528.5/ว13 ลงวันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2541

² แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2541 มีผลใช้บังคับ 16 กุมภาพันธ์ 2541 ตามหนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค 0528.5/ว13 ลงวันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2541

แบบรายละเอียดขอเทียบตำแหน่ง

ลำดับที่	ชื่อ-ชื่อสกุล	อายุ	วุฒิและประวัติการศึกษาโดยย่อ และปีที่สำเร็จการศึกษา	ตำแหน่งปัจจุบัน	อัตรา เงินเดือน	สถานที่ปฏิบัติงาน ปัจจุบันและแผนภูมิ การแบ่งงาน	ระยะเวลา	ประวัติการทำงาน ที่ผ่านมา	หมายเหตุ

อัตราค่าอาหารว่าง เครื่องดื่ม

บาท : ครึ่งวัน : คน

ระดับการฝึกอบรม	การฝึกอบรมในสถานที่ของทางราชการหรือรัฐวิสาหกิจ		การฝึกอบรมในสถานที่ของเอกชน	
	อาหารว่างและเครื่องดื่ม	เครื่องดื่ม	อาหารว่างและเครื่องดื่ม	เครื่องดื่ม
ทุกระดับ	ไม่เกิน 25	ไม่เกิน 10	ไม่เกิน 50	ไม่เกิน 20

อัตราค่าอาหารในการฝึกอบรม

บาท : วัน : คน

ระดับการฝึกอบรม	การฝึกอบรมในสถานที่ของราชการหรือรัฐวิสาหกิจ		การฝึกอบรมในสถานที่ของตนเอง	
	จัดครบทุกมื้อ	จัดไม่ครบทุกมื้อ	จัดครบทุกมื้อ	จัดไม่ครบทุกมื้อ
1. การฝึกอบรมระดับต้น	ไม่เกิน 300	ไม่เกิน 200	ไม่เกิน 500	ไม่เกิน 260
2. การฝึกอบรมระดับกลาง	ไม่เกิน 500	ไม่เกิน 300	ไม่เกิน 800	ไม่เกิน 400
3. การฝึกอบรมระดับสูง	ไม่เกิน 700	ไม่เกิน 400	ไม่เกิน 1,000	ไม่เกิน 500

2 อัตราค่าเช่าที่พักในการฝึกอบรมในประเทศ

บาท : คน

ระดับการฝึกอบรม	อัตราค่าเช่าที่พักคนเดียว	อัตราค่าเช่าที่พัก 2 คน
1. การฝึกอบรมระดับต้น	ไม่เกิน 600	ไม่เกิน 450
2. การฝึกอบรมระดับกลาง	ไม่เกิน 800	ไม่เกิน 550
3. การฝึกอบรมระดับสูง	ไม่เกิน 1,600	ไม่เกิน 1,100

อัตราค่าเช่าที่พักในการฝึกอบรมในต่างประเทศ

บาท : คน

ข้าราชการ	ประเภท ก.		ประเภท ข.		ประเภท ค.	
	ค่าเช่าที่พักต่อวัน	ค่าเช่าที่พักต่อเดือน	ค่าเช่าที่พักต่อวัน	ค่าเช่าที่พักต่อเดือน	ค่าเช่าที่พักต่อวัน	ค่าเช่าที่พักต่อเดือน
1. การฝึกอบรมระดับต้น และระดับกลาง	ไม่เกิน 3,400	ไม่เกิน 48,800	ไม่เกิน 2,200	ไม่เกิน 43,900	ไม่เกิน 1,400	ไม่เกิน 25,700
2. การฝึกอบรมระดับสูง	ไม่เกิน 4,800	ไม่เกิน 95,200	ไม่เกิน 3,200	ไม่เกิน 53,400	ไม่เกิน 2,000	ไม่เกิน 30,400

หมายเหตุ

ประเภท ก. ได้แก่ ประเทศ รัฐ เมือง

1. ประเทศญี่ปุ่น	9. ราชอาณาจักรนอร์เวย์
2. ประเทศออสเตรเลีย	10. ราชอาณาจักรสวีเดน
3. สาธารณรัฐออสเตรเลีย	11. สมาพันธรัฐสวิส (สวิสเซอร์แลนด์)
4. ราชอาณาจักรเคนมาร์ก	12. สหราชอาณาจักรบิเดนใหญ่ และไออร์แลนด์เหนือ
5. สาธารณรัฐฟินแลนด์	13. ราชอาณาจักรเบลเยียม
6. สาธารณรัฐฝรั่งเศส	14. ประเทศแคนาดา
7. สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน	15. สหรัฐอเมริกา
8. สาธารณรัฐอิตาลี	

ประเภท ข. ได้แก่ ประเทศ รัฐ เมือง

1. รัฐบาลเรน	15. รัฐบาลาร์
2. สาธารณรัฐประชาชนจีน	16. ราชอาณาจักรชาอูคิอาระเบีย
3. สาธารณรัฐไชปรัส	17. สาธารณรัฐสิงคโปร์
4. สาธารณรัฐอินเดีย	18. สาธารณรัฐตุรกี
5. สาธารณรัฐอินโดนีเซีย	19. สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์
6. สาธารณรัฐอิสลามอิหร่าน	20. สาธารณรัฐประชาชนบังคลาเทศ
7. สาธารณรัฐอิรัก	21. เนการาบรูไนดารุสซาม (บรูไน)
8. รัฐอิสราเอล	22. สาธารณรัฐอาหรับซีเรีย
9. ราชอาณาจักรอัมไมด์เจอร์แดน	23. ประเทศนิวซีแลนด์
10. สาธารณรัฐเกาหลี	24. ราชอาณาจักรคองกา
11. รัฐคูเวต	25. ราชรัฐอันดอร์รา
12. สาธารณรัฐอิสลามปากีสถาน	26. สหพันธ์สาธารณรัฐเช็กและสโลวัก (เชกโกสโลวาเกีย)
13. รัฐตุลค่านโอมาน	27. สาธารณรัฐเฮลเลนิก (กรีซ)
14. สาธารณรัฐฟิลิปปินส์	28. สาธารณรัฐฮังการี

29. สาธารณรัฐไอร์แลนด์	46. สาธารณรัฐมงโกเลีย
30. ราชรัฐลักเซมเบิร์ก	47. สาธารณรัฐอิสลามมอริเตเนีย
31. สาธารณรัฐโปรตุเกส	48. สาธารณรัฐไนเจอร์
32. สาธารณรัฐสังคมนิยมโรมาเนีย	49. สหพันธ์สาธารณรัฐไนจีเรีย
33. สหภาพสาธารณรัฐสังคมนิยมโซเวียต	50. สาธารณรัฐเซเนกัล
34. ราชอาณาจักรสเปน	51. สาธารณรัฐเซียร์ราลีโอน
35. สหพันธ์สาธารณรัฐสังคมนิยมยูโกสลาเวีย	52. สาธารณรัฐแทนซาเนีย
36. สาธารณรัฐบุรุนดี	53. สาธารณรัฐประชาชนเบนิน
37. สาธารณรัฐแคเมอรูน	54. เครือรัฐบาฮามาส
38. สาธารณรัฐแอฟริกากลาง	55. สาธารณรัฐคอสตาริกา
39. สาธารณรัฐชวา	56. สาธารณรัฐปานามา
40. สาธารณรัฐโกคคีวัลร์ (ไอร์แลนด์)	57. สาธารณรัฐคิริบาสและโตเบโก
41. สาธารณรัฐจิบูตี	58. ประเทศจาเมกา
42. สาธารณรัฐอาหรับอียิปต์	59. สาธารณรัฐอาร์เจนตินา
43. สาธารณรัฐแกมเบีย	60. ใต้หวัน
44. สาธารณรัฐกานา	61. ฮังการี
45. สาธารณรัฐเคนยา	

ประเภท ค. ได้แก่ ประเทศ รัฐ เมืองอื่นๆ นอกจากที่กำหนดในประเภท ก. และประเภท ข.

ที่ กค 0528.5/ว 8

กระทรวงการคลัง

ถนนพระราม 6 กท 10400

31 มกราคม 2539

เรื่อง ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของส่วนราชการ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง อธิบดี เลขาธิการ ผู้อำนวยการ อธิการบดี

อ้างถึง หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0502/ว 79 ลงวันที่ 25 พฤษภาคม 2535

ตามที่กระทรวงการคลังได้กำหนดหลักเกณฑ์การเบิกค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมกรณีต่างๆ เพิ่มเติมจากที่กำหนดในระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของส่วนราชการ พ.ศ. 2534 เพื่อถือปฏิบัติ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว เห็นว่า เพื่อให้การเบิกค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมถูกต้องเป็นไปในแนวเดียวกัน เหมาะสมกับสภาพปัจจุบันและความคล่องตัวในการปฏิบัติ จึงให้ยกเลิกหนังสือกระทรวงการคลังที่อ้างถึง และกำหนดแนวทางปฏิบัติดังนี้

1. การเบิกค่าใช้จ่ายในการส่งข้าราชการ หรือลูกจ้างของทางราชการเข้ารับการฝึกอบรมในหลักสูตรที่เอกชนจัดหรือจัดร่วมกับส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ และมีเอกชนเข้ารับการฝึกอบรมไม่ถึง 3 ใน 4 ของจำนวนผู้เข้ารับการฝึกอบรมทั้งหมด ตามระเบียบฯ ข้อ 21 (2) ให้ส่วนราชการที่ส่งข้าราชการ หรือลูกจ้างของทางราชการเข้ารับการฝึกอบรมในหลักสูตรดังกล่าวเบิกค่าใช้จ่ายโดยถือปฏิบัติตามหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0502/ว 76 ลงวันที่ 7 มิถุนายน 2534 เว้นแต่ค่าลงทะเบียน ค่าธรรมเนียม หรือค่าใช้จ่ายทำนองเดียวกันที่เรียกชื่ออย่างอื่นสำหรับการฝึกอบรมในประเทศที่เอกชนจัดหรือจัดร่วมกับส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ ให้เบิกจ่ายตามหลักเกณฑ์และอัตราไม่เกินคนละวันละ ดังนี้

1.1 การฝึกอบรมในสถานที่ของผู้จัด หรือสถานที่ราชการหรือรัฐวิสาหกิจ

ค่าลงทะเบียน รวมค่าอาหารว่างและเครื่องดื่ม 300 บาท

ค่าลงทะเบียน รวมค่าอาหาร ค่าอาหารว่างและเครื่องดื่ม 450 บาท

1.2 การฝึกอบรมในสถานที่ของเอกชน

ค่าลงทะเบียน รวมค่าอาหารว่างและเครื่องดื่ม 400 บาท

ค่าลงทะเบียน รวมค่าอาหาร ค่าอาหารว่างและเครื่องดื่ม 600 บาท

1.3 การเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปฝึกอบรม ให้เบิกจ่ายตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการโดยอนุโลม เว้นแต่กรณีค่าลงทะเบียนรวมค่าอาหาร ให้งดเบิกเบี้ยเลี้ยงเดินทางระหว่างที่อยู่ในช่วงฝึกอบรม

2. ค่าลงทะเบียน ค่าธรรมเนียม หรือค่าใช้จ่ายทำนองเดียวกันที่เรียกชื่ออย่างอื่นสำหรับการฝึกอบรมในต่างประเทศให้เบิกจ่ายได้เท่าที่จ่ายจริงในอัตราที่หน่วยงานผู้จัดเรียกเก็บ

3. ค่ายานพาหนะก่อน ระหว่าง และหลังการฝึกอบรม หรือการดูงานในลักษณะเหมา ตามระเบียบฯ ข้อ 18(2) ให้เบิกจ่ายได้เท่าที่จ่ายจริง ตามความจำเป็นและประหยัด โดยให้อยู่ในดุลยพินิจของหัวหน้าส่วนราชการผู้จัดฝึกอบรม

4. การเบิกเบี้ยเลี้ยงเดินทาง กรณีส่วนราชการผู้จัดฝึกอบรมจัดอาหารหรือเป็นผู้ติดต่อประสานงานในเรื่องดังกล่าวไม่ครบทุกมื้อ ให้เบิกจ่ายได้ตามความเหมาะสมไม่เกิน 2 ใน 3 ของอัตราเบี้ยเลี้ยงเดินทางเหมาจ่าย ตามระเบียบฯ ข้อ 20(1.2) นั้น หมายถึง การเบิกเบี้ยเลี้ยงเดินทางได้ตามส่วนอัตราเบี้ยเลี้ยงเดินทางเหมาจ่าย กล่าวคือ กรณีจัดอาหาร 2 มื้อ เบิกจ่ายเบี้ยเลี้ยงเดินทางได้ไม่เกิน 1 ใน 3 ของอัตราเบี้ยเลี้ยงเดินทางเหมาจ่าย และกรณีจัดอาหาร 1 มื้อ เบิกจ่ายเบี้ยเลี้ยงเดินทางได้ไม่เกิน 2 ใน 3 ของอัตราเบี้ยเลี้ยงเดินทางเหมาจ่าย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือปฏิบัติตั้งแต่นี้เป็นต้นไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) กมล จันทิมา

(นายกมล จันทิมา)

รองปลัดกระทรวงฯ ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

สำนักการเงินการคลัง

ส่วนกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร. 2739573

ที่ กค 0502/ว 9

กระทรวงการคลัง

ถนนพระรามที่ 6 กท 10400

26 มกราคม 2537

เรื่อง การเบิกค่าใช้จ่ายในการจัดฝึกอบรม

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง อธิบดี เลขานุการ อธิการบดี ผู้อำนวยการ
อ้างถึง ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของส่วนราชการ พ.ศ. 2534

เพื่อให้การปฏิบัติเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของส่วนราชการ พ.ศ. 2534 เป็นไปในแนวทางเดียวกัน

กระทรวงการคลังจึงเห็นสมควรวางหลักเกณฑ์ในการเริ่มนับเวลาการฝึกอบรม ดังนี้

1. กรณีที่ไม่มีการลงทะเบียน ให้เริ่มนับเวลาการฝึกอบรมตั้งแต่เวลาเริ่มพิธีเปิดการอบรมตามหลักสูตร
2. กรณีที่มีการลงทะเบียน ให้เริ่มนับเวลาการฝึกอบรมตั้งแต่เวลาที่ผู้จัดการฝึกอบรมกำหนดให้มีการลงทะเบียนเพื่อเข้ารับการอบรม ทั้งนี้ จะต้องไม่กำหนดเวลาลงทะเบียนก่อนเวลาเริ่มการฝึกอบรมตามหลักสูตร เกินกว่าหนึ่งวัน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และถือปฏิบัติตั้งแต่วันที่นี้เป็นต้นไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) อรรถ ธรรมโน

(นายอรรถ ธรรมโน)

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

กองกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร.2739581

ที่ กค 0502/ว 49

กระทรวงการคลัง

ถนนพระรามที่ 6 กท 10400

23 มีนาคม 2535

เรื่อง ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของส่วนราชการสำหรับบุคคลภายนอก

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง อธิบดี เลขานุการ ผู้อำนวยการ อธิการบดี

อ้างถึง หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0502/ว 76 ลงวันที่ 7 มิถุนายน 2534

ตามที่กระทรวงการคลังประกาศใช้ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของส่วนราชการ พ.ศ. 2534 แล้วนั้น

เพื่อให้การเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมที่ส่วนราชการจัดขึ้นโดยเฉพาะสำหรับบุคคลอื่นที่มีข้าราชการหรือลูกจ้างของทางราชการ และเบิกจ่ายจากเงินงบประมาณเป็นไปในแนวเดียวกันทั้งคล่องตัวในทางปฏิบัติ กระทรวงการคลังจึงเห็นสมควรวางหลักเกณฑ์ไว้ดังต่อไปนี้

1. การฝึกอบรมที่จะเบิกค่าใช้จ่ายตามหลักเกณฑ์นี้ หมายถึง การฝึกอบรม การประชุมหรือสัมมนาทางวิชาการ หรือเชิงปฏิบัติการ การบรรยายพิเศษ การฝึกศึกษาหรือที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่จัดขึ้นในประเทศ โดยมีโครงการหรือหลักสูตรและช่วงเวลาจัดที่แน่นอนที่มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาบุคคลหรือประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน โดยไม่มีการรับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรืออื่นๆ ทำนองเดียวกัน และหมายความรวมถึงการไปดูงานฝึกงานในประเทศด้วย

2. ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมบุคคลอื่นที่มีข้าราชการหรือลูกจ้างของทางราชการ อนุโลมให้ส่วนราชการผู้จัดฝึกอบรมเบิกจ่ายโดยถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และอัตราของระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของส่วนราชการ พ.ศ. 2534 เว้นแต่

2.1 ค่าสมนาคุณวิทยากร ให้เบิกจ่ายเท่ากับการฝึกอบรมระดับต้น

2.2 ค่าอาหาร ค่าที่พัก และค่ายานพาหนะสำหรับผู้เข้ารับการฝึกอบรมและผู้สังเกตการณ์ทั้งที่เป็นบุคคลอื่นซึ่งมีข้าราชการหรือลูกจ้างของทางราชการ ข้าราชการและหรือลูกจ้างของทางราชการที่เข้าร่วมฝึกอบรมในหลักสูตรหรือโครงการดังกล่าว ให้ถือปฏิบัติดังนี้

2.2.1 กรณีส่วนราชการผู้จัดฝึกอบรมจัดอาหาร ที่พัก และยานพาหนะ ให้เบิกจ่ายได้เท่าที่จ่ายจริง ตามหลักเกณฑ์และอัตราดังนี้

ค่าอาหาร

กรณีจัดฝึกอบรมในสถานที่ของทางราชการหรือรัฐวิสาหกิจ

ครบทุกมื้อ ไม่เกินคนละวันละ 150 บาท

ไม่ครบทุกมื้อ ไม่เกินคนละวันละ 75 บาท

กรณีจัดฝึกอบรมในสถานที่ของเอกชน

ครบทุกมื้อ ไม่เกินคนละวันละ 250 บาท

ไม่ครบทุกมื้อ ไม่เกินคนละวันละ 125 บาท

ค่าที่พัก

กรณีใช้สถานที่พักแรมของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือเอกชน ให้หัวหน้าส่วนราชการผู้จัดฝึกอบรมพิจารณาตามความจำเป็นและเหมาะสม โดยให้พักรวมกันตั้งแต่สองคนขึ้นไปต่อหนึ่งห้องตามสภาพของสถานที่ เว้นแต่กรณีเหลือเศษสองคนต่างเพศกันซึ่งมิได้เป็นคู่สมรสหรือเหลือเศษคนเดียว ให้อยู่ในดุลยพินิจของหัวหน้าส่วนราชการผู้จัดฝึกอบรม หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายพิจารณาจัดให้พักตามความเหมาะสม

อัตราค่าที่พัก ให้เบิกจ่ายได้เท่าที่จ่ายจริง เฉลี่ยไม่เกินคนละวันละ 300 บาท

ค่ายานพาหนะ

ค่ายานพาหนะเดินทางก่อน หลัง หรือระหว่างการฝึกอบรม และหรือระหว่างการปฏิบัติงาน ให้อธิปไตยดังนี้

(1) กรณีใช้ยานพาหนะของส่วนราชการผู้จัดการฝึกอบรมหรือกรณีขีมนยานพาหนะจากส่วนราชการ หรือหน่วยงานอื่น หรือเอกชน ให้เบิกจ่ายค่าน้ำมันเชื้อเพลิงได้เท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็น

(2) กรณีใช้ยานพาหนะประจำทางหรือยานพาหนะอื่นนอกจาก (1) ให้อนุโลมปฏิบัติเช่นเดียวกับข้าราชการผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 1 ตามหลักเกณฑ์แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ และระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเดินทางไปราชการโดยยานพาหนะประจำทาง ทั้งนี้ สำหรับกรณีค่าเช่ายานพาหนะ ให้เบิกจ่ายได้เท่าที่จ่ายจริง ตามความจำเป็นและประหยัด

2.2.2 กรณีส่วนราชการผู้จัดฝึกอบรมไม่จัดอาหาร ที่พักและหรือยานพาหนะ ให้เบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปฝึกอบรมในส่วนที่มีได้จัดให้ ดังนี้

(1) การฝึกอบรมที่ไม่จัดอาหารทั้ง 3 มื้อ ให้เบิกจ่ายค่าอาหารไม่เกินคนละวันละ

การฝึกอบรมที่จัดอาหารไม่ครบทุกมื้อ ให้เบิกจ่ายค่าอาหารตามความเหมาะสมไม่เกิน 2 ใน 3 ของค่าอาหารตามวรรคแรก

(2) ค่าที่พัก เท่าที่จ่ายจริง ไม่เกินคนละวันละ 300 บาท

(3) ค่ายานพาหนะ ให้อนุโลมเบิกจ่ายในอัตราเดียวกับข้าราชการผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 1 ตามหลักเกณฑ์และอัตราแห่งพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการและระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเดินทางไปราชการโดยยานพาหนะประจำทาง

(4) ข้าราชการและหรือลูกจ้างของทางราชการที่เข้าร่วมฝึกอบรมในหลักสูตรดังกล่าว ให้เบิกจ่ายโดยอนุโลมตามหลักเกณฑ์และอัตราแห่งพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ สำหรับข้าราชการสังกัดส่วนราชการอื่นจะให้เบิกจ่ายจากต้นสังกัดก็ได้

การฝึกอบรมที่จัดอาหารไม่ครบทุกมื้อ ให้เบิกจ่ายเบี่ยงเส้นทางได้ตามความเหมาะสม ไม่เกิน 2 ใน 3 ของอัตราเบี่ยงเส้นทางเหมาจ่าย

(5) การเดินทางไปกลับของผู้เข้ารับการฝึกอบรมระหว่างสถานที่อยู่ ที่พักกับสถานที่จัดฝึกอบรม ห้ามเบิกค่าพาหนะรับจ้าง

2.3 ค่าอาหาร ค่าที่พัก และค่ายานพาหนะสำหรับประธานในพิธีเปิดปิดการฝึกอบรม ข้าราชการ และลูกจ้างของทางราชการที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ในการจัดฝึกอบรม วิทยากร แขกผู้มีเกียรติ และผู้ติดตาม ให้ถือปฏิบัติดังนี้

2.3.1 กรณีส่วนราชการผู้จัดฝึกอบรมจัดอาหาร ที่พัก และยานพาหนะเช่นเดียวกับผู้เข้ารับการฝึกอบรมและผู้สังเกตการณ์ ให้เบิกจ่ายโดยถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และอัตราตามข้อ 2.2 เว้นแต่การจัดห้องพักสำหรับประธานในพิธีเปิดปิดการฝึกอบรม วิทยากร แขกผู้มีเกียรติ และผู้ติดตาม ให้หัวหน้าส่วนราชการผู้จัดฝึกอบรมพิจารณาตามความเหมาะสม

2.3.2 กรณีส่วนราชการผู้จัดฝึกอบรมไม่จัดอาหาร ที่พัก หรือยานพาหนะ ให้เบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปฝึกอบรมในส่วนที่มิได้จัดให้ โดยอนุโลมตามหลักเกณฑ์และอัตราแห่งพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ ภายใต้เงื่อนไขข้อ 2.2.2(4) วรรคท้าย และ (5)

2.3.3 กรณีส่วนราชการผู้จัดฝึกอบรมไม่ประสงค์จะจัดอาหาร ที่พัก และยานพาหนะตามข้อ 2.3.1 และ ข้อ 2.3.2 ให้เบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทาง สำหรับประธานในพิธีเปิดปิดการฝึกอบรม ข้าราชการและลูกจ้างของทางราชการที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ในการจัดฝึกอบรม วิทยากร แขกผู้มี

เกียรติ และผู้ติดตาม โดยอนุโลมตามหลักเกณฑ์และอัตราแห่งพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

การเดินทางไปกลับระหว่างสถานที่อยู่ ที่พัก กับสถานที่จัดฝึกอบรม ห้ามเบิกค่าพาหนะรับจ้าง

3. การฝึกอบรมที่ได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานภายในประเทศหรือต่างประเทศ หรือหน่วยงานอื่น ไม่ว่าจะเป็นเงิน บริการ หรือทรัพย์สินทั้งหมด ให้งดเบิกค่าใช้จ่ายในส่วนที่ได้รับความช่วยเหลือตามหลักเกณฑ์ข้างต้นแล้วแต่กรณี

กรณีได้รับความช่วยเหลือบางส่วน หากจำเป็นต้องเบิกค่าใช้จ่ายสมทบ ให้เบิกค่าใช้จ่ายส่วนที่ไม่ได้รับความช่วยเหลือตามหลักเกณฑ์ข้างต้น

4. กรณีส่วนราชการจัดฝึกอบรมร่วมกับรัฐวิสาหกิจหรือเอกชน ซึ่งต้องออกค่าใช้จ่ายบางส่วนสมทบด้วย ให้ส่วนราชการผู้จัดฝึกอบรมเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายสมทบตามประเภทค่าใช้จ่ายตามหลักเกณฑ์ข้างต้น

5. การเบิกจ่าย ให้อนุโลมถือปฏิบัติตามหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0502/ว 78 ลงวันที่ 7 มิถุนายน 2534 เว้นแต่การเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปฝึกอบรมสำหรับผู้เข้ารับการฝึกอบรมและผู้สังเกตการณ์ที่มีข้าราชการหรือลูกจ้างของทางราชการให้ใช้ใบสำคัญรับเงินที่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมและผู้สังเกตการณ์ ลงลายมือชื่อ พร้อมทั้งแนบบัญชีรายชื่อผู้เข้ารับการฝึกอบรม และผู้สังเกตการณ์ โครงการหรือหลักสูตรการฝึกอบรม เพื่อประกอบการขอเบิกเงินกับหน่วยงานการเงินของส่วนราชการด้วย

6. กรณีส่วนราชการได้รับอนุมัติหลักการจากกระทรวงการคลังให้เบิกค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมก่อนหลักเกณฑ์นี้มีผลใช้บังคับ หรือมีระยะเวลาคาบเกี่ยววันที่หลักเกณฑ์นี้มีผลใช้บังคับ ให้ส่วนราชการนั้นเบิกจ่ายตามที่ได้รับอนุมัติหลักการต่อไปจนกว่าจะเสร็จสิ้นการฝึกอบรมในรุ่นนั้น ๆ

จึงเรียนมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) พันัส สิมะเสถียร

(นายพันัส สิมะเสถียร)

ปลัดกระทรวงการคลัง

ด่วนที่สุด

ที่ กค 0502/ว 30

กรมบัญชีกลาง

ถนนพระรามที่ 6 กท 10400

13 ธันวาคม 2537

เรื่อง รหัสค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการและการเดินทางไปฝึกอบรม

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง อธิบดี เลขาธิการ ผู้อำนวยการ

อ้างถึง หนังสือกรมบัญชีกลาง ที่ กค 0507/088485 ลงวันที่ 30 พฤศจิกายน 2535

ตามหนังสือที่อ้างถึงกรมบัญชีกลางได้จัดทำหนังสือคู่มือรหัสใช้ในราชการ พ.ศ. 2535 ให้ส่วนราชการใช้เป็นคู่มือในการปฏิบัติงานในเรื่องการเบิกจ่ายและการนำเงินส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดินไปแล้ว ซึ่งตามหนังสือคู่มือดังกล่าวได้กำหนดเลขรหัสหมวดรายจ่ายย่อยของค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการในหมวดต่างๆ ไว้ด้วย นั้น

กรมบัญชีกลางพิจารณาแล้วเห็นว่า เนื่องจากยังมีการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปฝึกอบรมตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของส่วนราชการ พ.ศ. 2534 แต่ยังไม่มีการกำหนดรหัสหมวดรายจ่ายย่อยไว้อย่างชัดเจน ในทางปฏิบัติส่วนราชการจะใช้รหัสหมวดรายจ่ายย่อย 400 บ้าง 440 บ้าง (ซึ่งเป็นรหัสหมวดรายจ่ายย่อยของการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2528 และที่แก้ไขเพิ่มเติม) ดังนั้น เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการและค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปฝึกอบรมที่สมบูรณ์และชัดเจนยิ่งขึ้น จึงเห็นสมควรแยกการเบิกค่าใช้จ่าย 2 กรณีดังกล่าวออกเป็นในประเทศและต่างประเทศ โดยกำหนดเลขรหัสหมวดรายจ่ายย่อย ดังนี้

1. การเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

1.1 ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการในประเทศที่เบิกจ่ายจากหมวดค่าตอบแทนใช้สอยและวัสดุ หมวดค่าครุภัณฑ์ ที่ดินและสิ่งก่อสร้าง หมวดเงินอุดหนุน และหมวดรายจ่ายอื่น ให้ใช้รหัสหมวดรายจ่ายย่อยที่กำหนดไว้เดิม

1.2 ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการต่างประเทศ ให้ใช้รหัสหมวดรายจ่ายย่อย ดังนี้

1.2.1 รหัสหมวดรายจ่ายย่อย 443 สำหรับเบิกจ่ายจากหมวดค่าตอบแทน ใช้สอย และวัสดุ

1.2.2 รหัสหมวดรายจ่ายย่อย 773 สำหรับเบิกจ่ายจากหมวดค่าครุภัณฑ์ ที่ดินและสิ่งก่อสร้าง

1.2.3 รหัสหมวดรายจ่ายย่อย 883 สำหรับเบิกจ่ายจากหมวดเงินอุดหนุน

1.2.4 รหัสหมวดรายจ่ายย่อย 993 สำหรับเบิกจ่ายจากหมวดรายจ่ายอื่น

2. การเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปฝึกอบรม ซึ่งได้แก่กรณีการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทาง โดยอนุโลมตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2528 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และกรณีการเบิกจ่ายค่าอาหาร ที่พัก และค่ายานพาหนะ โดยส่วนราชการผู้จัดเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายและเป็นผู้ติดต่อประสานงานเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายดังกล่าว ให้ใช้รหัสหมวดรายจ่ายย่อย ดังนี้

2.1 ค่าใช้จ่ายในการเดินทางในประเทศ

2.1.1 รหัสหมวดรายจ่ายย่อย 444 สำหรับเบิกจ่ายจากหมวดค่าตอบแทน ใช้จ่าย และวัสดุ

2.1.2 รหัสหมวดรายจ่ายย่อย 774 สำหรับเบิกจ่ายจากหมวดค่าครุภัณฑ์ ที่ดินและสิ่งก่อสร้าง

2.1.3 รหัสหมวดรายจ่ายย่อย 884 สำหรับเบิกจ่ายจากหมวดเงินอุดหนุน

2.1.4 รหัสหมวดรายจ่ายย่อย 994 สำหรับเบิกจ่ายจากหมวดรายจ่ายอื่น

2.2 ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปต่างประเทศและการดูงานในต่างประเทศตามหลักสูตรการฝึกอบรมในประเทศ ให้ใช้รหัสหมวดรายจ่ายย่อย 445 775 885 และ 995 สำหรับการเบิกจ่ายจากหมวดตาม ข้อ 2.1.1 - 2.1.4 ตามลำดับ

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2538 เป็นต้นไป

สำหรับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ และค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปฝึกอบรม ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2537 - 31 ธันวาคม 2537 นั้น กรมบัญชีกลางใคร่ขอความร่วมมือได้โปรดรวบรวมข้อมูลค่าใช้จ่ายดังกล่าว โดยแยกรายละเอียดตามข้อ 1 และข้อ 2 ส่งให้กรมบัญชีกลางทราบภายในวันที่ 31 มีนาคม 2538 ด้วย จักขอบคุนยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) มณีมัย วุฒิชรินเนติรักษ์

(นางมณีมัย วุฒิชรินเนติรักษ์)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมบัญชีกลาง

กองกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร. 2739561

ที่ กค 0502/ว 53

กระทรวงการคลัง

ถนนพระรามที่ 6 กท 10400

1 มิถุนายน 2538

เรื่อง ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกค่าเครื่องแต่งตัวข้าราชการที่เดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2538 และกำหนดอัตราค่าเครื่องแต่งตัวในการฝึกอบรมตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของส่วนราชการ พ.ศ. 2534

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง อธิบดี เลขานุการ ผู้อำนวยการ

อ้างถึง 1. ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกค่าเครื่องแต่งตัวข้าราชการที่เดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว พ.ศ. 2528

2. หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0502/ว 79 ลงวันที่ 25 พฤษภาคม 2535

สิ่งที่ส่งมาด้วย ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกค่าเครื่องแต่งตัวข้าราชการที่เดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2538

เนื่องจากมีส่วนราชการหลายแห่งมีปัญหาในการปฏิบัติเกี่ยวกับการเบิกค่าเครื่องแต่งตัวตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกค่าเครื่องแต่งตัวข้าราชการที่เดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว พ.ศ. 2528 กรณีเคยใช้สิทธิเบิกค่าเครื่องแต่งตัวในการเดินทางไปต่างประเทศ จากทางราชการหรือรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายหรือระเบียบอื่นใดไม่ว่าจะเบิกจ่ายจากเงินงบประมาณหรือเงินนอกงบประมาณหรือเคยใช้สิทธิเบิกค่าเครื่องแต่งตัวในการฝึกอบรมตามหนังสือกระทรวงการคลังที่ กค 0502/ว 79 ลงวันที่ 25 พฤษภาคม 2535 และต่อมาได้รับคำสั่งให้เดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการอีก แต่มีระยะเวลาห่างกันไม่ถึง 2 ปี จะเบิกจ่ายค่าเครื่องแต่งตัวครั้งใหม่ได้หรือไม่ อย่างไร นั้น

เพื่อให้การเบิกจ่ายค่าเครื่องแต่งตัวในการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2528 และที่แก้ไขเพิ่มเติม กับค่าเครื่องแต่งตัวในการฝึกอบรมของส่วนราชการตามหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0502/ว 79 ลงวันที่ 25 พฤษภาคม 2535 เป็นประโยชน์ต่อผู้มีสิทธิเพิ่มขึ้น กระทรวงการคลังจึงเห็นควร

1. กำหนดระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกค่าเครื่องแต่งตัวข้าราชการที่เดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2538 กรณีการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2528 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ตามที่แนบมาพร้อมนี้

2. ให้ยกเลิกความในข้อ 3 ของหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0602/ว 79 ลงวันที่ 25 พฤษภาคม 2535 และให้ถือปฏิบัติตามหนังสือฉบับนี้

3. การเบิกค่าเครื่องแต่งตัว ต้องเป็นการเดินทางจากประเทศไทย ไปดูงานในต่างประเทศ ตามหลักสูตรการฝึกอบรมในประเทศ ไปฝึกอบรมในต่างประเทศที่หน่วยงานผู้จัดในประเทศหรือหน่วยงานของต่างประเทศจัด ให้ถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และอัตราดังนี้

3.1 ผู้ที่จะได้รับค่าเครื่องแต่งตัวต้องเป็นข้าราชการหรือลูกจ้างประจำ ซึ่งเป็นผู้เข้ารับการฝึกอบรม หรือซึ่งเป็นผู้ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ในการจัดฝึกอบรม

3.2 ประเทศที่เดินทางไปนั้นต้องมีชื่อประเทศดังต่อไปนี้

3.2.1 สาธารณรัฐสังคมนิยมแห่งสหภาพพม่า

3.2.2 บรูไน

3.2.3 สาธารณรัฐอินโดนีเซีย

3.2.4 กัมพูชาประชาธิปไตย

3.2.5 สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

3.2.6 มาเลเซีย

3.2.7 สาธารณรัฐฟิลิปปินส์

3.2.8 สาธารณรัฐสิงคโปร์

3.2.9 สาธารณรัฐศรีลังกา

3.2.10 สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

3.2.11 ฟิจิ

3.2.12 ปาปัวนิวกินี

3.2.13 ซามัวตะวันตก

3.3 ให้ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 5 หรือตำแหน่งที่เทียบเท่าลงมาเบิกค่าเครื่องแต่งตัวเหมาจ่ายคนละ 7,500 บาท และผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 6 หรือตำแหน่งที่เทียบเท่าขึ้นไปเบิกค่าเครื่องแต่งตัวเหมาจ่ายคนละ 9,000 บาท

3.4 ถ้าผู้เดินทางได้รับความช่วยเหลือค่าเครื่องแต่งตัวจากหน่วยงานใดๆ ทั้งในประเทศหรือต่างประเทศแล้วไม่อยู่ในลักษณะใดไม่มีสิทธิเบิกค่าเครื่องแต่งตัวอีก

3.5 ให้ถือปฏิบัติสำหรับผู้เดินทางที่ออกเดินทางจากประเทศไทยนับตั้งแต่วันที่หนังสือฉบับนี้มีผลใช้บังคับ

4. ข้าราชการ หรือลูกจ้างประจำที่เคยได้รับค่าเครื่องแต่งตัวในการเดินทางตามข้อ 3 มาแล้ว หรือเคยได้รับค่าเครื่องแต่งตัวจากทางราชการหรือรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายหรือระเบียบอื่นใดไม่ว่าจะเบิกจ่ายจากเงินงบประมาณหรือเงินนอกงบประมาณหรือเคยได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานใดๆ ทั้งในประเทศหรือต่างประเทศ ถ้าต้องเดินทางไปต่างประเทศตามข้อ 3 ให้มีสิทธิเบิกค่าเครื่องแต่งตัวอีกได้ เมื่อการเดินทางครั้งใหม่มีระยะเวลาห่างจากการเดินทางไปต่างประเทศครั้งสุดท้ายเกิน 2 ปี นับแต่วันที่เดินทางออกจากประเทศไทย หรือมีระยะเวลาห่างจากการเดินทางไปราชการประจำในต่างประเทศครั้งสุดท้ายเกิน 2 ปี นับแต่วันที่เดินทางกลับถึงประเทศไทย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดแจ้งให้หน่วยงานในสังกัดทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) อรรถ ธรรมโน

(นายอรรถ ธรรมโน)

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

กองกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร. 2739573

**ระเบียบกระทรวงการคลัง
ว่าด้วยการเบิกค่าเครื่องแต่งตัวข้าราชการที่เดินทางไป
ราชการต่างประเทศชั่วคราว (ฉบับที่ 2)**

พ.ศ. 2538

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 57 แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติม กระทรวงการคลังจึงกำหนดระเบียบว่าด้วยการเบิกค่าเครื่องแต่งตัวข้าราชการที่เดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกค่าเครื่องแต่งตัวข้าราชการที่เดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2538”

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้ยกเลิกความในข้อ 8 แห่งระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกค่าเครื่องแต่งตัวข้าราชการที่เดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว พ.ศ. 2526 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“6. ผู้ซึ่งเคยได้รับค่าเครื่องแต่งตัวในการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวมาแล้วตามข้อ 4(1) หรือเคยได้รับค่าเครื่องแต่งตัวจากทางราชการหรือรัฐวิสาหกิจ ตามกฎหมายหรือระเบียบอื่นใดไม่ว่าจะเบิกจ่ายจากเงินงบประมาณ หรือเงินนอกงบประมาณ หรือเคยได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานใดๆ ทั้งในประเทศหรือต่างประเทศ ถ้าต้องเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวที่มีใช้ประเทศตามบัญชีรายชื่อ ประเทศท้ายระเบียบนี้ ให้มีสิทธิเบิกค่าเครื่องแต่งตัวอีกได้ เมื่อการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวครั้งใหม่มีระยะเวลาห่างจากการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวครั้งสุดท้ายเกินกว่าสองปีนับแต่วันที่เดินทางออกจากประเทศไทย หรือมีระยะเวลาห่างจากการเดินทางไปราชการประจำในต่างประเทศครั้งสุดท้ายเกินกว่าสองปีนับแต่วันที่เดินทางกลับถึงประเทศไทย”

ประกาศ ณ วันที่ 31 พฤษภาคม พ.ศ. 2538

(ลงชื่อ) ธารินทร์ นิมมานเหมินท์

(นายธารินทร์ นิมมานเหมินท์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ควนมาก

ที่ กค 0528.7/ว 117

กระทรวงการคลัง

ถนนพระราม 6 กท. 10400

25 กันยายน 2539

เรื่อง การให้บริการของบริษัททัวร์ในการเดินทางไปต่างประเทศ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง อธิบดี อธิการบดี เลขาธิการ ผู้อำนวยการ

อ้างอิง ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของส่วนราชการ พ.ศ. 2534

ตามที่กระทรวงการคลังได้กำหนดหลักเกณฑ์ อัตรา และวิธีการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปฝึกอบรมเพื่อถือปฏิบัติ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ปรากฏว่า ในปัจจุบันส่วนราชการต่างๆ ได้มอบให้บริษัททัวร์จัดบริการเกี่ยวกับบัตรโดยสาร เครื่องบิน ค่าอาหาร ที่พัก ยานพาหนะและอื่นๆ สำหรับการเดินทางไปฝึกอบรมในต่างประเทศ ตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของส่วนราชการ พ.ศ. 2534 เนื่องจากสะดวกและคล่องตัวในการปฏิบัติ และขออนุมัติกระทรวงการคลังใช้ใบเสร็จรับเงินของบริษัททัวร์เป็นหลักฐานการจ่ายเป็นจำนวนมาก

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว เห็นว่า เนื่องจากการเดินทางไปดูงานในต่างประเทศตามหลักสูตรการฝึกอบรมในประเทศ กรณีให้ส่วนราชการผู้จัดฝึกอบรมเป็นผู้ดำเนินการเกี่ยวกับค่าอาหาร ค่าที่พัก และหรือค่ายานพาหนะ สำหรับบุคคลที่เกี่ยวข้องในการเดินทางไปดูงาน เป็นการไม่สะดวก ไม่คล่องตัวในการปฏิบัติและสิ้นเปลืองงบประมาณในภาพรวม ดังนั้น เพื่อให้การเบิกค่าใช้จ่ายเป็นไปในแนวทางเดียวกัน สะดวก คล่องตัวในการปฏิบัติ และประหยัด จึงเห็นสมควรให้หัวหน้าส่วนราชการผู้จัดฝึกอบรมพิจารณาใช้บริการของบริษัททัวร์ในการจัดอาหาร ที่พัก และพาหนะสำหรับการเดินทางไปดูงานในต่างประเทศตามหลักสูตรการฝึกอบรมในประเทศได้ โดยถือปฏิบัติดังนี้

1. ค่าอาหาร ค่าที่พัก และหรือค่าพาหนะ ไม่เกินอัตราที่กำหนดตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของส่วนราชการ พ.ศ. 2534 ภายได้เงื่อนไข ดังนี้

1.1 ค่าบัตรโดยสารเครื่องบินให้ส่วนราชการผู้จัดฝึกอบรมพิจารณาหลักเกณฑ์ตามมติคณะรัฐมนตรี เรื่อง การซื้อบัตรโดยสารเครื่องบินในการเดินทางไปต่างประเทศ และกำหนดเป็นเงื่อนไขให้บริษัททัวร์จัดบัตรโดยสารเครื่องบินของบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ให้สอดคล้องกับมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว

กรณีบริษัททัวร์ไม่สามารถจัดให้ใช้บริการของบริษัท การบินไทยฯ ตามวรรคแรก และจำเป็นต้องใช้บริการของสายการบินอื่น ให้เปรียบเทียบอัตราค่าบัตรโดยสารเครื่องบินของสายการบินอื่น

กับสายการบินไทยและหากอัตราค่าโดยสารของสายการบินอื่นต่ำกว่าอัตราของสายการบินไทยไม่น้อยกว่าร้อยละ 30 ให้ให้บริการของสายการบินอื่นได้ และให้แนบใบแจ้งราคาของบริษัทสายการบินประกอบการขอเบิก

1.2 ค่าพาหนะเดินทางภายในของต่างประเทศ ให้เบิกจ่ายเท่าที่จ่ายจริง

1.3 ค่าธรรมเนียมสนามบิน ค่าธรรมเนียมเข้าประเทศ (วีซ่า) ให้เบิกจ่ายเท่าที่จ่ายจริง

2. การเบิกค่าใช้จ่ายตามข้อ 1 ให้ใช้ใบเสร็จรับเงินของบริษัททัวร์ ซึ่งจะเป็นใบเสร็จรับเงินรายบุคคล หรือใบเสร็จรับเงินรวมตามระเบียบของทางราชการ เป็นหลักฐานการจ่ายก็ได้ และให้แนบภาคตัวโดยสารเครื่องบินประกอบการขอเบิก

กรณีใช้ใบเสร็จรับเงินรวม ให้แสดงรายการและจำนวนเงินค่าอาหาร ค่าที่พัก และหรือค่าพาหนะและให้เจ้าหน้าที่ที่หัวหน้าส่วนราชการผู้จัดฝึกอบรมมอบหมายเป็นผู้รับรองภาพถ่ายใบเสร็จรับเงิน

3. กรณีเดินทางไม่ครบเส้นทางและหรือระยะที่กำหนด เนื่องจากมีเหตุจำเป็น เช่น มีราชการด่วน ป่วย ฯลฯ ให้เบิกค่าใช้จ่ายของบุคคลดังกล่าวเฉพาะส่วนที่มีการเดินทางจริงและให้ใช้ใบเสร็จรับเงินของบริษัททัวร์เป็นหลักฐานการจ่ายได้

4. การเบิกค่าใช้จ่ายตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดข้างต้น ให้เบิกจ่ายสำหรับข้าราชการ หรือลูกจ้างประจำ ซึ่งเป็นผู้เข้ารับการฝึกอบรม ผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ในการจัดฝึกอบรม ผู้ที่ได้รับมอบหมายจากหัวหน้าส่วนราชการผู้จัดฝึกอบรมให้เป็นหัวหน้าคณะเพื่อกำกับดูแลการไปดูงานในต่างประเทศ และผู้สังเกตการณ์ที่จำเป็น ทั้งนี้ จำนวนผู้เดินทางให้อยู่ในดุลยพินิจของหัวหน้าส่วนราชการเจ้าของงบประมาณที่จะพิจารณาตามความจำเป็น เหมาะสม ประหยัด และเพื่อประโยชน์ของทางราชการ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือปฏิบัติ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) กมล จันทิมา

(นายกมล จันทิมา)

รองปลัดกระทรวง ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

สำนักการเงินการคลัง

ส่วนอนุมัติพิเศษ

โทร. 2739613 ต่อ 4462

ด่วนมาก

ที่ กค 0526.7/ว 140

กระทรวงการคลัง

ถนนพระราม 6 กท. 10400

29 ตุลาคม 2539

เรื่อง การเบิกจ่ายค่ากระเป่าเอกสาร

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง อธิบดี เลขาธิการ ผู้อำนวยการ ผู้อำนวยการ

ด้วยปัจจุบันส่วนราชการต่าง ๆ ได้จัดโครงการฝึกอบรมตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของส่วนราชการ พ.ศ. 2534 และการประชุมตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการประชุมระหว่างประเทศ พ.ศ. 2539 ในการดำเนินการดังกล่าวมีความจำเป็นต้องแจกกระเป่าให้กับผู้เข้าร่วมฝึกอบรม และประชุม เพื่อใส่เอกสารและขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลังเป็นจำนวนมาก ดังนั้น เพื่อความคล่องตัวและให้ส่วนราชการต่าง ๆ ถือปฏิบัติเป็นไปในแนวเดียวกัน กระทรวงการคลังจึงเห็นสมควรให้เบิกจ่ายค่ากระเป่าใส่เอกสารเท่าที่จ่ายจริง ดังนี้

1. การฝึกอบรมตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของส่วนราชการ พ.ศ. 2534 ในอัตราใบละไม่เกิน 300 บาท
2. การประชุมตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการประชุมระหว่างประเทศ พ.ศ. 2539 ในอัตราใบละไม่เกิน 500 บาท

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และถือปฏิบัติ ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) กมล จันทิมา

(นายกมล จันทิมา)

รองปลัดกระทรวงฯ ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

สำนักการเงินการคลัง

ส่วนอนุมัติพิเศษ

โทร. 2739024 ต่อ 4462

ที่ กค 0528.7/ว 141

กระทรวงการคลัง

ถนนพระราม 8 กท. 10400

31 ตุลาคม 2539

เรื่อง การเบิกค่าใช้จ่ายสมทบในการเดินทางไปฝึกอบรมในต่างประเทศ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง อธิบดี อธิการบดี เลขานุการ ผู้อำนวยการ

- อ้างถึง
1. ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของส่วนราชการ พ.ศ. 2534
 2. หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0502/ว 53 ลงวันที่ 1 มิถุนายน 2538
 3. หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ สร 0202/ว 70 ลงวันที่ 9 พฤษภาคม 2523
 4. หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร 0216/ว 288 ลงวันที่ 20 ธันวาคม 2538
 5. หนังสือกระทรวงการคลัง ค่วนที่สุด ที่ กค 0528.5/ว 118 ลงวันที่ 25 กันยายน 2539

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบรายละเอียดค่าใช้จ่ายที่ได้รับความช่วยเหลือ

ตามระเบียบที่อ้างถึง 1 ข้อ 8 วรรคท้าย กำหนดว่า การฝึกอบรมในต่างประเทศ กรณีได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานในต่างประเทศบางส่วน หากจำเป็นต้องเบิกค่าใช้จ่ายสมทบให้ขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลัง เนื่องจากขณะนี้มีส่วนราชการต่าง ๆ ขอเบิกค่าใช้จ่ายสมทบในการเดินทางไปฝึกอบรมในต่างประเทศเป็นจำนวนมาก เพื่อให้การเบิกค่าใช้จ่ายดังกล่าวมีความคล่องตัวและเพื่อให้การปฏิบัติเป็นไปในแนวทางเดียวกัน กระทรวงการคลังจึงเห็นสมควรอนุมัติให้เบิกจ่ายค่าใช้จ่ายสมทบตามข้อ 8 ของระเบียบที่อ้างถึง 1 ได้โดยไม่ต้องขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลังอีก ในวงเงินไม่เกินวงเงินที่ได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานในต่างประเทศ สำหรับรายการดังต่อไปนี้

1. ค่าโดยสารเครื่องบิน ให้เบิกจ่ายได้เท่าที่จ่ายจริง ไม่เกินสิทธิที่พึงได้รับโดยอนุโลมตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2528 และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยให้ถือปฏิบัติตามนัยหนังสือที่อ้างถึง 3 4 และ 5 ยกเว้น กรณีได้รับความช่วยเหลือค่าโดยสารเครื่องบินไป-กลับให้งดเบิกเงินสมทบค่าโดยสารเครื่องบินให้อีก และกรณีได้รับความช่วยเหลือค่าโดยสารเครื่องบินเพียงเที่ยวเดียว ให้เบิกค่าโดยสารเครื่องบินอีกหนึ่งเที่ยวในชั้นเดียวกับที่ได้รับความช่วยเหลือ แต่ต้องไม่สูงกว่าสิทธิที่พึงได้รับ

2. ค่าที่พัก ให้เบิกจ่ายได้เท่าที่จ่ายจริง ไม่เกินสิทธิที่พึงได้รับตามพระราชกฤษฎีกาฯ โดยอนุโลม ยกเว้น กรณีจัดสถานที่พักให้ที่ค้างคืนเบิกค่าที่พัก และกรณีที่ได้รับความช่วยเหลือค่าที่พักต่ำกว่าสิทธิ ให้เบิกสมทบเฉพาะส่วนที่ขาดตามจำนวนที่ได้จ่ายจริงโดยอนุโลมตามหลักเกณฑ์และอัตราแห่งพระราชกฤษฎีกาฯ ซึ่งเมื่อรวมกับค่าที่พักที่ได้รับความช่วยเหลือ จะต้องไม่เกินสิทธิที่พึงได้รับ

3. ค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทาง ให้เบิกจ่ายในลักษณะเหมาจ่ายตามสิทธิที่พึงได้รับตามพระราชกฤษฎีกา

โดยอนุโลม ยกเว้น

3.1 กรณีผู้ให้ความช่วยเหลือจัดเลี้ยงอาหารทุกมื้อ ให้งดเบิกเบี้ยเลี้ยงเดินทาง และกรณีจัดไม่ครบทุกมื้อ ให้เบิกจ่ายได้ตามความเหมาะสมไม่เกิน 2 ใน 3 ของอัตราเบี้ยเลี้ยงเดินทางเหมาจ่าย

3.2 กรณีที่ได้รับความช่วยเหลือต่ำกว่าสิทธิที่พึงได้รับ ให้เบิกจ่ายสมทบเฉพาะส่วนที่ขาดอยู่ได้ ซึ่งเมื่อรวมกับค่าเบี้ยเลี้ยงที่ได้รับความช่วยเหลือจะต้องไม่เกินอัตราตามสิทธิที่พึงได้รับ

ทั้งนี้ การนับเวลาเดินทางเพื่อคำนวณเบี้ยเลี้ยงเดินทางให้ถือปฏิบัติตามมาตรา 50 แห่งพระราชกฤษฎีกา

โดยอนุโลม

4. ค่าเครื่องแต่งตัว ให้เบิกจ่ายไม่เกินสิทธิที่พึงได้รับตามนัยหนังสือที่อ้างถึง 2

5. ค่าพาหนะระหว่างบ้านพักถึงสนามบิน (ไป-กลับ) ในประเทศ ให้เบิกจ่ายได้เท่าที่จ่ายจริงในวงเงินคนละไม่เกิน 600 บาท

6. ค่าธรรมเนียมการใช้สนามบิน และค่าธรรมเนียมวิชา ให้เบิกได้เท่าที่จ่ายจริง

ทั้งนี้ ให้ผู้เดินทางกรอกรายละเอียดในแบบรายละเอียดค่าใช้จ่ายที่ได้รับความช่วยเหลือที่แนบ พร้อมทั้งแนบสำเนาหนังสือของหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือ เพื่อเป็นหลักฐานประกอบการเบิกจ่ายด้วย กรณีที่หน่วยงานในต่างประเทศมีใ้ระบุวงเงินที่ให้ความช่วยเหลือ ให้ผู้เดินทางคำนวณวงเงินค่าใช้จ่ายที่ได้รับความช่วยเหลือโดยอิงอัตราตามสิทธิที่พึงได้รับตามระเบียบที่อ้างถึง 1

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) กมล จันทิมา

(นายกมล จันทิมา)

รองปลัดกระทรวงฯ ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

สำนักงานการเงินการคลัง

ส่วนอนุมัติพิเศษ

โทร. 2739024 ต่อ 4462

แบบรายละเอียดค่าใช้จ่ายที่ได้รับความช่วยเหลือ

หลักสูตร..... ณ ประเทศ.....

ตั้งแต่วันที่.....ถึงวันที่.....

ชื่อ.....

ตำแหน่ง.....ระดับ.....กอง.....

หน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือ.....

ค่าใช้จ่ายที่ได้รับความช่วยเหลือ

1. ค่าโดยสารเครื่องบิน เส้นทาง.....	ในวงเงิน.....บาท
2. ค่าที่พัก อัตราวันละ..... บาท จำนวน.....วัน	ในวงเงิน.....บาท
3. ค่าเบี้ยเลี้ยง อัตราวันละ..... บาท จำนวน.....วัน	ในวงเงิน.....บาท
4.	ในวงเงิน.....บาท
5.	ในวงเงิน.....บาท
6.	ในวงเงิน.....บาท
	รวมเป็นเงิน.....บาท

ค่าใช้จ่ายที่ขอเบิกสมทบ

1. ค่าโดยสารเครื่องบิน เส้นทาง.....	ในวงเงิน.....บาท
2. ค่าที่พัก อัตราวันละ..... บาท จำนวน.....วัน	ในวงเงิน.....บาท
3. ค่าเบี้ยเลี้ยง อัตราวันละ..... บาท จำนวน.....วัน	ในวงเงิน.....บาท
4. ค่าเครื่องแต่งตัว	ในวงเงิน.....บาท
5. ค่าพาหนะรับจ้างระหว่างบ้านพักถึงสนามบินในประเทศ	ในวงเงิน.....บาท
6. ค่าธรรมเนียมสนามบินในประเทศ	ในวงเงิน.....บาท
7. ค่าธรรมเนียมสนามบินในต่างประเทศ	ในวงเงิน.....บาท
8. ค่าธรรมเนียมวีซ่า	ในวงเงิน.....บาท
	รวมเป็นเงิน.....บาท

ขอรับรองว่าข้อความข้างต้นเป็นจริง

ลงชื่อ.....ผู้เดินทาง

...../...../.....

ด่วนที่สุด

ที่ กค 0526.5/ว 143

กระทรวงการคลัง

ถนนพระราม 6 กท. 10400

7 พฤศจิกายน 2539

เรื่อง การเบิกค่าเบี่ยงเนื่องในการเดินทางไปฝึกอบรม

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง อธิบดี อธิการบดี เลขาธิการ ผู้อำนวยการ

อ้างถึง 1. ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของส่วนราชการ พ.ศ. 2534

2. หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0502/ว 9 ลงวันที่ 26 มกราคม 2537

3. หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0526.5/ว 8 ลงวันที่ 31 มกราคม 2539

ตามที่กระทรวงการคลังได้กำหนดหลักเกณฑ์การเบิกค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมกรณีต่างๆ เพิ่มขึ้นจากที่กำหนดในระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของส่วนราชการ พ.ศ. 2534 เพื่อถือปฏิบัติ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว เห็นสมควรวางหลักเกณฑ์การนับเวลาเพื่อคำนวณเบี่ยงเนื่องในการเดินทางไปและกลับ สำหรับการเดินทางไปฝึกอบรม กรณีที่ผู้จัดฝึกอบรมเป็นผู้จัดหรือติดต่อประสานงานในเรื่องอาหารระหว่างการฝึกอบรมให้ เพื่อให้การเบิกค่าเบี่ยงเนื่องเดินทางเป็นไปในแนวทางเดียวกันเหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน และความคล่องตัวในการปฏิบัติ โดยเพิ่มเติมจากหนังสือที่อ้างถึง ดังนี้

1. การเดินทางไปฝึกอบรม ให้นับเวลาในการเดินทางดังนี้

1.1 กรณีที่หลักสูตรหรือโครงการฝึกอบรมมิได้กำหนดให้มีการลงทะเบียน ให้นับเวลาเดินทางตั้งแต่เวลาเดินทางออกจากที่อยู่ ที่พัก หรือสถานที่ปฏิบัติราชการ ถึงเวลาเริ่มการฝึกอบรม

1.2 กรณีที่หลักสูตรหรือโครงการฝึกอบรม กำหนดให้มีการลงทะเบียน ให้นับเวลาเดินทางตั้งแต่เวลาเดินทางออกจากที่อยู่ ที่พัก หรือสถานที่ปฏิบัติราชการ จนถึงเวลาสิ้นสุดการลงทะเบียน

2. การเดินทางกลับ ให้นับเวลาเดินทางตั้งแต่เวลาสิ้นสุดการฝึกอบรม ตามที่กำหนดในหลักสูตรหรือโครงการ จนถึงเวลาเดินทางกลับถึงที่อยู่ ที่พัก หรือสถานที่ปฏิบัติราชการ

3. ให้นำเวลาการเดินทางไปและกลับ ตามข้อ 1 และข้อ 2 มาคำนวณรวมกันเพื่อเบิกเบี่ยงเนื่องเดินทางได้ ดังนี้

3.1 กรณีหลักสูตรการฝึกอบรมมีระยะเวลาไม่เกิน 60 วัน ให้เบิกเบี่ยงเนื่องเดินทางในคราวเดียวกัน เมื่อเสร็จสิ้นการฝึกอบรม

3.2 กรณีหลักสูตรการฝึกอบรมมีระยะเวลาเกินกว่า 80 วัน ซึ่งวิธีการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของส่วนราชการตามหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0502/ว 76 ลงวันที่ 7 มิถุนายน 2534 กำหนดให้เบิกจ่ายเงินยืมให้แก่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมและผู้สังเกตการณ์เป็นงวด ๆ ละไม่เกิน 80 วัน นั้น ให้นำช่วงเวลาเดินทางไปฝึกอบรมรวมกับช่วงเวลาเดินทางกลับ เพื่อเบิกค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางเมื่อการฝึกอบรมเสร็จสิ้นได้ โดยไม่ถือเป็นค่าใช้จ่ายค้างเบิกข้ามปี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) กมล จันทิมา

(นายกมล จันทิมา)

รองปลัดกระทรวงฯ ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

สำนักการเงินการคลัง

ส่วนกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร. 2739573

ที่ กค 0528.7/ว.8700

กระทรวงการคลัง

ถนนพระราม 6 กท.10400

20 กุมภาพันธ์ 2540

เรื่อง การเบิกค่าใช้จ่ายในการจ้างจัดฝึกอบรมของส่วนราชการ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง อธิบดี เลขาธิการ ผู้อำนวยการ

อ้างถึง ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของส่วนราชการ พ.ศ. 2534

ตามที่กระทรวงการคลังได้กำหนดหลักเกณฑ์ อัตราและวิธีการเบิกค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมเพื่อถือปฏิบัติไว้แล้ว นั้น ปรากฏว่าในปัจจุบันส่วนราชการต่างๆ ได้จ้างหน่วยงานราชการและหรือเอกชนภายในประเทศ จัดฝึกอบรมภายในประเทศโดยหลักสูตรหรือโครงการได้กำหนดให้มีการดูงานในประเทศและหรือในต่างประเทศ ตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของส่วนราชการ พ.ศ. 2534 เนื่องจากสะดวก และคล่องตัวในการปฏิบัติ และขออนุมัติกระทรวงการคลังเบิกค่าใช้จ่ายในการจ้างจัดฝึกอบรมดังกล่าวเป็นจำนวนมาก

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว เห็นว่า เพื่อให้การเบิกค่าใช้จ่ายในการจ้างจัดฝึกอบรมเป็นไปในแนวเดียวกัน สะดวกและคล่องตัวในการปฏิบัติ จึงเห็นสมควรให้หัวหน้าส่วนราชการเจ้าของงบประมาณพิจารณาใช้บริการของหน่วยราชการอื่น และหรือเอกชนภายในประเทศจัดฝึกอบรมภายในประเทศ ซึ่งหลักสูตรหรือโครงการฝึกอบรมดังกล่าวจะกำหนดให้มีการดูงานในประเทศและหรือในต่างประเทศหรือไม่ก็ตาม โดยให้เบิกค่าใช้จ่ายในการจ้างจัดฝึกอบรมในลักษณะเหมาจ่ายได้ ในวงเงินการจ้างเหมาจัดฝึกอบรมให้อยู่ภายใต้หลักเกณฑ์การคิดวงเงินค่าจ้างเหมา ดังนี้

1. ค่าใช้จ่ายในการจัดฝึกอบรมตามหลักเกณฑ์และอัตราตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของส่วนราชการ พ.ศ. 2534 หมวด 2 ข้อ 14 และระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของส่วนราชการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2539

2. ค่าตอบแทนหน่วยงานผู้รับจ้างจัดฝึกอบรมและค่าตอบแทนผู้จัดทำโครงการฝึกอบรมแต่ละรายการให้เบิกจ่ายในอัตราร้อยละ 10 ของค่าใช้จ่าย ข้อ 1

3. ค่าอาหาร ค่าที่พัก และหรือค่ายานพาหนะ ในการดูงานภายในประเทศและหรือต่างประเทศ ตามหลักเกณฑ์และอัตราตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของส่วนราชการ พ.ศ. 2534 ภายได้เงื่อนไข ดังนี้

3.1 คำบัตรโดยสารเครื่องบินให้พิจารณาหลักเกณฑ์ตามมติคณะรัฐมนตรี เรื่องการซื้อบัตรโดยสารเครื่องบินในการเดินทางไปต่างประเทศ และกำหนดเป็นเงื่อนไข ให้หน่วยงานผู้รับจ้างจัดฝึกอบรมจัดบัตรโดยสารเครื่องบินของ บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ให้สอดคล้องกับมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว กรณีหน่วยงานผู้รับจ้างจัดฝึกอบรมไม่สามารถจัดให้ใช้บริการของบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ตามวรรคแรก และจำเป็นต้องใช้บริการของสายการบินอื่น ให้เปรียบเทียบอัตราค่าบัตรโดยสารเครื่องบินของสายการบินอื่นกับสายการบินไทย หากอัตราค่าโดยสารของสายการบินอื่นต่ำกว่าอัตราค่าโดยสารของสายการบินไทยไม่น้อยกว่าร้อยละ 30 ให้ใช้บริการของสายการบินอื่นได้ และให้แนบใบแจ้งราคาของบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ประกอบการจ่ายด้วย

3.2 ค่าพาหนะเดินทางภายในของต่างประเทศ ให้เบิกจ่ายเท่าที่จ่ายจริง

3.3 ค่าธรรมเนียมสนามบิน ค่าธรรมเนียมเข้าประเทศ (วีซ่า) ให้เบิกจ่ายเท่าที่จ่ายจริง

4. การเบิกค่าใช้จ่ายตามข้อ 1-3 ให้ใช้ใบเสร็จรับเงินของหน่วยงานผู้รับจ้างจัดฝึกอบรมเป็นหลักฐานการจ่าย และให้แนบภาคตัวโดยสารเครื่องบินพร้อมใบเสร็จรับเงินของสายการบินประกอบการจ่ายด้วย

5. กรณีเดินทางไปศึกษาดูงานไม่ครบเส้นทางและหรือระยะที่กำหนด หรือกรณีไม่มีการเดินทางเนื่องจากมีเหตุจำเป็น เช่น มีราชการด่วน ป่วย ฯลฯ ให้เบิกค่าใช้จ่ายของบุคคลดังกล่าวเฉพาะส่วนที่มีการเดินทางจริง และให้ใช้ใบเสร็จรับเงินของหน่วยงานผู้รับจ้างจัดฝึกอบรมเป็นหลักฐานการจ่ายได้

6. การเบิกค่าใช้จ่ายตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดตามข้อ 1-3 ให้เบิกจ่ายสำหรับข้าราชการหรือลูกจ้างประจำ ซึ่งเป็นผู้รับการฝึกอบรม และผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ในการประสานการจัดฝึกอบรม ทั้งนี้ จำนวนบุคคลดังกล่าวให้อยู่ในดุลยพินิจของหัวหน้าส่วนราชการเจ้าของงบประมาณที่จะพิจารณาตามความจำเป็น เหมาะสม ประหยัด และเพื่อประโยชน์ของทางราชการ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือปฏิบัติ ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) กมล จันทิมา

(นายกมล จันทิมา)

รองปลัดกระทรวงฯ ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

สำนักการเงินการคลัง

ส่วนอนุมัติพิเศษ

โทร. 2739024 ต่อ 4463

ที่ สร 0403/ว 16

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

6 มีนาคม 2512

เรื่อง ค่าใช้จ่ายในการเดินทางของข้าราชการผู้เข้ารับการศึกษาหรืออบรมภาษาต่างประเทศเพิ่มเติม
เรียน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือที่ กค 0502/4540 ลงวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2512

ด้วยกระทรวงการคลังได้เสนอเห็นควรวางระเบียบเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินค่าใช้จ่ายในการเดินทางของข้าราชการผู้เข้ารับการศึกษาหรืออบรมภาษาต่างประเทศเพิ่มเติมก่อนเข้ารับการศึกษาหรือปฏิบัติงานในต่างประเทศ รวม 3 ประการ มาเพื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณา ความละเอียดปรากฏตามสำเนาหนังสือของกระทรวงการคลังที่ได้ส่งมาพร้อมนี้

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ 4 มีนาคม 2512 ลงมติเห็นชอบด้วยตามความเห็นของกระทรวงการคลัง

จึงเรียนมาเพื่อถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง
(ลงชื่อ) มนูญ บริสุทธิ์
(นายมนูญ บริสุทธิ์)
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ที่ กค 0502/4540

กระทรวงการคลัง

20 กุมภาพันธ์ 2512

เรื่อง ค่าใช้จ่ายในการเดินทางของข้าราชการผู้เข้ารับการศึกษาหรืออบรมภาษาต่างประเทศเพิ่มเติม
เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

1. ข้าราชการที่สมัครขอรับทุนไปศึกษาหรือดูงานในต่างประเทศนั้น บางกรณีปรากฏว่า มีความรู้ภาษาอังกฤษไม่เพียงพอ จำเป็นต้องเข้ารับการอบรมภาษาอังกฤษก่อนเข้ารับการคัดเลือก ในกรณีเช่นนี้ ถ้าเป็นข้าราชการในส่วนภูมิภาค กรมเจ้าสังกัดมักจะใช้วิธีออกคำสั่งให้เดินทางมาราชการที่พระนคร เป็นการทำให้ข้าราชการผู้นั้นมีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ได้แก่ ค่าพาหนะ ค่าเบี้ยเลี้ยง และ ค่าเช่าที่พัก มีตัวอย่างข้าราชการที่จังหวัดศรีสะเกษเดินทางไปยังพระนคร เพื่อรับการอบรมภาษาอังกฤษ เบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ รวมทั้งสิ้น 10,807 บาท 50 สตางค์

2. สำนักงานกรมการตรวจเงินแผ่นดินที่ 9 ได้ทักท้วงการเบิกเงินของข้าราชการผู้นี้ โดยเห็นว่าไม่มีสิทธิเบิกตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ และให้นำเงินที่ได้เบิกไปแล้วส่งคืน

3. กรมและกระทรวงเจ้าสังกัดของข้าราชการผู้ถูกทักท้วงได้ขอให้กระทรวงการคลังพิจารณาล้างการทักท้วงให้โดยชี้แจงว่า ข้าราชการผู้นั้นได้ปฏิบัติไปตามคำสั่งของกรมเจ้าสังกัด จึงน่าจะมีสิทธิเบิกค่าพาหนะ ค่าเบี้ยเลี้ยง และค่าเช่าที่พัก ตามพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวได้

4. ประเด็นของเรื่องนี้อยู่ที่ว่าการที่ข้าราชการต้องมาอบรมภาษาอังกฤษนี้สมควรหรือไม่ที่จะถือว่าเป็นการมาปฏิบัติราชการตลอดเวลาที่รับการอบรม ซึ่งในกรณีข้าราชการจังหวัดศรีสะเกษกล่าวในข้อ 1 เป็นเวลาถึง 8 เดือนเศษ

5. กระทรวงการคลังเห็นว่า การที่ข้าราชการขอรับทุนศึกษาหรือดูงานนั้นเป็นความสมัครใจของข้าราชการเอง แม้การเดินทางไปต่างประเทศเพื่อศึกษาหรือดูงานเมื่อได้รับทุนแล้ว ก็ไม่มีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางตามพระราชกฤษฎีกา แต่คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้ช่วยเหลือในบางกรณีเป็นพิเศษ เช่น ในกรณีที่รัฐบาลผู้ให้ทุนออกค่าพาหนะให้สำหรับเที่ยวไปหรือเที่ยวกลับเพียงเที่ยวเดียว คณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุญาตให้กรมเจ้าสังกัดจ่ายค่าพาหนะสมทบให้ได้อีกหนึ่งเที่ยว ซึ่งข้อมติต้องถือว่าเป็นการสงเคราะห์ข้าราชการเป็นพิเศษ ไม่เกี่ยวกับสิทธิตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ ด้วยเหตุนี้ กระทรวงการคลังจึงเห็นว่า ข้อทักท้วงของสำนักงานกรมการตรวจเงินแผ่นดินที่ 9 น่าจะชอบด้วยเหตุผล อีกประการหนึ่ง ถ้าขอมให้ถือว่าการเดินทางมายังพระนครเพื่อรับการอบรมภาษาอังกฤษเป็นการมาปฏิบัติราชการแล้วอาจมีปัญห่อื่นตามมาได้อีกมากมายเช่น ถ้าเกิดอุบัติเหตุ ข้าราชการ

ผู้นั้นได้รับบาดเจ็บถึงทุพพลภาพหรือถึงตาย ก็อาจเกิดสิทธิเกี่ยวกับบำเหน็จบำนาญพิเศษครั้งนี้เป็นต้น

6. เรื่องนี้ทางราชการยังไม่ได้วางระเบียบไว้แน่ชัด การปฏิบัติของส่วนราชการต่างๆ จึงอาจลักลั่นกันอยู่ กระทรวงการคลังจึงเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอกณะรัฐมนตรีพิจารณาว่า

(ก) การเดินทางมาอบรมภาษาอังกฤษในจังหวัดพระนครก่อนที่จะรับทุนศึกษาหรือดูงานในต่างประเทศ จะให้ถือได้หรือไม่ว่าเป็นการมาปฏิบัติราชการตลอดเวลาที่รับการอบรม

(ข) ถ้าไม่ถือว่าเป็นการมาปฏิบัติราชการ จะสมควรช่วยเหลือข้าราชการซึ่งมารับการอบรมหรือไม่ เพียงใด

(ค) ในกรณีที่ได้มีการเบิกและจ่ายเงินค่าพาหนะ ค่าเบี้ยเลี้ยง และค่าเช่าที่พักไปแล้ว จะผ่อนผันให้หรือไม่เพียงใด

7. ปัญหาตามข้อ 6 (ก) นั้น กระทรวงการคลังเห็นว่า ไม่น่าจะถือว่าเป็นการมาปฏิบัติราชการ

ปัญหาตามข้อ 6 (ข) นั้น กระทรวงการคลังเห็นว่า ถ้าจะอนุโลมตามเกณฑ์ช่วยเหลือค่าพาหนะเดินทางไปต่างประเทศ ก็อาจช่วยเหลือเฉพาะค่าพาหนะเดินทางให้ ซึ่งอาจให้เบิกได้ทั้งเที่ยวไปและเที่ยวกลับ แต่ไม่ให้เบิกค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก หรือค่าใช้จ่ายอย่างอื่น

ส่วนปัญหาตามข้อ 6 (ค) นั้น เห็นว่า เพื่อให้เรื่องเสร็จไป หากคณะรัฐมนตรีจะโปรดผ่อนผันให้ก็เป็นการสมควร ทั้งนี้ หมายความว่าเฉพาะกรณีที่ได้มีการอบรมเสร็จสิ้นไปแล้วก่อนวันที่คณะรัฐมนตรีลงมติ หากผู้ใดเบิกค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าเช่าที่พักไปแล้วหรือไม่ได้เบิก ก็ให้เป็นอันแล้วกันไปไม่ต้องเรียกส่งคืน หรือเบิกชดใช้ให้ ส่วนกรณีที่การอบรมยังไม่เสร็จสิ้น หากผู้ใดได้เบิกเงินค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าเช่าที่พักไปแล้ว ก็ให้จ่ายต่อไปได้อีกไม่เกิน 7 วัน นับแต่วันที่คณะรัฐมนตรีลงมติ ค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าเช่าที่พักหลังจากนั้นให้นำส่งคืนเสียทั้งสิ้น สำหรับผู้ที่ยังมิได้เบิกเงินค่าเบี้ยเลี้ยงหรือค่าเช่าที่พัก ก็ให้เป็นอันแล้วกันไป ไม่ให้เบิกชดใช้อีกเช่นกัน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอกณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ส. วินิจฉัยกุล

(นายเสริม วินิจฉัยกุล)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

กองระบบบัญชีและการคลัง

กรมบัญชีกลาง

ที่ นร 1002/ว 23

สำนักนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม. 10300

20 กรกฎาคม 2533

เรื่อง ข้อหารือเกี่ยวกับระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. 2520

เรียน เวียน กระจ่าง ทบวง กรม

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ สร 1004/777 ลงวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2522

ด้วยได้มีข้าราชการร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ ขอให้พิจารณาช่วยเหลือให้ผู้ร้องทุกข์ได้เบิกค่าเดินทาง กรณีที่ผู้ร้องทุกข์ได้รับอนุมัติให้ไปฝึกอบรม ณ ต่างประเทศแต่ไม่ได้รับอนุมัติให้เบิกค่าเดินทาง ซึ่งคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ได้พิจารณาจากระเบียบและข้อกฎหมายแล้ว เห็นว่ามีเหตุผลไม่เพียงพอ จึงได้เสนอนายกรัฐมนตรีให้มีคำสั่งยกเรื่องร้องทุกข์นี้เสีย

เนื่องจากในชั้นการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ดังกล่าว คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ได้พิจารณาเห็นด้วยกับหนังสือสำนักนายกรัฐมนตรีตามสิ่งที่ส่งมาด้วยนี้ ซึ่งตอบข้อหารือของกระทรวงอุตสาหกรรมเกี่ยวกับการไปศึกษา ฝึกอบรม และดูงาน ณ ต่างประเทศ ด้วยทุนประเภท 1 ตามนัยระเบียบว่าด้วยการให้ข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรมและดูงาน ณ ต่างประเทศ พ.ศ. 2512 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ว่าข้าราชการตามที่กระทรวงอุตสาหกรรมหรือไปนั้น ไปต่างประเทศตามนัยข้อ 22 วรรคหนึ่ง แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. 2520 ซึ่งนอกจากจะต้องปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการให้ข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรม และดูงาน ณ ต่างประเทศ พ.ศ. 2512 และที่แก้ไขเพิ่มเติมแล้ว ยังต้องปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. 2520 อีกด้วย แต่เนื่องจากการตอบข้อหารือดังกล่าวสำนักนายกรัฐมนตรียังมีได้แจ้งเวียนให้ส่วนราชการอื่น ๆ ได้ทราบ คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์เห็นว่า หากมีได้แจ้งเวียนให้ส่วนราชการต่าง ๆ ทราบทั่วกันแล้ว อาจทำให้การปฏิบัติของส่วนราชการแตกต่างกันไป จึงมีข้อเสนอแนะต่อนายกรัฐมนตรี ขอให้สำนักนายกรัฐมนตรีส่งสำเนาหนังสือตอบข้อหารือดังกล่าว ให้ส่วนราชการต่าง ๆ ทราบด้วย

สำนักนายกรัฐมนตรีจึงขอส่งสำเนาหนังสือ ที่ สร 1004/777 ลงวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2522 มาเพื่อโปรดทราบ และถือเป็นแนวปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) กมล สนธิเกษตริน

(นายกมล สนธิเกษตริน)

รองปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

กองกฎหมายและระเบียบกลาง

โทร 2822694

ที่ สร 1004/777

สำนักนายกรัฐมนตรี

20 กุมภาพันธ์ 2522

เรื่อง ขอรื้อเกี่ยวกับระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. 2520

เรียน ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

อ้างถึง หนังสือที่ ออก 0501/271 ลงวันที่ 11 มกราคม 2522

ตามหนังสือที่อ้างถึง กระทรวงอุตสาหกรรมได้หรือเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. 2520 ไปเพื่อสำนักนายกรัฐมนตรีพิจารณา รวม 2 ประการ คือ

1. เรื่องการลาพักผ่อนประจำปี กระทรวงอุตสาหกรรมขอทราบว่า ตามเจตนารมณ์ของระเบียบการลาฯ ประสงค์จะให้ข้าราชการซึ่งอยู่ระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการได้มีสิทธิลาพักผ่อนประจำปีด้วยหรือไม่

2. เรื่องการลาไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติการวิจัย ณ ต่างประเทศ กระทรวงอุตสาหกรรมขอทราบว่า ตามเจตนารมณ์ของระเบียบการลาฯ ประสงค์จะให้ข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการวิจัย ณ ต่างประเทศด้วยทุนประเภทใดบ้าง ต้องเสนอใบลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาต ซึ่งกระทรวงอุตสาหกรรมมีความเห็นว่าการไปศึกษา ฝึกอบรม และดูงาน ณ ต่างประเทศ ด้วยทุนประเภท 1 เป็นการไปปฏิบัติราชการ

ดังกล่าวละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

สำนักนายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้ว ขอเรียนดังนี้

1. ตามนัยแห่งมาตรา 46 ของพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 เวลาว่างทดลองปฏิบัติราชการนับเป็นเวลารับราชการ ตามนัยระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการ ข้อ 18

สำหรับปัญหาที่หารือมา ข้าราชการที่ได้รับการบรรจุเข้ารับราชการในวันที่ 1 เมษายน เมื่อนับเวลาราชการถึงสิ้นปีงบประมาณได้ครบ 6 เดือนพอดี และช่วงเวลาดังกล่าวอยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการนั้น ในระยะเวลาตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน ถึงวันที่ 30 กันยายน ข้าราชการดังกล่าวยังไม่สามารถขอลาพักผ่อนได้เพราะยังปฏิบัติราชการไม่ครบ 6 เดือน เมื่อถึงวันที่ 1 ตุลาคม ซึ่งข้าราชการผู้นั้นได้ปฏิบัติงานมาครบ 6 เดือนแล้ว จึงมีสิทธิขอลาพักผ่อนได้ ถึงแม้ว่าข้าราชการผู้นั้นไม่สามารถขอลาพักผ่อนประจำปีในรอบปีที่ผ่านมาข้างต้นได้ เพราะเป็นเวลาสิ้นปีงบประมาณแล้ว แต่ก็จะสะสมวันที่ยังไม่ได้ลานั้นไปรวมเข้าในปีงบประมาณต่อไปได้

2. ข้าราชการจะต้องมาประจำปฏิบัติราชการตามตำแหน่งหน้าที่ จะหยุดมาปฏิบัติราชการได้ก็ต่อเมื่อได้รับอนุญาตให้ลาหยุดจากผู้บังคับบัญชา และจะลาหยุดได้เพราะเหตุตามที่กล่าวไว้ในข้อ 7 แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. 2520 เท่านั้น การไปศึกษา ฝึกอบรม และดูงาน ณ ต่างประเทศด้วยทุนประเภท 1 ตามนัยแห่งระเบียบว่าด้วยการให้ข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรม และดูงาน ณ ต่างประเทศ พ.ศ. 2512 เข้าลักษณะเป็นการไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติการวิจัย และเป็นการไปต่างประเทศ ตามนัยข้อ 22 วรรค 1 แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. 2520 ส่วนการอนุมัติของผู้บังคับบัญชาตามนัยแห่งระเบียบว่าด้วยการให้ข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรม และดูงาน ณ ต่างประเทศ พ.ศ. 2512 เป็นการให้ความเห็นชอบว่าข้าราชการผู้ใดเป็นผู้เหมาะสมที่จะไปศึกษา ฝึกอบรม หรือดูงาน ณ ต่างประเทศ ในสาขาวิชาใดอันเป็นความจำเป็นและความต้องการของทางราชการ ซึ่งเมื่อข้าราชการผู้นั้นจะไปศึกษา ฝึกอบรม หรือดูงาน โดยจะต้องหยุดราชการไป ก็จะต้องขอลาหยุดราชการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. 2520 อีกชั้นหนึ่ง ทั้งนี้ โดยนัยข้อ 5 แห่งระเบียบนี้ ก็นอกจากจะต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามระเบียบว่าด้วยการให้ข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรม และดูงาน ณ ต่างประเทศ พ.ศ. 2512 แล้ว ยังต้องปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. 2520 อีกด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) เรียม เกษสาคร

(นายเรียม เกษสาคร)

รองปลัดสำนักฯ ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

ที่ นร (กวพ) 1204/ว 286

สำนักนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม. 10300

11 มกราคม 2539

เรื่อง การจัดหาพัสดุในการฝึกอบรมของส่วนราชการ

เรียน ปลัดกระทรวงการคลัง

สืบเนื่องจากที่ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของส่วนราชการ พ.ศ. 2534

ข้อ 14 กำหนดว่า

“ข้อ 14 ค่าใช้จ่ายในการจัดฝึกอบรม ได้แก่

- (1) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการใช้และการตกแต่งสถานที่ฝึกอบรม
- (2) ค่าใช้จ่ายในพิธีเปิด-ปิด การฝึกอบรม
- (3) ค่าวัสดุ เครื่องเขียน และอุปกรณ์
- (4) ค่าพิมพ์และเขียนใบประกาศนียบัตร
- (5) ค่าพิมพ์เอกสารและสิ่งตีพิมพ์
- (6) ค่าใช้จ่ายในการติดต่อสื่อสาร
- (7) ค่าเช่าอุปกรณ์ต่างๆ ในการฝึกอบรม
- (8) ค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นในการจัดฝึกอบรม
- (9) ค่าอาหารว่างและเครื่องดื่ม
- (10) ค่าสมนาคุณวิทยากร
- (11) ค่าอาหาร
- (12) ค่าเช่าที่พัก
- (13) ค่ายานพาหนะ

ค่าใช้จ่ายตาม (1) ถึง (8) ให้เบิกจ่ายได้เท่าที่จ่ายจริง ไม่เกินราคามาตรฐานที่กระทรวงการคลังกำหนด (ถ้ามี)

ค่าใช้จ่ายตาม (9) สำหรับบุคคลตามข้อ 9 และข้อ 10 ให้เบิกจ่ายได้เท่าที่จ่ายจริงไม่เกินอัตราตามบัญชีหมายเลข 2

ค่าใช้จ่ายตาม (10) ถึง (13) ให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และอัตราตามข้อ 16 ข้อ 16 ข้อ 17 และ ข้อ 18”

คณะกรรมการว่าด้วยการพัสดุ (กพ.) พิจารณาแล้วเห็นว่า ค่าใช้จ่ายในการจัดฝึกอบรมตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการพัสดุ (กพ.) พิจารณาแล้วเห็นว่า ค่าใช้จ่ายในการจัดฝึกอบรมของส่วนราชการ พ.ศ. 2534 ข้อ 14(9) ค่าอาหารว่างและเครื่องดื่ม (11) ค่าอาหาร และ (12) ค่าเช่าที่พัก ในบางกรณีเข้าข่ายเป็นการจัดหาพัสดุ ซึ่งส่วนราชการจะต้องถือปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. 2535 แต่อาจทำให้เกิดปัญหาอุปสรรคขัดข้องแก่การปฏิบัติงาน ประกอบกับรายการค่าใช้จ่ายดังกล่าวนี้ ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการพัสดุ (กพ.) พ.ศ. 2534 ได้กำหนดหลักเกณฑ์และอัตราค่าใช้จ่ายไว้แล้ว ดังนั้น เพื่อความสะดวกและคล่องตัวในการปฏิบัติงานของส่วนราชการต่างๆ กพ. อาศัยอำนาจตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. 2535 ข้อ 12 (2) และ (5) จึงขอข้อมความเข้าใจส่วนราชการต่างๆ ให้ดำเนินการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายดังกล่าว ตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการพัสดุ (กพ.) พ.ศ. 2534 ได้ โดยไม่ต้องถือปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. 2535

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และแจ้งให้ส่วนราชการในสังกัดทราบต่อไปด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ผาณิต นิตินนท์ประภาส

(นางผาณิต นิตินนท์ประภาส)

รองปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

คณะกรรมการว่าด้วยการพัสดุ

ฝ่ายเลขานุการ

โทร. 2825827, 2829412

โทรสาร 2827898

ที่ กค 0502/1786

กระทรวงการคลัง

ถนนพระรามที่ 6 กท 10400

14 มกราคม 2535

เรื่อง ทหารเรือเกี่ยวกับการเบิกเงินค่าลงทะเบียน

เรียน อธิบดีกรมการประกันภัย

อ้างถึง หนังสือกรมการประกันภัยถึงกรมบัญชีกลาง ที่ พณ 0501/9535 ลงวันที่ 14 พฤศจิกายน 2534

ด้วยกรมบัญชีกลางรายงานว่า กรมการประกันภัยแจ้งว่า สำนักฝึกอบรม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ขอให้ส่งข้าราชการเข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตร "สถิติสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์" ระหว่างวันที่ 21-31 ตุลาคม 2534 และจะต้องเสียค่าลงทะเบียนคนละ 2,900 บาท โดยจะต้องสมัครเข้ารับการฝึกอบรมและชำระค่าลงทะเบียนให้เสร็จสิ้นก่อนวันที่ 1 ตุลาคม 2534 จึงขอหารือว่า ค่าใช้จ่ายในการลงทะเบียนดังกล่าวจะถือเป็นค่าใช้จ่ายของงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. 2534 หรือ พ.ศ. 2535 นั้น

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า ในหลักการค่าใช้จ่ายดังกล่าวถึงกำหนดชำระหรือได้รับใบแจ้งหนี้ในปีใด ถือเป็นค่าใช้จ่ายในปีนั้น กรณีที่ทหารเรือ เมื่อกรมการประกันภัยจะต้องชำระค่าลงทะเบียนให้เสร็จสิ้นก่อนวันที่ 1 ตุลาคม 2534 จึงถือเป็นค่าใช้จ่ายของปีงบประมาณ พ.ศ. 2534

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ทวีเกียรติ กฤษณามระ

(นายทวีเกียรติ กฤษณามระ)

รองปลัดกระทรวงฯ ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

กองกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร. 2739561

ที่ กค 0502/3849

กรมบัญชีกลาง

ถนนพระรามที่ 6 กท 10400

11 สิงหาคม 2538

เรื่อง การเบิกค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยนเรศวร

อ้างถึง หนังสือมหาวิทยาลัยนเรศวร ที่ ทม 1901/3415 ลงวันที่ 3 พฤษภาคม 2538

ตามที่แจ้งว่า ภาควิชาคณิตศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ ได้จัดการอบรมเชิงปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ชั้น ๓ มหาวิทยาลัยนเรศวร 4 หลักสูตร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้บุคลากรในหน่วยต่างๆ และบุคคลทั่วไป มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบคอมพิวเตอร์เพื่อให้สามารถนำไปใช้พัฒนางานของตน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยจัดเก็บค่าใช้จ่ายเป็นค่าลงทะเบียนในการอบรมจากผู้เข้ารับการอบรมที่เป็นข้าราชการ จากส่วนราชการอื่น และบุคคลภายนอก หลักสูตรละ 1,500 บาท ส่วนผู้เข้ารับการอบรมที่เป็นข้าราชการภายในมหาวิทยาลัย จัดเก็บหลักสูตรละ 750 บาท จึงขอหารือว่า ผู้เข้ารับการอบรมที่เป็นข้าราชการภายในของมหาวิทยาลัย จะมีสิทธิเบิกค่าลงทะเบียนดังกล่าวจากเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2538 หมวดค่าตอบแทน ใช้สอย และวัสดุ ตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของส่วนราชการ พ.ศ. 2534 ได้หรือไม่ นั้น

กรมบัญชีกลางพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของส่วนราชการ พ.ศ. 2534 กำหนดให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายที่เป็นค่าลงทะเบียนจากส่วนราชการต้นสังกัดได้ในอัตราที่หน่วยงานผู้จัดฝึกอบรมเรียกเก็บ ซึ่งหน่วยงานผู้จัดฝึกอบรมก็คือส่วนราชการต่างสังกัดกับผู้เข้ารับการฝึกอบรม ดังนั้น กรณีหรือของมหาวิทยาลัยนเรศวรข้างต้น การเรียกเก็บค่าลงทะเบียนจากผู้เข้ารับการฝึกอบรมซึ่งเป็นข้าราชการในสังกัดเดียวกัน จึงไม่อยู่ในข่ายที่จะเบิกจ่ายค่าลงทะเบียนตามนัยระเบียบดังกล่าวได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) มณีมัย วุฒิชเรนตรีภย์

(นางมณีมัย วุฒิชเรนตรีภย์)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมบัญชีกลาง

กองกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร.2739607

ที่ กค 0526.5/2262

กรมบัญชีกลาง

ถนนพระราม 6 กท 10400

3 กันยายน 2541

เรื่อง ตอบข้อหารือข้อราชการ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดศรีสะเกษ

อ้างถึง หนังสือจังหวัดศรีสะเกษ ด่วนที่สุด ที่ ศก 0033/20775 ลงวันที่ 6 สิงหาคม 2541

ตามที่หารือเกี่ยวกับระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของส่วนราชการ พ.ศ. 2534 ข้อ 4 คำนิยาม “การดูงาน หมายความว่า...หมายความรวมถึงโครงการดูงานภายในประเทศที่ส่วนราชการจัดขึ้น” หมายถึงการฝึกอบรมโดยการดูงานเพียงอย่างเดียวถูกต้องหรือไม่ อย่างไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมบัญชีกลางพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า ตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของส่วนราชการ พ.ศ. 2534 ข้อ 4 กำหนดคำนิยาม การดูงานหมายความว่า การเพิ่มพูนความรู้ หรือ ประสบการณ์ด้วยการสังเกตการณ์ ซึ่งกำหนดไว้ในหลักสูตรหรือโครงการให้มีการดูงาน ก่อน ระหว่าง หรือ หลังการฝึกอบรม และหมายความรวมถึงโครงการดูงานภายในประเทศที่ส่วนราชการจัดขึ้น จากคำนิยามดังกล่าว การดูงานนอกจากจะหมายถึงการดูงาน ก่อน ระหว่าง หรือหลังการฝึกอบรมซึ่งได้กำหนดไว้ในหลักสูตรหรือโครงการแล้วยังหมายความรวมถึงการฝึกอบรมซึ่งมีเฉพาะแต่การดูงานเพียงอย่างเดียว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ประกอบ ตันติยาพงศ์

(นายประกอบ ตันติยาพงศ์)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมบัญชีกลาง

สำนักการเงินการคลัง 3

ส่วนกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร. 2739984

ที่ กค 0502/48335

กระทรวงการคลัง

ถนนพระรามที่ 6 กท 10400

24 กันยายน 2534

เรื่อง หรือค่าใช้จ่ายตามข้อ 14(9) และข้อ 16 ตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของส่วนราชการ พ.ศ. 2534

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานประมาณ

อ้างถึง หนังสือสำนักงานประมาณ ค่วนมาก ที่ นร 0401/24967 ลงวันที่ 15 กรกฎาคม 2534

ตามที่แจ้งว่า ได้จัดบรรยายพิเศษเรื่องมารยาทในการเข้าสังคมและได้เชิญ รองศาสตราจารย์ นงลักษณ์ สุทธิวัฒน์พันธ์ มาบรรยาย ในการนี้กองฝึกอบรม สำนักงานประมาณได้ขอเบิกค่าใช้จ่าย ดังนี้

1. ค่าสมนาคุณวิทยากร	900 บาท
2. ค่าตกแต่งสถานที่	75 บาท
3. ค่าอาหารสำหรับวิทยากร	300 บาท

ซึ่งค่าใช้จ่ายรายการที่ 1 และ 2 มีสิทธิเบิกได้ตามระเบียบ ส่วนรายการที่ 3 กองฝึกอบรมขอเบิกตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของส่วนราชการ พ.ศ. 2534 ข้อ 16 จึงขอหารือเกี่ยวกับระเบียบข้อ 14 (9) และข้อ 16 ซึ่งจัดให้สำหรับบุคคลตามข้อ 9 และข้อ 10 มีความหมายอย่างไร และขอเบิกตามรายการที่ 3 ได้หรือไม่

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า

1. การจัดอาหารว่างและเครื่องดื่มตามข้อ 14(9) หมายความว่า กรณีส่วนราชการผู้จัดฝึกอบรมประสงค์จะจัดอาหารว่างและเครื่องดื่มหรือจัดเครื่องดื่มให้แก่บุคคลตามข้อ 9 และข้อ 10 ก็ให้เบิกจ่ายได้เท่าที่จ่ายจริงในอัตราไม่เกินบัญชีหมายเลข 2 ซึ่งอัตราตามบัญชีดังกล่าวกำหนดต่อคนต่อครั้งวันทุกระดับการฝึกอบรมในช่วงระหว่างการฝึกอบรม

2. ตามระเบียบข้อ 16 ที่กำหนดให้ส่วนราชการผู้จัดฝึกอบรมเป็นผู้จัดอาหารและเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายนั้น เนื่องจากบางกรณีส่วนราชการผู้จัดจำเป็นต้องให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมรับประทานอาหารร่วมกัน เพื่อให้เกิดความคุ้นเคยและทำความรู้จักระหว่างผู้เข้ารับการฝึกอบรมด้วยกัน หรือเป็นส่วนหนึ่งของวิธีการฝึกอบรมเพื่อละลายพฤติกรรมของผู้เข้ารับการฝึกอบรม ซึ่งถ้าส่วนราชการผู้จัดได้กำหนดให้มีการจัดอาหารให้แก่ผู้เข้ารับการฝึกอบรม ตามวัตถุประสงค์ดังกล่าวแล้ว ประทานในพิธีเปิดปิดการฝึกอบรม ข้าราชการ

และลูกจ้างที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ในการจัดฝึกอบรม วิทยากร ผู้สังเกตการณ์ แจกผู้มีเกียรติ และผู้ติดตาม ส่วนราชการผู้จัดสามารถเบิกจ่ายได้ตามหลักเกณฑ์และอัตราเช่นเดียวกับผู้เข้ารับการฝึกอบรม แต่ระดับการฝึกอบรม

สำหรับกรณีทีหรือ เป็นการจัดหาอาหารให้เฉพาะวิทยากรเท่านั้น จึงไม่สามารถเบิกจ่ายได้ตามนอกระเบียบดังกล่าว หากสำนักงานประมาณเห็นว่ามีความจำเป็นจะต้องจ่ายค่าอาหารให้กับวิทยากร โดยเฉพาะก็ให้ขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลังต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ประสิทธิ์ รัตนเสถียร

(นายประสิทธิ์ รัตนเสถียร)

รองปลัดกระทรวงฯ ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

กองกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร. 2739813 ต่อ 4442

ที่ กค 0502/4027

กรมบัญชีกลาง

ถนนพระรามที่ 6 กท 10400

6 กันยายน 2538

เรื่อง ทารือการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการประชุม อบรม สัมมนา

เรียน อธิบดีกรมสามัญศึกษา

อ้างถึง หนังสือกรมสามัญศึกษา ที่ ศช 0803/15503 ลงวันที่ 2 มิถุนายน 2538

ตามที่หารือเกี่ยวกับระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของส่วนราชการ พ.ศ. 2534 ในกรณีต่อไปนี้

1. ผู้เข้ารับการฝึกอบรม จะขอเบิกค่าวัสดุ และอุปกรณ์ในการอบรม โดยไม่เบิกค่าลงทะเบียนอบรม จะได้หรือไม่
2. ผู้ติดตามประธานในพิธีเปิดปิดการฝึกอบรม จะเบิกค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมได้หรือไม่
3. กรมสามัญศึกษาเป็นเจ้าของโครงการจัดอบรม โดยสถานที่จัดอบรมอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ค่าน้ำมันเชื้อเพลิงที่ใช้เคมรถยนต์ สำหรับใช้รับส่งวิทยากรและใช้ในงานจัดอบรมดังกล่าวจะถือเป็นรายจ่ายในหมวดค่าวัสดุ หรือค่าใช้จ่าย

ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมบัญชีกลางพิจารณาแล้ว ขอเรียนดังนี้

1. กรณีหารือตาม 1 ค่าลงทะเบียนที่หน่วยงานผู้จัดเรียกเก็บจะต้องประกอบด้วยรายการประเภทค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่กำหนดในข้อ 14 ของระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของส่วนราชการ พ.ศ. 2534 ค่าวัสดุ และอุปกรณ์ในการฝึกอบรมเป็นค่าใช้จ่ายรายการหนึ่งในข้อ 14 ดังนั้น กรณีที่หารือจึงเป็นค่าใช้จ่ายที่เบิกจ่ายได้
 2. กรณีหารือตาม 2 ผู้ติดตามประธานในพิธีเปิดปิดการฝึกอบรม ย่อมเบิกค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมตามระเบียบฯ ได้
 3. กรณีหารือตาม 3 ค่าน้ำมันเชื้อเพลิงที่ใช้เคมรถยนต์สำหรับใช้รับส่งวิทยากร และใช้ในงานจัดอบรม ถือเป็นรายจ่ายในหมวดค่าวัสดุ
- จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) มณีมัย วุฒิชเรนดิรักษ์

(นางมณีมัย วุฒิชเรนดิรักษ์)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมบัญชีกลาง

กองกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร. 2739807

ที่ กค 0502/25801

กระทรวงการคลัง

ถนนพระรามที่ 6 กท 10400

27 พฤษภาคม 2535

เรื่อง ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของส่วนราชการ พ.ศ. 2534

เรียน อธิบดีกรมวิชาการเกษตร

อ้างถึง หนังสือกรมวิชาการเกษตรถึงกรมบัญชีกลาง ที่ กษ 0903/5847 ลงวันที่ 9 กันยายน 2534

ด้วยกรมบัญชีกลางรายงาน ว่า กรมวิชาการเกษตรหารือว่า

1. ผู้จัดการฝึกอบรม (ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งวิทยากรตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง) ทำหน้าที่วิทยากรในการฝึกอบรม จะมีสิทธิเบิกเงินสมนาคุณวิทยากร หรือไม่

2. ในกรณีหลักสูตรการฝึกอบรม มีการศึกษาปฏิบัติงานในสถานที่ราชการระหว่างการฝึกอบรม เช่น ฐานแปลงทดลองในบริเวณสถานีทดลองของกรมวิชาการเกษตร โดยแบ่งผู้เข้ารับการฝึกอบรมออกเป็นกลุ่ม และแต่ละกลุ่มมีผู้ควบคุมซึ่งทำหน้าที่บรรยายงานต่างๆ เกี่ยวกับแปลงทดลองเพื่อเพิ่มพูนความรู้แก่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมด้วย ผู้ควบคุมดังกล่าวจะถือเป็นวิทยากรตามระเบียบนี้ได้หรือไม่

3. “ผู้ติดตาม” ตามข้อ 10 ของระเบียบดังกล่าว หมายถึงผู้ติดตามแขกผู้มีเกียรติเท่านั้น หรือหมายความรวมถึงผู้ติดตามบุคคลตามข้อ 9(1), (5) ด้วย

4. ข้อ 20(2) กำหนดว่า ในช่วงระหว่างการฝึกอบรม ห้ามเบิกค่าพาหนะรับจ้าง (รถแท็กซี่) ในการเดินทางไปกลับระหว่างสถานที่อยู่ ที่พัก กับสถานที่จัดฝึกอบรม ถ้าผู้จัดฝึกอบรมมิได้จัดยานพาหนะรับส่งผู้เข้ารับการฝึกอบรม และระยะทางระหว่างที่พักกับสถานที่จัดฝึกอบรมห่างไกลกันมาก ผู้เข้ารับการฝึกอบรมจะเบิกค่ารถโดยสารประจำทางอื่นๆ ได้หรือไม่

5. ในกรณีมีผู้เข้ารับการฝึกอบรมหลายคน และหน่วยงานส่วนภูมิภาคจำเป็นต้องใช้รถราชการเป็นพาหนะนำผู้เข้ารับการฝึกอบรมเดินทางมาฝึกอบรมทางส่วนกลาง พนักงานขับรถยนต์ดังกล่าวจะมีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการหรือไม่

6. หลักสูตรการจัดฝึกอบรมในประเทศ ที่กำหนดให้มีการเดินทางไปดูงานต่างประเทศในระหว่างการฝึกอบรมด้วย นั้น

6.1 ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปดูงานต่างประเทศ ส่วนราชการสามารถเบิกจ่ายตามระเบียบดังกล่าวได้เลย หรือจะต้องขออนุมัติสำนักงบประมาณก่อน

6.2 ผู้เข้ารับการฝึกอบรมจะเบิกค่าเครื่องแต่งตัวได้หรือไม่

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว ขอเรียนดังนี้

1. ผู้จัดการฝึกอบรมซึ่งมิใช่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งวิทยากรตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง หากทำหน้าที่วิทยากรในการฝึกอบรมย่อมมีสิทธิได้รับเงินสมนาคุณวิทยากรตามนัยระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของส่วนราชการ พ.ศ. 2534

2. ตามนัยข้อ 15(1.3) แห่งระเบียบฯ กำหนดไว้เฉพาะกรณีการฝึกอบรมที่มีลักษณะเป็นการแบ่งกลุ่มฝึกภาคปฏิบัติ แบ่งกลุ่มอภิปราย หรือแบ่งกลุ่มทำกิจกรรมซึ่งจำเป็นต้องมีวิทยากรประจำกลุ่มเท่านั้น จึงไม่หมายความรวมถึงการแบ่งกลุ่มดูงานนอกสถานที่ด้วย ดังนั้น ตามกรณีที่หารือผู้ทำหน้าที่ควบคุมในแต่ละกลุ่มและบรรยายงานต่างๆ เกี่ยวกับแปลงทดลอง ซึ่งเป็นการชี้แจงงานในหน้าที่ จึงไม่ใช่วิทยากรตามระเบียบนี้

3. “ผู้ติดตาม” ตามนัยข้อ 10 แห่งระเบียบฯ หมายความว่า ผู้ติดตามเฉพาะแขกผู้มีเกียรติ และประธานในพิธีเท่านั้น

4. ตามนัยข้อ 20(2) ห้ามมิให้เบิกเฉพาะค่าพาหนะรับจ้างในการเดินทางไปกลับระหว่างสถานที่อยู่ที่พักกับสถานที่จัดฝึกอบรมในช่วงระหว่างการประชุม แต่ผู้รับการอบรมย่อมเบิกจ่ายค่าพาหนะประจำทางได้

5. กรณีผู้เข้ารับการอบรมใช้รถราชการเป็นพาหนะเดินทางมาฝึกอบรม ถ้าพนักงานขับรถยนต์ดังกล่าวได้รับอนุมัติจากหัวหน้าส่วนราชการ ย่อมเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการได้ อย่างไรก็ตาม ในการพิจารณา ควรคำนึงถึงความจำเป็นและประหยัดโดยพิจารณาถึงจำนวนผู้เข้ารับการฝึกอบรมและระยะเวลาในการฝึกอบรมเป็นเกณฑ์ด้วย

6. กรณีจัดฝึกอบรมในประเทศ และมีการเดินทางไปดูงานต่างประเทศในระหว่างการฝึกอบรม

6.1 ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปดูงานต่างประเทศ หากส่วนราชการได้รับจัดสรรงบประมาณจากสำนักงบประมาณเพื่อการฝึกอบรมแล้ว ก็ย่อมเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายตามระเบียบได้โดยไม่ต้องขออนุมัติสำนักงบประมาณอีก

6.2 ผู้เดินทางกรณีนี้ไม่อยู่ในข่ายจะเบิกค่าเครื่องแต่งตัวได้ เว้นแต่จะมีระเบียบกำหนดเป็นอย่างอื่น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) พันศ สิมะเสถียร

(นายพันศ สิมะเสถียร)

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

กองกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร.2739561

ที่ กค 0502/29732

กระทรวงการคลัง

ถนนพระรามที่ 6 กท 10400

24 มิถุนายน 2535

เรื่อง หลักเกณฑ์การจ่ายเงินสมนาคุณวิทยากร

เรียน อธิบดีกรมทะเบียนการค้า

อ้างอิง หนังสือกรมทะเบียนการค้าถึงกรมบัญชีกลาง ที่ พณ 0801/0794 ลงวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2535

ด้วยกรมบัญชีกลางรายงานว่า กรมทะเบียนการค้าหรือระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของส่วนราชการ พ.ศ. 2534 เกี่ยวกับการจ่ายเงินสมนาคุณวิทยากร ดังนี้

1. ตามระเบียบดังกล่าวกำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายเงินสมนาคุณวิทยากร โดยแยกการฝึกอบรมเป็น 3 ลักษณะ คือ การบรรยาย การอภิปรายเป็นคณะหรือสัมมนา และการแบ่งกลุ่มศึกษาปฏิบัติ แบ่งกลุ่มอภิปราย แบ่งกลุ่มทำกิจกรรม นั้น มีหลักเกณฑ์การพิจารณาอย่างไร ซึ่งตามโครงการอบรมที่แนบพิจารณาได้ว่าเป็นการฝึกอบรมลักษณะใด และจ่ายค่าสมนาคุณวิทยากรได้เพียงใด

2. ตามโครงการที่แนบวิทยากรดำรงตำแหน่งหัวหน้างานฝึกอบรมและเผยแพร่ และเป็นผู้จัดการฝึกอบรมด้วย จะเบิกค่าสมนาคุณวิทยากรได้หรือไม่ อย่างไร

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า

1. ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของส่วนราชการ พ.ศ. 2534 กำหนดหลักเกณฑ์การจ่ายเงินสมนาคุณวิทยากรโดยแยกการฝึกอบรมเป็น 3 ลักษณะคือ การบรรยาย การอภิปรายเป็นคณะหรือสัมมนา และการแบ่งกลุ่มศึกษาปฏิบัติ แบ่งกลุ่มอภิปราย แบ่งกลุ่มทำกิจกรรม ซึ่งการฝึกอบรมแต่ละลักษณะดังกล่าว มีหลักพิจารณาดังนี้

1.1 การฝึกอบรมที่มีลักษณะบรรยาย เป็นการชี้แจงหรืออธิบายให้ความรู้ด้านต่างๆ โดยผู้บรรยายเพียงฝ่ายเดียว ผู้เข้ารับการฝึกอบรมไม่มีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่บรรยายนั้น ทั้งนี้ ผู้บรรยายอาจเปิดโอกาสให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมซักถามปัญหาระหว่างและหรือหลังการบรรยายก็ได้

1.2 การฝึกอบรมที่มีลักษณะอภิปรายเป็นคณะ เป็นการพูดชี้แจงแสดงความคิดเห็นโดยกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิในหัวข้อที่กำหนด โดยแต่ละคนจะให้ความรู้ ข้อเท็จจริง เสนอความคิดเห็น วิเคราะห์ปัญหาหรือพิจารณาข้อดีข้อเสียของทางปฏิบัติในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยมีพิธีกรหรือผู้ดำเนินการอภิปรายซึ่งอาจเป็นคนเดียวกับประธานในการอภิปรายหรือคนละคนก็ได้ มีหน้าที่วางแผนการอภิปรายร่วมกับผู้อภิปราย ประธานการอภิปราย กล่าวสรุป หรือเน้นในบางตอน เมื่อจบการอภิปราย อาจเปิดโอกาสให้ผู้ฟังเสนอความคิดเห็นหรือซักถามปัญหา

1.3 การฝึกอบรมที่มีลักษณะสัมมนา เป็นการประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และความคิดเห็น เพื่อหาข้อสรุปในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยผู้เข้าร่วมสัมมนาจะมีบทบาทและมีส่วนร่วมด้วย

1.4 การฝึกอบรมที่มีลักษณะแบ่งกลุ่มฝึกภาคปฏิบัติ เป็นหลักสูตรการฝึกอบรมที่ให้ความรู้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง มีทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ซึ่งภาคปฏิบัตินั้นอาจมีการแบ่งกลุ่มผู้เข้ารับการฝึกอบรมโดยมีวิทยากรประจำกลุ่มก็ได้ เช่น การฝึกอบรมด้านคอมพิวเตอร์ เป็นต้น

1.5 การฝึกอบรมที่มีลักษณะแบ่งกลุ่มอภิปราย เป็นหลักสูตรการฝึกอบรมหรืออภิปรายระหว่างผู้เข้ารับการฝึกอบรมกลุ่มในเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่สนใจร่วมกัน เป็นประโยชน์ร่วมกัน โดยอาศัยความรู้และประสบการณ์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแต่ละคนในกลุ่มจนได้ผลสรุป แล้วผู้แทนกลุ่มรายงานผลงานกลุ่มต่อที่ประชุมใหญ่ เพื่ออภิปรายเพิ่มเติม และวิทยากรสรุป

1.6 การฝึกอบรมที่มีลักษณะแบ่งกลุ่มทำกิจกรรม เป็นหลักสูตรการฝึกอบรมที่มีการแบ่งกลุ่มผู้เข้ารับการฝึกอบรมเพื่อทำกิจกรรมร่วมกันในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยอาจมีวิทยากรประจำกลุ่มก็ได้

1.7 สำหรับโครงการอบรมที่แนบท้ายหนังสือที่อ้างถึงนั้น เป็นการฝึกอบรมที่มีลักษณะบรรยาย จึงให้เบิกจ่ายค่าสมนาคุณวิทยากรโดยปฏิบัติตามระเบียบฯ ข้อ 16 (1.1) และ (2)

2. กรณีวิทยากรดำรงตำแหน่งหัวหน้างานฝึกอบรมและเผยแพร่และเป็นผู้จัดการฝึกอบรมด้วยนั้น หากมาตรฐานกำหนดตำแหน่งของหัวหน้างานฝึกอบรมและเผยแพร่มีได้กำหนดให้หัวหน้าที่เป็นวิทยากรในการฝึกอบรมประจำส่วนราชการผู้จัด ก็อยู่ในข่ายที่จะเบิกจ่ายค่าสมนาคุณวิทยากรได้ตามระเบียบฯ
จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ทวีเกียรติ กฤษณามระ

(นายทวีเกียรติ กฤษณามระ)

รองปลัดกระทรวง ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

กองกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร.2739561

ที่ กค 0502/4391

กรมบัญชีกลาง

ถนนพระรามที่ 6 กท 10400

20 ตุลาคม 2537

เรื่อง คำสนทนาคณะวิทยากรในการฝึกอบรมของส่วนราชการ

เรียน อธิบดีกรมวิชาการเกษตร

อ้างถึง หนังสือกรมวิชาการเกษตร ที่ กษ 0903/7680 ลงวันที่ 30 พฤศจิกายน 2535

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่าระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของส่วนราชการ พ.ศ. 2534 ข้อ 15 กำหนดว่า “การจ่ายค่าสนทนาคณะวิทยากรในการฝึกอบรมตามระเบียบนี้ ต้องไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งมาตรฐานกำหนดตำแหน่งให้มีหน้าที่เป็นวิทยากรประจำส่วนราชการผู้จัด.....” แต่เนื่องจากมาตรฐานกำหนดตำแหน่งของสำนักงาน ก.พ. ในบางตำแหน่งมิได้ระบุว่าให้มีหน้าที่เป็นวิทยากรประจำส่วนราชการแต่ระบุเป็นอย่างอื่น จึงขอหารือว่า

1. การจัดฝึกอบรมโดยให้ข้าราชการในฝ่ายฝึกอบรม ซึ่งมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง มิได้ระบุโดยชัดเจนว่ามีหน้าที่เป็นวิทยากรประจำส่วนราชการ เช่น นักวิชาการเกษตร ระดับ 3 ลักษณะงานที่ปฏิบัติระบุว่า “..... ให้คำปรึกษา แนะนำอบรม และส่งเสริมวิชาการ และความก้าวหน้าทางการเกษตรแก่เจ้าหน้าที่การเกษตร และเกษตรกร” หรือตำแหน่ง นักวิชาการเกษตร ระดับ 5-8 ตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานการเงินและบัญชี ระดับ 5-8 และตำแหน่งเจ้าหน้าที่ตรวจสอบภายในระดับ 5-8 ลักษณะงานที่ปฏิบัติ ระบุว่า “.... ฝึกอบรมและให้คำปรึกษา แนะนำ ในการปฏิบัติงานแก่เจ้าหน้าที่ระดับรองลงมา.....” เป็นผู้บรรยายเนื้อหาตามหลักสูตรฝึกอบรม จะถือว่าเป็นวิทยากรประจำส่วนราชการและมีสิทธิได้รับเงินสมนาคุณหรือไม่

2. หากข้าราชการซึ่งมิใช่เจ้าหน้าที่ประจำฝ่ายฝึกอบรมของกอง/สถาบัน แต่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งต่างๆ เช่น นักวิชาการเกษตร ระดับ 5-8 ฯลฯ รวม 35 ตำแหน่ง จะถือว่าเป็นวิทยากรประจำส่วนราชการหรือไม่และมีสิทธิได้รับเงินสมนาคุณวิทยากรหรือไม่

3. การจัดฝึกอบรม โดยเชิญข้าราชการผู้ดำรงตำแหน่งต่างๆ ตามข้อ 1 จากส่วนราชการอื่นมาบรรยาย จะมีสิทธิได้รับเงินสมนาคุณหรือไม่

4. กรณีผู้เข้ารับการฝึกอบรมซึ่งเป็นข้าราชการหรือบุคคลภายนอกและผู้เข้ารับการฝึกอบรมดังกล่าวทำหน้าที่เป็นวิทยากรด้วย จะมีสิทธิได้รับเงินสมนาคุณวิทยากรหรือไม่

ความละเอียดแจ้งแล้วนั้น

กรมบัญชีกลางพิจารณาแล้ว ขอเรียนดังนี้

1. การจ่ายเงินสมนาคุณวิทยากร ตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของส่วนราชการ พ.ศ. 2534 ข้อ 15 กำหนดว่า วิทยากรที่จะได้รับเงินสมนาคุณนี้ จะต้องไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งที่มาตรฐานกำหนดตำแหน่งกำหนดให้มีหน้าที่เป็นวิทยากรประจำส่วนราชการ หรือทำหน้าที่วิทยากรในการปฐมนิเทศข้าราชการหรือลูกจ้างในส่วนราชการที่ตนสังกัด และในกรณีมาตรฐานกำหนดตำแหน่งมิได้กำหนดไว้ชัดเจนให้มีหน้าที่เป็นวิทยากรของส่วนราชการนั้นก็ตาม หากการให้ความรู้ดังกล่าวเป็นหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติเป็นปกติประจำในหน่วยงานที่ผู้นั้นปฏิบัติอยู่แล้ว ก็ถือว่าเป็นการปฏิบัติงานในหน้าที่ซึ่งไม่สามารถเบิกจ่ายเงินสมนาคุณวิทยากรตามนัยระเบียบนี้ได้ ตัวอย่างเช่น

1) ตำแหน่งที่มีมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง กำหนดให้มีหน้าที่เป็นวิทยากรประจำส่วนราชการ เช่น ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ฝึกอบรม 4 ซึ่งมาตรฐานกำหนดตำแหน่งกำหนดให้มีหน้าที่เป็นผู้บรรยายในการฝึกอบรมและทำหน้าที่เป็นผู้บรรยายในการฝึกอบรมที่ส่วนราชการที่ตนสังกัดอยู่ เป็นผู้จัด

2) ตำแหน่งที่มีมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง กำหนดให้มีหน้าที่ในการให้ความรู้ในลักษณะการปฐมนิเทศให้แก่ข้าราชการในสังกัด เช่น ตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานการเงินและบัญชี ซึ่งมาตรฐานกำหนดตำแหน่งกำหนดให้มีหน้าที่ฝึกอบรมและให้คำปรึกษา แนะนำในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการเงินและบัญชีแก่เจ้าหน้าที่ลำดับรองลงมา และทำหน้าที่ดังกล่าวให้กับส่วนราชการของตนเอง

3) ตำแหน่งที่มีมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง กำหนดให้มีหน้าที่ให้ความรู้ โดยการให้ความรู้นั้นเป็นหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติเป็นปกติประจำในหน่วยงานที่ผู้นั้นปฏิบัติอยู่ เช่น ตำแหน่งนักวิชาการเกษตร กรมวิชาการเกษตร ซึ่งมาตรฐานกำหนดตำแหน่งกำหนดให้มีหน้าที่ให้คำปรึกษา แนะนำ อบรม และส่งเสริมวิชาการและความก้าวหน้าทางการเกษตรแก่เจ้าหน้าที่การเกษตรและเกษตรกร และทำหน้าที่ดังกล่าวให้แก่เจ้าหน้าที่การเกษตรและเกษตรกร

ในการพิจารณาการจ่ายเงินสมนาคุณวิทยากร จึงต้องพิจารณามาตรฐานกำหนดตำแหน่งในลักษณะดังกล่าวข้างต้น ประกอบกับหัวข้อบรรยายที่กำหนดในหลักสูตรและโครงการฝึกอบรมนั้น สำหรับกรณีข้อที่ 1 และข้อ 2 เนื่องจากมิได้แจ้งหัวข้อบรรยายที่กำหนดในหลักสูตรหรือโครงการที่จัดฝึกอบรมมาเพื่อประกอบการพิจารณา จึงไม่สามารถพิจารณาในแต่ละตำแหน่งที่หาหรือมาได้ อย่างไรก็ตาม หากการฝึกอบรมนั้นวิทยากรที่บรรยายเป็นผู้ดำรงตำแหน่งและปฏิบัติหน้าที่ เช่น หลักเกณฑ์ข้างต้นแล้ว ก็ไม่มีสิทธิได้รับเงินสมนาคุณวิทยากรตามระเบียบนี้

2. กรณีข้อหาหรือ 3 หากข้าราชการจากส่วนราชการอื่นซึ่งมิใช่ส่วนราชการผู้จัดฝึกอบรมมาทำหน้าที่วิทยากร ไม่ว่าจะดำรงตำแหน่งใดและมาตรฐานกำหนดตำแหน่งว่าอย่างไรก็มีสิทธิที่จะได้รับเงินสมนาคุณวิทยากร

3. กรณีข้อหาหรือที่ 4 หากหลักสูตรหรือโครงการฝึกอบรม กำหนดให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมนั้นทำหน้าที่วิทยากรในการฝึกอบรมด้วย ก็ย่อมมีสิทธิได้รับเงินสมนาคุณวิทยากร ถ้ามาตรฐานกำหนดตำแหน่งมิได้กำหนดให้ผู้นั้นมีหน้าที่เป็นวิทยากรประจำส่วนราชการผู้จัด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) มณีมัย วุฒิธรเนตริภักษ์

(นางมณีมัย วุฒิธรเนตริภักษ์)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมบัญชีกลาง

กองกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร. 2739581

ที่ กค 0526.5/5583

กรมบัญชีกลาง

ถนนพระราม 6 กท 10400

10 กรกฎาคม 2539

เรื่อง ตอบข้อหารือการเบิกค่าสมนาคุณวิทยากร

เรียน อธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตร

อ้างถึง หนังสือกรมส่งเสริมการเกษตร ที่ กษ 1022/6994 ลงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2539

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมส่งเสริมการเกษตรขอหารือเกี่ยวกับการเบิกจ่ายค่าสมนาคุณวิทยากรสำหรับวิทยากรซึ่งดำรงตำแหน่งวิศวกรการเกษตรตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของส่วนราชการ พ.ศ. 2534 ว่า

1. หากหน่วยงานภายในกรมส่งเสริมการเกษตรเป็นผู้จัดการฝึกอบรม จะสามารถเบิกค่าสมนาคุณวิทยากรสำหรับตำแหน่งวิศวกรการเกษตร ตามข้อ 15 ได้หรือไม่

2. การเบิกจ่ายค่าสมนาคุณวิทยากรตรงตามข้อ 15 (2.1) หรือ (2.3) ของระเบียบความละเอียดแจ่มแล้ว นั้น

กรมบัญชีกลางพิจารณาแล้ว ขอเรียนดังนี้

1. การจ่ายเงินสมนาคุณวิทยากร ตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของส่วนราชการ พ.ศ. 2534 กำหนดว่า วิทยากรที่จะได้รับเงินสมนาคุณนี้ จะต้องไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งที่มาตรฐานกำหนดตำแหน่งกำหนดให้มีหน้าที่เป็นวิทยากรประจำส่วนราชการ หรือทำหน้าที่วิทยากรในการประชุมแห่งชาติราชการหรือลูกจ้างในส่วนราชการที่ตนสังกัด และในกรณีมาตรฐานกำหนดตำแหน่งมิได้กำหนดไว้ชัดเจนให้มีหน้าที่เป็นวิทยากรของส่วนราชการนั้นก็ตาม หากการให้ความรู้ดังกล่าวเป็นหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติเป็นประจำในหน่วยงานที่ผู้นั้นปฏิบัติอยู่แล้ว ก็ถือว่าเป็นการปฏิบัติงานในหน้าที่ซึ่งไม่สามารถเบิกจ่ายเงินสมนาคุณวิทยากรตามนัยระเบียบนี้ได้ ตัวอย่างเช่น

1) ตำแหน่งที่มาตรฐานกำหนดตำแหน่ง กำหนดให้มีหน้าที่เป็นวิทยากรประจำส่วนราชการ เช่น ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ฝึกอบรม 4 ซึ่งมาตรฐานกำหนดตำแหน่งกำหนดให้มีหน้าที่เป็นผู้บรรยายในการฝึกอบรมและทำหน้าที่เป็นผู้บรรยายในการฝึกอบรมที่ส่วนราชการที่ตนสังกัดอยู่ เป็นผู้จัด

2) ตำแหน่งที่มาตรฐานกำหนดตำแหน่ง กำหนดให้มีหน้าที่ในการให้ความรู้ในลักษณะการประชุมแห่งชาติให้แก่ข้าราชการในสังกัด เช่น ตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานการเงินและบัญชี ซึ่งมาตรฐาน

กำหนดตำแหน่งกำหนดค่าให้มีหน้าที่ฝึกอบรมและให้คำปรึกษาแนะนำในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการเงินและบัญชี แก่เจ้าหน้าที่ลำดับรองลงมา และทำหน้าที่ดังกล่าวให้กับส่วนราชการของตนเอง

3) ตำแหน่งที่มีมาตรฐานกำหนดตำแหน่งมิได้กำหนดไว้ชัดเจนให้มีหน้าที่เป็นวิทยากร แต่การปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวเป็นงานที่อยู่ในความรับผิดชอบโดยตรงซึ่งต้องปฏิบัติเป็นปกติประจำในหน่วยงานที่ตนดำรงตำแหน่งอยู่ เช่น ตำแหน่งวิศวกรการเกษตรมีหน้าที่หลักเกี่ยวกับการวางแผนวิจัย ออกแบบ เขียนแบบ คำนวณราคา สร้าง คัดแปลงและทดสอบประสิทธิภาพของเครื่องมือ เครื่องจักร เครื่องทุ่นแรง ชนิดต่างๆ ที่ใช้ในการเกษตรให้แก่เกษตรกร ตลอดจนฝึกอบรมให้แก่กลุ่มเกษตรกรเกี่ยวกับวิธีการใช้ การซ่อมแซม และบำรุงรักษาเครื่องจักรที่ใช้ในการเกษตร และช่วยทำการสำรวจและปรับระดับพื้นที่ที่เหมาะสมแก่การเพาะปลูก เป็นต้น

ดังนั้น การพิจารณาจ่ายเงินสมนาคุณวิทยากรจึงต้องพิจารณาหลักเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้นประกอบกับหัวข้อบรรยายที่กำหนดในหลักสูตรและโครงการฝึกอบรม

สำหรับกรณีหรือข้อ 1 และข้อ 2 ข้างต้น การจัดฝึกอบรมหลักสูตรระบบการให้น้ำในสวนไม้ผล โดยเนื้อหาของหลักสูตรเป็นการให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้เครื่องสูบน้ำ การให้น้ำ สำรวจพื้นที่ การติดตั้งระบบการให้น้ำพืช และฝึกออกแบบระบบการให้น้ำพืชในแปลง แก่นักวิชาการเกษตรที่ประจำสำนักงานเกษตรจังหวัดและภาคเพื่อให้ไปถ่ายทอดแก่เกษตรกรแทนเจ้าหน้าที่วิศวกรการเกษตร ซึ่งการให้ความรู้ดังกล่าวเป็นงานในหน้าที่ที่ทำเป็นปกติของวิศวกรการเกษตร จึงไม่สามารรถเบิกค่าสมนาคุณวิทยากรตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของส่วนราชการ พ.ศ. 2534 ได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) มณีมัย วุฒิชรินศิริรักษ์

(นางมณีมัย วุฒิชรินศิริรักษ์)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมบัญชีกลาง

สำนักการเงินการคลัง

ส่วนกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร. 2739573

ที่ กค 0502/429

กรมบัญชีกลาง

ถนนพระรามที่ 6 กท 10400

6 กุมภาพันธ์ 2538

เรื่อง การเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการกรณีได้รับเชิญเป็นวิทยากร

เรียน อธิบดีกรมอุดมศึกษา

อ้างถึง หนังสือกรมอุดมศึกษา ค่วนที่สุด ที่ กค 0801/3582 ลงวันที่ 21 พฤศจิกายน 2537

ตามที่หารือเกี่ยวกับการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการกรณีได้รับเชิญเป็นวิทยากร ดังนี้

1. กรณีที่หน่วยงานจัดการฝึกอบรม และเชิญวิทยากรจากกรมอุดมศึกษาไปบรรยายโดยไม่รับคิดชอบเรื่องค่าใช้จ่ายของวิทยากร แต่ขอความอนุเคราะห์ให้กรมอุดมศึกษาเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายของวิทยากรเอง กรณีเช่นนี้ กรมอุดมศึกษาจะเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายของวิทยากรตามหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0502/ว 76 ลงวันที่ 7 มิถุนายน 2534 ได้หรือไม่

2. หากไม่สามารถเบิกจ่ายได้ตามข้อ 1 กรมอุดมศึกษาจะเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายของวิทยากรจากระเบียบข้อใด

ความละเอียดแล้ว นั้น

กรมบัญชีกลางพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า

1. หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0502/ ว 76 ลงวันที่ 7 มิถุนายน 2534 กำหนดวัตถุประสงค์ในการจัดฝึกอบรมให้แก่ข้าราชการและลูกจ้างของทางราชการ ส่วนหนังสือกระทรวงการคลังที่ กค 0502/ว 49 ลงวันที่ 23 มีนาคม 2535 กำหนดวัตถุประสงค์ในการจัดฝึกอบรมให้แก่บุคคลภายนอกซึ่งมิใช่ข้าราชการและลูกจ้างของทางราชการ

2. การเบิกค่าใช้จ่ายของวิทยากร เช่น ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง และค่าสมนาคุณวิทยากร หนังสือกระทรวงการคลังทั้ง 2 ฉบับตามข้อ 1 กำหนดให้เบิกจ่ายค่าใช้จ่ายดังกล่าวที่ส่วนราชการผู้จัดฝึกอบรม

3. กรณีหารือข้างต้น เมื่อวิทยากรของกรมอุดมศึกษาไปบรรยายในหลักสูตรไทยอาสาป้องกันชาติ ซึ่งเป็นหลักสูตรที่จัดให้แก่บุคคลภายนอก ซึ่งมีข้าราชการและลูกจ้างของทางราชการ จึงต้องเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายของวิทยากรจากส่วนราชการที่จัดฝึกอบรม ตามนัยหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0502/ว 49 ลงวันที่ 23 มีนาคม 2535

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) มณีมัย วุฒิชเรนตรีภย์

(นางมณีมัย วุฒิชเรนตรีภย์)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมบัญชีกลาง

กองกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร. 2739561

ที่ กค 0502/1904

กรมบัญชีกลาง

ถนนพระรามที่ 6 กท. 10400

17 เมษายน 2534

เรื่อง ทริอระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายเงินสมนาคุณวิทยากรในการฝึกอบรมของส่วนราชการ
เรียน อธิบดีกรมป่าไม้

อ้างถึง หนังสือกรมป่าไม้ ที่ กษ 0707.02/8636 ลงวันที่ 22 มีนาคม 2534

ตามที่หารือว่า

1. กรณีที่ข้าราชการของกรมป่าไม้ซึ่งไม่มีหน้าที่เป็นวิทยากรในการฝึกอบรมหรือในการประชุมนิเทศก์ได้รับคำสั่งกรมป่าไม้ให้เดินทางไปเป็นวิทยากรบรรยายในการฝึกอบรมของส่วนราชการกรมป่าไม้ที่จัดขึ้นในต่างจังหวัด ได้เบิกจ่ายค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางและค่าเช่าที่พักในการเดินทางไปราชการแล้ว ข้าราชการดังกล่าวมีสิทธิที่จะได้รับเงินสมนาคุณวิทยากร ตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายเงินสมนาคุณวิทยากรในการฝึกอบรมของส่วนราชการ พ.ศ. 2532 ได้อีกหรือไม่

2. กรณีที่ข้าราชการของกรมป่าไม้ซึ่งไม่มีหน้าที่เป็นวิทยากรในการฝึกอบรมหรือในการประชุมนิเทศก์ได้รับคำสั่งกรมป่าไม้ให้เป็นวิทยากรบรรยายในการฝึกอบรมข้าราชการของส่วนราชการกรมป่าไม้ที่จัดขึ้นในกรมป่าไม้ ข้าราชการดังกล่าวมีสิทธิที่จะได้รับเงินสมนาคุณวิทยากรหรือไม่
ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมบัญชีกลางพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า

1. วิทยากรเดินทางไปบรรยายในต่างจังหวัด และเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการแล้ว ก็ยังเบิกจ่ายเงินสมนาคุณวิทยากรตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายเงินสมนาคุณวิทยากรในการฝึกอบรมของส่วนราชการ พ.ศ. 2532 ได้

2. วิทยากรซึ่งเป็นข้าราชการของกรมป่าไม้ ไม่มีหน้าที่เป็นวิทยากรในการฝึกอบรมหรือในการประชุมนิเทศก์ แต่ต้องทำหน้าที่เป็นวิทยากรในการฝึกอบรมข้าราชการของกรมป่าไม้ ย่อมเบิกจ่ายเงินสมนาคุณวิทยากรได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ.

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) อานันท์ ตันติเฉลิม

(นางอานันท์ ตันติเฉลิม)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมบัญชีกลาง

กองกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร. 2739561

ที่ กค 0526.5/7578

กรมบัญชีกลาง

ถนนพระราม 6 กท 10400

16 กันยายน 2539

เรื่อง คอบข้อหารือเกี่ยวกับการเบิกค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม

เรียน อธิบดีกรมวิชาการเกษตร

อ้างถึง หนังสือกรมวิชาการเกษตร ที่ กษ 0903/4125 ลงวันที่ 1 สิงหาคม 2539

ตามที่แจ้งว่า กระทรวงการคลังกำหนดหลักเกณฑ์การเบิกค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของส่วนราชการกรณีการเบิกเบี่ยเลี้ยงเดินทาง ปรากฏตามหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0526.5/ว 8 ลงวันที่ 31 มกราคม 2539 ข้อ 4 จึงขอหารือเกี่ยวกับการเบิกเบี่ยเลี้ยงเดินทางในระหว่างฝึกอบรม ดังนี้

1. หากกรมวิชาการเกษตรจัดการฝึกอบรมเป็นเวลา 2 วัน และกำหนดเวลาลงทะเบียนเพื่อเข้ารับการฝึกอบรมระหว่างเวลา 8.00 น. - 9.00 น. โดยมีการจัดเลี้ยงอาหารมือกกลางวันและมืเย็น ดังนั้น ในการฝึกอบรมวันที่ 1 จะเบิกค่าเบี่ยเลี้ยง 1 ใน 3 ได้หรือไม่

2. หากเปลี่ยนเวลาลงทะเบียนจากเวลา 8.00 น. - 9.00 น. เป็นเวลา

2.1 6.30 น. - 9.00 น.

2.2 7.00 น. - 9.00 น.

2.3 7.30 น. - 9.00 น.

2.4 8.00 น. - 9.00 น.

2.5 8.30 น. - 9.00 น.

แต่ละกรณี จะเบิกค่าเบี่ยเลี้ยง 1 ใน 3 ได้หรือไม่

ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมบัญชีกลางพิจารณาแล้ว ขอเรียนดังนี้

1. ตามหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0526.5/ว 8 ลงวันที่ 31 มกราคม 2539 ได้เวียนข้อความเข้าใจเกี่ยวกับการเบิกเบี่ยเลี้ยงเดินทาง กรณีส่วนราชการผู้จัดฝึกอบรมจัดอาหารหรือเป็นผู้ติดต่อประสานงานในเรื่องดังกล่าวไม่ครบทุกมื้อ ให้เบิกจ่ายเบี่ยเลี้ยงเดินทางได้ตามความเหมาะสมไม่เกิน 2 ใน 3 ของอัตราเบี่ยเลี้ยงเดินทางเหมาจ่าย กล่าวคือ กรณีจัดอาหาร 2 มื้อ เบิกจ่ายเบี่ยเลี้ยงเดินทางได้ไม่เกิน 1 ใน 3 ของอัตราเบี่ยเลี้ยงเดินทางเหมาจ่าย และกรณีจัดอาหาร 1 มื้อ เบิกจ่ายเบี่ยเลี้ยงเดินทางได้ไม่เกิน 2 ใน 3 ของอัตราเบี่ยเลี้ยงเดินทางเหมาจ่าย

2. กระทรวงการคลังได้กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเริ่มนับเวลาการฝึกอบรม กรณีที่มีการลงทะเบียน ให้เริ่มนับเวลาการฝึกอบรมตั้งแต่เวลาที่ผู้จัดการฝึกอบรมกำหนดให้มีการลงทะเบียนเพื่อเข้ารับการฝึกอบรม ทั้งนี้ จะต้องไม่กำหนดเวลาลงทะเบียนก่อนเวลาเริ่มการฝึกอบรมตามหลักสูตรเกินกว่าหนึ่งปรากฏตามหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0502/ว 9 ลงวันที่ 28 มกราคม 2537 ซึ่งช่วงเวลาที่จะถือเป็น การฝึกอบรมที่ให้เริ่ม ณ เวลาลงทะเบียนตามหนังสือกระทรวงการคลังดังกล่าวก็คือ เวลาที่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมาพร้อมกัน และพร้อมจะเริ่มดำเนินการตามหลักสูตรที่ได้กำหนดไว้ ดังนั้น การลงทะเบียนที่มีช่วงเวลาตามตัวอย่างข้างต้น จึงต้องถือเวลาสิ้นสุดการลงทะเบียน คือ 9.00 น. ซึ่งเป็นเวลาที่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมาพร้อมกัน

3. สำหรับการเบิกเบี่ยเลี้ยงเดินทางในวันแรกของการฝึกอบรม กรณีผู้จัดฝึกอบรมจัดหาอาหารมื้อกลางวันและมื่อเย็นให้ผู้เดินทางไปฝึกอบรมตามที่หรือข้อ 1 และข้อ 2 ข้างต้น หากเป็นกรณีข้าราชการได้รับคำสั่งให้เดินทางไปฝึกอบรมและมีสิทธิเบิกเบี่ยเลี้ยงเดินทางตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2528 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้าราชการผู้เดินทางไปฝึกอบรมดังกล่าวขอที่จะเบิกเบี่ยเลี้ยงเดินทางนับตั้งแต่เวลาออกจากสถานที่อยู่จนถึงสถานที่ฝึกอบรม ณ เวลาลงทะเบียน (9.00 น.) โดยไม่สามารถเบิกเบี่ยเลี้ยง 1 ใน 3 ได้อีก เนื่องจากช่วงเวลาดังกล่าวได้นับเวลาเพื่อเบิกเบี่ยเลี้ยงเดินทางตามพระราชกฤษฎีกาไว้แล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ
(ลงชื่อ) **ปรีดี บุญยัง**
(นายปรีดี บุญยัง)
อธิบดีกรมบัญชีกลาง

สำนักงานเงินการคลัง

ส่วนกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร. 2739664

ที่ กค 0502/37097

กระทรวงการคลัง

ถนนพระรามที่ 6 กท 10400

5 กันยายน 2538

เรื่อง การเบิกจ่ายค่าพาหนะสำหรับข้าราชการที่ได้รับเชิญไปเป็นวิทยากร

เรียน เลขาธิการ ก.พ.

อ้างถึง หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร 0702/3578 ลงวันที่ 20 เมษายน 2538

ตามหนังสือที่อ้างถึง หรือเกี่ยวกับการเบิกจ่ายค่าพาหนะสำหรับข้าราชการสำนักงาน ก.พ. ที่ได้รับเชิญไปเป็นวิทยากร ว่า จะถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่สำนักนายกรัฐมนตรีกำหนดให้อยู่ในดุลยพินิจของส่วนราชการที่จะจัดรถรับ-ส่ง วิทยากรและผู้ได้รับเชิญเป็นวิทยากรได้ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยรถราชการ พ.ศ. 2523 หรือเบิกจ่ายค่าพาหนะให้แก่บุคคลดังกล่าวตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของส่วนราชการ พ.ศ. 2534 ได้หรือไม่ เพียงใด นั้น

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า การใช้รถราชการนั้นต้องเป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยรถราชการ พ.ศ. 2523 ที่กำหนดให้ส่วนราชการสามารถใช้รถราชการเพื่อกิจการอันเป็นส่วนรวมของส่วนราชการนั้นโดยให้อยู่ในดุลยพินิจของส่วนราชการที่จะพิจารณากำหนดหลักเกณฑ์การใช้รถดังกล่าวได้ตามความเหมาะสม สำหรับการเบิกจ่ายค่าพาหนะในการเดินทางมาฝึกอบรมให้กับวิทยากรในกรณีที่ส่วนราชการไม่สามารถจัดรถรับ-ส่ง ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีฯ ให้ได้นั้น ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของส่วนราชการ พ.ศ. 2534 กำหนดให้ส่วนราชการผู้จัดฝึกอบรมต้องเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายดังกล่าว โดยเบิกจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นตามบัญชี 14 (8) แห่งระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม

ดังนั้น กรณีหรือข้างต้นหากส่วนราชการผู้จัดฝึกอบรมไม่สามารถจัดรถรับ-ส่งข้าราชการ ก.พ. ที่ได้รับเชิญไปเป็นวิทยากรได้นั้น ส่วนราชการผู้จัดฝึกอบรมจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบเบิกจ่ายค่าพาหนะของวิทยากรดังกล่าว ตามบัญชี 14 (8) แห่งระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม พ.ศ. 2534 ข้าราชการ ก.พ. ที่ได้รับเชิญไปเป็นวิทยากรจะเบิกจ่ายค่าพาหนะดังกล่าวจากสำนักงาน ก.พ. ไม่ได้

อย่างไรก็ดี กรณีนี้ หากสำนักงาน ก.พ. จะจัดรถรับ-ส่ง ข้าราชการ ก.พ. ที่ได้รับเชิญไปเป็นวิทยากร ก็สามารถกระทำได้ตามหลักเกณฑ์ที่สำนักนายกรัฐมนตรีกำหนด
จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) กมล จันทิมา

(นายกมล จันทิมา)

รองปลัดกระทรวงฯ ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

กองกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร. 2739561

ที่ กค 0502/82294

กระทรวงการคลัง

ถนนพระรามที่ 6 กท 10400

17 สิงหาคม 2536

เรื่อง การเบิกค่าพาหนะรับจ้างระหว่างการฝึกอบรม

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อ้างถึง หนังสือมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒถึงกรมบัญชีกลาง ที่ ทม. 1001 (7)/1147

ลงวันที่ 15 เมษายน 2536

ด้วยกรมบัญชีกลางรายงาน ว่า มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒหาหรือว่า กรณีข้าราชการเดินทางไปฝึกอบรม ประชุม สัมมนา ตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของส่วนราชการ พ.ศ. 2534 กรณีต่างๆ ดังต่อไปนี้ จะเบิกค่าพาหนะรับจ้างในการเดินทางไปกลับระหว่างสถานที่อยู่ ที่พัก กับสถานที่จัดฝึกอบรม ในระหว่างการฝึกอบรมได้หรือไม่

1. กรณีส่วนราชการผู้จัดการฝึกอบรมไม่จัด หรือไม่ติดต่อประสานงานเกี่ยวกับอาหาร ที่พัก และค่ายานพาหนะ ผู้เข้ารับการฝึกอบรมระดับ 6 ขึ้นไป จะเบิกค่าพาหนะรับจ้าง โดยอนุโลมตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ตามระเบียบฯ ข้อ 25

2. กรณีส่วนราชการผู้จัดการฝึกอบรมเป็นผู้ติดต่อประสานงานกับโรงแรมในท้องถิ่นใกล้เคียงกับสถานที่จัดการฝึกอบรมให้กับผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีความประสงค์จะเข้าพัก โดยมีรถบริการรับส่งให้ในการเดินทางไปกลับจากการฝึกอบรม หากผู้เข้ารับการฝึกอบรมระดับ 6 ขึ้นไป ไม่ประสงค์จะเข้าพักเพราะอัตราค่าที่พักสูง และได้เข้าพักในโรงแรมอื่น ซึ่งเมื่อรวมค่าที่พักกับค่าพาหนะรับจ้างแล้วมีอัตราถูกกว่าค่าที่พักที่ส่วนราชการผู้จัดการฝึกอบรมติดต่อไว้ และจะขอเบิกค่าพาหนะรับจ้างไปกลับโดยไม่ปฏิบัติตามระเบียบฯ ข้อ 24 ภายใต้อัตราเกณฑ์ข้อ 20

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของส่วนราชการ พ.ศ. 2534 ข้อ 24 และข้อ 25 มีเจตนารมณ์ห้ามผู้เข้ารับการฝึกอบรมและผู้สังเกตการณ์เบิกค่าพาหนะรับจ้างในช่วงระหว่างการฝึกอบรม สำหรับการเดินทางไปกลับระหว่างสถานที่อยู่ ที่พัก กับสถานที่จัดฝึกอบรม ดังนั้น กรณีส่วนราชการผู้จัดการฝึกอบรมไม่จัดหรือไม่ติดต่อประสานงานเกี่ยวกับอาหาร ที่พัก และยานพาหนะ สำหรับผู้เข้ารับการฝึกอบรม และกรณีส่วนราชการผู้จัดการฝึก

อบรมติดต่อประสานงานเกี่ยวกับค่าที่พักสำหรับผู้เข้ารับการฝึกอบรมตามที่หารือ 1 และ 2 จึงไม่อยู่ในข่าย
ที่จะเบิกค่าพาหนะรับจ้างตามหลักเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ปรีดี บุญยัง

(นายปรีดี บุญยัง)

รองปลัดกระทรวงฯ ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

กองกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร. 2739561

ที่ กค 0502/22419

กระทรวงการคลัง

ถนนพระรามที่ 6 กท 10400

3 มิถุนายน 2536

เรื่อง ขอรื้อหรือการเบิกค่าเครื่องแต่งตัวในการเดินทางไปราชการต่างประเทศ

เรียน อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

อ้างอิง หนังสือกรมพัฒนาฝีมือแรงงานถึงกรมบัญชีกลาง คำนวณมาก ที่ มท 1814/849 ลงวันที่ 20 มกราคม 2536 และที่ มท 1601.1/2954 ลงวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2536

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ นร 1002/ว 23 ลงวันที่ 20 กรกฎาคม 2533

ด้วยกรมบัญชีกลางรายงาน ว่า กรมพัฒนาฝีมือแรงงานหรือเกี่ยวกับการเบิกค่าเครื่องแต่งตัว ตามหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0502/ว 79 ลงวันที่ 25 พฤษภาคม 2535 ดังนี้

1. กรณีที่ข้าราชการได้รับทุน ซึ่งผ่านกรมวิเทศสหการหรือทุนที่ให้โดยตรงกับส่วนราชการ โดยกำหนดคุณสมบัติของผู้รับทุนไว้ และมีการสอบคัดเลือก ผู้สอบได้จึงจะได้รับการคัดเลือกให้เข้ารับการฝึกอบรม กรณีนี้ข้าราชการผู้ได้รับทุนนั้นจะมีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายอื่นๆ (รวมทั้งค่าเครื่องแต่งตัว) ในส่วนที่ไม่ได้รับทุนจากต้นสังกัดได้หรือไม่

2. กรณีต่างประเทศให้ความช่วยเหลือประเทศไทยด้านค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมข้าราชการ และกรมพัฒนาฝีมือแรงงานพิจารณาส่งข้าราชการเข้ารับการฝึกอบรม กรณีนี้ข้าราชการผู้เข้ารับการฝึกอบรม นั้นจะมีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายอื่นๆ (รวมทั้งค่าเครื่องแต่งตัว) ในส่วนที่ไม่ได้รับความช่วยเหลือจากต่างประเทศ จากต้นสังกัดได้หรือไม่ หรือจะต้องขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลังก่อน ตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของส่วนราชการ พ.ศ. 2534 ข้อ 8

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว ขอเรียนดังนี้

1. ตามระเบียบว่าด้วยการให้ข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรม และดูงาน ณ ต่างประเทศ พ.ศ. 2512 และที่แก้ไขเพิ่มเติมข้อ 5 กำหนดนิยามของทุนประเภท 1(ข) ได้แก่ “ทุนที่รัฐบาลต่างประเทศ องค์การระหว่างประเทศ องค์การต่างประเทศ หรือ นิติบุคคลต่างประเทศ มอบให้รัฐบาลไทยเพื่อส่งข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติภารกิจ ณ ต่างประเทศ และรัฐบาลไทยตกลงรับทุนนั้นตามที่กรมวิเทศสหการจะได้ประกาศให้ทราบ ทั้งนี้ ไม่ว่าทุนนั้นจะจ่ายผ่านกระทรวงหรือกรมหรือจ่ายให้ผู้รับทุนโดยตรง หรือจ่ายโดยวิธีการอื่นใด” ซึ่งทุนประเภท 1 ดังกล่าว สำนักนายกรัฐมนตรีได้เวียนแจ้ง

ส่วนราชการต่างๆ ว่าผู้ได้รับทุนยังต้องปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. 2520 ด้วย ปราบฎราชละเอียดตามที่ส่งมาด้วย ดังนั้น กรณีที่ข้าราชการได้รับทุนไปฝึกอบรมตามที่หารือข้อ 1 ซึ่งเป็นทุนประเภท 1(ข) จะต้องขออนุมัติลาไปฝึกอบรมตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. 2520 จึงมิใช่การไปปฏิบัติราชการที่จะเบิกค่าใช้จ่ายจากทางราชการได้

2. ตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม พ.ศ. 2534 ได้กำหนดหลักเกณฑ์การเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมในต่างประเทศในข้อ 8 วรรคสามว่า “กรณีได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานในต่างประเทศบางส่วน หากจำเป็นต้องเบิกค่าใช้จ่ายสมทบ ให้ขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลังก่อน” ดังนั้น กรณีที่หารือข้อ 2 เมื่อปรากฏว่าต่างประเทศให้ความช่วยเหลือเป็นค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมข้าราชการและจะเบิกค่าใช้จ่ายอื่นๆ ในส่วนที่ไม่ได้รับความช่วยเหลือ จึงต้องขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลังก่อน ตามนัยระเบียบดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) วุฒิชัย พงษ์ประสิทธิ์

(นายวุฒิชัย พงษ์ประสิทธิ์)

รองปลัดกระทรวงฯ ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

กองกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร. 2739561

ด่วน

ที่ กค 0502/4578

กระทรวงการคลัง

ถนนพระรามที่ 6 กท 10400

8 กุมภาพันธ์ 2537

เรื่อง ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของส่วนราชการ

เรียน เลขธิการคณะกรรมการ ป.ป.ป.

อ้างถึง หนังสือสำนักงาน ป.ป.ป. ลับด่วน ที่ นร 1403/22845 ลงวันที่ 20 ธันวาคม 2536

ตามที่หารือว่า พันตำรวจเอก ก ผู้กำกับการตำรวจตระเวนชายแดนจังหวัดหนึ่ง ได้รับคำสั่งจากผู้บังคับบัญชาให้เข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรเสนาธิการทหาร ณ วิทยาลัยเสนาธิการทหารกรุงเทพมหานคร เป็นเวลา 8 เดือน โดยให้เบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ หลังจากฝึกอบรมนานประมาณ 7 วัน พันตำรวจเอก ก ได้รายงานถึง บช.ตชด. ขออนุมัติหลักการเดินทางกลับไปปฏิบัติหน้าที่ราชการในวันหยุดราชการ แต่ไม่ได้รับอนุมัติ หลังจากนั้นประมาณ 3 เดือน จึงได้รายงานถึง ผบก.ตชด. ภาค 2 ขออนุมัติหลักการเดินทางกลับไปปฏิบัติหน้าที่ราชการในวันหยุดและได้รับอนุมัติ ซึ่งในการเบิกค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม พันตำรวจเอก ก ได้เบิกค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก ค่าพาหนะเดินทาง เช่น ค่าเครื่องบิน ค่ารถไฟ ไป-กลับ ระหว่างกรุงเทพมหานครกับจังหวัดที่ตนปฏิบัติราชการประจำอยู่หลายครั้ง ค่ารถยนต์รับจ้างและอื่นๆ ตลอดชั่วระยะเวลาที่เข้ารับการฝึกอบรมนาน 8 เดือน จึงขอหารือว่า การเบิกค่าใช้จ่ายดังกล่าวชอบด้วยระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของส่วนราชการหรือไม่ และจะมีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมเพียงใด นั้น

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า โดยปกติการจัดฝึกอบรมที่ผู้จัดการฝึกอบรมมิได้จัดที่พักและอาหารโดยให้เบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ ผู้เข้ารับการฝึกอบรมซึ่งมีศพันตำรวจเอกย่อมสามารถเบิกค่าเช่าที่พักและค่าเบี้ยเลี้ยงได้ตลอดระยะเวลาการฝึกอบรม สำหรับค่าพาหนะจะสามารถเบิกค่าเครื่องบินหรือค่ารถไฟและค่าพาหนะรับจ้างได้เฉพาะการเดินทางไปเข้ารับการฝึกอบรม และการเดินทางกลับหลังจากเสร็จสิ้นการฝึกอบรมแล้ว ส่วนระหว่างการฝึกอบรมหากจะต้องเดินทางไปกลับระหว่างสถานที่อยู่ที่พักในกรุงเทพมหานครไปยังสถานที่ฝึกอบรมจะเบิกได้เฉพาะค่าพาหนะประจำทางเท่านั้น

แต่เนื่องจากข้อเท็จจริงปรากฏว่า หลังจากพันตำรวจเอก ก เข้ารับการอบรมนานประมาณ 3 เดือน ได้รับอนุมัติหลักการให้เดินทางกลับไปปฏิบัติหน้าที่ราชการในวันหยุดราชการนั้น จะต้องพิจารณา

ว่าในการฝึกอบรมที่มีระยะเวลานาน การที่จะสั่งให้ผู้กำกับการค้าตรวจระเวนชายแดนเข้ารับการฝึกอบรมสมควรจะแต่งตั้งผู้รักษาราชการแทนหรือรักษาการในตำแหน่ง เพื่อมิให้เกิดความเสียหายแก่ราชการ และมีให้เป็นภาระแก่เงินงบประมาณที่จะเบิกจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปกลับตลอดระยะเวลาการฝึกอบรม หากจะต้องมีคำสั่งให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเดินทางไปราชการ ก็ควรที่จะสั่งเป็นครั้งคราวตามความจำเป็นจริงๆ เท่านั้น รวมทั้งถ้ามีการแต่งตั้งให้มีผู้รักษาราชการแทนหรือรักษาการในตำแหน่งแล้ว ก็ไม่มีเหตุที่จะต้องสั่งให้เดินทางกลับไปกำกับดูแลงานแต่อย่างใด ฉะนั้นการเดินทางไปกลับตลอดระยะเวลาการฝึกอบรมจึงไม่ชอบด้วยหลักการ และไม่สมควรให้เบิกค่าใช้จ่ายนอกเหนือจากที่กำหนดในวรรคแรก

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) อรัญ ธรรมโน

(นายอรัญ ธรรมโน)

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

กองกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร. 2739613 ต่อ 4442

ที่ กค 0502/3521

กรมบัญชีกลาง

ถนนพระรามที่ 6 กท 10400

12 กันยายน 2537

เรื่อง หารือแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการเบิกจ่ายค่าเบี่ยงเลียงตามสิทธิของข้าราชการที่ส่งไปเข้ารับการฝึกอบรมนอกสถานที่ปฏิบัติราชการปกติ

เรียน อธิบดีกรมป่าไม้

อ้างถึง หนังสือกรมป่าไม้ ความมาก ที่ กษ 0710/3109 ลงวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2537

ตามที่แจ้งว่า กรมป่าไม้ได้ส่งข้าราชการในสังกัดเข้ารับการฝึกอบรมที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์จัดเรื่อง การพิมพ์งานเอกสารโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป Wordperfect ในวันศุกร์ที่ 3, 10 และ 17 กันยายน 2536 เวลา 8.30-16.30 น. และในวันเสาร์ที่ 4, 11 และ 18 กันยายน 2536 เวลา 9.00-18.00 น. โดยส่วนราชการผู้จัดเรียกเก็บค่าลงทะเบียนคนละ 3,500 บาท ซึ่งในการเดินทางเข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรดังกล่าวในแต่ละวันผู้เข้ารับการฝึกอบรมเดินทางจากบ้านพักเลขที่ 40/1 ตำบลคลองถนน อำเภอบางเขน กรุงเทพมหานคร โดยรถโดยสารประจำทางมาที่กรมป่าไม้เพื่อนั่งรถยนต์ของกรมป่าไม้เดินทางไปยังมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ท่าพระจันทร์ หลังจากอบรมเสร็จจะนั่งรถยนต์ของกรมป่าไม้เดินทางมายังกรมป่าไม้ แล้วจึงเดินทางกลับบ้านพักโดยรถโดยสารประจำทาง จึงขอหารือว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรมจะเบิกค่าใช้จ่ายในการเข้ารับการฝึกอบรมตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของส่วนราชการ พ.ศ. 2534 ในกรณีต่อไปนี้ได้หรือไม่

1. ค่าลงทะเบียนตามที่ส่วนราชการผู้จัดเรียกเก็บ

2. ค่าพาหนะเดินทางไปกลับระหว่างกรมป่าไม้ถึงสถานที่จัดการฝึกอบรม ตามพระราชกฤษฎีกา

ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

3. ค่าเบี่ยงเลียงเดินทางตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมบัญชีกลางพิจารณาแล้ว ขอเรียนดังนี้

1. หลักการเบิกค่าใช้จ่ายในการส่งข้าราชการเข้ารับการฝึกอบรมในหลักสูตรที่ส่วนราชการเป็นผู้จัด และในระหว่างการฝึกอบรมส่วนราชการผู้จัดมิได้จัด หรือเป็นผู้ติดต่อประสานงานเกี่ยวกับค่าอาหาร ค่าที่พัก และค่ายานพาหนะ ตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของส่วนราชการ พ.ศ. 2534 ได้แก่

1.1 ค่าลงทะเบียนในอัตราที่ส่วนราชการผู้จัดเรียกเก็บ

1.2 ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปฝึกอบรม ซึ่งได้แก่ ค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทาง ค่าที่พัก และค่ายานพาหนะโดยอนุโลมตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งหลักเกณฑ์การเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2534 กำหนดขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ที่จะให้ความช่วยเหลือ และบรรเทาความเดือดร้อนเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายต่างๆ เพื่อให้ข้าราชการผู้เดินทางไปราชการตามคำสั่งของทางราชการไม่ต้องรับภาระในค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นอันเนื่องมาจากการเดินทางดังกล่าว

2. สำหรับกรณีที่กรมป่าไม้หรือดังกล่าวข้างต้น ให้ถือปฏิบัติดังนี้

2.1 ค่าลงทะเบียนตามที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เรียกเก็บในอัตราคนละ 3,500 บาท อยู่ในข่ายที่กรมป่าไม้จะเบิกจ่ายได้ตามนัยหลักการข้อ 1.1

2.2 ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเดินทางไปกลับระหว่างกรมป่าไม้กับสถานที่จัดฝึกอบรมด้วยรถยนต์ของทางราชการ จึงไม่อยู่ในข่ายที่จะเบิกค่าพาหนะตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

2.3 การเดินทางระหว่างวันศุกร์ที่ 3, 10 และ 17 กันยายน 2536 มีลักษณะไม่แตกต่างจากการเดินทางไปปฏิบัติราชการตามปกติอันเป็นเหตุให้ต้องเพิ่มภาระเกี่ยวกับค่าอาหาร จึงไม่อยู่ในข่ายที่จะเบิกเบี้ยเลี้ยงเดินทาง ส่วนการเดินทางระหว่างวันเสาร์ที่ 4, 11 และ 18 กันยายน 2536 อยู่ในข่ายที่จะเบิกเบี้ยเลี้ยงเดินทางได้ ตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) มณีมัย วุฒิชเรนดิรักษ์

(นางมณีมัย วุฒิชเรนดิรักษ์)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมบัญชีกลาง

กองกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร. 2739561

ที่ กค 0526.5/30383

กระทรวงการคลัง

ถนนพระราม 6 กท 10400

9 ตุลาคม 2541

เรื่อง คอบข้อหรือเกี่ยวกับเอกสารประกอบการเบิกจ่าย

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

อ้างถึง หนังสือมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่ ทม 0401.04/7713 ลงวันที่ 17 กรกฎาคม 2541

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ได้จัดประชุมสัมมนาและฝึกอบรม โดยมอบหมายให้สถาบันคั้นคว่ำและผลิตภัณฑ์อาหารซึ่งเป็นหน่วยงานในสังกัดของมหาวิทยาลัยฯ เป็นผู้ดำเนินการจัดเลี้ยงอาหาร ในการนี้สถาบันคั้นคว่ำและผลิตภัณฑ์อาหารได้ออกใบเสร็จรับเงินค่าจัดเลี้ยงแก่มหาวิทยาลัยฯ จึงขอหารือว่า มหาวิทยาลัยฯ สามารถนำใบเสร็จรับเงินดังกล่าวมาเบิกจ่ายจากเงินงบประมาณของมหาวิทยาลัยได้หรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า การเบิกค่าใช้จ่ายในการจัดฝึกอบรมให้ส่วนราชการต่างๆ ถือปฏิบัติตามหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0502/ว 76 ลงวันที่ 7 มิถุนายน 2534 กล่าวคือ การเบิกค่าใช้จ่ายในการจัดฝึกอบรมกรณีส่วนราชการผู้จัดฝึกอบรมเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าอาหาร ค่าที่พัก และหรือค่ายานพาหนะ ให้ใช้ใบเสร็จรับเงินตามระเบียบของทางราชการโดยแนบบัญชีรายชื่อจำนวนบุคคล เพื่อประกอบการเบิกจ่าย กรณีที่หารือ การเบิกค่าใช้จ่ายในการจัดเลี้ยงอาหารจึงต้องมีใบเสร็จรับเงินพร้อมแนบบัญชีรายชื่อจำนวนบุคคลเพื่อประกอบการเบิกจ่าย แต่เนื่องจากสถาบันคั้นคว่ำและผลิตภัณฑ์อาหารเป็นหน่วยงานในสังกัดเดียวกับมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จึงไม่สามารถทำนิติกรรม คือซื้อขายอาหารระหว่างกัน มหาวิทยาลัยฯ จึงไม่สามารถนำใบเสร็จรับเงินที่ออกในนามสถาบันฯ มาเบิกจ่ายจากเงินงบประมาณของมหาวิทยาลัยฯ ได้ อย่างไรก็ตาม หากมหาวิทยาลัยฯ มอบหมายให้หน่วยงานในสังกัดเป็นผู้ดำเนินการเกี่ยวกับการประกอบเลี้ยงอาหาร หน่วยงานในสังกัดดังกล่าวก็ชอบที่จะนำหลักฐานการจ่ายในการประกอบอาหารมาเบิกจ่ายจากทางราชการได้ตามบัญชี 14 (11) ของระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของส่วนราชการ พ.ศ. 2534

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) มณีมัย วุฒิธรเนติรักษ์

(นางมณีมัย วุฒิธรเนติรักษ์)

ผู้ตรวจราชการกระทรวงฯ รักษาราชการแทนรองปลัดกระทรวง

ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

สำนักการเงินการคลัง 3

ส่วนกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร. 2739664

ที่ กค 0526.5/40311

กระทรวงการคลัง

ถนนพระราม 6 กท 10400

23 กันยายน 2539

เรื่อง ตอบข้อหารือการเบิกค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม

เรียน อธิบดีกรมโยธาธิการ

อ้างถึง หนังสือกรมโยธาธิการ ค่วนมาก ที่ มท 0802/7038 ลงวันที่ 28 มีนาคม 2539

ตามหนังสือที่อ้างถึง สถาบันพัฒนาช่างโยธาภาคไทย กรมโยธาธิการ ได้จัดให้มีการฝึกอบรมหลักสูตร “นักบริหารระดับกลาง” ระหว่างวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2538 ถึงวันที่ 10 มีนาคม 2538 ณ ศูนย์ญี่ปุ่นศึกษา สถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต เวลา 8.00 น. - 21.30 น. เป็นประจำทุกวัน ยกเว้นวันเสาร์ - อาทิตย์ หรือวันหยุดราชการ กรมโยธาธิการจึงขอหารือว่า ในวันเสาร์ - อาทิตย์ หรือวันหยุดราชการที่มีได้มีการฝึกอบรม ผู้เข้ารับการฝึกอบรมซึ่งเป็นข้าราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาคบางคนกลับภูมิลำเนาเดิมโดยไม่มีคำสั่งจากส่วนราชการให้เดินทางกลับสถานที่ปฏิบัติราชการปกติ กรณีนี้ ผู้เข้ารับการอบรมจะสามารถเบิกค่าเบี้ยเลี้ยงหรือค่าเช่าที่พักในวันเสาร์ - อาทิตย์ หรือวันหยุดราชการได้หรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว ขอเรียนดังนี้

1. ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของส่วนราชการ พ.ศ. 2534 กำหนดหลักเกณฑ์กรณีส่วนราชการผู้จัดฝึกอบรมไม่จัดหรือไม่ติดต่อประสานงานเกี่ยวกับค่าอาหาร ค่าที่พัก และหรือค่ายานพาหนะ ให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปฝึกอบรมโดยอนุโลมตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

2. หลักเกณฑ์การเบิกจ่ายค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทาง ตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 16 กำหนดให้ข้าราชการผู้เดินทางเบิกเบี้ยเลี้ยงเดินทางโดยให้นับเวลาดังแต่ออกจากสถานที่อยู่ หรือสถานที่ปฏิบัติราชการปกติจนกลับถึงสถานที่อยู่หรือสถานที่ปฏิบัติราชการปกติ แล้วแต่กรณี และมาตรา 17 กำหนดหลักเกณฑ์ให้ข้าราชการผู้เดินทางเบิกจ่ายค่าเช่าที่พักในลักษณะจ่ายจริง โดยมีหลักเกณฑ์ คือ ข้าราชการผู้เดินทางมีความจำเป็นต้องพักแรม และได้มีการเข้าพักในโรงแรมหรือสถานที่เช่าพัก และได้มีการจ่ายค่าเช่าที่พักไปจริง จึงจะนำค่าเช่าโรงแรมหรือค่าเช่าที่พักมาเบิกจ่ายจากทางราชการได้

3. อย่างไรก็ดี หลักเกณฑ์ในการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางฯ กำหนดขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ที่จะให้ความช่วยเหลือและบรรเทาความเดือดร้อนเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายต่างๆ เพื่อให้ข้าราชการผู้เดินทางไปราชการตามคำสั่งของทางราชการไม่ต้องรับภาระในค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นอันเนื่องมาจากการเดินทางดังกล่าว

4. สำหรับกรณีหรือข้างต้น

4.1 การเดินทางไปฝึกอบรม ระหว่างสถานที่อยู่กับสถานที่จัดฝึกอบรม ณ ศูนย์ญี่ปุ่นศึกษา สถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต จังหวัดปทุมธานี ของข้าราชการที่อยู่ในส่วนภูมิภาคซึ่งไม่สามารถเดินทางไป - กลับ ทุกวันได้ตามปกติเนื่องจากมีระยะทางห่างไกล จึงเป็นเหตุอันจำต้องพักแรม ดังนั้น ผู้เข้ารับการฝึกอบรมซึ่งอยู่ในส่วนภูมิภาคก็ย่อมมีสิทธิเบิกค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางและค่าเช่าที่พักในวันเสาร์ - อาทิตย์ หรือวันหยุดราชการได้เท่าที่จ่ายจริง ตลอดระยะเวลาการฝึกอบรม

4.2 การเดินทางไปฝึกอบรมระหว่างสถานที่อยู่กับสถานที่จัดฝึกอบรม ณ ศูนย์ญี่ปุ่นศึกษาฯ ของข้าราชการที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานครหรือจังหวัดใกล้เคียง มีลักษณะไม่แตกต่างจากการเดินทางระหว่างสถานที่อยู่กับสถานที่ปฏิบัติราชการปกติ อันเป็นเหตุให้ต้องเพิ่มภาระเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการเดินทาง จึงไม่อยู่ในข่ายที่จะเบิกค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางและค่าเช่าที่พักในวันเสาร์ - อาทิตย์ หรือวันหยุดราชการได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) กมล จันทิมา

(นายกมล จันทิมา)

รองปลัดกระทรวงฯ ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

สำนักการเงินการคลัง

ส่วนกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร. 2739573

ที่ กค 0502/898

กรมบัญชีกลาง

ถนนพระรามที่ 6 กท 10400

18 กุมภาพันธ์ 2537

เรื่อง หารือการเบิกค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของส่วนราชการ

เรียน อธิบดีกรมตำรวจ

อ้างถึง หนังสือกรมตำรวจ ที่ มท 0504.63/18143 ลงวันที่ 28 ธันวาคม 2536

ตามที่หารือการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม ตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของส่วนราชการ พ.ศ. 2534 ดังนี้

1. การเบิกค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมจะต้องดำเนินการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. 2535 หรือไม่
2. การเบิกจ่ายเงินจะต้องแยกเบิกระหว่างค่าตอบแทน ค่าใช้สอย หรือค่าวัสดุหรือไม่ หรือให้เบิกจ่ายค่าใช้จ่ายทุกรายการในประเภทค่าใช้สอย

ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมบัญชีกลางพิจารณาแล้ว ขอเรียนดังนี้

(1) การเบิกค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของส่วนราชการ พ.ศ. 2534 เป็นการกำหนดประเภทค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการจัดฝึกอบรมเพื่อให้ส่วนราชการต่างๆ เบิกจ่ายเป็นไปในแนวเดียวกันได้โดยมิต้องขออนุมัติกระทรวงการคลังเท่านั้น ดังนั้น วิธีการจัดซื้อ จัดจ้างค่าใช้จ่ายในการจัดฝึกอบรมตามระเบียบฯ ดังกล่าวจึงต้องเป็นไปตามที่ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. 2535 กำหนด

(2) การเบิกจ่ายเงินค่าใช้จ่ายในการจัดฝึกอบรม ตาม (1) จะต้องแยกเบิกระหว่างค่าตอบแทน ค่าใช้สอย หรือค่าวัสดุ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) มณีนัย วุฒิชรเนติรักษ์

(นางมณีนัย วุฒิชรเนติรักษ์)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมบัญชีกลาง

กองกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร.2739561

ความที่สุก

ที่ กค 0502/26755

กระทรวงการคลัง

ถนนพระรามที่ 6 กท 10400

4 มิถุนายน 2535

เรื่อง แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม

เรียน อธิบดีกรมสามัญศึกษา

อ้างถึง หนังสือกรมสามัญศึกษาถึงกรมบัญชีกลาง ที่ ศธ 0811/3223 ลงวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2535

ด้วยกรมบัญชีกลางรายงาน ว่า กรมสามัญศึกษาหรือแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของส่วนราชการ พ.ศ. 2534 กรณีการจัดประชุมสัมมนาผู้ปฏิบัติงานตรวจสอบภายในสถานศึกษาประจำจังหวัดต่างๆ ระหว่างวันที่ 25-27 มีนาคม 2535 เวลา 8.30-16.30 น. ณ โรงแรมรอยัล กรุงเทพฯ ดังนี้

1. การนับเวลาเดินทางเพื่อคำนวณเบี้ยเลี้ยงเดินทางกรณี

1.1 การนับเวลาเดินทางมาประชุมสัมมนาเริ่มนับจากบ้านพักถึงเวลาที่มาลงทะเบียน (วันที่ 24 มีนาคม 2535 เวลา 14.00-16.00 น.) หรือตั้งแต่เวลาจากบ้านพักถึงวันเปิดฝึกอบรม (วันที่ 25 มีนาคม 2535)

1.2 การนับเวลาเดินทางกลับจากการประชุมสัมมนา ให้นับตั้งแต่เวลาสิ้นสุดการประชุมสัมมนาตั้งแต่เวลา 16.31 น. ของวันที่ 27 มีนาคม 2535 จนถึงเวลากลับถึงบ้านพักใช้หรือไม่

1.3 กรณีจะนับเวลาต่อเนื่องกันตั้งแต่เวลาออกจากบ้านพักมาประชุมสัมมนาจนสิ้นสุดการประชุมสัมมนาและเดินทางกลับถึงบ้านพักได้หรือไม่

1.4 หากการนับเวลา ตามข้อ 1.1-1.3 ไม่ถูกต้อง มีหลักในการนับอย่างไร อัตราวันละเท่าไร

2. กรณีข้าราชการครูจังหวัดสมุทรสงคราม ไปประชุมในกรุงเทพฯ จำนวน 2 วัน ไม่พักค้างโรงแรมในกรุงเทพฯ โดยเดินทางไปกลับระหว่างจังหวัดสมุทรสงครามกับกรุงเทพฯ ทั้ง 2 วัน ด้วยรถประจำทางจากจังหวัดสมุทรสงครามถึงสถานีขนส่งสายใต้แล้วโดยสารรถรับจ้างจากสถานีขนส่งสายใต้ถึงสถานที่ประชุมวันละ 2 เที่ยว 2 วัน รวม 4 เที่ยว จะเบิกค่ารถรับจ้างดังกล่าวได้หรือไม่

3. กรณีหน่วยงานผู้จัดฝึกอบรมเรียกเก็บค่าใช้จ่ายเป็นค่าลงทะเบียนจะต้องขออนุมัติอัตรการเก็บค่าลงทะเบียนจากกระทรวงการคลังก่อน ผู้เข้ารับการฝึกอบรมจึงเบิกจ่ายค่าลงทะเบียนได้เท่าที่จ่ายจริงใช้หรือไม่

4. กรณีเอกชนจัดฝึกอบรมโดยเรียกเก็บค่าใช้จ่ายเป็นค่าลงทะเบียน แต่ไม่มีรายละเอียดว่ามีเอกชนเข้ารับการฝึกอบรมไม่น้อยกว่า 3 ใน 4 ของจำนวนผู้เข้ารับการฝึกอบรมทั้งหมด ข้าราชการผู้เข้ารับการฝึกอบรมจะเบิกจ่ายค่าลงทะเบียนได้หรือไม่

5. การฝึกอบรมที่หน่วยงานผู้จัดเรียกเก็บค่าใช้จ่ายเป็นค่าลงทะเบียนแต่ไม่แสดงรายการให้ชัดเจนว่าได้รวมค่าอาหาร ค่าที่พัก และหรือค่ายานพาหนะแล้วหรือไม่ จะเบิกค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการได้หรือไม่

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว ขอเรียนดังนี้

1. กรณีที่หรือตามข้อ 1.1 หากข้อเท็จจริงปรากฏว่าหลังจากลงทะเบียนแล้วมีการดำเนินการฝึกอบรมอย่างใดอย่างหนึ่งต่อไปตามที่หลักสูตรหรือโครงการฝึกอบรมกำหนด ให้นับเวลาเดินทางตั้งแต่ออกจากที่พักถึงเวลาทะเบียน กรณีหลังการลงทะเบียนแล้วมิได้ดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งต่อไปตามที่หลักสูตรหรือโครงการฝึกอบรมกำหนด ให้นับเวลาเดินทางตั้งแต่ออกจากที่พักถึงเวลาเปิดฝึกอบรม

2. การนับเวลาเดินทางกลับจากการประชุมสัมมนา ให้นับตั้งแต่เวลาสิ้นสุดการประชุมสัมมนาดังแต่เวลา 16.31 น. ของวันที่ 27 มีนาคม 2535 จนถึงเวลากลับถึงที่พักตามที่หรือข้อ 1.2 นั้น ถูกต้องแล้ว

3. กรณีจะนับเวลาต่อเนื่องกันตั้งแต่เวลาออกจากบ้านพักมาประชุมสัมมนาจนสิ้นสุดการประชุมสัมมนาและเดินทางกลับถึงที่พัก ตามที่หรือข้อ 1.3 ได้ในกรณีส่วนราชการผู้จัดฝึกอบรมไม่จัดอาหารระหว่างการฝึกอบรม

อนึ่ง การนับเวลาและอัตราเบี้ยเลี้ยงเดินทาง ตามข้อ 1 ถึงข้อ 3 ให้นับ 24 ชั่วโมงเป็น 1 วัน ส่วนที่ไม่ถึงหรือเกินกว่า 24 ชั่วโมง นับได้เกิน 12 ชั่วโมง คิดเป็น 1 วัน ส่วนอัตราให้เบิกจ่ายตามระดับชั้นยศของผู้เข้ารับการฝึกอบรม

4. กรณีที่หรือตามข้อ 2 ถือเป็นการเดินทางไปกลับระหว่างสถานที่อยู่ ที่พักกับสถานที่จัดฝึกอบรมตามระเบียบฯ ข้อ 20(2) กำหนด จึงไม่อยู่ในข่ายที่จะเบิกจ่ายค่าพาหนะรับจ้างได้

5. กรณีที่หรือตามข้อ 3 หน่วยงานผู้จัดฝึกอบรมเรียกเก็บค่าใช้จ่ายเป็นค่าลงทะเบียนได้โดยไม่ต้องขออนุมัติกระทรวงการคลังและผู้เข้ารับการฝึกอบรมจะเบิกจ่ายค่าลงทะเบียนได้ตามที่หน่วยงานผู้จัดเรียกเก็บภายใต้เงื่อนไขตามระเบียบฯ ข้อ 21(1) หรือ (2)

6. กรณีที่หรือตามข้อ 4 หากเอกชนจัดฝึกอบรมโดยเรียกเก็บค่าใช้จ่ายเป็นค่าลงทะเบียนแต่

ไม่มีรายละเอียดว่ามีเอกชนเข้ารับการฝึกอบรมไม่น้อยกว่า 3 ใน 4 ของจำนวนผู้เข้ารับการฝึกอบรมทั้งหมด ข้าราชการผู้เข้ารับการฝึกอบรมไม่อยู่ในข่ายที่จะเบิกจ่ายค่าลงทะเบียนและค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปฝึกอบรมตามระเบียบฯ

7. การฝึกอบรมที่หน่วยงานผู้จัดเรียกเก็บค่าใช้จ่ายเป็นค่าลงทะเบียนแต่ไม่แสดงรายการให้ชัดเจนว่าได้รวมค่าอาหาร ค่าที่พัก และหรือค่ายานพาหนะแล้วหรือไม่ ตามที่หารือข้อ 5 นั้น หากเป็นกรณีต้องเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปฝึกอบรมด้วย ผู้เข้ารับการฝึกอบรมจะเบิกค่าใช้จ่ายดังกล่าว ตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการอีกไม่ได้

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ทวีเกียรติ กฤษณามระ

(นายทวีเกียรติ กฤษณามระ)

รองปลัดกระทรวงฯ ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

กองกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร. 2739561

ที่ กค 0502/28811

กระทรวงการคลัง

ถนนพระรามที่ 6 กท 10400

16 กรกฎาคม 2536

เรื่อง ขอบริษัทเกี่ยวกับระเบียบกระทรวงการคลัง

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ

อ้างถึง หนังสือสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ ที่ นร 1602/9826

ลงวันที่ 18 พฤษภาคม 2536

ตามที่แจ้งว่าสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติจะปรับแผนและแนวทางหลักในการดำเนินงานพัฒนาเด็กและเยาวชนของสำนักงานฯ ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเด็กและเยาวชน 5 ปี ในระยะแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 ช่วงหลัง (ปี 2537-2539) จึงได้จัดประชุมปฏิบัติการขึ้นเพื่อให้ข้าราชการในสังกัดมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกรอบแนวทางที่ใช้ในการพัฒนาเด็กและเยาวชน สามารถปรับแผนงาน/โครงการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้สอดคล้องกับมาตรการที่กำหนดไว้ตามแผนในเชิงรุกอย่างเป็นกระบวนการ ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายและด้านการพัฒนาอย่างครบถ้วนตามอำนาจหน้าที่ของสำนักงานฯ และจัดทำแผนที่ปรับปรุงเพื่อใช้เป็นแนวทางการปฏิบัติระหว่างปี 2537-2539 ต่อไป จึงขอหารือว่าการประชุมปฏิบัติการดังกล่าวจะเบิกค่าใช้จ่ายตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของส่วนราชการ พ.ศ. 2534 ได้หรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า การประชุมที่จะเบิกค่าใช้จ่ายตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของส่วนราชการ พ.ศ. 2534 นั้น จะต้องเป็นการประชุมที่มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาบุคลากรหรือประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน แต่การประชุมปฏิบัติการของสำนักงานฯ ตามที่หารือมีวัตถุประสงค์เพื่อจะปรับแผนและแนวทางหลักในการดำเนินงานพัฒนาเด็กและเยาวชน ซึ่งเป็นงานในหน้าที่ของสำนักงานฯ ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเด็กและเยาวชน 5 ปี ในระยะแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 ช่วงหลัง (ปี 2537-2539) จึงไม่อยู่ในข่ายที่จะเบิกค่าใช้จ่ายตามระเบียบฯ ดังกล่าวข้างต้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ปรีดี บุญยัง

(นายปรีดี บุญยัง)

รองปลัดกระทรวงฯ ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

กองกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร.2739561

ที่ กค 0528.5/22

กรมบัญชีกลาง

ถนนพระราม 6 กท 10400

7 มกราคม 2540

เรื่อง หารือการเบิกค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของส่วนราชการ

เรียน อธิบดีกรมการศึกษานอกโรงเรียน

อ้างถึง หนังสือกรมการศึกษานอกโรงเรียน ที่ ศธ 1120/1397 ลงวันที่ 9 เมษายน 2539

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า กรมการศึกษานอกโรงเรียนจัดประชุมปฏิบัติการโครงการการวิเคราะห์และพัฒนาคุณภาพข้อสอบการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ปี 2537 ระหว่างวันที่ 11-16 กันยายน 2537 ณ โรงแรมเวลคัม จอมเทียน บีช พัทยา จังหวัดชลบุรี กำหนดพิธีเปิดวันที่ 12 กันยายน 2537 เวลา 8.30 น. และเสร็จสิ้นวันที่ 16 กันยายน 2537 เวลา 17.00 น. โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ได้ข้อสอบที่มีคุณภาพและมาตรฐานตรงตามจุดประสงค์ของหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน และนำเก็บเข้าคลังข้อสอบเพื่อใช้ในการทดสอบต่อไป จึงขอหารือเกี่ยวกับการเบิกค่าใช้จ่ายดังนี้

1. การจัดประชุมปฏิบัติการนี้ ข้าราชการมีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการได้ตั้งแต่เมื่อใด ถึงเมื่อใด

2. ผู้จัดออกค่าใช้จ่ายในการจัดอาหารให้ 2 มื้อ กลางวันและเย็น ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีสิทธิเบิกค่าอาหารได้อีกเท่าไร

3. ในวันพิธีเปิด ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีสิทธิเบิกค่าอาหารได้อีกหรือไม่

4. การเบิกค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม ให้เริ่มเบิกค่าใช้จ่ายในวันลงทะเบียนหรือวันพิธีเปิด

ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมบัญชีกลางพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า การประชุมที่จะเบิกค่าใช้จ่ายตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของส่วนราชการ พ.ศ. 2534 นั้น จะต้องเป็นการประชุมที่มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาบุคลากรหรือเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากร แต่การประชุมปฏิบัติการ โครงการวิเคราะห์และพัฒนาคุณภาพข้อสอบการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ปี 2537 ที่หารือ นั้น เป็นการดำเนินการโดยรวบรวมข้อสอบและกระดาษคำตอบจากศูนย์ฯ ภาค และจังหวัดต่างๆ และนำมาวิเคราะห์ วางแผน และจัดทำข้อสอบ ทั้งนี้เพื่อให้ได้ข้อสอบที่มีคุณภาพและมาตรฐานตรง

ตามจุดประสงค์ของหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน และนำเก็บเข้าคลังข้อสอบสำหรับใช้ในการสอบเทียบความรู้และให้บริการหน่วยงานที่จัดการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ การดำเนินการดังกล่าวถือเป็นงานในหน้าที่ของสถาบันส่งเสริมมาตรฐานการศึกษานอกโรงเรียน ซึ่งสามารถเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปประชุมตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2528 และที่แก้ไขเพิ่มเติม แต่มิใช่การเดินทางไปประชุมที่จะเบิกค่าใช้จ่ายตามนัยระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของส่วนราชการ พ.ศ. 2534 ได้ อย่างไรก็ดี กรณีนี้หากกรมการศึกษานอกโรงเรียนเห็นควรให้เบิกจ่ายในลักษณะของค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม ก็อาจขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลังได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) วินัส เกตตะโกมล

(นางวินัส เกตตะโกมล)

รองอธิบดีฯ ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมบัญชีกลาง

สำนักการเงินการคลัง

ส่วนกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร. 2739573

ที่ กค 0514/37095

กระทรวงการคลัง

ถนนพระรามที่ 6 กท 10400

2 กันยายน 2537

เรื่อง การเบิกจ่ายเงินค่าวิทยากรโครงการโยคะเพื่อสุขภาพ

เรียน อธิบดีกรมการฝึกหัดครู

อ้างถึง หนังสือกรมการฝึกหัดครู ที่ ศธ 0304/7529 ลงวันที่ 5 เมษายน 2537

ด้วยกรมบัญชีกลางรายงาน ว่า กรมการฝึกหัดครูแจ้งว่า ได้จัดโครงการโยคะเพื่อสุขภาพ ประจำปี 2537 ในวันที่ 12 19 26 มกราคม และ 2 กุมภาพันธ์ 2537 ระหว่างเวลา 13.30-15.30 น. เพื่อฝึกโยคะให้กับอาจารย์วิทยาลัยครูสวนดุสิต โดยได้เชิญวิทยากรมาบรรยายและสาธิตโยคะ จึงขออนุมัติเบิกจ่ายเงินค่าวิทยากรตามโครงการฝึกโยคะ จำนวน 2,000 บาท (สองพันบาทถ้วน) ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า ในหลักการการฝึกอบรมจะต้องเป็นโครงการหรือหลักสูตรที่มีช่วงเวลาจัดที่แน่นอนมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาบุคคลหรือประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานโดยมุ่งเน้นการเพิ่มพูนความรู้ทางด้านวิชาการ และการส่งข้าราชการเข้ารับการฝึกอบรมจะต้องพิจารณาเฉพาะผู้ที่เกี่ยวข้องหรือเป็นประโยชน์ต่อส่วนราชการที่สังกัด แต่โครงการโยคะเพื่อสุขภาพดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้มีสุขภาพดี ซึ่งเป็นประโยชน์ส่วนตัวของข้าราชการ ไม่ถือเป็นการฝึกอบรมที่จะเบิกค่าใช้จ่ายได้ตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของส่วนราชการ พ.ศ. 2534 จึงเห็นสมควรรับผิดชอบค่าใช้จ่ายดังกล่าวเอง

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) อนุเทพ อุเทนสุด

(นายอนุเทพ อุเทนสุด)

รองปลัดกระทรวงฯ ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

กองอนุมัติจ่าย 3

โทร.2739024 ต่อ 4463

ด่วนมาก

ที่ กค 0528.5/5024

กรมบัญชีกลาง

ถนนพระราม 6 กท 10400

1 กรกฎาคม 2539

เรื่อง คอบข้อหารือเกี่ยวกับการจัดสัมมนาโครงการให้ทุนอุดหนุนการวิจัย

เรียน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

อ้างถึง หนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ด่วนมาก ที่ สธ 0218/53/262

ลงวันที่ 30 เมษายน 2539

ตามที่แจ้งว่า สถาบันพระบรมราชชนก สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขจัดประชุมโครงการให้ทุนอุดหนุนการวิจัยสำหรับวิทยากร เจ้าหน้าที่ในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนกและข้าราชการในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ประจำปี 2539 ระหว่างวันที่ 5-7 กุมภาพันธ์ 2539 เพื่อเป็นการสนับสนุนให้ข้าราชการได้พัฒนาความรู้ใหม่ พัฒนางานหรือแก้ปัญหาทางานที่รับผิดชอบ โดยให้ข้าราชการสังกัดกระทรวงสาธารณสุขส่งโครงการวิจัยเพื่อขอรับทุนและเข้าร่วมประชุมด้วย ทั้งนี้ ได้เชิญอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจโครงการวิจัยและให้ความรู้แก่วิทยากรผู้เข้าร่วมสัมมนาด้วย จึงขอหารือว่า การจัดประชุมดังกล่าวจะถือเป็นการฝึกอบรมตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของส่วนราชการ พ.ศ. 2534 หรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมบัญชีกลางพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า การฝึกอบรมที่จะเบิกค่าใช้จ่ายต่างๆ ได้ตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของส่วนราชการ พ.ศ. 2534 จะต้องเป็นการอบรม การประชุมหรือสัมมนาทางวิชาการหรือเชิงปฏิบัติการ การบรรยายพิเศษ การฝึกศึกษา หรือที่มีชื่อเรียกอย่างอื่นทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยมีโครงการหรือหลักสูตรและช่วงเวลาจัดที่แน่นอนที่มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาบุคคล หรือประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน โดยไม่มีการรับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ และในการส่งข้าราชการเข้ารับการฝึกอบรมจะต้องพิจารณาเฉพาะผู้ที่เกี่ยวข้องหรือเป็นประโยชน์ต่อส่วนราชการที่สังกัด สำหรับการจัดประชุมโครงการให้ทุนอุดหนุนการวิจัยตามที่หารือ นั้น เป็นการดำเนินการโดยให้ข้าราชการสังกัดกระทรวงสาธารณสุขเสนอโครงการวิจัยเพื่อขอรับทุน โดยหน่วยงานผู้จัดและผู้ทรงคุณวุฒิเป็นผู้คัดเลือกโครงการวิจัยและนำโครงการวิจัยที่ได้รับการคัดเลือกแล้วมารวบรวมอภิปราย โดยเชิญอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจ วิเคราะห์ และให้ความรู้เกี่ยวกับโครงการวิจัยดังกล่าว ทั้งนี้ เพื่อนำผลที่ได้

จากการอภิปรายดังกล่าวไปแก้ปัญหางานที่รับผิดชอบต่อไป จึงถือว่าการประชุมดังกล่าวอยู่ในข่ายที่จะเบิก
ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมตามนัยระเบียบข้างต้นได้

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) มณีมัย วุฒิชรเนติรักษ์

(นางมณีมัย วุฒิชรเนติรักษ์)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมบัญชีกลาง

สำนักงานเงินการคลัง

ส่วนกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร 2739673

ที่ กค 0502/14301

กระทรวงการคลัง

ถนนพระรามที่ 6 กท 10400

25 เมษายน 2538

เรื่อง การเบิกจ่ายค่าอาหารทำกรนอกเวลารวมอยู่ปฏิบัติราชการนอกสถานที่ราชการ

เรียน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

อ้างถึง หนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ สธ 0210/446 ลงวันที่ 12 ธันวาคม 2537

และที่ สธ 0210/021 ลงวันที่ 20 มกราคม 2538

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า ขณะนี้หน่วยงานราชการได้จัดงานประชุม อบรม สัมมนา นอกสถานที่เป็นจำนวนมากเนื่องจากห้องประชุมของทางราชการมีไม่เพียงพอที่จะสนับสนุนดำเนินการซึ่งในบางครั้งปรากฏว่า มีเจ้าหน้าที่ที่ไปร่วมประชุม อบรม สัมมนา ที่หน่วยงานตนเองจัดหรือส่งเจ้าหน้าที่ไปร่วมประชุม อบรม สัมมนา ที่หน่วยงานอื่นเป็นผู้จัดจนหมดเวลาราชการปกติ และมีความจำเป็นต้องเดินทางกลับเข้าสำนักงานเพื่อปฏิบัติงานในหน้าที่ราชการที่จำเป็นเร่งด่วน หรือที่ยังค้างค้ำต่อให้สำเร็จลุล่วงด้วยรถยนต์ของทางราชการ เนื่องจากจะมีความรวดเร็วทันต่อการเข้าทำงานในวันดังกล่าว จึงขอหารือว่า ช่วงระยะเวลาตั้งแต่ 16.30 น. จนถึงเวลา 19.30 น. ซึ่งเป็นเวลาที่อยู่ในกิจกรรมการประชุม อบรม สัมมนา ที่ล่วงเลยกำหนดเวลารวมกับเวลาที่ใช้ในการเดินทางกลับเข้าสำนักงาน จะเบิกจ่ายค่าตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการให้แก่เจ้าหน้าที่ที่เข้าร่วมประชุม อบรม สัมมนา และพนักงานขับรถยนต์ ตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายเงินตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ พ.ศ. 2536 ได้หรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า การจ่ายค่าตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายเงินตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ พ.ศ. 2536 นั้น จะต้องเป็นกรณีปฏิบัติงานในตำแหน่งหน้าที่ราชการในเวลาราชการปกติและปฏิบัติงานต่อเนื่องนอกเวลาราชการออกไปอีก จึงจะเบิกจ่ายค่าตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการปกติได้ กรณีข้อหารือของกระทรวงสาธารณสุขจึงพิจารณาได้ดังนี้

1. เจ้าหน้าที่ที่เข้าร่วมประชุม อบรม สัมมนา ที่หน่วยงานตนเองจัดหรือหน่วยงานอื่นจัด และเข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าวจนหมดเวลาราชการปกติ และเดินทางกลับสำนักงานในช่วงเวลา 16.30 น.-19.30 น. ไม่ถือเป็นกรณีปฏิบัติงานนอกเวลาราชการตามนัยระเบียบฯ ดังกล่าวข้างต้น จึงไม่อยู่ในข่ายที่จะเบิกจ่ายค่าตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการดังกล่าวได้

2. พนักงานขับรถยนต์ที่ทำหน้าที่ขับรถยนต์นำเจ้าหน้าที่ที่เข้าร่วมประชุม อบรม สัมมนา เดินทางกลับสำนักงาน ซึ่งเลขเวลาที่ต้องปฏิบัติราชการปกติ ก็ชอบที่จะเบิกค่าตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการปกติได้ตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายเงินตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ พ.ศ. 2536

อย่างไรก็ดี กรณีผู้เข้ารับการศึกษาอบรมใช้รถราชการเป็นพาหนะเดินทางมาฝึกอบรม หัวหน้าส่วนราชการควรคำนึงถึงความจำเป็น ความเหมาะสม และประหยัด โดยพิจารณาถึงจำนวนผู้เข้ารับการศึกษาอบรม ระยะเวลาในการฝึกอบรม และค่าใช้จ่ายเป็นเกณฑ์ในการพิจารณาด้วย
จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) กมล จันทิมา

(นายกมล จันทิมา)

รองปลัดกระทรวงฯ ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

กองกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร. 2739807

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักการเงินการคลัง ส่วนกฎหมายและระเบียบการคลัง โทร. 4440

ที่ _____ วันที่ 27 พฤศจิกายน 2538

เรื่อง การจ่ายเงินค่าทำงานในวันหยุดให้พนักงานผู้เข้ารับการสัมมนา

เรียน ผู้อำนวยการสำนักรัฐวิสาหกิจและหลักทรัพย์ของรัฐ

ตามที่ขอให้สำนักการเงินการคลังร่วมพิจารณากรณีองค์การสุรา กรมสรรพสามิต หรือเกี่ยวกับการจัดสัมมนาในวันหยุดทั้งที่จัดในหน่วยงานหรือจัดที่ต่างจังหวัด จะเบิกจ่ายค่าทำงานในวันหยุดให้พนักงานผู้เข้าร่วมสัมมนาได้หรือไม่นั้น

สำนักการเงินการคลังพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า

1. การจ่ายค่าตอบแทนให้พนักงานผู้เข้าร่วมสัมมนาพิจารณาได้ 2 ลักษณะ คือ

1.1 การจ่ายค่าตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ เป็นการจ่ายค่าตอบแทนการปฏิบัติงานในตำแหน่งหน้าที่ราชการในเวลาราชการปกติ และปฏิบัติต่อเนื่องไปนอกเวลาราชการหรือปฏิบัติงานในวันหยุดราชการ จึงจะมีสิทธิเบิกค่าตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายเงินตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ พ.ศ. 2536 ได้

1.2 การจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทางตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ต้องเป็นกรณีการเดินทางไปราชการชั่วคราวเพื่อปฏิบัติราชการนอกที่ตั้งปกติ ซึ่งต้องได้รับอนุมัติจากผู้มีอำนาจตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการอนุมัติให้เดินทางไปราชการและการจัดการประชุมของทางราชการ พ.ศ. 2524 โดยให้เบิกจ่ายสำหรับค่าใช้จ่ายที่ต้องรับภาระเพิ่มขึ้นสืบเนื่องจากการเดินทางไปราชการ ตามสิทธิของแต่ละบุคคลตามพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว ทั้งนี้ หลักเกณฑ์การเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางจะคำนวณเบี่ยงเลียงโดยนับ 24 ชั่วโมงเป็นหนึ่งวัน ดังนั้น เมื่อมีการเบิกเบี่ยงเลียงเดินทางแล้วจึงไม่มีกรณีเบิกค่าตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาได้

2. สำหรับกรณีที่เกี่ยวข้องกับค่าใช้จ่ายของผู้เข้าร่วมสัมมนา เห็นว่า

2.1 กรณีผู้เข้าร่วมสัมมนาเป็นเจ้าหน้าที่ผู้จัดการสัมมนาในวันหยุดราชการ ซึ่งจัดในสถานที่ราชการของตนเอง และนอกสถานที่ในเขตกรุงเทพมหานคร หรือจังหวัดใกล้เคียงซึ่งมีระยะเวลาการเดินทางระหว่างบ้านพักของเจ้าหน้าที่ผู้จัดหรือสถานที่ที่ปฏิบัติราชการชั่วคราวไม่แตกต่างกันมากนัก เมื่อไม่ปรากฏว่าผู้เดินทางไปราชการต้องรับภาระค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นจากปกติ จึงถือได้ว่าเป็นการเดินทางไปปฏิบัติราชการปกติ และหากมีคำสั่งให้ปฏิบัติงานนอกเวลาราชการปกติ ก็ชอบที่จะเบิกค่าตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการตามระเบียบฯ ข้อ 1.1 ได้

สำหรับกรณีได้รับคำสั่งให้เดินทางไปจัดสัมมนาในจังหวัดอื่นนอกจากที่กล่าวข้างต้น และเป็นผลทำให้เพิ่มภาระค่าใช้จ่ายในการเดินทาง เจ้าหน้าที่ผู้จัดจึงจะมีสิทธิที่จะเบิกเบี้ยเลี้ยงเดินทาง โดยอนุโลมตามหลักเกณฑ์ที่พระราชกฤษฎีกากำหนดตามข้อ 1.2 ได้

2.2 กรณีเป็นผู้เข้าร่วมสัมมนา ไม่ถือเป็นการปฏิบัติงานในตำแหน่งหน้าที่ราชการ ดังนั้น การเข้าร่วมสัมมนาในวันหยุดราชการที่จัดในสถานที่ราชการของตนเอง และนอกสถานที่ในเขตกรุงเทพมหานคร หรือจังหวัดใกล้เคียงที่มีระยะเวลาการเดินทางระหว่างบ้านพักของผู้เข้าร่วมสัมมนากับสถานที่จัดสัมมนาไม่แตกต่างกันมากนัก จึงไม่มีสิทธิเบิกค่าตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการตามระเบียบฯ ข้อ 1.1 สำหรับกรณีได้รับคำสั่งให้เดินทางไปเข้าร่วมสัมมนาที่จัดที่จังหวัดอื่นนอกจากที่กล่าว และทำให้เพิ่มภาระค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ผู้เข้าร่วมสัมมนาก็มีสิทธิที่จะเบิกเบี้ยเลี้ยงเดินทางโดยอนุโลมตามพระราชกฤษฎีกาตามข้อ 1.2 ได้เช่นกัน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

(ลงชื่อ) ฉลวย อาณาธรรม

(นางสาวฉลวย อาณาธรรม)

ที่ กค 0528.5/5219

กรมบัญชีกลาง

ถนนพระราม 6 กท 10400

3 กรกฎาคม 2539

เรื่อง ตอบข้อหารือกรณีจัดฝึกอบรมร่วมกับภาคเอกชน

เรียน อธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

อ้างถึง หนังสือกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ที่ ออก 0801/528 ลงวันที่ 5 มีนาคม 2539

ตามที่แจ้งว่า ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคได้ร่วมกับสภาอุตสาหกรรม จังหวัดสงขลา จัดโครงการพัฒนาบุคลากรในสถานประกอบการด้วยหลักสูตรการบริหารการผลิต และใช้ระบบการเรียนทางไปรษณีย์ โดยกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมสนับสนุนค่าใช้จ่ายบางส่วน และสภาอุตสาหกรรมจังหวัดสงขลา เป็นผู้เก็บค่าลงทะเบียนและนำไปจัดสรรเป็นค่าใช้จ่ายต่างๆ จึงขอหารือว่า

1. โครงการดังกล่าวอยู่ในข่ายที่จะเบิกค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของส่วนราชการสำหรับบุคคลภายนอกได้หรือไม่

2. ค่าลงทะเบียนที่ได้รับ จะให้สภาอุตสาหกรรมจังหวัดสงขลาเป็นผู้เก็บ และนำไปใช้จ่ายตามที่ระบุไว้ในโครงการได้หรือไม่

3. กรณีส่วนราชการจัดฝึกอบรมร่วมกับภาคเอกชน และร่วมกันออกค่าใช้จ่าย เมื่อมีรายได้เข้ามา กระทรวงการคลังกำหนดวิธีปฏิบัติในเรื่องนี้ไว้หรือไม่ อย่างไร

ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมบัญชีกลางพิจารณาแล้ว ขอเรียนดังนี้

1. หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0502/ว 49 ลงวันที่ 23 มีนาคม 2535 กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการฝึกอบรมที่ส่วนราชการจัดขึ้นโดยเฉพาะสำหรับบุคคลอื่นที่มีค่าใช้จ่ายราชการหรือลูกจ้างของทางราชการ โดยมีโครงการหรือหลักสูตรและช่วงเวลาจัดที่แน่นอน ที่วัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาบุคคลหรือประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน ดังนั้นการจัดฝึกอบรมหลักสูตรการบริหารการผลิตที่จัดขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ในการพัฒนาบุคลากรในสถานประกอบการตามที่หารือจึงอยู่ในข่ายที่จะเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมได้ตามนัยหนังสือกระทรวงการคลังดังกล่าวข้างต้น

2. กรณีส่วนราชการจัดฝึกอบรมร่วมกับภาคเอกชน

2.1 สภาอุตสาหกรรมจังหวัดสงขลา เป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายและเป็นผู้เก็บค่าลงทะเบียน สภาอุตสาหกรรมก็ชอบที่จะนำค่าลงทะเบียนไปใช้จ่ายตามที่ระบุในโครงการได้

2.2 กรณีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมและสภาอุตสาหกรรมร่วมกันออกค่าใช้จ่าย กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมก็ชอบที่จะเบิกจ่ายเงินงบประมาณให้เป็นไปตามข้อตกลงได้ตามประเภทค่าใช้จ่ายและหลักเกณฑ์ตามหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0502/ว 49 ลงวันที่ 23 มีนาคม 2535 ส่วนรายได้ค่าลงทะเบียนที่สภาอุตสาหกรรมจัดเก็บได้ ให้จัดสรรตามอัตราส่วนค่าใช้จ่ายที่กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้จ่ายสมทบไป และให้กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมนำรายได้ดังกล่าวส่งคลังตามมาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. 2502 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) มณีมัย วุฒิชรเนติรักษ์

(นางมณีมัย วุฒิชรเนติรักษ์)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมบัญชีกลาง

สำนักการเงินการคลัง

ส่วนกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร. 2739573

ที่ กค 0526.5/28594

กระทรวงการคลัง

ถนนพระราม 6 กท 10400

30 กันยายน 2541

เรื่อง การเบิกจ่ายเงินค่าจัดซื้อหนังสือ

เรียน อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

อ้างถึง หนังสือกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ถึงกรมบัญชีกลาง ค่วนมาก ที่ รส 0601/05419
ลงวันที่ 3 สิงหาคม 2541

ด้วยกรมบัญชีกลางรายงาน ว่า กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจะจัดอบรมสัมมนา พ.ร.บ. 2541 ให้กับลูกจ้าง นายจ้างและบุคคลทั่วไป ซึ่งจะมีการจัดซื้อหนังสือพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 เพื่อประกอบการอบรมสัมมนาให้กับผู้เข้ารับการอบรม รวมทั้งผู้ที่เกี่ยวข้องด้วย จึงขอหารือว่า การสั่งซื้อหนังสือดังกล่าวโดยปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม จะสามารถนำมาเบิกจ่ายจากเงินงบประมาณ พ.ศ. 2541 แผนงานบริหารและพัฒนาแรงงาน หมวดค่าตอบแทนใช้สอยวัสดุ รหัส 300 ได้หรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า ตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของส่วนราชการ พ.ศ. 2534 ข้อ 14 กำหนดว่าค่าใช้จ่ายในการจัดฝึกอบรม ได้แก่.....(3) ค่าวัสดุเครื่องเขียนและอุปกรณ์.....(5) ค่าพิมพ์เอกสารและสิ่งพิมพ์.....ฯลฯ ซึ่งความหมายของค่าวัสดุ เครื่องเขียนและอุปกรณ์ ตามข้อ 14(3) หมายถึง ค่าวัสดุเครื่องเขียนและอุปกรณ์ต่างๆ ที่ผู้จัดฝึกอบรมจำเป็นต้องจัดซื้อมาเพื่อใช้ในการดำเนินการจัดฝึกอบรมในแต่ละครั้ง เช่น กระดาษ แฟ้ม ปากกา ดินสอ วัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ที่จำเป็นต้องใช้ในการฝึกศึกษา ฝึกปฏิบัติ หรือหนังสือใช้เป็นคู่มือประกอบการฝึกอบรมและเพื่อใช้ในการฝึกอบรมครั้งต่อไป ไม่รวมถึงการซื้อเพื่อแจกให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรม ส่วนความหมายของค่าพิมพ์เอกสารและสิ่งพิมพ์ ตามข้อ 14(5) หมายถึง ค่าจ้างพิมพ์เอกสารและสิ่งพิมพ์ต่างๆ ที่จำเป็นต้องใช้เพื่อเป็นคู่มือประกอบการฝึกอบรมตามหัวข้อบรรยายที่กำหนดในหลักสูตร แต่อย่างไรก็ดี หากค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการจ้างพิมพ์มีอัตราสูงกว่าค่าใช้จ่ายในการจัดซื้อหนังสือเป็นรูปเล่มแล้ว ส่วนราชการก็สามารถดำเนินการจัดซื้อหนังสือที่เป็นรูปเล่มดังกล่าวแจกจ่ายให้กับผู้เข้ารับการฝึกอบรมและผู้สังเกตการณ์เพื่อเป็นคู่มือ

ประกอบการบรรยายก็ได้ กรณีที่หารือ หากกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานมีความจำเป็นที่จะต้องจัดซื้อหนังสือเป็นรูปเล่มเพื่อแจกจ่ายให้กับผู้เข้ารับการอบรมและผู้สังเกตการณ์ โดยมีค่าใช้จ่ายไม่สูงกว่าการจ้างพิมพ์ตามนัยหลักเกณฑ์ข้างต้นแล้ว ก็สามารถเบิกจ่ายค่าหนังสือดังกล่าวจากทางราชการได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) มานิต วิทยาเต็ม

(นายมานิต วิทยาเต็ม)

รองปลัดกระทรวงฯ ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

สำนักการเงินการคลัง 3

ส่วนกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร. 2739984

ที่ กค 0502/2176

กรมบัญชีกลาง

ถนนพระรามที่ 6 กท 10400

19 พฤษภาคม 2538

เรื่อง การเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมเกษตรกร

เรียน อธิบดีกรมวิชาการเกษตร

อ้างถึง หนังสือกรมวิชาการเกษตร ที่ กษ 0903/594 ลงวันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2538

ตามที่แจ้งว่า กองเกษตรวิศวกรรม ได้จัดโครงการฝึกอบรมบุคลากรสถานศึกษาในกลุ่มเกษตรกรหลักสูตรการใช้และบำรุงรักษาเครื่องจักรกลการเกษตร ซึ่งเป็นหลักสูตรฝึกอบรมประมาณ 2 เดือน ตั้งแต่ 13 ตุลาคม 2537 - 8 ธันวาคม 2537 โดยมีการบรรยายและฝึกปฏิบัติ ตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันเสาร์เว้นวันอาทิตย์ ซึ่งผู้จัดไม่จัดอาหารให้ แต่จะเบิกค่าอาหารให้ผู้เข้าอบรมตามหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0502/ ว 49 ลงวันที่ 23 มีนาคม 2535 ข้อ 2.2.2 จึงขอหารือดังนี้

1. กรณีผู้จัดฝึกอบรมจัดที่พักให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรม โดยพักที่หอพักในศูนย์อบรมเกษตรกร วิศวกรรมปทุมธานี ตลอดโครงการฝึกอบรม และในวันอาทิตย์ไม่มีการบรรยาย

1.1 จะเบิกค่าอาหารสำหรับผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้หรือไม่

1.2 หากผู้เข้ารับการฝึกอบรมเดินทางไป-กลับ จะเบิกจ่ายค่าอาหารสำหรับผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้หรือไม่

2. กรณีผู้จัดฝึกอบรมไม่จัดที่พักให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรม โดยผู้เข้าอบรมจะเดินทางไป-กลับ ในวันอาทิตย์จะเบิกค่าอาหารสำหรับผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้หรือไม่

3. ตามหลักสูตรที่แนบ จะถือว่าวันใดเป็นวันเริ่มต้นการเบิกค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม และในวันที่ 13,14 ตุลาคม 2537 จะเบิกค่าอาหารได้วันละเท่าไร

4. ในวันที่ 8 ธันวาคม 2537 กำหนดให้ปิดการฝึกอบรม เวลา 12.00 น. จะเบิกจ่ายค่าอาหารสำหรับผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้วันละเท่าไร

5. ประกาศนียบัตรตามตัวอย่างที่แนบ ถือเป็นประกาศนียบัตรวิชาชีพตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของส่วนราชการ พ.ศ. 2534 หรือไม่
ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมบัญชีกลางพิจารณาแล้ว ขอเรียนดังนี้

1. ข้อหารือ 1 กรณีผู้เข้ารับการฝึกอบรมจำเป็นต้องพักแรมให้เบิกค่าอาหาร ในอัตราวันละคนละ 100 บาท แต่ถ้าผู้เข้ารับการฝึกอบรมเดินทางไป-กลับ ก็ไม่สามารถเบิกค่าอาหารในอัตราวันละคนละ 100 บาทได้

2. ข้อหารือ 2 กรณีผู้จัดฝึกอบรมไม่จัดที่พักให้ ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเดินทางไป-กลับ วันอาทิตย์ไม่มีการฝึกอบรม จึงไม่สามารถเบิกค่าอาหารในอัตราวันละคนละ 100 บาทได้

3. ข้อหารือ 3 ตามหลักสูตรที่แนบ ให้ถือวันเริ่มต้นในการเบิกค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมตั้งแต่วันที่เริ่มเปิดการฝึกอบรม คือวันที่ 13 ตุลาคม 2537 และในวันที่ 13,14 ตุลาคม 2537 ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมิได้เดินทางไป-กลับ ย่อมเบิกจ่ายค่าอาหารได้ในอัตราวันละคนละ 100 บาท

4. ข้อหารือ 4 ในวันที่ 8 ธันวาคม 2537 ปิดการฝึกอบรม เวลา 12.00 น. ผู้เข้ารับการฝึกอบรมจะเบิกค่าอาหารได้ไม่เกิน 2 ใน 3 ของอัตราค่าอาหาร

5. ข้อหารือ 5 ตามหลักสูตรการฝึกอบรม และตัวอย่างประกาศนียบัตรที่แนบไม่ถือเป็นประกาศนียบัตรวิชาชีพ เนื่องจากไม่มีการกำหนดอัตราค่าตอบแทนตามวุฒิบัตรที่ได้รับ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) มณีมัย วุฒิชเรนตรีภย์

(นางมณีมัย วุฒิชเรนตรีภย์)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมบัญชีกลาง

กองกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร. 2739561

ที่ กค 0526.5/2416

กรมบัญชีกลาง

ถนนพระราม 6 กท 10400

15 กันยายน 2541

เรื่อง ขอความเห็นชอบในการใช้หลักเกณฑ์การเบิกจ่ายตามระเบียบกระทรวงการคลังในการประชุม
นานาชาติ

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

อ้างถึง หนังสือมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ที่ ทม 1312/3382 ลงวันที่ 18 สิงหาคม 2541

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชจะจัดประชุมนานาชาติเนื่องในโอกาส
วันสถาปนามหาวิทยาลัยครบรอบ 20 ปี เรื่อง “Building Partnerships for Better Development : 1st
International Outlook Conference on Community Development in Asia-Pacific” ระหว่างวันที่
3 - 5 กันยายน 2541 ณ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช เพื่อเพิ่มพูนความรู้ความสามารถและแลกเปลี่ยน
ประสบการณ์ด้านการพัฒนาชุมชนในระดับนานาชาติ เพื่อพัฒนาคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยฯ ให้มีความ
สามารถด้านการนำเสนอผลงานทางวิชาการในระดับนานาชาติ และเพื่อเผยแพร่ชื่อเสียง เกียรติคุณของ
สถาบันในระดับนานาชาติ โดยเรียกเก็บค่าลงทะเบียนผู้เข้าร่วมประชุมชาวไทยคนละ 850 บาท จึงขอ
ทราบว่า ข้าราชการ ลูกจ้างและพนักงานรัฐวิสาหกิจสามารถเข้าร่วมประชุมในโครงการดังกล่าวโดยไม่ถือเป็น
วันลา และมีสิทธิเบิกค่าลงทะเบียน ค่าใช้จ่ายต่างๆ ตามระเบียบของทางราชการได้หรือไม่ ความละเอียดแจ้ง
แล้วนั้น

กรมบัญชีกลางพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า การประชุมที่ผู้เข้าร่วมประชุมจะมีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายต่างๆ
ได้ตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของส่วนราชการ พ.ศ. 2534 จะต้อง
เป็นการประชุมที่มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาบุคลากรและเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน และในการส่ง
ข้าราชการเข้าร่วมประชุม ส่วนราชการจะต้องพิจารณาจัดส่งเฉพาะผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร/
โครงการที่เข้าร่วมประชุมหรือเพื่อนำมาใช้ประโยชน์ต่องานของส่วนราชการที่สังกัด โดยพิจารณาจำนวนผู้
เข้าร่วมประชุมตามที่เห็นสมควรและภายในวงเงินงบประมาณที่ได้รับตามบัญชี 7 ของระเบียบฯ และหาก
เป็นหลักสูตร/โครงการที่ส่วนราชการเป็นผู้จัดซึ่งมีการเรียกเก็บค่าลงทะเบียน ผู้เข้าร่วมประชุมก็สามารถ

เบิกจ่ายค่าลงทะเบียนได้เท่าที่จ่ายจริงในอัตราที่ส่วนราชการผู้จัดเรียกเก็บตามบัญชี 21 ซึ่งกำหนดรายการและอัตราตามบัญชี 14 ของระเบียบฯ ดังนั้น หากข้าราชการหรือลูกจ้างของทางราชการที่จะเข้าร่วมในโครงการประชุมตามที่หารือ เป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวข้องกับโครงการประชุมดังกล่าวแล้วก็ย่อมมีสิทธิเบิกจ่ายค่าลงทะเบียนจากทางราชการได้ตามบัญชีหลักเกณฑ์ข้างต้น สำหรับการเบิกค่าใช้จ่ายต่างๆ ของพนักงานรัฐวิสาหกิจย่อมเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่หน่วยงานรัฐวิสาหกิจนั้นๆ จะได้กำหนดไว้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ประกอบ ตันติยาพงศ์

(นายประกอบ ตันติยาพงศ์)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมบัญชีกลาง

สำนักการเงินการคลัง 3

ส่วนกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร. 2739984

ที่ กค 0526.5/1648

กรมบัญชีกลาง

ถนนพระราม 6 กท 10400

15 พฤษภาคม 2540

เรื่อง ตอบข้อหารือเกี่ยวกับการเบิกค่าลงทะเบียนในการฝึกอบรม

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อ้างถึง หนังสือมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ ทม 1001(4)/0393 ลงวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2540

ตามที่แจ้งว่า นายเกียรติชัย รักษาชาติ สังกัดคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้เข้ารับการฝึกอบรมภาษาอังกฤษสำหรับบุคคลทั่วไป รุ่นที่ 29 ระหว่างวันที่ 23 พฤศจิกายน 2539 - 9 มีนาคม 2540 ซึ่งจัดโดยสำนักภาษา สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์และมีค่าใช้จ่ายในการอบรมดังนี้

1. ค่าสมัครสอบทดสอบพื้นฐานความรู้	100	บาท
2. ค่าอบรม	5,800	บาท
3. ค่าใช้ห้องปฏิบัติการภาษา	200	บาท
รวม	6,100	บาท

จึงขอหารือว่า ค่าใช้จ่ายดังกล่าวข้างต้นสามารถเบิกจ่ายได้ ตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของส่วนราชการ พ.ศ. 2534 หรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมบัญชีกลางพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า หลักในการส่งข้าราชการเข้ารับการฝึกอบรมที่จะเบิกค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมได้นั้น ข้าราชการผู้นั้นจะต้องปฏิบัติหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรที่เข้ารับการอบรม ตามบัญชี 7 ของระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของส่วนราชการ พ.ศ. 2534 โดยผู้เข้ารับการฝึกอบรมสามารถเบิกค่าใช้จ่ายเป็นค่าลงทะเบียนได้เท่าที่จ่ายจริงในอัตราที่หน่วยงานผู้จัดเรียกเก็บ สำหรับการฝึกอบรมที่ส่วนราชการเป็นผู้จัด ตามบัญชี 21 ของระเบียบฯ ทั้งนี้ ค่าลงทะเบียนที่หน่วยงานผู้จัดเรียกเก็บ จะต้องประกอบด้วยรายการประเภทค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่กำหนดในข้อ 14 ของระเบียบฯ กรณีที่หารือ หากนายเกียรติชัย เป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรที่เข้ารับการฝึกอบรม ก็ย่อมมีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายตามระเบียบฯ ได้ดังนี้

1. ค่าใช้ห้องปฏิบัติการภาษาจำนวน 200 บาท เป็นค่าใช้จ่ายที่สามารถเบิกจ่ายได้ตามข้อ 14 (1) ของระเบียบฯ
2. ค่าสมัครทดสอบพินความรู้จำนวน 100 บาท เป็นค่าใช้จ่ายที่ไม่สามารถเบิกจ่ายได้เนื่องจากมีใบรายการที่กำหนดตามข้อ 14 ของระเบียบฯ
3. ค่าอบรมจำนวน 5,800 บาท หากค่าใช้จ่ายดังกล่าวประกอบด้วยรายการที่กำหนดตามข้อ 14 ของระเบียบฯ ก็ย่อมมีสิทธิที่จะเบิกจ่ายได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) วินัส เกตตะโกมล

(นางวินัส เกตตะโกมล)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมบัญชีกลาง

สำนักการเงินการคลัง

ส่วนกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร. 2739613 ต่อ 4440

ด่วนมาก

ที่ กค 0526.5/216

กรมบัญชีกลาง

ถนนพระราม 6 กท 10400

11 มกราคม 2542

เรื่อง การเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

เรียน อธิบดีกรมโยธาธิการ

อ้างถึง หนังสือกรมโยธาธิการ ด่วนมาก ที่ มท 0821/27212 ลงวันที่ 8 ธันวาคม 2541

ตามที่แจ้งว่า สถาบันพัฒนาช่างโยธามหาดไทย สังกัดกองการเจ้าหน้าที่ กรมโยธาธิการ ปัจจุบันตั้งอยู่ ณ ตำบลเชียงรากน้อย กระจุกน้ำพระอินทร์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีหน้าที่รับผิดชอบด้านการพัฒนาบุคลากรของกรมโยธาธิการและหน่วยงานที่สังกัดกระทรวงมหาดไทย ซึ่งในการปฏิบัติหน้าที่จัดการฝึกอบรมนั้น แต่ละหลักสูตรมีระยะเวลาการจัดไม่เท่ากัน เช่น 3,5,7,18 และ 20 วันทำการ เนื่องจากการฝึกอบรมแต่ละหลักสูตรกำหนดให้มีกายบริหารระหว่างเวลา 06.00-07.00 น. และมีกิจกรรมสันทนาการระหว่างเวลา 19.00 - 21.00 น. ดังนั้น ข้าราชการและลูกจ้างที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบในการดำเนินการจัดฝึกอบรมตามหลักสูตรต่างๆ จึงจำเป็นต้องพักค้างคืนที่สถาบันฯ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้เข้ารับการอบรมในช่วงเวลาดังกล่าว จึงขอหารือว่า กรณีนี้ข้าราชการและลูกจ้างที่ได้รับมอบหมาย สมควรที่จะเบิกค่าใช้จ่ายในลักษณะใด ดังนี้

1. เบี้ยเลี้ยงเดินทางตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด
2. ค่าอาหารทำการนอกเวลา สำหรับวันที่มีการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการจริงอัตราคนละ 100 บาทต่อวัน

ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมบัญชีกลางพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า กรณีนี้เป็นการจัดฝึกอบรมในสถานที่ราชการของตนเอง มิได้มีคำสั่งให้เดินทางไปจัดการฝึกอบรมนอกสถานที่ปฏิบัติราชการปกติจึงไม่ถือเป็นการเดินทางไปราชการชั่วคราวที่จะใช้สิทธิเบิกจ่ายค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางจากทางราชการได้ หากกรมโยธาธิการเห็นสมควรอนุมัติให้ข้าราชการอยู่ปฏิบัติงานนอกเวลาราชการในแต่ละวันของการฝึกอบรมระหว่างเวลา 06.00 - 07.00 น. และเวลา 19.00 - 21.00 น. เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้เข้ารับการอบรมในระหว่างปฏิบัติกิจกรรมตาม

หลักสูตรที่กำหนดไว้ ก็ชอบที่จะเบิกจ่ายค่าตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการตามนัยระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายเงินตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ พ.ศ. 2536 ได้ในอัตราวันละ 90 บาท ($3 \times 30 = 90$ บาท) สำหรับการจ่ายค่าตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการของลูกจ้างนั้น ตามระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ พ.ศ. 2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดให้ลูกจ้างรายเดือน รายวันและรายชั่วโมง เบิกจ่ายค่าจ้างนอกเวลาโดยอนุโลมตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายเงินตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ พ.ศ. 2536

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) สุชาติ นรศิริกุล

(นายสุชาติ นรศิริกุล)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมบัญชีกลาง

สำนักการเงินการคลัง 3

ส่วนกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร. 2739984

ที่ กค 0528.5/7365

กระทรวงการคลัง

ถนนพระราม 6 กท 10400

9 เมษายน 2542

เรื่อง ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม

เรียน อธิบดีกรมส่งเสริมสหกรณ์

อ้างถึง หนังสือกรมส่งเสริมสหกรณ์ถึงกรมบัญชีกลาง ที่ กษ 1112/1419 ลงวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2542 และที่ กษ 1112/3040 ลงวันที่ 10 มีนาคม 2542

ด้วยกรมบัญชีกลางรายงาน ว่า กรมส่งเสริมสหกรณ์ได้จัดฝึกอบรม 2 โครงการ โดยโครงการที่ 1 จัดฝึกอบรม ณ โรงแรมในกรุงเทพมหานคร กำหนดลงทะเบียนในวันที่ 17 สิงหาคม 2541 เวลา 13.00 - 16.00 น. และสิ้นสุดการฝึกอบรมในวันที่ 3 กันยายน 2541 เวลา 16.00 น. โครงการเลี้ยงอาหารกลางวัน 1 มื้อ โครงการที่ 2 จัดฝึกอบรมระหว่างวันที่ 3 - 5 กันยายน 2541 ณ โรงแรมในจังหวัดขอนแก่น โดยกำหนดให้ลงทะเบียนในวันที่ 3 กันยายน 2541 จนถึงเวลา 16.00 น. และจัดเลี้ยงอาหารมื้อเย็นวันที่ 3 กันยายน 2541 วันที่ 4 กันยายน 2541 3 มื้อ และวันที่ 5 กันยายน 2541 2 มื้อ (เช้าและกลางวัน) นาย ก. ข้าราชการระดับ 8 ซึ่งเป็นผู้เข้ารับการฝึกอบรมทั้ง 2 โครงการ ได้เดินทางออกจากที่พักจังหวัดตากวันที่ 16 สิงหาคม 2541 เวลา 8.00 น. เข้าร่วมอบรมที่กรุงเทพฯ จนปิดการอบรม (3 กันยายน 2541 เวลา 16.00 น.) และออกจากโรงแรมที่กรุงเทพฯ เวลา 16.00 น. ถึงโรงแรมจังหวัดขอนแก่นวันที่ 3 กันยายน 2541 เวลา 23.30 น. ซึ่งเลยเวลารับประทานอาหารแล้ว จึงขอหารือว่า ในวันที่ 3 กันยายน 2541 ตั้งแต่เวลา 16.00 น. เป็นต้นไป นาย ก. จะเบิกค่าอาหารหรือค่าเบี่ยงได้อย่างไร ตามระเบียบใด ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า ตามหนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค 0528.5/ว 143 ลงวันที่ 7 พฤศจิกายน 2539 กำหนดหลักเกณฑ์การเบิกค่าเบี่ยงในการเดินทางไปฝึกอบรม กรณีที่ผู้จัดฝึกอบรมเป็นผู้จัดอาหารให้ระหว่างการฝึกอบรม ถ้าหลักสูตรหรือโครงการฝึกอบรมกำหนดให้มีการลงทะเบียน การเดินทางไปฝึกอบรมให้นับเวลาเดินทางตั้งแต่เวลาออกจากที่อยู่ ที่พัก หรือสถานที่ปฏิบัติราชการ จนถึงเวลาสิ้นสุดการลงทะเบียน การเดินทางกลับให้นับเวลาเดินทางตั้งแต่เวลาสิ้นสุดการฝึกอบรมตามที่กำหนดในหลักสูตรหรือโครงการ จนถึงเวลาเดินทางกลับถึงที่อยู่ ที่พัก หรือสถานที่ปฏิบัติราชการ แล้วนำเวลาเดินทางไปและกลับมาคำนวณรวมกันเพื่อเบิกเบี่ยงเดินทาง กรณีที่หารือ

นาย ก. ย่อมมีสิทธิเบิกค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทาง โดยถือปฏิบัติตามนัยหนังสือกระทรวงการคลังข้างต้น แต่เนื่องจากการเดินทางเข้ารับการฝึกอบรมใน 2 โครงการ ต่อเนื่องกัน ดังนั้น การนับเวลาเพื่อคำนวณ เบี้ยเลี้ยงในการเดินทางไปและกลับของนาย ก. สำหรับการเดินทางไปฝึกอบรม 2 โครงการดังกล่าว ให้นับ เวลาตั้งแต่ที่นาย ก. เดินทางออกจากที่พักจังหวัดตากจนถึงเวลาสิ้นสุดการลงทะเบียนการฝึกอบรมโครงการ ที่ 1 รวมกับเวลาเดินทางตั้งแต่เวลาสิ้นสุดการฝึกอบรมโครงการที่ 1 (16.01 น.) จนถึงเวลาเข้าพักที่ โรงแรมจังหวัดขอนแก่น (23.30 น.) และเวลาสิ้นสุดการฝึกอบรมโครงการที่ 2 จนถึงเวลาเดินทางกลับถึง ที่พักจังหวัดตาก โดยนับ 24 ชั่วโมงเป็น 1 วัน ส่วนที่ไม่ถึงหรือเกินกว่า 24 ชั่วโมง นับได้เกิน 12 ชั่วโมง ให้อถือเป็น 1 วัน

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) มณีมัย วุฒิชรเนติรักษ์

(นางมณีมัย วุฒิชรเนติรักษ์)

รองปลัดกระทรวงฯ ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

สำนักการเงินการคลัง 3

ส่วนกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร. 2739984

ที่ กค 0526.5/2104

กรมบัญชีกลาง

ถนนพระราม 6 กท 10400

28 เมษายน 2542

เรื่อง ตอบข้อหารือการเบิกค่าใช้จ่ายในการเข้าศึกษาหลักสูตรวิทยาลัยการทัพเรือ

เรียน อธิบดีกรมป่าไม้

อ้างถึง หนังสือกรมป่าไม้ ค่วนที่สุด ที่ กษ 0712.7/5076 ลงวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2542

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า กรมป่าไม้ได้อนุมัติให้ข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งนักวิชาการป่าไม้ 8 สำนักอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ เข้ารับการศึกษาหลักสูตรวิทยาลัยการทัพเรือ รุ่นที่ 31 ประจำปีการศึกษา 2542 ระหว่างวันที่ 2 พฤศจิกายน 2541 ถึงวันที่ 23 กันยายน 2542 เวลา 8.30 - 12.30 น. ในการนี้ มีค่าใช้จ่ายเป็นค่าอาหารกลางวันสำหรับนักศึกษา ในอัตราวันละ 40 บาท/คน จำนวน 220 วันทำการ เป็นเงินทั้งสิ้น 8,800 บาท โดยแบ่งการชำระเป็นรายเดือนจนกว่าจะสิ้นสุดการศึกษาฯ กรมป่าไม้จึงขอหารือว่า ค่าใช้จ่ายดังกล่าวสามารถนำไปเสริจมาเบิกกับทางราชการได้หรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมบัญชีกลางพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า ตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของส่วนราชการ พ.ศ. 2534 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ 24 ได้กำหนดหลักเกณฑ์การเบิกค่าใช้จ่ายในกรณีที่ส่วนราชการผู้จัดฝึกอบรมเป็นผู้ติดต่อประสานงานเรื่องอาหารทั้งหมดหรือบางส่วน โดยส่วนราชการผู้ส่งออกค่าใช้จ่ายเอง ให้เบิกค่าใช้จ่ายของผู้เข้ารับการฝึกอบรมตามจำนวนเงินต่อคนที่ส่วนราชการผู้จัดฝึกอบรมแจ้ง ทั้งนี้ ไม่เกินอัตราตามบัญชีหมายเลข 3 ท้ายระเบียบฯ สำหรับกรณีที่ขอหารือเป็นการดำเนินการจัดฝึกอบรมเพียงบางช่วงเวลาในแต่ละวันเท่านั้น (8.30 - 12.30 น.) ซึ่งผู้จัดการฝึกอบรมไม่สามารถจัดเลี้ยงอาหารหรือเป็นผู้ติดต่อประสานเรื่องอาหารหลังจากสิ้นสุดการฝึกอบรมในแต่ละวัน ดังนั้น ผู้เข้ารับการฝึกอบรมจึงไม่สามารถขอเบิกค่าอาหารกลางวันดังกล่าวได้ แต่ถ้าหากวันใดที่มีการอบรมในช่วงเวลาเช้า

และต่อเนื่องถึงช่วงบ่าย ผู้เข้ารับการศึกษาอบรมจึงจะสามารถเบิกค่าอาหารกลางวัน ตามนัยหลักเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้นได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) สุชาติ นรศิริกุล
(นายสุชาติ นรศิริกุล)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมบัญชีกลาง

สำนักการเงินการคลัง 3

ส่วนกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร. 2739984

ที่ กค 0528.2/97

กรมบัญชีกลาง

ถนนพระราม 6 กท. 10400

24 ธันวาคม 2541

เรื่อง รหัสหมวดรายจ่ายสำหรับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง อธิบดี อธิการบดี เลขานุการ ผู้อำนวยการ

เนื่องจากกรมบัญชีกลางมีความจำเป็นต้องใช้ข้อมูลเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของส่วนราชการแยกเป็นรายรายการ ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงอัตราค่าใช้จ่ายต่างๆ ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน ฉะนั้น กรมบัญชีกลางจึงเห็นควรกำหนดรหัสหมวดรายจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการเพื่อใช้ในการวางฎีกาขึ้นใหม่ ตามเอกสารแนบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และถือปฏิบัติตั้งแต่วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2542 เป็นต้นไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) วุฒิชัย พงษ์ประสิทธิ์

(นายวุฒิชัย พงษ์ประสิทธิ์)

อธิบดีกรมบัญชีกลาง

สำนักบัญชีและตรวจสอบภายใน

กลุ่มพัฒนาระบบบัญชี

โทร. 2712920

โทรสาร 2739796

รหัสหมวดรายจ่ายย่อยเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

เบิกในหมวด ราชการ	ค่าใช้จ่าย (400)	ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง (700)	¹ เงินอุดหนุน (800)	¹ รายจ่ายอื่น (900)
ในราชอาณาจักร				
ค่าเบี้ยเลี้ยง	420	720		967
ค่าเช่าที่พัก	421	721	880	968
ค่าพาหนะ	422	722		969
ค่าใช้จ่ายอื่นๆ				
นอกราชอาณาจักร				
ค่าเบี้ยเลี้ยง	430	730		958
ค่าเช่าที่พัก	431	731	883	959
ค่าพาหนะ				
ค่ารับรอง				
ค่าเครื่องแต่งตัว	432	732		963
ค่าใช้จ่ายในการ ย้ายถิ่นที่อยู่				
ค่าใช้จ่ายอื่นๆ				

1. แก้อักรหัสหมวดรายจ่ายย่อยหมวดเงินอุดหนุนและหมวดรายจ่ายอื่น ตามหนังสือ ที่ กค 0528.2/ว.9 ลงวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2542

ที่ กค 0526.5/ว. 12

กรมบัญชีกลาง

ถนนพระราม 6 กท 10400

4 กุมภาพันธ์ 2543

เรื่อง ซ้อมความเข้าใจเกี่ยวกับรหัสค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการและการเดินทางไปฝึกอบรม

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด กระทรวง ทบวง กรม

- อ้างถึง 1. หนังสือกรมบัญชีกลาง ค่วนที่สุด ที่ กค 0502/ว 30 ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2537
2. หนังสือกรมบัญชีกลาง ที่ กค 0528.2/ว 97 ลงวันที่ 24 ธันวาคม 2541 และ กค 0528.2/ว 9 ลงวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2542

ตามหนังสือที่อ้างถึง 1 กรมบัญชีกลางได้กำหนดรหัสค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการและการเดินทางไปฝึกอบรม เพื่อให้ส่วนราชการถือปฏิบัติ ซึ่งต่อมากรมบัญชีกลางได้แก้ไขรหัสค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ โดยกำหนดแยกเป็นรายการตามหนังสือที่อ้างถึง 2 นั้น เนื่องจากปรากฏว่ามีส่วนราชการหลายแห่งมีความเข้าใจคลาดเคลื่อนในการปฏิบัติตามหนังสือกรมบัญชีกลางดังกล่าว ซึ่งอาจทำให้การจัดเก็บข้อมูลค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการและการเดินทางไปฝึกอบรมคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง

กรมบัญชีกลางพิจารณาแล้ว เห็นว่า เพื่อให้การถือปฏิบัติในเรื่องรหัสการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการและค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมเป็นไปในแนวเดียวกัน จึงขอซ้อมความเข้าใจในเรื่องดังกล่าว ดังนี้

1. การเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการในประเทศและต่างประเทศ ให้ใช้รหัสรายจ่ายย่อยตามหนังสือที่อ้างถึง 2 ดังนี้

เบิกในหมวด รายการ	ค่าใช้จ่าย (400)	ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง (700)	เงินอุดหนุน (800)	รายจ่ายอื่น (900)
ในราชอาณาจักร				
ค่าเบี้ยเลี้ยง	420	720	} 880	967
ค่าเช่าที่พัก	421	721		968
ค่าพาหนะ ค่าใช้จ่ายอื่นๆ	} 422	722		} 969

เบิกในหมวด รายการ	ค่าใช้จ่าย (400)	ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง (700)	เงินอุดหนุน (800)	รายจ่ายอื่น (900)		
นอกราชอาณาจักร						
ค่าเบี้ยเลี้ยง	430	730	}	958		
ค่าเช่าที่พัก	431	731		959		
ค่าพาหนะ	}	}	}	}		
ค่ารับรอง						
ค่าเครื่องแต่งตัว					732	883
ค่าใช้จ่ายในการ ย้ายถิ่นที่อยู่ ค่าใช้จ่ายอื่นๆ					432	963

2. การเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปฝึกอบรม ซึ่งได้แก่ การเบิกจ่ายค่าอาหาร ที่พักและค่ายานพาหนะ ตามข้อ 14 (11) (12) และ (13) ของระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของส่วนราชการ พ.ศ. 2534 สำหรับกรณีส่วนราชการผู้จัดฝึกอบรมเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายหรือเป็นผู้ติดต่อประสานงานในเรื่องดังกล่าว และกรณีการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางโดยอนุโลมตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้ใช้รหัสรายจ่ายย่อยตามข้อ 2 ของหนังสือที่อ้างถึง 1 ดังนี้

2.1 ค่าใช้จ่ายในการเดินทางในประเทศ

2.1.1 รหัสหมวดรายจ่ายย่อย 444 สำหรับเบิกจ่ายจากหมวดค่าตอบแทน ใช้จ่ายและวัสดุ

2.1.2 รหัสหมวดรายจ่ายย่อย 774 สำหรับเบิกจ่ายจากหมวดค่าครุภัณฑ์ ที่ดินและสิ่งก่อสร้าง

2.1.3 รหัสหมวดรายจ่ายย่อย 884 สำหรับเบิกจ่ายจากหมวดเงินอุดหนุน

2.1.4 รหัสหมวดรายจ่ายย่อย 994 สำหรับเบิกจ่ายจากหมวดรายจ่ายอื่น

2.2 ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปต่างประเทศและดูงานในต่างประเทศตามหลักสูตรการฝึกอบรมในประเทศ ให้ใช้รหัสหมวดรายจ่ายย่อย 445 775 885 และ 995 สำหรับการเบิกจ่ายจากหมวดตามข้อ 2.1.1-2.1.4. ตามลำดับ

3. การเบิกค่าใช้จ่ายในการจัดฝึกอบรมตามข้อ 14 (1) ถึง (10) ของระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของส่วนราชการ พ.ศ. 2534 ให้ใช้รหัสหมวดรายจ่ายตามการจำแนกประเภทรายจ่ายตามที่สำนักงบประมาณกำหนดว่าเป็นค่าตอบแทน ใช้สอย หรือค่าวัสดุ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและแจ้งให้หน่วยงานในสังกัดทราบเพื่อถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) วิสุทธิ์ ศรีสุพรรณ
(นายวิสุทธิ์ ศรีสุพรรณ)
อธิบดีกรมบัญชีกลาง

สำนักการเงินการคลัง 2

ส่วนกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร. 2739024 ต่อ 4438

ที่ นร 0103/ว 33

สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. 10300

10 มิถุนายน 2542

เรื่อง อำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวง

เรียน ปลัดกระทรวงการคลัง

ด้วยสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้รายงานผลการวินิจฉัยและมติของคณะกรรมการวินิจฉัย ร้องทุกข์ ไปเพื่อนายกรัฐมนตรีพิจารณาสั่งการตามมาตรา 48 และมาตรา 49 แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. 2522 กรณีเรื่องร้องทุกข์เกี่ยวกับอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยในการสั่งให้พนักงานรัฐวิสาหกิจที่ตนมีอำนาจกำกับดูแลไปช่วยราชการที่กระทรวงมหาดไทยหรือกระทรวงอื่นใด โดยคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์วินิจฉัยว่า ไม่มีบทบัญญัติของกฎหมายใดที่ให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยในการสั่งให้พนักงานรัฐวิสาหกิจที่ตนมีอำนาจกำกับดูแลไปช่วยปฏิบัติราชการที่กระทรวงใด ๆ ได้ พร้อมกับมีข้อสังเกตในคำวินิจฉัยดังกล่าวว่าในทางปฏิบัติที่ผ่านมารัฐมนตรีว่าการกระทรวงหลายกระทรวงได้ออกคำสั่งให้พนักงานรัฐวิสาหกิจซึ่งมิใช่ข้าราชการในสังกัดการบังคับบัญชาไปปฏิบัติหน้าที่ช่วยราชการกระทรวงอยู่บ่อยครั้ง ทั้ง ๆ ที่การกระทำดังกล่าวไม่มีกฎหมายให้อำนาจกระทำได้ คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์จึงเสนอแนะให้นายกรัฐมนตรีมอบหมายให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีซักซ้อมทำความเข้าใจกับกระทรวงต่างๆ เกี่ยวกับการที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงไม่มีอำนาจสั่งให้พนักงานรัฐวิสาหกิจไปช่วยราชการกระทรวง

รองนายกรัฐมนตรี (นายพิชัย รัตตกุล) ปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรี พิจารณาแล้วมีคำสั่งให้ดำเนินการตามข้อสังเกตของคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และแจ้งให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจในสังกัดทราบและถือปฏิบัติต่อไปด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) สุธี สุทธิสมบูรณ์

(นายสุธี สุทธิสมบูรณ์)

กองกฎหมายและระเบียบ

โทร. 2821126

โทรสาร 2829546

รองเลขาธิการนายกรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร
ปฏิบัติราชการแทน เลขาธิการนายกรัฐมนตรี

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

19465 ฉ.2

KE
67.3
ด733ก
2543

คุณฉวี ฐานะพงศ์พร
การ เบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทาง
ไปราชการและค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม

260.-

